

JOHN, MACSO

John Macso.
802-10-Th ave
Munhall Pa.

John Macso
145 E [illegible] st
Munhall, Pa

40-2-1621,

VELĪKIJ SZBORNĪK

BLAHOPOTREBNŌCH CERKOV-NŌCH CSĪNOV Ī SZLUZSB

ĪZ

CSASZOSZLOVA, OKTOĪCHA, TRIODEJ, TRE-FOLOHIONA, MĪNEĪ OBSCSIJA Ī LĪTURGĪKONA.

PERVOJE ĪZDANIJE.

BLAHOSZLOVENIJEM JEHO PREOSZVJASCSENSZTVA
KĪR ANTONIJA EPĪSZKOPA MUKACSEVSZKAHO.

UNGVÁR,
ĪZDANIJE „AKCIJNAHO OBSCSESZTVA UNIO“
1917.

SZO DOZVOLENIJEM I ODOBRENIJEM PRAVÎTELYSZTVA EPARCHIÎ MUKACSEVSZKOJ, DANNŌMÎ VO EPÎSZKOPSZKÎCH LÎSZTACH POD CSÎSZLOM 4210 HODA 1917.

UNGVÁR, ÎZ KNÎHOPECSATNÎ „AKCIJNAHO OBSCSESZTVA UNIO" 1917.

PREPORUCSENO

VŌSZOKOBLAHORODNOMU Ī PREOSZVJASCSENNOMU HOSZPODĪNU

ANTONIJU PAPP

BOZSIĪM PROVĪGYINIJEM Ī MĪLOSZTIJU APOSZTOLYSZKAHO SZV PRESZTOLA EPĪSZKOPU EPARCHIĪ MUKACSEVSZKOJ, PRELATU DOMOVOMU Ī PROTONOTARIJU PAPSZKOMU, ARCHĪMANDRĪTU SZV. APOSZTOLOV PETRA Ī PAVLA OT TEPLĪCŌ Ī PR.

SZO SZŌNOVNŌM POKLONOM.

CSĪN VELĪKIJA VECSERNĪ.

V Szubbotu vecser.

—=—

Hlasz pervōj.

Jerej vozlozsīv na szebe Epītrachīly, ī sztav pred carszkīmī vratamī, nacsīnajet:

Blahoszloven Boh nas: Līk: Amīny. Tazse: Caȓu nebesznōj: Szvjatōj Bozse: 3. Szlava: Ī nōnyi: Preszvjataja Trojce: Hoszpodī pomīluj, 3. Szlava: Ī nōnyi: Otcse nas: Jerej: Jako tvoje jeszty carsztvo: Līk: Amīny. Hoszpodī pomīluj, 12. Szlava: Ī nōnyi: Prijdīte poklonīmszȁ: 3.

Pszalom 103.

Blahoszlovī duse moja Hoszpoda: Hoszpodī Bozse moj vozvelīcsīlszȁ jeszī ȁilo.

Vo īszpovidanije ī vo velelyipotu obleksz‍ȁ jeszī, ogyijajszȁ szvitom jako rīzoju.

Prosztīrajaj nebo jako kozsu, pokrōvajaj vodamī prevōszprennyaja szvoja.

Polahajaj oblakī na voszchozsdenije szvoje, chogyaj na krīlu vitrenyu.

Tvoȓaj Anhelō szvoja duchī, ī szluhī szvoja plameny ohnennōj.

Osznovajaj zemlyu na tverdī jeja, ne prīklonītszȁ vo vik vika.

Bezdna jako rīza ogyijanije jeja, na horach sztanut vodō.

Ot zaprescsenija Tvojeho pobihnut, ot hlasza hroma Tvojeho ubojatsźa.

Voszchogyat horō ī nīszchogyat polya: v miszto, jezse osznoval jeszī īm.

Pregyil polozsīl jeszī, jehozse ne prejdut, nīzse obratyatsźa pokrōtī zemlyu.

Poszōlajaj īsztocsnīkī v debrech, poszregyi hor projdut vodō.

Napajajut vsźa zvirī szelnōja, zsdut onahrī v zsazsdu szvoju.

Na tōch ptīcō nebesznōja prīvītajut, ot szredō kamenija dagyat hlasz.

Napajajaj horō ot prevōszprennīch szvoīch, ot ploda gyil Tvoīch naszōtītsźa zemlya.

Prozźabajaj travu szkotom, ī zlak na szluzsbu cselovikom.

Īzvesztī chlyib ot zemlī, ī vīno veszelīt szerdce cselovika.

Umasztītī līce jelejem, ī chlyib szerdce cselovika ukripīt.

Naszōtyatsźa dreva polynaja, kedrī līvansztiī, ichzse jeszī naszadīl: tamo ptīcō vozhnyizgyatsźa.

Jerodijevo zsīlīscse predvodītelsztvujet īmī: horō vōszokija jelenem, kameny prībizsīscse zajacem.

Szotvorīl jeszī lunu vo vremena, szolnce pozna zapad szvoj.

Polozsīl jeszī tymu, ī bōszty noscs, v nejzse projdut vszī zvirije dubravniī.

Szkīmnī rōkajuscsiī voszchītītī, ī vzōszkatī ot Boha pīscsu szebi.

Vozszija szolnce, ī szobrasaszźa, ī v lozsach szvoīch lyahut.

Īzōdet cselovik na gyilo szvoje, ī na gyilanije szvoje do vecsera.

Jako vozvelīcsīsaszźa gyila Tvoja Hoszpodī: vszźa premudrosztiju szotvorīl jeszī: īszpolnīszźa zemlya tvarī tvojeja.

Szije more velīkoje ī prosztrannoje: tamo hadī, īchzse nyiszty csīszla.

Zsīvotnaja malaja sz velīkīmī: tamo korablī preplavajut.

Zmij szej, jehozse szozdal jeszī ruhaīīszȧ jemu: vszȧ k Tebi csajut datī pīscsu īm vo blaho vremja.

Davsu Tebi īm, szoberut; otverz-su Tebi ruku, vszȧcseszkaja īszpolnyatszȧ blahosztī.

Otvrascssu zse Tebi līce, vozmjatutszȧ; otīmesī duch ich, ī īszcseznut, ī v perszty szvoju vozvratyatszȧ.

Poszlesī Ducha Tvojeho, ī szozīzsdutszȧ, ī obnovīsī līce zemlī.

Budī szlava Hoszpodnya vo vikī: vozveszelītszȧ Hoszpogy o gyilyich szvoīch.

Prīzīrajaj na zemlyu, ī tvoȓaj ju tȓasztīszȧ: prīkaszajajszȧ horam, ī dōmjatszȧ.

Voszpoju Hoszpodevī v zsīvotyi mojem, poju Bohu mojemu, dondezse jeszm.

Da uszladītszȧ jemu beszȧida moja, az zse vozveszelyuszȧ o Hoszpogyi.

Da īszcseznut hrisnīcō ot zemlī, ī bezzakonnīcō, jakozse ne bōtī īm; blahoszlovī duse moja Hoszpoda.

Szolnce pozna zapad szvoj, polozsīl jeszī tymu, ī bōszty noscs.

Jako vozvelīcsīsaszȧ gyila tvoja Hoszpodī: vszȧ premudrosztiju szotvorīl jeszī.

Szlava: Ī nōnyi: Allīluja, 3. Szlava tebi Bozse. (sz pinijem.)

Poszem Jerej (īlī Diakon) hlaholet Jekteniju velīkuju:

Mīrom Hoszpodu pomolīmszȧ. **Līk:** Hoszpodī pomīluj.

O szvōsnyim mīri, ī szpaszenīī dus nasīch, Hoszpodu pomolīmszȧ.

O mīri vszeho mira, blahosztojanīī szvjatōch Bozsīich Cerkvej, ī szojedīnenīī vszȧich, Hoszpodu pomolīmszȧ.

O szvjatyim chrami szem, ī īzse szo viroju, blahohovinijem ī sztrachom Bozsiīm vchogyascsīch vo ony, Hoszpodu pomolīmszȧ.

O boholyubīvom Jepīszkopi nasem (Īmja), csesztnyim Preszvītersztvi, jezse vo Chrīsztyi Diakonsztvi, o vszem prīcstyi ī lyudech, Hoszpodu pomolīmszȧ.

O blahovirnom korolyi nasem (Īmja), o vszej palatyi ī vojech jeho, ī o jezse poszobītī ī pokorītī pod noȧi jeho vszȧkaho vraha ī szuposztata, Hoszpodu pomolīmszȧ.

O hragyi szem (veszī, obītelī szej) ī o vszȧkom

hragyi, veszī ī sztranyi, ī īzse viroju zsīvuscsīch v nīch, Hoszpodu pomolīmsz'a.

O blahorasztvorenīī vozduchov ī o umnozsenīī plodov zemnōch, ī vremenech mīrnōch, Hoszpodu pomolīmsz'a.

O plavajuscsīch, putesesztvujuscsīch, neduhujuscsīch, truzsdajuscsīchsz'a, plyinennōch ī o szpaszenīī īch, Hoszpodu pomolīmsz'a.

O jezse īzbavītīsz'a nam ot vsz'akija szkorbī, hnyiva ī nuzsdō Hoszpodu pomolīmsz'a.

Zasztupī, szpaszī, pomīluj ī szochranī nasz Bozse tvojeju blahodatiju.

Preszvjatuju, precsīsztuju, preblahoszlovennuju, szlavnuju Vladōcsīcu nasu Bohorodīcu ī prīsznogyivu Mariju szo vsz'imī Szvjatōmī pomjanuvse, szamī szebe ī druh druha, ī vesz' zsīvot nas Chrīsztu Bohu predadīm.

Līk: Tebi Hoszpodī.

Jako podobajet Tebi vsz'akaja szlava, cseszty ī poklonenije, Otcu ī Szōnu ī szvjatomu Duchu, nōnyi ī prīszno ī vo vikī vikov. Līk: Amīny.

Po szkoncsanīī jektenīī Līk pojet:

Pszalom 140.

Hoszpodī, vozzvach k tebi, uszlōsī mja, usz'lōsī mja Hoszpodī: vonymī hlaszu molenija mojeho, vnehda vozzvatī mī k tebi, uszlōsī mja Hoszpodī.

Da īszpravītsz'a molītva moja, jako kadīlo pred Toboju, vozgyijanije ruku mojeju, zsertva vecsernyaja, uszlōsī mja Hoszpodī.

(Ko szlyidujuscsīm sztīcham pojutsz'a sztīchīrō „na Hoszpodī vozzvach" r'adovaho hlasza, po szīch zse trī sztīchīrō Szvjataho īz' Obscsīnō īlī īz Mīneī, īlī, jako kohda ukazujet Usztav.)

Īzvedī īz temnīcō dusu moju, īszpovidatīsz'a īmenī tvojemu.

Mene zsdut pravednīcō, dondezse vozdaszī mnyi.

*Īz hlubīnō vozzvach k tebi Hoszpodī, Hoszpodī uszlōsī hlasz moj.

Da budut usī tvoī vnemlyuscsi hlaszu molenija mojeho.

*Ascse bezzakonija nazrīsī Hoszpodī, Hoszpodī, kto posztoīt? jako u tebe ocsīscsenije jeszty.

Īmene radī tvojeho poterpich tya Hoszpodī, poterpi dusa moja v szlovo tvoje; upova dusa moja na Hoszpoda.

Ot sztrazsī utrennija do noscsī, ot sztrazsī utrennija da upovajet Īzraīly na Hoszpoda.

Jako u Hoszpoda mīloszty, ī mnohoje u neho īzbavlenije: ī toj īzbavīt Īzraīlya ot vsz̓ich bezzakonij jeho.

Pszalom 116.

Chvalīte Hoszpoda vszī jazōcō, pochvalīte jeho vszī lyudije.

Jako utverdīsz̓a mīloszty jeho na nasz, ī īsztīna Hoszpodnya prebōvajet vo vik.

Sztīchīrō na „Hoszpodī vozzvach“ Hl. 1-ōj.

Vecsernija nasa molītvō, prijmī szvjatōj Hoszpodī, ī podazsgy nam osztavlenije hrichov, jako jedīn jeszī javlej v mīr̓i voszkreszenije.

Obīdīte lyudije Szion ī obīmīte jeho, ī dadīte szlavu v nem Voszkreszsemu īz mertvōch; jako toj jeszty Boh nas, īzbavlej nasz ot bezzakonij nasīch.

Priīdīte lyudije voszpoīm, ī poklonīmsz̓a Chrīsztu, szlavjascse jeho īz mertvōch voszkreszenije; jako toj jeszty Boh nas, ot preleszti vrazsija mīr īzbavlej.

Veszelītesz̓a nebesza, vosztrubīte osznovanija zemlī, vozopijte horō veszelije; sze bo Emmanuīl hrichī nasa na kresztyi prīhvozdī, ī zsīvot dajaj, szmerty umertvī, Adama voszkreszīvōj, jako cselovikolyubec.

Plotiju voleju raszpensahosz̓a nasz radī, posztradavsa ī pohrebenna, ī voszkreszsa īz mertvōch, voszpoīm hlaholyuscse: utverdī pravoszlavijem Cerkov Tvoju Chrīszte, ī umīrī zsīzny nasu, jako blah ī cselovikolyubec.

Zsīvoprijemnomu Tvojemu hrobu predsztojuscse nedosztojniī, szlavoszlovije prīnoszīm neīzrecsennomu Tvojemu blahoutrobiju, Chrīszte Bozse nas: jako kreszt ī szmerty prījal jeszī Bezhrisne, da mirovī darujesī voszkreszenije, jako cselovikolyubec.

Īzse Otcu szobeznacsalyna ī szoprīsznoszuscsna Szlova, ot gyivīcseszka csreva proīz sedsaho neīzrecsenno, ī kreszt ī szmerty nasz radī voleju prijemsaho, ī voszkreszsaho vo szlavi, voszpoīm hlaholyuscse: zsīvotdavcse Hoszpodī, szlava tebi, Szpasze dus nasīch.

Tazse sztichīrō Szvjataho trī īz Mīneī īlī īz Obscsīnō, īlī sztīchīrō Prazdnīka po ukazaniju Usztava.

Szlava: Szvjatomu īlī Prazdnīku, ascse budet.

Ī nōnyi: Bohorodīcsen (Dohmat Hlasza):

Vszemirnuju szlavu ot cselovik proždabsuju, ī Vladōku rozsdsuju, nebesznuju dveŕ, voszpoīm Mariju Gyivu, bezplotnōch piszny, ī virnōch udobrenije; szija bo javīsža nebo, ī chraın Bozsesztva; szija prehrazsdenije vrazsdō razrusīvsī, mīr vvede, ī carsztvije otverze. Sziju ubo īmuscse virō utverzsdenije, pobornīka īmamō īz neja rozsdsahosža Hoszpoda. Derzajte ubo, derzajte lyudije Bozsiī, ībo Toj pobidīt vrahī, jako vszeszīlen.

Jerej: Premudroszty, prosztī! Līk zse pojet:

Szvite tīchij, szvjatōja szlavō, bezszmertnaho Otca nebesznaho, szvjataho, blazsennaho, Īszusze Chrīszte: prīsedse szolnca na zapad, vīgyivse szvit vecsernij, pojem Otca, ī Szōna, ī szvjataho Ducha, Boha. Dosztoīn jeszī vo vsža vremena pit bōtī hlaszō prepodobnōmī, Szōne Bozsij, zsīvot dajaj vszemu miru: jehozse radī vesž mir szlavīt Tya.

Jerej: Vonmīm, mīr vsžim, premudroszty, vonmīm!

Līk pojet: Prokīmen:

Hoszpogy vocarīsža, v lyipotu oblecsesža. (4-dō.)

Po Prokīmenyi Jektenija szija:

Rčim vszī ot vszeja dusī, ī ot vszeho pomōslenija naseho rčim.

Līk: Hoszpodī pomīluj.

Hoszpodī vszederzsītelyu, Bozse Otec nasīch, molīmtīsža, uszlōsī ī pomīluj.

Līk: Hoszpodī pomīluj.

Pomīluj nasz Bozse po velīčij mīlosztī tvojej, molīmtīsža, uszlōsī ī pomīluj.

Līk: Hoszpodī pomīluj. 3.

Jescse molīmsža o szvjatyijsem vszelenszkom Archijereī (Īmja), Papi Rīmszkom, ī o blahovirnom Korolyi nasem (Īmja) o derzsavi, pobigyi, prebōvaniī, mīri, zdraviī, szpaszeniī, ī osztavleniī hrichov īch, ī o jezse Hoszpodu Bohu nasemu najpacse poszpisītī ī poszobītī īm vo vszem, ī pokorītī pod nožī īch vsžakaho vraha ī szuposztata.

Līk: Hoszpodī pomīluj. 3.

Jescse molīmsž̓a o boholyubīvom Jepīszkopi nasem (Īmja), ī o otćich nasīch duchovnōch, ī vszej vo Chrīsztyi bratiī nasej.

Līk: Hoszpodī pomīluj. 3.

Jescse molīmsž̓a o predsztojascsīch lyudech, ozsīdajuscsīch ot tebe velīkija ī bohatōja mīloszti, za tvoŕascsīch nam mīlosztōnyu, ī za vsž̓a pravoszlavnōja chrīsztianō.

Līk: Hoszpodī pomīluj. 3.

Jako mīlosztīv ī cselovikolyubec Boh jeszī, ī tebi szlavu vozszōlajem: Otcu ī Szōnu ī szv. Duchu, nōnyi ī prīszno, ī vo vikī vikov.

Līk: Amīny.

Tazse.

Szpodobī Hoszpodī v vecser szej bez hricha szochranītīsž̓a nam.

Blahoszloven jeszī Hoszpodī Bozse otec nasīch, ī chvalyno ī proszlavleno īmja tvoje vo vikī, amīny.

Budī Hoszpodī mīloszty Tvoja na nasz, jakozse upovachom na Tya.

Blahoszloven jeszī Hoszpodī, naucsī nasz opravdanijem Tvoīm.

Blahoszloven jeszī Vladōko, vrazumī nam opravdanija Tvoja.

Blahoszloven jeszī Szvjatōj, proszvitī nasz opravdaniī tvoīmī.

Hoszpodī, mīloszty tvoja vo vik, gyil ruku tvojeju ne prezrī.

Tebi podobajet chvala, Tebi podobajet pinije.

Tebi szlava podobajet: Otcu ī Szōnu ī Szvjatomu Duchu.

Nōnyi ī prīszno, ī vo vikī vikov, amīny.

Poszem Jektenija:

Īszpolnīm vecsernija molītvō nasa Hoszpodevī.

Līk: Hoszpodī pomīluj.

Zasztupī, szpaszī, pomīluj ī szochranī nasz Bozse tvojeju blahodatiju.

Līk: Hoszpodī pomīluj.

Vecsera vszeho szoversenna, szvjata, mīrna ī bezhrisna, u Hoszpoda proszīm.

Līk: Podaj Hoszpodī.

Anhela mīra, virna nasztavnīka, chranītelya dusam ī tyilom nasīm, u Hoszpoda proszīm.

Proscsenija ī osztavlenija hrichov ī prehrisenij nasīch, u Hoszpoda proszīm.

Dobrōch ī poleznōch dusam nasōm, ī mīra mirovī, u Hoszpoda proszīm.

Procseje vremja zsīvota naseho v mīri ī pokajaniī szkoncsatī, u Hoszpoda proszīm.

Chrīsztianszkija koncsīnō zsīvota naseho bezbolyiznenō, neposztōdnō, mīrnō, ī dobraho otvita na sztrasnyim szudīscsī Chrīsztovi, proszīm.

Preszvjatuju, precsīsztuju, preblahoszlovennuju, szlavnuju Vladōcsīcu nasu Bohorodīcu ī Prīsźnogyivu Mariju szo vszími Szvjatōmī pomjanuvse, szamī szebe ī druh druha ī vesź zsīvot nas Chrīsztu Bohu predadīm.

Līk: Tebi Hoszpodī.

Jako blah ī cselovikolyubec Boh jeszī, ī Tebi szlavu vozszōlajem, Otcu ī Szōnu ī szvjatomu Duchu, nōnyi ī prīszno, ī vo vikī vikov.

Līk: Amīny.

Jerej: Mīr vszím. Līk: Ī Duchovī tvojemu.

Hlavō vasa Hoszpodevī prīklonīte.

Līk: Tebi Hoszpodī.

Jerej cstet molītvu vtaj: Hoszpodī Bozse nas, prīklonīvōj nebesza, ī szosedōj na szpaszenije roda cselovicseszkaho, prīzrī na rabō tvoja ī na dosztojanije tvoje: tebi bo sztrasnomu ī cselovikolyubnu szudiī tvoī rabī szvoja prīklonīsa hlavō, szvoja zse pokorīsa vōja, ne ot cselovik ozsīdajuscse pomoscsī, no tvojeja nagyijuscsesźa mīlosztī, ī tvojeho csajuscse szpaszenija: īchzse szochranī na vszákoje vremja, ī v nasztojascsij szej vecser, ī v prīchogyascsuju noscs ot vszákaho vraha ī ot vszákaho protīvnaho gyijsztva diavolszkaho, ī pomōszlov szujetnōch ī voszpomīnanij lukavōch.

Vozhlasz. Budī derzsava carsztvija tvojeho prīszno blahoszlovenna ī preproszlavlenna, Otca ī Szōna ī szvjataho Ducha, nōnyi ī prīszno ī vo vikī vikov. Līk: Amīny.

Sztīchīrō na Sztīchovnō.

Sztrasztiju tvojeju Chrīszte, ot sztrasztej szvobodīchomszá, ī voszkreszenijem Tvoīm īz īsztlyinija ızbavīchomszá, Hoszpodī szlava Tebi.

Hoszpogy vocarīszá, v lyipotu oblecseszá.

Da radujetszá tvaŕ, nebesza da veszelyatszá, rukamī da vozplescsut jazōcō szo veszelijem; Chrīsztosz bo Szpasz nas, na kresztyi prīhvozdī hrichī nasa, ī szmerty umertvīv zsīvot nam darova, padsaho Adama vszerodnaho voszkreszīvōj, jako cselovikolyubec.

Ībo utverdī vszelennuju, jazse ne podvīzsītszа.

Car' szōj nebesze ī zemlī Neposztīzsīme, voleju raszpjalszа jeszī za cselovikolyubije. Jehozse ad szrit dolyi, ohorcsīszа, ī pravednōch dusī prijemse vozradovasaszа, Adam zse vīgyiv Tya zīzsdītelya v preīszpodnīch, voszkresze. O csudesze! kako szmertī vkuszī vszich zsīzny? no jakozse voszchotyi mir proszvitītī zovuscsij ī hlaholyuscsij: voszkreszōj īz mertvōch Hoszpodī, szlava Tebi.

Domu Tvojemu podobajet szvjatōnya Hoszpodī, v dolhotu dnij.

Zsenō mironoszīcō, mira noszascse, szo tscsanijem ī rōdanijem hroba Tvojeho dosztīhosa, ī ne obritse precsīsztaho tyila Tvojeho, ot Anhela zse uvīgyivse novoje ī preszlavnoje csudo, Aposztolom hlaholachu: Voszkresze Hoszpogy, podaja mirovī veliju mīloszty.

Szlava: Ī nōnyi Sze īszpolnīszа Īszaiīno prorocsenije: Gyiva bo rodīla jeszī, ī po rozsdesztvi jako prezsde rozsdesztva prebōla jeszī: Boh bo bi rozsdejszа; tyimzse ī jesztesztvo novo preszicse. No, o Bohomatī! molenija tvoīch rabov, v Tvojem chrami prīnoszīmaja Tebi, ne prezrī; no jako Blahoutrobna tvoīma rukama noszascsī, na tvoja rabō umīloszerdīszа, ī molī szpasztīszа dusam nasīm.

Tazse: Nōnyi otpuscsajesī raba Tvojeho, Vladōko, po hlaholu Tvojemu szo mīrom; jako vīgyiszta ocsī moī szpaszenije Tvoje, jezse jeszī uhotoval pred līcem vszich lyudej: szvit vo otkrovenije jazōkov, ī szlavu lyudej tvoīch Īzraīlya.

Poszem: Szvjatōj Bozse: 3. Szlava: Ī nōnyi: Preszvjataja Trojce: Hoszpodī pomīluj, 3. Szlava: Ī nōnyi: Otcse nas: Jerej: Jako tvoje jeszty carsztvo: Līk: Amīny.

Tropar': Kamenī zapecsatanu ot Judej, ī voīnom sztrehuscsōm precsīsztoje tyilo Tvoje, voszkreszl jeszī trīdnevnōj Szpasze, daruja mirovī zsīzny; szeho radī szīlō nebesznōja vopijachu Tī zsīznodavcse: szlava voszkreszeniju Tvojemu Chrīszte, szlava carsztviju Tvojemu, szlava szmotreniju Tvojemu, jedīne cselovikolyubcse.

Szlava: Tropar' Szvjatomu. Ī nōny: Bohorodīcsen voszkreszen po hlaszu tropar'a Szvjataho.

Bohor. voszkr. Hl. 1-aho: Havriīlu viscsavsu Tebi Gyivo: radujszа! szo hlaszom voploscsaseszа vszich Vladōka vo

Tebi, szvjatyim kivotyi, jakozse recse pravednōj Davīd. Javīlasz̓a jeszī sīrsaja nebesz, ponoszīvsī Zīzsdītelya szvojeho. Szlava vszelsemusz̓a vo Tya, szlava proīzsedsemu īz Tebe, szlava szvobodīvsemu nasz rozsdesztvom Tvoīm.

Jerej: Premudroszty! Līk: Blahoszlovī. Jerej: Szōj blahoszloven ī preproszlavlen Chrīsztosz Boh nas. Līk: Utverdī Bozse katolīcseszkuju viru vo vikī vikov. Jerej: Přeszvjataja Hoszpozse Bohorodīce, szpaszī nasz. Līk: Cseszinyijsuju Cheruvīm ī szlavnyijsuju bez szravnenija Szerafim, bez īsztlyinija Boha Szlova rozsdsuju, szuscsuju Bohorodīcu tya velīcsajem. Jerej: Szlava tebi Chrīszte Bozse, upovanije nase szlava tebi. Līk: Szlava: Ī nōnyi: Hoszpodī pomīluj, 3. Blahoszlovī. Jerej: Otpuszt: Voszkreszōj īz mertvōch Chrīsztosz īsztīnnōj Boh nas, molītvamī precsīsztōja szvojeja Matere, szīloju cseszinaho ī zsīvotvořascsaho Kreszta, szvjatōch szlavnōch ī vszechvalynōch Aposztol, ī szvjataho (Īmja), jehozse dnesz̓ pamjaty pocsītajem, ī vsz̓ich Szvjatōch, pomīlujet ī szpaszet nasz, jako blah ī cselovikolyubec.

Līk: Amīny. Jerej: Blahoszlovenije...

Csīn Utrenī Negyilynōja.

Hlasz pervōj.

Po Blahoszloven Boh nas: Līk: Amīny. Ī abije: Prijdīte poklonīmsz̓a: 3.

Pszalom 19.

Uszlōsīt tya Hoszpogy v deny pecsalī, zascsītīt tya īmja Boha Jakovlya.

Poszlet tī pomoscs ot Szvjataho, ī ot Sziona zasztupīt tya.

Pomjanet vsz̓aku zsertvu tvoju, ī vszeszozszsenije tvoje tucsno budī.

Daszty tī Hoszpogy po szerdcu tvojemu, ī vesz̓ szovit tvoj īszpolnīt.

Vozradujemsz̓a o szpaszenīī tvojem, ī vo īmja Hoszpoda Boha naseho vozvelīcsīmsz̓a.

Īszpolnīt Hoszpogy vsźa prosenija tvoja; nõnyi poznach, jako szpasze Hoszpogy Chrīszta szvojeho.

Uszlõsīt jeho sz nebesze szvjataho szvojeho: v szīlach szpaszenije desznīcõ jeho.

Sziī na kolesznīcach, ī sziī na konyich: mõ zse vo īmja Hoszpoda Boha naseho prīzovem.

Tiī szpjatī bõsa, ī padosa: mõ zse vosztachom ī īszpravichomszźa.

Hoszpodī, szpaszī Korolya, ī uszlõsī nõ, vo onyzse ascse deny prīzovem tya.

Pszalom 20. Hoszpodī, szīloju tvojeju vozveszelītszźa...

Szlava: Ī nõnyi: Trīszvjatoje, po Otcse nas: Jako tvoje jeszty carsztvo:

Tropaŕ: Szpaszī Hoszpodī lyudī tvoja, ī blahoszlovī dosztojanije tvoje, pobidõ blahovirnomu Korolyu nasemu na szoprotīvnõja daruja, ī tvoja szochranyaja Kresztom tvoīm lyudī.

Szlava: Vozneszõjszźa na Kreszt voleju, tezoīmenītomu tvojemu novomu zsītelysztvu scsedrotõ tvoja daruj Chrīszte Bozse: vozveszelī szīloju tvojeju blahovirnaho Korolya naseho, pobidõ daja jemu na szuposztatõ, poszobije īmuscsemu tvoje, oruzsije mīra, nepobidīmuju pobidu.

Ī nõnyi: Predsztatelnīce sztrasnaja ī neposztõdnaja, ne prezrī Blahaja molītv nasīch, vszepitaja Bohorodīce! utverdī pravoszlavnõch zsītelysztvo, ī szpaszī īmzse povelyila jeszī derzsavsztvovatī, ī podazsgy īm sz nebesze pobidu, zane rodīla jeszī Boha, jedīna Blahoszlovennaja.

Tazse Jerej hlaholet Jekteniju.

Pomīluj nasz Bozse, po velīcij mīlosztī tvojej, molīmtīszźa, uszlõsī ī pomīluj. Līk: Hoszpodī pomīluj. 6.

Jescse molīmszźa o blahovirnom Korolyi nasem (Īmja), o vszej palatyi ī Chrīsztolyubīvõch vojech jeho.

Līk: Hoszpodī pomīluj. 6.

Jerej: Jako mīlosztīv ī cselovikolyubec Boh jeszī, ī Tebi szlavu vozszõlajem, Otcu ī Szõnu ī szvjatomu Duchu, nõnyi ī prīszno ī vo vikī vikov. Līk: Amīny. Īmenem Hoszpodnīm blahoszlovī Otcse.

Jerej: Szlava szvjatyij, jedīnoszuscsnyij, ī zsīvotvoŕascsej, ī nerazgyilīmij Trojcī (Otcu ī Szõnu ī szvjatomu Duchu), vszehda nõnyi ī prīszno ī vo vikī vikov.

Līk: Amīny.

Szlava vo võsnīch Bohu, ī na zemlī mīr, vo cselovicich blahovolenije. 3.

Hoszpodī, usztnyi moī otverzesī, ī uszta moja vozvisztyat chvalu tvoju. 2.

Pszalom 3.

Hoszpodī, cstoszˀa umnozsīsa sztuzsajuscsiī mī? mnozī vosztajut na mja. Mnozī hlaholyut dusī mojej: nyiszty szpaszenija jemu v Bozˀi jeho. Tō zse Hoszpodī zasztupnīk moj jeszī, szlava moja, ī voznoszˀaj hlavu moju. Hlaszom moīm ko Hoszpodu vozzvach, ī uszlōsa mja ot horō szvjatōja szvojeja. Az usznuch ī szpach: vosztach, jako Hoszpogy zasztupīt mja. Ne ubojuszˀa ot tem lyudej, okreszt napadajuscsīch na mja; voszkresznī Hoszpodī, szpaszī mja Bozse moj. Jako tō porazīl jeszī vszˀa vrazsdujuscsōja mī vszuje, zubō hrisnīkov szokrusīl jeszī. Hoszpodne jeszty szpaszenije, ī na lyudech tvoīch blahoszlovenije tvoje.

Szlava: Ī nōnyi: Allīluja 3.

Tazse Jektenija velīkaja. (Zrī liszt 3.)

Po Jekteniī pojetszˀa vo hlasz voszkresznaho Troparˀa:

Boh Hoszpogy, ī javīszˀa nam, blahoszloven hrˀadōj, vo īmja Hoszpodne. (4-dō.)

Po Boh Hoszpogy: Troparˀ: Kamenī zapecsatanu: 2. sztr. 9.

Szlava: Szvjatomu toho dne. Ī nōnyi: Bohorodīcsen voszkr. po hlaszu Troparˀa Szvjataho (īlī jako ukazujetszˀa vo Usztavi).

Po troparich Līk pojet 1-ōj Szˀidalen voszkresznōj hlasza:

Hrob Tvoj Szpasze, voīnī sztrehuscsiī, mertvī ot oblīsztanija javlsahoszˀa Anhela bōsa, propovidajuscsa zsenam voszkreszenije. Tebe szlavīm, tlī potrebītelya; Tebi prīpadajem voszkreszsemu īz hroba, ī jedīnomu Bohu nasemu.

Voszkresznī Hoszpodī Bozse moj, da vozneszetszˀa ruka Tvoja; ne zabudī nīscsīch tvoīch do konca.

Ko kresztu prīhvozsdszˀa voleju Scsedre, vo hrobi polozsen bōv jako mertv Zsīvotdavcse, derzsavu szterl jeszī Szīlyne, szmertiju Tvojeju; Tebe bo vosztrepetasa vratnīcō adovō; Tō szovozdvīhl jeszī ot vika umersōja, jako jedīn cselovikolyubec.

Szlava: Ī nōnyi: Materˀ Tya Bozsiju szvimō vszī, Gyivu voīsztīnu ī po rozsdesztvi javlysujuszˀa, īzse lyuboviju prībihajuscsiī k tvojej blahosztī; Tebe bo īmamō hrˀisniī predsztatelysztvo, Tebe sztyazsachom v napasztech szpaszenije, jedīnu vszeneporocsnuju.

Zsenō ko hrobu priīdosa uransōja, ī anhelszkoje javlenije vīgyivsōja trepetachu: hrob oblīszta zsīzny, csudo udīv-

lyase ja; szeho radī sedse, Ucsenīkom propovidachu vosztanije: ad plyinī Chrīsztosz, jako jedīn kripok ī szīlen, ī īsztlyivsōja vsźa szovozdvīzse, oszuzsdenija sztrach razrusīv kresztom.

Īszpovimsźa Tebi Hoszpodī vsźim szerdcem moīm, povim vsźa csudesza tvoja.

Na kresztyi prīhvozdīlsźa jeszī Zsīvote vsźich, ī v mertvōch vminīlsźa jeszī, bezszmertnōj Hoszpodī; voszkreszl jeszī trīdneven Szpasze, ī vozdvīhl jeszī Adama ot tlyinija; szeho radī szīlō nebesznōja vopijachu Tī Zsīznodavcse: Szlava sztrasztem Tvoīm Chrīszte, szlava voszkreszeniju Tvojemu, szlava sznīzchozsdeniju Tvojemu, jedīne cselovikolyubcse.

Szlava: Ī nōnyi: Zacsensī neopalyno ohny bozsesztvennōj ī rozsdsī bez szźimene īsztocsnīka zsīznī, Hoszpoda, obradovannaja Bohorodīce, szpaszī Tebe velīcsajuscsīch.

Tazse Cstec cstet Neporocsnō, szī jeszty, kaftīszmu 17. „Blazsenī neporocsniī", (īlī pojetsźa Polījelej, ascse Usztav predpīszujet). Poszem szlyidujuscsōja Troparī sz prīpivom:

Blahoszloven jeszī Hoszpodī, naucsī mja opravdanijem tvoīm.

Anhelszkij szobor udīvīszźa, zrźa Tebe v mertvōch vminīvsaszźa, szmertnuju zse Szpasze kriposzty razorīvsa, ī szo szoboju Adama vozdvīhsa, ī ot ada vsźa szvobozsdsa.

Pocsto müra szo mīlosztīvnōmī szlezamī, o Ucsenīcō rasztvorźajete? blīsztajajszźa v hrobi Anhel, mīronoszīcam viscsase: Vīdīte vō hrob ī urazumijte, Szpasz bo voszkresze ot hroba.

Źilo rano, mīronoszīcō tecsachu ko hrobu Tvojemu rōdajuscsōja; no predszta k nīm Anhel ī recse: rōdanija vremja preszta, ne placsīte, voszkreszenije zse Aposztolom rcīte.

Mīronoszīcō zsenō sz mīrō prīsedsōja ko hrobu Tvojemu Szpasze, rōdachu; Anhel zse k nīm recse, hlaholya: csto szo mertvōmī zsīvaho pomōslyajete? jako Boh bo voszkresze ot hroba.

Szlava: Poklonīmsźa Otcu ī Jeho Szōnovī ī szvjatomu Duchu, szvjatyij Trojći vo jedīnom szuscsesztvi, szo Szerafimō zovuscse: Szvjat, szvjat, szvjat jeszī Hoszpodī.

Ī nōnyi: Zsīznodavca rozsdsī, hricha, Gyivo, Adama īzbavīla jeszī, radoszty zse Jevi v pecsalī miszto podala jeszī; padsōja zse ot zsīznī, ko szej napravī īz Tebe

voplotīvōjsz̓a Boh ī cselovik. Allīluja. 3. Szlava Tebi Bozse.

Ūpakoj, hl. 1-ho (cstetsz̓a;) Razbojnīcse pokajanije raj otverze, rōdanije zse mīronoszīc radoszty vozvisztī, jako voszkreszl jeszī Chrīszte Bozse, podajaj mirovī veliju mīloszty.

Poszem Jerej: Vonymīm. mīr vsz̓im, premudroszty, vonymīm! Līk: Prokīmen hl. 1. Nōnyi voszkresznu, hlaholet Hoszpogy, polozsusz̓a vo szpaszenije, ne obīnyusz̓a o nem. (2-dō.) Jerej: Hoszpodu pomolīmsz̓a. Līk: Hoszpodī pomīluj. — Jerej: Jako szvjat jeszī Bozse nas, ī vo szvjatōch pocsīvajesī, ī tebi szlavu vozszōlajem: Līk: Amīny. Jerej: Vsz̓akoje dōchanije da chvalīt Hoszpoda. Līk: povtor̓ajet szije 2-dō.

Poszem Jerej: O jezse szpodobītīsz̓a nam szlōsaniju szvjataho Jevanhelija, mīrom Hoszpoda Boha molīm. Līk: Hoszpodī pomīluj, 3. — Jerej: Mīr vsz̓im. Līk: Ī duchovī tvojemu. — Jerej: Premudroszty, prosztī uszlōsīm szvjataho Jevanhelija, ot (Īmja) szvjataho Jevanhelija cstenije. Līk: Szlava tebi Hoszpodī Jerej: Vonmīm. Ī cstet Jevanhelije voszkresznoje r̓adu. Poszem hlaholet:

Voszkreszenije Chrīsztovo vīgyivse, poklonīmsz̓a szvjatomu Hoszpodu Īszuszu, jedīnomu bezhrisnomu. Kresztu tvojemu poklanyajemsz̓a Chrīszte, ī szvjatoje voszkreszenije tvoje pojem ī szlavīm: Tō bo jeszī Boh nas, razvi tebe īnoho ne znajem, īmja tvoje īmenujem. Priīdīte vszī virniī, poklonīmsz̓a, szvjatomu Chrīsztovu voszkreszeniju: sze bo priīde kresztom radoszty vszemu mīru. Vszehda blahoszlovjascse Hoszpoda, pojem voszkreszenije jeho; raszpjatije bo preterpiv, szmertiju szmerty razrusī.

Tazse Pszalom 50. Pomīluj mja Bozse po velīc̓ij mīlosztī tvojej, ī po mnozsesztvu scsedrot tvoīch ocsīsztī bezzakonije moje. Najpacse omōj mja ot bezzakonija mojeho, ī ot hricha mojeho ocsīsztī mja. Jako bezzakonije moje az znaju, ī hrich moj predomnoju jeszty vōnu. Tebi jedīnomu szohrisīch, ī lukavoje pred toboju szotvorīch. Jako da opravdīsīsz̓a vo szlovesz̓ich tvoīch, ī pobidīsī vnehda szudītī tī. Sze bo vo bezzakoniīch zacsat jeszm, ī vo hrisz̓ich rodī mja matī moja. Sze bo īsztīnu vozlyubīl jeszī: bezvisztnaja ī tajnaja premudrosztī tvojeja javīl mī jeszī. Okropīsī mja īszszopom ī ocsīscsusz̓a; omōjesī mja, ī pacse sznyiha ubilyusz̓a. Szluchu mojemu

daszī radoszty ī veszelije: vozradujutsža kosztī szmīrennōja. Otvratī līce tvoje ot hrich moīch, ī vsža bezzakonija moja ocsīsztī. Szerdce csīszto szozīzsdī vo mnyi, Bozse, ī duch prav obnovī vo utrobi mojej. Ne otverzsī mene ot līca tvojeho, ī Ducha tvojeho szvjataho ne otīmī ot mene. Vozdazsgy mnyi radoszty szpaszenija tvojeho, ī duchom vladōcsnōm utverdī mja. Naucsu bezzakonnōja putem tvoīm, ī necsesztīviī ko tebi obratyatsža. Īzbavī mja ot krovej Bozse, Bozse szpaszenija mojeho; vozradujetsža jazōk moj pravgyi tvojej. Hoszpodī, usztnyi moī otverzesī, ī uszta moja vozvisztyat chvalu tvoju. Jako ascse bō voszchotyil jeszī zsertvō, dal bōch ubo: vszeszozszsenija ne blahovolīsī. Zsertva Bohu duch szokrusen: szerdca szokrusenna ī szmīrenna Boh ne unīcsīzsīt. Ublazsī Hoszpodī blahovolenijem tvoīm Sziona, ī da szozīzsdutsža sztyinō Jeruszalīmszkija. Tohda blahovolīsī zsertvu pravdō, voznosenije ī vszeszozsehajemaja: tohda vozlozsat na oltař tvoj telcō.

Szlava: hl. 6. Molītvamī szvjatōch Aposztol, Mīlosztīve, ocsīsztī mnozsesztvo szohrisenij nasīch.

Ī nōnyi: Molītv radī precsīsztōja Bohorodīcō, Mīlosztīve, ocsīsztī mnozsesztvo szohrisenij nasīch.

Pomīluj mja Bozse po velīčij mīlosztī tvojej, ī po mnozsesztvu scsedrot tvoīch ocsīsztī bezzakonije moje.

Sztīchīra hl. 6. Voszkresz Īszusz ot hroba, jakozse, prorecse, dade nam zsīvot vicsnōj, ī veliju mīloszty.

Poszem Jerej: Szpaszī Bozse lyudī tvoja, ī blahoszlovī dosztojanije tvoje: poszžitī mir tvoj mīlosztiju ī scsedrotamī, vozvōszī roh chrīsztianszkij ī nīzposzlī na nō mīlosztī tvoja bohatōja, molītvamī precsīsztōja Vladōcsīcō naseja Bohorodīcō ī prīsznogyivō Mariī, szīloju csesztnaho ī zsīvotvořascsaho Kreszta, zasztuplenymī csesztnōch nebesznōch szīl bezplotnōch, csesztnaho, szlavnaho proroka, predtecsī ī kresztītelya Joanna, szvjatōch szlavnōch ī vszechvalynōch Aposztol, ī īzse vo szvjatōch otec nasīch ī vszelenszkīch velīkīch ucsītelej ī szvjatītelej Vaszīlija velīkaho, Grīgorija Bohoszlova ī Joanna Zlatousztaho, Aftanaszija ī Kīrīlla, ī īzse vo szvjatōch otca naseho Nīkolaja, Mīr līkijszkīch Csudotvorca, szvjatōch szlavnōch ī dobropobidnōch mucsenīk: prepodobnōch ī bohonosznōch otec nasīch, szvjatōch ī pravednōch Boho-

otec Joakīma ī Annō, ī prepodobnōch ī bohonosznōch otec nasīch Antonia ī Theodoszija pecserszkīch, ī szvjataho (Īmja, jehozse jeszty chram īlī deny), ī vszich szvjatōch tvoīch: molīm tya mnohomīlosztīve Hoszpodī, uszlōsī nasz hrisnōch molyascsīch tī sza, ī pomīluj nasz. Līk: Hoszpodī pomīluj 3. Jerej: Hoszpodī pomīluj 3-dō: Līk: pojet takozsde 3-dō ī

Vozhlasz: Mīlosztiju ī scsedrotamī ī cselovikolyubijem jedīnorodnaho Szōna Tvojeho, sz nīmzse blahoszloven jeszī szo preszvjatōm, blahīm i zsīvotvorascsīm Tvoīm Duchom, nōnyi ī prīszno, ī vo vikī vikov. Līk: Amīny.

Kanon:

Irmosz: 1. Tvoja pobidītelynaja desznīca boholyipno vo kriposztī proszlavīsza: ta bo Bezszmertne, jako vszemohuscsaja, protīvnōja szotre, Īzraīlytyanom puty v hlubīnyi novoszogyilavsaja.

3. Jedīne vidōj cselovicseszkaho szuscsesztva nemoscs, ī mīlosztīvno v ne obolkijsza, prepojasī mja szvōse szīloju, jezse vopitī Tebi, szvjatōj, odusevlennōj Chrame, neīzrecsennōja szlavō Tvojeja Cselovikolyubcse.

4. Horu Tya blahodatiju Bozsiju prioszinennuju, prozorlīvōma Avvakum uszmotrīv ocsīma, īz Tebe īzōtī chotyascsa Īzraīlyu provozhlasase Szvjataho, na szpaszenije nase ī obnovlenije.

5. Proszvitīvōj szijanijem prīsesztvija Tvojeho Chrīszte, ī oszvitīvōj kresztom Tvoīm mira koncō, szerdca proszvitī szvitom Tvojeho bohorazumija, pravoszlavno pojuscsīch Tya.

6. Obōde nasz poszlyidnyaja bezdna, ī nyiszty īzbavlyajuscsaho; vminīchomsza jako ovcō na zakolenije; szpaszī lyudī Tvoja Bozse nas: Tō bo kriposzty nemoscssztvujuscsīch, ī īszpravlenije.

7. Tebe umnuju, Bohorodīce, pescs razszmotrajem virniī; jakozse bo otrokī szpasze trī prevoznoszīmōj, mir obnovī vo csrevi Tvojem vszedil, chvalnōj otcev Boh ī preproszlavlen.

Pred Katavasziju 8. pisznī pojem: Chvalīm, blahoszlovīm, poklanyajemsza Hoszpodevī, Hoszpoda pojem ī prevoznoszīm jeho vo vsza vikī.

8. V pescsī otrocō Īzraīlevō, jakozse v hornīlyi do-

brotoju blahocsesztija csīsztyije zlata blescsachusza, hlaholyuscse: blahoszlovīte vsza gyila Hoszpodnya Hoszpoda, pojte ī prevoznoszīte vo vsza vikī.

Po oszmoj pisznī Jerej vozhlasajet: Bohorodīcu ī Materj szvita v pisznech vozvelīcsīm.

Līk: Velīcsīt dusa moja Hoszpoda, ī vozradovasza duch moj o Bozi, Szpaszi mojem.

Po kojemzsdo sztīszi prīpivajem:

Csesztnyijsuju Cheruvīm, ī szlavnyijsuju bez szravnenija Szerafīm, bez īsztlyinija Boha Szlova rozsdsuju, szuscsuju Bohorodīcu Tya velīcsajem.

Jako prīzri na szmīrenije rabō Szvojeja, sze bo ot nōnyi ublazsat mja vszī rodī.

Jako szotvorī mnyi velīcsije Szīlynōj, ī szvjato īmja Jeho, ī mīloszty Jeho v rodō rodov bojascsīmsza Jeho.

Szotvorī derzsavu mōsceju Szvojeju, rasztocsī hordōja mōszliju szerdca īch.

Nīzlozsī szīlynōja szo presztol, ī voznesze szmīrennōja, alcsuscsōja īszpolnī blah, ī bohatyascsōjasza otpusztī tscsī.

Voszprijat Īzraīlya, otroka Szvojeho, pomjanutī mīlosztī, jakozse hlahola ko otcem nasīm, Avraamu ī szimenī jeho do vika.

Irmosz 9. Obraz csīsztaho rozsdesztva Tvojeho, ohnepalīmaja kupīna pokaza neopalnaja; ī nōnyi na nasz napasztej szvīripijuscsuju uhaszītī molīmsza pescs, da Tya Bohorodīce nepresztanno velīcsajem.

Tazse Jerej vozhlasajet: Szvjat Hoszpogy Boh nas. 3.
Līk zse povtorjajet takozsde 3-dō.

Poszem Līk pojet po hlaszu: Vszakoje dōchanije da chvalīt Hoszpoda. Chvalīte Hoszpoda sz nebesz, chvalīte jeho vo vōsnīch. (Tebi podobajet piszny, Bozse.)

Chvalīte jeho vszī Anhelī jeho chvalīte jeho vsza szīlō jeho. (Tebi podobajet piszny Bozse.)

Tazse Sztīchīrō, hl. 1-ho:
Szt. Szlava szija budet vszim prepodobnōm jeho.

Pojem tvoju Chrīszte szpaszītelynuju sztraszty, ī szlavīm tvoje voszkreszenije.

Szt. Chvalīte Boha vo Szvjatōch jeho, chvalīte jeho vo utverzsdenii szīlō jeho.

Kreszt preterpivōj, ī szmerty uprazdnīvōj, ī voszkreszōj īz mertvōch, umīrī nasu zsīzny Hoszpodī, jako jedīn vszeszīlen.

Szt. Chvalīte jeho na szīlach jeho, chvalīte jeho po mnozsesztvu velīcsesztvija jeho.

Ada plyinīvōj, ī cselovika voszkreszīvōj voszkreszenijem tvoīm Chrīszte, szpodobī nasz csīsztōm szerdcem tebe pitī ī szlavītī.

Szt. Chvalīte jeho vo hlasźi trubnyim, chvalīte jeho vo Pszaltīrī ī huszlyich.

Boholyipnoje tvoje sznīzchozsdenije szlavjascse, pojem tya Chrīszte: rodīlsźa jeszī ot Gyivō, ī nerazlucsen bōl jeszī ot Ōtca; posztradal jeszī jako cselovik, ī voleju preterpil jeszī kreszt; voszkreszl jeszī ot hroba, jako ot csertoha proīz-sed, da szpeszesī mir, Hoszpodī szlava tebi.

Szt. Chvalīte jeho vo timpanyi ī līći, chvalīte jeho v sztrunach ī orhanyi.

Jehda prīhvozdīlsźa jeszī na drevi kresztnyim, tohda umertvīsźa derzsava vrazsija: tvaŕ pokolebasźa sztrachom tvoīm, ī ad plyinen bōszty derzsavoju tvojeju: mertvōja ot hrob voszkreszīl jeszī, ī razbojnīku raj otverzl jeszī, Chrīszte Bozse nas, szlava tebi.

Szt. Chvalīte jeho vo kimvalyich dobrohlasznōch, chvalīte jeho vo kimvalyich voszklīcanija; vsźakoje dōchanije da chvalīt Hoszpoda.

Rōdajuscse, szo tscsanijem hroba tvojeho dosedse csesztnōja zsenō, obritse zse hrob otverzt, ī uvīgyivse ot Anhela novoje ī preszlavnoje csudo, vozvisztīsa Aposztolom, jako voszkresze Hoszpogy. darujaj mirovī veliju mīloszty.

Szt. Voszkresznī Hoszpodī Bozse moj, da vozneszetsźa ruka tvoja, ne zabudī nīscsīch tvoīch do konca.

Sztrasztej tvoīch bozsesztvennōm jazvam poklanyajemsźa Chrīszte Bozse: ī jezse v Szionyi vladōcsnemu szvjascsennogyijsztviju, na konec vikov bohojavlennyi bōvsemu; ībo vo tymi szpjascsōm szolnce proszvitī pravdō, ko nevecsernemu nasztavlyaja szijaniju, Hoszpodī szlava tebi.

Szt. Īszpovimsźa tebi Hoszpodī, vszim szerdcem moīm, povim vsźa csudesza tvoja.

Lyubomjatezsnōj rode jevrejszkij, vnusīte! hgyi szuty īzse ko Pilatu prīsedsiī? Da rekut sztrehuscsiī voīnī, hgyi szut pecsatī hrobnōja? hgyi prelozsen bōszty Pohrebennōj? hgyi prodan bōszty neprodannōj? kako ukradeno bōszty szokrovīscse? Csto oklevetujete Szpaszovo vosztanije, prebezzakonniī Judeī? Voszkresze īzse v mertvōch szvobogy, ī darujet mirovī veliju mīloszty.

Szlava: sztīchīra Jevanhelszkaja po ŕadu, zrī nīzse.

Ī nōnyi: Preblahoszlovenna jeszī Bohorodīce Gyivo, Voploscssīm bo sźa īz tebe, ad plyinīsźa, Adam vozzvasźa, klyatva potrebīsźa, Jeva szvobodīsźa, szmerty

umertvīsźa, ī mō ozsīchom tyim voszpivajuscse vopijem: Blahoszloven Chrīsztosz Boh īzvolīvōj tako, szlava tebi.

Poszem Jerej vozhlasajet: Szlava Bohu pokazavsemu nam szvit! Līk zse pojet velīkoje Szlavoszlovije:

Szlava vo vōsnīch Bohu, ī na zemlī mīr, vo cselovidich blahovolenije. Chvalīm Tya, blahoszlovīm Tya, klanyajemtīsźa, szlavoszlovīm Tya. Blahodarīm Tya velīkija radī szlavō tvojeja, Hoszdodī Carʼu nebesznōj. Bozse Otcse vszederzsītelyu, Hoszpodī Szōne jedīnorodnōj Īszusze Chrīszte, ī szvjatōj Duse, Hoszpodī Bozse. Ahncse Bozsij, Szōne Otcs, vzemlyaj hrichī mira, pomīluj nasz. Vzemlyaj hrichī mira, prijmī molītvō nasa. Sźigyaj odesznuju Otca, pomīluj nasz. Jako Tō jedīn szvjat, Tō jedīn Hoszpogy, Īszusz Chrīsztosz vo szlavu Boha Otca, amīny. Na vsźak deny blahoszlovīm Tya, ī voszchvalīm īmja Tvoje vo vikī, ī vo vik vika.

Szpodobī Hoszpodī, v deny szej bez hricha szochranītīsźa nam. Blahoszloven jeszī Hoszpodī Bozse otec nasīch, ī chvalyno ī proszlavleno īmja tvoje vo vikī, amīny. Budī Hoszpodī mīloszty Tvoja na nasz, jakozse mō upovachom na Tya. Blahoszloven jeszī Hoszpodī, naucsī nasz opravdanijem Tvoīm. Blahoszloven jeszī Vladīko, vrazumī nam opravdanija tvoja. Blahoszloven jeszī Szvjatōj, proszvitī nasz opravdanii Tvoīmī.

Hoszpodī, prībizsīscse bōl jeszī nam vo rod ī rod. Az rich: Hoszpodī, pomīluj mja, ī īszdilī dusu moju, jako szohrisīch Tebi. Hoszpodī, k Tebi prībihoch, naucsī mja tvorītī volyu Tvoju, jako Tō jeszī Boh moj. Jako u Tebe jeszty īsztocsnīk zsīvota, vo szvityi Tvojem uzrīm szvit. Probavī mīloszty Tvoju viduscsīm Tya.

Szvjatōj Bozse: 3.

Troparʼ: Dneszʼ szpaszenije miru bōszty, pojem Voszkreszsemu īz hroba, ī Nacsalnīku zsīznī naseja; razrusīv bo szmertiju szmerty, pobidu dade nam ī veliju mīloszty.

Poszem Jektenija: Pomīluj nasz Bozse: zrī sztr. 6. — Tazse: Īszpolnīm utrennija molītvō nasa Hoszpodevī: sztr. 7.

Vozhlasz: Jako Boh mīloszti, scsedrot ī cselovikolyubija jeszī, ī Tebi szlavu vozszōlajem Otcu: Līk: Amīny. — Jerej: Mīr vszim. Līk: Ī duchovī tvojemu. — Jerej: Hlavō vasa Hoszpodevī prīklonīte. Līk: Tebi Hoszpodī.

Jerej cstet molītvu sziju: — Hoszpodī szvjatōj, vo vōsnīch zsīvōj, ī vszevīgyascsīm okom tvoīm prīzīrajaj na vszu tvar: Tebi prīklonīchom vōju dusī ī tyilesze, ī molīmtīsza, Szvjate szvjatōch: prosztrī ruku Tvoju nevīdīmuju ot szvjataho zsīlīscsa Tvojeho, ī blahoszlovī vszich nasz: ī ascse csto szohrisīchom voleju īlī nevoleju, jako blah ī cselovikolyubec Boh prosztī, daruja nam mirnaja ī premirnaja blahaja Tvoja.

Vozhlasz: Ībo Tvoje jeszty jezse mīlovatī, ī szpaszatī nasz Bozse nas, ī Tebi szlavu vozszōlajem, Otcu: Līk: Amīny.

Poszem otpuszt velīkij jakozse na Vecsernī, sztr. 10.

V Negyilyu vo vecser sztīchīrō pokajannō.

Hlasz pervōj.

Jerej: Blahoszloven Boh nas: Līk: Amīny. Tazse: Caru nebesznōj: Szvjatōj Bozse: 3. Szlava: Ī nōnyi: Preszvjataja Trojce: Hoszpodī pomīluj, 3. Szlava: Ī nōnyi: Otcse nas: Jerej: Jako tvoje jeszty carsztvo: Līk: Amīny. Hoszpodī pomīluj, 12. Szlava: Ī nōnyi: Prijdīte poklonīmsza: 3. Pszalom Blahoszlovī duse moja Hoszpoda: sztr. 1. Szlava: Ī nōnyi: Allīluja, 3. Jektenija velīkaja sztr. 3. Tazse sztīch: „Ascse bezzakonija nazrīsī Hoszpodī": sztr. 4.

Na Hoszpodī vozzvach: (Podoben „Prechvalynīī mucsenīcō".)

Otcse preblahij! Tvojeho Szōna poszlal jeszī, preblahaho Hoszpoda: bludnaho szōna na ramo vzatī, zabluzsdseje ovcsa vozvesztī, ī vvesztī toho, otonuduzse īszpade: vo ohradu Anhel Tvoīch, neprelesztnōch szīl.

Otcse preblahij! mnohoju podvīhsza szvojeho blahoutrobija blahosztōneju, prīvel jeszī ot ne szuscsīch jako Boh vszacseszkaja, poszlyidī zse szozdal jeszī cselovika rukoju Ttvojeju po obrazu Tvojemu, jehozse īsztlyivsa presztuplenijem zapovidej, nazdal jeszī jako cselovikolyubec.

Cselovikolyubcse Hoszpodī! Szōn szōj vszeīsztīnnōj nebesznaho Rodītelya, javīlsza jeszī po nam, szōj Szōn cselovics, da mja cselovika prelyscsennaho lesztiju zmiīnoju, jakozse ovcsa na ramu szvoju vzem, vozvedesī vo ohradu nebesznuju.

Poszem sztīchīrō Szvjataho īz Mīneī, īlī īz Obscsīnō.

Szlava: Ī nōnyi: Bohorodīcsen īz Mīneī, jeszlī zse jeszty „Szlava" szvjatomu, tohda „Ī nōnyi:" Bohorodīcsen īz Oktoīcha po hlaszu ī po dnyu:

Csīsztoje Bozsije zsīlīscse bōvsī Csīsztaja: szo bezplotnōmī molīsza, csīsztyi szoversītī mnyi puty zsītejszkij, jako da ne predvarīt vecser szmertnōj nehotova ī otosz-

let mja, vo plameny ohnennōj mucsītīsža: no tō mja ot szeho īszchītī.

Szvite tīchij: sztr. 6.

Prokīmen: Sze nōnyi blahoszlovīte Hoszpoda vszī rabī Hoszpodnī (2-dō.)

Szpodobī Hoszpodī: sztr. 7. — Jektenija: Īszpolnīm vecsernija molītvō: sztr. 7.

Tazse Sztīchīrō na Sztīchovnach:

Jako pucsīna mnoha prehrisenij moīch Szpasze, ī lyutyi pohruzsajusža szohrisenymī moīmī, dazsgy mnyi ruku, jako Petrovī; szpaszī mja Bozse, ī pomīluj mja.

Sztīch: Tako ocsī nasī ko Hoszpodu Bohu nasemu, dondezse uscsedrīt nō,

Jako v pomōsleniīch lukavōch ī v gyilyich oszudīchsža Szpasze, mōszly mnyi daruj obrascsenija Bozse, da zovu Tī: Szpaszī mja Blahogyitelyu blahij, ī pomīluj mja.

[Szlyidujuscsiī sziī 2 sztīchīrō tokmo v szvjatom ī Vel. Posztyi pojutsža na „Hoszpodī vozzvach — sz prezsde pīszannōmī dvoma sztīchīramī:

Īn tya mir duse ozsīdajet, ī szudija choscset tvoja oblīcsītī tajnaja ī lyutaja: ne prebudī ubo vo zgyisnīch, ne predvarī vopijuscsī Szudiī: Bozse, ocsīsztī mja ī szpaszī mja.

Ne prenebrezī mene Szpasze moj, lyinosztiju hrichovnoju oderzsīma, no vozdvīhnī moje pomōslenije ko pokajaniju, ī Tvojeho vīnohrada gyilatelya īszkuszna pokazsī mja; daruj mī jedīnahonadesžate csasza mzdu, ī veliju mīloszty.]

Sztīch: Najpacse napolnīsža dusa nasa ponosenija hobzujuscsīch, unīcsīzsenija hordōch.

Molītvamī Hoszpodī vsžich Szvjatōch ī Bohorodīco, mīr Tvoj dazsgy nam, ī pomīluj nasz, jako jedīn scsedr.

Szlava: szvjataho (jeszlī jeszty), Ī nōnyi: Bohorodīcsen īz druhīch Bohorodīcsnōch (zrī prī koncī knīhī szeja); jeszlī zse szvjatōj ne īmijet Szlava, tohda na Szlava Ī nōnyi szej Bohorod. pojetsža:

Nebesznōch csīnov radovanije, na zemlī cselovikom kripkoje predsztatelysztvo, precsīsztaja Gyivo! szpaszī nō īzse ko tebi prībihajuscsōja; jako na tya upovanije po Bozī Bohorodīce vozlozsīchom.

Nōnyi otpuscsajesī raba: sztr. 9. Trīszvjatoje ī po Otcse nas: Jako tvoje jeszty carsztvo: Tazse Tropar Szvjataho, Szlava: Ī nōnyi: Bohorodīcsen otpusztītelynōj po hlaszu Szvjataho ī po dnyu. Jektenija: Pomīluj nasz Bozse: sztr. 6. ī Otpuszt malōj t. j. Jerej: Premudroszty. Līk Csesztnyijsuju. Jerej: Szlava Tebi Chrīszte Bozse. Līk: Szlava Otcu.... Jerej: Chrīsztosz īsztīnnōj Boh nas. . .

V Szubbotu vecser.

Hlasz vtorōj.

(V Szubbotu na velīčij Vecsernī nacsalo ī vsze, jakozse ukazasža prī Hlasži 1-om.)

Sztīchīrō na Hoszpogyi vozzvach:

Īzvedī īz temnīcō dusu moju: sztr. 4.

Prezsde vik ot Otca rozsdsemusža Bozsiju Szlovu, voploscssemusža ot Gyivō Marii, prijdīte, poklonīmsža: kreszt bo preterpiv, pohrebeniju predadesža, jako szam voszchotyi, ī voszkresz īz mertvōch, szpasze mja zabluzsdajuscsaho cselovika.

Chrīsztosz Szpasz nas, jezse na nō rukopīszanije prīhvozdīv na kresztyi, zahladī, ī szmertnuju derzsavu uprazdnī: poklanyajemsža jeho trīdnevnomu voszkreszeniju.

Szo Archanhelō voszpoīm Chrīsztovo voszkreszenije; Toj bo jeszty Īzbavītely ī Szpasz dus nasīch: ī vo szlavi sztrasnyij, ī kripčij szīlyi, pakī hřadet szudītī miru, jehozse szozda.

Tebe raszpensahosža ī pohrebennaho, Anhel propovida Vladōku, ī hlaholase zsenam: Prijdīte ī vīdīte, īgyizse lezsase Hoszpogy; voszkresze bo, jakozse recse, jako vszeszīlen. Tyimzse tebi poklanyajemsža jedīnomu bezszmertnomu: Zsīznodavcse Chrīszte, pomīluj nasz.

Kresztom Tvoīm uprazdnīl jeszī jazse ot dreva klyatvu, pohrebenijem Tvoīm umertvīl jeszī szmertī derzsavu, vosztanijem zse Tvoīm proszvitīl jeszī rod cselovicseszkij; szeho radī vopijem Tebi: Blahogyitelyu Chrīszte Bozse nas, szlava Tebi.

Otverzosasža Tebi Hoszpodī, sztrachom vrata szmertnaja, vratnīcō zse adovī vīgyivse Tya, ubojasasža; vrata bo midnaja szokrusīl jeszī, ī vereī zselyiznōja szterl jeszī, ī īzvel jeszī nasz ot tymō ī sžinī szmertnōja, ī uzō nasa raszterzal jeszī.

Szpaszītelynuju piszny pojuscse, ot uszt vozszōlajem: prijdīte vszī, v domu Hoszpodnem prīpagyim hlaholyuscse: na drevi raszpnōjsža ī īž mertvōch voszkreszōj, ī szōj v nyidrich Otcsīch, ocsīsztī hrichī nasa.

Tazse sztīchīrō 3. Szvjataho . . . po ukazaniju Usztava.

Szlava: Szvjatomu jeszlī jeszty, jeszlī zse nyit, to Szlava Ī nōnyi: Bohorod. (Dohmat 2-ho Hlasza):

Prejde sźiny zakonnaja, blahodatī prīsedsī; jakozse bo kupīna ne szharȧse opalyajema, tako Gyiva rodīla jeszī, ī Gyiva prebōla jeszī; vmiszto sztolpa ohnennaho, pravednoje vozszija Szolnce, vmiszto Mojszeja, Chrīsztosz, szpaszenije dus nasīch.

Tazse: Szvite tīchij: Prokīmen ī procs. zrī sztr. 6.

Na sztīchovnōch: Voszkreszenije Tvoje, Chrīszte Szpasze, vsźu proszvitī vszelennuju, ī prīzva Tvoje szozdanije. Vszeszīlyne Hoszpodī, szlava Tebi.

Hoszpogy vocarīsźa, v lyipotu oblecseszȧ.

Drevom Szpasze, uprazdnīl jeszī jazse ot dreva klyatvu; pohrebenijem tvoīm umertvīl jeszī szmertī derzsavu, vosztanijem zse Tvoīm proszvitīl jeszī rod cselovicseszkij; szeho radī vopijem Tebi: Blahogyitelyu Chrīszte Bozse nas, szlava Tebi.

Ībo utverdī vszelennuju, jazse ne podvīzsītszȧ.

Na kresztyi javlyszȧ Chrīszte prīhvozsdajem, īzminīl jeszī dobrotu zdanij, ī bezcselovicsije ubo voīnī pokazujuscse, kopijem rebra Tvoja probodosa; jevreī zse pecsatatī hrob proszīsa, Tvojeja vlasztī ne viduscse. No za mīloszerdije utrob Tvoīch prijemōj pohrebenije, ī trīdneven voszkreszōj Hoszpodī, szlava Tebi.

Domu podobajet szvjatōnya Hoszpodī, v dolhotu dnij.

Zsīvotdavcse Chrīszte, voleju szmerty preterpivōj szmertnōch radī, vo ad zse sznīsed jako szīlen, tamo Tvojeho prīsesztvija ozsīdajuscsōja īszchītīv, jako ot zvirȧ kripkaho, raj vmiszto ada zsītī daroval jeszī; tyimzse ī nam, szlavjascsōm trīdnevnoje tvoje vosztanije, daruj ocsīscsenije hrichov, ī veliju mīloszty.

Szlava: Szvjatomu (jeszlī jeszty), Ī nōnyi: Dohmatīk po hlaszu naszlavnīka.... Jeszlī zse Szvjatōj na Szlava ne īmijet, tohda na Szlava Ī nōnyi pojetszȧ szej Bohorodīcsen:

O csudesze novaho, pacse vszȧch drevnīch csudesz! kto bo pozna materȧ, bez muzsa rozsdsuju, ī na ruku noszȧscsuju tvarȧ szoderzsascsaho? Bozsije jeszty īzvolenije rozsdsejeszȧ. Jehozse jako mladenca Precsīsztaja tvoīma rukama noszīvsaja, ī materneje derznovenije ko nemu īmuscsaja, ne presztaj molyascsī o cstuscsīch tya, uscsedrītī ī szpasztī dusī nasa.

Nōnyi otpuscsajesī: ī procs. sztr. 9.

Tropar̓: Jehda sznīsel jeszī ko szmertī Zsīvote bezszmertnōj, tohda ada umertvīl jeszī blīsztanijem Bozsesztva; jehda zse ī umersōja ot preīszpodnīch voszkreszīl jeszī, vsz̓a szīlō nebesznōja vzōvachu: Zsīznodavcse Chrīszte Bozse nas, szlava Tebi.

Szlava: tropar̓ szvjataho, Ī nōnyi: Bohor. voszkr. po hlaszu tropar̓a Szvjataho.

Bohorodīcsen voszkr. Hl. 2-ho: Vsz̓a pacse szmōszla, vsz̓a preszlavnaja tvoja Bohorodīce taīnsztva, csīsztotyi zapecsatanyi ī gyivsztvu chranīmu, Matī poznala sz̓a jeszī nelozsna, Boha rozsdsī īsztīnnaho, Toho molī, szpasztīsz̓a dusam nasīm.

Poszem otpuszt velīkij jakozse na Vecsernī, sztr. 10.

Utrenya Negyilynaja.

Hlasz vtorōj.

Nacsalo ī vsze, jakozse ukazasz̓a prī hlasz̓i pervom.

Po: Boh Hoszpogy: Tropar̓: Jehda sznīsel jeszī: 2-dō sztr. 24.

Szlava: Szvjatomu toho dne. Ī nōnyi: Bohorodīcsen voszkr. po hlaszu Tropar̓a Szvjataho (īlī jako ukazujetsz̓a vo Usztavi.)

Po troparich Līk pojet 1-ōj Sz̓idalen voszkresznōj hlasza:

Blahoobraznōj Joszīf, szo dreva sznem precsīsztoje tyilo Tvoje, plascsanīceju csīsztoju obvīv, ī blahouchanymi vo hrobi novi zakrōv polozsī: no trīdneven voszkreszl jeszī Hoszpodī, podajaj mirovī veliju mīloszty.

Voszkresznī Hoszpodī Bozse moj, da vozneszetsz̓a ruka Tvoja; ne zabudī nīscsīch tvoīch do konca.

Kameny hrobnōj zapecsatatī ne vozbranīv, kameny virō voszkreszōj, podal jeszī vsz̓im zsīzny, Hoszpodī szlava tebi.

Szlava: Ī nōnyi: Preproszlavlena jeszī Bohorodīce Gyivo, pojem Tya: kresztom bo Szōna Tvojeho nīzlozsīsz̓a ad, ī szmerty umertvīsz̓a: umerscsvlenii vosztachom, ī zsīvota szpodobīchomsz̓a: raj voszprijachom, drevneje naszlazsdenije; tyimzse blahodar̓ascse szlavoszlovīm jako derzsavnaho Chrīszta Boha naseho, ī jedīnaho mnohomīlosztīvaho.

Ī pojetsža vtorōj sžidalen:

Mīronoszīcam zsenam prī hrobi predsztav Anhel, vopijase: mira mertvōm szuty prīlīcsna, Chrīsztosz zse īsztlyinija javīsža csuzsgy; no vozopijte: Voszkresze Hoszpogy, podajaj mirovī veliju mīloszty.

Īszpovimsža Tebi Hoszpodī vsžim szerdcem moīm, povīm vsža csudesza Tvoja.

Ucsenīkov Tvoīch līk szo mironoszīcamī zsenamī radujetsža szohlaszno; obscsij bo prazdnīk sz nīmī prazdnujet vo szlavu ī cseszty Tvojeho voszkreszenija. Tyich radī vopijem Tebi cselovikolyubcse Hoszpodī: lyudem Tvoīm podazsgy veliju mīloszty.

Szlava: Ī nōnyi: Zakonov utaīvsīsža jesztesztvennōch, bozsesztvennōch rozsdesztvom gyivsztvo szovokupīla jeszī: Tō bo rodīla jeszī jedīna prezsde tebe Rozsdennaho bezlyitno; tyimzse Tya Bohorodīce velīcsajem.

Tazse Cstec cstet Neporocsnō, szī jeszty, kaftīszmu 17. „Blazsenī neporocsniī“, (īlī pojetsža Polijelej, ascse Usztav predpīszujet). Poszem szlyidujuscsōja Troparī sz prīpivom:

Blahoszloven jeszī Hoszpodī, naucsī mja opravdanijem tvoīm.

Anhelszkij szobor: zrī sztr. 13.

Ī Ipakoj, hl. 2-ho (cstetsža:) Po sztrasztī sedse vo hrob zsenō, vo jezse pomazatī tyilo Tvoje Chrīszte Bozse, vīgyisa Anhelō vo hrobi, ī uzsaszosasža; hlasz bo szlōsachu ot nīch, jako voszkresze Hoszpogy daruja mirovī veliju mīloszty.

Prokīmen: Vosztanī Hoszpodī Bozse moj, povelyinijem, īzse zapovidal jeszī, ī szonm lyudej obōdet tya.

Ī procseje, jakozse prī hlasži 1. do Irmoszov Kanona.

Irmoszī na Kanonyi:

1. Vo hlubīnyi potopī drevle faraonītszkoje vszevoīnsztvo preoruzsennaja szīla, voploscssejesža zse Szlovo vszezlobnōj hrich potrebīlo jeszty, preszlavnōj Hoszpogy, szlavno proszlavīsža.

3. Procvila jeszty pusztōnya, jako krīn Hoszpodī, jazōcseszkaja neplogyascsaja cerkov, prīsesztvijem Tvoīm! v nejzse utverdīsža moje szerdce.

4. Prīsel jeszī ot Gyivō, ne chodataj nī Anhel, no szam Hoszpodī voploscssža, ī szpaszl jeszī vszeho mja cselovika; tyim zovu Tebi: szlava szīlyi Tvojej Hoszpodī.

5. Chodataj Bohu ī cselovikom bōl jeszī Chrīszte Bozse: Toboju bo Vladōko ko szvitonacsalynomu Otcu tvojemu, ot noscsī nevigyinija prīvedenije īmamō.

6. Vo bezdnyi hrichovnyij valyajasža, neīzszlyidīmuju mīloszerdija tvojeho prīzōvaju bezdnu: ot tlī Bozse mja vozvedī.

7. Bohoprotīvnoje velyinije bezzakonnujuscsaho mucsītelya vōszōk plameny vozneszlo jeszty: Chrīsztosz zse prosztre bohocsesztīvōm otrokom roszu duchovnuju, szōj blahoszloven ī preproszlavlen.

8. Pescs īnohda ohnennaja vo Vavīlonyi gyijsztva razgyilyase Bozsiīm velyinijem Chaldeī opalyajuscsaja, virnōja zse orosajuscsaja, pojuscsōja: Blahoszlovīte vsža gyila Hoszpodnya Hoszpoda.

Velīcsīt dusa moja Hoszpoda: sztr. 17.

9. Beznacsalna Rodītelya Szōn, Boh ī Hoszpogy voploscssža ot Gyivō, nam javīsža omracsennōja proszvitītī, ī szobratī rasztocsennaja; tyim vszepituju Bohorodīcu velīcsajem.

Tazse: Szvjat Hoszpogy Boh nas. 3. **ī poszem Līk pojet: Vszakoje dōchanije da chvalīt Hoszpoda sztr. 17.**

Na Chvalītech: Vszakoje dōchanije ī vsža tvar Tya szlavīt Hoszpodī, jako kresztom szmerty uprazdnīl jeszī, da pokazsesī lyudem, jezse īz mertvōch Tvoje voszkreszenije, jako jedīn cselovikolyubec.

Da rekut Judeje, kako voīnī pohubīsa sztrehuscsiī Cara? Pocsto bo kameny ne szochranī kamene zsīznī? Īlī pohrebennaho da dagyat, īlī voszkreszsemu da poklonyatsža, hlaholyuscse szo namī; Szlava mnozsesztvu scsedrot tvoīch, Szpasze nas, szlava Tebi.

Radujtesža lyudije ī veszelītesža! Anhel szigyaj na kamenī hrobnyim, toj nam blahoviszti, rek: Chrīsztosz voszkresze īz mertvōch, Szpasz mira, ī īszpolnī vszacseszkaja blahouchanija; radujtesža lyudije, ī veszelītesža.

Anhel ubo jezse radujsža, prezsde tvojeho zacsatija Hoszpodī, Blahodatnyij prīnesze; Anhel zse kameny szlavnaho Tvojeho hroba v Tvoje voszkreszenije otvalī: ov ubo v pecsalī miszto, veszelija obrazō vozviscsaja; szej zse vo szmertī miszto, Vladōku zsīznodavca propoviduja nam. Tyimzse vopijem Tī: Blahogyitelyu vszich Hoszpodī, szlava Tebi.

Vozlijasa mira szo szlezamī na hrob Tvoj zsenō, ī īszpolnīsasza radosztī uszta īch, vnehda hlaholatī īm: voszkresze Hoszpogy.

Da pochvalyat jazōcō ī lyudije Chrīszta Boha naseho, voleju nasz radī kreszt preterpivsaho, ī vo agyi trīdnevnovavsaho; ī da poklonyatsza jeho īz mertvōch voszkreszeniju, īmzse proszvitīsasza vszeho mira koncō.

Raszpjat ī pohreben bōl jeszī Chrīszte, jakozse īzvolīl jeszī, īszproverhl jeszī szmerty ī voszkreszl jeszī vo szlavi, jako Boh ī Vladōka, daruja mirovī zsīzny vicsnuju, ī veliju mīloszty.

O voīsztīnu bezzakoniī, zapecsatavse kameny, bolysīch nasz csudesz szpodobīszte; īmut razum sztrazsije; dnesz projde īz hroba, ī hlaholachu: rcīte, jako nam szpjascsōm prijdosa ucsenīcō, ī ukradosa jeho. Ī kto kradet mertveca pacse zse ī naha? szam voszkresze szamovlasztno jako Boh, osztavly vo hrobi ī pohrebatelynaja szvoja. Prijdīte, vīdīte Judeje, kako ne rasztorzse pecsatī? szmerty popravōj ī rodu cselovicseszkomu bezkonecsnuju zsīzny darujaj, ī veliju mīloszty.

Szlava: Sztīchīra Jevanhelszkaja. Ī nōnyi: Preblahoszlovenna jeszī Bohorodīce Gyivo: sztr. 18. Tazse Szlavoszlovije velīkoje, Szvjatōj Bozse:

Poszem Tropar: Voszkreszl īz hroba, ī uzō raszterzav adovō, razrusīl jeszī oszuzsdenije szmertī Hoszpodī, vsza ot szitej vraha īzbavīvōj: javīvōj zse szebe Aposztolom tvoīm poszlal jeszī īch na propovigy, ī tyimī mīr tvoj podal jeszī vszelennyij, jedīne Mnohomīlosztīve.

Poszem Jekteniī 2. ī otpuszt velīkij jakozse na Vecsernī, sztr. 10.

V Negyilyu vo vecser.

Hlasz vtorōj.

Na Hoszpodī vozzvach: (Podoben „Jehda ot dreva:“)

Īmijaj blahoutrobija īsztocsnīk, īsztocsajaj zse bezdnō mīlosztej ī potokī scsedrot, Otcse preblahij, ī Szōne, Szlovo Otcseje, ī Duse szvjatōj, neszozdannoje jesztesztvo! prijmī molenije ī molītvu nasu, vszim vo prehriseniīch

szuscsōm podaja proscsenije, jako Boh scsedr ī cselovikolyubec.

Īmasī po jesztesztvu jako Boh, utrobu scsedrot ī mīlosztī ī blahosztōnī; tyimzse molīm Tya Chrīszte Szpasze nasz, ī prīpadaju zovem, prīszno Tī vopijuscse: Daruj rabom tvoīm prehrisenij mnohīch razrisenije, ī proscsenije vsz̓ich, īmīzse szohrisīchom vszī, jako Boh scsedr ī cselovikolyubec.

Szpasztī chotya Szpasze vsz̓ich jako Boh, īchzse radī vocselovicsīvsz̓a, javīlsz̓a jeszī cselovik, szpasz nasz poklanyajuscsīchsz̓a tvoīm zapovidem: ne prīsel bo jeszī Cselovikolyubcse pravednīkī szpasztī, no īzse vo prehriseniīch okovannōch nasz mnohīmī hrichī, razrisītī blahodatiju krescsenija bozsesztvennaho, jako Boh scsedr ī cselovikolyubec.

Tazse Sztīchīrō Szvjataho īz Mīneī īlī īz Obscsīnō.

Szlava: Ī nōnyi: Bohorod. īz Mīneī, jeszlī zse jeszty „Szlava“ szvjatomu, tohda „Ī nōnyi:“ Bohorod. īz Oktoīcha po hlaszu ī po dnyu:

Mnozsesztvo Anhel Szōna tvojeho Precsīsztaja, voszpivajet trīszvjatōmī hlaszō, jako presztol tya Toho szuscsuju ohnezracsen, ī palatu odusevlennuju, moszt Bozsesztvennōj, jazse ot zemlī prevogyascsī vszehda ko nemu, radujsz̓a obradovannaja, vopijuscse Tebi szohlaszno szo Archanhelom Havriīlom, jako rozsdsej īsztocsnīka radosztī.

Szvite tīchij: sztr. 6.

Prokīmen: Sze nōnyi blahoszovīte Hoszpoda vszī rabī Hoszpodnī (2-dō.)

Szpodobī Hoszpodī: szt. 7. — Jektenija: Īszpolnīm vecsernija molītvō: sztr. 7.

Tazse Sztīchīrō na Sztichovnach:

Szohrisīch Tebi Chrīszte Szpasze jako bludnōj Szōn; prijmī mja Otcse kajuscsasz̓a, ī pomīluj mja Bozse.

Sztīch: Tako ocsī nasī ko Hoszpodu Bohu nasemu, dondezse uscsedrīt nō.

Vopiju Tebi Chrīszte Szpasze, mōtarevōm hlaszom: ocsīsztī mja jakozse onaho, ī pomīluj mja Bozse.

[Szlyidujuscsiī sziī 2 sztīchīrō tokmo vo szvjatom ī Vel. Posztyi pojutsz̓a na „Hoszpodī vozzvach“ — sz prezsde pīszannōmī dvoma sztīchīramī:

Szogyijannōch mnoju zol pomōslyaja bezmisztnaja, ko Tvoīm prībihaju scsedrotam, mōtar̓a podrazsaja ī bludnīcu szlezīvsuju, ī bludnaho szōna. Tyimzse ī prīpadaju

Tī Mīlosztīve: prezsde dazse ne oszudīsī mja, poscsadī mja Bozse moj, ī pomīluj mja.

Bezzakonija moja prezrī Hoszpodī, ot Gyivō rozsdejsža, ī szerdce moje ocsīsztī, chram szije tvorʼa szvjatomu Tvojemu Duchu; ne otrīnī mene ot Tvojeho līca, bezmirnuju īmijaj veliju mīloszty.]

Sztīch: Najpacse napolnīsža dusa nasa: 21.

Īzse zemnōja szladosztī ne vozlyublyse sztrasztoterpcō. nebesznōm blahīm szpodobīsasža, ī Anhelom szohrazsdane bōsa Hoszpodī, molītvamī īch pomīluj ī szpaszī nasz.

Szlava: Szvjataho (jeszlī jeszty), Ī nōnyi: Bohorod. īz druhīch Bohorod. (prī koncī knīhī szeja; jeszlī zse szvjatōj ne īmijet Szlava, to na Szlava Ī nōnyi szej Bohor. pojetsža:

Radujsža Marije Bohorodīce, chrame nerazrusīmōj, pacse zse szvjatōj, jakozse vopijet Prorok: Szvjat chram tvoj, dīven vo pravgyi.

Nōnyi otpuscsajesī: sztr. 9. — Trīszvjatoje ī procs. zrī sztr. 21.

V Szubbotu vecser.

Hlasz tretij.

(V Szubbbotu na velīcij Vecsernī nacsalo ī vsze, jakozse ukazasža prī Hlaszī pervom.)

Sztīchīrō na Hoszpodī vozzvach:

Īzvedī īz temnīcō dusu moju: sztr. 4.

Tvoīm kresztom, Chrīszte Szpasze, szmertī derzsava razrusīsža, ī diavolya leszty uprazdnīsža; rod zse cselovicseszkij viroju szpaszajemōj, piszny Tebi vszehda prīnoszīt.

Proszvitīsasža vszacseszkaja voszkreszenijem Tvoīm Hoszpodī, ī raj pakī otverzesža; vsža zse tvarʼ voszchvalyajuscsī Tya, piszny Tebi vszehda prīnoszīt.

Szlavlyu Otca ī Szōna szīlu, ī szvjataho Ducha poju vlaszty: nerazgyilnoje ī neszozdannoje Bozsesztvo, Trojcu jedīnoszuscsnuju, carsztvujuscsuju vo vik vika.

Kresztu Tvojemu csesztnomu poklanyajemsža Chrīszte, ī voszkreszenije Tvoje pojem ī szlavīm; ranoju bo Tvojeju mō vszī īszcilyichom.

Pojem Szpasza ot Gyivō voploscssahosz̓a; nasz bo radī raszpjatsz̓a, ī vo tretij deny voszkresze, daruja nam veliju mīloszty.

Szuscsōm vo agyi, szosed Chrīsztosz blahovisztī: derzajte, hlaholya, nōnyi pobidīch; az jeszm voszkreszenije, az vō vozvedu, razrusīv szmertnaja vrata.

Nedosztojno sztojascse vo precsīsztom domu Tvojem, vecsernyuju piszny vozszōlajem, īz hlubīnō vzōvajuscse, Chrīszte Bozse: proszvitīvōj: proszvitīvōj mir trīdnevnōm voszkreszenijem Tvoīm, īzmī lyudī Tvoja ot ruk vrahov Tvoīch, cselovikolyubcse.

Tazse sztīchīrō Szvjataho trī īz Mīneī īlī Obscsīnō, īlī sztīchīrō Prazdnīka po ukazaniju Usztava.

Szlava: **Szvjatomu īlī Prazdnīku, ascse budet.**

Ī nōnyi: **Bohorodīcsen (Dohmat Hlasza):**

Kako ne dīvīmsz̓a bohomuzsnomu rozsdesztvu Tvojemu, Precsīsztaja? īszkusenija bo muzseszkaho ne prijemsī Vszeneporocsnaja, rodīla jeszī bez otca, Szōna plotiju, prezsde vik ot Otca rozsdennaho bez matere, nīkakozse preterpivsaho īzminenija īlī szmisenija īlī razgyilenija, no oboju szuscsesztvu szvojsztvo ďilo szochranysaho. Tyimzse Matī Gyivo, Vladōcsīce, toho molī, szpasztīsz̓a dusam, pravoszlavno Bohorodīcu īszpovidajuscsīch Tya.

Szvite tīchij: **Prokīmen ī procs. sztr. 6.**

Na sztīchovnōch: Sztrasztiju tvojeju Chrīszte, omracsīvōj szolnce, ī szvitom Tvojeho voszkreszenija proszvitīvōj vsz̓acseszkaja, prijmī nasu vecsernyuju piszny, Cselovikolyubcse.

Hoszpogy vocarīsz̓a, v lyipotu oblecsesz̓a.

Zsīvoprijemnoje Tvoje vosztanije Hoszpodī, vszelennuju vsz̓u proszvitī, ī Tvoje szozdanije īsztlyivseje prīzva; tyimzse klyatvō Adamovō vszī īzminsesz̓a, vopijem: vszeszīlne Hoszpodī, szlava Tebi.

Ībo utverdī vszelennuju, jazse ne podvīzsītsz̓a.

Boh szōj neīzminen, plotiju sztrazsda īzminīlsz̓a jeszī; jehozse tvaŕ ne terpjascsī vīsz̓ascsa zritī, sztrachom preklanyasesz̓a, ī sztenyascse pojet Tvoje dolhoterpinije; szsed zse vo ad, trīdneven voszkreszl jeszī, zsīzny daruja mirovī ī veliju miloszty.

Domu Tvojemu podobajet szvjatōnya Hoszpodī, vo dolhotu dnij.

Da rod nas ot szmertī Chrīszte īzbavīsī, szmerty preterpil jeszī, ī trīdneven īz mertvōch voszkreszōj, szo szoboju voszkreszīl jeszī īzse tya Boha poznavsīch, ī mir proszvitīl jeszī, Hoszpodī, szlava Tebi.

Szlava: Szvjatomu īlī Prazdnīku, ascse budet.

Ī nōnyi: Bohorodīcsen (Dohmatīk Hlasza):

Bez szʾimene ot bozseszlvennaho Ducha, voleju zse Otcseju zacsala jeszī Szōna Bozsija, ot Otca bez matere prezsde vik szuscsaho: nasz zse radī īz tebe bez otca bōvsaho, plotiju rodīla jeszī, ī Mladenca mlekom pītala jeszī; tyimzse ne presztaj molītī, īzbavītīszʾa ot bid dusam nasīm.

Nōnyi otpuscsajesī: ī procs. sztr. 9.

Troparʾ: Da veszelyatszʾa nebesznaja, da radujutszʾa zemnaja, jako szotvorī derzsavu mōsceju szvojeju Hoszpogy, poprav szmertiju szmerty, pervenec mertvōch bōszty, īz csreva adova īzbavī nasz, ī podade mirovī veliju mīloszty.

Szlava: Troparʾ Szvjatomu: Ī nōnyi: Bohorodīcsen voszkreszen po hlaszu troparʾa Szvjataho.

Bohor. voszkr. Hl. 3-ho: Tya chodatajsztvovavsuju szpaje roda naseho, voszpivajem Bohorodīce Gyivo: plotiju bo ot Tebe voszprijatoju Szōn Tvoj, ī Boh nas kresztom voszprijem sztraszty, īzbavīl jeszty nasz ot tlī, jako cselovikolyubec.

Poszem otpuszt velīkij, jakozse na Vecsernī, sztr. 10.

Utrenya Negyilynaja.

Hlasz tretij.

Nacsalo, jakozse ukazaszʾa prī hlaszʾi pervom.

Po Boh Hoszpogy: Da veszelyatszʾa nebesznaja: sztr. 31. Szlava: Szvjatomu. Ī nōnyi Bohorodīcsen voszkresznōj. Poszem:

Szʾidalen 1. Chrīsztosz ot mertvōch voszta, nacsatok uszopsīch, pervorozsden tvarī, ī szogyitely vszʾich bōvsīch: īsztlyivseje jeszteszvo roda naseho v szebi szamom obnovī. Ne ktomu szmerte obladajesī; ībo vszʾich Vladōka derzsavu tvoju razrusī.

Neīzminnaho bozsesztva, ī volynōja sztrasztī tvojeja Hoszpodī, uzsaszesz̓a ad, vo szebi rōdase: trepescsu plotī netlyinnōja üposztaszī: vīzsdu nevīdīmaho, tajno bor̓uscsa mja; tyimzse ī īchzse derzsu, zovut: Szlava Chrīszte voszkreszeniju tvojemu.

Szlava: Ī nōnyi: Nebesznōja lyuboviju veszelyachusz̓a, ī zemnaja trepetom uzsaszachusz̓a, jehda precsīsztōj hlasz najde na tya Bohorodīce: jedīno bo torzsesztvo oboīm vozszija, jehda bezplotnōj radoszty tebi prīnesze; tyimzse szo Anhelom vopijem Tebi: Radujsz̓a Csīsztaja, Bozsije zsīlīscse.

Sz̓idalen 2. Plotiju szmertī vkuszīvōj Hoszpodī, horeszty szmertī presz̓ikl jeszī vosztanijem Tvoīm, ī cselovika na nyu ukripīvōj, pervōja klyatvō odolyinije prīzōvaja: Zascsītnīcse zsīznī naseja Hoszdodī, szlava Tebi.

Neposztīzsīmoje raszpjatija, ī neszkazannoje vosztanija blahoszlovsztvujem virniī, taīnsztvo neīzrecsennoje; dnesz̓ bo szmerty ī ad plyinīsz̓a, rod zse cselovicseszkij v netlyinije oblecsesz̓a; tyimzse ī blahodarnyi vopijem: szlava Chrīszte vosztaniju Tvojemu.

Szlava: Ī nōnyi: Neposztīzsīmaho ī neopīszannaho, jedīnoszuscsnaho nevīdīmomu Otcu ī Duchovī, vo utrobu szvoju tajno vmisztīla jeszī Bohorodīce, jedīno ī neszmiszno vo Trojcō bozsesztvo, poznachom rozsdesztvo Tvoje vo miri szlavītī; tyimzse ī blahodarsztvenno vopijem Tī: radujsz̓a blahodatnaja.

Tazse Neporocsnō (īlī Polüjelej). Poszem:

Blahoszloven jeszī Hoszpodī: sztr. 13.

Üpakoj hl. 3. Udīvlyaja vīgyinijem, orosaja hlaholanymī, blīsztajajsz̓a Anhel, mīronoszīcam hlaholase: Csto zsīvaho īscsete vo hrobi? vosztа īszprazdnīvōj hrobō; tlī preminītelya razumijte nepreminnaho; rcīte Bohovī: koly sztrasna gyila Tvoja, jako rod szpaszl jeszī cselovicseszkij!

Prokīmen: Rc̓ite vo jazōc̓ich, jako Hoszpogy vocarīsz̓a; ībo īszpravī vszelennuju, jazse ne podvīzsītsz̓a.

Procsaja, jakozse prī hlaszi 1. sztr. 14.

Irmoszī na Kanonyi.

1. Īzse vodō drevle manijem Bozsesztvennōm vo jedīno szonmīscse szovokupīvōj, ī razgyilīvōj more

Īszraīlyszkīm lyudem szej Boh nas preproszlavlen jeszty; Tomu jedīnomu poīm, jako proszlavīsža.

3. Īzse ot ne szuscsīch vsža prīvedōj Szlovom, szozīdajemaja szoversajemaja Duchom, vszederzsītelyu Vladōko, vo lyubvī Tvojej utverdī mene.

4. Polozsīl jeszī k nam tverduju lyubov Hoszpodī; jedīnorodnaho bo tvojeho Szōna za nō na szmerty dal jeszī; tyimzse Tī zovem, blahodaŕascse: szlava szīlyi tvojej Hoszpodī.

5. Ko Tebi utrennyuju vsžich Tvorcu, preīmuscsemu vsžak um mirovī; zane szvit povelyinija tvoja, v nīchzse nasztavī mja.

6. Bezdna poszlyidnyaja hrichov obōde mja, ī īszcsezajet duch moj; no proszteŕ, Vladōko, vōszokuju tvoju mōscu, jako Petra mja, Upravītelyu, szpaszī.

7. Jakozse drevle blahocsesztīvōja trī otrokī oroszīl jeszī v plamenī chaldejsztyim, szvitlōm Bozsesztva ohnem ī nasz ozarī, blahoszloven jeszī vzōvajuscsōja, Bozse otec nasīch.

8. Neszterpīmomu ohnyu, szojedīnīvsesža Bohocsesztijem, predsztojascse junosī, plamenem zse nevrezsdenī, Bozsesztvennuju piszny pojachu: Blahoszlovīte vsža gyila Hoszpodnya Hoszpoda, ī prevoznoszīte vo vsža vikī.

Tazse: Velīcsīt dusa moja Hoszpoda: sztr. 17.

9. Novoje csudo ī boholyipnoje: Gyivīcseszkuju bo dveŕ zatvorennuju javi prochodīt Hoszpogy, nasz vo vchogyi ī plotonoszec, javīsža vo īszchogyi Boh, ī prebōvajet dveŕ zatvorenna. Sziju neīzrecsenno, jako Bohomateŕ velīcsajem.

Tazse: Szvjat Hoszpogy Boh nas, 3. Poszem:

Vszakoje dōchanije da chvalīt Hoszpoda: sztr. 17.

Sztīchīrō: Prijdīte vszī jazōcō, urazumijte sztrasnōja tajnō szīlu: Chrīsztosz bo Szpasz nas, jezse v nacsalyi Szlovo, raszpjatsža nasz radī, ī voleju pohrebesža, ī voszkresze īz mertvōch, jezse szpasztī vszacseszkaja, Tomu poklonīmsža.

Povidasa vsža csudesza sztrazsije tvoī Hoszpodī: no szobor szujetō īszpolnī mzdoju desznīcu īch, szkrōtī mnyascse voszkreszenije Tvoje, jezse mir szlavīt: pomīluj nasz.

Radosztī vsꙗ īszpolnīsaszꙗ, voszkreszenija īszkusz prijemse: Marija bo Magdalīna ko hrobu prijde, ī obrite Anhela, na kamenī szꙗigyascsa, rīzamī blīsztajuscsaszꙗ, ī hlaholyuscsa: Csto īscsete Zsīvaho szo mertvōmī? nyiszty zgyi, no voszta, jakozse recse, predvaŕaja vō vo Halīleī.

Vo szvityi tvojem Vladōko, uzrīm szvit cselovikolyubcse; voszkreszl bo jeszī īz mertvōch, szpaszenije rodu cselovicseszkomu darujaj, da tya vszꙗ tvaŕ szlavoszlovīt, jedīnaho bezhrisnaho: pomīluj nasz.

Piszny utrennyuju mīronoszīcō zsenō, szo szlezamī prīnosachu Tebi Hoszpodī: blahouchanija bo aromatō īmuscse, hroba tvojeho dosztīhosa, precsīsztoje tyilo Tvoje pomazatī tscsascseszꙗ. Anhel szꙗigyaj na kamenī tyim blahovisztī: Csto īscsete Zsīvaho szo mertvōmī? szmerty bo popravōj voszkresze jako Boh, podaja vszꙗim veliju mīloszty.

Blīsztajajszꙗ Anhel na hrobi Tvojem zsīvotvornom, mīronoszīcam hlaholase: Īsztoscsīvōj hrobō Īzbavītely plyinī ada, ī voszkresze trīdneven, jako jedīn Boh ī vszeszīlen.

Vo hrobi Tya īszkase prīsedsī v jedīnu ot szubbot Marija Magdalīna, ne obritsī zse, rōdase szo placsem vopijuscsī: uvō mnyi Szpasze moj, ukraden bōl jeszī, vszꙗich Caŕu. Szupruh zse zsīvonosznōch Anhel vnutŕ hroba vopijase: Csto placsesī o zseno? Placsu, hlaholet, jako vzꙗasa Hoszpoda mojeho ot hroba, ī ne vim, hgyi polozsīsa Jeho. Szija zse obratīvsīszꙗ vszpjaty, jako uvīgyi Tya, abije vozopī: Hoszpogy moj ī Boh moj, szlava Tebi.

Jevreī zatvorīsa vo hrobi Zsīvot, razbojnīk zse otverze jazōkom naszlazsdenije, zovōj ī hlaholya: szo mnoju mene radī raszpnōjszꙗ, szoobviszīszꙗ mī na drevi, ī javīszꙗ mnyi na presztolyi szo Otcem szꙗigya; Toj bo jeszty Chrīsztosz Boh nas, īmijaj veliju mīloszty.

Szlava: Sztīchīra Jevanhelszkaja. Ī nōnyi: Preblahoszlovenna jeszī: **sztr. 18. Po Szlavoszlovīī ī po Szvjatōj Bozse: 3.** Dneszꙗ szpaszenije: **sztr. 19. ī procsaja.**

Poszem Jekt. 2. ī otpuszt velīkij jakozse na Vecsernī, sztr. 10.

V Negyilyu vo vecser.

—=—

Hlasz tretij.

Na Hoszpodī vozzvach: Podoben „Velija mucsenīk tvoīch“:

Velymī szohrisajuscsa mja, ī tebe ohorcsevajuscsa blahaho Vladōku ī mīlosztīva jesztesztvom, obrascsajuscsasža jako bludnaho prijmī mja, ī jedīnaho ot najemnīk tvoīch szotvorī mja, nebesznōj Otcse.

Lyinosztiju zsītija miru preīdoch, ī ko koncu uzse okajannōj prīblīzsīchsža, ne pomōslyaju zsduscsaho mja szuda, ī ot Boha otpadenija; no obratīv mja Szpasze, szīch vszich īszchītī.

Hejennō ī zubnaho szkrezseta īzbavī Hoszpodī szmīrennuju moju dusu, ī vszakaho īnoho tomlenija vicsnaho Preblahij, jako da viroju Tya poju, mnohomīlosztīvaho Boha, ī cselovikolyubca jesztesztvom.

Tazse sztīchīrō Szvjataho Mīneī īlī dne.

Szlava: Ī nōnyi: (jakozse ukazasža na sztr. 20.)

Vszimī vlagyascsaja tvarmī Precsīsztaja, lyutyi obladajema sztrasztymī uma mojeho, szvobodī teplōm Tvoīm predsztatelysztvom ī materneju molītvoju, ī porabotī mja Szōnu ī Bohu tvojemu.

Szvite tīchij: sztr. 6.

Prokīmen: Sze nōnyi blahoszlovīte Hoszpoda vszī rabī Hoszpodnī (2-dō.)

Szpodobī Hoszpodī: sztr. 7. — Jektenija: Īszpolnīm vecsernija molītvō: sztr. 7.

Tazse Sztīchīrō na Sztīchovnach:

Vecsernyuju piszny prīnoszīm Tebi Chrīszte, szo kadīlom ī pisznymī duchovnōmī: pomīluj ī szpaszī dusō nasa.

Sztīch: Tako ocsī nasī ko Hoszpodu Bohu nasemu, dondezse uscsedrīt nō.

Szpaszī mja Hoszpodī Bozse moj: Tō bo vszim jeszī szpaszenije. Burja mja sztrasztej szmuscsajet, ī bremja bezzakonij moīch pohruzsajet mja; dazsgy mnyi ruku pomoscsī, ī ko szvitu vozvedī mja umīlenija, jako jedīn mīloszerd ī cselovikolyubec.

[Szlyidujuscsiī sziī 2 sztīchīrō tokmo vo szvjatom ī Vel. Posztyi pojutsža na „Hoszpodī vozzvach“ — sz prezsde pīszannōmī dvoma sztīchīramī:

Razszijannōj moj um szoberī Hoszpodī, ī oledenyivseje szerdce moje ocsīsztī, jako Petru daja mī pokanije,

jako mōtaru vczdōchanije, ī jakozse bludnīci szlezō, da veliīm hlaszom zovu Tī: Bozse szpaszī mja, jako jedīn blahoutroben ī cselovikolyubec.

Mnozsīceju pinije szoversaja, obritochsza hrich īszpolnyaja: jazōkom ubo pinije viscsaja, duseju zse bezmisztnaja pomōslyaja; no oboje īszpravī Chriszte Bozse pokajanijem, ī szpaszī mja.]

Sztīch: Najpacse napolnīsza dusa nasa: sztr. 21.

Velija kreszta tvojeho Hoszpodī szīla: vodruzīsza bo na misztyi, ī gyijsztvujet vo miri, ī pokaza ot rōbarej Aposztolō, ī ot jazōk Mucsenīkī, da molyatsza o dusach nasīch.

Szlava: Ī nōnyi: (jakozse ukazasza na sztr. 21.)

Bohorodīce, predsztatelynīce vszich molyascsīchsza Tebi, Toboju derzajem, ī Toboju chvalīmsza, ī ko Tebi vsze upovanije nase jeszty: molī Rozsdsahosza īz Tebe za nepotrebnōja rabō Tvoja.

Nōnyi otpuscsajesī sztr. 9. Trīszvjatoje ī procs. jako na sztr. 21.

V Szubbotu vecser.

Hlasz csetvertōj.

(V Szubbotu na velīcij Vecsernī nacsalo ī vsze, jakozse ukazasza prī Hlaszi pervom.)

Sztīchīrō na Hoszpodī vozzvach:

Īzvedī īz temnīcō dusu moju: sztr. 4.

Zsīvotvorascsemu Tvojemu kresztu, nepresztanno klyanyajuscsesza Chrīszte Bozse, trīdnevnoje voszkreszenije Tvoje szlavīm; tyim bo obnovīl jeszī īsztlyivseje cselovicseszkoje jesztesztvo Vszeszīlyne, ī īzse na nebesza voszchod obnovīl jeszī nam, jako jedīn blah ī cselovikolyubec.

Dreva preszlusanija zaprescsenije razrisīl jeszī Szpasze, na drevi kresztnom voleju prīhvozdīvsza, ī vo ad szosed Szīlyne, szmertnōja uzō jako Boh raszterzal jeszī; tyimzse klanyajemsza jezse īz mertvōch Tvojemu voszkreszeniju, radosztiju vopijuscse: vszeszīlyne Hoszpodī, szlava Tebi.

Vrata adova szokrusīl jeszī Hoszpodī, ī tvojeju szmertiju szmertnoje carsztvo razrusīl jeszī, rod zse cselovicseszkij ot īsztlyinija szvobodīl jeszī, zsīvot ī netlyinije miru darovav, ī veliju mīloszty.

Prijdīte, voszpoīm lyudije, Szpaszovo trīdnevnoje vosztanije, īmzse īzbavīchomsza adovōch nerisīmōch uz, ī netlyinije ī zsīzny vszī voszprijachom, zovuscse: raszpnōjsza ī pohrebōjsza ī voszkreszōj, szpaszī nasz voszkreszenijem Tvoīm, jedīne Cselovikolyubcse.

Anhelī ī cselovicō Szpasze, Tvoje pojut trīdnevnoje vosztanije, īmzse ozarīsasza vszelennōja koncō, ī rabotō vrazsija vszī īzbavīchomsza, zovuscse: Zsīvotvorcse vszeszīlyne Szpasze, szpaszī nō voszkreszenijem Tvoīm, jedīne Cselovikolyubcse.

Vrata midnaja szterl jeszī, ī vereī szokrusīl jeszī Chrīszte Bozse, ī rod cselovicseszkij padsij voszkreszīl jeszī; szeho radī szohlaszno vopijem tī: voszkreszōj īz mertvōch Hoszpodī, szlava Tebi.

Hoszpodī, jezse ot Otca tvoje rozsdesztvo bezlyitno jeszty ī prīsznoszuscsno, jezse ot Gyivō voploscsenije, neīzrecsenno cselovikom ī neszkazanno; ī jezse vo ad szosesztvije, sztrasno diavolu ī anhelom jeho: szmerty bo poprav, trīdneven voszkreszl jeszī, netlyinije podavaja cselovikom, ī veliju mīloszty.

Tazse sztīchīrō Szvjataho trī īz Mīneī īlī īz Obscsīnō, īlī sztīchīrō Prazdnīka po ukazaniju Usztava.

Szlava: Szvjatomu īlī Prazdnīku, ascse budet.

Ī nōnyi: Bohorodīcsen (Dohmat Hlasza):

Īzse Tebe radī bohootec prorok Davīd pisznenno o tebi provozhlaszī, velīcsija Tebi szotvorsemu: predszta Carīca odesznuju Tebe: Tya bo mater chodataīcu zsīvota pokaza, bez otca īz Tebe vocselovicsītīsza blahovolīvōj Boh, da szvoj pakī obnovīt obraz, īsztlyivsij sztrasztymī, ī zabluzsdseje horochīscsnoje obrit ovcsa, na ramo voszpriīm, ko Otcu prīneszet, ī Szvojemu chotyiniju, szo nebesznōmī szovokupīt szīlamī, ī szpaszet Bohorodīce mir, Chrīsztosz īmijaj veliju ī bohatuju mīloszty.

Szvite tīchij: Prokīmen ī procs. zrī sztr. 6.

Na Sztīchovnach: Hoszpodī, voz-sed na kreszt, pragyidnyuju nasu klyatvu potrebīl jeszī, ī szosed vo ad, vicsnōja uznīkī szvobodīl jeszī, netlyinije daruja cselovicseszkomu rodu; szeho radī pojuscse, szlavīm zsīvotvoŕascseje ī szpaszītelynoje Tvoje vosztanije.

Hoszpogy vocarīsźa, v lyipotu oblecseszа.

Povisen na drevi jedīne Szīlyne, vszu tvaŕ pokolebal jeszī, polozsen zse vo hrobi, zsīvuscsōja vo hrobich voszkreszīl jeszī, netlyinije ī zsīzny daruja cselovicseszkomu rodu; tyimzse pojuscse, szlavīm trīdnevnoje Tvoje voszkreszenije.

Ībo utverdī vszelennuju, jazse ne podvīzsītsźa.

Lyudije bezzakonniī, Chrīszte, Tebe predavse Pīlatu, raszpjatī oszudīsa, neblahodarnī o Blahogyitelī javīvseszа; no voleju preterpil jeszī pohrebenije, szamovlasztno voszkreszl jeszī trīdnevno jako Boh, daruja nam bezkonecsnōj zsīvot ī veliju mīloszty.

Domu Tvojemu podobajet szvjatōnya Hoszpodī, vo dolhotu dnij.

Szo szlezamī zsenō dosedse hroba, Tebe īszkachu; ne obritse zse, rōdajuscse szo placsem vopijachu hlaholyuscse: Uvō nam, Szpasze nas vszich Caŕu, kako ukraden bōl jeszī? koje miszto derzsīt zsīvonosznoje tyilo Tvoje? Anhel zse ko nīm otviscsavase: ne placsīte, hlaholya, no sedse propovidīte, jako voszkresze Hoszpogy, podaja nam radoszty, jako jedīn blahoutroben.

Szlava: Szvjatomu īlī Prazdnīku, ascse budet.

Ī nōnyi: Bohorodīcsen (Dohmatīk Hlasza):

Prīzrī na molenija tvoīch rab Vszeneporocsnaja, utolyajuscsī lyutaja na nō vosztanija, vszakija szkorbī nasz īzminyajuscsī; Tya bo jedīnu, tverdoje ī īzvisztnoje utverzsdenije īmamō, ī tvoje predsztatelysztvo sztyazsachom: da ne posztōdīmszа Vladōcsīce, Tya prīzōvajuscsiī. Potscsīszа na umolenije, Tebi virno vopijuscsīch: Radujszа Vladōcsīce, vszich pomoscse, radoszte ī pokrove, ī szpaszenije dus nasīch.

Nōnyi otpuscsajesī: ī procs. sztr. 9.

Tropaŕ: Szvitluju voszkreszenija propovigy, ot Anhela uvigyivse Hoszpodnī ucsenīcō, ī pragyidneje oszuzsdenije otverhse, Aposztolom chvalyascseszа hlaholachu: īszproverzseszа szmerty, voszkresze Chrīsztosz Boh, daruja mirovī veliju mīloszty.

Szlava: Tropar̓ Szvjatomu. Ī nōnyi: Bohorodīcsen voszkreszen po hlaszu tropar̓a Szvjataho.

Bohor. voszkr. Hl. 4-aho: Jezse ot vika utajennoje, ī Anhelom neszvidomoje taīnsztvo, Toboju Bohorodīce, szuscsōm na zemlī javīsz̓a Boh, v neszlītnom szojedīnenīī voploscsajem, ī kreszt voleju nasz radī voszpriīm: īmzse voszkreszīv pervozdannaho, szpasze ot szmertī dusī nasa.

Poszem otpuszt velīkij jakozse na Vecsernī, sztr. 10.

Utrenya Negyilynaja.

Hlasz csetvertōj.

Nacsalo, jakozse ukazasz̓a prī hlasz̓i pervom.

Po Boh Hoszpogy: Szvitluju voszkreszenija: sztr. 38. Szlava Szvjatomu. Ī nōnyi: Bohorodīcsen voszkresznōj ī procs. jakozse ukazasz̓a na sztr. 12. Poszem sz̓idalnō voszkresznō.

Sz̓idalen 1. Vozzrivse na hrobnōj vchod, ī plamene anhelszkaho ne terpjascse mīronoszīcō, szo trepetom dīvlyachusz̓a hlaholyuscse: jeda ukradesz̓a otverzōj razbojnīku raj? jeda lī voszta, īzse ī prezsde sztrasztī propovidavōj vosztanije? Voīsztīnu voszkresze Chrīsztosz, szuscsōm vo agyi podaja zsīvot ī voszkreszenije.

Voszkreszl jeszī jako bezszmertnōj ot hroba Szpasze, szovozdvīhl jeszī mir Tvoj szīloju Tvojeju Chrīszte Bozse nas, szokrusīl jeszī vo kriposztī szmertī derzsavu, pokazal jeszī Mīlosztīve, voszkreszenije vsz̓im; tyimzse Tya ī szlavīm, jedīne Cselovikolyubcse.

Szlava: Ī nōnyi: Tebe velīcsajem Bohorodīce, vopijuscse: Tō jeszī hora, ot nejazse neīzrecsenno otsz̓icsesz̓a kameny, ī vrata adova szokrusī.

Sz̓id. 2. Volynōm Tvoīm szovitom kreszt preterpil jeszī Szpasze, ī vo hrobi novi cselovicō polozsīsa Tya szmertnīī, szlovom koncō szosztavlsaho; tyimzse szvjazan bōszty csuzsdōj, szmerty lyuto plyinyasesz̓a, ī szuscsiī vo agyi vszī vzōvachu zsīvonosznomu vosztaniju Tvojemu: Chrīsztosz voszkresze, zsīznodavec prebōvajaj vo vikī.

Szo hornōch vōszot szosed Havriīl, ī ko kamenyu prīsztuply, īgyizse Kameny zsīzsnī, bilonosźaj vzōvase ko placsuscsōm: Presztanīte vō ot rōdanija voplya, īmijuscsōja ī nōnyi mīlosztīvnoje; Jehozse bo īscsete placsuscse, derzajte jako voīsztīnu vosztal jeszty. Tyimzse vozopijte Aposztolom, jako voszkresze Hoszpogy, Vosztavsemu poklonītesźa, radoszty prijemse; derzajte ubo, da derzajet ubo ī Jeva.

Szlava: Ī nōnyi: Udīvīsźa Joszīf, pacse jesztesztvennoje zŕa, ī vnīmase mōszliju īzse na runo dozsgy, vo bezsźimennom zacsatiī Tvojem Bohorodīce, kupīnu ohnem neopalīmuju, zsezl Aronov prozźabsij, ī szvīgyitelysztvuja obrucsnīk tvoj ī chranītely szvjascsennīkom, vzōvase: Gyiva razsdajet ī po rozsdesztvi pakī Gyivoju prebōvajet.

Tazse Neporocsnō (īlī Polüjelej).

Blahoszloven jeszī Hoszpodī: sztr. 13.

Üpakoj, hl. 4. Jazse tvojeho preszlavnaho vosztanija predteksōja mīronoszīcō Aposztolom propovidachu Chrīszte, jako voszkreszl jeszī jako Boh, podajaj mirovī veliju mīloszty.

Prokīmen: Voszkresznī Hoszpodī, pomozī nam, ī īzbavī nasz īmene Tvojeho radī.

Ī procs. jakozse prī hlaszi 1. sztr. 14.

Irmoszī na Kanonyi.

1. Moŕa csermnuju pucsīnu nemokrōmī sztopamī drevle sesztvovav Īzraīly, kresztoobraznōma Mojszeovōma rukama Amalīkovu szīlu vo pusztōnī pobidīl jeszty.

3. Veszelītsźa o Tebi cerkov Tvoja Chrīszte, zovuscse: Tō moja kriposzty Hoszpodī, prībizsīscse ī utverzsdenije.

4. Vozneszena Tya vīgyivsī cerkov na kresztyi, Szolnce pravednoje, szta vo csīnyi szvojem, dosztojno vzōvajuscse: Szlava szīlyi Tvojej Hoszpodī.

5. Tō Hoszpodī, moj szvit, vo mir prīsel jeszī: szvit szvjatōj, obrascsajaj īz mracsna nevigyinija viroju voszpivajuscsōja Tya.

6. Pozsru Tī szo hlaszom chvalenija Hoszpodī, cerkov vopijet Tī: ot biszovszkija krove ocsīscssīsźa, radī mīlosztī ot rebr Tvoīch īsztekseju kroviju.

7. Vo pescsī Perszīdsztyij Avraamsztiī otrocō lyuboviju blahocsesztija pacse nezselī plamenem opalyajemī, vzōvachu: Blahoszloven jeszī vo chrami szlavō tvojeja Hoszpodī.

8. Rudi raszproszter Daniīl, lyvov zijanija v rovi zatcse; ohnennuju zse szīlu uhaszīsa, dobrogyiteliju prepojaszavseszīa blahocsesztija racsītelī otrocō, vzōvajuscse: Blahoszlovīte vszīa gyila Hoszpodnya Hoszpoda, (pojte ī prevoznoszīte Jeho vo vikī).

Tazse: Velīcsīt dusa moja: sztr. 17.

9. Kameny nerukoszīcsnōj ot neszīkomōja horō, Tebe Gyivo, krajeuholnōj otszīcseszīa Chrīsztosz, szovokupīvōj rasztojascsajaszīa jesztesztva; tyim veszelyascseszīa, Tya Bohorodīce velīcsajem.

Szvjat Hoszpogy Boh nas 3.

Vszīakoje dōchanije da chvalīt Hoszpoda: sztr. 17.

Sztīchīrō na Chvalītech: Kreszt preterpivōj ī szmerty, ī voszkreszōj īz mertvōch vszeszīlne Hoszpodī, szlavīm tvoje voszkreszenije.

Kresztom Tvoīm Chrīszte, ot drevnija klyatvō szvobodīl jeszī nasz, ī szmertiju Tvojeju jesztesztvo nase mucsascsaho diavola uprazdnīl jeszī, vosztanijem zse Tvoīm radosztī vszīa īszpolnīl jeszī; tyimzse vopijem Tī: voszkreszōj īz mertvōch Hoszpodī, szlava Tebi.

Tvoīm kresztom Chrīszte Szpasze, nasztavī nasz na īsztīnu Tvoju, ī īzbavī nasz ot szītej vrazsiīch; voszkreszōj īz mertvōch, vozsztavī nō padsōjaszīa hrichom, proszter ruku Tvoju cselovikolyubcse Hoszpodī, molītvamī Szvjatōch tvoīch.

Otecseszkīch tvoīch nyidr ne razlucsīvszīa, jedīnorodnōj Szlove Bozsij, prīsel jeszī na zemlyu za cselovikolyubije, cselovik bōv neprelozsen, ī kreszt ī szmerty preterpil jeszī plotiju, bezsztrasztnōj Bozsesztvom; voszkresz zse īz mertvōch, bezszmertije podal jeszī rodu cselovicseszkomu, jako jedīn vszeszīlen.

Szmerty prijal jeszī plotiju, nam bezszmertije chodatajsztvuja Szpasze, ī vo hrob vszelīlszīa jeszī, da nasz ot ada szvobodīvsī, voszkreszīv szo Szoboju: posztradav ubo jako cselovik, no voszkresz jako Boh; szeho radī vopijem: Szlava Tebi zsīznodavcse Hoszpodī, jedīne cselovikolyubcse.

Kamenije raszpadasesza Szpasze, jehda na Lobnyim kreszt Tvoj vodruzīsza; usztrasīsasza adovō vratnīcō, jehda vo hrobi jako mertv polozsen bōl jeszī; ībo szmertnuju uprazdnīvōj kriposzty, umersīm vszim netlyinije podal jeszī voszkreszenijem Tvoīm Szpasze: zsīznodavcse Hoszpodī, szlava Tebi.

Vozzselyisa zsenō vīgyitī Tvoje voszkreszenije Chrīszte Bozse, prijde predvarsī Marija Magdalīna, ī ī obrite kameny otvalen ot hroba, ī Anhela szigyascsa ī hlaholyuscsa: Csto īscsete Zsīvaho szo mertvōmī? Voszkresze jako Boh, da szpaszet vszacseszkaja.

Hgyi jeszty Īszusz, jehozse vminīszte sztrescsī, rcite, Judeī? Hgyi jeszty, jehozse polozsīszte vo hrobi, kameny zapecsatlyivse? Dadīte mertveca, zsīvota otverhsiīsza; dadīte Pohrebennaho, īlī virujte Voszkreszsemu. Ascse ī vō umolcsīte Hoszpodne vosztanije, kamenije vozopijet, pacse zse otvalenōj ot hroba. Velīkaja Tvoja mīloszty, velije taīnsztvo szmotrenija Tvojeho, Szpasze nas szlava Tebi.

Szlava: sztīchīra Jevanhelyszkaja, Ī nōnyi: Preblahoszlovenna jeszī: sztr. 18. Po Szlavoszlovii Trīszvjatoje ī: Voszkresz īz hroba: ī procs.

V Negyilyu vo vecser.

Hlasz csetvertōj.

Na Hoszpodī vozzvach: (Podoben „Dal jeszī znamenije“:)

Szohrisīch Cselovikolyubcse, ne po jesztesztvu jako cselovik, da īszprosu proscsenije, no pacse cselovika, ī vōse jesztesztva, ī pacse proscsenija; no īzse vōse jesztesztvennōch usztav, ī pacse posztīzsenija mōszlī, cselovik Szpasze moj bōv, ī pacse uma cselovikolyubnoje īmōj, pomīluj mja k Tebi obrascsajuscsahosza.

Polozsīl jeszī pokajanije szohrisajuscsōm Chrīszte, a ne pravednōm: obraz ubo īmōj razbojnīka zse ī bludnaho, Manaszsziī ī bludnīcō, honītelya, mōtara, ī otmetnīka, neudob otcsajavajusza, ībo Tvoje cselovikolyubnoje ī pre-

blahoje vidōj Szpasze moj, obrascsajusz̓a zse ī szlez̓u, ī blahonadezsden bōvaju, jako priīmesī mja.

Dazsgy mnyi umīlenije ī zlōch otcsuzsdenije, ī szoversennoje īszpravlenije, vo sztrasztech tyilesznōch nōnyi pohruzsennomu, ī udalennomu ot Tebe, Bozse, vsz̓ich Car̓u: ī nīkakozse nadezsdu īmuscsa szpaszī mja bludnaho, mnohija radī mīloszti, Īszusze vszeszīlyne, Szpasze dus nasīch.

Tazse sztīchīrō Szvjataho īz Mīneī, īlī dne.

Szlava: Ī nōnyi: Bohorod. īz Mīneī, jeszlī zse jeszty Szlava Szvjatomu, tohda Ī nōnyi: Bohor. īz Oktoīcha po hlaszu ī po dnyu. Prevoz-sedsī csīnī Anhelszkija Vszeneporocsnaja, szo Anhelō vszehda molī Anhelō vladōcsesztvujuscsaho ī vszeju tvariju, darovatī nam prehrisenij osztavlenije, ī īzbavītī sztrasztej, ī dosztojnō szotvorītī nasz tohda pivcō szlavō Jeho, ī naszlyidnīkī netlyinnōja pīscsī.

Szvite tīchij szvjatōja szlavō: szt. 6. Prokīmenn: Sze nōnyi: sztr. 21.

Szpodobī Hoszpodī: sztr. 7. Īszpolnīm vecsernija: sztr. 7.

Na Sztīchovnach: Chotyich szlezamī omōtī moīch prehrisenij rukopīszanije Hoszpodī, ī procseje zsīvota mojeho pokajanijem blahouhodītī Tebi; no vrah lysztīt mja, ī boret dusu moju. Hoszpodī, prezsde dazse do konca ne pohībnu, szpaszī mja.

Sztīch: Tako ocsī nasī: sztr. 21.

Kto oburevajem ī prītekaja ko prīsztanīscsu Tvojemu, Hoszpodī, ne szpaszetsz̓a? īlī kto neduhuja ī prīpadaja ko vracsesztvu Tvojemu ne uvracsujetsz̓a? Szogyitelyu vsz̓acseszkīch, ī vracsu neduzsnōch, Hoszpodī, prezsde dazse do konca ne pohībnu, szpaszī mja.

[Szlyidujuscsiī sziī 2 sztīchīrō tokmo vo Szv. ī Vel. Posztyi pojutsz̓a na „Hoszpodī vozzvach“ — szo prezsde pīszannōmī dvoma sztīchīramī:

Hl. 4. Omōj mja szlezamī moīmī Szpasze, jako oszkvernīchsz̓a mnohīmī hrichī; tyimzse ī prīpadaju Tī: Szohrisīch Bozse, pomīluj mja.

Ovcsa jeszm szlovesznaho Tvojeho sztada, ī ko Tebi prībihaju Pasztōr̓u dobromu, vzōscsī mene zabludsaho Bozse, ī pomīluj mja.]

Sztīch: Najpacse napolnīsz̓a: sztr. 21.

Proszlavlyajajsz̓a vo pamjatech Szvjatōch tvoīch

Chrīszte Bozse, ī ot nīch umolen bōvaja, nīzposzlī nam veliju mīloszty.

Szlava: szvjataho jeszlī jeszty, Ī nōnyi: Bohor. īz druhīch Bohorod. (zrī prī konči knīhī szeja); jeszlī zse szvjatōj ne īmijet Szlava, tohda na Szlava: Ī nōnyī: szej Bohorod. pojetsža:

Radujsža szvita oblacse, radujsža szviscsnīcse szvitlōj, radujsža rucsko, v nejzse manna, radujsža zsezle Aronov, radujsža kupīno neopalīmaja, radujsža csertozse, radujsža presztole, radujsža horo szvjataja, radujsža prībizsīscse, radujsža bozsesztvennaja trapezo, radujsža dvere tajnaja, radujsža vszich radoszte.

Nōnyi otpuscsajesī: sztr. 9. Trīszvjatoje ī procs. zrī sztr. 21.

V Szubbotu vecser.

Hlasz pjatōj.

V Szubbotu na velīčij Vecsernī.

Sztīchīrō na Hoszpodī vozzvach:

Īzvedī īz temnīcō dusu moju: sztr. 4.

Csesztnōm tvoīm kresztom Chrīszte, diavola poszramīl jeszī, ī voszkreszenijem Tvoīm zsalo hrichovnoje prītupīl jeszī, ī szpaszl jeszī nō ot vrat szmertnōch: szlavīm Tya jedīnorodnōj.

Voszkreszenije dajaj rodu cselovicseszkomu, jako ovcsa na zakolenije vedesža; usztrasīsasža szeho knyazī adsztiī, ī vžasasža vrata placsevnaja; vnīde bo Carʼ szlavō Chrīsztosz, hlaholya szuscsōm vo uzach: īzōdīte; ī szuscsōm vo tymi: otkrōjtesža.

Velije csudo! nevīdīmōch Szogyitely, za cselovikolyubije plotiju posztradav, voszkresze Bezszmertnōj. Prijdīte otecsesztvija jazōk, Tomu poklonīmsža; blahoutrobijem bo Jeho ot preleszti īzbavlysesža, vo trijech üposztasžich jedīnaho Boha pitī navōkochom.

Vecserneje poklonenije prīnoszīm Tebi nevecsernemu Szvitu, na konec vikov, jako v zercalyi plotiju vozszijavsemu mirovī, ī dazse do ada nīzsedsemu, ī tamo szuscsuju tymu razrisīvsemu, ī szvit voszkreszenija jazōkom pokazavsemu: szvitodavcse Hoszpodī, szlava Tebi.

Nacsalynīka szpaszenija naseho Chrīszta szlavoszlovīm; Tomu bo īz mertvōch voszkreszsu, mir ot preleszti szpaszen bōszty; radujetsža līk Anhelszkij, bihajet demonov preleszty; Adam padōj vosztajet, diavol uprazdnīsža.

Īzse ot kusztodiī naucsenī bōvachu ot bezzakonnīk: szokrōjte Chrīsztovo vosztanije, ī prijmīte szrebrennīkī, ī rcīte: jako nam szpjascsōm, īz hroba ukraden bōszty Mertvōj. Kto vīgyi, kto szlōsa mertveca ukradena kohda? pacse zse pomazana ī naha, osztavlysa ī vo hrobi pohrebalynaja szvoja? Ne prelyscsajteszža Judeje, navōknīte recsenijem prorocseszkīm, ī urazumijte, jako Toj jeszty voīsztīnu Īzbavītely mira, ī vszeszīlynōj.

Hoszpodī, ada plyinīvōj, ī szmerty popravōj Szpasze nas, proszvitīvōj mir kresztom csesztnōm, pomīluj nasz.

Tazse sztīchīrō Szvjataho trī po ukazaniju Usztava. Szlava: Szvjatomu jeszlī jeszty, jeszlī zse nyit, to Szlava: Ī nōnyi: Bohororodīcsen (Dohmat 5-ho Hlasza):

Vo csermnyim morī, neīszkuszobracsnōja Nevisztō obraz napīszaszža īnohda. Tamo Mojszej, razgyilītely vodō; zgyi zse Havriīl, szluzsītely csudesze. Tohda hlubīnu sesztvova nemokrenno Īzraīly; nōnyi zse Chrīszta rodī bezszimenno Gyiva. More po prosesztviī Īzraīlevi prebōszty neprochodno; Neporocsnaja po rozsdesztvi Emmanuīlevi prebōszty netlyinna. Szōj ī prezsde szōj, javlejszža jako cselovik, Bozse pomīluj nasz.

Szvite tīchij! Prokīmen ī procs. zrī sztr. 6.

Na Sztīchovnach: Tebe voploscsennaho Szpasza Chrīszta, ī nebesz nerazlucsīvsaszža, v hlaszich pinij velīcsajem: jako kreszt ī szmerty prijal jeszī za rod nas, jako cselovikolyubec Hoszpodī, īszproverhij adova vrata, trīdnevno voszkreszl jeszī, szpaszaja dusī nasa.

Hoszpogy vocarīszža, v lyipotu oblecseszža.

Probodennōm Tvoīm rebrom Zsīznodavcse, tokī osztavlenija vszim īsztocsīl jeszī zsīznī ī szpaszenija; plotiju zse szmerty voszprijal jeszī, bezszmertije nam daruja: vszelīvszža zse vo hrob, nasz szvobodīl jeszī, szovoszkreszīv szo szoboju szlavno jako Boh; szeho radī vopijem: Cselovikolyubcse Hoszpodī, szlava Tebi.

Ībo utverdī vszelennuju jazse ne podvīzsītszža.

Sztranno Tvoje raszpjatije ī jezse vo ad szosesztvije Cselovikolyubcse jeszty: plyinīv bo jeho, ī drevnija juz-

nīkī voszkreszīv szo szoboju szlavno jako Boh, raj otverz, voszprijatī szeho szpodobīl jeszī. Tyimzse ī nam, szlavjascsōm Tvoje trīdnevnoje vosztanije, daruj ocsīscsenije hrichov, raja zsītelī szpodoblyaja, jako jedīn blahoutroben.

Domu tvojemu podobajet szvjatōnya Hoszpodī, v dolhotu dnij.

Nasz radī plotiju sztraszty prijemōj, ī trīdneven īz mertvōch voszkreszōj, plotszkija nasa sztrasztī īszčilī, ī vozsztavī ot prehrisenij lyutōch Cselovikolyubcse, ī szpaszī nasz.

Szlava: Szvjatomu, jeszlī jeszty, Ī nōnyi: Dohmatīk po hlaszu na szlavnīka.. Jeszlī zse Szvjatōj na Szlava ne īmijet, tohda na Szlava Ī nōnyi pojetszја szej Bohorodīcsen:

Chram ī dver̓ jeszī, palata ī presztol carev, Gyivo vszecsīsztaja, jejuzse īzbavītely moj Chrīsztosz Hoszpogy, vo tymi szpjascsōm javīszја, Szolnce szōj pravdō, proszvitītī chotya, jazse szozda po obrazu szvojemu rukoju szvojeju. Tyimzse Vszepitaja, jako materne derznovenije ko Nemu sztyazsavsaja, nepresztanno molī, szpasztīszја dusam nasōm.

Nōnyi otpuscsajesī: Trīszvjatoje ī procs. sztr. 9.

Tropar̓: Szobeznacsalynoje Szlovo Otcu, ī Duchovī, ot Gyivō, rozsdsejeszја na szpaszenije nase, voszpoīm virniī, ī poklonīmszја jako blahovolī plotiju vzōtī na kreszt, ī szmerty preterpitī ī voszkreszītī umersōja, szlavnōm voszkreszenijem szvoīm.

Szlava: Tropar̓ Szvjataho, Ī nōnyi: Bohorodīcsen voszkreszen po hlaszu tropar̓a Szvjataho.

Bohor. voszkr. Hl. 5-ho. Radujszја dvere Hoszpodnya neprochodīmaja, radujszја sztyino ī pokrove prībihajuscsīch ko Tebi, radujszја neoburevajemoje prīsztanīscse, ī neīszkuszobracsnaja, rozsdsaja plotiju Tvorca Tvojeho ī Boha. Molyascsī ne oszkugyivaj o voszpivajuscsīch ī klanyajuscsīchszја Rozsdesztvu Tvojemu.

Poszem otpuszt velīkij jakozse na Vecsernī, sztr. 10.

Utrenya Negyilynaja.

Hlasz pjatōj.

Nacsalo jakozse prī hlasži pervom, sztr. 10.

Po Boh Hoszpogy: Szobeznacsalynoje Szlovo: sztr. 46. Szlava: Szvjatomu, Ī nōnyi: Bohorodīcsen voszkreszen ī procs.

Sžidalen 1. Kreszt Hoszpodeny pochvalīm, pohrebenije szvjatoje pisznymī pocstīm, ī voszkreszenije Jeho proszlavīm, jako szovozsztavī mertvōja ot hrob jako Boh, plyinīv szmertī derzsavu, ī kriposzty diavolyu, ī szuscsōm vo agyi szvit vozszija.

Hoszpodī, po trīdnevnom Tvojem voszkreszeniī, ī Aposztolov pokloneniī Petr vopijase Tī: zsenō derznovenije prijasa, az zse ubojachsža; razbojnīk blahoszlovjase; az zse otverhochsža; ubo prīzovesī lī mja procseje ucsenīka bōtī? īlī pakī pokazsesī mja lovca hlubīnnaho? no kajuscsahosža prijmī mja Bozse, ī szpaszī mja.

Szlava: Ī nōnyi: Uzsaszno csudo zacsatija ī neszkazannōj obraz rozsdenija v Tebi poznasža, csīsztaja Prīsznogyivo: udīvlyajet mnyi um, ī uzsaszajet pomōszl; szlava tvoja Bohorodīce vsžim prosztertaja, vo szpaszenije dus nasīch.

Sžidalen 2. Hoszpodī, mertv nareklsža jeszī, umertvīvōj szmerty; vo hrobi polozsīlsža jeszī, īsztoscsīvōj hrobō; hori voīnō hroba sztrezsachu, dolyi ot vika mertvōja voszkreszīl jeszī. Vszeszīlyne ī neposztīzsīme Hoszpodī, szlava Tebi.

Hoszpodī, poszregyi oszuzsdennōch prīhvozdīsa Tya bezzakoniī, ī kopijem rebro tvoje probodosa, o Mīlosztīve! pohrebenije bo prijal jeszī, razrusīvōj adova vrata, ī voszkreszl jeszī trīdnevno; prītekosa zsenō vīgyitī Tya, ī vozvisztīsa Aposztolom vosztanije. Prevoznoszīmōj Szpasze, Jehozse pojut Anhelī, blahoszlovennōj Hoszpodī, szlava Tebi.

Szlava: Ī nōnyi: Radujsža szvjataja horo ī bohoprochodnaja. Radujsža odusevlennaja kupīno ī neopalīmaja. Radujsža jedīna ko Bohu mirove moszte, prevogyaj mertvōja ko vicsnomu zsīvotu. Radujsža netlyinnaja otrokovīce, neīszkuszomuzsno rozsdsaja szpaszenije dus nasīch.

Tazse Neporocsnō (īlī Polüjelej).

Blahoszloven jeszī Hoszpodī: sztr. 13. Jektenija malaja.

Ūpakoj hl. 5. Anhelszkīm zrakom um szmus csajuscsōja, ī bozsesztvennōm vosztanijem duseju proszviscsajemōja müronoszīcō Aposztolom blahovisztvovachu: vozvisztīte vo jazōčich voszkreszenije, Hoszpodu szogyij sztvujuscsu csudeszō, podajuscsu nam veliju mīloszty.

Prokīmen: Voszkresznī Hoszpodī Bozse moj, da vozneszetsža ruka Tvoja, jako Tō carsztvujesī vo vikī.

Irmoszī na Kanonyi.

1. Konya ī vszadnīka vo more csermnoje, szokrusajaj branī mōsceju vōszokoju, Chrīsztosz īsztřasze, Īszraīlya zse szpasze, pobidnuju piszny pojuscsa.

3. Vodruzīvōj na nīcseszomzse zemlyu povelyinijem Tvoīm, ī poviszīvōj neoderzsīmo tyahotyijuscsuju, na nedvīzsīmim Chrīszte kamenī zapovidej Tvoīch, cerkov Tvoju utverdī, jedīne Blazse ī Cselovikolyubcse.

4. Bozsesztvennoje Tvoje razumiv īsztoscsanije prozorlīvo Avvakum, Chrīszte, szo trepetom vopijase Tebi: vo szpaszenije lyudej Tvoīch szpasztī pomazannōja Tvoja prīsel jeszī.

5. Ogyijajsža szvitom jako rīzoju, k tebi utrenyuju ī Tebi zovu: dusu moju proszvitī omracsennuju Chrīszte, jako jedīn blahoutroben.

6. Neīsztovsztvujuscsejesža bureju dusetlyinnoju, Vladōko Chrīszte, sztrasztej more ukrotī, ī ot tlī vozvedī mja, jako blahoutroben.

7. Prevoznoszīmōj otcev Hoszpogy, plameny uhaszī, otrokī oroszī, szohlaszno pojuscsōja: Bozse, blahoszloven jeszī.

8. Tebi Vszegyitelyu, vo pescsī otrocō vszemirnōj līk szpletse, pojachu: gyila vsžakaja, Hoszpoda pojte, ī prevoznoszīte vo vsža vikī.

Velīcsīt dusa moja: sztr. 17.

9. Īszaije līkuj, Gyiva īmi vo csrevi, ī rodī Szōna Emmanuīla, Boha zse ī cselovika, Vosztok īmja Jemu. Jehozse velīcsajuscse, Gyivu ublazsajem.

Szvjat Hoszpogy Boh nas 3.

Vsžjakoje dōchanije, da chvalīt Hoszpoda: sztr. 17.

Sztīchīrō: Hoszpodī! zapecsatanu hrobu ot bezzakonnīkov, prosel jeszī īz hroba, jakozse rodīlsža jeszī ot

Gyivō; ne urazumisa, kako voplotīlsža jeszī, bezplotniī Tvoī Anhelī; ne csusztvovasa, kohda voszkreszl jeszī, sztrehuscsiī Tya voīnī: oboja bo zapecsatlyisasža īszpōtujuscsīm, javīsasža zse csudesza klyanyajuscsīmsža viroju taīnsztvu, jezse voszpivajuscsīm, vozdazsgy nam radoszty ī veliju mīloszty.

Hoszpodī! vereī vicsnōja szokrusīvōj, ī uzō razszterzavōj, ot hroba voszkreszl jeszī, osztavly Tvoja pohrebalynaja vo szvīgyitelysztvo īsztīnnaho trīdnevnaho Tvojeho pohrebenija: ī predvarīl jeszī vo Halīleī, vo pescseri sztrehomōj. Velīkaja Tvoja mīloszty neposztīzsīme Szpasze, pomīluj ī szpaszī nasz.

Hoszpodī! zsenō tekosa na hrob vīgyitī Tya Chrīszta nasz radī posztradavsaho, ī prīsedse, obritosa Anhela na kamenī sžigyascsa, sztrachom otvalysemsža, ī ko nīm vozopī, hlyaholya: voszkresze Hoszpogy, rcōte Ucsenīkom, jako voszkresze ot mertvōch szpaszajaj dusī nasa.

Hoszpodī! jakozse īz-sel jeszī ot zapecsatannoho hroba, tako vsel jeszī ī dverem zaklyucsennōm ko Ucsenīkom tvoīm, pokazuja īm tyilesznōja sztradanija, jakozse podjal jeszī Szpasze dolhoterpilīvōj: jako ot sžimene Davīdova, jazvō preterpil jeszī; jako Szōn zse Bozsij, mir szvobodīl jeszī. Velija Tvoja mīloszty, neposztīzsīme Szpasze, pomīluj ī szpaszī nasz.

Hoszpodī! Caŕu vikov ī Tvorcse vsžich, nasz radī raszpjatije ī pohrebenije plotiju prijemōj, da nasz ot ada szvobodīsī vsžich: Tō jeszī Boh nas, razvi Tebe īnoho ne vimō.

Hoszpodī! preszijajuscsaja tvoja csudesza kto īszpoviszty? īlī kto vozvisztīt sztrasnaja Tvoja taīnsztva? vocselovicsīvōjsža bo nasz radī, jako szam voszchotyil jeszī, derzsavu javīl jeszī szīlō Tvojeja: kresztom bo Tvoīm razbojnīku raj otverzl jeszī, ī pohrebenijem Tvoīm vereī adovō szokrusīl jeszī, voszkreszenijem zse Tvoīm vsžacseszkaja obohatīl jeszī; blahoutrobne Hoszpodī, szlava Tebi.

Müronoszīcō zsenō hroba tvojeho dosztīhse, žilo rano īszkachu Tebe, mürō pomazatī bezszmertnaho Szlova ī Boha: ī Anhela hlaholō ohlaszīvsesža, vozvrascsachusža radosztiju, Aposztolom vozvisztītī javi, jako voszkreszl

jeszī Zsīvote vsȥ́ich, ī podal jeszī mirovī ocsīscsenije ī veliju mīloszty.

Bohoprijatnaho hroba ko Judeom sztrazsije hlaholachu: o vaseho szujemudrennaho szovita! sztrescsī Neopīszannaho pokuszīvseszȥ́a, vszuje trudīszteszȥ́a: szokrōtī voszkreszenije Raszpjataho chotyascse, jaszno pokazaszte. O vaseho szujemudrennaho szoborīscsa! csto pakī szokrōtī szovitujete, jezse ne krōjetszȥ́a? pacse zse ot nasz uszlōsīte, ī virovatī voszchotīte bōvsīch īsztīnyi: Anhel molnijenoszec szo nebesze szosed, kameny otvalī, jehozse sztrachom mertvosztiju szoderzsīmī bōchom, vozhlaszīv kripkoumnōm müronoszīcam, hlaholase zsenam: ne zrīte lī sztrazsej umerscsvlenija, ī pecsatej razrisenija, adova zse īsztoscsanija? Pocsto pobidu adovu Uprazdnīvsaho ī szmertnoje zsalo Szokrusīvsaho, jako mertva vzōszkujete? blahovisztīte zse szkoro sedse Aposztolom voszkreszenije, bez sztracha zovuscse: Voīsztīnu voszkresze Hoszpogy, īmija veliju mīloszty.

Szlava: sztīchīra Jevanhelszka ȓadu, ī nōnyi: Preblahoszlovenna jeszī Bohorodīce: sztr. 18.

Po Szlavoszlovii velīkom Tropaȓ: Dneszȥ́ szpaszenije miru bōszty: sztr. 19.

V Negyilyu vo vecser.

Hlasz pjatōj.

Na Hoszpodī vozzvach: Podoben „Radujszȥ́a posztnīkom“:

Placsu ī szȥ́ituju horȡi, szmotȓaja sztrasnoje Szlova dajanije, ot gyil ne īmōj otvita ī mala protīvu vīnyi, okajannōj. Tyimzse molyuszȥ́a: prezsde dazse ne posztīhnet mja konca mojeho bezmisztnoje, prezsde pozsatija szmertnaho, prezsde szuda sztrasnaho, prezsde chotyascsu mī oszuzsdenije prijatī, īgyizse ohny neuhaszīmōj, ī tyma kromisnyaja, īgyizse cserv ī szkrezset, ī sznyidajet szohrisīvsōja, szohrisenij mnyi daruj īzbavlenije Chrīszte moj, ī veliju mīloszty.

Zakonō Tvoja ī pīszanija prezriv, zapovidī Tvoja otverhoch okajannōj; Bozse moj, Szogyitelyu moj! kako

īzbihnu procseje tamosnyaho mucsenija? Tyimzse prezsde konca mojeho Szpasze, proscsenije mnyi daruj, szlez tucsu, īsztīnnoje umīlenije, podaja, jako Boh preblahij, dalecse ot mene othonyaja polkī biszovszkija, īscsuscsīch nīzvesztī mja vo adovu propaszty; tyimzse molyuszʼa Tebi, da ruku Tvoju otīmesī ot mene vszemoscsnuju.

Uvō mnyi! kako omracsīchszʼa umom? kako udalīchszʼa ot Tebe, ī rabotach okajannōj hrichu? ī szlasztī plotsztyij szebe vszeho sztrasztnōj īzdach, zsīvsej vo mnyi sztrasztnyim? ī nōnyi ozsīdaju mojeho jezse ot zsītija īszchoda, ī chotyascsaho tomlenija bōtī. Hoszpodī preblahij, podazsgy mnyi szleznoje pokajanije, ī razrisenije bezcsīszlennōch prehrisenij moīch; virno Tya molyu, podajuscsaho mirovī veliju mīloszty.

Tazse sztīchīrō Szvjataho īlī dne.

Szlava: Ī nōnyi: Bohorod. Īz Mīneī, jeszlī zse jeszty Szlava Szvjatomu, tohda Ī nōnyi: Bohorod. Īz Oktoīcha po hlaszu ī po dnyu.

Presztol Cheruvīmszkij voīsztīnnu, jako prevōsse Anhel bōvsī: v Tya bo Bozsesztvennoje Szlovo vszelīszʼa Csīsztaja, nas obraz obnovītī chotya; īz Tebe prosed Plotonoszec jako mīloszerd, kreszt ī sztraszty nasz radī prijat ī voszkreszenije jak Boh darova. Tyimzse jako premīnīvsuju nasz oszuzsdennaho jesztesztva, Szozdatelyu, viroju blahodarʼascse molīmszʼa, ulucsītī Tvoīmī molītvamī prehrisenij proscsenije ī veliju mīloszty.

Szvite tīchij: sztr. 6. Prokīmen: Sze nōnyi: sztr. 21. Szpodobī Hoszpodī: sztr. 7.

Na sztīchovnyich: Hoszpodī szohrisaja ne presztaju, cselovikolyubija szpodoblyajem ne razumiju; odolyij mojemu nedouminiju jedīne Blazse, ī pomīluj mja.

Sztīch: Tako ocsī nasī: sztr. 21.

Hoszpodī! ī sztracha Tvojeho bojuszʼa, ī zloje tvorʼa ne presztaju; kto na szudīscsī szudiī ne boītszʼa? īlī kto uvracsevatīszʼa chotya, vracsa prohnyivajet, jakozse az? Dolhoterpilīve Hoszpodī, na nemoscs moju umīloszerdīszʼa, ī pomīluj mja.

[Szlyidujuscsiī sziī 2 sztīchīrō tokmo vo szvjatom ī Vel. Posztyi pojutszʼa na „Hoszpodī vozzvach“ — sz prezsde pīszannōmī dvoma sztīchīramī:

Hl. 5. Mnozsesztva prehrisenij moīch prezrī Hoszpodī īzse ot Gyivō rozsdejszʼa, ī vszʼa ocsīsztī hrichī moja; mōszly mnyi podaja obrascsenija, jako jedīn cselovikolyubec, molyuszʼa, ī pomīluj mja.

Uvō mnyi! komu upodobīchsža az? neplodnyij szmokovnīči? ī bojusža proklyatija szo poszīcsenijem; no nebesznōj gyilatelyu Chrīszte Bozse, oledenyivsuju dusu moju plodonosznoju pokazsī, ī jako bludnaho szōna prijmī mja, ī pomīluj mja Bozse.]

Sztīch: Najpacse napolnīsža: sztr. 21.

O zemnōch vsžich neradīvse ī na mukī muzseszkī derznuvse, blazsennōch nadezsd ne pohrisīszte, no nebesznomu carsztviju naszlyidnīcō bōszte, prechvalynii Mucsenīcō! īmuscse derznovenije ko cselovikolyubīvomu Bohu, miru umīrenije īszproszīte, ī dusam nasīm veliju mīloszty.

Szlava: szvjataho jeszlī jeszty, Ī nōnyi: Bohor. īz druhīch Bohorod. (zrī prī konči knīhī szeja); jeszlī zse szvjatōj ne īmijet Szlava: tohda na Szlava: Ī nōnyi: szej Bohorod. pojetsža:

Sztrasno ī preszlavno ī velije taīnsztvo! Nevmisztīmōj vo csrevi vmisztīsža, ī Matī po rozsdesztvi pakī prebōszty gyivoju: Boha bo rodī īz Neja voploscsena. Tomu vozopiīm, Tomu piszny rčim, szo Anhelō voszpivajuscse: Szvjat jeszī Chrīszte Bozse, īzse nasz radī vocselovicsīvōjsža, szlava Tebi.

Nōnyi otpuscsajesī: sztr. 9. ī procs. jako na sztr. 21.

V Szubbotu vecser.

Hlasz sesztōj.

(V Szubbotu na velīčij Vecsernī nacsalo ī vsze, jakozse ukazasža prī Hlasži pervom.)

Īzvedī īz temnīcō dusu moju: sztr. 4.

Pobidu īmija Chrīszte, juzse na ada, na kreszt vozsel jeszī, da vo tymi szmertī sžigyascsōja voszkreszīsī szo szoboju, īzse vo mertvōch szvobogy: īsztocsajaj zsīvot ot szvojeho szvita, vszeszīlyne Szpasze, pomīluj nasz.

Dnesž Chrīsztosz szmerty poprav, jakozse recse, voszkresze, ī radovanije mirovī darova, da vszī vzōvajuscse, piszny tako rcem: Īsztocsnīcse zsīznī, neprīsztupnōj Szvite, vszeszīlyne Szpasze, pomīluj nasz.

Tebe Hoszpodī, szuscsaho po vszej tvarī, hrisnii kamo bizsīm? Na nebeszī szam zsīvezsī; vo agyi popral jeszī szmerty; vo hlubīnō morszkija? tamo ruka Tvoja, Vla-

dōko! Ko Tebi prībihajem. Tebi prīpadajuscse molīmsža: Voszkreszōj īz mertvōch, pomīluj nasz.

Kresztom tvoīm Chrīszte chvalīmsža, ī voszkreszenije Tvoje pojem ī szlavīm: Tō bo jeszī Boh nas, razvi Tebe īnaho ne vimō.

Szlava szīlyi Tvojej Hoszpodī, jako uprazdnīl jeszī derzsavu īmuscsaho szmertī: obnovīl zse jeszī nasz kresztom Tvoīm, daruja nam zsīvot ī netlyinije.

Vōnu blahoszlovjascse Hoszpoda, pojem voszkreszenije Jeho: kreszt bo preterpivōj, szmertiju szmerty pohubī.

Pohrebenije Tvoje Hoszpodī, uzō adovō szokrusīvseje razterza; jezse īz mertvōch voszkreszenije, mir proszvitī: Hoszpodī, szlava Tebi.

Tazse sztīchīrō Szvjataho trī. Szlava: Szvjatomu jeszlī jeszty, jeszlī zse nyit, to Szlava Ī nōnyi: Bohor. (Dohmat 6-ho Hlasza):

Kto Tebe ne ublazsīt, preszvjataja Gyivo? kto lī ne voszpojet Tvojeho precsīsztaho Rozsdesztva, bezlyitno bo ot Otca vozszijavōj Szōn jedīnorodnōj, Tojzse ot Tebe csīsztōja projde, neīzrecsenno voploscssža: jesztesztvom Boh szōj, ī jesztesztvom bōv cselovik nasz radī, ne vo dvoju līcu razgyilyajemōj, no vo dvoju jesztesztvu neszlītno poznavajemōj. Toho molī, csīsztaja Vszeblazsennaja, pomīlovatīsža dusam nasīm.

Szvite tīchij: Prokīmen ī procs. zrī sztr. 6.

Na Sztīchovnach: Voszkreszenije Tvoje Chrīszte Szpasze, Anhelī pojut na nebeszžich, ī nasz na zemlī, szpodobī csīsztōm szerdcem Tebe szlavītī.

Hoszpogy vocarīsža, v lyipotu oblecsesža.

Vrata szokrusīv midnaja, ī vereī adovō szotrōj jako Boh vszeszīlen, rod cselovicseszkij padsij voszkreszīl jeszī; szeho radī ī mō szohlaszno vopijem: Voszkreszōj īz mertvōch Hoszpodī, szlava Tebi.

Ībo utverdī vszelennuju, jazse ne podvīzsītsža.

Tlyinija nasz drevnyaho Chrīsztosz īszpravītī chotya, na kresztyi prīhvozsdajetsža, ī vo hrobi polahajetsža; Jehozse müronoszīcō zsenō szo szlezamī īszkachu, placsuscse hlaholachu: uvō nam, Szpasze vszžich! kako īzvolīl jeszī vo hrobi vszelītīsža? vszelīvōjsža zse chotyaj, kako ukraden bōl jeszī? kako prelozsīlsža jeszī? koje zse miszto Tvoje zsīvonosznoje szokrō Tyilo? No Vladōko,

jako obiscsalsža jeszī, nam javīsža, ī utolī ot nasz rōdanije szlez. Placsuscsīmsža zse īm, Anhel ko nīm vozopī: ot placsa presztavse, Aposztolom rcite, jako voszkresze Hoszpogy, mirovī darujaj ocsīscsenije ī veliju mīloszty.

Domu Tvoj emu podobajet szvjatōnya Hoszpodī, vo dolhotu dnij.

Raszpnōjsža jako voszchotyil jeszī Chrīszte, ī szmerty pohrebenijem Tvoīm plyinīvōj, trīdneven voszkreszl jeszī jako Boh szo szlavoju, mirovī darujaj bezkonecsnuju zsīzsny, ī veliju mīloszty.

Szlava: Szvjatomu īlī Prazdnīku, ascse budet.

Ī nōnyi: Bohorodīcsen (Dohmatīk Hlasza):

Tvorec ī Īzbavītely moj, Precsīsztaja, Chrīsztosz Hoszpogy, īz Tvoich lozseszn prosed, vo mja obolkijsža pervōja klyatvō Adama szvobodī. Tyimzse Tebi Vszecsīsztaja, jako Bozsijej Materī zse ī Gyivi voīsztīnu vopijem nemolcsno: Radujsža, anhelszkī; radujsža Vladōcsīce, predsztatelysztvo ī pokrove, ī szpaszenije dus nasīch.

Nōnyi otpuscsajesī: ī procs. sztr. 9.

Tropar: Anhelszkija szīlō na hrobi Tvojem, ī sztrehuscsiī omertvisa; ī sztojase Maria vo hrobi, īscsuscsī precsīsztaho tyila Tvojeho; plyinīl jeszī ad, ne īszkuszīvsža ot neho; szritīl jeszī Gyivu, darujaj zsīvot: voszkreszōj īz mertvōch Hoszpodī, szlava Tebi.

Szlava: Tropar Szvjatomu: Ī nōnyi: Bohorodīcsen voszkreszen po hlaszu tropara Szvjataho.

Bohor. voszkr. Hl. 6-aho: Blahoszlovennuju narekij Tvoju Mater, prīsel jeszī na sztraszty volynōm chotyinijem; vozszijav na kresztyi vzōszkatī chotya Adama, hlaholya Anhelom: szradujtesža mnyi, jako obritesža pohībsaja drachma. Vsža mudri usztroīvōj Bozse nas, szlava Tebi.

Poszem otpuszt velīkij jakozse na Vecsernī, sztr. 10.

Utrenya Negyilynaja.

Hlasz sesztōj.

Nacsalo, jakozse vo hlaszi pervom ukazasza, sztr. 10.

Po Boh Hoszpogy: Anhelszkija szīlō: sztr. 54. Szlava: Szvjatomu, Ī nōnyi: Bohorodīcsen voszkreszen hlasza tohozse.

Szidalen. 1. Hrobu otverztu, adu placsuscsusza Maria vopijase ko szkrōvsīmsza Aposztolom: Īzōdīte vinohrada gyilatelije, propovidīte voszkreszenija szlovo: Voszkresze Hoszpogy, podajaj mirovī veliju mīloszty.

Zsīvot vo hrobi vozlezsase, ī pecsaty na kamenī nadlezsase: jako cara szpjascsa voīnī sztrezsachu Chrīszta; ī Vrahī szvoja nevīdīmo porazīvōj, voszkresze Hoszpogy.

Szlava: Ī nōnyi: Bohorodīce Gyivo, molī Szōna Tvojeho, voleju prīhvozsdennaho na kresztyi, ī voszkreszsaho īz mertvōch Chrīszta Boha naseho, szpasztīsza dusam nasīm.

Szidalen 2. Hoszpodī, predsztojase hrobu Tvojemu Maria Magdalīna, ī plakase vopijuscsī, vertohradara Tya mnyascsī, hlaholase: Hgyi szkrōl jeszī vicsnōj Zsīvot? hgyi polozsīl jeszī, īzse na presztolyi cheruvīmsztyim? sztrehuscsii bo szeho ot sztracha omertvisa. Īlī Hoszpoda mojeho dadīte mnyi, īlī szo mnoju vozopijte: Īzse vo mertvōch bōv, ī mertvōja voszkreszīv, szlava Tebi.

Prednapīszujet Jona hrob Tvoj, ī szkazujet Szīmeon vosztanije bozsesztvennoje, bezszmertne Hoszpodī: szosel bo jeszī jako mertv vo hrob, razrusīv adova vrata; voszkreszl zse jeszī kromi tlyinija jako Vladōka, vo szpaszenije mira, Chrīszte Bozse nas, proszvitīvōj szuscsōja vo tymi.

Szlava: Ī nōnyi: Predpīszujet Hedeon zacsatije, ī szkazujet Davīd Rozsdesztvo Tvoje Bohorodīce: sznīde bo jako dozsgy na runo, Szlovo vo csrevo Tvoje, ī prozjabla jeszī bez szimene, zemle szvjataja, mirovī szpaszenije, Chrīszta Boha naseho, Blahodatnaja.

Tazse Neporocsnō (īlī Polüjelej). Poszem.

Blahoszloven jeszī Hoszpodī: sztr. 13.

Üpakoj hl. 6. Volynoju ī zsīvotvorascseju Tvojeju szmertiju Chrīszte, vrata adova szokrusīv jako Boh, otverzl jeszī nam drevnij raj, ī voszkresz īz mertvōch, īzbavīl jeszī ot tlyinija zsīvot nas.

Prokīmen: Hoszpodī, vozdvīhnī szīlu Tvoju, ī prījdī vo jezse szpasztī nasz.

Procseje zrī sztr. 14.

Irmoszī na Kanonyi.

1. Jako po szuchu piseseszt vovav Īzraīly po bezdnyi sztopamī, honītelya Faraona vīgya potoplyajema; Bohu pobidnuju piszny poīm, vopijase.

3. Nyiszty szvjat, jakozse Tō Hoszpodī Bozse moj, vozneszōj roh virnōch Tvoīch Blazse, ī utverdīvōj nasz na kamenī īszpovidanija Tvojeho.

4. Chrīsztosz moja szīla, Boh ī Hoszpogy, csesztnaja Cerkov blaholyipno pojet vzōvajuscsī ot szmōszla csīszta, o Hoszpogyi prazdnujuscsī.

5. Bozsiīm szvitom Tvoīm Blazse, utrenyujuscsīch Tebi dusī lyuboviju ozarī, molyuszᵃa. Tya vīgyitī Szlove Bozsij īsztīnnaho Boha, ot mraka hrichovnaho vzōvajuscsa.

6. Zsītejszkoje more vozdvīzajemoje zᵃa napasztej bureju, ko tīchomu prīsztanīscsu Tvojemu prītek, vopiju Tī: vozvedī ot tlī zsīvot moj. Mnohomīlosztīve.

7. Roszodatelynu ubo pescs szogyila Anhel prepodobnōm otrokom, Chaldeī zse opalyajuscseje velyinije Bozsije mucsītelya uviscsa vopitī: Blahoszloven jeszī Bozse otec nasīch.

8. Īz plamene prepodobnōm roszu īsztocsīl jeszī, ī pravednaho zsertvu ī vodu popalīl jeszī; vszᵃa bo tvorīsī Chrīszte tokmo jezse chotyitī: Tya prevoznoszīm vo vszᵃa vikī.

Velīcsīt dusa moja: sztr. 17.

9. Boha cselovikom nevozmozsno vīgyitī, na Nehozse ne szmijut csīnī Anhelsztiī vzīratī: Toboju zse Vszecsīsztaja, javīszᵃa cselovikom Szlovo voploscsenno; Jehozse velīcsajuscse szo nebesznōmī voī Tya ublazsajem.

Szvjat Hoszpogy Boh nas. 3

Vszᵃakoje dōchanije da chvalīt Hoszpoa: sztr. 17.

Sztīchīrō: Kreszt tvoj Hoszpodī, zsīzny ī voszkreszenije lyudem Tvoīm jeszty, ī nagyijuscsijszᵃa nany, Tebe voszkreszsaho Boha nasehō pojem: pomīluj nasz.

Pohrebenije Tvoje Vladōko, raj otverze rodu cselo-

vicseszkomu; ī ot īsztlyinija īzbavlsesža, Tebe voszkreszsaho Boha naseho pojem: pomīluj nasz.

Szo Otcem ī Duchom Chrīszta voszpoīm, voszkreszsaho īz mertvōch, ī ko Nemu vopiīm: Tō zsīvot jeszī nas ī voszkreszenije: pomīluj nasz.

Trīdneven voszkreszl jeszī Chrīszte ot hroba, jakozse pīszano jeszty, szovozdvīhnuvōj praotca naseho; tyimzse Tya ī szlavit rod cselovicseszkij, ī voszpivajet Tvoje voszkreszenije.

Hoszpodī! velije ī sztrasno jeszty Tvojeho voszkreszenija taīnsztvo; tako bo proīz-sel jeszī ot hroba, jako zsenīch ot csertoha, szmertiju szmerty razrusīv, da Adama szvobodīsī. Tyimzse na nebeszich Anhelī līkovsztvujut, ī na zemlī cselovicō szlavjat, jezse na nasz bōvseje blahoutrobije Tvoje, Cselovikolyubcse.

O prebezzakoniī Judeje! hgyi szuty pecsatī ī szrebrennīcō, jazse daszte voīnom? Ne ukradeno bōszty szokrovīscse, no voszkresze jako szīlen; szamī zse poszramīsztesža otverhsiīsža Chrīszta, Hoszpoda szlavō, posztradavsa ī pohrebenna ī voszkreszsa īz mervōch: Tomu poklonīmsža.

Zapecsatanu hrobu, kako okradenī bōszte Judeje, sztrazsī posztavlyse ī znamenija polozsse? dverem zaklyucsennōm projde Car̄. Īlī jako mertva predsztavīszte, īlī jako Bohu poklonītesža, sz namī pojuscse: Szlava Hoszpodī kresztu Tvojemu ī voszkreszeniju Tvojemu.

Zsīvoprijatnaho Tvojeho hroba, müronoszīcō zsenō rōdajuscse, dosztīhosa Hoszpodī, ī müra noszascse, Tyilo tvoje precsīsztoje pomazatī īszkachu; obritosa zse szvitonoszna Anhela na kamenī szigyascsa, ī ko nīm viscsajuscsa ī hlaholyuscsa: Csto szlezīte īzse īz rebr Īsztocsīvsahosža zsīzny mirovī? csto īscsete jako mertva vo hrobi Bezszmertnaho? tekse zse pacse, vozvisztītī Toho Ucsenīkom, szlavnaho jeho voszkreszenija vszemirnoje radovanije. Īmzse ī nasz Szpasze proszvitīvōj, daruj ocsīscsenije ī veliju mīloszty.

Szlava: sztīchīra Jevanh. Ī nōnyi: Preblahoszlovenna jeszī: sztr. 18.

Po Szlavoszloviī velīkom Tropar̄: Voszkresz īz hroba: sztr. 27.

Poszem Jekt. 2. ī otpuszt velīkij jakozse na Vecsernī, sztr. 10.

V Negyilyu vo vecser.

Hlasz sesztōj.

Na Hoszpodī vozzvach: Podoben „Anhelszkija szīlō“:

Szlezō, Szpasze, pokajanija mnyi dazsgy szokrusennoju mōszliju, jako da otmōju szkvernu dusī mojeja, jusze zlyi okalyach, gyijaj nepravednaja na vsz'ak csasz: īmija na szije molyascsuju, Tebe Rozsdsuju, ī Anhelszkija līkī ī Tvoje cselovikolyubije.

Hr̉adī o duse! ī raszkajsz'a o mnohīch hrisz'ich, jazse szogyila jeszī v zsītiī, ī mnozsesztvu vōsnōch voīnsztv molīsz'a szo vozdōchanijem zse ī szlezamī, jako da vremja podasztsz'a tebi pokajanija, da ne jako neplodnaja szmokovnīca otszlesīsz'a vo ohny heenszkij, vszesztrasztnaja.

Nī jedīnu na zemlī zapovigy Tvoju szotvorīch, kako javlyusz'a Tebi sz'igyascsemu na presztolyi, ī szlovo datī, ī szud podjatī o vsz'ich, jazse vo vigyinii, ī ne vo vigyinīi kojezsdo szogyijach Chrīszte moj? Tyimzse zovu Tebi: Tvoīch szluh molītvamī szpaszī mja bludnaho.

Tazse Sztīchīrō Szvjataho īz Mīneī īlī īz Obscsīnō.

Szlava: Ī nōnyi: Bohorod. īz Mīneī, jeszlī zse jeszty „Szlava“ szvjatomu, tohda „Ī nōnyi:“ Bohorod. īz Oktoīcha po hlaszu ī po dnyu:

Szlovo szobeznacsalnoje Otcu zse ī Duchu, Archanhelszkīm hlaszom Bohorodīce vo utrobi zacsensī, Cheruvīmov ī Szerafimov ī Presztolov javīlasz'a jeszī prevōssī.

Szvite tīchij: sztr. 6.

Prokīmen: Sze nōnyi blahoszovīte Hoszpoda vszī rabī Hoszpodnī (2-dō.)

Szpodobī Hoszpodī: szt. 7.

Na Sztichovnach: Vo sztrasnoje prīsesztvije Tvoje Chrīszte, da ne uszlōsīm: ne vim vasz. Upovanije bo na Tya Szpasze vozlozsīchom, ascse ī Tvoja povelyinija ne szochranīchom za nebrezsenije nase; no poscsadī dusī nasa, molīmsz'a.

Sztīch: Tako ocsī nasī: sztr. 21.

Pokajanija ne sztyazsach, nīzse pakī szlez: szeho radī molyu Tya Chrīszte Bozse, prezsde konca obratītītīsz'a, ī datī umīlenije mnyi, jako da īzbavlyusz'a mukī.

[Szlyidujuscsiī sziī 2 sztīchīrō tokmo vo szvjatom ī Vel. Posztyi pojutsz'a na „Hoszpodī vozzvach“ — sz prezsde pīszannōmī dvoma sztīchīramī:

Naha mja obrit ot dobrogyitelej vrah, sztriloju hrichovnoju ujazvī: no Tō jako vracs dus zse ī tyilyesz, jazvō dusī īszcilī Bozse, ī pomīluj mja.

Szerdca mojeho sztrupō, ot mnohīch szohrisenij vozrasztsōja mī, īszcilī Szpasze, jako dus ī tyilesz vracs, podaja proszascsīm szohrisenij proscsenije, prīszno podaja mī szlezō pokajanija; ī daruj mī razrisenije dolhov Hoszpodī, ī pomīluj mja.]

Sztich: Najpacse napolnīsza: sztr. 21.

Mucsenīcō Tvoī Hoszpodī, ne otverhosasza Tebe, nī otsztupīsa ot zapovidej Tvoīch, Tyich molītvamī pomīluj nasz.

Szlava: szvjataho (jeszlī jeszty), Ī nōnyi: Bohorodīcsen īz druhīch Bohorodīcsnōch (zrī prī koncī knīhī szeja); jeszlī zse szvjatōj ne īmijet Szlava, tohda na Szlava Ī nōnyi szej Bohorod. pojetsza:

Archanhelszkī voszpoīm, virnīī, nebesznōj csertoh ī dver zapecsatanu voīsztīnu; radujsza, Jejazse radī otraszte nam Szpasz vszich Chrīsztosz, Zsīznodavec ī Boh. Nīzlozsī Vladōcsīce, mucsītelī, bezbozsnōja vrahī nasa rukoju Tvojeju, Precsīsztaja, upovanije Chrīsztian.

Nōnyi otpuscsajesī: szt. 9. Trīszvjatoje ī procs. zrī sztr. 21.

V Szubbotu vecser.

Hlasz szedmōj.

(V Szubbotu na velīcij Vecsernī nacsalo ī vsze, jakozse ukazasza prī Hlaszi 1-om.)

Sztīchīrō na Hoszpodī vozzvach:

Īzvedī īz temnīcō dusu moju: sztr. 4.

Prijdīte, vozradujemsza Hoszpodevī, szokrusīvsemu szmertī derzsavu, ī proszvitīvsemu cselovicseszkij rod, szō bezplotnōmī zovuscse: Szogyitelyu ī Szpasze nas, szlava Tebi.

Kreszt preterpil jeszī, Szpasze, ī pohrebenije nasz radī: szmertiju zse jako Boh, szmerty umertvīl jeszī; tyimzse poklanyajemsza trīdnevnomu voszkreszeniju Tvojemu Hoszpodī, szlava Tebi.

Aposztolī vīgyivse voszkreszenije Szogyitelya, csugyachusza, pojuscse chvalu Anhelszkuju; szija szlava

jeszty cerkovnaja, szije bohatsztvo carsztvija; posztradavōj nasz radī, Hoszpodī szlava Tebi.

Ascse ī jat bōl jeszī Chrīszte, ot bezzakonnōch muzsej: no Tō mnyi jeszī Boh, ī ne sztōzsusz'a; bijen bōl jeszī po plescsema, ī ne otmetajusz'a; na kresztyi prīhvozsden bōl jeszī, ī ne taju; vosztanijem Tvoīm chvalyusz'a, szmerty bo tvoja zsīvot moj: Vszeszīlyne ī cselovikolyubcse Hoszpodī, szlava Tebi.

Davīdszkoje prorocsesztvo īszpolnyaja Chrīsztosz, velīcsesztvije v Szionyi szvoje Ucsenīkom otkrōl jeszty: chvalīma pokazuja szebe, ī szlavīma prīszno, szo Otcem zse ī Duchom szvjatōm: pervije ubo bezplotna, jako Szlova, poszlyidī zse nasz radī voploscsena ī umerscsvlena, jako cselovika, ī voszkreszsa szo vlasztiju, jako Cselovikolyubca.

Szosel jeszī vo ad Chrīszte, jakozse īzvolīl jeszī: īszproverhl jeszī szmerty jako Boh ī Vladōka, ī voszkreszl jeszī trīdneven, szovoszkreszīv Adama ot adovōch uz ī tlyinija, vozzōvajuscsa ī hlaholyuscsa: Szlava voszkreszeniju Tvojemu, jedīne Cselovikolyubcse.

Vo hrobi polozsen bōl jeszī jako szpja Hoszpodī, ī voszkreszl jeszī trīdneven jako szīlen vo kriposztī, szovoszkreszīv Adama ot tlī szmertnōja, jako Boh vszeszīlen.

Tazse sztīchīrō 3. Szvjataho . . . po ukazaniju Usztava. Szlava: Szvjatomu jeszlī jeszty, jeszlī zse nyit, to Szlava Ī nōnyi: Bohorod. (Dohmat 7-ho Hlasza):

Matī ubo poznalasz'a jeszī, pacse jesztesztva Bohorodīce! prebōla zse jeszī Gyiva, pacse szlova ī razuma; ī csudesze rozsdesztva Tvojeho szkazatī jazōk ne mozset: preszlavnu bo szuscsu zacsatiju tī Csīsztaja, neposztīzsen jeszty obraz rozsdenija; īgyizse bo choscset Boh, pobizsdajetsz'a jesztesztva csīn. Tyimzse Tī vszī, Mater' Bozsiju viduscse, molīmsz'a Tebi prīlyizsno; molī szpasztīsz'a dusam nasīm.

Szvite tīchij: Prokīmen ī procs. zrī sztr. 6.

Na Sztīchovnach: Voszkreszl jeszī īz hroba Szpasze mira, ī szovozdvīhl jeszī cselovikī szo plotiju Tvojeju, Hoszpodī, szlava Tebi.

Hoszpogy vocarīsz'a, v lyipotu oblecsesz'a.

Voszkreszsemu īz mertvōch, ī proszvitīvsemu vsz'a, prijdīte poklonīmsz'a; ot adova bo mucsītelysztva nasz

szvobodīl jeszty, Szvoīm trīdnevnōm voszkreszenijem zsīvot nam darovavōj, ī veliju mīloszt.

Ībo utverdī vszelennuju, jazse ne podvīzsītsža.

Vo ad szosed Chrīszte, szmerty plyinīl jeszī; ī trīdneven voszkresz, nasz szovoszkreszīl jeszī, szlavjascsīch Tvoje vszeszīlynoje vosztanije, Hoszpodī cselovikolyubcse.

Domu podobajet szvjatōnya Hoszpodī, v dolhotu dnij.

Sztrasen javīlsža jeszī Hoszpodī vo hrobi lezsa, jako szpja; voszkresz zse trīdneven jako szīlen, Adama szovoszkreszīl jeszī zovuscsa: Szlava voszkreszeniju Tvojemu, jedīne Cselovikolyubcse.

Szlava: Szvjatomu (jeszlī jeszty), Ī nōnyi: Dohmatīk po hlaszu naszlavnīka.... Jeszlī zse Szvjatōj na Szlava ne īmijet, tohda na Szlava Ī nōnyi pojetsža szej Bohorodīcsen:

Pod krov Tvoj Vladōcsīce, vszī zemnorodnii prībihajuscse, vopijem tī Bohorodīce, upovanije nase: īzbavī nō ot bezmirnōch prehrisenij, ī szpaszī dusī nasa.

Nōnyi otpuscsajesī: Trīszvjatoje ī procs. sztr. 9.

Tropaŕ: Razrusīl jeszī kresztom Tvoīm szmerty, otverzl jeszī razbojnīku raj: müronoszīcam placs prelozsīv jeszī, ī Aposztolom propovidatī povelyil jeszī: jako voszkreszl jeszī Chrīszte Bozse, darujaj mirovī veliju mīloszty.

Szlava: Tropaŕ Szvjataho, Ī nōnyi: Bohorodīcsen voszkreszen po hlaszu tropaŕa Szvjataho.

Bohorodīcsen voszkreszen Hl. 7-aho: Jako naseho voszkreszenija szokrovīscse, na Tya nagyijuscsōjasža, Vszepitaja, ot hroba ī hlubīnō prehrisenij vozvedī: Tō bo povīnnōja hrichu szpaszla jeszī, rozsdsaja Szpaszenije nase, jazse prezsde rozsdesztva Gyiva, ī vo rozsdesztvi Gyiva, ī po rozsdesztvi pakī prebōvajesī Gyiva.

Poszem otpuszt velīkij jakozse na Vecsernī, sztr. 10.

Utrenya Negyilynaja.

Hlasz szedmōj.

Nacsalo, jakozse ukazaszʾa prī hlaszʾi pervom.

Po Boh Hoszpogy: Razrusīl jeszī: sztr. 61. Szlava: Szvjatomu. Ī nōnyi Bohorodīcsen voszkreszen ī procs.

Szʾidalen 1. Zapecsatanu hrobu, zsīvot ot hroba vozszijal jeszī Chrīszte Bozse, ī dverem zaklyucsennōm Ucsenīkom predsztal jeszī, vszʾich voszkreszenije: duch pravōj tyimī obnovlyajaj nam, po velīcij Tvojej mīlosztī.

Trīdnevnōm pohrebenijem Tvoīm plyinīvōj szmerty, ī īsztlyivsa cselovika zsīvonosznōm vosztanijem Tvoīm voszkreszīvōj Chrīszte Bozse, jako cselovikolyubec: szlava Tebi.

Szlava: Ī nōnyi: Jako īmuscsī mīloszerdije na nemoscs nasu, ī zrʾascsī szuscsīch na zemlī, na bezpomoscsnōja lyudī umīloszerdīszʾa blahoszlovennaja Bohorodīce: prebudī molyascsīszʾa, da ne pohībnem lyutyi; molī jako blahoutrobna mīlosztīvaho Boha, szpasztīszʾa dusam nasīm, preszvjataja Gyivo.

Szʾidalen 2. Zsīzny vo hrobi vozlezsase, ī pecsaty na kamenī nadlezsase, jako carʾa szpjascsa voīnī sztrezsachu Chrīszta, ī Anhelī szlavlyachu jako Boha Bezszmertna, zsenō zse vzōvachu: voszkresze Hoszpogy, podaja mirovī veliju mīloszty.

Na hrob tecsachu zsenō, szo szlezamī müra noszʾascse, ī voīnom sztrehuscsīm Tya, vszʾich Carʾa, hlaholachu ko szebi: kto otvalīt nam kameny? Voszkresze velīka szovita Anhel, popravōj szmerty: vszeszīlne Hoszpodī, szlava tebi.

Szlava: Ī nōnyi: Raszpensahoszʾa nasz radī, voszkreszsaho Chrīszta Boha naseho, ī nīzlozsīvsaho szmertī derzsavu, nepresztanno molī Bohorodīce Gyivo, da szpaszet dusī nasa.

Tazse Neporocsnō (īlī Polüjelej).

Blahoszloven jeszī Hoszpodī: sztr. 13.

Üpakoj hl. 7. Īzse nas zrak voszprijemōj ī preterpivōj kreszt plotszkī, szpaszī nasz voszkreszenijem Tvoīm Chrīszte Bozse, jako cselovikolyubec.

Prokīmen: Voszkresznī Hoszpodī Bozse moj, da vozneszetsz̕a ruka Tvoja; ne zabudī nīscsīch Tvoīch do konca.

Ī procs., jakozse prī hlaszi 1. sztr. 14.

Irmosz̕ī na Kanonyi.

1. Manijem Tvoīm na zemnōj obraz prelozsīsz̕a prezsde udoborazlīvajemoje vodnoje jeszteszvo Hoszpodī; tyimzse nemokrenno piseseszvovav Īzraīly, pojet Tebi piszny pobidnuju.

3. V nacsalyi nebesza vszeszīlnōm Szlovom Tvoīm utverzsdej Hoszpodī Szpasze, ī vszegyitelnōm ī Bozsiīm Duchom vsz̕u szīlu īch: na nedvīzsīmom mja kamenī īszpovidanija Tvojeho utverdī.

4. Otcsa nyidra ne osztavly, ī szosed na zemlyu Chrīszte Bozse: tajnu uszlōsach szmotrenija Tvojeho, ī proszlavīch Tya, jedīne cselovikolyubcse.

5. Noscs neszvitla nevirnōm Chrīszte, virnōm zse proszviscsenije vo szladosztī szlovesz Tvoīch; szeho radī ko Tebi utrenyuju, ī voszpivaju Tvoje Bozseszvo.

6. Plavajuscsaho vo molyvi zsītejszkīch popecsenij szo korablem potoplyajema hrichī, ī dusetlyinnomu zvir̕u metajema, jako Jona Chrīszte, vopiju Tebi: īz szmertonosznōja hlubīnō vozvedī mja.

7. Pescs otrocō ohnepalynu drevle roszotocsascsu pokazasa, jedīnaho Boha voszpivajuscse ī hlaholyuscse: prevoznoszīmōj otcev Boh ī preproszlavlen.

8. Neopalynaja ohnyu vo Szinaī prīcsascssajasz̕a kupīna Boha javī medlenojazōcsnomu ī huhnīvomu Mojszeovī, ī otrokī revnoszty Bozsija trī nepreborīmōja vo ohnī pivcō pokaza: vsz̕a gyila Hoszpodnya Hoszpoda pojte, ī prevoznoszīte vo vsz̕a vikī.

Velīcsīt dusa moja: sztr. 17.

9. Netlyinija īszkusenijem rozsdsaja, ī vszechītrecu Szlovu ploty vzaīmodavsaja, Matī neīszkuszomuzsnaja Gyivo Bohorodīce, prijatelynīce neszterpīmaho, szelo nevmisztīmaho Zīzsdītelya tvojeho, tya velīcsajem.

Szvjat Hoszpogy Boh nas. 3.

Vsz̕akoje dōchanije da chvalīt Hoszpoda: sztr. 17.

Sztīchīrō: Voszkresze Chrīsztosz īz mertvōch, razrusīv

szmertnōja uzō; blahovisztī zemle radoszty veliju, pojte nebesza Bozsiju szlavu.

Voszkreszenije Chrīsztovo vīgyivse, poklonīmsza szvjatomu Hoszpodu Īszuszu, jedīnomu bezhrisnomu.

Chrīsztovu voszkreszeniju klanyajuscsesza ne presztajem; Toj bo szpaszl jeszty nasz ot bezzakonij nasīch, szvjatōj Hoszpogy Īszusz, javlej voszkreszenije.

Csto vozdamō Hoszpodevī o vszich, jazse vozdade nam? nasz radī Boh vo cselovicich za īsztlyivseje jesztesztvo Szlovo ploty bōszty, ī vszelīsza vo nō: ko neblahodarnōm Blahogyitely, ko plyinnīkom Szvobodītely, ko īzse vo tmi szigyascsōm Szolnce pravdō: na kresztyi, bezsztrasztnōj: vo agyi szvit: vo szmertī zsīvot: Voszkreszenije padsīch radī, ko Nemuzse vozopiīm: Bozse nas, szlava Tebi.

Vrata adova szokrusīl jeszī Hoszpodī, ī szmertnuju derzsavu uprazdnīl jeszī kripkoju szīloju Tvojeju, ī szovozdvīhl jeszī mertvōja, jazse ot vika vo tmi szpjascsōja, bozsesztvennōm ī szlavnōm voszkreszenijem Tvoīm: jako Car vszich ī Boh vszeszīlen.

Prijdīte vozradujemsza Hoszpodevī, ī vozveszelīmsza o voszkreszeniī Jeho, jako szovozdvīzse mertvōja ot adovōch nerisīmōch uz, ī darova mirovī jako Boh zsīzny vicsnuju, ī veliju mīloszty.

Blīsztajajsza Anhel na kamenī szigyascse zsīvoprijemnaho hroba, ī zsenam müronoszīcam blahovisztvovase, hlaholya: Voszkresze Hoszpogy, jakozse prezsde recse vam; vozvisztīte Ucsenīkom Jeho, jako predvarajet vō vo Halileī; mirovī zse podajet zsīzny ī veliju mīloszty.

Pocsto nebrehoma szotvorīszte Kamene krajeuholynaho, o prebezzakonniī Judeje? Szej toj jeszty, jehozse polozsī Boh vo Szionyi, īzse īz kamene īsztocsīvōj vo pusztōnī vodu, ī nam īsztocsajaj ot rebr Szvoīch bezszmertije. Szej jeszty kameny, īzse ot horō Gyivīcseszkija otsziksza bez chotyinija muzseszka: Szōn cselovics hradōj na oblacich nebesznōch ko Vetchomu denymī, jakozse recse Daniīl; ī vicsnoje Jeho carsztvo.

Szlava: sztīchīra Jevanhelyszkaja radu, Ī nōnyi: Preblahoszovenna jeszī Bohorodīce: sztr. 18.

Po Szlavoszloviī velīkom Tropar: Dnesz szpaszenije miru bōszty: sztr. 19.

Vo Negyilyu vo vecser.

Hlasz szedmōj.

Na Hoszpodī vozzvach: Podoben „Dnesž bdīt Juda“:

Vozvedī tvoī ocsī, o duse moja, ī na Bozsije vozzrī szmotrenije ī blahoutrobije: kako nebesza preklonīv na zemlyu sznīde, da vozneszet tebe ot okajansztva tvoīch sztrasztej, ī posztavīt tya na kamenī virō. O dīvsztvo sztrasnaho csudesze! Szlava īsztoscsaniju Tvojemu, Cselovikolyubcse.

Vīzsgy tvoja prebezzakonnaja gyila, o duse moja! ī pocsudīsža, kako tya zemlya noszīt? kako ne razszždeszža? kako dīkiī zvirije ne sznyidajut tebe? kako ī Szolnce nezachodīmoje szijatī tebi ne preszta? Vosztanī, pokajsža, ī vozopij ko Hoszpodu: szohrisīch Tebi, szohrisīsh, pomīluj mja.

Īmuscse na Tya upovanije, vszeszīlyne Hoszpodī! Tebe molīm, vszakīch bid, sztrasztej zse ī mjatezsa nam īzbavītīsža, jako da zsīzny nasu mīrno prejdem, ī vo csīsztotyi pozsīvse, obrascsem v deny szudnōj blahopreminna Tebe Vladōku, ī mīlosztīva.

Tazse sztīchīrō Szvjataho īlī dne.
Szlava: Ī nōnyi: Bohorod. īz Mīneī, jeszlī zse jeszty Szlava Szvjatomu, tohda Ī nōnyi: Bohorod. īz Oktoīcha po hlaszu ī po dnyu.

Vszī pisznymī szo Anhelō Bohorodīci vozopiīm, jako Szpasza mira rodīla jeszty, po rozsdesztvi zse pakī prebōszty Gyiva, ī mir īzbavī ot preleszťī rozsdesztvom szvoīm, ī pīscsu podade nam neīzsdīvajemuju, mlekom pītajuscsaja Szvobodītelya dus nasīch.

Szvite tīchij, szvjatōja szlavō: sztr. 6. Prokīmen: Sze nōnyi: sztr. 21.

Szpodobī Hoszpodī: sztr. 7. Īszpolnīm vecsernija: sztr. 7.

Na Sztīchovnach: Jako bludnōj szōn prijdoch ī az Scsedre: prijmī mja prīpadajuscsaho, jako jedīnaho ot najemnīk Tvoīch Bozse, ī pomīluj mja Cselovikolyubcse.

Sztīch: Tako ocsī nasī: sztr. 21.

Jako vpadōj v razbojnīkī ī ujazvlen, tako ī az vpadoch ot mnohīch hrichov, ī ujazvlena mī jeszty dusa; ko komu prībihnu povīnnōj az? Tokmo ko Tebi blahoutrobnomu dusam vracsu: īzlij na mja Bozse velīkuju Tvoju mīloszty.

[Szlyidujuscsiī sziī 2 sztīchīrō tokmo vo szvjatom ī Vel. Posztyi pojutsža na „Hoszpodī vozzvach" — sz prezsde pīszannōmī dvoma sztīchīramī:

Hl. 7. Jako neplodnuju szmokovnīcu, ne poszžicī mene Szpasze hrisnaho, no na mnohaja lyita pozsdanije mī daruj, napajaja dusu moju szlezamī pokajanija, da plod prīneszu Tī, Mīlosztīve.

Jako szolnce szōj pravednoje, proszvitī szerdca pojuscsīch Tya: Hoszpodī, szlava Tebi.]

Sztīch: Najpacse napolnīsža: sztr. 21.

Szlava Tebi Chrīszte Bozse, Aposztolom pochvalo, ī Mucsenīkov veszelije: īchzse propovigy Trojca jedīnoszuscsnaja.

Szlava: Szvjataho jeszlī jeszty, Ī nōnyi: Bohor. īz druhīch Bohorod. (zrī prī konči knīhī szeja); jeszlī zse Szvjatōj ne īmijet Szlava: tohda na Szlava: Ī nōnyi: szej Bohorod. pojetsža:

Jezse radujsža, Tebi zovem szo Anhelom Bohoneviszto: csertoh ī dver, ī presztol ohnennōj narīcajuscse Tebe, ī neszžikomuju horu, ī kupīnu neopalīmuju.

Nōnyi otpuscsajesī: sztr. 9. Trīszvjatoje ī procs. zrī sztr. 21.

V Szubbotu vecser.

Hlasz oszmōj.

V Szubbotu na velīčij Vecsernī.

Sztīchīrō na Hoszpodī vozzvach:

Īzvedī īz temnīcō dusu moju: sztr. 4.

Vecsernyuju piszny ī szloveszmuju szluzsbu Tebi Chrīszte prīnoszīm, jako blahovolīl jeszī pomīlovatī nasz voszkreszenijem.

Hoszpodī! Hoszpodī! ne otverzsī nasz ot Tvojeho līca, no blahovolī pomīlovatī nasz voszkreszenijem.

Radujsža Szione szvjatōj, matī cerkvej, Bozsije zsīlīscse: tō bo prijal jeszī pervōj osztavlenije hrichov voszkreszenijem.

Jezse ot Boha Otca Szlovo, prezsde vik rozsdsejesža, v poszlyidnyaja zse vremena tojezsde, ot Neīszkuszobracsnōja voploscssejesža voleju, raszpjatije szmertnoje preterpi, ī drevle umerscsvlennaho cselovika szpasze, szvoīm voszkreszenijem.

Jezse īz mertvōch Tvoje voszkreszenije szlavoszlovīm Chrīszte, īmzse szvobodīl jeszī Adamszkij rod, ot adova mucsītelysztva, ī daroval jeszī mirovī jako Boh zsīzny vicsnuju, ī veliju mīloszty.

Szlava Tebi Chrīszte Szpasze, Szōne Bozsij jedīnorodnōj, prīhvozdīvōjsz̓a na kresztyi, ī voszkreszōj īz hroba trīdneven.

Tebe proszlavlyajem Hoszpodī, īzse voleju nasz radī raszpjatije preterpivsaho, ī Tebi poklanyajemsz̓a, vszeszīlyne Szpasze: ne otverzsī nasz ot līca Tvojeho, no uszlōsī ī szpaszī nasz voszkreszenijem Tvoīm, Cselovikolyubcse.

Tazse sztīchīrō Szvjataho trī po ukazaniju Usztava. Szlava: Szvjatomu jeszlī jeszty, jeszlī zse nyit, to Szlava: Ī nōnyi: Bohorodīcsen (Dohmat 8-ho Hlasza):

Car̓ nebesznōj za cselovikolyubije na zemlī javīsz̓a, ī szo cselovikī pozsīve; ot Gyivō bo csīsztōja ploty prijemōj, ī īz Neja prosedōj szo voszprijatiem, jedīn jeszty Szōn, szuhub jesztesztvom, no ne üposztasziju. Tyimzse szoversenna Toho Boha, ī szoversenna cselovika voīsztīnu propovidajuscse, īszpovidujem Chrīszta Boha naseho: Jehozse molī, Matī beznevisztnaja, pomīlovatīsz̓a dusam nasīm.

Szvite tīchij! Prokīmen ī procs. zrī sztr. 6.

Na Sztīchovnach: Voz-sel jeszī na kreszt Īszusze, sznīsedōj szo nebesze; prīsel jeszī na szmerty, Zsīvote bezszmertnōj: ko szuscsōm vo tymi, szvit īsztīnnōj: ko padsōm, vsz̓ich voszkreszenije ī proszviscsenije, Szpasze nas, szlava Tebi.

Hoszpogy vocarīsz̓a, v lyipotu oblecsesz̓a.

Chrīszta szlavoszlovīm, voszkreszsaho ot mertvōch: dusu bo ī tyilo prijem, sztrasztī ot obojudu otsz̓icse: precsīsztyij ubo dusī vo ad szosedsej, jehozse ī plyinī; vo hrobi zse īsztlyinija ne vīgyi szvatoje tyilo Īzbavītelya dus nasīch.

Ībo utverdī vszelennuju jazse ne podvīzsītsz̓a.

Pszalmō ī pisznymī szlavoszlovīm Chrīszte, ot mertvōch Tvoje voszkreszenije, īmzse nasz szvobodīl jeszī mucsītelysztva adova, ī jako Boh daroval jeszī zsīzny vicsnuju ī veliju mīloszty.

Domu tvojemu podobajet szvjatōnya Hoszpodī, v dolhotu dnij.

O Vladōko vsžich neposztīzsīme, Tvorcse nebesze ī zemlī, kresztom posztradavōj, mnyi bezsztrasztije īsztocsīl jeszī; pohrebenije zse prijem, ī voszkresz vo szlavi, szovoszkreszīl jeszī Adama rukoju vszeszīlynoju. Szlava Tvojemu trīdnevnomu vosztaniju, īmzse daroval jeszī nam vicsnuju zsīzny, ī ocsīscsenije hrichov, jako jedīn blahoutroben.

Szlava: Szvjatomu, jeszlī jeszty, Ī nōnyi: Dohmatīk po hlaszu na szlavnīka.. Jeszlī zse Szvjatōj na Szlava ne īmijet, tohda na Szlava Ī nōnyi pojetsža szej Bohorodīcsen:

Beznevisztnaja Gyivo, jazse Boha neīzrecsenno zacsensī plotiju, Matī Boha vōsnyaho, Tvoīch rabov molybō prijmī Vszeneporocsnaja, vsžim podajuscsī ocsīscsenije prehrisenij; nōnyi nasa molenija prijemlyuscsī, molī szpasztīsža vsžim nam.

Nōnyi otpuscsajesī: ī procs. sztr. 9.

Tropaŕ: Szo vōszotō sznīsel jeszī Blahoutrobne, pohrebenije prijal jeszī trīdnevnoje, da nasz szvobodīsī sztrasztej, Zsīvote ī voszkreszenije nase, Hoszpodī szlava Tebi.

Szlava: Tropaŕ Szvjataho, Ī nōnyi: Bohorodīcsen voszkreszen po hlaszu tropaŕa Szvjataho.

Bohor. voszkr. Hl. 8-ho. Īzse nasz radī rozsdejsža ot Gyivō, ī raszpjatije preterpiv Blahij, īszproverhij szmertiju szmerty, ī voszkreszenije javlej jako Boh: ne prezrī, jazse szozdal jeszī rukoju Tvojeju; javī cselovikolyubije Tvoje, Mīlosztīve: prijmī rozsdsuju Tya Bohorodīcu, molyascsujusža za nō, ī szpaszī Szpasze nas, lyudī otcsajannōja.

Poszem otpuszt velīkij jakozse na Vecsernī, sztr. 10.

Utrenya Negyilynaja.

Hlasz oszmōj.

Nacsalo, jakozse ukazasя prī hlasя 1-om.

Po Boh Hoszpogy: Szo vōszotō sznīsel: sztr. 68. Szlava Szvjatomu. Ī nōnyi: Bohorodīcsen voszkresznōj ī procs. jakozse ukazasя na sztr. 12. Poszem sяidalnō voszkresznō.

Sяidalen 1. Voszkreszl jeszī īz mertvōch Zsīvote vsяich, ī Anhel szvitel zsenam vopijase: Presztanīte ot szlez, Aposztolom blahovisztīte, vozopijte pojuscse: jako voszkresze Chrīsztosz Hoszpogy, blahovolīvōj szpasztī jako Boh rod cselovicseszkij.

Voszkreszōj īz hroba jako voīsztīnu, prepodobnōm povelyil jeszī zsenam propovidatī vosztanije Aposztolom, jakozse pīszano jeszty; ī szkorij Petr predszta hrobu, ī szvit zrя vo hrobi, uzsaszasesя; tyimzse ī uvīgyi plascsanīcō kromi bozsesztvennaho tyila, v nem lezsascsōja, ī szo sztrachom vozopī: Szlava Tebi Chrīszte Bozse, jako szpaszajesī vsя Szpasze nas; Otcseje bo jeszī szijanije.

Szlava: Ī nōnyi: Nebesznuju dverя, ī kivot, vszeszvjatuju horu, szvitozarnōj oblak voszpoīm, nebesznuju lyisztvīcu, szlovesznōj raj, Jevīno īzbavlenije, vszelennōja vszeja velīkoje szokrovīscse: jako szpaszenije v Nej szogyilasя mirovī, ī osztavlenije drevnīch szohrisenij. Szeho radī vopijem Tī: Molī Szōna Tvojeho Boha, prehrisenij osztavlenije darovatī blahocsesztno poklanyajuscsōmsя precsīsztomu Rozsdesztvu Tvojemu.

Sяid. 2. Cselovicō Szpasze hrob Tvoj zapecsatasa; Anhel kameny ot dverej otvalī; zsenō vīgyisa vosztavsa ot mertvōch, ī tōja blahovisztīsa Ucsenīkom Tvoīm vo Szionyi: jako voszkreszl jeszī zsīvote vsяich, ī razrisīsasя uzō szmertnōja, Hoszpodī szlava Tebi.

Müra pohrebatelnaja zsenō prīneszse, hlasz anhelszkij īz hroba szlōsachu: Presztanīte ot szlez, ī vmiszto pecsalī radoszty prijmīte; vozopijte pojuscse: jako voszkresze Chrīsztosz Hoszpogy blahovolīvōj szpasztī jako Boh rod cselovicseszkij.

Szlava: Ī nōnyi: Ō Tebi radujetsźa, Blahodatnaja, vszźakaja tvař; anhelszkij szobor, ī cselovicseszkij rod, oszvjascsennōj chrame, ī raju szlovesznōj: gyivsztvennaja pochvalo, īz nejazse Boh voplotīszźa, ī mladenec bōszty, prezsde vik szōj Boh nas: lozseszna bo tvoja presztol szotvorī, ī csrevo tvoje prosztrannyije nebesz szogyila. O Tebi radujetsźa, Blahodatnaja, vszźakaja tvař, szlava Tebi.

Tazse Neporocsnō (īlī Polüjelej).

Blahoszloven jeszī Hoszpodī: sztr. 13.

Üpakoj, hl. 8. Müronoszīcō, Zsīznodavca predsztojascsōja hrobu Vladōku īszkachu vo mertvōch bezszmertnaho, ī radoszty blahoviscsenija ot Anhela prijemsōja, Aposztolom vozviscsachu, jako voszkresze Chrīsztosz Boh, podajaj mirovī veliju mīloszty.

Prokīmen: Vocarītszźa Hoszpogy vo vik, Boh tvoj Szione, vo rod ī rod.

Ī procs. jakozse prī hlaszźi 1. sztr. 14.

Irmoszī na Kanonyi.

1. Koleszníicehonītelya Faraona pohruzī csudotvořaj drevle Mojszejszkij zsezl, kresztoobrazno porazīv, ī razgyilīv more; Īzraīlya zse bihleca, pisechodca szpasze, piszny Bohovī voszpivajuscsa.

3. Utverzsdaj v nacsatcich nebesza razumom, ī zemlyu na vodach osznovavōj, na kamenī mja Chrīszte Cerkve utverdī, jako nyiszty szvjat, pacse Tebe, jedīne Cselovikolyubcse.

4. Tō moja kriposzty Hoszpodī, Tō moja ī szīla, Tō moj Boh, Tō moje radovanije, ne osztavly nyidra Otcsa, ī nasu nīscsetu poszźitīv; tyim szo prorokom Avvakumom zovu Tī: szīlyi Tvojej szlava, Cselovikolyubcse.

5. Vszkuju mja otrīnul jeszī ot līca Tvojeho Szvite nezachodīmōj, ī pokrōla mja jeszty csuzsdaja tyma okajannaho? no obratī mja, ī ko szvitu zapovidej Tvoīch putī moja napravī molyuszźa.

6. Ocsīsztī mja Szpasze! mnoha bo bezzakonija moja; ī īz hlubīnō zol vozvedī mja, molyuszźa; ko tebi bo vozzvach, ī uszlōsī mja Bozse szpaszenija mojeho.

7. Bozsija szníszchozsdenija ohny usztōgyisža vo Vavílonyi drevle; szeho radī otrocō v pescsī radovannoju nohoju, jako vo cvitníči līkovachu, pojuscse: Bahoszloven Boh otec nasích.

8. Szedmerīceju pescs Chaldejszkij mucsītely blahocsesztīvōm neīsztovno razzszse, szīloju zse lucsseju szpaszennōch szīch vīgyiv, Tvorcu ī Īzbavītelyu vopijase: otrocō blahoszlovīte, szvjascsennīcō voszpojte, lyudije prevoznoszīte Jeho vo vsža vikī.

Tazse: Velīcsīt dusa moja: sztr. 17.

9. Uzsaszesža o szem nebo, ī zemlī udīvīsasža koncō, jako Boh javīsža cselovikom plotiju, ī csrevo Tvoje bōszty prosztrannyijseje nebesz; tyim Tya Bohorodīcu, Anhelov ī cselovik csīnonacsalija velīcsajut.

Szvjat Hoszpogy Boh nas 3.

Vsžakoje dōchanije da chvalīt Hoszpoda: sztr. 17.

Sztīchīrō na Chvalītech: Hoszpodī! ascse ī szudīlīscsu predsztal jeszī, ot Pilata szudīmōj, no ne otsztupīl jeszī ot presztola szo Otcem szžigyaj; ī voszkresz īz mertvōch, mir szvobodīl jeszī ot rabotō csuzsdaho, jako scsedr ī cselovikolyubec.

Hoszpodī! oruzsije na diavola Kreszt Tvoj dal jeszī nam: trepescset bo ī třaszetsža ne mohij vzīratī na szīlu jeho: jako mertvōja voszkresajet, ī szmerty uprazdnī. Szeho radī poklanyajemsža pohrebeniju Tvojemu ī voszkreszeniju.

Hoszpodī! ascse ī jako mertva vo hrobi Tya Judeī polozsīsa, no jako Cařa szpjascsa voīnī sztrezsachu Tya, ī jako zsīvota szokrovīscse pecsatiju pecsatasa; no voszkreszl jeszī ī podal jeszī netlyinije dusam nasīm.

Anhel Tvoj, Hoszpodī, voszkreszenije propovidavōj, sztrazsī ubo usztrasī, zsenam zse vozhlaszī hlaholya: Csto īscsete zsīvaho szo mertvōmī? voszkresze Boh szōj, ī vszelennyij zsīzny darova.

Posztradal jeszī kresztom, bezsztrasztnōj Bozsesztvom; pohrebenije prijal jeszī trīdnevnoje, da nasz szvobodīsī ot rabotō vrazsija, ī obezszmertīv ozsīvotvorīsī nasz, Chrīszte Bozse, voszkreszenijem Tvoīm, Cselovikolyubcse.

Poklanyajusža ī szlavlyu ī voszpivaju, Chīszte, Tvoje īz hroba voszkreszenije, īmzse szvobodīl jeszī nasz ot

adovōch nerisīmōch uz, ī daroval jeszī mirovī jako Boh zsīzny vicsnuju, ī veliju mīloszty.

Zsīvoprijemnaho Tvojeho hroba sztrehuscse zakonopresztupniī szo kusztodijeju zapecsatasa tohda; Tō zse jako bezszmerten Boh ī vszeszīlen, voszkreszl jeszī trīdneven.

Dosedsu Tī vo vrata adova, Hoszpodī, ī szija szokrusīvsu, plyinnīk szice vopijase: Kto szej jeszty, jako ne oszuzsdajetsz'a vo preīszpodnīch zemlī? no ī jako sz'iny razrusī szmertnoje uzīlīscse? prijach toho jako mertva, ī trepescsu jako Boha: Vszeszīlyne, pomīluj nasz.

Szlava: sztīchīra Jevanhelyszkaja, Ī nōnyi: Preblahoszlovenna jeszī: sztr. 18. Po Szlavoszlovii Tropar': Voszkresz īz hroba: sztr. 27.

V Negyilyu vo vecser.

Hlasz oszmōj.

Na Hoszpodī vozzvach: (Podoben „Hoszpodī, ascse ī szudīlīscsu“ :)

Hoszpodī! prīsedōj vo mir hrisnīkī prīzvatī, ī razbojnīkī ī mōtar'a ī bludnīcu, ī bludnaho prijemōj: pacse vsz'ich mene szohrisīvsaho Tī Chrīszte moj, ī nīkakozse ktomu kajuscsasz'a cselovikolyubnyi prīzovī.

Hoszpodī! īzse ot mōtarej pasztōrī Cerkvī Tvojej posztavlej, ī īzse toj prezsde honītelya nōnyi zasztupnīka szogyilav, ī mene tyich molītvamī Tvoje ovcsa pokazsī Szpasze, da ne vo sznyigy csuzsdemu nepotrebnōj budu.

Placsī, okajannaja duse, prezsde konca, ī Bohu prīlyipīsz'a, zovuscsī Jemu ot szerdca ī sztenanymī, o vszeszkvernaja: szohrisīch Tī Chrīszte, ne hnusajsz'a mene, molyusz'a; no obratīv mja jako mīlosztīv, ī proscsenija szpodobī.

Tazse sztīchīrō Szvjataho 2 īz Mīneī, īlī dne.

Szlava: Ī nōnyi: Bohorod. īz Mīneī, jeszlī zse jeszty Szlava Szvjatomu, tohda Ī nōnyi; Bohor. īz Oktoīcha po hlaszu ī po dnyu. Radujsz'a biszom umerscsvlenije, radujsz'a dscsī Adamlya, cvit

voīsztīnu procvitsij neuvjadajemōj! radujsža szlavo rabom Tvoīm, radujsža Vszeneporocsnaja, lyutōch razrisenije! radujsža dare ot Boha darovannōj miru szpaszītelynōj! radujsža csesztnaja prīzōvajuscsōm Tya! radujsža Vladōcsīce, szlavo szlavjascsōm Tya.

Szvite tīchij szvjatōja szlavō: sztr. 6. Prokīmen: Sze nōnyi: sztr. 21.

Szpodobī Hoszpodī: sztr. 7.

Na Sztīchovnach: Tebe Caŕa ī Vladōku Anhelī nepresztanno voszpivajut, az zse Tī prīpadaju jako mōtaŕ zovōj: Bozse, ocsīsztī mja, ī szpaszī mja.

Sztīch: Tako ocsī nasī: sztr. 21.

Bezszmertna szuscsī duse moja, volnamī zsītejszkīmī ne pokrōvajsža, no voznīknī vopijuscsī ko szvojemu Blahogyitelyu: Bozse ocsīsztī mja, ī szpaszī mja.

[Szlyidujuscsiī sziī 2 sztīchīrō tokmo vo Szv. ī Vel. Posztyi pojutsža na „Hoszpodī vozzvach“ — szo prezsde pīszannōmī dvoma sztīchīramī:

Hl. 8. Jehda prijmu vo umi mnozsesztvo szogyijannōch mnoju zol, ī v pomōslenije prijdu sztrasnaho onaho īszpōtanija, trepetom szoderzsīm ko Tebi prībihaju cselovikolyubcu Bohu. Tyimzse ne prezrī mene, molyu Tya, jedīne bezhrisne: daruj umīlenije szmīrennyij mojej dusī prezsde konca, ī szpaszī mja.

Szlezō mī dazsgy Bozse, jakozse īnohda zsenyi hrisnīći; ī szpodobī mja omocsītī nożi Tvoī, jazse mja ot putī preleszti szvobodīvsōja; ī müro blahouchanija Tebi prīnoszītī zsītije csīszto, pokajanijem mī sztyazsannoje, da uszlōsu ī az zselajemōj Tvoj hlasz: vira Tvoja szpasze tya, īdī vo mīri.]

Sztīch: Najpacse napolnīsža: sztr. 21.

Mucsenīcō Hoszpodnī! vsžako miszto oszvjascsajete, ī vszak neduh uvracsujete; ī nōnyi molītesža, īzbavītīsža ot szitej vrazsiīch dusam nasīm, molīm vasz.

Szlava: szvjataho jeszlī jeszty, Ī nōnyi: Bohor. īz druhīch Bohorod. (zrī prī konći knīhī szeja); jeszlī zse szvjatōj ne īmijet Szlava, tohda na Szlava: Ī nōnyī: szej Bohorod. pojetsža:

Radujsža palato odusevlennaja, holubīce szlovesznaja, radujsža hrade Zīzsdītelya tvojeho! radujsža prībizsīscse virnōch ī ohrazsdenije, predsztatelynīce lyubjascsōm Tya, ī szpaszenije ī īzbavlenije! radujsža moszte, vszich prevogyascsī ko nebeszī! radujsža vszeszloveszny ijsaja szvjataja Vladōcsīce.

Nōnyi otpuscsajesī: sztr. 9. ī procs. jako na sztr. 21.

Szvitīlnī voszkresznī, ī Sztīchīrō Jevanhelszkija.

Szvitīlen 1. Szo ucsenīkī vzōdem na horu halilejszkuju, viroju Chrīszta vīgyitī, hlaholyuscsa vlaszty prijatī vōsnīch ī nīzsnīch; naucsīmsz̓a, kako ucsīt krescsatī vo īmja Otca ī Szōna ī Szvjataho Ducha jazōkī vsz̓a, ī prebōvatī szo taīnnīkī, jakozse obiscsasz̓a, do szkoncsanija vika.

Sztīchīra Jevanh. Hl. 1. Na horu ucsenīkom īduscsōm na zemnoje vozneszenije, predszta Hoszpogy; ī poklonīvsesz̓a Jemu, ī dannōja vlasztī vezgyi naucsīvsesz̓a, vo podnebesznuju poszōlachusz̓a propovidatī jezse īz mertvōch voszkreszenije, ī jezse na nebesza vozsesztvije; īmzse ī vo vikī szprebōvatī nelozsnōj obiscsasz̓a Chrīsztosz Boh, ī Szpasz dus nasīch.

Szvitīlen 2. Kameny uzrivse otvalen, müronoszīcō radovachusz̓a; vīgyivse bo junosu sz̓igyascsa vo hrobi, ī toj tyim recse: Sze Chrīsztosz vosztal jeszty, rc̓ite sz Petrom ucsenīkom; na horu prīszpijte halīlejszkuju, tamo vam javītsz̓a, jakozse predrecse, druhom.

Sztīchīra Jevanh. 2. Hl. 2. Szo mürō prīsedsōm jazse szo Marijeju zsenam, ī nedoumivajuscsōmsz̓a, kako budet īm ulucsītī zselanije? javīsz̓a kameny vz̓at, ī bozsesztvennōj junosa utolyajaj mjatezs dus īch: voszta bo, hlaholet, Īszusz Hoszpogy; tyimzse propovidīte propovidnīkom jeho ucsenīkom vo Halīleju tescsī, ī vīgyitī jeho voszkreszsa īz mertvōch, jako zsīznodavca ī Hoszpoda.

Szvitīlen 3. Jako Chrīsztosz voszkresze, nīktozse da ne virujet; javīsz̓a bo Mariī, potom zse vīgyin bōszty na szelo īduscsīma; taīnnīkom zse pakī javīsz̓a, vozlezsascsōm jedīnonadesz̓atīm, īchzse krescsatī poszlav, na nebesza vozneszesz̓a, otnyuduzse ī sznīde, utverzsdajaj propovidanije mnozsesztvō znamenij.

Sztīchīra Jevan. 3. Hl. 3. Mahdalīnyi Mariī Szpaszovo blahovisztvujuscsej īz mertvōch voszkreszenije ī javlenije, ne virujuscse zse ucsenīcō ponoszīmī bōsa o zsesztoszerdiī; no znamenymī, vooruzsīvsesz̓a ī csudeszō, ko propovidaniju poszōlachusz̓a. Ī tō ubo Hoszpodī, ko

nacsalynomu Szvitu voznesz̓lsa jeszī, Otcu; onīzse propovidasa vsz̓udu Szlovo, csudeszō uvir̓ajuscse. Tyimzse proszvitīvsesz̓a tyimī, szlavīm tvoje jezse īz mertvōch voszkreszenije, cselovikolyubcse Hoszpodī.

Szvitīlen 4. Dobrogyitelymī blīsztajuscsesz̓a, vīdīm predsztojascsōja vo zsīvonosznyim hrobi muzsī v blīscsascsīchsz̓a rīzach, müronoszīcam preklonsōm līca na zemlyu, nebeszō vladōcsesztvujuscsaho voszkreszeniju da naucsīmsz̓a, ī ko Zsīvota hrobu szo Petrom prīted̓īm, ī szogyijannomu udīvlysesz̓a, prebudem Chrīszta vīgyitī.

Sztīchīra Jev. 4. Hl. 4. Utro bi hluboko, ī zsenō prijdosa na hrob tvoj Chrīszte, no tyilo ne obritesz̓a zselajemoje īmī; tyimzse nedoumivajuscsōmsz̓a, īzse vo rīzach blescsascsīchsz̓a predsztavsiī hlaholachu: Csto zsīvaho szo mertvōmī īscsete? voszta, jakozse predrecse. Csto ne pomnīte hlahol jeho? Īmzse virovavse vīgyinnaja propovidachu, no mnyachusz̓a lzsa blahoviscsenija; tako bōsa jescse kosznī Ucsenīcō; no Petr tecse, ī vīgyiv: proszlavī tvoja vo szebi csudesza.

Szvitīlen 5. Zsīvot ī puty, Chrīsztosz voszta īz mertvōch, Kleopi ī Lud̓i szputesesztvova, īmazse ī poznasz̓a vo Emmausz̓i, prelomlyaja chlyib: īchzse dusō ī szerdca hor̓ascsa bjachu, jehda tyima hlaholase na putī, ī pīszanija szkazovase, jazse preterpi; sz nīmīzse, voszta, zovem, javīsz̓a zse ī Petrovī.

Sztīchīra Jev. 5. Hl. 5. O premudrōch szudeb tvoīch Crīszte! kako Petru ubo plascsanīcamī jedīnyimī dal jeszī razumitī tvoje voszkreszenije? Lud̓i zse ī Kleopi szputesesztvuja, besz̓idoval jeszī, ī besz̓idujaj ne abije szebe javlyajesī? tyimzse ī ponoszīm bōvajesī, jako jedīn prīselsztvujaj vo Jeruszalīm, ī ne vidōj vkonec szovita īch. No īzse vsz̓a ko szozdanija polyz̓i sztrojaj, ī jazse o tebi prorocsesztvija otkrōl jeszī, ī vnehda blahoszlovītī chlyib, poznalsz̓a jeszī īmī: īchzse ī prezsde toho szerdca ko poznaniju tvojemu raszpolahasztasz̓a, īzse ī ucsenīkom szobrannōm uzse jaszno propovidaszta tvoje voszkreszenije, īmzse pomīluj nasz.

Szvitīlen 6. Pokazuja jako cselovik jeszī, Szpasze, po szuscsesztu, poszregyi sztav voszkresz ot hroba, ī brasna szoprīcsasztīvsz̓a, ucsīl jeszī krescseniju pokajanija:

abije zse ko nebesznomu vozneszlsža jeszī Otcu, ī Ucsenīkom Utyisītelya poszlatī obiscsal jeszī, prebozsesztvennōj Bohocselovicse: szlava tvojemu vosztaniju.

Sztīchīra Jev. 6. Hl. 6. Īsztīnnōj mīr tō Chrīszte ko cselovikom, Bozsij mīr tvoj dajaj po vosztaniī Ucsenīkom, prīsztrasnō pokazal jeszī ja, mnyascsōja duch vīgyitī; no utīsīl jeszī mjatezs dus īch, pokazavōj rudi ī nozi tvoī; obacse nevirujuscsōm jescse, brasen prīcsascsenijem ī ucsenij voszpomīnanijem otverzl jeszī īch um, jezse razumitī pīszanija: īmzse ī Otecseszkoje obitovanije obiscsav, blahoszlovīv ja, otsztupīl jeszī na nebo. Tyimzse szo nīmī poklanyajemsža tebi, Hoszpodī szlava tebi.

Szvitīlen 7. Jako vzasa Hoszpoda, Mariī reksej, na hrob tecsaszta Szimon Petr ī druhij taīnnīk Chrīsztov, jehozse lyublyase; tecsaszta zse oba, ī obritoszta plascsanīcō jedīnō vnutr lezsascsa, ī hlavnōj zse bi szudar kromi īch; tyimzse pakī umolcsaszta, dondezse Chrīszta vīgyiszta.

Sztīchīra Jev. 7. Hl. 7. Sze tyma ī rano, ī csto u hroba Marije sztoīsī, mnohuju tymu īmijuscsī v razumi, v nejzse hgyi polozsen bōszty Īszusz, voprosajesī? no vīzsgy szrīscsuscsōjasža Ucsenīkī, kako plascsanīcamī ī szudarem voszkreszenije obritosa, ī pomjanusa jazse o szīch pīszanija. Szo nīmīzse ī mō virovavse, voszpivajem tya zsīznodavca Chrīszta.

Szvitīlen 8. Dva Anhela vīgyivsī vnutr hroba Maria, udīvlyasesža, ī Chrīszta ne znajuscsī, jako vertohradarja voprosase: Hoszpodī, hgyi polozsīl jeszī tyilo Īszusza mojeho? zvanijem zse toho poznavsī bōtī szamaho Szpasza, szlōsa: Ne prīkaszajsža mnyi! ko Otcu otchozsdu, rcī bratiī mojej.

Sztīchīra Jev. 8. Hl. 8. Mariīnō szlezō ne vszuje prolīvajutsža teplyi: sze bo szpodobīsža ī ucsascsīch Anhelov, ī vīgyinija szamaho Īszusza: no jescse zemnaja mudrsztvujet, jako zsena nemoscsnaja: tyimzse ī otszōlajetsža ne prīkaszatīsža Chrīsztu; no obacse propovidnīca poszōlajetsža Tvoīm Ucsenīkom, īmzse blahovisztvovanije szkaza, ko otecseszkomu zsrebiju voszchod vozviscsajuscsī. Szo nejuzse szpodobī ī nasz javlenija tvojeho, Vladōko Hoszpodī.

Szvitīlen 9. Zaklyucsennōm Vladōko dverem jako vsel jeszī, Aposztolō īszpolnīl jeszī Ducha preszvjataho, mīrno dunuv; īmzse vjazatī zse ī risatī hrich rekl jeszī, ī po oszmī dnech tvoja rebra Ftomi pokazal jeszī, ī ruċi. Szo nīmzse pojem: Hoszpogy ī Boh tō jeszī.

Sztīchīra Jev. 9. Hl. 5. Jako vo poszlyidnyaja lyita, szuscsu pozgyi ot szubbot, predsztal jeszī druhom Chrīszte: ī csudeszem csudo īzvisztvujesī, zaklyucsennōm vchodom dvernōm, jezse īz mertvōch tvoje voszkreszenije; no īszpolnīl jeszī radosztī Ucsenīkī, ī Ducha szvjataho prepodal jeszī īm; ī vlaszty podal jeszī osztavlenija hrichov, ī Ftomō ne osztavīl jeszī v nevirsztvija pohruzsatīsz'a burī. Tyimzse podazsgy ī nam razum īsztīnnōj ī osztavlenije prehrisenij, blahoutrobne Hoszpodī.

Szvitīlen 10. Tiveriadszkoje more szo gyitymī Zevedejevōmī, Naftanaīla szo Petrom zse ī szo druhīmī dvima drevle, ī Ftomu īmjase na lovi: īzse Chrīsztovōm povelyinijem odesznuju vverhse, mnozsesztvo īzvlekosa rōb: Jehozse Petr poznav, ko nemu brogyase; īmzse tretije javlejsz'a, ī chlyib pokaza ī rōbu na uhlyich.

Sztīchīra Jev. 10. Hl. 6. Po jezse vo ad szosesztviī, ī jezse īz mertvoch voszkreszeniī szkorbjascse, jakozse dosztojase, o raziucseniī tvojem Chrīszte, Ucsenīcō na gyilanije obratīsasz'a: ī pakī korablya ī mrezsa, lova zse nīhgyizse; no tō Szpasze javīsz'a jako Vladōka vsz'ich, odesznuju mrezsī povelyivajesī vovrescsī: ī bōszty szlovo gyilo vszkori, ī mnozsesztvo rōb mnohoje, ī vecser'a sztrannaja hotova na zemlī: jejazse prīcsasztīvsōmsz'a tohda Tvoīm Ucsenīkom, ī nasz nōnyi mōszlenno szpodobī naszladītīsz'a, cselovikolyubcse Hoszpodī.

Szvitīlen 11. Po bozsesztvennyim vosztaniī trīzsdō Petra: lyubīsī lī mja? voprosajaj Hoszpogy, szvoīch ovec predlahajet pasztōrenacsalynīka; īzse vīgya, jehozse lyubjase Īszusz, vo szlyid hr'aduscsa, voprosase Vladōku: Sze zse csto? Ascse choscsu, recse, prebōvatī szemu, dondezse ī pakī prījdu, csto ko tebi, druzse Petre?

Sztīchīra Jev. 11. Hl. 8. Javlyaja szebe ucsenīkom Tvoīm, Szpasze, po voszkreszeniī, Szīmonu dal jeszī ovec pasztvu, za lyubve vozdajanije, jazse o pasztvi popecsenija īscsja; tyimzse ī hlaholal jeszī: Ascse lyubīsī

mja Petre, paszī ahncō moja, paszī ovcō moja; on zse abije pokazuja druholyubnoje, o druzim ucsenīci voprosase. Īchzse molītvamī Chrīszte, sztado tvoje szochranyaj ot volkov hubjascsīch je.

Poszlyidovanije Bozsesztv. Līturgiī
szvjataho Joanna Zlatousztaho.

Po Proszkomīdiī Diakon: Blahoszlovī Vladōko! Jerej znamenajaszа nacsīnajet:

Blahoszlovenno carsztvo Otca ī Szōna ī szvjataho Ducha, nōnyi ī prīszno ī vo vikī vikov. Līk: Amīny.

Dīakon hlaholet Jekteniju velīkuju:

Mīrom Hoszpodu pomolīmszа. Līk. Hoszpodī pomīluj. zrī sztr. 3.

Antīfon 1. negyilynōj.

Voszklīknīte Hoszpodevī vszа zemlya, pojte zse īmenī jeho, dadīte szlavu chvalyi jeho.

Molītvamī Bohorodīcō Szpasze, szpaszī nasz.

Rcīte Bohu: koly sztrasna gyila tvova: vo mnozsesztvi szīlō tvojeja szolzsut tebi vrazī tvoī.

Molītvamī Bohorodīcō:

Vszа zemlya da poklonītszа tebi, ī pojet tebi, da pojet zse īmenī tvojemu Vōsnij.

Molītvamī Bohorodīcō:

Szlava Ī nōnyi: Molītvamī Bohorodīcō Szpasze, szpaszī nasz.

Antīfon 1. povszednevnōj.

Blaho jeszty īszpovidatīszа Hoszpodevī, ī pitī īmenī tvojemu, Vōsnij.

Molītvamī Bohorodīcō Szpasze, szpaszī nasz.

Vozviscsatī zautra mīloszty tvoju, ī īsztīnu tvoju na vszаku noscs.

Molītvamī Bohorodīcō Szpasze, szpaszī nasz.

Jako prav Hoszpogy Boh nas, ī nyiszty nepravdō vo nem.

Molītvamī Bohorodīcō Szpasze, szpaszī nasz.

Szlava: Ī nōnyi: Molītvamī Bohorodīcō Szpasze, szpaszī nasz.

Po szkoncsaniī Antīfon 1. Jektentja malaja.

Antīfon 2. negyilynōj.

Bozse, uscsedrī nō ī blahoszlovī nō, proszvitī līce tvoje na nō ī pomīluj nō.

Szpaszī nasz Szōne Bozsij, voszkreszōj īz mertvōch, pojuscsōja tī: allīluja.

Poznatī na zemlī puty tvoj, vo vsz̓ich jazōc̓ich szpaszenije tvoje.

Szpaszī nasz Szōne Bozsij:

Da īszpovigyatsz̓a tebi lyudije, Bozse, da īszpovigyatsz̓a tebi lyudije vszī.

Szpaszī nasz Szōne Bozsij:

Antīfon 2. povszednevnōj.

Hoszpogy vocarīsz̓a, v lyipotu oblecsesz̓a: oblecsesz̓a Hoszpogy v szīlu ī prepojaszasz̓a.

Molītvamī Szvjatōch Tvoīch Szpasze, szpaszī nasz.

Ībo utverdī vszelennuju, jazse ne podvīzsītsz̓a.

Molītvamī Szvjatōch:

Szvīgyinija tvoja uvirīsasz̓a z̓ilo, domu tvojemu podobajet szvjatōnya Hoszpodī v dolhotu dnij.

Molītvamī Szvjatōch:

Poszem Pivcō pojut:

Szlava Otcu ī Szōnu ī szvjatomu Duchu, ī nōnyi ī prīszno ī vo vikī vikov, amīny.

Jedīnorodnōj Szōne ī Szlove Bozsij, bezszmerten szōj, ī īzvolīvōj szpaszenija naseho radī voplotītīsz̓a ot szvjatōja Bohorodīcō ī prīsznogyivō Mariī, neprelozsno vocselovicsīvōjsz̓a, raszpnōjsz̓a zse Chrīszte Bozse, szmertiju szmerty popravōj, jedīn szōj szvjatōja Trojcō, szproszlavlyajemōj Otcu ī szvjatomu Duchu, szpaszī nasz.

Antīfon 3.

Prijdīte, vozradujemsz̓a Hoszpodevī, voszklīknem Bohu Szpaszītelyu nasemu.

(Ascse jeszty Negyilya, hlaholem): Szpaszī nasz Szōne Bozsij, voszkreszōj īz mertvōch, pojuscsōja tī: allīluja, 3. (Ascse zse īn deny): Szpaszī nasz Szōne Bozsij, vo Szvjatōch dīven szōj, pojuscsōja tī: allīluja, 3.

Predvarīm līce jeho vo īszpovidaniī, ī v pszalmich voszklīknem jemu.

Szpaszī nō Szōne Bozsij:

Jako Boh velij Hoszpogy, ī car̓ velij po vszej zemlī.

Szpaszī nō Szōne Bozsij:

Po vchogyi szo Jevanhelijem Diakon: Premudroszty prosztī!

Pivcō zse pojut: Prijdīte poklonīmsz̓a, ī prīpadem ko Chrīsztu.

Szpaszī nō Szōne Bozsij:

Ī poszemu pojetsz̓a Tropar̓ po Usztavu.

Jerej zse cstet molītvu Trīszvjataho, ī vozhlasajet:

Jako szvjat jeszī Bozse nas, ī tebi szlavu vozszōlajem, Otcu ī Szōnu ī szvjatomu Duchu, nōnyi ī prīszno ī vo vikī vikov. Līk: Amīny.

Ī pojut Trīszvjatoje: Szvjatōj Bozse, szvjatōj kripkij, szvjatōj bezszmertnōj, pomīluj nasz, 3. Szlava: Ī nōnyi: Szvjatōj bezszmertnōj, pomīluj nasz. — Szvjatōj Bozse, Szvjatōj kripkij, szvjatōj bezszmertnōj, pomīluj nasz.

Diakon: Vonymīm! Jerej: Mīr vsz̓īm!

Diakon: Premudroszty, vonymīm!

Līk zse pojet: Prokīmen. Poszen Diakon īlī Jerej vozhlasajet: Premudroszty!

Cstec nadpīszanije Aposztola: Gyijanij szvjatōch Aposztol cstenije: īlī: Szobornaho poszlanija (īmja) cstenije, īlī: Ko Rīmlyanom (īlī ko druhīm) poszlanija szvjataho Aposztola Pavla cstenije.

Diakon: Vonymīm! Cstec zse cstet Aposztol.

Po procsteniī Aposztola Jerej hlaholet: Mīr tī. Premudroszty vonymīm! Līk: Allīluja. 3.

Jerej: Premudroszty! prosztī, uszlōsīm szvataho Jevanhelija: Ot (īmja:) szvjataho Jevanhelija cstenije.

Līk: Szlava tebi Hoszpodī, szlava tebi.

Līk: Vonymīm! Ī Diakon cstet szv. Jevanhelije.

Po szkoncsaniī zse Jevanhelija Līk: Szlava tebi Hoszpodī, szlava Tebi.

Diakon Jekteniju: Rc̓im vszī ot vszeja dusī: sztr. 6.

Poszem Jektenija o ohlasennōch:

Pomolītesža ohlasenniī Hoszpodevī. Līk: Hoszpodī pomīluj.

Virniī, o ohlasennōch pomolīmsža, da Hoszpogy pomīlujet īch. — Hoszpodī pomīluj.

Ohlaszīt īch szlovom īsztīnō. — Hoszpodī pomīluj.

Otkrōjet īm Jevanhelije pravdō. — Hoszpodī pomīluj.

Szojedīnīt īch szvjatyij szvojej, szobornyij ī aposztolysztyij cerkvī. — Hoszpodī pomīluj.

Zasztupī szpaszī, pomīluj, ī szochranī īch Bozse tvojeju blahodatiju. — Hoszpodī pomīluj.

Ohlasenniī, hlavō vasa Hoszpodevī prīklonīte. — Tebi Hoszpodī.

Jerej molītsža vtaj ī vozhlasajet: Da ī tiī sz namī szlavjat precsesztnoje ī velīkolyipoje īmja tvoje, Otca ī Szōna ī szvjataho Ducha, nōnyi ī prīszno ī vo vikī vikov.

Līk: Amīny.

Diakon: Jelīcō ohlasenniī īzōdīte, ohlasenniī īzōdīte, da nīkto ot ohlasennōch, jelīcō vīrniī pakī ī pakī mīrom Hoszpodu pomolīmsža.

Līk: Hoszpodī pomīluj.

Jerej cstet Molītvu virnōch 1. vtaj.

Diakon zse: Zasztupī, szpaszī, pomīluj ī szochranī nasz Bozse tvojeju blahodatiju. Līk: Hoszpodī pomīluj.

Diakon: Premudroszty! Jerej: Jako podobajet tebi vszžakaja szlava, cseszty ī poklonenije, Otcu, ī Szōnu ī szvjatomu Duchu, nōnyi ī prīszno ī vo vikī vikov.

Līk: Amīny.

Diakon: Pakī ī pakī mīrom Hoszpodu pomolīmsža.

Līk: Hoszpodī pomīluj.

Jerej cstet Molītvu virnōch 2. vtaj.

Diakon: Zasztupī, szpaszī, pomīluj ī szochranī nasz Bozse tvojeju blahodatiju. Līk: Hoszpodī pomīluj.

Diakon: Premudroszty: Jerej: Jako da pod derzsavoju tvojeju vszehda chranīmī, tebi szlavu vozszōlajem, Otcu ī Szōnu ī szvjatomu Duchu. nōnyi ī prīszno ī vo vikī vikov. Līk: Amīny.

Jerej cstet molītvu vtaj. Līk zse pojet piszny Cheruvīmszkuju.

Īzse Cheruvīmō tajno obrazujuscse, ī zsīvotvoŕascsej Trojci trīszvjatuju piszny prīnosźascse, vszákuju nōnyi zsītejszkuju otverzsīm pecsaly.

Bōvajet vchod szo csesztnōmī Daramī.

Diakon: Vszích vasz pravoszlavnōch chrīsztian da pomjanet Hoszpogy Boh v carsztvi szvojem vszehda, nōnyi ī prīszno ī vo vikī vikov.

Jerej: Szvjatyijsaho vszelenszkaho Archijereja (īmja), blahovirnaho korolya naseho (īmja) szo vszeju palatoju ī chrīsztolyubīvōm voīnsztvom jeho, Boholyubīvaho Jepīszkopa naseho (īmja) ī veszʼ szvjascsennīcseszkij, diakonszkij csīn ī prīcset cerkovnōj; blazsennōch ī prīsznopomīnajemōch szozdatelej ī blahogyitelej szvjataho chrama szeho: ī vszích vasz pravoszlavnōch chrīsztian: da pomjanet Hoszpogy Boh vo carsztvii szvojem vszehda, nōnyi, ī prīszno ī vo vikī vikov. Līk: Amīny.

Jako da Caŕa vszích podīmem, anhelszkīmī nevīdīmo dorūnoszīma csīnmī. Allīluja.

Diakon: Īszpolnīm molītvō nasa Hoszpodevī.

Līk: Hoszpodī pomīluj.

O predlozsennōch csesztnōch darich Hoszpodu pomolīmszá. — Hoszpodī pomīluj.

O szvjatyim chrami szem ī īzse szo viroju blahohovinijem ī sztrachom Bozsiīm vchogyascsīch vo ony, Hoszpodu pomolīmszá. — Hoszpodī pomīluj.

O jezse īzbavītīszá nam ot vszákija szkorbī, hnyiva ī nuzsdō, Hoszpodu pomolīmszá. — Hoszpodī pomīluj.

Jerej molītszá vtaj, Diakon zse: Zasztupī, szpaszī, pomīluj ī szochranī nasz Bozse tvojeju blahodatiju. — Hoszpodī pomīluj.

Dne vszeho szeversenna, szvjata, mīrna ī bezhrisna u Hoszpoda proszīm. — Podaj Hoszpodī.

Anhela mīra, virna nasztavnīka, chranītelya dusam ī tyilom nasīm, u Hoszpoda proszīm. — Podaj Hoszpodī.

Proscsenija ī osztavlenija hrichov ī prehrisenij nasīch, u Hoszpoda proszīm. — Podaj Hoszpodī.

Dobrōch ī poleznōch dusam nasīm, ī mīra mirovī u Hoszpoda proszīm. — Podaj Hoszpodī.

Procseje vremja zsīvota naseho vo mīri ī pokajaniī szkoncsatī, u Hoszpoda proszīm. — Podaj Hoszpodī.

Chrīsztianszkija koncsīnō zsīvota naseho, bezbolyiznennō, neposztōdnō, mīrnō, ī dobraho otvita na sztrasnyim szudīscsī Chrīsztovi, proszīm. — Podaj Hoszpodī.

Preszvjatuju, precsīsztuju, preblahoszlovennuju, szlavnuju Vladōcsīcu nasu Bohorodīcu ī prīsznogyivu Mariju, szo vsz̓imī Szvjatōmī pomjanuvse, szamī szebe ī druh druha ī vesz̓ zsīvot nas Chrīsztu Bohu predadīm. — Tebi Hoszpodī.

Jerej: Scsedrotamī jedīnorodnaho Szōna Tvojeho, sz nīmzse blahoszloven jeszī szo preszvjatōm ī blahīm ī zsīvotvoŕascsīm tvoīm Duchom nōnyi ī prīszno ī vo vikī vikov.

Līk: Amīny.

Jerej: Mīr vsz̓im. Līk: Ī Duchovī tvojemu.

Diakon: Vozlyubīm druh druha, da jedīnomōszlijem īszpovimō. Līk: Otca ī Szōna ī szvjataho Ducha, Trojcu szvjatuju jedīnoszuscsnuju ī nerazgyilynuju.

Diakon: Dverī! dverī! premudrosztiju vonymīm.

Līk: Viruju v jedīnaho Boha Otca vszederzsītelya, tvorca neba ī zemlī. vīdīmōch zse vsz̓ich ī nevīdīmōch.

Ī v jedīnaho Hoszpoda Īszusza Chrīszta, Szōna Bozsija, jedīnorodnaho, īzse ot Otca rozsdennaho prezsde vsz̓ich vik. Szvita ot szvita, Boha īsztīna ot Boha īsztīna, rozsdenna, ne szotvorenna, jedīnoszuscsna Otcu, īmzse vsz̓a bōsa.

Nasz gyilya cselovik, ī naseho radī szpaszenija, szsedsaho szo nebesz, voplotīvsahosz̓a ot Ducha szvjata ī Mariī Gyivō, ī vocselovicssasz̓a.

Raszpjataho zse za nō prī Pontijsztyim Pilatyi, ī sztradavsa ī pohrebenna.

Ī voszkreszsaho vo tretij deny po pīszanijem.

Ī voz-sedsaho na nebesza, ī sz̓igyascsaho odesznuju Otca.

Ī pakī hŕaduscsaho szo szlavoju, szudītī zsīvōm ī mertvōm, jehozse carsztviju ne budet konca.

Ī vo Ducha szvjataho, Hoszpoda, zsīvotvoŕascsaho, īzse ot Otca ī Szōna īszchogyascsaho, īzse szo Otcem ī Szōnom szpoklanyajema ī szoszlavīma, hlaholavsaho prorokī.

V jedīnu, szvjatuju, szobornuju, ī aposztolyszkuju cerkov.

Īszpoviduju jedīno krescsenije vo osztavlenije hrichov.

Csaju voszkreszenija mertvōch.

Ī zsīznī buduscsaho vika. Amīny.

Diakon: Sztanīm dobri, sztanīm szo sztrachom, vonymīmı szvjatoje voznosenije v mīri prīnoszītī.

Līk: Mīloszty mīra, zsertvu chvalenija.

Jerej: Blahodaty Hoszpoda naseho Īszusza Chrīszta, ī lyubō Boha ī Otca, ī prīcsasztije szvjataho Ducha, budī szo vsz̓imī vamī. Līk: Ī szo duchom tvoīm.

Jerej: Hori īmiīm szerdca. Līk: Īmamō ko Hoszpodu.

Jerej: Blahodarīm Hoszpoda.

Līk: Dosztojno ī pravedno jeszty, poklanyatīsz̓a Otcu ī Szōnu ī szvjatomu Duchu, Trojc̓i szvjatyij, jedīnoszuscsnyij ī nerazgyilnyij.

Jerej molītsz̓a vtaj ī vozhlasajet: Pobidnuju piszny pojuscse, vopijuscse, vzōvajuscse ī hlaholyuscse. Līk: Szvjat, Szvjat, Szvjat Hoszpogy Szavaot; īszpolny nebo ī zemlya szlavō tvojeja, oszanna vo vōsnīch. Blahoszloven hr̓adōj vo īmja Hoszpodne, oszanna vo vōsnīch.

Jerej molītsz̓a vtaj, ī vozhlasajet: Prijmīte, jadīte, szije jeszty Tyilo moje, jezse za vō lomīmoje vo osztavlenije hrichov.

Līk: Amīny.

Jerej: Pijte ot neja vszī, szija jeszty Krov moja novaho zavita, jazse za vō ī za mnohī īzlīvajemaja vo osztavlenije hrichov. Līk: Amīny.

Jerej: Tvoja ot Tvoīch, Tebi prīnoszīm o vsz̓ich ī za vsz̓a.

Līk: Tebe pojem, tebe blahoszlovīm tebe blahodarīm Hoszpodī, ī molīmtīsz̓a Bozse nas.

Jerej molītsz̓a vtaj, ī vozhlasajet: Īzr̓adnyi o preszvjatyij precsīsztyij, preblahoszlovennyij, szlavnyij Vladōcsīc̓i nasej Bohorodīc̓i ī prīsznogyivi Marii.

Līk: Dosztojno jeszty jako voīsztīnu, blazsītī tya Bohorodīcu, prīsznoblazsennuju i preneporocsnuju, ī Mater̓ Boha naseho. Csesztnyijsuju Cheruvīm, ī szlavnyijsuju bez szravnenija Szerafīm, bez īsztlyinija Boha Szlova rozsdsuju, szuscsuju Bohorodīcu tya velīcsajem.

(Īlī prīpiv ī Irmosz Prazdnīka.)

Jerej molītszꙗ vtaj, ī vozhlasajet: Vo pervōch pomjanī Hoszpodī szvjatyijsaho, vszelenszkaho Archijereja (īmja) Papu Rīmszkaho, Boholyubīvaho Jepīszkopa naseho Kir (īmja), īchzse daruj szvjatōm tvoīm Cerkvam vo mīri ꙃilōch, csesztnōch, zdravōch, dolhodensztvujuscsīch ī pravopravjascsīch szlovo tvojeja īsztīnō.

Līk: Ī vszꙗich ī vszꙗa.

Jerej molītszꙗ vtaj, ī vozhlasajet: Ī dazsgy nam jedīnyimī usztō ī jedīnyim szerdcem szlavītī ī voszpivatī precsesztnoje ī velīkolyipoje īmja tvoje, Otca ī Szōna ī szvjataho Ducha, nōnyi ī prīszno ī vo vikī vikov. Līk: Amīny.

Jerej: Ī da budut mīlosztī velīkaho Boha ī Szpasza naseho Īszusza Chrīszta szo vszꙗimī vamī. Līk: Ī szo duchom tvoīm.

Diakon: Vszꙗa Szvjatōja pomjanuvse, pakī ī pakī mīrom Hoszpodu pomolīmszꙗa. Līk: Hoszpodī pomīluj.

O prīneszennōch ī oszvjascsennōch, csesztnōch darich Hoszpodu pomolīmszꙗa. — Hoszpodī pomīluj.

Jako da cselovikolyubec Boh nas, priīm ja vo szvjatōj ī prenebesznōj ī mōszlennōj szvoj zsertvennīk, vo vonyu blahouchanija duchovnaho, voznīszposzlet nam Bozsesztvennuju blahodaty ī dar szvjataho Ducha, pomolīmszꙗa. — Hoszpodī pomīluj.

O īzbavītīszꙗa nam ot vszꙗakija szkorbī, hnyiva ī nuzsdō, Hoszpodu pomolīmszꙗa. — Hoszpodī pomīluj.

Jerej molītszꙗa vtaj, Diakon zse: Zasztupī, szpaszī, pomīluj ī szochranī nasz Bozse tvojeju blahodatiju. — Hoszpodī pomīluj.

Dne vszeho szoversena, szvjata: ī procs. sztr. 7.

Szojedīnenije virō ī prīcsasztije szvjataho Ducha īszproszīvse, szamī szebe ī druh druha ī veszꙗ zsīvot nas Chrīsztu Bohu predadīm — Tebi Hoszpodī.

Jerej: Ī szpodobī nasz Vladōko, szo derznovenijem neoszuzsdenno szmitī prīzōvatī tebe nebesznaho Boha Otca, ī hlaholatī.

Līk: Otcse nas, īzse jeszī na nebeszꙗich: da szvjatītszꙗa īmja Tvoja; da prijdet carsztvije Tvoje; da budet volya Tvoja, jako na nebeszī ī na zemlī; chlyib nas naszuscsnōj dazsgy nam dneszꙗ; ī osztavī nam dolhī nasa, jakozse ī mō osztavlyajem dolzsnīkom nasīm; ī ne vvedī nasz vo īszkusenije; no īzbavī nasz ot lukavaho.

Jerej: Jako tvoje jeszty carsztvo ī szīla ī szlava, Otca ī Szōna ī szvjataho Ducha, nōnyi ī prīszno ī vo vikī vikov.

Līk: Amīny.

Jerej: Mīr vsz'im! Līk: Ī duchovī tvojemu. Diakon: Hlavō vasa Hoszpodevī prīklonīte. Līk: Tebi Hoszpodī.

Jerej molītsz'a vtaj, ī vozhlasajet: Blahodatiju ī scsedrotamī ī cselovikolyubijem jedīnorodnaho Szōna tvojeho, sz nīmzse blahoszloven jeszī szo preszvjatōm ī blahīm ī zsīvotvor'ascsīm tvoīm Duchom, nōnyi ī prīszno ī vo vikī vikov. Līk: Amīny.

Diakon: Vonymīm! Jerej: Szvjataja Szvjatōm. Līk: Jedīn Szvjat, jedīn Hoszpogy, Īszusz Chrīsztosz vo szlavu Boha Otca, amīny. ♪ Ī pojet Prīcsaszten.

Diakon: Szo sztrachom Bozsiīm ī szo viroju prīsztupīte!

Līk: Blahoszloven hr'adōj vo īmja Hoszpodne, Boh Hoszpogy, ī javīsz'a nam. ♪ (Īszpovidavsiīsz'a prīsztupajut ko szv. Prīcsascseniju, Jerej provodīt īm molītvu: „Viruju Hoszpodī ī īszpoviduju" :)

Poszem Jerej: Szpaszī Bozse lyudī tvoja, ī blahoszlovī dosztojanije tvoje. Līk: ♪ Īsz polla etī Deszpota, (szī jeszty) Na mnoha lyita, Vladōko! Vīgyichom szvit īsztīnnōj, ī prijachom Ducha nebesznaho, obritochom viru īsztīnnu, nerazgyilynyij szvjatyij Trojci poklanyajemsz'a, ta bo nasz szpaszla jeszty.

Jerej: Blahoszloven Boh nas, vszehda, nōnyi ī prīszno ī vo vikī vikov. Līk: Amīny. ♪

Ī pojet: Da īszpolnyatsz'a uszta nasa chvalenija Tvojeho Hoszpodī, jako da pojem szlavu tvoju, jako da szpodobīl jeszī nasz prīcsasztītīsz'a szvjatōm tvoīm bozsesztvennōm, bezszmertnōm ī zsīvotvor'ascsōm Tajnam. Szoblyudī nasz Bozse vo tvojej szvjatōnī vsz'a dnī poucsatīsz'a pravgyi tvojej. Allīluja, 3.

Jerej vtaj: Prosztī priīmse bozsesztvennōja, precsīsztōja, bezszmertnōja, prenebesznōja ī zsīvotvor'ascsōja, sztrasnōja Chrīsztovō Tajnō, dosztojno blahodarīm Hoszpoda.

Līk: Hoszpodī pomīluj.

Zasztupī, szpaszī, pomīluj ī szochranī nasz Bozse tvojeju blahodatiju. — Hoszpodī pomīluj.

Dne vszeho szoversenna, szvjata, mīrna ī bezhrisna

īszproszīvse, szamī szebe ī druh druha ī vesž zsīvot nas Chrīsztu Bohu predadīm. — Tebi Hoszpodī.

Jerej molītsža vtaj, ī vozhlasajet: Jako tō jeszī oszvjascsenije nase, ī tebi szlavu vozszōlajem Otcu ī Szōnu ī szvjatomu Duchu, nōnyi ī prīszno ī vo vikī vikov.

Līk: Amīny.

Diakon: Szo mīrom īzōjdem, Hoszpodu pomolīmsža.

Līk: O īmenī Hoszpodnī. — Hoszpodī pomīluj.

Jerej: Blahoszlovlyajaj blahoszlovjascsōja tya Hoszpodī, ī oszvjascsajaj na tya upovajuscsōja, szpaszī lyudī tvoja, ī blahoszlovī dosztojanije tvoje, īszpolnenije cerkve tvojeja szochranī, oszvjatī lyubjascsōja blaholyipije domu tvojeho: tō tyich voszproszlavī bozsesztvennoju szīloju tvojeju, ī ne osztavī nasz upovajuscsīch na tya, mīr mirovī tvojemu daruj, cerkvam tvoīm, Jerejem, blahovirnomu korolyu nasemu (Īmjarek), voīnsztvu ī vsžim lyudem tvoīm: jako vsžako dajanije blaho ī vsžak dar szoversen szvōse jeszty, szchogyaj ot tebe Otca szvitov, ī tebi szlavu ī blahodarenije ī poklonenije vozszōlajem Otcu ī Szōnu ī szvjatomu Duchu, nōnyi prīszno ī vo vikī vikov. Līk: Amīny.

Ī pojet: Budī īmja Hoszpodne blahoszlovenno ot nōnyi ī do vika.

Diakon: Premudroszty! Līk: Csesztnyijsuju Cheruvīm:

Jerej: Szlava tebi Chrīszte Bozse, upovanije nase, szlava tebi.

Līk: Szlava: Ī nōnyi: Hoszpodī pomīluj, 2. Hoszpodī blahoszlovī.

Jerej (v Negyilyu): Voszkreszōj īz mertvōch (vo īn zse deny tokmo:) Chrīsztosz īsztīnnōj Boh nas, molītvamī precsīsztōja szvojeja Matere, szvjatōch, szlavnōch ī vszechvalynōch Aposztol, ī īzse vo szvjatōch Otca naseho Joanna Zlatousztaho Archijepīszkopa Konsztantīnya hrada, prepodobnōch ī bohonosznōch Otec nasīch, ī vsžich Szvjatōch, pomīlujet ī szpaszet nasz jako blah ī cselovikolyubec.

Līk: Amīny.

Jerej: Blahoszlovenije Hoszpodne na vasz †, toho blahodatiju ī cselovikolyubijem, vszehda, nōnyi ī prīszno, ī vo vikī vikov.

Līk: Amīny.

Troparī ī Kondakī, Prokīmenō ī Prīcsasztnō, negyilyniī.

—=—

Hlasz pervōj.

Tropař. Kamenī zapecsatanu ot Judej, ī voīnom sztrehuscsōm precsīsztoje tyilo tvoje, voszkreszl jeszī trīdnevnōj Szpasze, darujaj mirovī zsīzny, szeho radī szīlō nebesznōja vopijachu tī Zsīznodavcse: szlava voszkreszeniju tvojemu Chrīszte, szlava carsztviju tvojemu, szlava szmotreniju tvojemu jedīne cselovikolyubcse.

Kondak. Voszkreszl jeszī jako Boh īz hroba vo szlavi, ī mir voszkreszīl jeszī: ī jesztesztvo cselovicseszkoje jako Boha voszpivajet tya, ī szmerty īszcseze: Adam zse līkujet, Vladōko, Jeva nōnyi ot uz īzbavlyajema radujetsža, zovuscsī: Tō jeszī īzse vsžim podajaj Chrīszte voszkreszenije.

Prokīmen. Budī Hoszpodī mīloszty tvoja na nasz, jakozse upovachom na tya.

Prīcsaszten. Chvalīte Hoszpoda szo nebesz, chvalīte jeho vo vōsnōch. Allīluja.

(Szej Prīcsaszten pojetsza obōcsno vo vsža negyilī).

Hlasz vtorōj.

Tropař. Jehda szniz-sel jeszī ko szmertī Zsīvote bezszmertnōj, tohda ada umertvīl jeszī blīsztanijem Bozsesztva; jehda zse ī umersōja ot preīszpodnīch voszkreszīl jeszī, vsža Szīlō nebesznōja vzōvachu: Zsīznodavcse Chrīszte Bozse nas, szlava tebi.

Kondak. Voszkreszl jeszī ot hroba vszeszīlyne Szpasze, ī ad vīgyiv csudo uzsaszesža, ī mertviī vosztasa; tvař zse vīgyascsī, szradujetsža tebi, ī Adam szoveszelītsža, ī mir, Szpasze moj, voszpivajet tya prīszno.

Prokīmen. Kriposzty moja ī pinije moje Hoszpogy, ī bōszty mnyi vo szpaszenije.

Hlasz tretij.

Tropař. Da veszelyatsža nebesznaja, da radujutsža zemnaja, jako szotvorī derzsavu mōsceju szvojeju Hosz-

pogy, poprav szmertiju szmerty pervenec mertvōch bōszty: īz csreva adova īzbavī nasz ī podade mirovī veliju mīloszty.

Kondak. Voszkreszl jeeszī dnesz̀ īz hroba Scsedre, ī nasz vozvel jeszī ot vrat szmertnōch; dnesz̀ Adam līkujet, ī radujetsz̀a Jeva, vkupi zse ī Prorocō szo Patriarchī voszpivajut nepresztanno, bozsesztvennuju derzsavu vlasztī tvojeja.

Prokīmen. Pojte Bohu nasemu, pojte: pojte carevī nasemu, pojte.

Hlasz csetvertōj.

Tropar̀. Szvitluju voszkreszenija propovigy, ot Anhela uvīgyivse Hoszpodnya Ucsenīcō, ī pragyidneje oszuzsdenije otverhse, Aposztolom chvalyascsesz̀a hlaholachu: īszproverzsesz̀a szmerty, voszkresze Chrīsztosz Boh, darujaj mirovī veliju mīloszty.

Kondak. Szpasz ī Īzbavītely moj, īz hroba jako Boh voszkreszī ot uz zemnorodnōja, ī vrata adova szokrusī, ī jako Vladōka voszkresze trīdneven.

Prokīmen. Jako vozvelīcsīsasz̀a gyila tvoja Hoszpodī, ī vsz̀a premudrosztiju szotvorīl jeszī.

Hlász pjatōj.

Tropar̀. Szobeznacsalnoje Szlovo Otcu ī Duchovī, ot Gyivō rozsdsejesz̀a na szpaszenije nase, voszpoīm virniī, ī poklonīmsz̀a: jako blahovolī plotiju vzōtī na kreszt, ī szmerty preterpitī ī voszkreszītī umersōja, szlavnōm voszkreszenijem szvoīm.

Kondak. Ko adu Szpasze moj szsel jeszī, ī vrata szokrusīvōj jako vszeszīlen; umersīch jako szozdately szovoszkreszīl jeszī, ī szmertī zsalo szokrusīl jeszī: Adam ot klyatvō īzbavlen bōszty, Cselovikolyubcse. Tyimzse vszī zovem: Szpaszī nasz Hoszpodī.

Prokīmen. Tō Hoszpodī szochranīsī nī, ī szoblyudesī nō, ot roda szeho ī vo vik.

Hlasz sesztōj.

Tropaŕ. Anhelszkija szīlō na hrobi tvojem, ī sztrehuscsiī omertvisa, ī sztojase Maria vo hrobi, īscsuscsī precsīsztaho tyila tvojeho, plyinīl jeszī jada, ne īszkuszīvszȧa ot neho; szritīl jeszī Gyivu, darujaj zsīvot: voszkreszōj īz mertvōch Hoszpodī szlava Tebi.

Kondak. Zsīvonacsalnoju dlaniju, umersija ot mracsnōch udolij, zsīznodavec voszkreszīv vszȧich, Chrīsztosz Boh, voszkreszenije podade cselovicseszkomu rodu; jeszty bo vszȧich Szpaszītely, voszkreszenije zsīvot, ī Boh vszȧich.

Prokīmen. Szpaszī Hoszpodī lyudī tvoja ī blahoszlovī dosztojanije tvoje.

Hlasz szedmōj.

Tropaŕ. Razrusīl jeszī kresztom tvoīm szmerty, otverzl jeszī razbojnīku raj, Müronoszīcam placs prelozsīl jeszī, ī Aposztolom propovidatī povelyil jeszī, jako voszkreszl jeszī Chrīszte Bozse, darujaj mirovī veliju mīloszty.

Kondak. Ne ktomu derzsava szmertnaja vozmozset derzsatī cselovikī: Chrīsztosz bo sznīde szokrusaja ī razoŕaja szīlō jeja; szvjazujem bōvajet ad; prorocō szohlaszno radujutszȧa: predszta, hlaholyuscse, Szpasz szuscsōm vo viri, īzōgyite virniī vo voszkreszenije.

Prokīmen. Hoszpogy kriposzty lyudem szvoīm daszty, Hoszpogy blahoszlovīt lyudī szvoja mīrom.

Hlasz oszmōj.

Tropaŕ. Szo vōszotō sznīz-sel jeszī, Blahoutrobne: pōhrebenije prijal jeszī trīdnevnoje, da nasz szvobodīsī sztrasztej, zsīvote ī voszkreszenije nase, Hoszpodī, szlava tebi.

Kondak. Voszkresz īz hroba, umersija vozdvīhl jeszī ī Adama voszkreszīl jeszī, ī Jeva līkujet vo tvojem voszkreszeniī, ī mirsztiī koncō torzsesztvujut, jezse īz mertvōch vosztanijem tvoīm, Mnohomīlosztīve.

Prokīmen. Pomolītesza, ī vozdadīte szlavu Hoszpodevī Bohu nasemu.

Troparī dnevniī szo Kondakī, Prokīmenō ī Prīcsasztnō.

—=—

V Ponegyilynīk Anhelom.

Tropaŕ, hl. 4. Nebesznōch voīnsztv Archisztratīzī, molīm vasz prīszno mō nedosztojniī, da vasīmī molītvamī ohradīte nasz krovom krōlu nevescsesztvennōja vaseja szlavō, szochranyajuscse nasz prīpadajuscsīch prīlyizsno, ī vopijuscsīch: ot bid īzbavīte nasz, jako csīnonacsalnīcō vōsnīch Szīl.

Kondak hl. 2. Archīsztratīzī Bozsiī, szluzsītelije Bozsesztvennōja szlavō, Anhelov nacsalnīcō, ī cselovikov nasztavnīcō: poleznoje nam proszīte, ī veliju mīloszty, jako Bezplotnōch archīsztratīzī.

Prokīmen, hl. 4. Tvoŕaj Anhelō szvoja duchī, ī szluhī szvoja plameny ohnennōj.

Prīcsaszten. Tvoŕaj Anhelō szvoja duchī, ī szluhī szvoja plameny ohnennōj. Allīluja.

Vo Vtornīk, Predtecsī.

Tropaŕ, hl. 2. Pamjaty pravednaho szo pochvalamī, tebi zse dovlyijet szvīgyitelysztvo Hoszpodne, Predtecse: pokazalszʼa bo jeszī voīsztīnu ī Prorokov csesztnyijsij, jako ī v sztrujach kresztītī szpodobīlszʼa jeszī Propovidannaho. Tyimzse za īsztīnu posztradav radujaszʼa, blahovisztīl jeszī ī szuscsōm vo agyi, Boha javlysahoszʼa plotiju, vzemlyuscsaho hrich mira, ī podajuscsaho nam veliju mīloszty.

Kondak, hl. 3. Prezsde neplodō, dneszʼ Chrīsztova predtecsu razsdajet, ī toj jeszty īszpolnenije vszʼakaho prorocsesztva; jehozse bo Prorocō propovidasa, na szesze vo Jordanyi ruku polozsīv, javīszʼa Bozsija Szlova prorok, propovidnīk vkupi ī predtecsa.

Prokīmen, hl. 7. Vozveszelītszʼa pravednīk o Hoszpogyi, ī upovajet na neho.

Prīcsaszten. Vo pamjaty vicsnuju budet pravednīk, ot szlucha zla ne uboītszʼa. Allīluja.

V Szredu, Kresztu.

Tropar̉, hl. 1. Szpaszī Hoszpodī lyudī tvoja, ī blahoszlovī dosztojanije tvoje, pobidō blahovirnomu korolyu nasemu na szoprotīvnōja daruja, ī tvoja szochranyaja kresztom tvoīm lyudī.

Kondak, hl. 4. Vozneszōjsz̉a na kreszt voleju, tezoīmenītomu tvojemu novomu zsītelysztvu, scsedrotō tvoja daruj Chrīszte Bozse: vozveszelī szīloju tvojeju blahovirnaho korolya naseho, pobidō daja jemu na szuposztatō, poszobije īmuscsemu tvoje, oruzsije mīra, nepobidīmuju pobidu.

Prokīmen, hl. 3. Velīcsīt dusa moja Hoszpoda, ī vozradovasz̉a duch moj o Boz̉i, Szpasz̉i mojem.

Prīcsaszten. Csasu szpaszenija prijmu, ī īmja Hoszpodne prīzovu. Allīluja.

Vo Csetvertok, Aposztolom ī Nīkolaju.

Tropar̉ Aposztolom, hl. 3. Aposztolō szvjatiī, molīte mīlosztīvaho Boha, da prehrisenij osztavlenije podaszty dusam nasōm.

Nīkolaju Tropar̉, hl. 4. Pravīlo virō, ī obraz krotosztī, vozderzsanija ucsītelya, javī tya sztadu tvojemu jazse vescsej īsztīna, szeho radī sztyazsal jeszī szmīrenijem vōszokaja, ī nīscsetoju bohataja: otcse szvjascsennonacsalnīcse Nīkolaje, molī Chrīszta Boha szpasztīsz̉a dusam nasīm.

Aposztolom Kondak, hl. 2. Tverdōja ī bohoviscsannōja propovidatelī, verch ucsenīk tvoīch Hoszpodī, prijal jeszī vo naszlazsdenije blahīch tvoīch ī pokoj: bolyiznī bo onyich ī szmerty prijal jeszī pacse vsz̉akaho vszeplodija, jedīne szvidōj szerdecsnaja.

Nīkolaju Kond, hl. 3. Vo Mürich Szvjate, szvjascsennogyijsztvītely pokazalsz̉a jeszī, Chrīsztovo bo Prepodobne, Jevanhelije īszpolnīv, polozsīl jeszī dusu tvoju o lyudech tvoīch, ī szpaszl jeszī nepovīnnōja ot szmertī: szeho radī oszvjatīlsz̉a jeszī jako velīkij taīnnīk Bozsija blahodatī.

Prokīmen, hl. 8. Vo vsz̉u zemlyu īzōde viscsanije īch, ī v koncō vszelennōja hlaholō īch.

Prīcsaszten. Vo vsz̉u zemlyu īzōde:

V Pjatok, Kresztu.

Tropar ī Kondak īzse v Szredu, sztr. 92.

Prokīmen, hl. 6. Voznoszīte Hoszpoda Boha naseho, ī poklanyajtesza podnozsiju nohu jeho, jako szvjato jeszty.

Prīcsaszten. Znamenasza na nasz szvit līca tvojeho Hoszpodī, dal jeszī veszelije v szerdcī mojem. Allīluja.

V Szubbotu, vszim Szvjatōm.

Tropar hlasz 2. Aposztolī, Prorocō, Mucsenīcō, Szvjatītelije, Prepodobniī ī Pravedniī, dobri podvīh szkoncsavsiī, ī viru szoblyudsiī, derznovenije īmuscse ko Szpaszu, molīm vō: o nasz Toho jako blaha molīte, szpasztī dusī nasa.

Kondak hlasz 8. Jako nacsatkī jesztesztva, Naszadītelyu tvarī, vszelennaja prīnoszīt tī, Hoszpodī, bohonosznōja mucsenīkī. Tyich molītvamī v miri hlubodi cerkov tvoju ī zsītelysztvo tvoje, Bohorodīcō radī szoblyudī, jedīne mnohomīlosztīve.

Prokīmen hlasz 8. Veszelītesza o Hoszpogyi, ī radujtesza pravedniī.

Prīcsaszten. Radujtesza Pravedniī o Hoszpogyi, pravōm podobajet pochvala. Allīluja.

Na Līturgiī na vszakoje prosenije.

Tropar, hl. 6. Pomīluj nasz Hoszpodī, pomīluj nasz: vszakaho bo otvita nedoumijuscse, sziju tī molītvu jako Vladōdi hrisniī rabī tvoī prīnoszīm, pomīluj nasz.

Szlava: Hoszpodī pomīluj nasz, na tya bo upovachom; ne prohnyivajsza na nō dilo, nīzse pomjanī bezzakonij nasīch, no prīzrī ī nōnyi jako mīloszerd, ī īzbavī nō ot vrah nasīch: tō bo jeszī Boh nas, ī mō lyudije tvoī, vszī gyila ruku tvojeju, ī imja tvoje prīzōvajem.

Ī nōnyi: Mīloszerdija dverī otverzī nam, blahoszlovennaja Bohorodīce Gyivo, nagyijuscsiīsza na tya da ne pohībnem, no da īzbavīmsza toboju ot bid: tō bo jeszī szpaszenije roda chrīsztianszkaho.

Prokīmen hl. 4. Hoszpodī, uszlōsī molītvu moju, vnusī molenije moje vo īsztīnyi tvojej.

Prīcsaszten. Uszlōsī Hoszpodī hlasz moj, īmzse vozzvach, ī pomīluj mja. Allīluja.

Na Līturgiī o uszopsīch.

Tropař, hl. 2. Pomjanī Hoszpodī, jako blah raba tvojeho (īlī: rabu tvoju, īlī: rabō tvoja), ī jelīka v zsītiī szohrisī (o dvoch īlī mnohīch: szohrisīsa), prosztī: nīktozse bo bez hricha tokmo Tō jedīn, mohij ī presztavlennōm daiī pokoj.

Hl. 8. Hlubīnoju mudrosztī cselovikolyubno vsža sztrojaj, ī poleznoje vsžim podavajaj jedīne Szogyitelyu, upopokoj Hoszpodī dusu raba tvojeho (īlī: rabō tvojeja, īlī: dusō rab tvoīch), na Tya bo upovanije vozlozsī (īlī: vozlozsīsa), Tvorca ī Zīzsdītelya ī Boha naseho.

Szlava: Kondak hlasz 8. Szo Szvjatōmī upokoj Chrīszte dusu raba tvojeho (īlī: rabō tvojeja, īlī: dusō rabov tvoīch), īgyizse nyiszty bolyizny, nī pecsaly, nī vozdōchanije, no zsīzny bezkonecsnaja

Ī nōnyi: hl. 8. Tebe ī sztyinu ī prīsztanīscse īmamō, ī molītvennīcu blahoprijatnu ko Bohu, jehozse rodīla jeszī Bohorodīce beznevisztnaja, vìrnōch szpaszenije.

Prokīmen, hl. 9. Dusō īch vo blahīch vodvořatsža.

Prīcsaszten. Blazsenī, īchzse īzbral ī prijal jeszī Hoszpodī, ī pamjaty īch vo rod ī rod. Allīluja.

Csīn velīkija Vecsernī szo Lītijeju.

Jerej vo epītrachīlyi ī felonyi kadīt szv. Presztol, otvīrajet carszkija dverī, ī pokadīv īkonō ī vesž chram, sztanet pred carszkīmī dveřmī ī povnehda pivec hlaholet: „Povelīte“, nacsīnajet: „Hoszpodī blahoszlovī“ Szlava szvjatyij, jedīnoszuscsnyij ī zsīvotvořascsej ī nerazgyilīmij Trojcī: Līk; Amīny. — Po Prijdīte poklonīmsža: 3. cstetsža Pszalom 103. Blahoszlovī duse moja Hoszpoda: sztr. 1. Szlava: Ī nōnyi: allīluja, allīluja, allīluja. Szlava tebi Bozse.

Tazse Jektenija velīkaja. Mīrom Hoszpodu pomolīmsža: sztr. 3.

Po szem Līk pojet po hlaszu Hoszpodī vozzvach: sztr. 4.

Ī pojutsža sztīchīrō Prazdnīka īlī narocsītaho Szvjataho po ukazaniju Mīneī īlī Trefolohiona na 8. Ascse v Negyilyu szlucsītsža prazdnīk Hoszpodszkij, pojutsža sztīchīrō tocsiju Prazdnīka; ascse zse prazdnīk Bohorodīcō, berutsža 4. sztīchīrō Oktoīcha ī po szīch 6. prazdnīka, Szlava: Ī nōnyi: prazdnīka; tak szamo ascse budet v Negyilyu bgyinije Szvjatomu, tocsiju na „Szlava:“ Szvjatomu, Ī nōnyi: dohmat szlucsīvsahosža hlasza.

Vchod. Jerej: Premudroszty, prosztī! Līk: Szvite tīchij: Tazse Jerej: Vonymīm, mīr vszim, premudroszty, vonymīm! Līk pojet Prokīmen.

Prokīmenī dnevniī na Vecsernyach.

V Szubbotu.

Hoszpogy vocarīsza: sztr. 6.

V Negyilyu vo vecser.

Sze nōnyi blahoszlovīte Hoszpoda vszī rabī Hoszpodnī.

V Ponegyilynīk vo vecser.

Hoszpogy uszlōsīt mja, vnehda vozzvatī mī k nemu.

Vo Vtornīk vo vecser.

Mīloszty tvoja Hoszpodī, pozsenet mja vo vsza dnī zsīvota mojeho.

V Szredu vo vecser.

Bozse, vo īmja tvoje szpaszī mja, ī v szīlyi tvojej szudī mī.

V Csetvertok vo vecser.

Pomocs moja ot Hoszpoda, szotvorsaho nebo ī zemlyu.

V Pjatok vo vecser.

Bozse, zasztupnīk moj jeszī tō, ī mīloszty tvoja predvarīt mja.

Po Prokīmenyi bōvajut Cstenija (Paremiī); pred kojemuzsdo Cstenijem Jerej (īlī Diakon) vozhlasajet: Premudroszty! Cstec zse szkazujet nadpīszanije Cstenija. Ī pakī Jerej (īlī Diakon): Vonymīm! ī Cstec cstet Paremiju. Po Cstenijach zse abije Jektenija:

Rcim vszī ot vszeja dusī: sztr. 6.

Szpodobī Hoszpodī: sztr. 7.

Jektenija: Īszpolnīm vecsernija molītvō: sztr. 7. ī po vozhlaszi Budī derzsava: īszchodīm vo Prītvor, hlaholyuscse sztīchīrō lītijnōja po ukazaniju Mīneī īlī Trefolohiona. To jeszty: jeszlī jeszty prazdnīk Hoszpodszkij īlī Bohorodīcsnōj pojutsza sztīchīrō lītijnōja prazdnīku; jeszlī jeszty prazdnīk lītijnōj Szvjataho, tohda 1-aja sztīchīra pojetsza Chramu, procsiī zse sztīchīrō Szvjataho.

Po sztīchīrach lītijnōch Jektenija:

Szpaszī Bozse lyudī tvoja, ī blahoszlovī dosztojanije tvoje: poszitī mir tvoj mīlosztiju ī scsedrotamī, vozvōszī rod chrīsztianszkij, ī nīzposzlī na nō mīlosztī tvoja bohatōja, molītvamī precsīsztōja Vladōcsīcō naseja Bohorodīcō ī Prīsznogyivō Marīī, szīloju csesztnaho ī zsīvotvorascsaho Kreszta, zasztuplenymī csesztnōch nebesznōch Szīl bezplotnōch: csesztnaho, szlavnaho proroka, predtecsī ī kresztītelya Joanna, szvjatōch szlavnōch ī vszechvalynōch Aposztol, ī īzse vo szvjatōch otec nasīch ī vszelenszkīch velīkīch ucsītelej ī szvjatītelej Vaszīlija velīkaho, Hrīhorija Bohoszlova ī Joanna Zlatousztaho, Aftanaszija ī Kirilla: ī īzse vo szvjatōch otca naseho Nīkolaja, Mür līkijszkīch Csudotvorca, szvjatōch szlavnōch ī dobropobidnōch mucsenīk: prepodobnōch ī bohonosznōch otec nasīch, szvjatōch ī pravednōch Bohootec Joakīma ī Annō, prepodobnōch ī bohonosznōch otec nasīch Antonija ī Theodoszija pecserszkīch, ī szvjataho (īmja, jehozse jeszty deny, īlī chram) ī vszich szvjatōch tvoīch: molīm tya mnohomīlosztīve Hoszpodī, uszlōsī nasz hrisnōch molyascsīchtīsza, ī pomīluj nasz.

— Hoszpodī pomīluj 3.

Jescse molīmsza o szvjatyijsem vszelenszkom Archijereī (īmja) Papi Rīmszkom, ī o blahovirnom korolyi nasem (īmja), o derzsavi, pobigyi, prebōvanīī, mīri, zdravīī, szpaszenīī, ī osztavlenīī hrichov īch, ī o jezse Hoszpodu Bohu nasemu najpacse poszpisītī ī poszobītī īm vo vszem, ī pokorītī pod nozi īch vszakaho vraha ī szuposztata.

Līk: Hoszpodī pomīluj 3.

Jescse molīmsza o boholyubīvom Jepīszkopi nasem kīr (īmja) ī o otcich nasīch duchovnōch, ī vszej jezse vo Chrīsztyi bratīī nasej, ī o vszakoj dusī chrīsztiansztyij, szkorbjascsej ī ozloblennyij, mīlosztī Bozsija ī pomoscsī trebujuscsej, o pokrovenīī hrada szeho (veszī, obītelī szeja) ī zsīvuscsīch v nem (v nej), o szoumīrenīī ī o usztrojenīī vszeho mira, o blahosztojanīī szvjatōch Bozsiīch cerkvej, ī o szpaszenīī ī pomoscsī īzse szo tscsanijem ī sztrachom Bozsiīm truzsdajuscsīchsza ī szluzsascsīch otec ī bratij nasīch, o poszlannōch ī vo otsesztvīī szuscsīch: o īszcilenīī īzse v nemoscsech szlezsascsīch: o pokoī blazsennōja pamjatī ī osztavlenīī hri-

chov vsžim prezsde pocsīvsōm otcem ī bratijam nasīm, zgyi lezsascsōm, ī po vsžudu pravoszlavnōm: o īzbavlenii plyinennōch, o bratijach nasīch v szluzsbach szuscsīch, ī o vsžich szluzsascsīch ī poszluzsīvsīch vo szvjatyim chrami szem, rčim vszī. — Līk: Hoszpodī pomīluj 3.

Jerej vozhlasajet:

Uszlōsī nō Bozse, Szpaszītelyu nas, upovanije vsžich koncej zemlī ī szuscsīch na morī dalecse, ī Mīlosztīve mīlosztīv budī nam o hrisžich nasīch, ī pomīluj nasz: mīlosztīv bo ī cselovikolyubec Boh jeszī, ī tebi szlavu vozszōlajem Otcu ī Szōnu ī szvjatomu Duchu, nōnyi ī prīszno ī vo vikī vikov. — Līk: Amīny.

Jerej: Mīr vsžim. Līk. Ī duchovī tvojemu.

Jerej: Hlavō vasa Hoszpodevī prīklonīte.
Līk: Tebī Hoszpodī.

Poszem Jerej:

Vladōko mnohomīlosztīve, Hoszpodī Īszusze Chrīszte Bozse nas: molītvamī precsīsztōja Vladōcsīcō naseja Bohorodīcō ī prīsznogyivō Marii, szīloju csesztnaho ī zsīvotvořascsaho Kreszta, zasztuplenymī csesztnōch nebesznōch Szīl bezplotnōch, csesztnaho ī szlavnaho proroka, predtecsī ī kresztītelya Joanna: szvjatōch szlavnōch ī vszechvalynōch Aposztol, szvjatōch ī dobropobidnōch mucsenīk: prepodobnōch ī bohonosznōch otec nasīch, ī īzse vo szvjatōch otec nasīch ī vszelenszkīch velīkīch ucsītelej ī szvjatītelej Vaszīlija velīkaho, Hrīhorija Bohoszlova, Joanna Zlatousztaho, Athanaszija, ī Kīrīlla: ī īzse vo szvjatōch otca naseho Nīkolaja, Mür likijszkīch Csudotvorca, szvjatōch ī pravednōch Bohootec Joakīma ī Annō, ī prepodobnōch otec nasīch Antonija ī Theodoszija pecserszkīch, ī szvjataho (īmja, jehozse jeszty chram, īlī deny) ī vsžich Szvjatōch tvoīch: blahoprijatnu szotvorī molītvu nasu, daruj nam osztavlenije prehrisenij nasīch, pokrōj nasz krovom krōlu tvojeju, otzsenī ot nasz vsžakaho vraha ī szuposztata, umīrī zsīzny nasu Hoszpodī, pomīluj nasz ī mir tvoj, ī szpaszī dusī nasa, jako blah ī cselovikolyubec.

Līk: Amīny.

Poszemu pojutsža sztīchovnōja sztīchīrō.

(Ascse szlucsītszꙗa prazdnīk Bohorodīcsnōj v Negyilyu, pojutszꙗa sztīchīrō voszkresznō, Szlava: Ī nōnyi: prazdnīka; ascse zse pamjaty narocsītaho Szvjataho budet v Negyilyu, pojem sztīchīrō voszkresznō, Szlava: Szvjatomu, Ī nōnyi: Bohorodīcsen v tojzse hlasz ot sztīchovnōch voszkresznōch; v prazdnīk zse Hoszpodszkij prīklyucsīvsijszꙗa v Negyilyu, pojem vszꙗa tokmo prazdnīku.)

Po szkoncsanīī sztīchovnōch: Nōnyi otpuscsajesī raba tvojeho: sztr. 9.

Trīszvjatoje, ī po Otcse nas: Jerej: Jako tvoje jeszty carsztvo: Līk: Amīny.

Tazse tropar' prazdnīka trīzsdī, bez Szlava: Ī nōnyi: (ascse jeszty prazdnīk Hoszpodszkij īlī Bohorodīcsnōj); ascse zse pamjaty Szvjataho, pojem tropar' Szvjataho dvazsdō, ī Bohorodīce Gyivo: jedīnozsdō.

Tazse Jerej: Hoszpodu pomolīmszꙗa!

Līk: Hoszpodī pomīluj.

Jerej: Hoszpodī Īszusze Chrīszte, Bozse nas, blahoszlovīvōj pjaty chlyibov, ī pjaty tōszꙗascs naroda naszōtīvōj: szam ī nōnyi Vladōko, blahoszlovī † chlyibō szija, psenīcu † vīno † ī jelej † ī umnozsī ja v hragyi szem (veszī szej) ī vo vszem miri tvojem vszehda, ī ot nīch vkusajuscsīch virnōch tvoīch oszvjatī: jako tō jeszī blahoszlovlyajaj ī oszvjascsajaj vszꙗacseszkaja Chrīszte Bozse nas, ī tebi szlavu vozszōlajem szo beznacsalynōm tī Otcem, ī vszeszvjatōm, blahīm ī zsīvotvorꙗascsīm tvoīm Duchom, nōnyi ī prīszno ī vo vikī vikov.

Līk: Amīny. Ī abije pojet: Budī īmja Hoszpodne blahoszlovenno ot nōnyi ī do vika. 3.

Poszem ot Pszalma 33.

Blahoszlovlyu Hoszpoda na vszꙗakoje vremja; vōnu chvala jeho vo usztyich moīch. O Hoszpogyi pochvalītszꙗa dusa moja, da uszlōsat krotcōī ī vozveszelyatszꙗa. Vozvelīcsīte Hoszpoda szo mnoju, ī vozneszem īmja jeho vkupi. Vzōszkach Hoszpoda, ī uszlōsa mja, ī ot vszꙗich szkorbej moīch īzbavī mja. Prīsztupīte k nemu ī proszvitīteszꙗa, ī līca vasa ne posztōgyatszꙗa. Szej nīscsij vozzva, ī Hoszpogy uszlōsa ī, ī ot vszꙗich szkorbej jeho szpasze ī. Opolcsītszꙗa Anhel Hoszpodeny okreszt bojascsīchszꙗa jeho, ī īzbavīt īch. Vkuszīte ī vīdīte, jako blah Hoszpogy; blazsen muzs, īzse upovajet nany. Bojteszꙗa Hoszpoda vszī szvjatiī jeho, jako nyiszty līsenija bojascsōmszꙗa jeho. Bohatiī obnīscsasa ī vzalkasa, vzōszkajuscsiī zse Hoszpoda ne līsatszꙗa vszꙗakaho blaha.

Jerej: Blahoszlovenije Hoszpodne na vasz, toho blahodatiju i cselovikolyubijem, vszehda, nōnyi ī prīszno, ī vo vikī vikov. Amīny. Līk: Īmenem Hoszpodnīm blahoszlovī Otcse.

Jerej vozhlasajet: Szlava szvjatyij jedīnoszuscsnyij ī zsīvotvorascsej ī nerazgyilīmij Trojci: Līk: Amīny.

Tazse: Szlava vo vōsnīch Bohu, ī na zemlī mīr, vo cselovicich blahovolenije. 3. — Hoszpodī, usztnyi moī otverzesī, ī uszta moja vozvisztyat chvalu tvoju. 2.

Poszem procseje Utrenī.

Polüjelej īlī Mnohomīlosztīvoje.

(Polüjelej pojetsza po Szidalnach na utrenyach negyilynōch, nacsīnaja ot Negyilī pervōja po otdanii prazdnīka Vozdvīzsenija csesztnaho Kreszta, do 20. Dekembrija; poszem ot 14. Januarija, sze jeszty, po otdanii prazdnīka Bohojavlenija, vo vsza Negyilī do Negyilī szōropusztnōja vklyucsno; takozsde vo vsza Prazdnīkī Hoszpogyszkī, Bohorodīcsnō ī narocsītōch Szvjatōch.

Chvalīte īmja Hoszpodne, (Allīluja) chvalīte rabī Hoszpoda. Allīluja, 3.

Sztojascsiī v chrami Hoszpodnī, vo dvorich domu Boha naseho. Allīluja, 3.

Hoszpodī, īmja tvoje vo vik, ī pamjaty tvoja vo rod ī rod. Allīluja, 3.

Blahoszloven Hoszpogy ot Sziona, zsīvōj vo Jeruszalīmi. Allīluja, 3.

Īszpovidajtesza Hoszpodevī, jako blah, (Allīluja), jako vo vik mīloszty jeho. Allīluja, 2.

Utverdīvsemu zemlyu na vodach, (Allīluja), jako vo vik mīloszty jeho. Allīluja, 2.

Rukoju kripkoju ī mōsceju vōszokoju, (Allīluja), jako vo vik mīloszty jeho. Allīluja, 2.

Ī īsztraszsemu Faraona ī szīlu jeho v more csermnoje (Allīluja), jako vo vik mīloszty jeho. Allīluja, 2.

Ī īzbavīl nō jeszty ot vrahov nasīch (Allīluja), jako vo vik mīloszty jeho. Allīluja, 2.

Īszpovidajtesza Bohu nebesznomu, (Allīluja), jako vo vik mīloszty jeho. Allīluja, 2.

ĪZ MĪNEĪ (TREFOLOHIJA).

—=—

8-oho Szeptembrija.

Rozsdesztvo preszvjatōja Bohorodīcō.

Na Velīčij Vecsernī.

Nacsalo, jako ukazasža na sztr. 94.

Na Hoszpodī vozzvach: sztavīm sztichov 8., ī pojem Sztīchīrō Hl. 6.

Dnesž īzse na razumnōch presztolyich pocsīvajaj Boh, presztol szvjat na zemlī szebi preduhotova; utverdīvōj mudrosztiju nebesza, nebo odusevlennoje cselovikolyubijem szogyila: ot neplodnaho bo korene, szad zsīvonoszen īzraszti nam Mater szvoju, īzse csudesz Boh, ī nenagyijuscsīchsža nadezsda. Hoszpodī szlava Tebi.

Szej deny Hoszpodeny, radujtesža lyudije! sze bo szvita csertoh ī knīha szlova zsīvotnaho īz utrobō proīzōde; ī jazse ko vosztokom dver rozsdsīsža, ozsīdajet vchoda Szvjatītelya velīkaho: jedīna, ī jedīnaho vvogyascsī Chrīszta vo vszelennuju, vo szpaszenije dus nasīch.

Ascse ī Bozsesztvennōm chotyinijem szvitlōja neplodnō zsenō prozjabosa, no vszich Maria rozsdennōch boholyipno prevozszija: jako ot neplodnōja preszlavno rozsdsīsža matere, porodī plotiju vszich Boha, pacse jesztesztva ot bezszimennōja utrobō: jedīna dver jedīnorodnaho Szōna Bozsija, juzse prosed, zaklyucsennu szochranī; ī vsža mudri usztroīv jako viszty szam, vszim cselovikom szpaszenije szogyila. 2.

Dnesž neplodnaja vrata otverzajutsza, ī dver gyivīcseszkaja Bozsesztvennaja predhradet; dnesž plod razsdatī blahodaty nacsīnajet, javlyajuscsī miru Bozsiju Mater: Jejuzse zemnaja szo nebesznōmī szovokuplyajutsža, vo szpaszenije dus nasīch. 2.

Dnesž vszemirnōja radosztī provozviscsenije, dnesž vozvijasa vitrī, szpaszenija provozvisztnīcō, jesztesztva naseho razrisajetsža neplodsztvo; neplodō bo matī pokazujetsža, gyivsztvujuscsī ī po rozsdesztvi Zīzsdītelevi; īz Nejazse csuzsde prīszvojajet īzse jesztesztvom Boh, ī zabluzsdsōm plotiju szpaszenije szogyivajet Chrīsztosz cselovikolyubec ī īzbavītely dus nasīch.

Dnesz̓ neplodnaja Anna razsdajet Bohootrokovīcu, ot vsz̓ich rodov proīzbrannuju v zsīlīscse vsz̓ich Car̓a ī Zīzsdītelya Chrīszta Boha, vo īszpolnenije Bozsesztvennaho szmotrenija; īmzse nazdachomsz̓a zemnorodnii, ī obnovīchomsz̓a ot tlī ko zsīznī bezkonecsnyij.

Szlava: Ī nōnyi: Dnesz̓ īzse na razumnōch presztolyich pocsīvajaj Boh: sztr. 100.

Vchod. — Prokīmen dne, sztr. 95. — Cstenije.

Na Lītiī, hlasz 1. Nacsalo naseho szpaszenija, lyudije, dnesz̓ bōszty: sze bo pronarecsennaja ot rodov drevnīch Matī ī Gyiva prijatelīscse Bozsije, ot neplodove rodītīsz̓a proīzchodīt, cvit ot Jeszszea, ī ot korene jeho zsezl prozjabe. Da radujetsz̓a Adam praotec, ī Jeva da veszelītsz̓a radosztiju: sze bo szozdannaja ot rebra Adamova, dscser̓ ī vnuku blazsīt javsztvennyi; rodīsz̓a bo mnyi, recse, Īzbavlenije, jehozse radī ot uz adovōch szvobozsdusz̓a. Da radujetsz̓a Davīd bija vo huszlī, ī da blahoszlovīt Boha; sze bo Gyiva proīzchodīt ot utrobō neplodnōja, ko szpaszeniju dus nasīch.

Hl. 2. Prijdīte lyubogyivsztvennii vszī, ī csīsztotō racsītelije, prijdīte, podīmīte lyuboviju gyivsztva pochvalu, ot kamene tverdaho tekuscsij īsztocsnīk zsīznī: ī ot bezcsadsztvujuscsija kupīnu nevescsesztvennaho ohnya, ocsīscsajuscsaho ī proszviscsajuscsaho dusī nasa.

Csto sum prazdnujuscsīch bōvajet? Joakīm ī Anna torzsesztvujut tajno, radujtesz̓a sz namī, hlaholyuscse, Adame ī Jevo dnesz̓: jako īmzse drevle presztuplenijem zatvorīsa raj, plod blahoszloven nam dadesz̓a, Bohootrokovīca Maria, otverzajuscsī jeho vsz̓im vchod.

Pronarecsennaja vsz̓ich Carīca, Bozsije obītelīscse, ot neplodnōja dnesz̓ utrobō projde Annō szlavnōja, prīsznoszuscsnaho szuscsesztva Bozsesztvennoje prebōvalīscse. Jejuzse bezsztudnōj ad poprasz̓a, ī vszerodnaja Jeva v tverduju zsīzny vvodītsz̓a, Toj dosztojno vozopiīm: Blazsenna tō v zsenach, ī Plod csreva Tvojeho blahoszloven.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 8. V blahoznamenītōj deny prazdnīka naseho vosztrubīm duchovnoju c̓ivnīceju: jazse bo ot sz̓imene Davīdova, dnesz̓ razsdajetsz̓a matī Zsīvota, tymu razrisajuscsī, Adamovo obnovlenije ī Jevīno vozvanije, ī netlyinija īsztocsnīk, tlī preminenije: Jejazse radī mō

obozsīchomsža, ī ot szmertī īzbavlenī bōchom: ī vozopiīm Toj szo Havriīlom virniī: Radujsža Blahodatnaja, Hoszpogy sz Toboju, Tebe radī darujaj nam veliju mīloszty.

Na Sztīchovnyi, hl. 4. Vszemirnaja radoszty ot pravednōch vozszija nam ot Joakīma ī Annō, vszepitaja Gyiva; jazse premnohija radī csīsztotō, chram Bozsij odusevlennōj bōvajet, ī jedīna voīsztīnu Bohorodīca poznavajetsža. Toja molītvamī, Chrīszte Bozse, mīr miru nīzposzlī, ī dusam nasīm veliju mīloszty.

Szlōsī dscsī, ī vīzsgy, ī prīklonī ucho tvoje.

Anhelovōm prorecsenijem plod precsīszt ot Joakīma ī Annō pravednīkov, dnesž proīzōde Gyiva, nebo ī presztol Bozsij ī prijatelīscse csīsztotō, radoszty provozviscsajuscsī vszemu miru; zsīvota naseho chodataīca, klyatvō otjatije, blahoszlovenija podajanije; tyim v rozsdesztvi Tvojem, Gyivo bohozvannaja, miru mīr īszproszī, ī dusam nasīm veliju mīloszty.

Līcu Tvojemu pomolyatsža bohatiī lyudsztiī.

Neplodō bezcsadnaja Anna dnesž rukamī da voszplescset szvitlo; da szvitlonoszžat zemnaja, carije da īhrajut, szvjatītelije vo blahoszloveniīch da veszelyatsža; da prazdnujet vesž mir: sze bo Carīca, ī neporocsnaja neviszta Otcsa, ot korene Jeszszejeva prozžabe. Ktomu zsenō v pecsalech ne rogyat csad; radoszty bo procvite, ī zsīvot vszžim cselovikom v miri zsītelysztvujet; ī ktomu darō Joakimovō ne vozvrascsajutsža; rōdanije bo Annō v radoszty prelozsīsža, szoradujte mī sža, hlaholyuscse, vesž īzbrannōj Īzraīly: sze bo dade mī Hoszpogy odusevlennuju palatu Bozsesztvennōja szlavō Jeho, vo obscseje veszelije ī radoszty, ī szpaszenije dus nasīch.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 8. Prijdīte vszī virniī, ko Gyivi tecīm: sze bo razsdajetsža, jazse prezsde csreva predvīgyinnaja Boha naseho Matī; gyivsztva szoszud, Aronov prozžabsij zsezl, ot korene Jeszszejeva; prorocseszkoje propovidanije, ī pravednōch Joakīma ī Annō prozžabenije. Razsdajetsža ubo, ī mir sz neju obnovlyajetsža; razsdajetsža, ī Cerkov vo szvoje blaholyipije ukrasajetsža: Chram szvjatōj, Bozsesztva prijatelīscse, gyivsztvennōj szoszud, Carszkij csertoh, v nemzse preszlavnoje neīzrecsennaho szojedīnenija szosedsīch vo Chrīsztyi jesztesztv,

szoversennoje szogyijaszя taīnsztvo: jemuzse poklanyajuscseszя, voszpivajem Gyivō vszeneporocsnōja rozsdesztvo.

Po Nōnyi otpuscsajesī: Trīszvjatoje, ī po Otcse nas: Tropaŕ, hl. 4.

Rozsdesztvo Tvoje, Bohorodīce Gyivo, radoszty vozvisztī vszej vszelennyij: īz Tebe bo vozszija Szolnce pravdō Chrīsztosz Boh nas, ī razrusīv klyatvu, dade blahoszlovenije; ī uprazdnīv szmerty, darova nam zsīvot vicsnōj. 3.

Procseje jako ukazano na sztr. 98.

Na Utrenī.

Po Boh Hoszpogy: Rozsdesztvo tvoje, Bohorodīce: 3.

Po 1. Kaftīszmi Szяdalen, hl. 4. podob. „Udīvīszя Joszīf“: Vozopij Davīde, csto klyatszя Tebi Boh? Jazse mnyi klyatszя (recse), īszpolnī uzse: ot ploda csreva mojeho davōj gyivīcu, īz nejazse Szogyitely, Chrīsztosz, novōj Adam, rodīszя, Caŕ na presztolyi mojem, ī carsztvujet dneszя, īmijaj carsztvo nedvīzsīmoje: neplodō razsdajet Bohorodīcu ī pītatelynīcu zsīznī naseja.

Po 2. Kaftīszmi, Szяdalen, hl. 4. Ot korene Jeszszejeva ī ot csreszl Davīdovōch Bohootrokovīca Maria razsdajetszя dneszя nam; radosztiju bo radujutszя vszяcseszkaja ī obnovlyajutszя; szoradujteszя kupno nebo ī zemlya; voszchvalīte ju otecsesztvija jazōk; Joakīm veszelītszя, ī Anna torzsesztvujet, zovuscsī: Neplodō razsdajet Bohorodīcu ī pītatelynīcu zsīznī naseja.

Polüjelej zrī: sztr. 99.

Velīcsanije. Velīcsajem Tya, preszvjataja Gyivo, ī cstem szvjatōch Tī rodītelej, ī vszeszlavnoje szlavīm rozsdesztvo Tvoje.

Sztīchī: Pomjanī Hoszpodī Davīda ī vszяu krotoszty jeho. — Preszlavnaja hlaholasaszя o Tebi, hrade Bozsij. — Klyatszя Hoszpogy Davīdu īsztīnnoju, ī ne otverzseszя jeja. — Jako īzbra Hoszpogy Sziona, ī īzvolī jeho vo zsīlīscse Szebi. — Oszvjatīl jeszty szpaszenije szvoje Vōsnij. — Szvjat chram Tvoj, dīven vo pravgyi. — Pomjanu īmja tvoje vo vszяakom rogyi ī rogyi. — Blahoszloven Boh vo vikī, ī vo vik vika. — Szlava: ī nōnyi: allīluja. — Radujszя obradovannaja Marie, Hoszpogy sz toboju. Allīluja. — Precsīsztaja Bohorodītelynīce Marije! csīsztaja Gyivo! szpaszī sztado szvoje ot vszяakīch bid: jako da proszlavlyajem ī velīcsajem Tya: nadezsdo vszяim Chrīsztianom.

Szяdalen, hl. 8. podob. „Povelyinnoje tajno“: Da radujetszя nebo, ī zemlya da veszelītszя; Bozsije bo nebo na zemlī rodīszя, bohonevisztnaja szija ot obitovanija, neplodō doīt

mladenīcu Mariju, ī radujetsža o rozsdesztvi Joakīm: zsezl, hlaholya, rodīsža mnyi, īz nehozse cvit Chrīsztosz prozabe īz korene Davīdova. Voīsztīnu csudo preszlavno!

Szlava: Ī nōnyi: Obnovīsža Adame, radujsža Jevo, veszelīsža Davīde, blahodussztvuj Anno: ībo matī Zīzsdītelya tvojeho razsdajetsža preszlavno; līkujet obnovlsīsža vsža zemlya, ī radujetsža ogyijana vo odezsdu; vszak jazōk līkuja da vopijet Marii: Blazsen dom Davīdov, jako pītajet Pītatelynīcu zsīznī naseja.

Sztepenna, hl. 4. Ot junosztī mojeja mnohī borutsža szo mnoju sztrasztī; no szam mja zasztupī ī szpaszī mja Szpasze moj.

Nenavīgyascsiī Sziona, posztōdītesža ot Hoszpoda, jako trava bo ohnem budete īzszochse.

Szlava: Szvjatōm Duchom vszaka dusa zsīvītsža, ī csīsztotoju vozvōsajetsža, szvitlyijetsža vo trojcseszkom jedīnsztvi szvjascsennotajnyi.

Ī nōnyi: Szvjatōm Duchom tocsatsža blahodatnōja sztruī, napajajuscse vszaku tvar ko ozsīvleniju.

Poszemu Jerej: „Vonmīm" ī procs. zrī: sztr. 14.

Prokīmen, hl. 4. Pomjanu īmja tvoje vo vszakom rogyi ī rogyi.

Vszakoje dōchanije da chvalīt Hoszpoda.

Po Jevanhelii Pszalom 50. sztr. 14.

Szlava: Molītvamī Bohorodīcō, Mīlosztīve, ocsīsztī mnozsesztvo szohrisenij nasīch. — Ī nōnyi: tojzse, poszem:

Pomīluj mja Bozse po velīcij mīlosztī tvojej, ī po mnozsesztvu scsedrot tvoīch ocsīsztī bezzakonije moje.

Sztīchīra, hl. 6. Dnesz neplodnaja vrata otverzajutsža, ī dver gyivīcseszkaja bozsesztvennaja predhradet; dnesz plod razsdatī blahodaty nacsīnajet, javlyajuscsī mirovī Bozsiju Mater, jejuzse zemnaja sz nebesznōmī szovokuplyajutsža, vo szpaszenije dusam nasīm.

Tazse Jerej: „Szpaszī Bozse" zrī: sztr. 15.

Īrmoszī na Kanonyich, hl. 8. Hradīte lyudije, poīm piszny Chrīsztu Bohu, razgyilysemu more, ī nasztavlysemu lyudī, jazse īzvede īz rabotō Jehīpetszkija, jako proszlavīsža.

Katavaszija: Kreszt nacsertav Mojszej: zrī nīzse na Vozdvīzsenije cs. Kreszta. sztr. 114.

3. Utverdī nasz v Tebi Hoszpodī, drevom umerscsvlej hrich, ī sztrach Tvoj vszadī vo szerdca nasa, pojuscsīch Tya.

4. Uszlōsach Hoszpodī szluch Tvojeho szmotrenija, ī proszlavīch Tya, jedīne Cselovikolyubcse.

5. Sźinnopīszannōj mrak hadanij razorīv, ī virnōch prībōtijem īsztīnō, Bohootrokovīceju ozarīv szerdca, ī nasz szvitom Tvoīm Chrīszte nasztavī.

6. Ko Hoszpodu ot kīta Jona vozopī: Tō mja vozvedī īz hlubīnō ada, molyuszźa, da jako Īzbavītelyu vo hlaszźi chvalenija īsztīnō zse duchom pozsru Tebi.

7. Kupīna vo hori ohneneopalynaja, ī roszonosznaja pescs chaldejszkaja javi predpīsza Tya, Bohoneviszto: Bozsesztvennōj bo nevescsesztvennōj vo vescsesztvennyim csrevi ohny neopalyno prijala jeszī; tyimzse īz Tebe Rozsdsemuszźa pojem: blahoszloven jeszī Bozse otec nasīch.

8. Vo pescsī otrocsesztyij proobrazīl jeszī īnohda Tvoju Materʹ Hoszpodī, obraz zse szija īz ohnya īzīmase, neopalyno vchogyascsōja; juzse pojem javlysujuszźa Toboju koncem dneszʹ, ī prevoznoszīm vo vszźa vikī.

Prīpiv: Velīcsaj duse, preszlavnoje Rozsdesztvo Bozsija Matere.

9. Jazse prezsde szolnca szvitīlynīka Boha vozszijavsaho, plotszkī k nam prīsedsaho īz boku gyivīcsu, neīzrecscnno voplotīvsaja, blahoszlovennaja vszecsīsztaja, Tya Bohorodīee velīcsajem.

Velīcsaj duse moja, ot neplodove rozsdsujuszźa Gyivu Mariju.

Szvitīlen. Ot neplodnōja dneszʹ Annō cvit proīzōde Bohorodīca, vszźa blahouchanija bozsesztvennaho īszpolnyajuscsī koncō mira, ī radosztī vszźu īszpolnyajuscsī tvarʹ; juzse pojuscse dosztojno voszchvalyajem, jako szuscsu zemnorodnōch prevōsuju.

Na Chvalītech szīchīrō na 4. hl. 1. podob. „O dīvnoje csudo". O dīvnoje csudo! Īsztocsnīk zsīznī, ot neplodnōja razsdajetszźa, ī blahodaty plodorodītī szvitlo nacsīnajetszźa. Veszelīszźa Joakīme, Bohorodīcō bōv rodītely; nyiszty īn jakozse tō, zemnorodnōch rodītelej, bohoprijatne: Bohovmisztīmaja bo Otrokovīca, Bozsije szelenije, preszvjataja hora, toboju nam darovaszźa. 2.

O dīvnoje csudo! ot neplodove plod vozszija manovenijem vszźich Szogyitelya ī Vszederzsītelya: dobleszt-

venno mirszkoje blahīch razrisī neplodsztvo; materī, szo Materiju Bohorodīcsnoju līkujte, zovuscse: Obradovannaja radujszʼa, sz Toboju Hoszpogy, podajaj miru Toboju veliju mīloszty.

Sztolp čilomudrija odusevlen ī szvitloje prijatelīscse, blīsztajuscsejeszʼa blahodatiju, Anna blahoszlavnaja javlysīszʼa porodī: zabralo voīsztīnu gyivsztva, Bozsesztvennoje procvitenije, jazse vszʼim gyivsztvennōm ī gyivsztva zselajuscsōm darovanije, gyivsztva dobrotu javī podajuscsuju, ī darujuscsuju vszʼim virnōm veliju mīloszty.

Szlava: Ī nōnyi: Hl. 6. Szej deny Hoszpodeny: sztr. 100.

Po Szlavoszlovii velīkom tropar Prazdnīka ī procs.

Na Līturgiī.

Po vchogyi Tropar, hl. 4. Rozsdesztvo tvoje Bohorodīce Gyivo, radoszty vozvisztī vszej vszelennyij: īz tebe bo vozszija szolnce pravdō, Chrīsztosz Boh nas, ī razrusīv klyatvu, dade blahoszlovenije; ī uprazdnīv szmerty, darova nam zsīvot vicsnōj.

Szlava: Ī nōnyi: Kondak. Joakīm ī Anna ponosenija bezcsadsztva, ī Adam ī Jeva ot tlī szmertnōja szvobodīsaszʼa, Precsīsztaja v szvjatyim Rozsdesztvi Tvojem; to prazdnujut ī lyudije Tvoī, vīnō prehrisenij īzbavlyseszʼa, vnehda zvatī tī: Neplodō razsdajet Bohorodīcu ī pītatelynīcu zsīznī naseja.

Prokīmen, hl. 3. Velīcsīt dusa moja Hoszpoda, ī vozradovaszʼa duch moj o Bozʼi Szpaszʼi mojem.

Vmiszto „Dosztojno": Velīcsaj duse moja. sztr. 105.

Īrmosz. Csuzsde jeszty materem gyivsztvo ī sztranno gyivam gyitorozsdenije; na Tebi Bohorodīce oboja usztroīsaszʼa; tyim Tya vszʼa plemena zemnaja nepresztanno velīcsajem.

Prīcsaszten. Csasu szpaszenija prijmu, ī īmja Hoszpodne prīzovu. Allīluja.

Na Vecsernī.

(Pamjaty prav. Bohootec Joakīma ī Annō.)

Na Hoszpodī vozzvach: hl. 1. podob. „Nebesznōch csīnov": Joakīm ī Anna torzsesztvujut, nacsatok rozsdse naseho szpaszenija, jedīnu Bohorodīcu; sz nīmīzse ī mō prazdnujem

dnesž, ot korene onoho Jeszszejeva, blazsascse Gyivu csīsztuju.

Bohomisztīmaja otrokovīca, ī Bohorodīca csīsztaja, prorokov szlava, Davīdova dscsī, dnesž razsdajetsža ot Joakīma ī Annō cilomudrennōja, ī Adamova klyatva jazse na nasz, potreblyajetsža rozsdesztvom jeja.

Jazse prezsde neplodnaja sztrana, zemlyu plodonosznu razsdajet, ī ot neplodnōja utrobō plod szvjat davsī, mlekom pītajetsža. Csudo sztrasno! pītatelynīca zsīznī naseja, jazse nebesznōj chlyib vo csrevi prijemsaja, mlekom ot szoszcu pītajetsža.

Hlasz 4. podob. „Dal jeszī znamenije“: Prijdīte nōnyi līkujem pisznenno, o prazdnolyubcō! ī virno prazdnujem, pamjaty pocsītajuscse Joakīma ī Annō, csesztnōja dvoīcō: tīi bo rodīsa nam Bohomatež, ī Gyivu csīsztuju; tyimzse ī presztavīsasža ot prīvremennōch ko netlyinnōm zsīlīscsem, molyascsesža szpasztīsža nam.

Veszelo kraszujetsža tvarž vsža dnesž, Bohorodīce vszepitaja, lyitnyuju prīnoszžascsī pamjaty jedīnomudrenno, Tvoīch rodītelej, Joakīma csudnaho, kupno ī Annō, torzsesztvujuscsī: radoszty bo īszchodatajsztvovasa, Tya pacse nadezsdō īzrasztīvse szvit oblīsztavsuju, ī pītatelynīcu zsīznī neseja.

Radujetsža dnesž Anna īhrajuscsī duchom, ī veszelītsža radujuscsīsža, ulucsīvsī zselanije, jehozse zselase drevle blahocsadija; obiscsanija bo plod ī blahoszlovenija Bozsesztvennōj prožabe, Mariju vszeneporocsnuju, Boha naseho rozsdsuju, Szolnce vozszijavsuju, vo tmi szpjascsōm.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 5. O blazsennaja dvoīca, vō vszich rodītelej prevzōdoszte, jako tvarī vszeja preīmuscsuju prožablī jeszte! Īsztīnno blazsen jeszī Joakīme, takovō otrokovīcō bōv rodītely. Blazsenna lozseszna tvoja Anno, jako Matež zsīznī naseja prožabla jeszī. Blazsenō szoszcō, īmīzse vozdoīla jeszī, mlekom pītavsuju Pītajuscsaho vszakoje dōchanije! jehozse molītī, vam vszeblazsenniī molīmsža, pomīlovatīsža dusam nasīm.

(Ascse v Pjatok īlī vo Szubbotu vo vecser, pojetsža: Szlava: prazdnīka, Ī nōnyi: dohmat nasztojascsaho lībo žadovaho hlasza.)

Na Sztīchovnyi, hl. 2. podob. „Jehda ot dreva“: Anna Bohomudrenna īsztīnnoju, hnyizdo ptīcse vīgyivsī na drevi

prezsde, szvoje bezcsadije pomjanuvsī, vopijase: uvō mnyi Hoszpodī! Hoszpodī! az hrisna jedīna obnīscsach plodotvorenija ot Tebe. Tohda cselovikolyubec Boh, plod jej Gyivu, csesztnyijsuju vszeja tvarī, dade.

Sztīch. Szlōsī dscsī, ī vīzsgy, ī prīklonī ucho tvoje.

Anna Bohomudrenna voīsztīnnu, bezcsadnoje bolyinije neplodija poznavase pervije, tyimzse molyascsīsz̀a, vopijase ko Bohu: pecsalynu ī neplodnu uzu razrisī, ī rozsdu szvjatoje, rodītī Tya īmuscsuju Szlovo, jezse Vladōko Chrīszte zsīznodatelyu, darujesī jej; rodīt bo Tya Szpasza vsz̀im cselovikom.

Sztīch. Līcu tvojemu pomolyatsz̀a bohatiī lyudsztiī.

Īsztīnno Vladōka ī Boh zse tvoju molītvu uszlōsav, jako Szarrīnu prezsde, vnehda uszlōsa anhelov hlasz, radoszty tebi propovidajuscs: Bozsiju Mater̀ rodīsī. Ī vozopīla jeszī veszelijem dusī: Vladōka ī Hoszpogy, Boh moj ī Tvorec, īsztīnnoju mnyi osztavī ukorenije rozsdsej Prīsznogyivu.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 8. Īzse īz neplodnōch lozseszn zsezl szvjatuju Bohorodīcu īzrasztīvse, īz nejazse szpaszenije miru vozszija Chrīsztosz Boh, szupruh szvjat, ī szozsītelysztvo szvjato, Joakīm ī Anna: tiī presztavlysesz̀a ko nebesznōm szelenijem, szo szvojeju dscseriju, precsīsztoju Gyivoju, szo Anhelō līkujut, o miri molītvō tvor̀ascse. Sz nīmīzse ī mō szosedsesz̀a blahocsesztno, voszpivajuscse hlaholem: īzse bohootrokovīceju ī precsīsztoju Marijeju prarodītelī Chrīsztovō nareksesz̀a, molītesz̀a o dusach nasīch.

Po Nōnyi otpuscsajesī: Tropar̀, hl. 2. Pravednōch Tvoīch Hoszpodī, Joakīma ī Annō pamjaty prazdnujuscse, tyimī molīm Tya, szpaszī dusī nasa.

Szlava: Ī nōnyi: Rozsdesztvo Tvoje Bohorodīce Gyivo:

14, Szeptembrija.

Vszemirnoje Vozdvīzsenije csesztnaho ī zsīvotvor'ascsaho Kreszta.

—=—

Na velīcij Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: sztavīm sztīchov 8. ī pojem sztīchīrō:

Hlasz 6. podob. „Vsze upovanije". Kreszt vozdvīzajem, na nem Vozneszennaho sztraszty precsīsztuju pitī povelyivajet tvarī vszej; na tom bo ubīv, nasz ubīvsaho, umerscsvlennōja ozsīvīl jeszty ī udobrī, ī na nebesz'ich zsītī szpodobī jako mīloszerd, premnozsesztvom blahosztī. Tyim radujuscsesz'a, voznesz'im īmja Jeho, ī Toho vozvelīcsīm krajneje sznīzchozsdenije. 3.

Mojszej predobrazī Tya, rukī proszter na vōszotu, ī pobizsdase Amalīka mucsītelya, Kreszte csesztnōj, virnōch pochvalo, sztradalcev utverzsdenije, Aposztolov udobrenije, Pravednōch pobornīcse, vsz'ich Prepodobnōch szpaszītelyu! Tyim tya vozdvīzajema zr'ascsī tvar' veszelītsz'a, ī torzsesztvujet szlavjascsī Chrīszta toboju razsztojascsaja szobravsaho krajneju blahosztiju. 3.

Kreszte precsesztnōj, jehozse obsztojat csīnī Anhelsztiī veszelyascsesz'a, dnesz' vozdvīzajem, Bozsesztvennōm manovenijem voznoszīsī vsz'a, okradenijem sznyidī othnannōja ī v szmerty popolz-sōjasz'a. Tyimzse tya szerdcō ī usztnamī virniī lobōzajuscse, szvjascsenije pocserpajem! Voznoszīte, vopijuscse, Chrīszta preblahaho Boha, ī Toho poklanyajtesz'a Bozsesztvennomu podnozsiju. 2.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 2. Prijdīte vszī jazōcō, blahoszlovennomu Drevu poklonīmsz'a, īmzse bōszty vicsnaja pravda: praotca bo Adama prelysztīvōj drevom, Kresztom prelyscsajetsz'a; ī padajet nīzverzsen padenijem sztrannōm, īzse mucsītelysztvom oderzsavōj carszkoje zdanije. Kroviju Bozsijeju jad zmijev otmōvajetsz'a, ī klyatva razrusīsz'a oszuzsdenija pervaho: nepravednōm szudom Pravednīku oszuzsdenu bōvsu; drevom bo podobase drevo īszcilītī, ī sztrasztiju Bezszmertnaho jazse na drevi razrisītī sztrasztī oszuzsdennaho. No szlava Chrīszte Car'u,

jezse o nasz Tvojemu mudromu szmotreniju, īzse szpaszl jeszī vsźich, jako blah ī cselovikolyubec.

Vchod. Prokīmen dne, sztr. 95. (Ascse prazdnīk szej szlucsītsźa v Szubbotu, pojetsźa Prokīmen velikij: Boh nas na nebeszī: ponezse v Szubbotu vo vecser pojetsźa: Hoszpogy vocarīszźa:) Cstenije.

Na Lītiī, hl. 1. Dneszź jako voīsztīnu szvjatoviscsannōj hlahol Davīdov konec prijat; sze bo javi precsīsztōch noh Tvoīch poklanyajemszźa podnozsiju, ī na szźīny krīlu Tvojeju nagyijuscseszźa, Vszescsedrōj, vopijem Tī: Da znamenajetszźa na nasz szvit līca Tvojeho; pravoszlavnōch lyudej Tvoīch roh vozneszī, csesztnaho Kreszta Tvojeho vozdvīzsenijem. Chrīszte mnohomīlosztīve.

Naszazsdennoje v Kranievi miszty̆i drevo szuscsaho zsīvota, na nemzse szogyila szpaszenije, previcsnōj Carź poszregyi zemlī. voznoszīmoje dneszź, oszvjascsajet mira koncō, ī obnovlyajetszźa voszkreszenija dom; radujutszźa Anhelī na nebeszī, ī veszelyatszźa cselovicō na zemlī, Davidszkī vopijuscse ī hlaholyuscse: Voznoszīte Hoszpoda Boha naseho, ī poklanyajteszźa podnozsiju noh Jeho, jako szvjato jeszty: podajaj miru veliju mīloszty.

Proobrazuja Kreszt Tvoj, Chrīszte, patriarch Jakov, vnukom blahoszlovenije daruja, na hlavach preminenō rukī szotvorī; jehozse szpasze mō dneszź voznoszźascse vzōvajem: Daruj Chrīsztolyubīvomu korolyu pobidō, jako Konsztantīnu odolyinije.

Hl. 2. Bozsesztvennoje szokrovīscse v zemlī szkrōvajemoje, zsīvotdavca Kreszt, na nebeszźich pokazaszźa carźu blahocsesztīvomu, ī pobidō na vrahī propīszanije javlyaja razumno; jehozse radujaszźa viroju ī lyuboviju, Bozsesztvenno vosztecse ko vōszotyi zrinija, tscsanijem zse toho ot zemnōch nyidr īznesze vo īzbavlenije mira ī szpaszenije dus nasīch.

Ruk preminenije patriarcha Jakova na blahoszlovenije csad, derzsavnoje Kreszta Tvojeho predjavlyase znamenije. Jehozse mō derzsascse tverda chranītelya, demonszkija vszemoscsno othonīm polkī, ī diavolyu hordōnyu v nem nīzlahajem: vrazsdebnyijsaho Amalīka pobizsdajuscse vszehubītelynuju szīlu. Toho ī nōnyi voznoszīma blahocsesztīvo mudrenno virnīī, vo ocsīscsenije hrichov, Tvojej blahoszti vo mnoho mnozsajsem hlaszźi vopijuscse, prīnoszīm: Hoszpodī pomīluj! Īzse īz Gyivō

voplotīvōjsźa, uscsedrī ruk Tvoīch, Blazse, mudroje szozdanije.

Tō moj pokrov derzsaven jeszī, trīcsasztnōj Kreszte Chrīsztov: oszvjatī mja szīloju Tvojeju, jako da viroju ī lyuboviju poklanyajusźa ī szlavlyu Tya.

Hl. 4. Voszplescsīm dnesź pisznennoje torzsesztvo, ī szvitlōm līcem ī jazōkom jaszno vozopiīm: Nasz radī Chrīszte szud prijemōj, ī oplavanija ī ranō. ī cservlenīceju ogyijavōjsźa, ī na Kreszt voz-sed, Jehozse vīgyivse szolnce ī luna szvit szokrōsa, ī sztrachom zemlya kolebasesźa, ī zavisza cerkovnaja razdrasźa na dvoje: Tō ī nōnyi daruj Kreszt Tvoj csesztnōj nam blusztītelya ī chranītelya ī prohonītelya biszov; jako da vszī oblobōzajuscse, vopijem jemu: Szpaszī nasz Kreszte szīloju tvojeju; oszvjatī nō szvitlosztiju tvojeju csesztnōj Kreszte, ī ukripī nō vozdvīzsenijem tvoīm; jako szvit nam daroval jeszī, ī szpaszenije dusam nasīm.

Szvitoszijanen zvizdamī obraz predpokaza Kreszte, pobidu odolyinija blahocsesztīvomu caŕu velīkomu, jehozse matī Jelena īzobritsī, mīrojavlenna szotvorī; ī tya dnesź vozdvīzsuscse virnōch līcō zovem: Proszvitī nō szvitlosztiju tvojeju, Kreszte zsīvonosznōj: oszvjatī nō kriposztiju tvojeju, vszecsesztnōj Kreszte: ī utverdī nō vozdvīzsenijem tvoīm, vozdvīzajemōj ko opolcseniju vrahov.

Szlava: Ī nōnyi: hlasz 4. Csesztnaho Kreszta Chrīszte gyijsztvo proobrazīv Mojszej, pobidī protīvnaho Amalīka v pusztōnī Szinajsztyij; jehda bo prosztīrase ruci, kreszta obraz tvoŕa, ukriplyachusźa lyudije: nōnyi zse vescsej szbōtije v nasz īszpolnīsźa. Dnesź Kreszt vozdvīzajetsźa, ī demonī bihajut; dnesź tvaŕ vsźa ot tlī szvobodīsźa; vsźa bo Kreszta radī vozszijasa nam radovanija; tyimzse radujuscsesźa vszī, prīpadajem Tebi hlaholyuscse: jako vozvelīcsīsaszźa gyila Tvoja Hoszpodī, szlava Tebi.

Na Sztichovnach sztīchīrō, hlasz 5. Radujsźa zsīvonosznōj Kreszte: blahocsesztija nepobidīmaja pobida, dveŕ rajszkaja, virnōch utverzsdenije, Cerkve ohrazsdenije: īmzse tlya razorīsźa ī uprazdnīsźa, ī poprasźa szmertnaja derzsava, ī vozneszochomsźa ot zemlī ko nebesznōm; oruzsije nepobidīmoje, biszov szoprotīvoborcse, szlava mu-

csenīkov, prepodobnōch voīsztīnu udobrenije, prīsztanīscse szpaszenija: darujaj miru veliju mīloszty.

Voznoszīte Hoszpoda Boha naseho, ī poklanyajtesža podnozsiju nohu jeho, jako szvjato jeszty.

Radujsža Hoszpodeny Kreszte, īmzse razrisīsža ot klyatvō cselovicsesztvo, szuscsija radosztī znamenije; prohonyajaj vrahī vo Tvojem vozdvīzsenii vszecsesztne, nam pomoscsnīcse! carej derzsavo, kriposzty pravednōch, szvjascsennīkov blaholyipije, voobrazsajemōj, ī ot lyutōch īzbavlyajaj, zsezl szīlō, īmzse paszemsža; oruzsije mīra, jehozse szo sztrachom obsztojat Anhelī; Chrīszta Bozsesztvennaja szlava, podajuscsaho miru veliju mīloszty.

Boh zse caŕ nas prezsde vik, szogyila szpaszenije poszregyi zemlī.

Radujsža szlyipōch nasztavnīcse, nemoscsnōch vracsu, voszkreszenije vsžich umersīch, vozdvīhnuvōj nō vo tlyu padsōja, Kreszte csesztnōj, īmzse razrusīsža klyatva, ī procvite netlyinije, ī zemnii obozsīchomsža, ī diavol vszekonecsno nīzverzsesža: dnesž vozdvīzajema tya vīgyascse rukamī archijerejszkīmī, voznoszīm Vozneszennaho poszregyi tebe, ī tebi poklanyajemsža, pocserpajuscse bohatno veliju mīloszty.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 8. Jehozse drevle Mojszej proobrazovav szoboju, Amalīka nīzlozsīv pobidī: ī Davīd pisznopivec podnozsiju tvojemu vopija, klanyatīsža povelyivase, csesztnomu Kresztu Tvojemu Chrīszte Bozse; dnesž hrisnii klanyajemsža, usztnamī nedosztojnii, Tya īzvolīvsaho prīhvozdītīsža na nem, voszpivajuscse, molīmsža: Hoszpodī, sz razbojnīkom carsztvija Tvojeho szpodobī nasz.

Po Nōnyi otpuscsajesī: Trīszvjatoje, ī po Otcse nas:

Tropaŕ, hl. 4. Szpaszī Hoszpodī lyudī Tvoja, ī blahoszlovī dosztojanije Tvoje, pobidō blahovirnomu korolyu nasemu na szoprotīvnōja daruja, ī Tvoje szochranyaja Kresztom Tvoīm zsītelysztvo. 3. — Procseje zrī sztr. 98.

Na Utrenī.

Na Boh Hoszpogy: Szpaszī Hoszpodī: 3.

1. Sžidalen, hl. 6. Tokmo vodruzīsža drevo Chrīszte Kreszta Tvojeho, osznovanija pokolebasasža szmertī, Hoszpodī! jehozse bo pozsre zselanijem ad, otpusztī trepetom; javīl jeszī nam szpaszenije Tvoje Szvjatōj: ī szlavoszlovīm Tya Szōne Bozsij, pomīluj nasz.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 1. Kreszta Tvojeho drevu poklanyajemszǎ Cselovikolyubcse, jako na nem prīhvozdīlszǎ jeszī Zsīvote vszǎch! raj otverzl jeszī Szpasze, viroju prīsedsemu Tī razbojnīku, ī szladosztī szpodobīszǎ īszpovidajaszǎ Tebi: Pomjanī mja Hoszpodī. Prijmī, jakozse onaho, ī nasz zovuscsīch: Szohrisīchom vszī, blahoutrobijem Tvoīm ne prezrī nasz.

2. Szǎidalen, hl. 3. Dneszǎ prorocseszkoje īszpolnīszǎ szlovo; sze bo poklanyajemszǎ na miszto, īgyizse sztojasztyi nozǎi Tvoī Hoszpodī: ī drevo szpaszenija prijemse, hrichovnōch sztrasztej szvobodu polucsīchom, molītvamī Bohorodīcō, jedīne cselovikolyubcse.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 8. Preobrazsase taīnsztvenno drevle Īszusz Navīn kreszta obraz, jehda rucǐ prosztre kresztovīdno, Szpasze moj, ī szta szolnce, dondezse vrahī nīzlozsī protīvosztojascsōja Tebi Bohu; nōnyi zse zajde, na Kresztyi plotiju Tya zrǎ, Chrīszte, derzsavu szmertnuju razrusīvsa, ī veszǎ mir szovozdvīhsa.

Chvalīte īmja Hoszpodne: sztr. 99.

Velīcsajem Tya, zsīvotdavcse Chrīszte, ī cstem Kreszt Tvoj csesztnōj, īmzse nasz szpaszl jeszī ot rabotō vrazsija.

Szudī Hoszpodī obīgyascsōja mja, pokorī borǎuscsōja mja. — Znamenaszǎ na nasz szvit līca Tvojeho Hoszpodī. — Dal jeszī znamenije bojascsōmszǎ Tebe, jezse ubizsatī ot līca luka. — Vīgyisa vszī koncō zemlī szpaszenije Boha naseho. — Poklonīmszǎ na miszto, īgyizse sztojasztyi nozǎi Jeho. — Boh zse Carǎ nas, prezsde vik szogyila szpaszenije poszregyi zemlī. — Voznoszīte Hoszpoda Boha naseho, ī poklanyajteszǎ podnozsiju nohu Jeho, jako szvjato jeszty. — Szpaszī lyudī Tvoja ī upaszī, ī vozneszī ja do vika. — Szlava: Ī nōnyi: allīluja — Dal jeszī bojascsīmszǎ Tebe znamenije, jezse ubizsatī ot līca luka: Kreszt Tvoj Chrīszte Bozse.

Szǎidalen, hl. 8. podob. „Povelyinnoje tajno": V raī mja prezsde drevo obnazsī, o vkusenīī vrah prīnoszǎ umerscsvlenije. Kreszta zse drevo zsīvota ogyijanije cselovikom noszǎ, vodruzīszǎ na zemlī, ī mir veszǎ īszpolnīszǎ vszǎakija radosztī; jehozse zrǎascse vozvōsajema, Bohu viroju lyudije szohlaszno vozopiīm: Īszpolyny szlavō dom Tvoj.

Sztepenna, hl. 4. Ot junosztī mojeja: sztr. 104.

Prokīmen, hlasz 4. Vīgyisa vszī koncō zemlī szpaszenije Boha naseho.

Po Jevanhelīī. Voszkreszenije Chrīsztovo: sztr. 14. Pszalom 50.

Sztīchīra hlasz 6. Kreszte Chrīsztov, Chrīsztian upovanije, zabludsīch nasztavnīcse, oburevajemōch prīsztanīscse,

vo branech pobido, vszelennōja utverzsdenije, neduzsnōch vracsu, mertvōch voszkreszenije: pomīluj nasz.

Irmoszī Kanona, hl. 8. Kreszt nacsertav Mojszej vpr̓amo zsezlom more csermnoje presz̓icse, Īzraīlyu pisechogyascsu, to zse obratno faraonovōm kolesznīcam udarīv szovokupī, voprekī napīszav nepobidīmoje oruzsije; tyim Chrīsztu poīm Bohu nasemu, jako proszlavīsz̓a.

3. Zsezl vo obraz tajnō prijemletsz̓a: proz̓abenijem bo predrazszuzsdajet szvjascsennīka, ne plogyascsej zse prezsde cerkvī, nōnyi procvite drevo Kreszta v derzsavu ī utverzsdenije.

4. Uszlōsach Hoszpodī szmotrenija Tvojeho taīnsztvo, razumich gyila Tvoja, ī proszlavīch Tvoje Bozsesztvo.

5. O treblazsennoje drevo, na nemzse raszpjasz̓a Chrīsztosz Car̓ ī Hoszpogy, īmzse pade drevom prelysztīvōj, toboju prelysztīvsz̓a, Bohu prīhvozdīvsusz̓a plotiju, podajuscsemu mīr dusam nasīm.

6. Vodnaho zvir̓a vo utrobi dlanī Jona kresztovīdno raszproszter, szpaszītelynuju sztraszty proobrazsase javi; tyim trīdneven īz-sed, premirnoje voszkreszenije propīszase, plotiju prīhvozsdennaho Chrīszta Boha, ī trīdnevnōm voszkreszenijem mir proszviscssaho.

7. Bezumnoje velyinije mucsītelya zlocsesztīvaho lyudī pokoleba, dōsuscseje prescsenije ī zlochulenije bohomerzkoje: obacse trī otrokī ne usztrasī jaroszty zvirszkaja nī ohny sznyidajaj, no protīvodōsuscsu roszonosznomu duchu, szo ohnem szuscse pojachu: prepitōj otcev ī nas Bozse, blahoszloven jeszī.

8. Blahoszlovīte otrocō, Trojcō ravnocsīszlenniī, Szogyitelya Otca Boha, pojte sznīz-sedseje Szlovo, ī ohny v roszu pretvorseje, ī prevoznoszīte vsz̓im zsīzny podavajuscsaho Ducha vszeszvjataho vo vikī.

Prīpiv: Velīcsaj duse moja, precsesztnōj Kreszt Hoszpodeny.

9. Taīn jeszī Bohorodīce raj, nevozgyilanno vozrasztīvsij Chrīszta, īmzse kresztnoje zsīvonosznoje na zemlī naszadīsz̓a drevo: tyim nōnyi voznoszīmu, poklanyajuscsesz̓a jemu, Tya velīcsajem.

Velīcsaj duse moja, zsīvotvor̓ascsaho Kreszta Hoszpodnya vozdvīzsenije.

9. Sznyidiju dreva rodu prībōvsaja szmerty, Kresztom uprazdnīsz̓a dnesz̓; ībo pramaternyaja vszerodnaja

klyatva razrusīsz̓a, proz̓abenijem csīsztōja Bohomatere, juzse vsz̓a Szīlō nebesznōja velīcsajet.

Szvitīlen. Kreszt chranītely vszej vszelennyij; Kreszt kraszota cerkovnaja; Kreszt carem derzsava; Kreszt virnōm utverzsdenije; Kreszt Anhelom szlava; Kreszt biszom jazva.

Chvalīte Hoszpoda sz nebesz: sztr. 17.

Sztīchīrō na 4. hl. 8. O preszlavnaho csudesze! zsīvonosznōj szad, kreszt preszvjatōj na vōszotu voznoszīm javlajetsz̓a dnesz̓; szlavoszlovjat vszī koncō zemnii, usztrasajutsz̓a demonszkija polkī; o kakovōj dar zemnōm darovasz̓a! īmzse Chrīszte szpaszī dusī nasa, jako jedīn blahoutroben. 2.

O preszlavnaho csudesze! jako hrozd īszpolnen zsīvota, poneszōj Vōsnyaho, ot zemlī vozdvīzajem Kreszt vīdītsz̓a dnesz̓, īmzse vszī ko Bohu prīvlekochomsz̓a, ī pozserta bōszty do konca szmerty. O drevo precsesztnoje: īmzse voszprijachom vo Jedemi bezszmertnuju pīscsu, Chrīszta szlavjascse.

O preszlavnaho csudesze: sīrota Kreszta ī dolhota, nebeszī ravna jeszty, jako Bozsesztvennoju blahodatiju oszvjascsajet vsz̓acseszkaja. O szem jazōcō varvarsztiī pobizsdajutsz̓a, o szem szkīptrō utverzsdajutsz̓a. O Bozsesztvennōja lyisztvīcō; jejuzse voszchodīm na nebesza, voznosz̓ascse v pisznech Chrīszta Hoszpoda.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 6. Dnesz̓ proīszchodīt Kreszt Hoszpodeny, ī virniī prijemlyut toho zselanijem, ī vzemlyut īszc̓ilenija dusī zse ī tyila ī vsz̓akija bolyiznī. Szeho c̓iluīm szo radosztiju ī sztrachom: sztrachom, hricha radī, jako nedosztojnī szuscse; radosztiju zse szpaszenija radī, jezse podajet miru na tom prīhvozdīvōjsz̓a Chrīsztosz Boh, īmijaj veliju mīloszty.

Szlava vo vōsnīch Bohu: sztr. 19.

Pred Szlavoszlovijem Jerej oblekajetsz̓a vo vsz̓u szvjascsennīcseszkuju odezsdu. Po velīkom zse Szlavoszlovii, kohda pivcō pojut Trīszvjatoje, Jerej vo vsz̓u szvjascsennīcseszkuju odezsdu oblecsen īdet ko szv. Trapez̓i, kadīt tut vōlozsennōj szv. Kreszt ī neszet jeho okolo szv. Presztola, vzīmaja jeho na hlavi, pred carszkija dverī predīduscsīm szviscsenoszcam, ī tamo sztav, ozsīdajet konec Trīszvjataho. Po szkoncsanii szeho vozhlasahet: „Premudroszty prosztī", na csto līk pojet: „Szpaszī Hoszpodī lyudī tvoja". Poszemu Jerej īdet ko naznacsennomu sztolu ī polahajet verchu jeho Cesztnōj Kreszt ī kadīt jeho ot csetōrech sztran ī poklonysesz̓a jemu, voz̓met jeho vo rukī,

sztanet pred tetrapodom ko vosztoku ī vozhl. ekteniju: „Pomīluj nasz Bozse“, na csto līk po obōcsaju naseho kat. chrama voszpojet: „Hoszpodī pom.“ 12-raz nīz-sīm ī vōszsīm holoszom, pod kotorōm pinijem Jerej puscsajet ī vozdvīzsajet cs. Kreszt blahoszlovlyaja īm narod. Poszemu otchodīt na pravuju sztranu, szmotřa na szīver ī prodolzsajet ekt.: „Jescse molīmszřa o blahovirnom korolyi nasem“, na csto līk vnov pojet: 12-raz Hoszpodī pom., kak pervije, pod kotorōm Jerej szo Kresztom csīnīt kak pervije. Dalyije īdet na 3-uju sztranu ī obrascsszřa ko zapadu prodolzsajet jekt.: „Jescse molīmszřa o boholyubīvom Jepīszkopi“, na csto līk vnov pojet: Hoszpodī pom. 12. nīz-sīm ī vōszsīm holoszom, Jerej zse csīnīt kak pervije. Na konec īdet na csetvertuju sztranu, szmotřa na juh pojet: „Jescse molimszřa o predsztojascsīch lyudech“, ī līk vnov pojet: Hoszpodī pom. 12. ī vsze podobno bōvajet, kak pervije. Poszemu Jerej sztoja pred tetrapodom pojet vozhlasz, po szkoncsanīī kotoraho polahajet cs. Kreszt na tetrapogyi ī pojetszřa: „Kresztu tvojemu“ 3-dō szo poklonamī. Poszlyi szeho zse Jerej čilujet szv. Kresszt ī otchodīt ko szv. Presztolu, a narod pod szīm čilujet szv. Kreszt ī pojutszřa sztīchīrō: „Prijdīte virniī“, poka szoversītszřa čilovanije.

Hl. 2. Prijdīte virniī zsīvotvořascsemu Drevu poklonīmszřa, na nemzse Chrīsztosz Cař szlavō voleju ruči raszproszter, voznesze nasz na pervoje blazsensztvo, īchzse prezsde szlasztiju ukrad vrah, īzhnanō ot Boha szotvorī. Prijdīte virniī Drevu poklonīmszřa, īmzse szpodobīchomszřa nevīdīmōch vrah szokrusītī hlavō. Prijdīte vszřa otecsesztvija jazōk, Kreszt Hoszpodeny pisznymī pocstīm: Radujszřa Kreszte, padsaho Adama szoversennoje īzbavlenije! o tebi virnyijsiī carije nasī chvalyatszřa, jako tvojeju szīloju Īszmaīlitszkija lyudī derzsavno pokařajuscsiī. Tebe nōnyi szo sztrachom Chrīsztiane čilujem; na Tebi prīhvozdīvsahoszřa Boha szlavīm, hlaholyuscse: Hoszpodī, na tom prīhvozdīvōjszřa, pomīluj nasz, jako blah ī cselovikolyubec.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 8. Dneszř īzse neprīkosznovennōj szuscsesztvōm, prīkosznoven mnyi bōvajet, ī sztrazsdet sztrasztī, szvobozsdajaj mja ot sztrasztej; īzse szvit podavajaj szlyipōm, ot bezzakonnōch uszten oplevajetszřa, ī dajet plescsō za plyinennōch na ranō. Szeho csīsztaja Gyiva ī Matī, na Kresztyi zřascsī, bolyiznenno viscsase: Uvō mnyi, Csado moje! csto szije szotvorīl jeszī? krasznyijsij dobrotoju pacse vszřich cselovik, bez dōchanija ī bez zraka javlyajesīszřa, ne īmija vīgyinija nī dobrotō. Uvō mnyi, moj Szvite! ne mohu bez dōchanija zritī tya; utroboju ujazvlyajuszřa, ī lyutoje oruzsije szerdce moje prochodīt. Voszpivaju sztrasztī Tvoja, ī poklanyajuszřa

mīloszerdiju Tvojemu, dolhoterpelīve Hoszpodī, szlava Tebi.

Poszemu Jerej sztoja prī szv. Trapeži pojet Jekt. „Īszpolnīm" ī Otpuszt velīkij.

Na Līturgiī.

Antīfon 1. Bozse, Bozse moj, vonymī mī, vszkuju osztavīl mja jeszī? dalecse ot szpaszenija mojeho szlovesza hrichopadenij moīch.

Molītvamī Bohorodīcō Szpasze, szpaszī nasz.

Bozse moj, vozzovu vo dnī, ī ne uszlōsīsī: ī v noscsī, ī ne v bezumije mnyi.

Molītvamī Bohorodīcō:

Tō zse v szvjatyim zsīvesī, chvalo Īzraīleva: na tya upovasa otcō nasī.

Molītvamī Bohorodīcō:

Szlava: Ī nōnyi: Molītvamī Bohorodīcō:

Antīfon 2. Vszkuju Bozse otrīnul nō jeszī do konca? razhnyivasža jaroszty tvoja na ovcō pazsītī tvojeja.

Szpaszī nasz Szōne Bozsij, plotiju raszpnōjsža na Kresztyi, pojuscsōja tī: Allīluja, 3.

Pomjanī szonm tvoj, jehozse sztyazsal jeszī īszperva, īzbavīl jeszī zsezlom dosztojanija Tvojeho.

Szpaszī nasz Szōne Bozsij, plotiju:

Horá Szion szija, v nejzse vszelīlsža jeszī.

Szpaszī nasz Szōne Bozsij, plotiju:

Szlava: Ī nōnyi: Jedīnorodnōj Szōne:

Vchodnoje. Voznoszīte Hoszpoda Boha naseho, ī poklanyajtesža podnozsiju nohu jeho, jako szvjato jeszty.

Tropar. Szpaszī Hoszpodī lyudī tvoja: sztr. 112.

Szlava: Ī nōnyi: Kondak, hl. 4. Vozneszōjsža na kreszt voleju, tezoīmenītomu tvojemu novomu zsītelysztvu, scsedrotō Tvoja daruj Chrīszte Bozse: vozveszelī szīloju Tvojeju blahovirnaho korolya naseho, pobidō daja jemu na szuposztatō, poszobije īmuscsemu Tvoje oruzsije mīra, nepobidīmuju pobidu.

Vmiszto Trīszvjataho pojem: Kresztu Tvojemu poklanyajemsža Vladōko, ī szvjatoje voszkreszenije tvoje szlavīm.

Prokīmen, hlasz 7. Voznoszīte Hoszpoda Boha naseho, ī poklanyajtesža podnozsiju nohu jeho, jako szvjato jeszty.

Vmiszto „Dosztojno". pojem: Velīcsaj duse moja, precsesztnōj Kreszt Hoszpodeny.

Īn prīpiv. Velīcsaj duse moja, zsīvotvor'ascsaho Kreszta Hoszpodnya vozdvīzsenije.

Prīcsaszten. Znamenasz'a na nasz szvit līca tvojeho Hoszpodī, dal jeszī veszelije v szerdci mojem. Allīluja.

Na Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: Radujsz'a zsīvonosznōj Kreszte: sztr. 111. Radujsz'a Hoszpodeny Kreszte: sztr. 112. — Radujsz'a szlyipōch nasztavnīcse: sztr. 112.

Īnō Sztīchīrō szvjataho (velīkomucsenīka Nīkītō) 3. Hlasz 1.

Podoben: Nebesznōch csīnov: Blahocsesztīvōm vszeoruzsijem ogyijavsz'a, pobornīk javīlsz'a jeszī Chrīszta vszecar'a, Nīkīto sztrasztoterpcse, jakozse drevle Hedeon vszekripkij, īnoplemennōch polkī nīzlozsīv, doblesztvennōm tvoīm derznovenijem.

Īnoplemennaho mucsenīcse poratoval jeszī vszeszīlnoju viroju szpaszovoju bohomudre, preterpivōj sztrasztī, tyim mudre varvarō obratīl jeszī ko Tvorcu ī Vladōci vsz'ich, ī szlavjat jeho blahocsesztīvo.

Nacsatkī mucsenīcse ot varvar Chrīsztu szlavu prīneszōj, javīlsz'a jeszī sztradalec bohohlaholīvōj, ī umer za Trojcu, tyim javsztvenno ī vinec voszprijal jeszī, ī jako szvitīlo szijajesī boholyipno v miri dosztoszlavne.

Szlava: Szvjataho hlasz 6. Szvitīlnīka mucsenīkov tya poznachom, Nīkīto Chrīsztov sztradalcse: tō bo szuscsaho na zemlī dosztoīnsztva szlavu osztavīv, ī otecseszkoje bezbozsije voznenavīgyiv, bohī īch szokrusīl jeszī, ī pobidītelno varvarō poszramīl jeszī. Za Chrīszta mucsenīcsesztvo īszpovidanija īszpolnīl jeszī, ī voīn nebesznaho Boha bōl jeszī. O nasz molīsz'a blahogyitelyu vsz'ich, jezse uscsedrītī ī szpasztī dusī nasa.

Ī nōnyi: Prorokov hlaszō Drevo szvjatoje predvozvisztīsa, īmzse drevnija szvobodīsz'a klyatvō szmertnōja Adam; tvar' zse dnesz' voznoszīmu tomu, szovozvōsajet hlasz, ot Boha prosz'ascsī bohatōja mīlosztī. No jedīnōj vo blahoutrobiī bezmirnōj Vladōko, ocsīscsenije budī nam ī szpaszī dusō nasa.

Vchod. Prokīmen, hl. 7. Boh nas na nebeszī ī na zemlī, vsža jelīka voszchotyi, szotvorī.

(V Szubbotu zse vo vecser Prokīmen: Hoszpogy vocarīsža:)

Na Sztīchovnyi, hl. 6. podob. „Vsze otlozsse": Kreszt vozdvīzajem: sztr. 109.

Sztīch. Voznoszīte Hoszpoda Boha naseho: sztr. 112.

Mojszej predobrazī tya: sztr. 109.

Sztīch. Boh zse car̓ nas prezsde vik: sztr. 112.

Kreszte precsesztnōj: sztr. 109.

Szlava: Szvjataho, hl. 8. Pobidī tezoīmenīt pokazalsža jeszī mucsenīcse vszecsesztne Nīkito, vo podvīži propovidav Chrīszta Boha naseho, ī pred carī ī mucsītelī toho īszpovidal jeszī. Tyim ne presztaj molyasža o mīri mira, ī chrīsztolyubīvōch carich, ī o vszich pamjaty tvoju szoversajuscsīch virno, jedīnomu cselovikolyubcu, īzbavītī vszakaho hnyiva.

Ī nōnyi: Hlasz proroka tvojeho Mojszeja Bozse, īszpolnīsža hlaholyaj: uzrīte zsīvot vas vīszascs pred ocseszō vasīmī. Dnesž Kreszt vozdvīzajetsža, ī mir ot lesztī szvobozsdajetsža. Dnesž Chrīsztovo voszkreszenije obnovlyajetsža, ī koncō zemlī radujutsža, vo kimvalyich Davīdszkī piszny Tebi prīnoszascse ī hlaholyuscse. Szogyilal jeszī szpaszenije poszregyi zemlī Bozse, Kreszt ī voszkreszenije: īchzse radī nasz szpaszl jeszī Blazse ī Cselovikolyubcse: vszeszīlne Hoszpodī, szlava Tebi

Po Nōnyi otpuscsajesī: Tropar̓: Mucsenīk Tvōj Hoszpodī Nīkīta, vo sztradanīī szvojem vinec prijat netlyinnōj ot tebe Boha naseho: īmijaj bo kriposzty tvoju, mucsītelej nīzlozsī, szokrusī ī demonov nemoscsnōja derzosztī. Toho molītvamī szpaszī dusī nasa.

Szlava: Ī nōnyi: Szpaszī Hoszpodī lyudī tvoja: sztr. 112.

Otpuszt velīkij.

1. Oktobrija.

Pokrov preszv. Bohorodīcō.

—=—

Na velīcij Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: Hl. 1. O velīkoje zasztuplenije pecsalynōm jeszī, Bohorodīce csīsztaja, szkoraja pomoscsnīca, szpaszenije mira ī utverzsdenije, mīlosztī pucsīna, Bozsija mudrosztī īsztocsnīk, miru pokrov, voszpojem virniī, szvitlōj omofor jeja chvalyascse neīzrecsenno: Obradovannaja radujsźa, sz Toboju Hoszpogy, podajaj miru veliju mīloszty.

Dīvnōj prorocse Īszaia: budet bo (recse) v poszlyidnyaja dnī javi hora Hoszpodnya, ī dom Hoszpodeny verchu horō; uvīgyichom zse, Vladōcsīce, o tebi īsztīnnoje szbōtije: horō bo ī cholmī ukraszīsaszźa mnohoīmenītōmī cerkvamī Tvoīch prazdnīkov. Tyim veszelo vopijem tī: Obradovannaja, radujszźa, sz Toboju Hoszpogy, podajaj miru Toboju veliju mīloszty.

O csudnoje ukrasenije vszźim virnōm jeszī: prorocseszkoje īsztīnnoje szbōtije, Aposztolom szlava, ī Mucsenīkom udobrenije, gyivsztvu pochvala, ī vszemu miru predīvnōj pokrov. Pokrōj Vladōcsīce, omoforom mīlosztī Tvojeja korolya ī vszźa lyudī, vopijuscsōja: Obradovannaja radujszźa, sz Toboju Hoszpogy, podajaj miru Toboju veliju mīloszty.

Hl. 4. podob. „Jako doblya“:“ Jako Bohonaszazsdennōj raj, ī miszto zsīvotnaho dreva, napajajemo Duchom szvjatōm, Tebe Bohorodīce szviduscse, Tvorca vszźich rozsdsuju, zsīvotnōm chlyibom virnōja pītajuscsa. Jemuzse o nasz szo Predtecseju molīszźa, csesztnōm omoforom pokrōvajuscsī korolya ī lyudī, ot vszźakija napasztī.

Oszvjascsajetszźa nebo ī zemlya, cerkov zse szvitītszźa, ī lyudije vszī veszelyatszźa: sze bo Matī Bozsija, szo anhelszkīmī voīnsztvō, szo Predtecseju ī Bohoszlovom, szo Prorokī zse ī Aposztolō, nevīdīmo vsedse, za Chrīsztianō molītszźa Chrīsztu, pomīlovatī hrad ī lyudī, szlavjascsōja Toja pokrova prazdnīk.

Dobrotu Tya Jakovlyu, ī lyisztvīcu nebesznuju, po nejzse Hoszpogy sznīde na zemlyu, tyich zse tohda obrazō Tvoju cseszty ī szlavu Bohorodīce projavlyachu: Tya rozsdsuju Boha vszᵭich, blazsat nebesznīī Anhelī, ī zemnīī cselovicō, jako za veszᵭ mir molīsīszᵭa, pokrōvajuscsī mīlosztiju Tvoj csesztnōj szoversajuscsīch prazdnīk.

Szlava: Ī nōnyi: Hl. 8. Szoradujutszᵭa sz namī umnaja vszᵭa csīnonacsalija, duchovno szovokuplyse csuvsztvennōj līk, vīgyascse Carīcu ī Vladōcsīcu vszᵭich, mnohoīmennyi virnōmī szlavīmu; radujutszᵭa zse ī duszī pravednōch, szuscsiī zrītelije vīgyinija, na vozduszᵭi molebno prosztīrajuscsu vszecsesztnyiī szvoī ruᵭi, proszᵭascsu umīrenija miru, ī carem derzsavō ī utverzsdenija, ī szpaszenija dusam nasīm.

Vchod. Prokīmen dne. Csteнije.

Na Lītiī, Hl. 3. Naszta dneszᵭ preszvitlōj prazdnīk, preszvjataja Gyivo, csesztnaho tvojeho pokrova, pacse szolnca oszviscsajuscsij lyudī, īzse viroju ot csīszta szerdca tebe īsztīnnuju Materᵭ Bozsiju īszpovidajuscsīch, ī Szōnu Tvojemu vopijuscsīch: Chrīszte Bozse, molītvamī Prīsznogyivō, csīszto ī bez īsztlyinija rozsdsija tya, ne predazsgy vrahom vojujuscsōm na tvoje dosztojanije, no jako mīlosztīv, szpaszī vo mīri dusī nasa.

Hl. 4. Chvalenije tebi jezse po dosztojaniju, lyudije Szōna tvojeho, Precsīsztaja Vladōcsīce, zselajut voszpitī, no ne mohut: vszehda bo vszᵭich virnōch zasztupajesī, ī pokrōvajesī csecstnōm szvoīm Pokrovom, ī molīsīszᵭa szpasztīszᵭa vszᵭim, īzse viroju tebe csīsztuju ī īsztīnnuju Bohorodīcu pocsītajuscsīm.

Hl. 2. Preneporocsnuju vszᵭich Carīcu, precsīsztuju Gyivu, szosedseszᵭa virnīī, dneszᵭ ublazsīm Materᵭ Chrīszta Boha: prīszno bo ko Szōnu ruᵭi mīlosztīvno prosztīrajet; juzse ī predīvnōj Andrej vīgyi na vozduszᵭi, csesztnōm szvoīm Pokrovom lyudī pokrōvajuscsuju; ī Toj umīlyno vozopijem: Radujszᵭa pokrove ī zasztuplenije, ī szpaszenije dusam nasīm.

Szlava: Ī nōnyi: Szmōszl ocsīsztīvse ī um, szo Anhelō ī mō torzsesztvujem szvitlo nacsīnajuscse Davīdszkuju piszny otrokovīᵭi nevisztyi vszᵭich Caᵭa, Chrīszta Boha naseho: voszkresznī Hoszpodī, hlaholyuscse, v pokoj

tvoj, tō ī kīvot szvjatōnī tvojeja; akī bo palatu krasznu sziju ukraszīv, prīcste ju hradu szvojemu Vladōka, sztroītī ī pokrōvatī ot szuposztatnōch pohan, derzsavnoju szīloju tvojeju, molītvamī jeja.

Na Sztīchovnyi, hl. 2. Jako vsz'ich vōssī szuscsī nebesznōch ī zemnōch, Cheruvīm szlavnyijsī, ī vszeja tvarī csesztnyijsī, Tebe zasztupnīcu ī pokrov derzsaven Chrīsztianszkomu rodu Chrīsztosz darova, pokrōvatī ī szpaszatī lyudī szohrissōja, ko tebi prītekajuscsōja. Tyimzse prībizsīscse vsz'im, Tebe voszpivajem Vladōcsīce, ī csesztnōj prazdnīk Tvojeho pokrova prazdnujem szvitlo, Chrīszta molyascse, darovatī nam veliju mīloszty.

Szlōsī dscsī ī vīzsgy, Ī prīklonī ucho tvoje.

Hl. 5. Voszpoīm lyudije szvitlo Davīdszkuju piszny Otrokovīc'i nevisztyi, Bozsijej Materī vsz'ich Car'a Chrīszta: predszta Carīca odesznuju Tebe Vladōko, r'asznō zlatōmī ogyijana, ī preukrasenna Bozsesztvennōmī lyipotamī. Sziju bo īzbrannuju v zsenach pacse vszeho mira udobrīv, blahoīzvolī rodītīsz'a ot Neja, velīkija radī mīlosztī; ī sziju pomoscsnīcu lyudem szvoīm darova, sztroītī ī pokrōvatī ot vsz'akija bidō rabō szvoja, jedīnu blahoszlovennuju.

Līcu tvojemu pomolyatsz'a bohatiī lyudsztiī.

Hl. 7. Hora jeszī velīka ī preszlavna, pacse horō Szīnajszkija, Bohorodīce: ona bo ne terpjascsī sznītija szlavō Bozsija vo obraz'ich ī sz'inech, ohnem vozhar'asesz'a, ī hromī ī molnija tamo bōsa; Tō zse vszeho v tebī Bozsesztvennaho ohnya szuscsa, Bozsija Szlova v csrevi neopalyno noszīla jeszī, manijem Nosz'ascsaho vsz'a: ī materne derznovenije ko Nemu īmuscsī, pomozī Vladōcsīce virno prazdnujuscsōm Tvoj csesztnōj prazdnīk, ī ne zabudī mīlosztīvno posz'iscsajuscsī; prijala bo jeszī ot Boha dar sztroītī ī pokrōvatī Chrīsztoīmenītoje Tvoje sztado, rabō Tvoja.

Szlava: Ī nōnyi: Hl. 2. Jako vincem preszvitlōm, vszecsīsztaja Bohorodīce, pokrovom Tvoīm csesztnōm Cerkov Bozsija priogyisz'a, ī szvitītsz'a radujuscsīsz'a dnesz', ī tajno līkovsztvujet Vladōcsīce, vopijuscsī Tebi: Radujsz'a ogyijanije csesztnoje, ī vincse Bozsija szlavō. Radujsz'a jedīno szlavō szoversenije ī vicsnoje veszelije. Radujsz'a,

ko Tebi prītekajuscsōm prīsztanīscse ī īzbavlenije, ī szpaszenije nase.

Tropar̓, hlasz 4. Dnesz̓ blahovirniī lyudije, szvitlo prazdnujem, osz̓inyajemī Tvoīm Bohomatī prīsesztvijem, ī ko tvojemu vzīrajuscse precsīsztomu obrazu, umīlyno hlaholem: pokrōj nasz csesztnōm Tvoīm pokrovom, ī īzbavī nasz ot vsz̓akaho zla, molyascsī Szōna Tvojeho, Chrīszta Boha naseho, szpasztī dusī nasa.

Procseje jako ukazasz̓a na sztr. 98.

Na Utrenī.

Po Boh Hoszpogy: Dnesz̓ blahovirniī lyudije: 3.

1. Sz̓idalen, hlasz 3. Bozsesztvennōmī szijaniī Anhelszkīch voīnsztv okruzsajema, ī szo csīnymī Prorok ī Aposztol csesztno szluzsbu prijemlyuscsī jako Matī Bozsija, posz̓itī nasz tvoīch rab, molyascsī Chrīszta Boha naseho, darovatī nam veliju mīloszty.

2. Sz̓idalen, hl. 6. Bezpomoscsnōm kriposzty Tō voīsztīnu, precsīsztaja Bohomatī! otsz̓udu szmīrenniī Toboju vozvōsajemsz̓a, o tebi vōszoc̓i derzsīmsz̓a; Tō jeszī vsz̓im pokrov ī ko Bohu chodataīca.

Chvalīte īmja Hoszpodne: sztr. 99.

Velīcsajem Tya, preszvjataja Gyivo, ī cstem pokrov Tvoj csesztnōj, Tya bo na vozdusz̓i vīgyi szvjatōj Andrej, za nasz Chrīsztu molyascsujusz̓a.

Sztīchī: Zsīvōj vo pomoscsī Vōsnyaho, vo krovi Boha nebesznaho vodvorītsz̓a. — Plescsma szvoīma osz̓inīt tya, ī pod krīlyi jeho nagyijesīsz̓a. — Jako szokrō mja v krovi szvojem, v deny zla mojeho pokrō mja. Szōnove zse cselovicsesztiī v krovi krīlu Tvojeju nagyijutsz̓a. — Projdu v miszto krova dīvna, dazse do domu Bozsija. — Ī rich: kto daszty mī krīlyi jako holubīnyi, ī polescsu ī pocsiju. — Jako na tya upova dusa moja, ī na sz̓iny krīlu Tvojeju nagyijusz̓a. — Dolhotoju dnij īszpolnyu jeho ī javlyu jemu szpaszenije moje. — Szlava: Ī nōnyi: allīluja.

Sz̓idalen, hl. 4. Jako drevnyaho voīsztīnu precsesztnyije kīvota Tvoj precsesztnōj omofor, pacse īlektra proszviscsajasz̓a: ne vescsesztvennyi, no duchovnyi netlyinnōmī Tvoīmī precsīsztōmī rukamī prosztīrajem, szoblyudajet mīlosztīvno csesztvujuscsīch blahoukrasennōj prazdnīk Tvojeho pokrova, Vladōcsīce: vo onyzse szosedsesz̓a, uszerdno prazdnujem.

Ot junosztī mojeja: sztr. 104.

Prokīmen, hl. 4. Pomjanu īmja Tvoje vo vsźakom rogyi ī rogyi.

Po Pszalmi 50. Szlava: Molītvamī Bohorodīcō: — Ī nōnyi: tojzse, poszem „Pomīluj mja Bozse" ī Sztīchīra hl. 8. Szoradujutsźa sz namī umnaja vsźa: sztr. 121.

Na Kanonyi Īrmoszī, hl. 4. Otverzu uszta moja, ī napolnyatsźa ducha, ī szlovo otrōhnu Carīci Materī, ī javlyusźa szvitlo torzsesztvuja, ī voszpoju radujaszźa Tvoja csudesza.

3. Tvoja pisznoszlovcō Bohorodīce, zsīvōj ī nezavīsztnōj īsztocsnīcse: līk szebi szovokuplysōja duchovno utverdī, vo Bozsesztvennyij Tvojej szlavi vincev szlavō szpodobī.

4. Szźigyaj vo szlavi, na presztolyi Bozsesztva, vo oblaci lehci, prijde Īszusz prebozsesztvennōj netlyinnoju dlaniju, ī szpasze zovuscsōja: szlava Chrīszte szīlyi Tvojej.

5. Uzsaszosaszźa vszźacseszkaja o Bozsesztvennyij szlavi Tvojej; Tō bo neīszkuszobracsnaja Gyivo, īmila jeszī vo utrobi nad vszźimī Boha, ī rodīla jeszī bezlyitnaho Szōna, vszźim voszpivajuscsōm Tya, mīr podavajuscsaja.

6. Bozsesztvennoje szije ī vszecsesztnoje szoversajuscse prazdensztvo, bohomudriī, Bohomatere: prijdīte rukamī voszplescsīm, ot neja rozsdsahoszźa Boha szlavīm.

7. Ne poszluzsīsa tvarī bohomudriī pacse Szozdavsaho no ohnennoje prescsenije muzseszkī popravse, radovachuszźa pojuscse: Prepitōj Otcev Hoszpogy ī Boh, blahoszloven jeszī.

8. Otrokī blahocsesztīvōja vo pescsī, Rozsdesztvo Bohorodīcsno szpaszlo jeszty; tohda ubo obrazujemoje, nōnyi zse gyijsztvujemoje, vszelennuju vszźu vozdvīzajet pitī Tebi: Hoszpoda pojte gyila, ī prevoznoszīte Jeho vo vszźa vikī.

Prīpiv. Velīcsaj duse moja, csesztnōj pokrov Prīsznogyivō Bohorodīcō.

9. Vszźak zemnorodnōj da vzōhrajetsza, Duchom proszviscsajem: da torzsesztvujet zse bezplotnōch umov jeztesztvo, pocsītajuscseje szvjascsennoje torzsesztvo Bo-

homatere, ī da vopijet: Radujsža vszeblazsennaja Bohorodīce, csīsztaja Prīsznogyivo.

Velīcsaj duse moja, ko Īszuszu Chrīsztu molītvennīcu za nasz, Bohorodīcu Mariju.

Szvitīlen, podob. „Zsenō uszlōsīte“: O precsīsztaja Hoszpozse, Gyivo Bohorodīce! pokrōj nasz csudesznōm szvoīm omoforom, szochranyaja korolya ī lyudī ot vszakaho zla, jakozse tya precsudnōj Andrej vīgyi vo Vlachernsztyij cerkvī molyascsujuszža; ī nōnyi nam, Hoszpozse, poszlī velīkuju szvoju mīloszty.

Vszakoje dōchanije da chvalīt Hoszpoda: sztr. 17.

Sztīchīrō hl. 8. podob. „O preszlavnoje csudo“. Tebi prīpadajem Hoszpozse, ī umīlyno klanyajuscseszža molīm Tya. Radujszža bohoblazsenne Vladōcsīce, mnohoīmenītaja Gyivo, prorokī proobrazsennaja csesztno: v Tya bo jako rosza Chrīsztosz sznīde, ī rodīla jeszī brakoneīszkusznaja csīsztaja, ī na ruku noszīla jeszī vszich Tvorca ī Hoszpoda. Jemuzse nōnyi o nasz molīszža, szlavjascsīch virno Tvojeho pokrova prazdnīk.

Pojut Tya Gyivo Bohorodīce, Anhelsztiī csīnī, ī szlavjat Patriarszī szo Archijereī, ī szvjatiī Aposztolī jako Materī Bozsijej csesztno szluzsat Tebi, vīgyascse Tya za mir molītvu tvoraścsuju ko Szpaszu vszich Chrīsztu Bohu. Jemuzse pomolīszža īzbavītī hrad szej (īlī vesz sziju) ī lyudī, szlavjascsōja Tya virno, ī Tvojeho pokrova prazdnīk cstuscsōja.

Pacse Aronya kīvota vszu Tya Boh oszvjatī Duchom, Bohorodīce, szvjatōm; pacse szolnecsnōch lucs Tvoīm szvityascsīmszža omoforom oszviscsajesī Cerkov ī lyudī, ī tymu hrichov nasīch othonyajesī; īzbavlyajesī zse ot bid ī szkorbej, viroju cstuscsōja Tvojeho csesztnaho pokrova prazdnīk.

Szlava: Ī nōnyi; hl. 6. Jako vīgyi Tya precsudnōj Andrej na vozduszi, szo Archanhelszkīm mnozsesztvom, szo Aposztolō ī Prorokī, ī mnozsesztvom Mucsenīkov, Szōnu Tvojemu ī Bohu nasemu o hragyi ī lyudech molyascsujuszža Vladōcsīce, ī csesztnōm Tvoīm pokrovom pokrōvajuscsuju: ne oszkugyij ī nōnyi, Precsīsztaja, szpasztī īzradnoje dosztojanije Tvojeho Szōna, precsesztnōj prazdnīk Tvoj prazdnujuscseje, Mnohopitaja.

Na Līturgiī.

Tropar: Dnesź blahovirniī: sztr. 123. — Kondak, hl. 3. Gyiva dnesź predsztoīt vo cerkvī, ī szo līkī Szvjatōch nevīdīmo za nō molītsźa Bohu; Anhelī szo Archijereī poklanyajutsźa, Aposztolī zse szo Prorokī līkovsztvujut; nasz bo radī molīt Bohorodīca previcsnaho Boha.

Prokīmen, hlasz 3. Velīcsīt dusa moja Hoszpoda: sztr. 106.

Vmiszto: „Dosztojno": Velīcsaj duse moja: — Vszźak zemnorodnōj: sztr. 124.

Prīcsaszten. Csasu szpaszenija prijmu: sztr. 106.

Na Vecsernī.

Sztīchīrō na Hoszpodī vozzvach 6., ī to trī īz Oktoīcha nasztojascsaho hlasza, ī trī szv. **Kīprianu ī Jusztīnyi.**

Hl. 4. Podoben: „Jako doblya": Szvjascsennīcseszkīm pomazanijem, ī mucsenīcseszkoju kroviju, Bohu prīblīzsīlsźa jeszī szoversennyijse Kīpriane vszeszlavne, cvite jesztesztva, dobroto szlovesz, mudrosztī verchovnīcse, pravosztī dohmatov mirīlo, kanonov vszeszlīcsnaja pravota, ī cerkvej blaholyipije.

Sztrazsduscsōm blahoszlavije, mucsenīkom vinec, podpīszuja uvirīl jeszī bohomudrōja, derzatī doblesztvennyijse, na razlīcsnōja mukī ī uzō ī temnīcō, ī tyilesz obnazsenija, ī vjazanija, ī sztudenī lyutyijsōja, ī na ranō ī szmerty poszlyīzsde, Kīpriane vszecsesztne.

Na csarovanija demonszkaja, pisznymī ducha, ī kreszta znamenijem protīvlsīsźa, gyivsztvo szoblyula jeszī, ī mucsenīca nepobidīmaja prīvelaszźa jeszī Chrīsztu, szvjascsennyijseje zakolenije. Tyim polucsīla jeszī vincō pobidnōja, Jusztīno, gyivam ī mucsenīkom ukrasenaja szvitloszty.

Szlava, hl. 2. Ucsenija preleszty, ī znanije īdolov otverhl jeszī īsztīnno, ī kreszta ogyijalszźa jeszī oruzsijem na szpaszenije, Kīpriane vszeblazsenne, poverh knīhī volsebnōja, cselovika otlozsīl jeszī vetchaho, ī vszelīszźa vo tya Bohoznanije Trojcō jedīnoszuscsnōja; sziju molī Jerarse szo Anhelō, jezse szpasztīszźa nam.

Ī nōnyi Bohorodīcsen, īlī Kresztobohorodīcsen. Podoben: Jehda ot dreva: Drevu kresztnomu tya Īszusze prīhvozsdenna, zrjascsī neīszkuszobracsnaja, placsuscsī: csado szladcsaj-

seje, pocsto osztavīl jeszī mene rozsdsuju tya jedīnu, szvite neprīsztupnōj prebeznacsalnaho Otca; potscsīsža ī proszlavīsža, jako da szlavu polucsat Bozsesztvennuju, bozsesztvennōja sztrasztī tvoja szlavjascsiī.

Na Sztīchovnyi sztīchīrō Oktoīcha. Szlava, hl. 2. Szvitīlnīka bohoszijannaho, Pavlova szobesžidnīka ī gyilom szoprīcsasztnīka, Kīpriana voszchvalīm: szo Anhelō bo veszelītsža, priīm vinec netlyinija ot jedīnaho Boha: ī molītsža szpasztīsža dusam nasīm.

Ī nōnyi Bohorodīcsen, īlī Kresztobohorodīcsen. Podoben: Jehda ot dreva. Jehda neszkvernaja Ahnīca, vīgyi szvojeho Ahnca, na zakolenije jako cselovika voleju vlekoma, placsuscsī hlaholase: bezcsadsztvovatī mja nōnyī tscsīsīsža Chrīszte rozsdsuju tya. Csto szije szotvorīl jeszī, īzbavītelyu vszacseszkīch; obacse voszpivaju ī szlavlyu tvoju, juzse pacse uma zse ī szlova, krajnyuju blahoszty cselovikolyubcse.

Tropaŕ, hlasz 4. Ī nravom prīcsasztnīk, ī presztolom namisztnīk Aposztolom bōv, gyijanije obril jeszī Bohoduchnovenne, vo vīgyinija voszchod: szeho radī szlovo īsztīnō īszpravlyaja. Ī virō radī posztradal jeszī dazse do krove, szvjascsennomucsenīcse Kīpriane, molī Chrīszta Boha szpasztīsža dusam nasīm.

Szlava: Ī nōnyi: Bohorodīcsen dnyu.

Vo Negyilyu po 11-om dnī Oktobrija.

Pamjaty szvjatōch Otec

szedmaho vszelenszkaho Szobora, Nikejszkaho zse vtoraho.

Vo Szubbotu na velīčij Vecsernī.

Sztīchīrō řadovaho hlasza csetōrī, ī szv. Otcem szlyidujuscsōja:

Hl. 6. podob. „Otcsajannaja:“ Csesztnōja szoborō Otcev, vo raznaja vremena szosztavīv, vo jedīno szobra jedīnyim ī tyimzse pravīlom, žilo dobri patriarch Herman novōj pīsa, kupno zse ī derzsa dohmatō szīch, īzse ī molītvennīkī bodrsztvennōja szija szpaszenija, Hoszpodu predlahajet, ī pasztvi szo pasztōrī. 2.

Zakona pīszanije gyitem jevrejszkīm polozsī csesztnuju szedmīcu, szinī prīderzsascsōmsza, ī szluzsascsōm szej: jusze Otcō szteksesza na szedmom szobori manijem Bozsiīm, vo sesztī dnech vsze szije szoversīvsaho, ī szedmōj blahoszlovīvsaho, csesztnyijsij szogyilovatī, pregyil virō īzlozsīvse.

Trojcu vszim ot vescsej, mirobōtija szuscsuju vīnu, jaszno predaszte treblazsennii Otcō: trī bo ī csetōre szoborō, taīnsztvennyijsīm szlovom polozsīvzse, ī otmsztītelije javlsesza pravoszlavnaho szlova: sztīchija csetōre szuscsa, ī Trojcu īzjasznīszte, szozdavsuju szija, ī mir szotvorsuju.

Dovlyase ī jedīnoju zsīzny vdochnutī lezsascsemu szōnu szluzsascsija, proroka Jeliszszeja szlyacsenije žilno: obacse obratīsza szedmīzsdō, ī preklanyasesza szemu, provozviscsaja jako provīdec vasa szoborō, īmzse umerscsvlenije Bozsesztvennaho Szlova vodusīszte, Arija umertvīvse, ī jeho szversztnīkī.

Kto Tvoju Szpasze rīzu razdra? Arij, tō rekl jeszī. Īzse Trojcō preszicse jedīnocsesztnoje nacsalo vo razgyilenija, szej otverzse Tya bōtī jedīnaho ot Trojcō; szej ī Nesztoria ucsīt Bohorodīcu ne hlaholatī; no szobor īzse vo Nikeī, Szōna Bozsija Tya propovida Hoszpodī, Otcu ī Duchu szopresztolyna.

Szlava: hl. 6. szamohlaszen. Taīnsztvennōja dnesz̓ Ducha trubō, bohonosznōja Otcō voszchvalīm, pisznopivsōja poszregyi Cerkve piszny szlīcsnuju bohoszlovija, Trojcu jedīnu, nepreminnuju, szuscsesztvo zse ī Bozsesztvo: nīzlozsītelī Arijevō, ī pravoszlavnōch pobornīkī, molyascsōjasz̓a vszehda Hoszpodu, pomīlovatīsz̓a dusam nasīm.

Ī nōnyi: Dohmat hlasza.

Vchod, Prokīmen dne ī Cstenije.

Sztichovnō voszkresznō, tazse hl. 4. Szlava: Molebnuju pamjaty dnesz̓ bohonosznōch Otcev, ot vszeja vszelennōja szobravsīchsz̓a vo szvitlyim hragyi Nikejsztyim, pravoszlavnōch szobranija, blahocsesztvujuscse virno prazdnujem. Sziī bo lyutaho Arija bezbozsnoje velyinije blahocsesztvomudrennyi nīzlozsīsa, ī ot katholīcseszkija Cerkve szobornyi toho īzhnasa, ī jaszno Szōna Bozsija jedīnoszuscsna, ī szoprīsznoszuscsna, prezsde vik szuscsa, vsz̓ich naucsīsa īszpovidatī, vo īzobrazsenii virō, īzvisztno ī blahocsesztno szije īzlozsīvse. Tyimzse ī mō bozsesztvennōm īch povelyinijem poszlyidsztvujuscse, īzvisztno virujuscse szluzsīm: szo Otcem Szōnu ī Duchu vszeszvjatomu, vo jedīnom Bozsesztvi Trojc̓i jedīnoszuscsnyij.

Ī nōnyi: Bohorodīcsen: Prīzrī na molenija: sztr. 38.

Po Nōnyi otpuscsajesī: Tropar̓ voszkr. hlasza, Szlava: Tropar̓, hl. 8. Preproszlavlen jeszī Chrīszte Bozse nas, szvitīla na zemlī otcō nasī osznovavōj, ī tyimī ko īsztīnnyij viri vsz̓a nō nasztavīvōj: Mnohoblahoutrobne, szlava Tebi.

Ī nōnyi: „Īzse nasz radī“: sztr. 68.

Na Utrenī.

Na Boh Hoszpogy: tropar̓ voszkr. dvazsdō, Szlava: Preproszlavlen jeszī: Ī nōnyi: Īzse nasz radī: sztr. 68.

Na Kanonyi Īrmoszī r̓adovaho hlasza.

Vsz̓akoje dōchanije da chvalīt Hoszpoda.

Na Chvalītech Sztīchīrō voszkresznō 4, ī Otcev 4, szlyidujuscsōja:

Hl. 6. podob. „Vsze otlozsse:“ Vsze szobravse dusevnoje chudozsesztvo, ī bozsesztvennōm Duchom uszmotrīvse, bozsesztvennoje ī csesztnoje īzobrazsenije, csesztnii Otcō bohopīszatelyno nacsertasa, v nemzse javsztvennyi Rozsdsemu szobeznacsalyna Szlova naucsajut, ī vszeīsztīnno

jedīnoszuscsna, aposztolyszkīm poszlyīdujuscse javi ucsenijem, blahoszlavnii ī vszebohatiī, voīsztīnu ī vszemudriī.

Blahoszloven jeszī Hoszpodī Bozse Otec nasīch, chvalyno ī proszlavlenno īmja tvoje vo vikī.

Vsze prijemse umnoje szijanije szvjataho Ducha, prejesztesztvennoje blahoszlovenije kratkīmī hlaholō, ī mnohīm razumom bohoduchnovenno proszviscsasa, jako Chrīsztovō propovidnīcō, jevanhelszkīch prīsztavnīcō ucsenij blazsenniī, ī blahocsesztīvōch predanij sz vōse prijemse szīch otkrovenije javi, ī proszvitīvsesz̓a, īzlozsīsa viru bohonaucsennuju.

Szoberīte jemu prepodobnōja jeho.

Vsze szobravse pasztōrszkoje īszkusztvo, ī jaroszty podvīhse nōnyi pravednyijsuju, otmsztītelynyi tyazskija othnasa ī pahubnōja volkī, prascseju duchī īzmetavse ot cerkovnaho īszpolnenija, ī padsīch jako ko szmertī, ī jako neīszc̓ilyno neduhovavsīch bozsesztvenniī pasztōrije, ī jako rabī prīsznyijsiī Chrīsztovō, ī bozsesztvennaho propovidanija taīnnīcō szvjascsennyijsiī.

Szlava: hl. 8. Szvjatōch Otec līk ot vszelenszkīch konec szteksesz̓a, Otca ī Szōna ī Ducha szvjataho jedīno szuscsesztvo propovida ī jesztesztvo, ī taīnsztvo bohoszlovija jaszno predade Cerkvī; īchzse pochvalyajuscse viroju, ublazsīm hlaholyuscse: O bozsesztvennōj polcse, bohohlaszniī oruzsnīcō opolcsenija Hoszpodnya, zvizdō vszeszvitlōja mōszlennōja tverdī, taīnsztvennaho Sziona neoborīmiī sztolpī, müroduchnovenniī cvitī rajsztiī, vszezlataja uszta szlova, Nikejszkaja pochvalo, vszelennōja ukrasenije, prīlyizsno molītesz̓a o dusaoh nasīch.

Ī nōnyi: Preblahoszlovenna jeszī: sztr. 18.

Na Līturgiī.

Po Vchogyi Tropar̓ voszkreszen, Otcem: Preproszlavlen jeszī: sztr. 129. Ī Kondak voszkr. Szlava: Kondak Otcem hl. 6. Īzse ot Otca vozszijav Szōn neīzrecsenno, īz zsenō rodīsz̓a szuhub jesztesztvom, jehozse vīgyascse ne otmetajemsz̓a zraka īzobrazsenija, no szije blahocsesztno nacsertajuscse, pocsītajem virno; ī szeho radī īsztīnnuju viru Cerkov derzsascsī, lobōzajet Īkonu vocselovicsenija Chrīsztova.

Ī nōnyi: Kond. chrama īlī po Usztavu.

Prokīmen voszkreszen hlasza, poszem piszny Otcev hl. 4. Blahoszloven jeszī Hoszpodī Bozse otec nasīch: chvalyno ī proszlavleno īmja tvoje vo vikī.

Prīcsaszten. Chvalīte: Druhij: Radujtesz'a Pravednii, o Hoszpogyi, pravōm podobajet pochvala. Allīluja.

---

8. Novembrija.

Szobor szv. Archīsztratīha Mīchaīla,

ī procsīch bezplotnōch Szīl.

Na velīcij Vecsernī.

Sztīchīrō na 8., hl. 4. podob. „Jako doblya“:“ Trīszolnecsnaho Bozsesztva predsztately, szvitlyijsij Mīchaīle javlyajasz'a Archīsztratīzse, szo hornīmī szīlamī zovesī, radujasz'a: Szvjat jeszī Otcse, szvjat jeszī szobeznacsalnoje Szlovo, szvjat jeszī ī szvjatōj Duse, jedīna szlava, jedīno carsztvo ī jeszteszvo, jedīno Bozsesztvo ī szīla.

Ī vīd tvoj ohnen, ī dobrota csudna, Mīchaīle pervoanhele: nevescsesztvennōm bo jeszteszvom prechodīsī koncō, īszpolnyaja povelyinija vsz'ich Tvorca; szīlen vo kriposztī tvojej poznavajem, ī īsztocsnīk īszc'ilenija chram tvoj szogyilovaja, zvanijem tvoīm szvjatōm pocsītajemōj.

Tvor'aj Anhelō Tvoja, jakozse pīszasz'a, duchī, ī szluzsascsōja Tebi plameny ohnennōj, poszregyi csīnov pervensztvujuscsa pokazal jeszī Hoszpodī Tvoīch archanhelszkīch, Mīchaīla Archīsztratīha, Tvoīm manovenijem povīnujuscsasz'a Szlove, ī piszny trīszvjatuju szo sztrachom vozhlasajuscsa szlavi Tvojej.

Hl. 4. podob. „Dal jeszī znamenije“: Um predvicsnōj, szvit szosztavī vtorōj, Havriīla Tebe prīcsasztiī Bozsesztvennōmī proszviscsajuscsaho vsz'u vszelennuju, ī juzse ot vika otkrōvajuscsaho nam Bozsesztvennuju ī velīkuju īsztīnno tajnu: vo utrobi Voploscsajemaho gyivsztven-

nyij, szuscsa beztyilesznaho, ī bōvsa cselovika, vo jezse szpasztī cselovika.

Presztolu predsztoja trīszolnecsnaho Bozsesztva, ī bohatno oszijajem Bozsesztvennōmī szvitlosztymī, īszpuscsajemōmī nepresztanno ottudu: szuscsōja na zemlī radosztno līkujuscsōja, ī blahochvalyascsōja tya, sztrasztej mhlō īzbavī, ī proszviscsenijem ujasznī Havriīle Archīsztratīzse, molītvennīcse o dusach nasīch.

Szokrusī szvīripsztva ahar̓anszkaja, na sztado tvoje csaszto nachogyascsaja; usztavī razdorō Cerkve; ukrotī bur̓u bezmirnōch īszkusenij; īzbavī ot bid ī obsztojanij, lyuboviju cstuscsōja tya, ī pod krov tvoj prībihajuscsōja, Havriīle Archīsztratīzse, molītvennīcse o dusach nasīch.

Szlava: hl. 6. Szoradujtesz̓a nam vsz̓a anhelszkaja csīnonacsalija: pervosztojately bo vas, ī nas predsztately, velīkij Archīsztratīh, vo dnesnij deny, vo csesztnyim jeho chrami preszlavno javlyajasz̓a, oszvjascsajet. Tyimzse po dolhu voszpivajuscse, tomu vozopiīm: Pokrōj nasz krovom krīl tvoīch, velīcsajsij Mīchaīle Archanhele.

Ī nōnyi: Szoradujtesz̓a nam vsz̓a gyivsztvennōch līkosztojanija: predsztatelynīca bo nasa, ī chodataīca, ī pokrov, velīkoje prībizsīscse, vo dnesnij deny vo csesztnyim jeja ī Bozsesztvennyim chrami, szkorbjascsōja utyisajet. Tyimzse po dolhu voszpivajuscse sziju, vozopiīm: Pokrōj nō bozsesztvennōm predsztatelysztvom Tvoīm, precsīsztaja Bohorodīce Vladōcsīce.

Vchod. Prokīmen dne. — Cstenije.

Na Lītiī, hl. 1. Umnōch szīl Archīsztratīzī, predsztojascse nepresztanno Vladōcsnyu presztolu, molītesz̓a ko Hoszpodu, mīr miru darovatī, ī dusam nasīm veliju mīloszty.

Csīnonacsalynīk vōsnīch szīl, Mīchaīl pervonasztojately bozsesztvennōch csīnov, dnesz̓ nasz ko torzsesztvu szozva, īzse vszehda sz namī chogyaj ī szochranyajaj vsz̓a ot vsz̓akaho diavolya obsztojanija; prijdīte ubo prazdnolyubcō ī Chrīsztolyubcō, cvitō dobrogyitelej vzemse, csīsztōmī pomōszlō, ī szovisztiju blahosztojannoju, Archanhelov szobor pocstīm; toj bo nepresztanno Bohu predsztoja, ī trīszvjatuju piszny voszpivaja, molīt szpasztīsz̓a dusam nasīm.

Hl. 2. Nevescsesztvennoje szuscsesztvo, umnōch szīl predsztatelysztvujuscse, ī trīszolnecsnōja szlavō blīsztanymī szvitodajuscse vszelennyij Archīsztratīzī, nepresztannōm hlaszom trīszvjatuju piszny voszpivajete. Tyimzse molītesz*a, szpasztīsz*a dusam nasīm.

Nevescsesztvennōj presztol okruzsajuscse, umnaja szuscsesztva, bozsesztvenniī beztyilesznīī, trīszvjatuju piszny pravītelyu Bohu, plamennōmī usztnamī pojete: Szvjatōj Bozse, Otcse beznacsalynōj, szvjatōj kripkij Szōne szobeznacsalnōj, szvjatōj, bezszmertnōj, jedīnoszuscsnōj Duse, Otcu ī Szōnu szproszlavlyajemōj.

Beztyilesznōmī usztnamī, ī umnōmī usztō anhelsztiī csīnī nepresztannoje pinije prīnosz*at Tvojemu neprīsztupnomu Bozsesztvu Hoszpodī, ī umī csīsztiī ī szluzsītelije Tvojeja szlavō chvalyat tya Hoszpodī: szo nīmīzse Mīchaīl beztyilesznōj, ī Havriīl z*ilo blaholyipnyijsij, ī pervosztojatelije hornīch szīl, Archīsztratīzī anhelsztiī ucsredītelije nasī dnesz* bōsa: pisznī pisznej povelyivajuscse nam pitī neprīsztupnyij szlavi Tvojej cselovikolyubcse, jejzse molyatsz*a nepresztanno za dusō nasa.

Szlava: hl. 4. Ohnennōmī usztnamī pojut tya Cheruvīmī Chrīszte Bozse, beztyilesznōmī zse usztō nemolcsno szlavoszlovīt tya archanhelszkij līk: Mīchaīl zse Archīsztratīh vōsnīch szīl, pobidnuju piszny nepresztanno prīnoszīt szlavi Tvojej. Toj bo nasz dnesz* ozarī ko torzsesztvu szvitlomu, vozbr*acatī dosztojnyi pszalomszkī chvalu trīszvjatuju, brennōmī usztnamī; jako vsz*acseszkaja Tvojeho chvalenija īszpolnīsasz*a, ī podajesī miru tyīm veliju mīloszty.

Ī nōnyi: Dnesz* bohovmisztīmōj chram Bohorodīca, vo chram Hoszpodeny prīvodītsz*a, ī Zacharija sziju podemlet; dnesz* szvjataja szvjatōch radujutsz*a, ī līk anhelszkij taīnsztvenno torzsesztvujet: Radujsz*a Blahodatnaja, Hoszpogy sz toboju, īmijaj veliju mīloszty.

Na Sztīchovnyi, hl. 1. podob. „Nebesznōch csīnov“. Anhelszkī vo miri torzsesztvujuscse, szuscsemu na presztolyi szlavō Bohu sz*igyascsemu, vozopiīm piszny: Szvjat jeszī Otcse nebesznōj, szvjat jeszī szoprīsznoszuscsnoje Szlovo, szvjat jeszī ī Duse vszeszvjatōj.

Tvor*aj Anhelō szvoja duchī, ī szluhī szvoja ohny palyascs.

Nebesznōm pervensztvuja vo derznovenii mnozim, ī predsztoja presztolu sztrasnomu vo szlavi, szamovīdcse neīzrecsennōch, szpaszī nō Mīchaīle Archīsztratīzse, szuscsōja v nuzsdach, ot bid ī napasztej, molītvamī tvoīmī, molīmsza.

Chvalīte jeho vszī Anhelī jeho, chvalīte jeho vsza szīlō jeho.

Bezplotnōch Anhelov pervōj jeszī, ī szluzsītely Bozsesztvennaho szvitozarenija onaho, szamovīdec zse ī taīnnīk, szpaszī nō Mīchaīle Archīsztratīzse, lyitno cstuscsōja tya blahocsesztno, ī pojuscsōja Trojcu virno.

Szlava: Ī nōnyi: hlasz 8. Jako csīnonacsalnīk ī pobornīk ī Anhelov nacsalovozsgy Archīsztratīzse, vszakija nuzsdō ī szkorbī, neduhov ī lyutōch hrichov szvobodī, virno voszpivajuscsōja ī molyascsōja tya szlavne, javi jako Nevescsesztvennaho zra, ī neprīsztupnōm szvitom Vladōcsnija szlavō oszijajem; Toj bo cselovikolyubno ploty nasz radī ot Gyivō prijat, szpasztī voszchotyiv cselovicsesztvo.

Po Nōnyi otpuscsajesī: Tropar, hl. 4. Nebesznōch voīnsztv Archīsztratīzī, molīm vasz prīszno mō nedosztojnii, da vasīmī molītvamī ohradīte nasz krovom krīl nevescsesztvennōja vaseja szlavō, szochranyajuscse nō prīpadajuscsōja prīlyizsno, ī vopijuscsōja: ot bid īzbavīte nō, jako csīnonacsalnīcō vōsnīch szīl.

Na Utrenī.

Po Boh Hoszpogy: Nebesznōch voīnsztv: 2. — Szlava: Ī nōnyi· Jezse ot vika utajennoje: sztr. 39.

1. Szidalen, hl. 1. podob. „Hrob Tvoj": Presztolu sztrasnomu predsztojascse prīszno, ī szvitlōmī zaramī trīszolnecsnaho Bozsesztva oszijajemī, proszvitīte nō, hrichovnōj mrak othonyascse, vas szobor prazdnujuscsōja szvitlo, ī prīlyizsno molīte, īzbavītīsza nam ot bid, preszvitlii molītvennīcō.

Szlava: Līk Anhelszkij Archīsztratīha īmija Bozsesztvennaho Mīchaīla, sz nīm szvjatyij Trojci prīnosajet pinije; ot ne szuscsīch bo Szogyitely vszacseszkīch, voīnsztva ohnezracsnōch csīnov szlovom prīvede.

Ī nōnyi: Upovanije Chrīsztian, preszvjataja Gyivo, Jehozse rodīla jeszī Boha, pacse uma ī szlova, nepre-

sztanno molī sz hornīmī Szīlamī, podatī osztavlenije hrichov nasīch vszᵭich, ī īszpravlenije zsītija, viroju ī lyuboviju prīszno szlavjascsōm Tya.

2. Szᵭidalen, hl. 2. Poszregyi polkov Anhelszkīch sztarijsij javīlszᵭa jeszī Mīchaīle Archīsztratīzse: vōsnyaho Carᵭa nepresztanno molī, dolynōch mucsītelej hordōnyu nīzlozsītī, ī jako īmija derznovenije u presztola ohnezracsnaho, molī za nō nepresztanno rabō tvoja.

Szlava: hl. 4. podob. „Szkoro predvarī“: Cheruvīmī ī Szerafīmī, mnohoocsītaja Archanhelov szluzsītelej voīnsztva, szo Vlasztymī Presztolī, Hoszpogysztva, Anhelī, Szīlō zse ī Nacsala, molyat Tya, Tvorca naseho ī Boha ī Vladōku, da ne prezrīsī molenija lyudej szohrisīvsīch, Bozse mnohomīlosztīve.

Ī nōnyi: Gyivo vszeneporocsnaja, jazse preszuscsnaho Boha rozsdsaja: szo bezplotnōmī Toho nepresztanno molī, osztavlenije prehrisenij, ī īszpravlenije zsītija datī nam prezsde konca, viroju ī lyuboviju pojuscsōm Tya po dolhu, jedīna Vszepitaja.

Chvalīte īmja Hoszpodne, allīluja: sztr. 99.

Velīcsajem Tya, szvjatōj Archanhele Chrīsztov Mīchaīle, ī vasz szvjatiī Archanhelī, Anhelī, Nacsala, Vlasztī, Presztolī, Hoszpogysztvija, Szīlō, ī Cheruvīmī, ī sztrasniī Szerafīmī, proszlavlyajuscsīch Hoszpoda.

Velīcsajem Tya, Archanhele Chrīsztov Mīchaīle, ī cstem obraz tvoj szvjatōj, jako vo podobiī Bozsesztvennaho līca tvojeho.

Īszpovimszᵭa Tebi Hoszpodī vszᵭim szerdcem moīm, ī pred Anhelō voszpoju Tebi. — Tvorᵭaj Anhelō szvoja duchī, ī szluhī szvoja plameny ohnennōj. — Blahoszlovīte Hoszpoda vszī Anhelī Jeho. — Poklanyajteszᵭa Jemu vszī Anhelī Jeho. Opolcsītszᵭa Anhel Hoszpodeny okreszt bojascsīchszᵭa Jeho. — Blahoszlovīte Hoszpoda vszᵭa Szīlō Jeho, szluhī Jeho tvorᵭascsiī volyu Jeho. — Blahoszlovīte Anhelī Hoszpodnī, nebesza Hoszpodnya Hoszpoda pojte. — Vszᵭakoje dōchanije da chvalīt Hoszpoda. — Szlava: Ī nōnyi: allīluja. — Prijdīte vszī, szohlaszno voszchvalīm Archīsztratīha Mīchaīla: vōsnīm Szīlam csīnonacsalynīka.

Szᵭidalen, hl. 8. podob. „Premudroszti“: Nebesznōch csīnov nasztavnīk, szluzsītely szlavō Bozsesztvennōja, dosztojno bōv povelyinijem Zīzsdītelya tvojeho, Chrīsztianom jeszī chodataj szpaszennōj, nevescsesztvennoju tvojeju szlavoju zemnōja nazīraja. Tyimzse po dolhu voszchvalyajem tya vszī, Bozsesztvennoje tvoje dneszᵭ voszpivajuscse torzsesztvo, Mīchaīle Archīsztratīzse: molī Chrīszta Boha,

hrichov osztavlenije darovatī prazdnujuscsōm lyuboviju szvjatoje tvoje torzsesztvo.

Szlava: hl. 4. podob. „Szkoro predvarī": Anhelsztiī csīnī szo sztrachom predsztojat presztolu Tvojemu Vladōko Chrīszte Bozse, ī īzse ŏttudu zařamī prīszno proszviscsajemī, piszny Tī nemolcsno pobidnuju voszpivajut; īchzse szvjascsennōmī molītvamī mīr miru daruj, ī dusam nasīm veliju mīloszty.

Ī nōnyi: Csīsztaja ī vszeneporocsnaja ī neīszkuszomuzsnaja Gyivo Matī, jazse jedīna bezlyitnaho Szōna ī Szlova Bozsija vo lyito porozsdsaja: Szeho szo bezplotnōmī csesztnōmī nebesznōmī szīlamī molī, darovatī nam ocsīscsenije hrichov ī veliju mīloszty.

Sztepenna: Ot junosztī mojeja: sztr. 104.

Prokīmen, hl. 2. Tvořaj Anhelī szvoja duchī, ī szluhī szvoja plameny ohnenōj.

Po Jevanheliī: Szlava: Molītvamī Archanhelov: Ī nōnyi: Molītvamī Bohorodīcō: sztr. 15.

Sztīchīra, hl. 6. Anhelī Tvoī Chrīszte, presztolu Velīcsesztva vo sztraszi predsztojascse, ī Tvoīm szvitolītijem prīszno oszijavajemī, vo vōsnīch pisznopivcō Tvoī, ī szovita Tvojeho szluzsītelije, ot Tebe nīzposzōlajemī, dajut proszviscsenija dusam nasōm.

Na Kanonyich Īrmoszī, hl. 8. 1. Piszny voz-slem lyudije csudnomu Bohu nasemu, szvobodīvsemu Īzraīlya ot rabotō, piszny pobidnuju pojuscse ī vopijuscse: poīm Tebi jedīnomu Vladōci.

Hl. 8. Kolesznīcehonītelya Faraonya: sztr. 70.

Katavaszija: Otverzu uszta moja: sztr. 124.

3. Sztrach Tvoj Hoszpodī vszadī vo szerdca rab Tvoīch, ī budī nam utverzsdenije, Tya vo īsztīnyi prīzōvajuscsīch.

3. Tō jeszī utverzsdenije prītekajuscsīch ko Tebi Hoszpodī, Tō jeszī szvit omracsennōch, ī pojet Tya duch moj.

4. Vszil jeszī na Anhelō jakozse na konī, Cselovikolyubcse, ī prijal jeszī rukoju Tvojeju uzdō īch, ī szpaszenije bōszty jizsdenije Tvoje, virno pojuscsōm: Szlava szīlyi Tvojej, Hoszpodī.

5. Ot noscsī nevigyinija, po duselovītelynomu putī prīszno blugyascsaho, szvitom razuma Tvojeho Hoszpodī, prednasztavlyaja mja, na szteżu zapovidej Tvoīch napravī.

6. Jonu vo kītyi Hoszpodī jedīnaho vszelīl jeszī, mene zse szvjazannaho mrezsamī vrazsiīmī, jako ot tlī onaho, szpaszī.

7. Otrocō jevrejsztiī v pescsī poprasa plameny derznovenno, ī na roszu ohny prelozsīsa, vopijuscse: Blahoszloven jeszī Hoszpodī, Bozse vo vikī.

7. Ot judeī dosedse otrocō vo Vavīlonyi īnohda, viroju Trojcseszkoju plameny pescsnōj poprasa pojuscse: Otcev Bozse, blahoszloven jeszī.

8. Na hori szvjatyij proszlavlsasža, ī v kupīnyi ohnem Prīsznogyivō Mojszeovī tajnu javlysaho Hoszpoda pojte, ī prevoznoszīte vo vsža vikī.

Velīcsaj duse moja, nacsalnyijsaho Anhelov, Archīsztratīha Mīchaīla.

9. Usztavō presla jeszī jesztesztva, Szogyitelya zacsensī ī Hoszpoda, ī dver szpaszenija mirovī bōla jeszī; tyim Tya Bohorodīce, nepresztanno velīcsajem.

9. Voīsztīnu Bohorodīcu Tya īszpovidujem, szpaszenī Toboju Gyivo csīsztaja, szo bezplotnōmī līkī Tya velīcsajuscse.

Szvitīlen, podob. „Duchom vo szvjatīlīscsī:“ Ohnennōch Archīsztratīzse szluh, predsztatelysztvo ot Otca prijal jeszī, Mīchaīle, szvitov: tyim ī szijanije toho szlavō szijajuscseje īmasī, okruh precsīsztaho Presztola tō predsztoja, jako pervōj nevescsesztvennōch csīnov.

Szlava: Nevescsesztvennōch szīl, Archanhel ī Anhel, Hoszpodsztv ī Presztol ī Nacsal predsztately pred Bohom posztojannōj, Archīsztratīzse bozsesztvennōch, Mīchaīle preszlavne, neszterpīmomu bo Presztolu predsztojaj: pokrōj, szoblyudī, szochranī ī szpaszī vsža, viroju tya pocsītajuscsōja mirszkaho predsztatelya.

Ī nōnyi: Csesztnyijsaja jeszī Cheruvīm szlavnōch, ī Szerafīm Vszepitaja sztrasnōch, bez szravnenija szlavnyijsaja, ī vsžich szvjatōch Anhel szvjatyijsaja Precsīsztaja: Zīzsdītelya bo vsžich plotszkī neīzrecsenno rodīla jeszī Bohorodīce: Jehozse molī, rabom tvoīm razrisenije darovatī prehrisenij.

Vszakoje dochanije da chvalīt Hoszpoda: sztr. 17.

Sztīchīrō na csetōrī, hl. 1. podob. „Nebesznōch csīnov“: Nebesznōch csīnov jako prednacsalynīka, ī szuscsīch na zemlī cselovikov kripkaho Tya predsztatelya, chranītelya zse ī īzbavītelya, voszpivajem virno, Mīchaīle Archīsztratīzse, molyascsesža, ot vszakija tletvornōja bolyiznī nasz īzbavītī.

Csīnonacsalnīk szōj hornīch Bozsesztvennōch Szīl, dnesž szozōvajet cselovicseszkija līkī: jedīn szo Anhelō szvitlōj prazdnīk szosztavītī, szobora īch Bozsesztvennaho, ī kupno piszny Bohu voszpitī trīszvjatuju.

Pod krov Bozsesztvennōch nō krīl tvoīch prībihajuscsōja viroju, Mīchaīle Bozsesztvennōj ume, szoblyudaj ī pokrōvaj csrez vsze zsītije: ī vo csasz, Archanhele, szmertnōj sztrasnōj, tō predsztanī pomoscsnīk, vszžim nam blahoprijemnyijsij.

Hl. 4. Trīszolnecsnōja lucsī Bozsesztvennōm szvitom oszijavajemī Archīsztratīzī, nevescsesztvennōch ozarajete csīnonacsalija, jakozse szvit biloobraznyi, pokazujuscseszža vo vōsnīch, ohny oblīsztajete vo miri neprīsztupnaho Bozsesztva. Tyim ī trīszvjatuju piszny plamennōmī usztnamī nepresztanno pojete: Szvjat, szvjat, szvjat jeszī Bozse nas, szlava tebi.

Szlava: hl. 5. Īgyizse oszžinyajet blahodaty tvoja Archanhele, ottudu diavolya prohonītszža szīla: ne terpīt bo szvita tvojeho vīgyitī szpadōj dennīca; tyim molīm Tya, ohnenosznōja jeho sztrilō, jazse na nō dvīzsīmōja, uhaszī chodatajsztvom tvoīm, īzbavlyaja nasz ot szoblaznov jeho, dosztochvalynōj Mīchaīle Archīsztratīzse.

Ī nōnyi: Blazsīm Tya Bohorodīce Gyivo, ī szlavīm Tya virniī po dolhu, hrad nepokolebīmōj, sztyinu neoborīmuju, tverduju predsztatelynīcu, ī prībizsīscse dus nasīch.

Na Līturgiī.

Tropar, hl. 4. Nebesznōch voīnsztv Archīsztratīzī sztr. 134.

Szlava: Kondak. Archīsztratīzī Bozsiī, szluzsītelije bozsesztvennōja szlavō, Anhelov nacsalynīcō ī cselovikov nasztavnīcō: poleznoje nam proszīte, ī veliju mīloszty, jako bezplotnōch Archīsztratīzī.

Ī nōnyi: Zasztupnīce chrīsztian: īlī Kond. Chrama.

Prokīmen. Tvorj Anhelō szvoja duchī, ī szluhī szvoja plameny ohnennōj.

Prīcsaszten. Tvorj Anhelō szvoja duchī:

Na Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach Sztīchīrō mucsenīkov: Onīszīfora ī Porfirija.

Hl. 8. Podoben: O preszlavnaho csudesze: Mucsenīcse sztradalcse, blazsenne Onīszīfore, Chrīszta Boha īszpovidal jeszī, sztrazsda kripcsajse, bezzakonnujuscsīch pred szudīscsem: ranī jazv preterpiv, ī pozszsenija vszeho tyilesze. Tyimzse vincsalsza jeszī pobidō vincem, zsīvonacsalnyijseju rukoju vszechvalne.

Mucsenicse sztradalcse Porfīrije, krovej obahrenmī szebi pomazal jeszī porfīru, blahodatiju ī szīloju ducha, vo nyuzse ogyijavsza, javīlsza jeszī szvitlyijsij, szcarsztvuja carsztvujuscsemu, jedīnomu Bohu nasemu vo vikī szlavne. Jehozse prīlyizsno vszehda molī, jezse szpasztīsza vszim nam.

Mucsenīcō dosztoszlavniī, za vszich zsīzny, szvjascsenno umerscsvlyajemī, na szkovragyi radujuscsesza, razzsennyij prosztrosztesza, ī prīvjazanī konmī vlacsīmī, blazsennōj konec prijaszte. Tyim proszlavlyajetesza ī ublazsajetesza, o nasz vszehda molyascsesza prīsznoblazsenniī.

Īnō Sztīchīrō prepodobnōja Matronō, hl. 4. Podoben: Jako doblya:

Plotī īhranija, posztnōmī podvīhī, dusī lyubocsesztnyi pokorīla jeszī, ī Chrīsztu poszlyidovala jeszī. Ī poszregyi posztnīkov vszelīlasza jeszī vszehovijno o Matrono, uhasajuscsī raszpalenija szlasztnaja, Bozsesztvennōmī tucsamī szlez, ī zilnyijseje zselanije, ko zīzsdītelyu vozzsīhajuscsī.

Szvjascsennoje zsīlīscse vo mnohīch polyzu Bohu vozdvīhla jeszī, bōvsī chram ducha vszemudraja, csīsztotoju dusevnoju, ī putevodsztvīla jeszī dusō ko poleznōm podvīhom posztnōm, ī prīvela jeszī szija jakozse vino szpaszenō, o Matrono Vladōcsīci. Sz nīmīzse viroju tya pocsītajem.

Otrokovīcō vozlyubīsa, nevisztnīka ī Hoszpoda, ucseniju tvojemu pokarajuscsijasza. Ī plotszkuju prezrivse szlaboszty vo duszi, uszerdijem sztrasztī blahocsesztno uderzsasa, ī vvedosasza szo toboju o Matrono, vo csertoh nebesznōj ī Bozsesztvennōj, vszehda veszelyascsesza.

Szlava Ī nōnyi: Bohorodīcsen. Podoben tojzse: Jazse Boha nevmisztīmaho, vo csrevi tvojem vmisztīvsaja, celovikolyubno cselovika bōvsa, ī nase szmisenije īz tebe priīmsa,

ī obozsīvsa javi, ne prezrī mene vszecsīsztaja nōnyi szkorbjascsa: no uscsedrī szkoro, ī razlīcsnōja vrazsdō zse ī vreda lukavaho szvobodī.

Kresztobohorodīcsen. Podoben: Na kresztyi tya jako uzri prīhvozsdenna Hoszpodī, Ahnīca ī Matī tvoja dīvlyasesʹa, ī csto vīgyinije szije vzōvase: Szōne vozsdelyinnyijse, szija tī nevirnōj szobor vozdade prebezzakonnōj, īzse mnohīch tvoīch csudesz naszladīvōjszʹa; no szlava neīzhlaholannomu szosesztviju tvojemu Vladōko.

Na Sztīchovnach vsze īz Oktoīcha nasztojascsaho hlasza.

Po Nōnyi otpuscsajesī ī procs.

Troparʹ mucsenīkov, hl. 4. Mucsenīcō tvoī Hoszpodī, vo sztradaniīch szvoīch vincō prijasa netlyinnōja, ot tebe Boha naseho: īmuscse bo kriposzty tvoju, mucsītelej nīzlozsīsa, szokrusīsa ī demonov nemoscsnōja derzosztī. Tyich molītvamī szpaszī dusī nasa.

Szlava: prepodobnōja, hl. 8. Vo tebi matī īzvisztno szpaszeszʹa jezse po obrazu: priīmsī bo kreszt, poszlyidovala jeszī Chrīsztu, ī gyijuscsī ucsīla jeszī, prezīratī ubo ploty, prechodīt bo: prīlyizsatī zse o dusī vescsī bezszmertnyij. Tyimzse ī szo Anhelō szradujetszʹa, prepodobnaja Matrono duch tvoj.

Ī nōnyi: Bohorodīcsen, īlī Kresztobohorodīcsen:

21. Novembrija.

Vchod vo Chram preszv. Vladōcsīcō naseja Bohorodīcō ī prīsznogyivō Marii.

—=—

Na Velīčij Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: sztīchīrō na 8, hl. 1. podob. „O dīvnoje csudo:“ Dnesź virniī līkovsztvujem, vo pszalmich ī pisznech Hoszpodevī pojuscse, ī cstuscse Toho szvjascsennuju sźiny, odusevlennōj kivot, nevmisztīmoje Szlovo vmisztīvsuju: prīvodītsźa bo Hoszpodevī, pacse jesztesztva plotiju mladensztvujuscsī; ī szvjatītely velīkij, Zacharia prijemlet szo veszelijem sziju, jako Bozsije zsīlīscse. 2.

Dnesź chram odusevlennōj szvjatōja szlavō Chrīszta Boha naseho, jedīna vo zsenach blahoszlovennaja, csīsztaja, prīvodītsźa vo chram zakonnōj zsītī vo szvjatōch; ī radujutsźa szo neju Joakīm ī Anna duchom, ī gyivsztvenniī līcō Hoszpodevī pojut, pszalomszkī voszpivajuscse, ī cstuscse Mateŕ Jeho.

Tō prorokov propovidanije, Aposztolov szlava ī mucsenīkov pochvala, ī vszich zemnorodnōch obnovlenije, Gyivo, Matī Bozsija: Toboju bo Bohu prīmīrīchomszźa. Tyimzse cstīm Tvoje vo chram Hoszpodeny vchozsdenije; ī szo Anhelom vszī pisznenno, radujszźa, Tebi Precsīsztaja vopijem, Tvoīmī molītvamī szpaszajemiī.

Hl. 4. podob. „Jako doblya“: Vo szvjatōch szvjataja, Szvjataja ī Neporocsnaja, szvjatōm Duchom vvodītsźa, ī szvjatōm Anhelom pītajetsźa, szuscsī szvjatyijsij chram szvjataho Boha naseho, vszacseszkaja oszvjatīvsaho vchodom jeja, ī obozsīvsaho jeszteszvo zemnōch, popolz-sejeszźa. 2.

Otrokovīcō radujuscseszźa, ī szviscsō īmuscse, Szviscsī dnesź predchogyat razumnyij, ī vvogyat sziju vo szvjataja szvjatōch szvjascsenno: projavlyajuscse chotyascsuju Zaŕu neīzrecsenno īz Neja vozszijatī, ī proszvitītī vo tymi szigyascsōja nevigyinija, duchom.

Veszelyaszźa prijmī Zacharije, vozopī Anna vszechvalynaja, juzse propovidasa Bozsiī prorocō Duchom, ī sziju vvedī vo szvjatōj chram, szvjascsenno voszpītatīszźa: jako da budet Vladōkī vszich Bozsesztvennōj presztol, ī palata ī odr, ī szvitozarnoje obītelīscse.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 8. Po rozsdesztvi Tvojem, Bohoneviszto Vlądōcsīce, prīsla jeszī vo chram Hoszpodeny voszpītatīsz'a vo szvjataja szvjatōch, jako oszvjascsenna. Tohda ī Havriīl poszlan bōszty ko Tebi preneporocsnyij, pīscsu Tebi prīnosz'a; nebesznaja vsz'a udīvīsasz'a, zr'ascse Ducha szvjataho vo Tya vszelsasz'a. Tyimzse Precsīsztaja ī Neszkvernaja, jazse na nebeszī ī na zemlī szlavīma, Matī Bozsija, szpaszī rod nas.

Vchod. Prokīmen dne. — Cstenije.

Na Lītiī, hlasz 1. Da radujetsz'a dnesz' nebo szvōse, ī oblacō veszelije da kropjat o z'ilo preszlavnōch velīcsiīch Boha naseho: sze bo dver' na vosztokī zr'ascsaja, rozsdsīsz'a ot neplodove bezplodnōja po obitovaniju, ī Bohu oszvjascsena bōvsī vo zsīlīscse, dnesz' vo chram jako neporocsnoje prīnosenije prīvodītsz'a. Da radujetsz'a Davīd, bracaja vo huszlī: prīvedutsz'a, recse, car'u gyivō vo szlyid jeja, blīzsnyaja jeja prīvedutsz'a, vnutr' szkīniī Bozsija, vnutr' ocsīsztīlīscsa jeho, voszpītatīsz'a vo zsīlīscse, prezsde vik ot Otca netlyinno Rozsdsahosz'a, vo szpaszenije dus nasīch.

Hl. 4. Dnesz' bohomisztīmōj Chram, Bohorodīca, vo chram Hoszpodeny prīvodītsz'a, ī Zacharia sziju prijemlet; dnesz szvjataja szvjatōch radujetsz'a, ī līk anhelszkij taīnsztvenno torzsesztvujet; sz nīmīzse ī mō prazdnujuscse dnesz', szo Havriīlom vozopiīm: Radujsz'a Blahodatnaja, Hoszpogy sz toboju, īmijaj veliju mīloszty.

Prijdīte vszī virniī, jedīnu neporocsnuju voszchvalīm, ot prorokov propovidannuju, ī vo chram prīvedennuju, prezsde vik pronarecsennuju Mater', ī vo poszlyidnyaja lyita javlysujusz'a Bohorodīcu. Hoszpodī, molītvamī jeja mīr tvoj podazsgy nam, ī veliju mīloszty.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 5. Vozszija deny radoszteny, ī prazdnīk vszecseszten; dnesz' bo jazse prezsde rozsdesztva ī po rozsdesztvi gyiva prebōvsī, vo chram Hoszpodeny prīvodītsz'a; ī radujetsz'a Zacharia sztarec, rodītely Predtecsev, ī vopijet veszelo: Prīblīzsīsz'a, predsztatelynīce szkorbjascsīch, vo chram szvjatōj, jako szvjata, oszvjatītīsz'a vo obītelīscse Vszecar'a; da veszelītsz'a Joakīm praotec, ī Anna da radujetsz'a, jako prīneszosa Bohu jako trīlyitsztvujuscsuju junīcu, neporocsnuju Vladōcsīcu; ma-

terī szradujtesźa, gyivō vzōhrajte, ī neplodō szlīkovsztvujte, jako otverze nam nebesznoje carsztvo pronarecsennaja Vszecarīca; radujtesźa lyudije ī veszelītesźa.

Na Sztīchovnyi, hl. 5. podob. „Radujsźa zsīvonosznōj Kreszte": Radujtesźa nebo ī zemlya, nebo umnoje hŕaduscseje zŕascse, vo Bozsesztvennōj dom voszpītatīsźa csesztno, Gyivu jedīnu ī neporocsnuju, ko nejzse dīvjasźa Zacharia vopijase: Dvere Hoszpodnya, chrama otverzaju tebi dverī, radujuscsīsźa v nem līkovsztvuj; poznach bo ī virovach, jako uzse īzbavlenije prijdet projavlenno Īzraīlevo, ī rodītsźa īz tebe Boh Szlovo, darujaj mirovī veliju mīloszty.

Sztīch: Prīvedutsźa caŕu gyivō, v szlyid jeja īszkrennija jeja prīvedutsźa tebi.

Anna Bozsesztvennaja blahodaty javi, ot blahodatī dannuju csīsztuju Prīsznogyivu, prīvodīt szo veszelijem vo chram Bozsij, prīzvavsī ītī pred Neju otrokovīcam szviscsō noszźascsōm, ī hlaholyuscsī: Pojdī csado, Davsemu Tya, budī vozlozsenije, ī blahovonnōj thīmiam. Vnīdī vo nezachodīmaja, ī uvizsgy tajnō, ī uhotovīszźa bōtī Īszuszovo vmisztīlīscse veszeloje ī kraszNoje, podajuscsaho miru veliju mīloszty.

Prīvedutsźa vo veszelīī ī radovanīī, vvedutsźa vo chram carev.

Vnutŕ vo chram Bozsij, Bohomisztīmōj Chram vozlahajetsźa Gyiva vszeszvjataja, ī otrokovīcō Jej nōnyi szviscsō noszźascse predchogyat. Īhrajet rodītelej szopŕazsenije īzŕadnoje, Joakīm zse ī Anna līkovsztvujuscse, jako rodīsa Tvorca Rozsdsuju, jazse līkovsztvujuscsī vo Bozsesztvennōch szkīniīch, ī pītajema rukoju anhelovoju Vszeneporocsnaja, Chrīszta javīszźa Matī, podajuscsaho miru veliju mīloszty.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 6. Dneszź szoborī virnōch szosedseszźa, duchovnyi da torzsesztvuīm, ī Bohootrokovīcu Gyivu ī Bohorodīcu, vo chram Hoszpodeny prīvodīmu, blahocsesztno voszchvalīm, predīzbrannu ot vszźich rodov vo obītelīscse vszźīch Caŕa Chrīszta ī Boha; gyivō, szviscsō noszźascse predīdīte, Prīsznogyivō cstuscse csesztnoje proīszchozsdenije; materī, pecsaly vszźu otlozsīvse, radosztno szposzlyidsztvujte Materī Boha bōvajuscsej, ī radosztī mira chodataīcī. Vszī ubo radosztno jezse ra-

dujsź̓a, szo Anhelom vozopiīm obradovannyij, prīszno molyascsejsź̓a o dusach nasīch.

Po Nōnyi otpuscsajesī: Tropar̓, hl. 4. Dnesź̓ blahovolenija Bozsija predobrazsenije, ī cselovikov szpaszenija propovidanije, vo chrami Bozsiī jaszno Gyiva javlyajetsź̓a, ī Chrīszta vsź̓im predvozviscsajet. Toj ī mō velehlaszno vozopiīm: Radujsź̓a, szmotrenija Zīzsdīteleva īszpolnenije.

Na Utrenī.

Po Boh Hoszpogy: Dnesź̓ blahovolenija Bozsija: 3.

1. Sź̓idalen, hl. 1. podob. „Līk anhelszkij“: Pravednōch plod Joakīma ī Annō prīnoszītsź̓a Bohu vo szvjatīlīscse szvjatoje, plotiju mladensztvujuscsī, Pītatelynīca zsīznī naseja; juzse blahoszlovī szvjascsennōj Zacharija, sziju vszī jako Mater̓ Bozsiju virno da ublazsīm.

2. Sź̓idalen, hl. 4. podob. „Udīvīsź̓a Joszīf“: Prezsde zacsatija csīsztaja oszvjatīlasź̓a jeszī Bohu, ī rozsdsīsź̓a na zemlī, dar prīneszlasź̓a jeszī nōnyi Jemu, īszpolnyajuscsī otecseszkoje obiscsanije: vo Bozsesztvennyim zse chrami, jako szuscsī Bozsesztvennōj chram, ot mladensztva csīsztyi szo sząviscsamī szvitlōmī otdana bōvsī, javīlasź̓a jeszī prijatelīscse neprīsztupnaho ī Bozsesztvennaho Szvita. Velīko voīsztīnu predsesztvije Tvoje, jedīna Bohoneviszto ī Prīsznogyivo.

Chvalīte īmja Hoszpodne: sztr. 99.

Velīcsajem Tya, preszvjataja Gyivo, Bohoīzbrannaja Otrokovīce, ī cstem vo Cerkov Hoszpodnyu vchozsdenije Tvoje.

Sztichī: Velij ī chvalen zь̓ilo vo hragyi Boha naseho, v hori szvjatyij Jeho. — Preszlavnaja hlaholasasź̓a o Tebi, hrade Bozsij. — Szvjata Cerkvī Tvoja, dīvna vo pravgyi. — Szija vrata Hoszpodnya, pravedniī vnīdut v nya. — Predszta Carīca odesznuju Tebe. — Prīvedutsź̓a Car̓u gyivō v szlyīd Jeja. — Szlōsī dscsī ī vīzsgy, ī prīklonī ucho tvoje. — Szeho radī lyudije īszpovigyatsź̓a Tebi vo vik, ī vo vikī. Szlava: Ī nōnyi: allīluja.

Sź̓idalen, hl. 8. podob. „Povelyinnoje tajno:“ Da radujetsź̓a Davīd pisznopīszec, ī da līkovsztvujet Joakīm szo Annoju, jako plod szvjatōj īz nīch proīzōde. Maria szvitonosznaja, Bozsesztvennaja szviscsa: ī radujetsź̓a vchogyascsī vo chram, juzse ī zr̓a blahoszlovī Varachiīn szōn, ī radujasź̓a vzōvase: Radujsź̓a csudo vszemirnoje.

Ot junosztī mojeja: sztr. 104.

Prokīmen, hl. 4. Szlōsī dscsī ī vīzsgy ī prīklonī ucho tvoje.

Po 50. pszalmi vmiszto: Molītvamī Bohorodīcō: Szlava: hl. 2. Dnesž Chram odusevlennōj ī velīkaho Caŕa, vo chram vchodīt, Tomu uhotovatīszа vo Bozsesztvennoje zsīlīscse: lyudije veszelītesža. Ī nōnyi: tojzse. — Pomīluj mja Bozse:

Sztīchīra, hl. 4. Dnesž Bohomisztīmōj Chram Bohorodīca vo chram Hoszpodeny prīvodītsža, ī Zacharia Sziju prijemlet; dnesž szvjataja szvjatōch radujutsža, ī līk Anhelszkij taīnsztvenno torzsesztvujet. Szo nīmīzse ī mō prazdnujuscse dnesž, szo Havriīlom vozopiīm: Radujsža Blahodatnaja, Hoszpogy sz Toboju, īmijaj veliju mīloszty.

Na Kanonyich Īrmoszī: Hl. 4. 1. Otverzu uszta moja: sztr. 124.

1. Piszny pobidnuju poīm vszī Bohu, szotvorsemu dīvnaja csudesza mōsceju vōszokoju, ī szpaszsemu Īzraīlya jako proszlavīsža.

Katavaszija: Chrīsztosz razsdajetsža: (zrī na Rozsdesztvo Chrīsztovo.)

3. Da utverdītsža szerdce moje vo volī Tvojej Chrīszte Bozse, īzse nad vodamī nebo utverzsdej vtoroje, ī osznovavōj na vodach zemlyu, Vszeszīlyne.

4. Neīzszlyidnōj Bozsij szovit, jezse ot Gyivō voploscsenija, Tebe Vōsnyaho, prorok Avvakum uszmotŕaja zovjase: Szlava szīlyi Tvojej Hoszpodī.

4. Duchom provīgya prorocse Avvakume, Szlovesze voploscsenije propovidal jeszī, vopija: vnehda prīblīzsītīsža lyitom, poznajesīsža, vnehda prijtī vremenī, pokazsesīsža. Szlava szīlyi Tvojej Hoszpodī.

5. Szvitlōj nam vozszijaj szvit prīsznoszuscsnōj, utrenyujuscsōm o szugybach zapovidej Tvoīch, Vladōko cselovikolyubcse Chrīszte Bozse nas.

6. Proroka Jonu podrazsaja vopiju: zsīvot moj Blazse szvobodī īz tlī, ī szpaszī mja Szpasze mira, zovuscsa: szlava Tebi.

7. Pescs Szpasze orosasesža, otrocō zse līkujuscse pojachu: otcev Bozse blahoszloven jeszī.

8. Szlōsī otrokovīce Gyivo csīsztaja, da recset ubo Havriīl szovit Vōsnyaho drevnij īsztīnnōj: budu ko prijatiju hotova Bozsiju; Toboju bo Nevmisztīmōj szo cse-

lovikī pozsīve; tyim ī radujasža vopiju: Blahoszlovīte vsža gyila Hoszpodnya, Hoszpoda.

8. Jehozse uzsaszajutsža Anhelī ī vsža voīnsztva, jako Tvorca ī Hoszpoda, pojte szvjascsennīcō, proszlavīte otrocō, blahoszlovīte lyudije, ī prevoznoszīte vo vsža vikī.

Prīpiv. Anhelī vchozsdenije Precsīsztōja zrascse, udīvīsasža, kakó Gyiva vchodīt vo szvjataja szvjatōch.

9. Jako odusevlennomu Bozsiju kīvotu, da nīkakozse kosznetsža ruka szkvernōch; usztnyi zse virnōch Bohorodīci nemolcsno hlasz Anhela voszpivajuscse, szo radosztiju da vopijut: Īsztīnno vōssī vszich jeszī, Gyivo csīsztaja.

Prīpiv. Velīcsaj duse moja, prīvedennuju vo cerkov Hoszpodnyu, ī blahoszlovennuju rukamī Jerejevōmī.

9. Szvitonosznōj oblak, vo onyzse vszich Vladōka, jako dozsgy szo nebesze na runo sznīde, ī voplotīsža nasz radī, bōv cselovik, Beznacsalynōj, velīcsajem vszī jako Materʹ Boha naseho csīsztuju.

Szvitīlen podob. „Zsenō uszlōsīte“: Jusze drevle predvozvisztī prorocseszkoje szoszlovije sztamnu ī zsezl ī szkrīzsaly, ī neszikomuju horu: Mariju bohootrokovīcu, virno da voszchvalīm; dnesz bo vvodītsža vo szvjataja szvjatōch, voszpītatīsža Hoszpodu.

Vszakoje dōchanije da chvalīt Hoszpoda: **sztr, 17.**

Hl. 1. podob. „Nebesznōch csīnov“. Szviscsenoszīcō gyivō, Prīsznogyivu szvitlo provozsdajuscse, prorocsesztvujut īsztīnno Duchom buduscseje: Chram bo Bozsij, Bohorodīca szuscsī, vo chram szo szlavoju gyivsztvennoju, mladensztvujuscsī, vvodītsža.

Obiscsanija szvjataho, ī plod blahoszlavnōj, Bohorodīca voīsztīnu javīsža miru, jako vszich prevōssaja, jazse blahocsesztno prīvodīma vo chram Bozsij, molītvu rozsdsīch īszpolnyajet, szoblyudajema Bozsesztvennōm Duchom.

Nebesznōm voszpītana Gyivo chlyibom virnyi vo chrami Hoszpodnī, rodīla jeszī miru zsīznī chlyib Szlovo: Jemuzse jako chram īzbrannōj ī vszeneporocsnōj predobrucsīlasža jeszī Duchom taīnsztvenno, obrucsena Bohu ī Otcu.

Da otverzetsza dver Bohoprijatnaho chrama: Chram bo vszich Cara ī presztol dnesz szo szlavoju vnutr prijem Joakīm vozlahajet, oszvjatīv Hoszpodu, ot Neho īzbrannuju v Mater Szebi.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 2. Dnesz vo Chrami prīvodītsza vszeneporocsnaja Gyiva, vo obītelīscse Vszecara Boha, ī vszeja zsīznī naseja pītatelya; dnesz csīsztyijsaja szvjatōnya, jako trīlyitsztvujuscsaja junīca vo szvjataja szvjatōch vvodītsza. Toj vozopiīm jako Anhel: Radujsza, jedīna v zsenach blahoszlovennaja.

Szlava vo vōsnīch: sztr. 19.

Na Līturgiī.

Tropar, hl. 4. Dnesz blahovolenija Bozsija predobrazsenije, ī cselovikov szpaszenija propovidanije, vo chrami Bozsiī jaszno Gyiva javlyajetsza, ī Chrīszta vszim predvozviscsajet. Toj ī mō velehlaszno vozopiīm: Radujsza, szmotrenija Zīzsdīteleva īszpolnenije.

Szlava: Ī nōnyi: Kondak hl. 4. Precsīsztōj Chram Szpaszov, mnohocinnōj csertoh ī Gyiva, szvjascsennoje szokrovīscse szlavō Bozsija, dnesz vvodītsza v dom Hoszpodeny, blahodaty szovvogyascsī jazse v Duszi bozsesztvennom; juzse voszpivajut Anhelī Bozsiī: Szija jeszty szelenije nebesznoje.

Prokīmen, hl. 3. Velīcsīt dusa moja Hoszpoda, ī vozradovasza duch moj o Bozi, Szpaszi mojem.

Vmiszto Dosztojno: Prīpiv ī Īrmosz 9. pisznī, sztr. 146.

Prīcsaszten. Csasu szpaszenija prijmu, ī īmja Hoszpodne prīzovu. Allīluja.

Na Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: hl. 8. podob. „O preszlavnaho csudesze:“

O preszlavnaho csudesze! predpīszujetsza nōnyi buduscseje neīzrecsennoje, vo obrazich dnesz vīdīmōch razumivajemo: szvit bo mirovī vozszijavsī, neviszta prīvodītsza vo cerkvī Bozsesztvennyijsej; jusze voszchvalīm jako chram Bozsij preszvitlōj, szvjatōj ī szvitozarnōj szvitodatelya Chrīszta.

Voīsztīnu nacsatok bohoprijaten, Joakīm mudrōj szo Annoju prīneszoszta, Szpodoblysemu Bozsesztvennōj plod datī īm, Bohootrokovīcu Gyivu Mariju javi; jejuzse

szkorbī othnasža dolh. Juzse voszpoīm blahocsesztno veszelyascsesža; radosztī bo chodataīca ta bōszty vszemu miru.

Hŕadīte, taīnsztvenno szotecīnısža, ī prednacsnem nōnyi, szviscsamī virō ukrasajemī, Gyivō proīszchozsdenije: vo chram Bozsij bo szlavno vchodīt, obrucsena Chrīsztu vsžich Caŕu. Jejazse prazdnujem krasznoje torzsesztvo, boholyipno vszī naszōscsajemī vchodom toja.

Tazse Aposzt. **Fīlīmonu** ī īzse sz nīm sztīchīrō trī:

Hl. 2. Podoben: Jehda ot dreva: Rozha lozō zsīznennōja szlavnōj Fīlīmone szōj, vīno īszkapal jeszī bozsesztvennaho poznanija, szuscsōm v bolyiznī dusī: ī szerdca vozveszelīl jeszī sžitujuscsaja lesztī omracsenijem, ī oderzsīmaja tmoju īdoloneīsztovsztva. Tyimzse veszelyascsesža pamjaty tvoju bohozarnuju torzsesztvujem.

Hrad tya hazszkij pocsītajet, szvit poznanija blazsenne toboju uzriv. Koloszszaje zse bozsesztvennoje Tvoje tyilo, jakozse bohatsztvo īmuscse, objemlyut vracsevanija, ī īsztocsajuscsu blahodaty vszehda. Tyimzse szoversajuscsiī pamjaty tvoju szochranyajemsža ot bid Fīlīmone szlavne, molītvamī tvoīmī.

Viroju, szo Apfijeju csesztnoju, Archippa mudraho ierarcha voszchvalīm. Pojuscse Fīlīmona ī Onīszīma, szvjascsennōja bohopropovidnīkī, csesztnōja ucsītelī, leszty mnohobozsnuju īszkorenīvsōja szlovom, ī naszadīvsōja vsžim znanije īsztīnō, cstuscsōm tyich blahocsesztno pamjaty vszehda.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 1. Da radujetsža dnesž nebo: sztr. 142.

Na Sztīchovnach, hl. 2. podob. „Dome Efrathov": Dnesž pszalomszkī, szobor gyivsztvennōch, szviscsō vozzsehse, szvitlo puty tvoŕat, jedīnyij Vszeneporocsnyij.

Sztīch. Prīvedutsža caŕu gyivō, v szlyid jeja, ī īszkrennija jeja prīvedutsža tebi.

Horu mōszlennuju, trapezu Bozsesztvennuju, moszt ī sztamnu, prorocse prijemlī: jedīnu Vszeneporocsnuju.

Sztīch. Prīvedutsža vo veszeliī ī radovaniī, vvedutsža vo chram carev.

Dverī szvjatīlīscsa otverz, Zacharije prorocse, prijemlī īsztīnno Bozsiju Mateŕ, jedīnu Prīsznogyivu.

Szlava: Ī nōnyi: Dnesž vo Chram prīvodītsža: sztr. 147.

Po Nōnyi otpuscsajesī · tropaŕ hl. 3. Aposztolī szvjatiī, molīte mīlosztīvaho Boha, da prehrisenij osztavlenije podaszty dusam nasōm.

Szlava: Ī nōnyi: Dnesž blahovolenija Bozsija: sztr. 147.

6. Dekembrija.

Szvjataho Otca naseho Nīkolaja,

Archijepīszkopa Mīr Līkijszkīch, Csudotvorca.

—=—

Na velīčij Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: Sztīchīrō hl. 2. podob. „Jehda ot dreva:‘ Vo Mīrich pozsīv csuvsztvenno, müro voīsztīnu javīlszа jeszī; mürom pomazavszа umnōm, szvjate Nīkolaje, szvjatītelyu Chrīsztov, ī blahouchajesī līca viroju ī lyuboviju tvoju vszeszlavnuju pamjaty szoversajuscsīch prīszno, razrisaja bid ī napasztej ī szkorbej szīch, otcse, ko Bohu tvoīmī molītvamī.

Pobidō tezoīmenīt voīsztīnu, virnōm lyudem javīlszа jeszī v napasztech kripok, szvjate Nīkolaje, szvjatītelyu Chrīsztov: vezgyi bo prīzōvajem, bōsztro predvaŕajesī lyuboviju prītekajuscsīch pod krov tvoj; tō bo vo dnī ī noscsī virnōm javlyajaszа, szpaszesī ot napasztej ī obsztojanij.

Javīlszа jeszī Konsztantīnu caŕu, ī Avlaviju vo sznyi, ī szīm sztrach vlozsīv, szīce tyim rekl jeszī: Razrisīte ubo vszkori, jazse derzsīte szvjazannōja v temnīči; nepovīnnī bo szuty bezzakonnaho zakolenija; obacse ascse preszlusajesī mene, molybu szotvoŕu caŕu na tya, ko Hoszpodu molyaszа.

Velij zasztupnīk ī teplōj vo bidach obritajuscsōmszа jeszī szlavne, szvjate Nīkolaje, szvjascsennopropovidnīcse Chrīsztov, szuscsōm na zemlī ī plavajuscsīm, szuscsōm dalecse ī blīz obritajuscsōmszа, jako žilo mīlosztīvny ijsij ī molebnīk kripkij. Tyimzse szosedseszа vopijem: Molīszа ko Hoszpodu, jako da vszаkaho īzbavīmszа obsztojanija.

Hl. 2. podob. „Kiīmī pochvalynōmī:“ Kiīmī pochvalynōmī vincō uvjazem Szvjatītelya? plotiju v Mürich szuscsa, ī duchovno vszich dosztīzajuscsa, csīsztyi toho lyubjascsīch, vszich predsztatelya ī zasztupnīka, ī vszich szkorbnōch utyisītelya, ī vszich szuscsīch vo bidach prībizsīscse, blahocsesztija sztolpa, virnōch pobornīka, jehozse radī

satanija vrahov Chrīsztov nīzlozsī, īmijaj veliju mīloszty. 2.

Kiīmī pisznennōmī piniī pochvalīm Szvjatītelya? necsesztija protīvoborca ī blahocsesztija pobornīka, cerkve pervosztojatelya, velīkaho zasztupnīka zse ī ucsītelya, vsza zloszlavnōja poszramlyajuscsa, potrebītelya Arijeva, ī toho poszobnīkov, jehozse radī szīch satanije Chrīsztosz nīzlozsī, īmijaj veliju mīloszty.

Kiīmī prorocseszkīmī pisznymī pochvalīm Szvjatītelya? īzse dalecse szuscsaja provīgyascsa, ī otsztojascsaja jako blīz szuscsa prorocsesztvujuscsa nelozsno, ī vszu vszelennuju nazīrajuscsa, ī vsza obīdīmōja īzbavlyajuscsa, vo sznyi javlsasza caru bohomudromu, ī drevle szvjazannōja zakolenija nepravednaho īzbavlysa ī darujuscsa veliju mīloszty.

Szlava: hl. 7. Szvjatītelej udobrenije, ī otcev szlavu, īsztocsnīka csudesz, ī virnōch zasztupnīka velīkaho, szosedsesza, o prazdnolyubcō, pisznennōmī pochvalamī voszpoīm, hlaholyuscse: Radujsza Mūranom chranītelyu, ī pervoszidatelyu csesztnōj, ī sztolpe nepodvīzsīmōj. Radujsza szvitīlynīcse vszeszvitlōj, īzse mirszkija koncō proszviscsajaj csudeszō. Radujsza szkorbjascsīch Bozsesztvennaja radosztī, ī obīdīmōch teplōj predsztatelyu! Ī nōnyi, vszeblazsenne Nīkolaje, ne presztaj molyasza Chrīsztu Bohu, o viroju ī lyuboviju cstuscsīch prīsznoradosztnuju ī vszeprazdensztvennuju pamjaty tvoju.

Ī nōnyi: Vertepe blahoukraszīsza, Ahnīca bo hradet csrevonoszascsī Chrīszta; jaszlī zse podīmīte, szlovom Razrisīvsaho ot bezszlovesznaho gyijanija nasz zemnorodnōch. Pasztōrije, szvīrajuscse szvīgyitelysztvujte csudeszī sztrannomu, ī volszvī ot Perszidō, zlato ī līvan ī szmīrnu Caru prīneszīte: jako javīsza Hoszpogy īz Gyivō Matere. Jemuzse ī prīnīksī rabszkī Matī poklonīsza, ī prīviscsase ko Derzsīmomu na objatiīch jeja: Kako vszījalsza jeszī mnyi, īlī kako prozabl jeszī vo mnyi, Īzbavītelyu moj, ī Bozse?

Vchod. Prokīmen dne, sztr. 95. Cstenije.

Na Lītiī sztīchīrō, hl. 2. Pravīlo virō ī obraz krotosztī javī tya sztadu tvojemu Chrīsztosz Boh, szvjatītelyu Nīkolaje: vo Mirich ubo blahouchajuscsu tī, vszudu szijajut szvitlo Bozsesztvennaja tvoja īszpravlenija, szīrōch ī vdovīc pred-

sztatelyu! tyimse molīsża nepresztanno, szpasztī dusō nasa.

Otcse Nīkolaje, müropolozsnīca moscsej tvoīch Mürō obohascsajet, vo nīchzse ī szvjazannōja nepravedno oszuzsdennōja, vo sznyi caŕu vīgyinijem tvoīm javīvsża, szvobodīl jeszī ot szmertī, ī uz ī temnīcō; no ī nōnyi jakozse tohda ī prīszno, vīgyinijem tvoīm javīsża, molyaj o dusach nasīch.

Otcse Nīkolaje, ascse ī Mürszkaja sztrana molcsīt, no mir vesź īzse toboju proszviscsennōj, müra zse blahouchaniī, ī csudesz mnozsesztvō vzōvajet blahochvalynōmī pisznymī, ī szpaszsiīsża toboju oszuzsdenniī szo szuscsīmī vo Mürich, ī mō pojuscse vopijem: molī, szpasztīsża dusam nasōm.

Hl. 4. Otcse Nīkolaje, preszvjataho Ducha müropolozsnīca szōj, jako v Mürich blahouchajesī bozsesztvennōmī aromatō: Chrīsztovōm bo Aposztolom podobnīk bōv, vszelennuju obchodīsī szloveszō csudesz tvoīch. Tyimzse ī dalynōm jako blīz vo sznyi javlyajasża, ot szmertī īzbavlyajesī īzse nepravednōm szudom umertī īmuscsōja, szpaszasża preszlavno ot bid mnohīch prīzōvajuscsōja tya. Tyimzse ī nasz ot nachogyascsīch lyutōch szvobodī tvoīmī molītvamī, prīszno voszchvalyajuscsīch tya.

Hl. 8. Doblesztej tvoīch, prepodobne otcse, plod proszvitīl jeszty virnōch szerdca. Kto bo szlōsav bezmirnoje tvoje szmīrenije, terpiniju ne udīvīsża? jezse ko nīscsīm tīchosztī, ko szkorbjascsōm utyiseniju? Vsża boholyipno naucsīl jeszī, szvjatītelyu Nīkolaje! ī nōnyi neuvjadajemōm vincem uvjazalsża jeszī: molīsża o dusach nasīch.

Na chvalu potekl jeszī Hoszpodnyu Nīkolaje, vo vremennyij zsīznī, ī Toj tya proszlavī na nebesznyij ī īsztīnnyij zsīznī; tyimzse derznovenije sztyazsav ko Nemu, molī szpasztī dusō nasa.

Szlava: hl. 6. Blahij rabe, ī virnōj gyilatelyu vīnohrada Chrīsztova, tō ī tyahotu dnevnuju poneszl jeszī, tō ī dannōj tebi talant vozrasztīl jeszī, ī po tebi prīsedsōm ne zavīgyil jeszī. Tyimzse vrata nebesznaja otverzosasża tebi: vnīdī v radoszty Hoszpoda tvojeho, ī molī o nasz, szvjate Nīkolaje.

Ī nōnyi: Szione torzsesztvuj, Jeruszalīme veszelīsża,

hrade Chrīszta Boha, podīmī Zīzsdītelya vo vertepi ī jaszlech vmiscsajemaho. Otverzīte mī vrata, ī vsed v nya, uzr̉u jako Mladenca pelenamī povīvajemaho, dlaniju zse szoderzsascsaho tvar̉. Jehozse pojut Anhelī nepresztannōm hlaszom, zsīznodavca Hoszpoda, szpaszajuscsaho rod nas.

Na Sztīchovnyi, hl. 5. podob. „Radujsz̉a posztnīkōv:“ Radujsz̉a szvjascsennaja hlavo, csīsztōj dobrogyitelej dome, Bozsesztvennyijsaho szvjascsensztva pravīlo! pasztōr̉u velīkij, szvitīlynícse szvitlyijsij, īzse pobidō nosz̉a īmja, ī molyascsōmsz̉a mīlosztīven preklonītely, prīnīcajaj ko nemoscsnōch prosenijam, īzbavītelyu hotovijsij, chranītelyu szpaszītelynōj, vsz̉im viroju cstuscsōm vszeszlavnuju pamjaty tvoju: Chrīszta molī preblazsenne, nīzposzlatī miru veliju mīloszty.

Csesztna pred Hoszpodem szmerty Prepodobnōch jeho.

Radujsz̉a szvjascsennyijsij ume, Trojcō csīsztoje obītalīscse, sztolpe cerkovnōj, virnōch utverzsdenije, pobizsdajemōm pomoscs, zvizdo, jazse szijanymī blahoprijatnōch tvoīch molītv razor̉aja napasztej zse ī szkorbej tymu vszehda, szvjatītelyu Nīkolaje! prīsztanīscse tīchoje, v nezse prītekajuscse, trevolnenymī zsītija oderzsīmiī szpaszajutsz̉a: Chrīszta molī, dusam nasōm datī veliju mīloszty.

Szvjascsennīcō tvoī oblekutsz̉a v pravdu, ī Pravedniī tvoī vozradujutsz̉a.

Radujsz̉a revnosztī Bozsesztvennōja īszpolnīvōjsz̉a, ī navedenija zla īzbavly nepravedno īmuscsīch umretī, predsztanijem sztrasnōm ī szna zaprescsenymī, īsztocsnīcse īsztocsajaj v Mürich Nīkolaje müro bohatno, ī dusō nanapajajuscseje, szmradō zse sztrasztej othonyajuscseje, mecs, plevelō preleszti posz̉ikajuscsij, lopata razvivajuscsaja Arijeva plevelnaja ucsenija: Chrīszta molī, nīzposzlatī dusam nasīm veliju mīloszty.

Szlava: hl. 6. Cselovicse Bozsij, ī virnōj rabe, szluho Hoszpodeny, muzsu zselanij, szoszude īzbrannōj, sztolpe ī utverzsdenije cerkve, carsztvija naszlyidnīcse: ne premolcsī vopija za nō ko Hoszpodu.

Ī nōnyi: Beznevisztnaja Gyivo, otkudu prīsla jeszī? kto rodīvōj Tya? kto ī matī Tvoja? kako Zīzsdītelya noszīsī na ruku? kako ne rasztlīlasz̉a jeszī utroboju? O velīkīch preszlavnōch na Tebi sztrasnōch taīnsztv, na

zemlī szoversajemōch zrīm, Vszeszvjataja! ī preduhotovlyajem dosztojnōj Tebi dolh: na zemlī vertep, ī ot nebesz proszīm podatī zvizdu; ī volszvī zse prīchogyat ot vosztokov zemlī ko zapadom vīgyitī cselovicseszkoje Szpaszenije, vo jaszlyich pelenamī povīvajemoje.

Po Nōnyi otpuscsajesī: Tropar̓, hl. 4. Pravīlo virō ī obraz krotosztī, vozderzsanija ucsītelya, javī tya sztadu tvojemu jazse vescsej īsztīna; szeho radī sztyazsal jeszī szmīrenijem vōszokaja, nīscsetoju bohataja: otcse szvjatītelyu Nīkolaje, molī Chrīszta Boha, szpasztīsz̓a dusam nasīm. 2. — Bohorodīce Gyivo: 1.

Procseje jakozse ukazasz̓a: sztr. 98.

Na Utrenī.

Na Boh Hoszpogy: Tropar̓: Pravīlo virō: 2. Szlava: Ī nōnyi: Jezse ot vika utajennoje: sztr. 39.

1. Sz̓idalen, hl. 1. podob. „Hrob tvoj Szpasze:“ V Mürich zsīvōj csuvsztvennyi, Ierarse, mürom razumno duchovnōm javīlsz̓a jeszī pomazan, otcse Nīkolaje: tyimzse mürō csudesz tvoīch mir oblahovonīl jeszī, müro prīsznotekuscseje prolīvaja mürnōmī tvoīmī blahovonnōmī szloveszō, ī pamjatiju tvojeju.

Szlava: Oblīsztavajesī na zemlī csudesz lucsamī, Nīkolaje mudre, ī dvīzsesī vsz̓ak jazōk, na szlavu zse ī chvalu na zemlī tya Proszlavlysaho. Jehozse molī, vsz̓akija nuzsdō īzbavītīsz̓a pamjaty tvoju viroju ī lyuboviju pocsītajuscsōm, otcev īzbranije.

Ī nōnyi: Vsz̓ich Tvorca, Boha zse ī Szogyitelya, Vszeneporocsnaja Csīsztaja, Duchom Bozsesztvennōm vo lozsesznach zacsala jeszī, ī tlyinija kromi rodīla jeszī. Jehozse szlavjascse, Tya voszpivajem Gyivo, jako palatu Vszecar̓a ī zascsīscsenije.

2. Sz̓idalen, hl. 4. podob. „Javīlsz̓a jeszī:“ Virnōm predsztatelysztvujesī, pokrōvaja ī szoblyudaja tōja blazsenne, vsz̓akija szkorbī īzbavlyaja javi, Ierarchov krasznyijsaja szlavo ī chvalo, Nīkolaje prepodobne.

Szlava: hl. 8. podob. „Premudrosztī ī szlova:“ Īsztocsnīk csudesz, otcse mudre, prijem ot Hoszpoda, vsz̓im virnōm īsztocsajesī Blazsenne medotocsnōja vodō; jako bo pasztōr̓ szōj ī propovidnīk virō, īsztīnnaho Pasztōr̓a szlovesza

szoblyul jeszī. Tyimzse derznovenije ko Nemu īmija, cselovikī szpaszl jeszī ot szmertī Nīkolaje, Ierarse blazsenne! molī Chrīszta Boha, hrichov osztavlenije podatī, cstuscsōm lyuboviju pamjaty tvoju.

Ī nōnyi: V tīnu vpad hrichov, ī nyiszty mnyi posztojanija; lyutyi potopī mja buŕa prehrisenij; no jako Rozsdsaja Szlovo, jedīnaho Cselovikolyubca, na mja raba tvojeho prīzrī, ī īzbavī mja vsźakaho hricha, ī sztrasztej dusetlyinnōch, ī vsźakaho ozloblenija lukavaho ubijcō, Bohorodīce neīszkuszomuzsnaja! molī Chrīszta Boha, hrichov osztavlenije datī mnyi: Tya bo nadezsdu īmam rab tvoj.

Chvalīte īmja Hoszpodne: sztr. 99.

Velīcsajem Tya, Szvjatītelyu Chrīsztov Nīkolaje, ī cstem szvjatuju pamjaty tvoju: tō bo molīsī o nasz Chrīszta Boha naseho.

Uszlōsīte szija vszī jazōcō, vnusīte vszī zsīvuscsiī po vszelennyij. — Uszta moja vozhlaholyut premudroszty, ī poucsenije szerdca mojeho razum. — Blahovisztīch pravdu vo Cerkvī velīcij. — Uszlōsatī mī hlasz chvalō tvojeja, ī povidatī vsźa csudesza tvoja. — Uszta pravednaho poucsatsźa premudrosztī, ī jazōk jeho vozhlaholet szud. — Ī jazōk moj poucsītsźa pravgyi tvojej, vesź deny chvalyi tvojej, — Szlavoju ī csesztiju vincsal jeszī jeho. — Blazsenī zsīvuscsiī v domu tvojem, vo vik vika voszchvalyat tya. — Szlava: Ī nōnyi: allīluja. — Prijdīte vszī zemnorodniī, voszchvalīm Ierarcha Nīkolaja: Mūŕanom nasztavnīka.

Sźidalen, hl. 5. Premudraho Ierarcha voszchvalīm, jako tepla v bidach ī v szkorbech szuscsa ot Boha pomoscsnīka ī zascsītnīka, vszī Nīkolaja virniī Bohonosznaho blahocsesztno: molītsźa ko Hoszpodu, o viroju tvoŕascsīch ī pojuscsīch Bozsesztvennuju pamjaty jeho.

Szlava: hl. 4. Predsztateły teplyijsij Cerkve Chrīsztovō pokazalsźa jeszī Nīkolaje, ī jereszej bezbozsnaja ucsenija razrusaja szo derznovenijem, ī pravīlo nakazalsźa jeszī vsźim pravoszlavija, o vsźich molyasźa poszlyidujuscsīch tvoīm Bozsesztvennōm ucsenijem ī nakazanijem.

Ī nōnyi: Szkoro prijmī Vladōcsīce molītvō nasa, ī szija prīneszī Tvojemu Szōnu ī Bohu, Hoszpozse vszeneporocsnaja: īzbavī obsztojanij ko Tebi prītekajuscsōja, szokrusī kovarsztva, ī nīzlozsī derzoszty vooruzsajuscsīchsźa bezbozsnōch, Precsīsztaja, na rabō Tvoja.

Ot junosztī mojeja: sztr. 104.

Prokīmen, hl. 4. Csesztna pred Hoszpodem szmerty prepodobnōch Jeho.

Po 50. pszalmi Sztīchīra, hl. 6. Naszlyidnīcse Bozsij, szoprīcsasztnīcse Chrīsztov, szluzsītelyu Hoszpodeny szvjate Nīkolaje, po īmenī tvojemu tako ī zsītije tvoje: szproszija bo sz̓idīnyi razum, szvīgyitelysztvovase szvitloszty līca tvojeho dusevnoje nezlobije, īzvisztvovase krotoszty szlova molcsalīvoje; zsīzny tvoja szlavna, ī uszpenije szo Szvjatōmī: molī o dusach nasīch.

Na Kanonyich Īrmoszī: Piszny pobidnuju poīm: sztr. 145.

Hl. 2. Vo hlubīnyi potopī drevle: sztr. 25.

Katavaszija: Chrīsztosz razsdajetsz̓a: zrī na Rozsdesztvo Chrīsztovo.

5. Proszviscsenije vo tymi lezsascsīch, szpaszenije otcsajannōch Chrīszte Szpasze moj, ko Tebi utrennyuju Car̓u mira, proszvitī mja szijanijem Tv̓oīm: īnoho bo razvi Tebe Boha ne znaju.

7. Obrazu zlatomu na polyi Deīri szluzsīmu, trije Tvoī otrocō nebrehosa bezbozsnaho velyinija; poszregyi zse ohnya vverzsenī, orosajemī pojachu: Blahoszloven jeszī Bozse otec nasīch.

8. V pescs ohnennuju ko otrokom jevrejszkīm sznīzsedsaho, ī plameny v roszu prelozssaho Boha, pojte gyila jako Hoszpoda, ī prevoznoszīte vo vsz̓a vikī.

Szvitīlen, podob. „Zsenō uszlōsīte:“ Velīkaho archīpasztōr̓a ī ierarcha vszī, predsz̓idatelya Mürlikijszkaho Nīkolaja voszchvalīm: mnohī bo muzsī szpasze nepravedno umretī īmuscsōja, ī car̓u javlyajetsz̓a szo Avlavijem vo sznyi, risaja nepravednōj szud.

Vsz̓akoje dōchanije da chvalīt Hoszpoda: sztr. 17.

Sztīchīrō, hl. 1. Vozzriv neuklonno na vōszotu razuma, ī uzriv nejavlenno premudrosztī hlubīnu, tvoīmī ucsenymī mir obohatīl jeszī Otcse! o nasz prīszno molīsz̓a Chrīsztu, Szvjatītelyu Nīkolaje.

Cselovicse Bozsij, ī virnōj uhodnīcse, ī sztroītelyu Toho taīn, ī muzsu zselanij duchovnōch, sztolpe odusevlennōj, ī vdochnovennōj obraz! jako Bozsesztvennoje bo szokrovīscse tya Mürszkaja cerkov csugyascsīsz̓a prijala jeszty, ī molītvennīka o dusach nasīch.

Podob. „Nebesznōch csīnov:“ Cerkovnōja cvitō oblyitaja, jazse ptenec vōsnyaho hnyizda anhelszkaho, Nīkolaje treblazsenne, zovesī prīszno ko Bohu o vsz̓ich nasz, īzse

v nuzsnōch bidach ī īszkuseniīch, ī īzbavlyajesī molītvamī tvoīmī.

Szvjascsennōja odezsdō kraszotu, gyijatelynōmī szogyilal jeszī dobrogyītelymī szvitlyijsij, Otcse bohonosze! Tyimzse nam szvjascsennogyijsztvujesī dīvnaja, szlavnōch csudesz szvjascsennogyitelyu, lyutōch īzbavlyaja nō.

Nevīdīmōch dobrotō prochogya, sztrasnuju onu razumil jeszī szlavu szvjatōch, szvjate! tyimzse nam nebesznaja szlovesza prīsznozsīvotnōch onōch vīgyinij javlyajesī, szvjascsennyijsij Otcse.

Jako vo sznyi predsztal jeszī blahocsesztīvomu caŕu, ī uznīkī Otcse ot szmertī īzbavīl jeszī, molīsźa nepresztanno, jako da ī nōnyi molītvamī tvoīmī īzbavīmsźa ot īszkusenij ī bid ī bolyiznej, dosztojno blahochvalyascsiī tya.

Szlava: hl. 5. Vosztrubīm truboju pisznej, vzōhrajem prazdensztvennaja, ī līkovsztvujem radujuscsesźa, v molebnoje torzsesztvo Bohonosznaho otca. Carī ī knyazī da sztekutsźa, ī īzse szonnōm sztrasnōm javlenijem caŕa prepīrajuscsa, nepovīnno derzsīmōja trī otpusztītī vojevodō, da voszpojut. Pasztōrije ī ucsītelije dobraho Pasztōŕa! podobnorevnītelyna pasztōŕa, szosedsesźa voszchvalīm; īzse v neduźich vracsa, ī īzse v bidach īzbavītelya, hrisniī zasztupnīka, nīscsiī szokrovīscse, ī īzse vo szkorbech utyisītelya, szputnīka putesesztvujuscsiī, na morī szuscsiī pravītelya, ī vszī vezgyi teplyi predvaŕajuscsa velīkaho Szvjatītelya voszchvalyajuscse, szīce rčim: preszvjatōj Nīkolaje, predvarī ī īzbavī nō ot nasztojascsija bidō, ī szpaszī sztado tvoje molītvamī tvoīmī.

Ī nōnyi hl. 5. Vosztrubīm truboju pisznej, preklonsīsźa bo szvōse vszecarīca Matī Gyiva, blahoszlovenymī vincsavajet voszpivajuscsōja ju. Carije ī knyazī da sztekutsźa, ī Carīči da voszplescsut v pisznech, Caŕa rozsdsej, szmertiju oderzsīmōja pervije razrisītī cselovikolyubno blahovolīvsaho. Pasztōrije ī ucsītelije! dobraho pasztōŕa precsīsztuju Mateŕ, szosedsesźa voszchvalīm: szviscsnīk zlatozarnōj, szvitonosznōj oblak, nebesz prosztrannyijsuju, oduṣevlennōj kīvot, ohnezracsnōj Vladōcseny presztol, mannoprijemnuju zlatuju sztamnu, zaklyucsennuju Szlova dveŕ, vszích chrīsztian prībizsīscse, pisznymī bohohlaholīvōmī voszchvalyajuscse, szīce rčim:

Palato Szlova, szpodobī szmīrennōja nō nebesznaho carsztvija; nīcsto zse bo nevozmozsno chodatajsztvu tvojemu.

Na Līturgiī.

Tropar̓. Pravīlo virō: sztr. 153.

Szlava: Kondak, hl. 3. V Mürich, Szvjate, szvjascsennogyijsztvītely pokazalsz̓a jeszī: Chrīsztovo bo, Prepodobne, Jevanhelije īszpolnīv, polozsīl jeszī dusu tvoju o lyudech tvoīch, ī szpaszl jeszī nepovīnnōja ot szmertī. Szeho radī oszvjatīlsz̓a jeszī jako velīkij taīnnīk Bozsija blahodatī.

Ī nōnyi: Zasztupnīce Chrīsztian: īlī Kondak chrama.

Prokīmen, hl. 7. Vozveszelītsz̓a Pravednīk o Hoszpogyi, ī upovajet na neho.

Prīcsaszten. Vo pamjaty vicsnuju budet Pravednīk, ot szlucha zla ne uboītsz̓a. Allīluja.

Na Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach sztīchīrō Oktoīcha 3. Amvroszia 3.

Hlasz. 1. Podoben: Nebesznōch csīnov: Vladōcsesztva presztol ukrasaja dobrogyitelmī, ot vdochnovenija bozsesztvenna, szvjascsenonacsalija podobnyi prijal jeszī: tyimzse viren sztroītely blahodatī, vo oboīch Amvroszije bōv, szohub vinec naszlyidoval jeszī.

Vo vozderzsaniī ī bolyiznech, ī vo bgyiniīch mnoz̓ich, ī molītvach szprotyazsennōch dusu ī tyilo ocsīsztīl jeszī bohomudre: szoszud procseje īzbran javīvsz̓a Chrīsztu Bohu, Aposztolom raven javlysz̓a, voszprijal jeszī darovanija.

Blahocsesztīvaho car̓a szohrisīvsa īnohda, jako Davīda Nathan derznovenijem oblīcsīl jeszī, Amvroszije vszeblazsenne, szeho javi otlucseniju podlozsīl jeszī, ī pokajanijem nakazav bohōlyipno, szocsīszlīl jeszī pasztvi tvojej.

Szlava ī Nōnyi: Bohorodīcsen: Hlasz ī. Podoben tojzse: Nravom hnīlōm popolzsz̓a nīc lezsu, ī ko tvojej Gyivo prītekaju tīsīnyi, ot burī szoprotīvnōja, ī īszkusenij mnohoobraznōch mja īzbavī: da poju tvoju blahodaty nepresztanno, Bohorodīce matī prīsznogyivo.

Kresztobohorodīcsen: Podoben tojzse: U kreszta predsztojascsī Szōna ī Boha tvojeho, ī dolhoteṛpinije toho szmotřajuscsī, hlaholase placsuscsī Matī csīsztaja: uvō mnyi osado szladcsajseje, csto szija sztrazsdesī nepravedno Szlove Bozsij; da szpaszesī cselovicsesztvo.

Na sztīchovnyi Oktoīcha: Tropař: Hlasz 4. Pravīlo virō, ī obraz krotosztī: sztr. 153.

Negyilya szvjatōch Praotec.

Na Velīcij Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: Oktoīcha sztīchīrō 6., po szīch zse hl. 8. podob. „Īzse vo Edemi:" Praotcev dnesž, virniī szoversajuscse pamjaty, voszpoīm Chrīszta Īzbavītelya, vozvelīcsīvsaho īch vo vsžich jazōčich. ī csudesz preszlavnaja virno szoversīvsaho Hoszpoda, jako derzsavna ī szīlyna, ī ot nīch pokazavsa zsezl szīlō nam, jedīnu neīszkuszomuzsnuju ī Bohootrokovīcu Mariju csīsztuju, īz Nejazse cvit projde Chrīsztosz, īzrasztīvōj vsžim zsīzny, ī neīzzsīvajemuju pīscsu, ī szpaszenije vicsnoje.

Īzse szvjatōja otrokī īz ohnya īzbavīvōj Vladōko, ī ot uszt lyvovōch Daniīla: blahoszlovīvōj Avraama ī Īszaaka raba Tvojeho, ī szeho szōna Jakova: blahovolīvōj ot sžimene īch bōtī po nam, da prezsde popolznuvsōjasža szpaszesī praotcō nasa kresztom Tvoīm ī voszkreszenijem: ī rasztorhnuv szmertnōja uzō, szovozsztavīsī vsža, jazse ot vika szuscsōja vo mertvōch, poklanyajuscsōjasža Tebi Chrīszte Cařu vikov.

Jakozse vo chlagyi poszregyi plamene roszoju Ducha, radujuscsesža otrocō Bozsiī chozsdachu, taīnsztvenno v nem proobrazīvse Trojcu, ī voploscsenije Chrīsztovo, ī jako mudriī viroju uhaszīsa szīlu ohnennuju, ī Daniīl zse pravednōj lyvov javīsža obuzdately: īchzse molītvamī umolen bōv cselovikolyubcse Szpasze, ī nasz nehaszīmaho vicsnaho īzbavī ohnya, ī szpodobī nō carsztvija Tvojeho Hoszpodī.

Jakozse v rosži szuscse virniī ī szvjatiī otrocō Tvoī, v pescsī plamene ohnennaho predzsīvopīszachu taīn-

sztvenno jezse īz Gyivō Tvoje prīsesztvije, neopalno vozszijavseje nam: ī Daniīl zse pravednōj, ī vo proroćich csudnōj, jaszno Bozsesztvennoje vtoroje Tvoje prīsesztvije projavlyaja, vīgyich dondezse presztolī posztavīsasźa, hlaholet, ī szudija sźide, ī ohnennaja potecse rika: jejazse da īzbavīmsźa Chrīszte, molītvamī īch Vladōko.

Szlava: hl. 6. Īzse prezsde zakona otcō vsźa voszchvalīm dnesź, virniī: Avraama Boholyubīvaho, Īszaaka ot obiscsanija rozsdennaho, ī Jakova ī dvanadesźaty Patriarchī, Davīda krotcsajsaho, ī Daniīla zselanij proroka, ī trī otrokī sz nīmī szlavjascse, pescs v roszu prelozsīvsōja: prosźascse osztavlenija ot Chrīszta Boha, proszlavlyajemaho v Szvjatōch szvoīch.

Ī nōnyi: Dohmat hlasza.
Sztīchovnō voszkresznō.

Szlava: hl. 3. Praotcev szobor, prazdnolyubcō prijdīte, pszalomszkī da voszchvalīm: Adama praotca, Enocha, Noja, Melchiszedeka, Avraama, Īszaaka ī Jakova: po zakonyi, Mojszea, ī Aarona, Īszusza, Szamuīla ī Davīda, sz nīmīzse Īszaiju, Jeremiju, Jezekiīlya, ī Daniīla, ī dvanadesźaty, vkupi Īliju, Elīszszeja ī vsźa: Zachariju, ī Kresztītelya, ī propovidavsōja Chrīszta, zsīzny ī voszkreszenije roda naseho.

Ī nōnyi: Bez sźimene: sztr. 31.

Tropaŕ voszkreszen. — Szlava: Ī nōnyi: hl. 2. Viroju Praotcō opravdal jeszī, ot jazōk tyimī predobrucsīvōj Cerkov; chvalyatsźa vo szlavi Szvjatiī, jako ot sźimene īch jeszty plod blahoszloven, bez sźimene Rozsdsaja Tya. Tyich molītvamī Chrīszte Bozse, pomīluj nasz.

Na Utrenī.

Tropaŕ voszkreszen dvazsdō, Szlava: Ī nōnyi: Viroju Praotcō:

Po oboīch kafthīszmach Sźidalnō Oktoīcha. Po Polüjelej Üpakoj hlasza ī Sźidalen, hl. 8. Avraama, Īszaaka zse ī Jakova voszchvalīm vszī pisznenno, Davīda krotkaho, Īszusza ī dvanadesźaty patriarchī, kupno szo tremī junosamī, uhaszīvsīmī ohnennōj plameny szīloju Duchōvnoju: radujtesźa, vopijuscse ko nīm, preleszty doblesztvennyi oblīcsīvse caŕa bezumnaho, ī Chrīsztu molītesźa, szohrisenij osztavlenije darovatī prazdnujuscsōm lyuboviju szvjatuju pamjaty vasu.

Szlava: Ī nōnyi: Blahodarsztvennoje pochvalenije dolzsno, jakozse vdovīca onaja dvi leptyi, prīnosu Tebi Vladōcsīce, o vsźich darovaniīch Tvoīch: Tō bo javīlaszźa jeszī pokrov kupno ī pomoscs, napasztej ī szkorbej prīszno mja īzīmajuscsī. Tyimzse jako ot szredō hoŕascsija pescsī īzbavlyszźa oszkorblyascsīch mja, ot szerdca vzōvaju Tebi: Bohorodīce, pomozī mī, molyascsī Chrīszta Boha, szohrisenij osztavlenije datī mnyi, Tya bo īmiju nadezsdu rab Tvoj.

Kanon voszkreszen nasztojascsaho hlasza.

Katavaszija: Chrīsztosz razsdajetszźa: (zrī na Rozsdesztvo Chrīsztovo.)

Szvitīlen voszkreszen, poszem: Szlava: pod. „Zsenō:" Adama voszchvalīm, Avelya, Szītha ī Enosza, Enocha ī Noja: Avraama, Īszaaka ī Jakova: Mojszeja, Jova ī Aarona: Eleazara ī Īszusza, Varaka, Szampszona ī Efthaja: Davīda ī Szolomona.

Ī nōnyi: Szolnce velīkoje, Szozdately ot neīszkuszomuzsnōja Gyivō, jazse ot Adama proszvitītī vo Vīftlejem tscsītszźa. Tyimzse vozviscsajet csudo Praotec vszeszvitlyijsaja pamjaty.

Vszźakoje dōchanije da chvalīt Hoszpoda: sztr. 17.

Na Chvalītech sztīchīrō voszkresznō 4, tazse Praotcem 4 szija:

Hl. 2. podob. „Dome Efrathov:" Vszī csesztnōch nōnyi Praotec pamjaty szoversajem, pojuscse bohouhodnoje szīch zsītije, jehozse radī vozvelīcsīsaszźa. 2.

Blahoszloven jeszī Hoszpodī Bozse otec nasīch, chvalyno ī proszlavleno īmja tvoje vo vikī.

Uhaszīsa szīlu, otrocō ohnennuju, līkujuscse poszregyi pescsī, ī pojuscse, Boha vszeszīlynaho.

Jako praveden jeszī o vszźich, jazse szotvorīl jeszī nam.

Vo rovi zaklyucsen, zvirem szoobītately, Daniīl prorok, neprīcsaszten szīch, pokazaszźa ozloblenija.

Szlava: hl. 7. Prijdīte, vszī virno torzsesztvuīm, prezsde Zakona otec, Avraama ī szuscsīch sz nīm, lyitnyuju pamjaty; Judovo plemja dosztojno pocstīm, īzse vo Vavīlonyi otrokī uhaszīvsōja pescsnōj plameny, jako Trojcō obraz, szo Daniīlom voszchvalīm; prorocseszkaja prorecsenija īzvisztno derzsascse, szo Īszaijem velehlaszno vozopiīm: sze Gyiva vo csrevi prijmet ī rodīt Szōna Emmanuīla, jezse jeszty: sz namī Boh.

Ī nōnyi: Preblahoszlovenna jeszī.... sztr. 18.

Na Līturgiī.

Tropaŕ voszkreszen ī Tropaŕ: Viroju Praotcō: sztr. 159.

Szlava: Ī nōnyi: Kondak hl. 6. Rukopīszannaho obraza ne pocsetse, no neopīszannōm szuscsesztvom zascsītīvseszǎ treblazsenniī, v podvīźi ohnya proszlavīszteszǎ; szregyi zse plamene neszterpīmaho sztojascse, Boha prīzvaszte: Uszkorī, o Scsedrōj, ī potscsīszǎ jako mīlosztīv, v pomoscs nasu, jako mozsesī chotyaj.

Prokīmen, hl. 4. Blahoszloven jeszī Hoszpodī Bozse otec nasīch, chvalyno ī proszlavleno īmja tvoje vo vikī.

Prīcsaszten. Chvalīte: Druhij: Radujteszǎ Pravedniī o Hoszpogyi, pravōm podobajet pochvala. Allīluja.

Negyilya pred Rozsdesztvom Chrīsztovōm, szīrics: szv. Otec.

Na velīcij Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: Sztīchīrō Oktoīcha 6 ī Otcev 4: ascse zse szija Negyilya budet dnya 20. īlī po 20. pojem sztīchīrō Oktoīcha 4, poszem Predprazdensztva 3, ī Otcev 3.

Hl. 6. podob. „Vsze otlozsse:“ Nezachodīmoje Szolnce īz gyivsztvennōch lozseszn vozszijatī īdet, proszvitītī vszǔ podszolnecsnuju. Csīsztōmī ocseszō, ī csīsztōmī gyijanymī szrisztī szeho potscsīmszǎ, ī podjatī nōnyi uhotovīmszǎ duchom. Hŕaduscsaho vo szvoja sztrannōm rozsdesztvom, jakozse blahovolī, jako blahoutroben, vo Vīftlejemi razsdajemōj.

Na plescsach noszīmōj cheruvīmszkīch, Boh Szlovo, plotī po ūposztaszī szojedīnīvszǎ, vo vszeneporocsnoje csrevo vszelīszǎ, ī bōszty cselovik: ī na zemlyu hŕadet, ot Judova plemene rodītīszǎ. Vertep szvjat Vszecaŕu blahoukraszīszǎ, jako velīcsajsaja palata; jaszlī zse, jako presztol ohnezracsen, v nīchzse jako mladenca Gyiva Maria polahajet, vo obnovlenije szozdanija, Neopregyilennaho.

Vo bezszloveszōch jaszlech Tya polahajet Gyiva, Bozsije Szlovo beznacsalynoje, nacsalo prijemseje pacse

uma; moje bo razrisītī bezszloveszije hradesī, jezse podjach zavīsztiju zmiīnoju; pelenamī zse povītīsza, jako da rasztorhnesī rubō ī plenīcō prehrisenij moīch, jedīne Blazse ī Cselovikolyubcse. Tyimzse Tya szlavlyu, poju ī poklanyajusza preradosztno, vo plotī prīsesztviju Tvojemu, imzse szvobodīchsza.

Otcem, hl. tojzse. Javīsza mira koncem Praotcev pamjaty, szvita īsztīnno īszpolnena, ī zaramī blahodatī szijajuscsī; Chrīsztosz bo Szolnce szvitloje, szvōse proszijav īzdalecsa, zvizd szobor vedet, sz nīm vozszijavsij, ī rozsdesztvo Bohocselovicsnoje javlyajetsza vnutr Vīftlejema bōtī; vszī ubo viroju Szeho Rozsdesztvo, blahocsesztno plescsuscse līkuīm, chvalu predprazdensztvennuju. (2.)

Szlavoju ukrasajutsza Bozsesztvennaho prīcsasztija: Adam, radujasza dnesz, jako osznovanije ī utverzsdenije Praotcev mudrōch, szovzōhrajet zse Avely, ī Enoch veszelītsza, ī līkujet Szīth ī Noje kupno; sz patrīarchī zse pojet Avraam vszechvalynōj, ī rozsdenije bez otca nōnyi Melchiszedek vīdīt szvōse. Tyimzse Bozsesztvennuju pamjaty Chrīsztovōch praotcev ī mō szoversajuscse molīm, szpasztīsza dusam nasīm.

Oblīszta veszelo īzse v pescsī gyitej bohomudrōch szobor, ī Chrīsztovo Rozsdesztvo propovidujet na zemlī; jako bo csesztnaja rosza nīz sed Hoszpogy, Rozsdsuju szpaszajet neopalynu, szoblyudajet neporocsnu, ī obohascsajet Bozsesztvennōmī darovaniī. Tyimzse ī bohoprijatnōj radujetsza Daniīl veszelyasza: Kameny bo īz horō neszicsen provīgya javi, szo derznovenijem molītsza nōnyi o dusach nasīch.

Szlava: hl. 6. Daniīl muzs zselanij, kameny bez rukī otszicsen vīgyiv Tya Hoszpodī, Mladenca bez szimene rozsdenna pronarecse Tya, īz Gyivō voploscsenna Szlova, nepreminnaho Boha, ī Szpasza dus nasīch.

Ī nōnyi: Vertepe blahoukraszīsza: sztr. 150. (Prezsde zse 20. Dek. pojem Dohmat nasztojascsaho hlasza.)

Na Sztīchovnyi, hl. 2. Dome Efrathov, hrade szvjatōj, Prorokov szlavo, ukraszī dom, v nemzse Bozsesztvennōj razsdajetsza.

Boh ot juha prijdet, ī Szvjatōj īz horō prīoszinennōja csascsī.

Vīftlejeme zemle Judova, szuscsemu po plotī zsītelysztvo szvitlo, uhotovī Bozsesztvennōj vertep, v nemzse

Boh plotiju razsdajetsža īz neīszkuszomuzsnōja szvjatōja Gyivō, vo jezse szpasztī rod nas.

Hoszpodī, uszlōsach szluch tvoj ī ubojachsža· Hoszpodī, razumich gyila tvoja, ī uzsaszochsža.

Prijdīte vszī, Chrīsztovo Rozsdesztvo virno predprazdnuīm, ī mōszlennyi pinije jako zvizdu, predlahajuscse volchvov szlavoszlovija, sz pasztōr̓mī vozopijem: prijdīte Szpaszenije cselovikom īz gyivsztvennōch lozseszn, virnōja prīzōvaja.

Szlava: Radujteszža Prorocō csesztniī, īzse zakon Hoszpodeny dobri ucsīnīvse, ī viroju javlyseszža nepobidīmiī sztolpī, ī nepreklonniī; vō bo ī chodataī javīszteszža novaho zavita Chrīsztova, ī presztavlyseszža ko nebeszī, Toho molīte umīrītī mir ī szpasztī dusī nasa.

Ī nōnyi: Sze vremja prīblīzsīszža szpaszenija naseho: hotovīszža vertepe, Gyiva prīblīzsajetsža rodītī; Vīftlejeme zemle Judova, kraszujszža ī veszelīszža, jako īz Tebe vozszija Hoszpogy nas: uszlōsīte horō ī cholmī, ī okresztnōja sztranō Judejszkija, jako hr̓adet Chrīsztosz, da szpaszet jehozse szozda cselovika, jako Cselovikolyubec.

(Ascse prezsde 20. Dek. pojem: Ī nōnyi: O csudesze novaho: sztr. 23.)

Po Nōnyi otpuscsajesī: tropar̓ voszkreszen, Szlava: Tropar̓, hl. 2. Velija virō īszpravlenija, vo īsztocsnīdi plamene jako na vogyi upokojenija, szvjatiī trije otrocō radovachuszža, ī prorok Daniīl lyvom pasztōr̓ jako ovcam javlyaseszža. Tyich molītvamī Chrīszte Bozse, szpaszī dusī nasa.

Ī nōnyi: Bohorodīcsen, īlī zse Predprazdensztva.

Na Utrenī.

Tropar̓ voszkreszen 2, Szlava: Velija virō: Ī nōnyi: Bohorodīcsen, (ot 20. zse Dek. Predprazdensztva.)

(Szždalnō voszkresznō: v Predprazdensztvi zse szlyidujuscsōja:)

1. Szždalen, hl. 4. Vo otdich, Bozse predvozhlaszīl jeszī taīnsztvenno, chotyascseje bōtī na zemlī Bohojavlenije taīnsztvennyi, previcsnaho Szōna Tvojeho ot Gyivō, vo Avraami, Īszaadi ī Jakovi, Jugyi ī procsīch, Jeszszeī ī Davīgyi, ī prorodich vszžich, Duchom predvozviscsaja vo Vīftlejemi Chrīszta javlysaszža, szuscsōja vo miri vsža vzōvajuscsa.

Szždalen hl. 8. Prazdnik prazdnuīm virniī, otcev Bozse-

sztvennōch radosztno, Adama, Avelya cstuscse, Szīta, Enosza blazsascse, Enocha, Noja, Szīma ī Jafeta voszpoīm. Avraama prezsde zakona viroju proszijavsa, ī Bozsesztvennaho Īszaaka, Īakova ī Judu, Leviju ī c̓ilomudrennaho Joszīfa voszchvalīm, ī virno vozopiīm: Bohonosznīī Praotcō, molīte Chrīszta Boha, hrichov osztavlenije darovatī, prazdnujuscsōm lyuboviju szvjatuju pamjaty vasu.

Po Neporocsnōch Sz̓idalen, hl. 8. Avraama, Īszaaka zse ī Jakova voszchvalīm: sztr. 159.

Szlava: Ī nōnyi: Īz nyidr Otecseszkīch sznīz-sel jeszī, ī neszkazannōm īsztoscsanijem juzse po nam nīscsetu voszprijal jeszī pacse jesztesztva, Cselovikolyubcse; vo vertep vszelītīsz̓a blahovolīl jeszī Hoszpodī, ī jako mladenec szoszcō pītajesīsz̓a, Zīzsdītely ī Hoszpogy. Tyimzse zvizdoju nasztavlyajemī volszvī darō Tebi prīnosz̓at jako Vladōc̓i tvarī; pasztōrije ī Anhelī dīvlyachusz̓a, zovuscse: szlava vo vōsnīch Bohu, na zemlyu hr̓aduscsemu rodītīsz̓a jako cseloviku. — (Vnyi Predprazdensztva Szlava: Ī nōnyi: Blahodarsztvennoje pochvalenije: sztr. 160.) Sztepenna ī Prokīmen hlasza.

Kanon nasztojascsaho hlasza ascse vnyi Predprazdensztva, ascse zse vnutr Predprazdensztva: Kanon szv. Otcem, lībo Predprazdensztva: „Chrīsztosz razsdajetsz̓a".

Szvitīlen voszkreszen: Szlava: Patriarchov īzbrannīī, ī prezsde zakona Otcō viroju predvozszijasa: Īszaak zse ī Jakov jako szvitīlynīcō; vszī bo Prorocō ī Pravednīcō vozszijasa ot nīch jako szviscsō szvitovīdnōja, ī tvar̓ vsz̓u lucsamī proszvitīsa csesztnaho prorocsesztva, ī prīlyizsno molyatsz̓a ko Bohu o miri.

Ī nōnyi: Ahnīca neszkvernaja, Ahnca rozsdsaja, Szlova prebeznacsalynaho v poszlyidnyaja vremena, (bjase szije csudno) Adamova vnuka ī Davīdova po dosztojaniju, jejazse neszkazannoje rozsdesztvo Otcev mnozsesztvo predprazdensztvujet dosztojno.

[Ascse zse v 24. deny, Szvitīlen voszkreszen ne hlaholem, no Otcev szej: Ot sz̓imene vvodītsz̓a Avraamlya ī bozsesztvennaho Davīda bohootca, prebeznacsalynoje Szlovo, īzse otrokī ravnocsīszlennōja pervije Trojc̓i, csudno Anhela szosesztvijem īz plamene szpaszōj, ī rōdanije v radoszty prelozsivōj zsen.

Szlava: Patriarchov īzbrannīī: zrī vōszse.

Ī nōnyi: Veszelīszꙗ Vīftlejeme, ī tō Jefrafto hotovīszꙗ: Bohorodīca bo prīchodīt vo vertepi ī jaszlyich rodītī Boha neīzrecsenno. O sztrasnaho taīnsztva! Jehozse nōnyi bozsesztvennoje rozsdesztvo Avraam, Īszaak zse ī Jakov, Patriarszī vszī ī Prorocō szvitlo predprazdnujut, ī cselovicō szo Anhelō.]

Na Chvalītech sztīchīrō voszkresznō 4, ī Otcev 4 szija:

Hl. 5. podob. „Radujszꙗ posztnīkov:" Vozvōszī tvoj hlasz īsztīnno Szione, Bozsesztvennōj hrade, ī propovizsgy Otcev Bozsesztvennuju pamjaty, szo Avraamom Īszaaka ī Jakova pocsītajuscse prīsznoszlavnaho; sze szo Judoju ī Levijem velīcsajem Mojszeja velīkaho, ī Arona csudnaho, ī pocsītajem szo Davīdom Īszusza ī Szamuīla vszī, predprazdensztvu Chrīsztovu Bozsesztvennuju pochvalu, pisznymī Bozsesztvennōmī plescsuscse, jazse ot Neho blahodaty ulucsītī proszīm, ī miru darovatī veliju mīloszty. 2.

Blahoszloven jeszī Hoszpodī Bozse Otec nasīch, ī chvalyno ī proszlavleno īmja tvoje vo vikī.

Hꙗadī, na ohnennuju īnohda vozszꙗdōj Īlije bozsesztvennnuju kolesznīcu, ī bohomudre Elīszszeje szo Ezekijeju vo jedīno, Oszije kupno, szradujteszꙗ: csesztnaja zse dvojenadeszꙗatnīce Prorokov bohoduchnovennaja, Rozsdesztvu Chrīsztovu szlīkovsztvujte, ī v pīsznech vszī Pravedniī voszpojte. Otrocō vszeblazsenniī, roszoju Ducha uhaszīvsiī plameny pescsnōj, o nasz molīte Chrīszta, nīzposzlatī dusam nasōm veliju mīloszty.

Jako praveden jeszī o vszꙗich, jazse szotvorīl jeszī nam.

Javīszꙗ jazse ot vika na zemlī propovidajemaja Prorokī vo viscsaniich Gyiva Bohorodīca, juzse Patriarszī mudriī ī Pravednōch szoborī vozviscsajut, sz nīmīzse szlīkovsztvujet ī zsen blaholyipije: Szarra, Revekka, Rachīly ī Anna zse ī szlavnaja Mariam Mojszejeva kupno. Sz nīmī szoradujutszꙗ ī mira koncō; vszꙗ tvarꙗ pocsītajet, jako Zīzsdītely vszꙗich ī Boh prīchodīt plotiju rodītīszꙗ, ī darovatī nam veliju mīloszty.

Szlava: Zakonnōch ucsenij szoszlovije, vo plotī javlyajet Chrīsztovo Bozsesztvennoje Rozsdesztvo, prezsde zakona blahodaty blahovisztvujuscsōja, jako pacse zakona vo viri szuscsōja. Tyimzse tlyinija īzmineniju szuscsu chodatajsztvenno, vo agyi derzsīmōm dusam predpropovidachu voszkreszenija radī: Hoszpodī, szlava Tebi.

Īnō sztīchīrō, jehda po usztavu ne pojetsža voszkreszno:

Hl. 4. podob. „Zvannōj szvōse:“ Īszaiī hlasz īszpolnyajetsža: sze bo Gyiva Neobjatnaho, opīszujemaho plotiju vo utrobi noszīt, ī preszlavno rodītī prīchodīt. Bohoprijatnōj vertepe ukraszīsža, Vīftlejeme uhotovīsža: Car̓ bo Tya īzvolī vo obītelīscse. Prijmīte jaszlī povīvajema mladenca Chrīszta, chotyascsa risītī plenīcō szohrisenij cselovikov blahosztiju.

Napīszasža szo rabō Vladōka, prehrisenij rukopīszanije razdratī chotya, ī napīszatī vsža vo knīžī zsīvuscsīch umerscsvlennōja ukradenijem zmija; Gyiva zse noszīt Tya, vsža noszascsaho, plotiju mertvennoju oblozsena, ī vszelītīsža vo malōj vertep blahovolīvsaho. Jehozse rozsdsasža csīnī horniī Anhelsztiī voszchvalīsa, szo Bozsesztvennōmī pasztōrī, dīvjascsesža derzsavi Tvojej.

Szvitlōj zse ī odusevlennōj oblak, dozsgy noszascsī nebesznōj, szej na zemlyu nōnyi predhr̓adet prolijatī, jako da napoīt zemlī līce. Veszna blahodatī, mōszlennaja lasztovīca, vnutr̓ vo utrobi derzsascsī, neīzhlaholannōm szlovom razsdajet, zīmu bezbozsnuju razor̓ajuscsī; palata csīsztaja ī neszkvernaja, Car̓a vo vertep prīnoszīt voploscsajemaho.

Szlava: Hl. 8. Zakonnōch ucsenij szoszlovije: sztr. 165.

Ī nōnyī: Preblahoszlovenna jeszī: sztr. 18.

Na Līturgiī.

Tropar̓ voszkreszen, poszem Otcev: Hl. 2. Velija virō: sztr. 163. Szlava: Ī nōnyi: Kondak Otcev: Hl. 6. Rukopīszannaho obraza: sztr. 161. vo Predprazdensztvi zse: Veszelīsža Vīftlejeme, Efrafto hotovīsža: sze bo ahnīca Pasztōr̓a velīkaho vo utrobi noszascsī, jezse rodītī tscsītsža. Jehozse zr̓ascse bohonoszniī Otcō veszelyatsža, szo pasztōr̓mī pojuscse Gyivu dojascsuju.

Prokīmen, hl. 4. Blahoszloven jeszī Hoszpodī Bozse otec nasīch, ī chvalyno, ī proszlavleno īmja Tvoje vo vikī.

Prīcsaszten. Chvalīte: Druhij: Radujtesža Pravedniī o Hoszpogyi:

VO NAVECSERIĪ ROZSDESZTVA CHRĪSZTOVA.

Csaszō carszkiī.

(Ascse szlucsītsža Navecserije szije v Szubbotu, īlī v Negyilyu, Csaszō szija pojem v Pjatok prezsde Navecserija.)

Csasz Pervōj.

Blahoszlovīvsu Jereju, hlaholem: Caŕu nebesznōj: Trīszvjatoje, po Otcse nas: Hoszpodī pomīluj, 12. Szlava: Ī nōnyi: Prijdīte poklonīmsža: 3.

Tazse pszalom 5. Hlaholō moja vnusī Hoszpodī, razumij zvanije moje. Vonymī hlaszu molītvō mojeja, Caŕu moj ī Bozse moj. Jako ko tebi pomolyuszža, Hoszpodī zautra uszlōsī hlasz moj. Zautra predsztanu tī, ī uzrīsī mja, jako Boh ne chotyaj bezzakonija tō jeszī. Ne prijdet ko tebi lukavnujaj: nīzse prebudut zakonopresztupnīcō pred ocsīma tvoīına. Voznenavīgyil jeszī vszža tvoŕascsōja bezzakonije: pohubīsī vszža hlaholyuscsōja lzsu. Muzsa krovej ī lysztīva hnusajetszža Hoszpogy: az zse mnozsesztvom mīlosztī tvojeja. Vnīdu v dom tvoj, poklonyuszža ko cerkvī szvjatyij tvojej v sztraszḋi tvojem. Hoszpodī, nasztavī mja pravdoju tvojeju: vrah moīch radī īszpravī pred toboju puty moj. Jako nyiszty vo usztyich īch īsztīnō: szerdce īch szujetno. Hrob otverszt hortany īch, jazōkī szvoīmī lscsachu: szudī īm Bozse. Da otpadut ot mōszlej szvoīch: po mnozsesztvu necsesztija īch īzrīnī ja jako prohnyivasa tya Hoszpodī. Ī vozveszelyatszža vszī upovajuscsiī na tya: vo vikī vozradujutszža, ī vszelīsīszža v nīch. Ī pochvalyatszža o tebi vszī lyubjascsiī īmja tvoje: jako tō blahoszlovīsī pravednīka, Hoszpoḋī, jako oruzsijem blahovolenija vincsal jeszī nasz.

Pszalom 44. Otrōhnu szerdce moje szlovo blaho:

Pszalom 45. Boh nam prībizsīscse ī szīla:

Szlava: Ī nōnyi: Allīluja. 3. Hoszpodī pomīluj 3. Szlava: Tropaŕ: Napīszovaseszža īnohda szo sztarcem Joszīfom, jako ot szžimene Davīdova vo Vīftlejemi Mariam, csrevonoszžascsī bezszžimennoje Rozsdenije: naszta zse vremja rozsdesztva, ī miszto nī jedīnozse bi obītalīscsu; no jakozsc krasznaja palata, vertep Carīḋi pokazaseszža. Chrīsztosz razsḋajetszža, prezsde padsij voszkreszītī obraz.

Ī nōnyi: Csto tya narecsem, o Obradovannaja! Nebo?

jako vozszijala jeszī Szolnce pravdō. Raj? jako vozrasztīla jeszī cvit netlyinija. Gyivu? jako prebōla jeszī netlyinna. Csīsztuju Mateŕ? jako īmila jeszī na ruku Szōna, vszích Boha. Toho molī, szpasztīszá dusam nasīm.

Tazse Tropaŕ, hl. 8. Vīftlejeme uhotovīszá, blahoukraszītesźa jaszlī, vertep da prijmet! īsztīna prijde, színy mīmo tecse, ī Boh cselovikom ot Gyivō javīszá, voobrazīvszá jakozse mō, ī obozsīv ploty. Tyimzse obnovlyajetszá Adam szo Jevoju, zovuscse: Na zemlī blahovolenije javīszá, szpasztī rod nas.

Boh ot juha prijdet, ī Szvjatōj īz horō prīoszínennōja csascsī.

Hl. 3. Nōnyi prorocseszkoje prorecsenije īszpolnītīszá hŕadet, tajno hlaholyuscseje: Ī tō Vīftlejeme, zemle Judova, nīkakozse narecsesīszá mensī vo vladōkach, preduhotovlyajuscsī vertep: īz tebe bo mī īzōdet vozsgy jazōkov plotiju, ot Gyivō otrokovīcō Chrīsztosz Boh, īzse upaszet lyudī szvoja, novaho Īzraīlya; dadīm jemu vszī velīcsesztvo.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 8. Szija hlaholet Joszīf ko Gyivīdi: Marije, csto gyilo sze, jezse v Tebi vīzsdu? nedoumiju ī udīvlyajuszá, ī umom uzsaszajuszá: otaj ubo ot mene budī vszkori. Marije, csto gyilo sze, jezse v tebi vīzsdu? vmiszto cseszti, sztud; vmiszto veszelija, pecsaly; vmiszto jezse pochvalītīszá, ukorīznu mī prīneszla jeszī. Ktomu ne terplyu procseje ponosenija cselovicseszka; ot szvjascsennīk ubo īz Cerkve, jako neporocsnu Hoszpodnyu tebe prijach, ī csto zrīmoje?

Prokīmen, hl. 4. Hoszpogy recse ko mnyi: Szōn moj jeszī tō, az dnesź rodīch tya.

Ot Prorocsesztva Mīcheīna cstenije. Hl. 5. Tako hlaholet Hoszpogy, ī tō Vīftlejeme, dome Efraftov:

Aposztol ko Jevrejem, zacsalo 303. — Jevanhelije ot Mafteja, zacsalo 2.

Tazse: Sztopō moja napravī po szloveszī Tvojemu, ī da ne obladajet mnoju vszákoje bezzakonije. Īzbavī mja ot klevetō cselovicseszkija, ī szochranyu zapovidī Tvoja; līce tvoje proszvitī na raba Tvojeho, ī naucsī mja opravdanijem tvoīm.

Da īszpolnyatszá uszta moja chvalenija tvojeho Hoszpodī, jako da voszpoju szlavu tvoju, vesź deny velelyipotu tvoju.

Tazse: Trīszvjatoje ī po Otcse nas: Kondak Hl. 3.

Gyiva dnesź previcsnoje Szlovo vo vertepi hŕadet rodītī neīzrecsenno. Līkuj vszelennaja uszlōsavsī, pro-

szlavī szo Anhelō ī pasztōřmī, chotyascsaho javītīszя, Otrocsa mlado, previcsnaho Boha.

Poszem : Hoszpodī pomīluj 40. Molītva : Īzse na vszяakoje vremja, ī na vszяakij csasz na nebeszī ī na zemlī poklanyajemōj ī szlavīmōj, Bozse blahij, dolhoterpelīvōj ī mnohomīlo sztīvōj, pravednōja lyubjaj, ī hrisnōja mīlujaj vszя zovōj ko szpaszeniju obiscsanija radī buduscsīch blah: szam Hoszpodī prijmī ī nasa molītvō v csasz szej, ī v blahosztī īszpravī zsīvot nas po zapovidem tvoīm; dusō nasa oszvjatī, ī tyilesza ocsīsztī; pomōslenija īszpravī, razum uďilomudrī ī īsztrezvī, ī īzbavī nasz ot vszяakija szkorbī, zol ī bolyiznej, ī dusevnōch sztrasztej; ī ohradī nasz szvjatōmī Anhelō Tvoīmī, jako da opolcsenijem īch szoblyudajemī ī nasztavlyajemī, dosztīhnem vo jedīnsztvo virō, ī vo razum neprīkosznovennōja Tvojeja szlavō: jako blahoszloven jeszī vo vikī vikov, amīny.

Hoszpodī pomīluj, 3. Szlava: Ī nōnyi: Csesztnyijsuju Cheruvīm: — Īmenem Hoszpodnīm blahoszlovī otcse.

Jerej: Bozse uscsedrī nō, ī blahoszlovī nō, proszvitī līce tvoje na nō ī pomīluj nō. Līk: Amīny.

Molītva: Chrīszte, szvite īsztīnnōj, proszviscsajaj ī oszvjascsajaj vszяakaho cselovika hřaduscsaho vo mir, da znamenajetszя na nasz szvit līca Tvojeho, da v nem chogyascse uzrīm szvit neprīkosznovennōja Tvojeja szlavō: ī īszpravī sztopō nasa ko gyilaniju zapovidej Tvoīch: molītvamī precsīsztōja Tvojeja Matere, ī vszяīch Szvjatōch Tvoīch, jako blahoszloven jeszī vo vikī, amīny.

Csasz tretij.

Prijdīte poklonīmszя: 3.

Pszalom 66. Bozse, uscsedrī nō, ī blahoszlovī nō: proszvitī līce tvoje na nō, ī pomīluj nō. Poznatī na zemlī puty tvoj, vo vszяīch jazōďich szpaszenije tvoje. Da īszpovigyatszя tebi lyudije, Bozse: da īszpovigyatszя tebi lyudije vszī. Da vozveszelyatszя, ī da vozradujutszя jazōcō: jako szudīsī lyudem pravotoju, ī jazōkī na zemlī nasztavīsī. Da īszpovigyatszя tebi lyudije, Bozse, da īszpovigyatszя tebi lyudije vszī. Zemlya dade plod szvoj: blahoszlovī nō Bozse, Bozse nas. Blahoszlovī nō, Bozse nas. Blahoszlovī nō, Bozse: ī da ubojatszя jeho vszī koncō zemlī.

Pszalom 86. Osznovanija jeho na horach szvjatōch:

Pszalom 50. Pomīluj mja Bozse: sztr. 14.

Szlava: Ī nōnyi: Allīluja. 3. Hoszpodī pomīluj, 3. Szlava: Tropar: Napīszovasesža īnohda szo sztarcem: sztr. 167.

Ī nōnyi: Bohorodīce, tō jeszī loza īsztīnnaja, vozrasztīvsaja nam plod zsīvotnōj, tebi molīmsža: molīsža Vladōcsīce szo szvjatōmī Aposztolō, pomīlovatī dusō nasa.

Tazse Tropar, hl. 6. Szej Boh nas, ne vminītsža īn konemu, rodīvōjsža ot Gyivō ī szo cselovikī pozsīv, vo jaszlyich ubohīch, Szōn jedīnorodnōj, lezsascs vīdītsža cselovik; ī pelenamī povīvajetsža īzse szlavō Hoszpogy; ī volchvom zvizda vozviscsajet vo jeho poklonenije; ī mō poīm: Trojce szvjataja, szpaszī dusī nasa.

Sztīch. Boh ot juha prijdet, ī Szvjatōj īz horō prīosžinennōja csascsī.

Hl. 8. Prezsde rozsdesztva tvojeho, sztrachom zrascse taīnsztvo tvoje Hoszpodī, umnaja voīnsztva dīvlyachusža; jako bo mladenec rodītīsža blahoīzvolīl jeszī, nebo ukraszīvōj zvizdamī; ī vo jaszlyich bezszlovesznōch vozlezsīsī, dlaniju szoderzsaj vszeja zemlī koncō. Takovōm bo szmotrenijem poznasža tvoje blahoutrobije Chrīszte, ī velija mīloszty tvoja. Szlava tebi.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 3. Joszīfe, rcī nam: kako jusze to Szvjatōch prijal jeszī Gyivu, neprazdnu prīvodītī vo Vīftlejem? Az, recse, prorokī īszpōtach ī viszty prijem ot Anhela, uvirīchsž, jako Boha rodītī īmaty Maria neszkazanno, Jemuzse na poklonenije volszvī ot vosztokov prijdut, szo darō csesztnōmī szluzsascse. Voplotīvōjsža nasz radī Hoszpodī, szlava tebi.

Prokīmen, hl. 4. Jako otrocsa rodīsža nam Szōn, ī dadesža nam.

Ot Prorocsesztva Jeremiīna cstenije: Hl. 3. Szej Boh nas:

Aposztol ko Halatom, zacsalo 208.

Jevanhelije ot Lukī, zacsalo 5.

Tazse: Hoszpogy Boh blahoszloven, blahoszloven Hoszpogy deny dne, poszpisīt nam Boh szpaszenij nasīch: Boh nas, Boh szpaszatī.

Trīszvjatoje, po Otcse nas: Kondak: Gyiva dnesž previcsnoje szlovo: sztr. 168. Hoszpodī pomīluj, 40. — Īzse na vszakoje vremja: 169. — Hoszpodī pomīluj, 3. Szlava: Ī nōnyi: Csesztnyijsuju Cheruvīm: Īmenem Hoszpodnīm: Jerej: Molītvamī szvjatōch:

Tazse Molītvu: Vladōko Bozse, Otcse Vszederzsītelyu, Hoszpodī Szōne jedīnorodnōj Īszusze Chrīszte, ī szvja-

tōj Duse: jedīno Bozsesztvo ī jedīna szīla, pomīluj mja hrisnaho, ī īmīzse viszī szugybamī, szpaszī mja nedosztojnaho raba tvojeho, jako blahoszloven jeszī vo vikī vikov, amīny.

Csasz sesztōj.

Prijdīte poklonīmsz̓a: 3.

Pszalom 71. Bozse, szud tvoj Carevī dazsgy: ī pravdu tvoju Szōnu carevu: Szudītī lyudem tvoīm vo pravgyi: ī nīscsōm tvoīm vo szugyi. Da voszpriīmut horō mīr lyudem, ī cholmī pravdu. Szudītī nīscsōm lyudszkīm, ī szpaszet szōnō ubohīch: ī szmīrīt klevetnīka. Ī prebudet szo szolncem, ī prezsde lunō, roda rodov. Sznīdet jako dozsgy na runo: ī jako kaplya kaplyuscsaja na zemlyu. Vozszijajet vo dnech jeho pravda, ī mnozsesztvo mīra, dondezse otīmetsz̓a luna. Ī obladajet ot mor̓a do mor̓a, ī ot rik do konec vszelennōja. Pred nīm prīpadut Eftioplyane: ī vrazī jeho perszty polīzsut. Carije Tharszijsztiī ī osztrovō darō prīneszut: carije Arabijsztiī ī Szava darō prīvedut. Ī poklonyatsz̓a jemu vszī carije zemsztiī: vszī jazōcō porabotajut jemu. Jako īzbavī nīscsa ot szīlyna, ī uboha, jemuzse ne bi pomoscsnīka. Poscsadīt nīscsa ī uboha: ī dusō ubohīch szpaszet. Ot līchvō ī ot nepravdō īzbavīt dusō īch, ī csesztno īmja jeho pred nīmī. Ī zsīv budet, ī dasztsz̓a jemu ot zlata Aravijszka, ī pomolyatsz̓a o nem vōnu: vesz̓ deny blahoszlovlyat jeho. Budet utverzsdenije na zemlī na versz̓ich hor, prevozneszetsz̓a pacse Līvana plod jeho: ī procvitut ot hrada jako trava zemnaja. Budet īmja jeho blahoszlovenno vo vikī: prezsde szolnca prebōvajet īmja jeho. Ī blahoszlovlyatsz̓a o nem vsz̓a kolyina zemnaja: vszī jazōcō ublazsat ī. Blahoszloven Hoszpogy Boh Īzraīlev, tvor̓aj csudesza jedīn. Ī blahoszloveno īmja szlavō jeho vo vik, ī vo vik vika: ī īszpolnītsz̓a szlavō jeho vsz̓a zemlya: budī, budī.

Pszalom 131. Pomjanī Hoszpodī Davīda:

Pszalom 90. Zsīvōj vo pomoscsī Vōsnyaho:

Szlava: Ī nōnyi: Allīluja 3. Hoszpodī pomīluj 3. Szlava: Tropar̓: Napīszovasesz̓a īnohda szo sztarcem: sztr. 167.

Ī nōnyi: Bohorodīcsen. Jako ne īmamō derznovenija za premnohija hrichī nasa; no tō ot tebe Rozsdsahosz̓a

molī, Bohorodīce Gyivo! mnoho bo mozset molītva maternyaja na umolenije Vladōkī. Ne prezrī hrisnōch molybō, Vszecsīsztaja: jako mīlosztīv jeszty, ī szpaszatī mohij, īzse ī sztradatī nasz radī īzvolīvōj.

Tazse Troparī szija: Hl. 1. Prijdīte virniī, vozvedemszǯa bozsesztvennyi, ī uvīdīm szchozsdenije Bozsesztvennoje szvōse, vo Vīftlejemi ko nam javlennyi; ī umom ocsīsztīvseszǯa, zsītije prīneszīm dobrogyitelī vmiszto müra, preduhotovlyajuscse virno rozsdesztvennōja vchodō, ot dusevnōch szokrovīscs, zovuscse: Vo vōsnīch szlava Bohu szuscsemu vo Trojǯi, jehozse radī vo cselovičich blahovolenije javīszǯa, Adama īzbavlyaja pervorodnōja klyatvō, jako cselovikolyubec.

Sztīch. Boh ot juha prijdet: sztr. 170.

Hl. 4. Szlōsī nebo, ī vnusī zemle, da podvīzsatszǯa osznovanija, da prijmut trepet preīszpodnyaja: jako Boh zse ī Tvorec vo plotszkoje ogyijaszǯa zdanije, ī īzse derzsavnoju szozdavōj rukoju tvarǯ, utrobō zrītszǯa szozdanije. O hlubīna bohatsztva ī premudrosztī, ī razuma Bozsija: jako neīszpōtanō szugybō jeho, ī neīzszlyidovanī putije jeho.

Szlava: Ī nōnyi: Hl. 5. Prijdīte Chrīsztonoszniī lyudije, ī da vīdīm csudo vszǯakij razum uzsaszajuscseje ī obderzsascseje: ī blahocsesztno voszpivajuscse virniī, poklonīmszǯa. Dneszǯ ko Vīftlejemu neprazdna szuscsī Gyiva prīchodīt rodītī Hoszpoda, līcō zse anhelsztiī predtekut. Ī szija vīgyiv vopijase Joszīf obrucsnīk: Csto jezse vo tebi sztrannoje Gyivo? ī kako choscsesī rodītī, neīszkuszobracsnaja junīce?

Prokīmen, hl. 4. Īz csreva prezsde dennīcō rodīch tya, klyatszǯa Hoszpogy, ī ne raszkajetszǯa.

Ot prorocsesztva Īszaīna cstenije. Hl. 7. Prīlozsī Hoszpogy hlaholatī ko Azachu:

Aposztol ko Jevrejem, zacsalo 304.

Jevanhelije ot Matheja, zacsalo 3.

Tazse: Szkoro da predvarǯat nō scsedrotō tvoja Hoszpodī, jako obnīscsachom ǯilo; pomozī nam Bozse Szpaszītelyu nas, szlavō radō īmene tvojeho. Hoszpodī, īzbavī nasz, ī ocsisztī hrichī nasa, īmene radī tvojeho.

Trīszvjatoje, po Otcse nas: Kondak: Gyiva dneszǯ previcsnoje Szlovo: sztr. 169. Hoszpodī pomīluj, 40. Īzse na vszǯakoje vremja: sztr. 169. Hosz-

podī pomīluj, 3. Szlava: Ī nōnyi: Csesztnyijsuju Cheruvīm: Īmenem Hoszpodnīm: Jerej: Molītvamī szvjatōch: ī Molītva: Bozse ī Hoszpodī szīl, ī vszeja tvarī szogyitelyu, īzse za mīloszerdije neīzrecsennōja mīlosztī tvojeja, jedīnorodnaho Szōna Tvojeho, Hoszpoda naseho Īszusza Chrīszta, nīzposzlavōj na szpaszenije rodu nasemu, ī csesztnōm Jeho Kresztom rukopīszanije hrich nasīch razterzavōj, ī pobidīvōj tyim nacsala ī vlasztī tymō: szam Vladōko cselovikolyubcse, prijmī ī ot nasz hrisnōch blahodarsztvennōja szija ī molebnōja molītvō, ī īzbavī nasz ot vsz̓akaho vszehubītelynaho ī mracsnaho hrichopadenija, ī vsz̓ich ozlobītī nasz īscsuscsīch vīdīmōch ī nevīdīmōch vrah. Prīhvozdī sztrachu tvojemu plotī nasa, ī ne uklonī szerdec nasīch vo szlovesza īlī pomōslenija lukavsztvija, no lyuboviju Tvojeju ujazvī dusō nasa: da ko Tebi vszehda vzīrajuscse, ī ot Tebe szvitom nasztavlyajemī, Tebe neprīsztupnaho ī prīsznoszuscsnaho zr̓ascse szvita, nepresztannoje Tebi īszpovidanije ī blahodarenije vozszōlajem, beznacsalynomu Otcu, szo jedīnorodnōm Tvoīm Szōnom, ī vszeszvjatōm ī blahīm ī zsīvotvor̓ascsīm Duchom, nōnyi ī prīszno ī vo vikī vikov, amīny.

Csasz devjatōj.

Prijdīte poklonīmsz̓a: 3.

Pszalom 109. Recse Hoszpogy Hoszpodevī mojemu: sz̓idī odesznuju mene, dondezse polozsu vrahī tvoja, podnozsije nohama tvoīma. Zszezl szīlō poszlet tī Hoszpogy ot Sziona: ī odolyijesī poszregyi vrahov tvoīch. Szo toboju nacsalysztvo v deny szīlō tvojeja, vo szvitlosztyach szvjatōch tvoīch: īz csreva prezsde dennīcō rodīch tya. Klyatsz̓a Hoszpogy, ī ne raszkajetsz̓a: tō jeszī Jerej vo vikī, po csīnu Melchiszedekovu. Hoszpogy odesznuju tebe, szokrusīl jeszty v deny hnyiva szvojeho carī. Szudīt vo jazōc̓ich, ī īszpolnīt padenija: szokrusīt hlavō na zemlī mnohīch. Ot potoka na putī pijet: szeho radī vozneszet hlavu.

Pszalom 108. Īszpovimsz̓a tebi Hoszpodī:

Pszalom 85. Prīklonī Hoszpodī ucho tvoje:

Szlava: Ī nōnyi: Allīluja 3. Hoszpodī pomīluj 3. Szlava: Tropar̓: Napīszovasesz̓a īnohda szo sztarcem Joszīfom: sztr. 167.

Ī nōnyi: Bohorodīcsen. Īzse nasz radī rozsdejsz'a ot Gyivō, ī raszpjatije preterpivōj blahij, ī īszproverhij szmertiju szmerty, ī voszkreszenije javlej jako Boh: ne prezrī, īchzse szozdal jeszī rukoju tvojeju; javī cselovikolyubije tvoje, Mīlosztīve! prijmī rozsdsuju tya Bohorodīcu molyascsujusz'a za nō, ī szpaszī Szpasze nas, lyudī otcsajannōja.

Tazse Troparī szija, hl. 7. Udīvlyasesz'a Īrod, zr'a volchvov blahocsesztije; ī hnyivom pobizsdajem, lyita īszpōtase razsztojanija. Materī bezcsadsztvujemī bōvachu, ī bezvremennōj vozraszt mladencev horđi pozsīnasesz'a, szoszcō szszōchachusz'a, ī īsztocsnīcō mlecsnii uderzsavachusz'a; velije bjase lyutoje. Tyimzse blahocsesztno virnii szosedsesz'a, poklonīmsz'a Chrīsztovu Rozsdesztvu.

Boh ot juha prijdet: sztr. 170.

Hl. 2. Jehda Joszīf, Gyivo, pecsaliju ujazvlyasesz'a ko Vīftlejemu īdōj, vopijala jeszī ko nemu: Csto mja zr'a neprazdnu dr'achlujesī ī szmuscsajesīsz'a, ne vidōj vsz'ako jezse vo mnyi sztrasnaho taīnsztva? procseje otlozsī sztrach vsz'ak, preszlavnoje poznavaja; Boh bo nīszchodīt na zemlyu mīlosztī radī, vo csrevi mojem nōnyi, ascse ī ploty prijat. Jehozse razsdajema uzrīsī jakozse blahoīzvolī, ī radosztī īszpolnīvsz'a poklonīsīsz'a jako zīzsdītelyu tvojemu, jehozse Anhelī pojut nepresztanno, ī szlavjat szo Otcem ī szvjatōm Duchom.

Szlava: Ī nōnyi: Hl. 6. Dnesz' razsdajetsz'a ot Gyivō, rukoju vsz'u Szoderzsaj tvar'; pelenamī jakozse zemen povīvajetsz'a, īzse szuscsesztvom neprīkosznovenen Boh; vo jaszlyich vozlezsīt, utverdīvōj nebesza szlovom vo nacsalyich; ot szoszcev mlekom pītajetsz'a, īzse vo pusztōnī mannu odozsdīvōj lyudem; volchvō prīzōvajet Zsenīch cerkovnōj; darō szīch prijemlet Szōn Gyivō. Poklanyajemsz'a rozsdesztvu tvojemu Chrīszte! poklanyajemsz'a Rozsdesztvu tvojemu Chrīszte! poklanyajemsz'a Rozsdesztvu tvojemu Chrīszte! Pokazsī nam ī bozsesztvennaja tvoja Bohojavlenija.

Prokīmen hl. 4. Matī Szīon, recset cselovik, ī cselovik rodīsz'a v nem.

Ot prorocsesztva Īszaīna cstenije. Hl. 9. Otrocsa rodīsz'a nam:
Aposztol ko Jevrejem, zacsalo 306.
Jevanhelije ot Mafteja, zacsalo 4.

Tazse: Ne predazsgy nasz do konca, īmene tvojeho radī, ī ne razorī zavita Tvojeho: ī ne osztavī mīlosztī tvojeja ot nasz, Avraama radī vozlyublennaho ot tebe, ī za Īszaaka raba tvojeho, ī Īzraīlya szvjataho Tvojaho.

Trīszvjatoje, po Otcse nas: Kondak: Gyiva dnesź previcsnoje Szlovo: sztr. 169. Hoszpodī pomīluj, 40. Molītva: Īzse na vszakoje vremja: sztr. 169. Hoszpodī pomīluj, 3. Szlava: Ī nōnyi: Csesztnyijsuju Cheruvīm: Īmenem Hoszpodnīm: Jerej: Molītvamī szvjatōch otec: Tazse Molītvu:

Vladōko Hoszpodī Īszusze Chrīszte Bozse nas, dolhoterpivōj o nasīch szohriseniīch, ī dazse do nōnyisnyaho csasza prīvedōj nasz, vo onyzse na zsīvotvoŕascsem drevi vīszá, blahorazumnomu razbojnīku, īzse vo raj puteszotvorīl jeszī vchod, ī szmertiju szmerty razrusīl jeszī: ocsīsztī nasz hrisnōch ī nedosztojnōch rab Tvoīch; szohrisīchom bo ī bezzakonnovachom, ī nyiszmō dosztojnī vozvesztī ocsesza nasa, ī vozzritī na vōszotu nebesznuju; zane osztavīchom puty pravdō Tvojeja, ī chodīchom vo volyach szerdec nasīch. No molīm Tvoju bezmirnuju blahoszty: poscsadī nasz Hoszpodī, po mnozsesztvu mīlosztī Tvojeja, ī szpaszī nasz īmene Tvojeho radī szvjataho, jako īszcsezosa vo szujetyi dnije nasī. Īzmī nasz īz rukī szoprotīvnaho, ī osztavī nam hrichī nasa, ī umertvī plotyszkoje nase mudrovanije, da vetchaho otlozsīvse cselovika, vo novaho oblecsemszá, ī Tebi pozsīvem nasemu Vladōći ī blahogyitelyu: ī tako tvoīm poszlyidujuscse povelyinijem, vo vicsnōj pokoj dosztīhnem, īgyizse jeszty vszích veszelyascsīchszá zsīlīscse. Tō bo jeszī voīsztīnnu īsztīnnoje veszelije, ī radoszty lyubjascsīch tya Chrīszte Bozse nas, ī Tebi szlavu vozszōlajem, szo beznacsalynōm Tvoīm Otcem, ī preszvjatōm ī blahīm ī zsīvotvoŕascsīm Tvoīm Duchom, nōnyī ī prīszno ī vo vikī vikov, amīny.

Pszalom 102. Blahoszlovī duse moja Hoszpoda, ī vszá vnutrennyaja moja:

Pszalom 145. Chvalī duse moja:

Szlava: Ī nōnyi: Jedīnorodnōj Szōne ī Szlove:

Tazse hlaholem: Vo carsztviī tvojem, jehda prijdesī, pomjanī nasz Hoszpodī.

Blazsenī nīscsiī duchom, jako tyich jeszty carsztvo nebesznoje.

Blazsenī placsuscsiī, jako tiī utyisatszá.

Blazsenī krotciī, jako tiī naszlyigyat zemlyu.
Blazsenī alcsuscsiī ī zsazsduscsiī pravdō, jako tiī naszōtyatsža.
Blazsenī mīlosztīviī, jako tiī pomīlovanī budut.
Blazsenī csīsztiī szerdcem, jako tiī Boha uzřat.
Blazsenī mīrotvorcō, jako tii szōnove Bozsiī narekutsža.
Blazsenī īzhnanō pravdō radī, jako tyich jeszty carsztvo nebesznoje.
Blazsenī jeszte, jehda ponosžat vam, ī īzsdenut ī rekut vszak zol hlahol na vō Izsuscse, mene radī.
Radujtesža ī veszelītesža: jako mzda vasa mnoha na nebesžich.

Tazse hlaholem: Pomjanī nasz Hoszodī, jehda prijdesī, vo carsztviī tvojem.

Pomjanī nasz Vladōko, jehda prijdesī, vo carsztviī tvojem.

Pomjanī nasz Szvjatōj, jehda prijdesī, vo carsztviī tvojem.

Līk nebesznōj pojet tya ī hlaholet: Szvjat, szvjat, szvjat Hoszpogy szavaoth, īszpolny nebo ī zemlya szlavō tvojeja.

Szlava: Szobor szvjatōch Anhel ī Archanhel, szo vsžimī nebesznōmī Szīlamī, pojet tya ī hlaholet: Szvjat, szvjat, szvjat Hoszpogy szavaoth, īszpolny nebo ī zemlya szlavō tvojeja.

Ī nōnyi: (Ascse ne īmaty bōtī Līturgia:) Viruju vo jedīnaho Boha: sztr. 83.

Oszlabī, osztavī, otpusztī Bozse szohrisenija nasa volynaja ī nevolynaja, jazse vo szlovi ī v gyilyi, jazse vo vigyiniī ī nevigyiniī, jazse vo umi ī vo pomōsleniī, jazse vo dnī ī v noscsī, vsža nam prosztī, jako blah ī cselovikolyubec.

Otcse nas: Kondak: Gyiva dnesž previcsnoje Szlovo: sztr. 169. Hoszpodī pomīluj, 40. Szlava: Ī nōnyi: Csesztnyijsuju Cheruvīm: Īmenem Hoszpodnīm: Jerej: Molītvamī szvjatōch Otec.

Molītva: Vszeszvjataja Trojce, jedīnoszuscsnaja, neoderzsīmaja derzsavo ī nerazgyilīmoje carsztvo, jazse vsžich blahīch vīnovnaja: blahovolī vo nasztojascsij szej csasz ī o mnyi hrisnyim, ī vsža mī omōj szkvernō, ī proszvitī

mī szmōszl, jako da vszehda voszpivaju, szlavoszlovlyu ī hlaholyu: jedīn szvjat, jedīn Hoszpogy, Īszusz Chrīsztosz, vo szlavu Boha Otca, amīny.

Tazse ascse ne budet Līturgiī: Budī īmja Hoszpodne. 3. Pszalom 33. Blahoszlovlyu Hoszpoda: sztr. 98. Dosztojno jeszty: Csesztnyijsuju Cheruvīm: sztr. 84. ī Otpuszt.

Vo Navecserii Rozsdesztva Chrīsztova.

Vecsernya
(szo Līturgijeju szv. Vaszīlija V.)

Na Hoszpodī vozzvach: sztavīm sztīchov 8, ī pojem:

Sztīchīrō, hl. 2. Prijdīte vozraduīmszя Hoszpodevī, nasztojascsuju tajnu szkazujuscse: szredosztyinije hradezsa razrusīszя, plamennoje oruzsije plescsō dajet, ī Cheruvīm otsztupajet ot dreva zsīznī, ī az rajszkija pīscsī prīcsascsajuszя, ot nehozse proīzhnan bōch preszlusanija radī; neīzminnōj bo obraz Otecs, obraz prīsznoszuscsija Jeho, zrak raba prijemlet, ot neīszkuszobracsnōja Matere prosed, prelozsenije ne preterpiv; jezse bo bi, prebōszty, Boh szōj īsztīnen; ī jezse ne bi, prijat, cselovik bōv cselovikolyubija radī. Tomu vozopiīm: rozsdejszя ot Gyivō Bozse, pomīluj nasz. 2.

Hoszpodu Īszuszu rozsdsuszя ot szvjatōja Gyivō, proszvitīsaszя vszяcseszkaja; pasztōrem bo szvīrяjuscsōm, ī volchvom poklanyajuscsōmszя, Anhelom voszpivajuscsōm, Īrod mjatyaseszя, jako Boh vo plotī javīszя, Szpasz dus nasīch. 2.

Carsztvo Tvoje Chrīszte Bozse, carsztvo vszяch vikov, ī vladōcsesztvo Tvoje na vszяkom rogyi ī rogyi: voplotīvōjszя ot Ducha szvjataho, ī ot prīsznogyivō Mariī vocselovicsīvōjszя, szvit nam vozszija, Chrīszte Bozse, Tvoje prīsesztvije: Szvit ot Szvita, Otcseje szijanije, vszяu tvarь proszvitīl jeszī. Vszяkoje dōchanije da chvalīt Tya, obraz szlavō Otcsija szōj, ī prezsde szōj, ī vozszijavōj ot gyivō Bozse, pomīluj nasz. 2.

Csto Tebi prīneszem Chrīszte, jako javīlszя jeszī na zemlī, jako cselovik nasz radī? Kajazsdo bo ot Tebe

bōvsīch tvarej blahodarenije Tebi prīnoszīt: Anhelī, pinije; nebesza zvizdu; volszvī, darō; pasztōrije, csudo; zemlya, vertep; pusztōnya, jaszlī; mō zse, Mater Gyivu. Īzse prezsde vik Bozse, pomīluj nasz. 2.

Szlava: Ī nōnyi: Avgusztu jedīnonacsalsztvujuscsu na zemlī, mnohonacsalije cselovikov preszta; ī Tebi vocselovicssusza ot Csīsztōja, mnohobozsije īdolov uprazdnīsza. Pod jedīnyim carsztvom mirszkīm hradī bōsa, ī vo jedīno vladōcsesztvo Bozsesztva jazōcō virovasa; napīszasasza lyudije povelyinijem keszarevōm; napīszachomsza virnii īmenem Bozsesztva, Tebe vocselovicssahosza Boha naseho. Velija Tvoja mīloszty Hoszpodī, szlava Tebi.

Vchod szo Jevanhelijem. Szvite tīchij: — Prokīmen dne, sztr. 95. ī Cstenije 1. poszem:

Tropar hl. 6. Tajno rodīlsza jeszī vo vertepi, no nebo Tya vszim propovida, jakozse uszta zvizdu predlahaja Szpasze, ī volchvō Tī prīvede, viroju poklanyajuscsōjasza Tebi. Sz nīmīzse pomīluj nasz.

Sztīchī ī Cstenije 1. tazse Tropar hl. 6. Vozszijal jeszī Chrīszte ot Gyivō, razumnoje Szolnce pravdō: ī zvizda Tya pokaza vo vertepi vmiscsajema nevmisztīmaho; volchvō nasztavīl jeszī na poklonenije Tvoje. Sz nīmīzse Tya velīcsajem: Zsīznodavcse, szlava Tebi.

Sztichī, ī Cstenije 1. ī poszem Jektenija malaja szo Vozhlaszom: Jako szvjat jeszī: — Trīszvjatoje.

Prokīmen, hl. 1. Hoszpogy recse ko mnyi: Szōn moj jeszī Tō, az dnesz rodīch Tya.

Poszem: Aposztol ī Jevanhelije Navecserija, Jektenija: Rcim vszī: ī procseje bozsesztvennōja Līturgiī szv. Vaszīlija. — Zadosztojnīk: O tebi radujetsza: sztr. 70. Prīcsaszten: Chvalīte Hoszpoda.

☛ Ascse zse szlucsītsza Navecserije v Szubbotu ī v Negyilyu, tohda Trīszvjatoje ne pojem, no po Jekteniī abije Prokīmen, poszem Aposztol ī Jevanhelije, Jektenija: Rcim vszī: Tazse: Szpodobī Hoszpodi: Īszpolnīm vecsernija: ī po vtorom Vozhlaszi abije Otpuszt: Jerej īlī Diakon: Premudroszty! Līk: Blahoszlovī. Jerej: Szōj blahoszloven: ī procs. sztr. 10.

25. Dekembrija.

Rozsdesztvo Hoszpoda Boha ī Szpasza naseho Īszusza Chrīszta.

—=—

Povecserije velīkoje szo Lītijeju.

Jerej vo felonyi kadīt szv. Presztol, otvīrajet carszkija dverī ī pokadīv īkonō ī vesź Chram, sztanet pred carszkīmī dveŕmī ī povnehda pivec hlaholet: Povelīte", nacsīnajet: „Hoszpodī blahoszlovī" ī vozhlasajet: „Szlava szvjatyij". Pivec zse: „Amīny" ī Prijdīte pokl. 3.

Pszalom 4. Vnehda vozzvach, uszlōsa mja Boh pravdō mojeja, vo szkorbī raszprosztranīl mja jeszī. Uscsedrī mja, ī uszlōsī molītvu moju. Szōnove cselovicsesztiī, dokolyi tyazskoszerdiī? vszkuju lyubīte szujetu, ī īscsete lzsī? Ī uvidīte, jako udīvī Hoszpogy prepodobnaho szvojeho; Hoszpogy uszlōszīt mja, vnehda vozzovu ko nemu. Hnyivajteszá, ī ne szohrisajte: jazse hlaholete vo szerdcach vasīch, na lozsach vasīch umīlīteszá. Pozsrīte zsertvu pravdō, ī upovajte na Hoszpoda; mnozī hlaholyut: kto javīt nam blahaja? Znamenaszá na nasz szvit līca tvojeho Hoszpodī, dal jeszī veszelije vo szerdcī mojem. Ot ploda psenīcō, vīna, ī jeleja szvojeho umnozsīsaszá. Vo mīri vkupi usznu ī pocsiju. Jako tō Hoszpodī jedīnaho na upovaniī vszelīl mja jeszī.

Pszalom 6. Hoszpodī, da ne jarosztiju tvojeju oblīcsīsī mene:

Pszalom 12. Dokolyi Hoszpodī zabudesī mja do konca?:
Szlava: Ī nōnyi: Allīluja 3. Hoszpodī pomīluj, 3.
Pszalom 24. Ko tebi Hoszpodī vozdvīhoch dusu moju:
Pszalom 30. Na tya Hoszpodī upovach:
Pszalom 90. Zsīvōj vo pomoscsī Vōsnyaho:
Szlava: Ī nōnyi: Allīluja, 3. Hoszpodī pomīluj, 3. — Szlava: Ī nōnyi:

Piszny szvjataho Proroka Īszaiī.

Sz namī Boh, razumijte jazōcō, ī pokaŕajteszá; jako sz namī Boh.

Uszlōsīte do poszlyidnīch zemlī: jako sz namī Boh.

Mohuscsiī pokaŕajteszá: jako sz namī Boh.

Ascse bo pakī vozmozsete, ī pakī pobizsdenī budete; jako sz namī Boh.

Ī īzse ascse szovit szoviscsavajete, razorīt ī Hoszpogy; jako sz namī Boh.

Ī szlovo, jezse ascse vozhlaholete, ne īmaty prebōvatī vo vasz; jako sz namī Boh.

Sztracha zse vaseho ne īmamō ubojatīsza, nīzse szoblaznītīsza; jako sz namī Boh.

Hoszpoda zse Boha naseho szvjatīte, ī toj budet vam vo bojazny; jako sz namī Boh.

Ī ascse nany nagyijesīsza, ī toj budet tī vo oszvjascsenije; jako sz namī Boh.

Ī upovajuscse budem nany, ī szpaszemsza jeho radī; jako sz namī Boh.

Sze az ī gyitī, jazse mī dal jeszty Boh; jako sz namī Boh.

Lyudije szigyascsiī vo tymi, vīgyisa szvit velij; jako sz namī Boh.

Zsīvuscsiī vo sztranyi ī szinī szmertnyij, szvit vozszijajet na vō; jako sz namī Boh.

Jako Otrocsa rodīsza nam, ī Szōn dadesza nam; jako sz namī Boh.

Jehozse nacsalsztvo bōszty na rami jeho: ī mīra jeho nyiszty pregyila; jako sz namī Boh.

Ī narīcajetsza īmja jeho velīka szovita Anhel: csuden szovitnīk; jako sz namī Boh.

Boh kripok, vlasztītely, nacsalnīk mīra: Otec buduscsaho vika; jako sz namī Boh.

Szlava: Jako sz namī Boh.

Ī nōnyi: Jako sz namī Boh.

Sz namī Boh, razumijte jazōcō, ī pokarajtesza; jako sz namī Boh. 3.

Tazse: Deny presed, blahodaru tya Hoszpodī: vecser, molyusza, sz noscsiju bez hricha podazsgy mī Szpasze, ī szpaszī mja.

Szlava: Deny presed, szlavoszlovlyu tya Vladōko: vecser, molyusza, sz noscsiju, bezszoblaznen podazsgy mī Szpasze, ī szpaszī mja.

Ī nōnyi: Deny presed, pisznoszlovlyu tya Szvjatōj: vecser, molyusza, sz noscsiju bezhrisen podazsgy mī Szpasze, ī szpaszī mja.

Bezplotnoje jesztesztvo cheruvīmszkoje nemolcsnōmī pisznymī tya szlavoszlovjat; sesztokrīlnaja zsīvotnaja,

Szerafīmī, nepresztannōmī hlaszō tya prevoznosźat; Anhelszkaja zse vsźa voīnsztva trīszvjatōmī pisznymī Tya voszchvalyajut. Preźsde bo vsźich jeszī szōj Otec, ī szobeznacsalyna īmasī tvojeho Szōna, ī ravnocsesztna noszaj Ducha zsīznī, Trojcu javlyajesī nerazgyilynu.

Preszvjataja Gyivo, Matī Bozsija, ī īzse Szlova szamovīdcō ī szluhī, Prorok zse ī Mucsenīk vszī līcō, jako bezszmertnu īmuscse zsīzny: o vsźich molītesźa prīlyizsno, jako vszī jeszmō vo bidach, da preleszti īzbavlysesźa lukavaho, anhelszkuju vozopijem piszny: Szvjatōj, szvjatōj, szvjatōj, trīszvjatōj Hoszpodī, pomīluj ī szpaszī nasz, Amīny.

Viruju vo jedīnaho Boha: sztr. 83.

Poszem sztīchī szija cstem:

Preszvjataja Hoszpozse, Bohorodīce vszemīlosztīvaja, molī Boha o nasz hrisnōch.

Vsźa nebesznōja Szīlō, szvjatiī Anhelī ī Archanhelī, molīte Boha o nasz hrisnōch.

Szvjatōj velīkij Joanne Prorocse, Predtecse ī Kresztītelyu Hoszpodeny, molī Boha o nasz hrisnōch.

Szvjatiī szlavniī ī vszechvalyniī Aposztolī, Prorocō, Mucsenīcō, ī vszī Szvjatiī, molīte Boha o nasz hrisnōch.

Prepodobniī ī bohonoszniī Otcō nasī, Pasztōrije ī Ucsītelije vszelennōja, molīte Boha o nasz hrisnōch.

Prepodobniī Otcō nasī, Antonije ī Theodoszije pecserszkiī, molīte Boha o nasz hrisnōch.

Nepobidīmaja ī neposztīzsīmaja ī bozsesztvennaja szīlo csesztnaho ī zsīvotvoŕascsaho Kreszta Hoszpodnya, ne osztavī nasz hrisnōch.

Bozse, mīlosztīv budī nam hrisnōm.

Bozse, ocsīsztī hrichī nasa, ī pomīluj nasz.

Trīszvjatoje, po Otcse nas: Tropaŕ:

Hī. 4. Rozsdesztvo tvoje Chrīszte Bozse nas, vozszija mirovī szvit razuma; v nem bo zvizdam szluzsascsiī zvizdoju ucsachusźa, tebī klanyatīsźa Szolncu pravdō, ī tebe vigyitī szo vōszotō Vosztoka. Hoszpodī, szlava tebi.

Hoszpodī pomīluj, 40. Szlava: Ī nōnyi: Csesztnyijsuju cheruvīm: Īmenem Hoszpodnīm: Jerej: Molītvamī szvjatōch otec:

Molītva szv. Vaszīlija V. Hoszpodī, Hoszpodī, īzbavlej nasz ot vsźakija sztrilō letyascsōja vo dnī, īzbavī nasz ī ot vsźakija vescsī vo tymi prechogyascsija. Prijmī zsertvu vecsernyuju, ruk nasīch vozgyijanije. Szpodobī zse nasz ī noscsnoje poprīscse bez poroka prejtī, neīszkusenō ot zlōch. Ī īzbavī nasz ot vsźakaho szmuscsenija ī bojaznī, ot diavola nam prībōvajuscsija. Daruj dusam nasīm umīlenije, ī pomōszlom nasīm popecsenije jezse na sztrasnyim ī pravednyim tvojem szugyi īszpōtanija. Prīzvozdī sztrachu tvojemu plotī nasa, ī umertvī udō nasa, szuscsōja na zemlī, da ī szonnōm bezmolvijem proszvitīmsźa zrinijem szudeb tvoīch. Otīmī zse ot nasz vsźakoje mecstanije nepodobnoje ī pochoty vrednu. Vozsztavī zse nasz vo vremja molītvō utverzsdennōch vo viri, ī preszpivajuscsīch vo zapovidech tvoīch, blahovolenijem ī blahosztiju jedīnorodnaho Szōna tvojeho, sz nīmzse blahoszloven jeszī, szo preszvjatōm ī blahīm ī zsīvotvoŕascsīm tvoīm Duchom, nōnyi ī prīszno ī vo vikī vikov. Amīny.

Prijdīte poklonīmsźa: 3.

Pszalom 50. Pomīluj mja Bozse: sztr. 14.

Pszalom 101. Hoszpodī, uszlōsī molītvu moju:

Molītva Manaszszīī, caŕa Judejszka. Hoszpodī Vszederzsītelyu, Bozse otec nasīch, Avraamov ī Īszaakov ī Jakovly, ī szīmene īch pravednaho, szotvorīvōj nebo ī zemlyu szo vszeju lyipotoju īch, szvjazavōj more szlovom povelyīnija tvojeho, zaklyucsīvōj bezdnu ī zapecsatsztvovavōj ju sztrasnōm ī szlavnōm īmenem tvoīm, Jehozse vsźa bojatsźa ī trepescsut ot līca szīlō tvojeja, jako neposztojanna velīkolyipota szlavō tvojeja, ī neszterpīm hnyiv jezse na hrisnīkī prescsenija tvojeho; bezmirna zse ī neīzszlyidovanna mīloszty obiscsanija tvojeho; Tō bo jeszī Hoszpogy vōsnij, mīloszerd, dolhoterpelīv ī mnohomīlosztīv, ī kajajsźa o zlobach cselovicseszkīch: Tō Hoszpodī, po mnozsesztvu blahosztī tvojeja obiscsal jeszī pokajanije ī osztavlenije szohrisīvsōm tebi, ī mnozsesztvom scsedrot tvoīch opregyilīl jeszī pokajanije hrisnīkom vo szpaszenije. Tō ubo Hoszpodī Bozse szīl, ne polozsīl jeszī pokajanije pravednōm, Avraamu ī Īszaaku, ī Jakovu, neszohrisīvsōm pred toboju; no polozsīl jeszī pokajanije mnyi hrisnomu, zane szohrisīch tī pacse csīszla piszka morszkaho. Umnozsīsasźa bezzakonija moja, Hoszpodī,

umnozsīsasža bezzakonija moja, ī nyiszm dosztoīn vozritī ī vīgyitī vōszotu nebesznuju, ot mnozsesztva nepravd moīch. Szlyacsen jeszm mnohīmī uzamī zseliznōmī, jako ne vozvesztī mī hlavō mojeja, ī nyiszty mī oszlablenija: zane prohnyivach jaroszty tvoju, ī lukavoje pred toboju szotvorīch; ne szotvorīvōj volī tvojeja, ī ne szochranīvōj povelyinij tvoīch. Ī nōnyi prīklonyaju kolyina szerdca trebuja ot tebe blahosztī: szohrisīch Hoszpodī, szohrisīch, ī bezzakonija moja az vim, no prosu ī molyusža tebi: oszlabī mī Hoszpodī, oszlabī mī, ī ne pohubī mene szo bezzakoniī moīmī, nīzse vo vik vrazsdovav szoblyudesī zol moīch, nīzse oszudīsī mja vo preīszpodnīch zemlī, zane Tō jeszī Bozse Boh kajuscsīchsža: ī na mnyi javīsī vsžu blahoszty tvoju, jako nedosztojna szuscsa szpaszesī mja po množij mīloszti tvojej, ī voszchvalyu tya vōnu vo vsža dnī zsīvota mojeho; jako Tya pojet vsža Szīla nebesznaja, ī tvoja jeszty szlava vo vikī vikov, amīny.

Trīszvjatoje, po Otcse nas: Kondak Prazdnīka, hl. 3. Gyiva dnesž Preszuscsesztvennaho razsdajet, ī zemlya vertep Neprīsztupnomu prīnoszīt; Anhelī szo pasztōřmī szlavoszlovjat; volszvī zse szo zvizdoju putesesztvujut: nasz bo radī rodīsža Otrocsa mlado, previcsnōj Boh.

Hoszpodī pomīluj, 40. Szlava: Ī nōnyi: Csesztnyijsuju Cheruvīm: Molītvamī szvjatōch otec nasīch:

Molītva: Vladōko Bozse Otcse vszederzsītelyu: sztr. 170.

Poszem: Prijdīte poklonīmsža: 3.

Pszalom 69. Bozse, v pomoscs moju vonymī:

Pszalom 142. Hoszodī, uszlōsī molītvu moju:

Szlava vo vōsnīch Bohu, ī na zemlī mīr: sztr. 19.

Na Lītiī, hl. 1. Nebo zemlya dnesž prorocseszkī da vozveszelyatsža, Anhelī ī cselovicō duchovno da torzsesztvujut, jako Boh vo plotī javīsža szuscsōm vo tmi ī sžinī sžigyascsōm, rozsdejsža ot Gyivō; vertep ī jaszlī prijasa Toho, pasztōrije csudo propovidujut, volszvī ot vosztok vo Vīftlejem darō prīnoszžat; mō chvalu nedosztojnōmī usztnamī anhelszkī Tomu prīneszžim: Szlava vo vōsnīch Bohu, ī na zemlī mīr! prijde bo Csajanije jazōkov, prīsed szpasze nasz ot rabotō vrazsija.

Nebo ī zemlya dnesž szovokupīsasža, rozsdsusža Chrīsztu; dnesž Boh na zemlyu prijde, ī cselovik na ne-

besza vzōde; dnesz vidīm jeszty plotiju, jesztesztvom Nevīdīmōj, cselovika radī. Szeho radī ī mō szlavoszlovjascse vozopiīm Jemu: Szlava vo vōsnīch Bohu, ī na zemlī mīr! darova bo prīsesztvije Tvoje, Szpasze nas. Szlava Tebī.

Szlava vo vōsnīch Bohu! vo Vīftlejemi szlōsu ot Bezplotnōch dnesz, na zemlī mīr blahovolīvsemu bōtī. Nōnyi Gyiva nebesz sīrsī: vozszija bo Szvit omracsennōm, ī szmīrennōja vozvōszī, anhelszkī pojuscsōja: Szlava vo vōsnīch Bohu.

Po obrazu ī po podobiju, īsztlyivsa presztuplenijem, vīgyiv Īszusz, prīklonīv nebesza, sznīde ī vszelīsza vo utrobu gyivsztvennuju neīzminno, da v nej īsztlyivsaho Adama obnovīt, zovuscsa: Szlava javleniju Tvojemu, Īzbavītelyu moj ī Bozse.

Szlava: hl. 5. Volszvī Perszidsztiī carije, poznavse javi na zemlī rozsdsahosza Cara nebesznaho, ot szvitlōja zvizdō vodīmī, dosztīhosa vo Vīftlejem, darō noszascse īzbrannōja, zlato ī līvan ī szmīrnu, ī padse poklonīsasza; vīgyisa bo vo vertepi mladenca lezsascsa Bezlyitnaho.

Ī nōnyi: hl. 6. Līkujut Anhelī vszī na nebeszī, ī radujutsza cselovicō dnesz; īhrajet zse vsza tvar rozsdsahosza radī vo Vīftlejemi Szpasza Hoszpoda; jako vszakaja leszty idolszkaja preszta, ī carsztvujet Chrīsztosz vo vikī.

Jektenija: Szpaszī Bozse lyudī tvoja: sztr. 15.

Na Sztīchovnyi Sztīchīrō, hl. 2. Velije ī preszlavnoje csudo szoversīsza dnesz: Gyiva razsdajet, ī utroba ne īsztlyivajet; Szlovo voploscsajetsza, ī Otca ne otlucsajetsza; Anhelī szo pasztōrmī szlavjat, ī mō szo nīmī vozopijem: Szlava vo vōsnīch Bohu, ī na zemlī mīr.

Īz csreva prezsde dennicō rodīch tya, klyatsza Hoszpogy, ī ne raszkajetsza.

Hl. 3. Dnesz razsdajet Gyiva Tvorca vszich; Jedem prīnoszīt vertep, ī zvizda pokazujet Chrīszta Szolnca szuscsōm vo tmi; szo darō volszvī poklonīsasza, viroju proszviscsajemī; ī pasztōrije vīgyisa csudo, Anhelom voszpivascsōm ī hlaholyuscsōm: Szlava vo vōsnīch Bohu.

Recse Hoszpogy Hoszpodevī mojemu: szīdī odesznuju mene.

Hoszpodu Īszuszu rozsdsusza vo Vīftlejemi Ju-

dejsztyim, ot vosztok prīsedse volszvī, poklonīsasźa Bohu vocselovicssusźa; ī szokrovīscsa szvoja uszerdno otverz-se, darō csesztnōja prīnosachu: īszkuseno zlato, jako Caŕu vikov; ī līvan, jako Bohu vsźich; jako trīdnevnomu zse mertvecu szmīrnu Bezszmertnōmu. Vszī jazōcō prijdīte, poklonīmsźa Rozsdsemusźa, szpasztī dusī nasa.

Szlava: hl. 4. Veszelīsźa Jeruszalīme, torzsesztvujte vszī lyubjascsiī Sziona: dneszź vremennōj razrisīsźa szojuz oszuzsdenija Adamova, raj nam otverzeszźa, zmij upraznīsźa: juzse bo prelysztī pervije, nōnyi uzri Szogyitelevu bōvsu Mateŕ. O hlubīna bohatsztva ī premudrosztī ī razuma Bozsija! jazse īszchodataīvsī szmerty vszej plotī, hrichovnōj szoszud, szpaszenija nacsalo bōszty miru vszemu, Bohorodicō radī. Mladenec bo razsdajetsźa īz Neja, vszeszoversennōj Boh, ī rozsdesztvom gyivsztvo pecsatsztvujet; plenīcō hrichovnōja razrisajaj pelenamī, ī mladensztva radī, Jevīnō vrucsajet jazse vo pecsalyich bolyiznī. Da līkovsztvujet ubo vsźa tvaŕ, ī da īhrajet: obnovītī bo ju prijde Chrīs tosz, ī szpasztī dusī nasa. z

Ī nōnyi: Vo vertep vszelīlsźa jeszī Chrīszte Bozse, jaszlī Tya voszprijasa, pasztōrije zse ī volszvī poklonīsasźa! tohda ubo prorocseszkaja īszpolnīsźa propovigy, ī Anhelszkija szīlō dīvlyachusźa, vopijuscse ī hlaholyuscse: szlava szchozsdeniju Tvojemu, jedīne Cselovikolyubcse.

Nōnyi otpuscsajesī: Trīszvjatoje, ī po Otcse nas:

Tropaŕ, hl. 4. Rozsdesztvo Tvoje Chrīszte Bozse nas: sztr. 181.

Na Utrenī.

Po: Boh Hoszpogy: Rozsdesztvo Tvoje: 3.

Sźidalen, hl. 1. pod. „Hrob tvoj:“ Vo jaszlyich nasz radī bezszlovesznōch polozsīlsźa jeszī dolhoterpilīve Szpasze, mladensztvovav voleju; pasztōrije zse Tya voszpisa szo Anhelō, zovuscse: szlava ī chvala na zemlī rozsdennomu, ī obozsīvsemu zemnorodnōch szuscsesztvo, Chrīsztu Bohu nasemu.

Sźidalen, hl. 3. podob. „Kraszotyi gyivsztva:“ Previcsnaho ī neposztīzsīmaho, szoprīsznoszuscsnaho nevīdīmomu Otcu, vo utrobi plotszkī noszīla jeszī Bohorodīce, jedīno ī ne-

szlijannoje Trojcō Bozsesztvo; proszija blahodaty Tvoja v miri Vszepitaja! tyimzse nepresztanno vopijem: Radujszа̀, csīsztaja Gyivo Matī.

Polüjelej: sztr. 99.

Velīcsajem Tya, zsīvotdavcse Chrīszte, nasz gyilya nōnyi plotiju rozsdsahoszа̀, ot beznevisztnōja ī precsīsztōja Gyivō Mariī.

Voszklīknīte Hoszpodevī vszа̀ zemlya, pojte zse īmenī Jeho, dadīte szlavu chvalyi Jeho. — Īzbavlenije poszla Hoszpogy lyudem szvoīm. — Toj vozzovet mja; Otec moj jeszī Tō. — Ī az pervenca polozsu Jeho, vōszoka pacse carej zemnōch. — Ī poklonyatszа̀ Jemu vszī carije zemsztiī. — Īz csreva prezsde dennīcō rodīch Tya, klyatszа̀ Hoszpogy, ī ne raszkajetszа̀. — Hoszpogy recse ko mnyi: Szōn moj jeszī Tō, az dneszа̀ rodīch Tya. — Blahoszloven Hoszpogy vo vik, budī, budī. — Szlava: Ī nōnyi: allīluja. — Prijdīte, szo Anhelszkīmī līkī vozhlaszīm: Szlava vo vōsnīch Bohu, rozsdennomu vo vertepi.

Szа̀idalen, hl. 4. podob. „Udīvīszа̀ Joszīf": Prijdīte, vīdīm virniī, hgyi rodīszа̀ Chrīsztosz; poszlyidujem procseje, amozse īdet zvizda, szo volchvō vosztocsnōmī carī. Anhelī pojut nepresztanno tamo, pasztōrije szvīrа̀ajut piszny dosztojnuju: Szlava vo vōsnīch, hlaholyuscse, dneszа̀ vo vertepi Rozsdsemuszа̀ ot Gyivō ī Bohorodīcō, vo Vīftlejemi Judejsztyim.

Ot junosztī mojeja: sztr. 104.

Prokīmen, hl. 4. Īz csreva prezsde dennīcō rodīch Tya, klyatszа̀ Hoszpogy, ī ne raszkajetszа̀.

Po 50. pszalmi, Szlava: hl. 2. Vszа̀acseszkaja dneszа̀ radosztī īszpolnyajutszа̀: Chrīsztosz rodīszа̀ ot Gyivō.

Ī nōnyi: Vszа̀acseszkaja dneszа̀ radosztī īszpolnyajutszа̀, Chrīsztosz rodīszа̀ vo Vīftlejemi.

Sztīch. Pomīluj mja Bozse:

Sztīchīra, hl. 6. Szlava vo vōsnīch Bohu, ī na zemlī mīr! Dneszа̀ voszprijemlet Vīftlejem Szа̀igyascsaho prīszno szo Otcem; dneszа̀ Anhelī Mladenca rozsdennaho boholyipno szlavoszlovjat: Szlava vo vōsnīch Bohu, ī na zemlī mīr, vo cselovičich blahovolenije.

Na Kanonyich Irmoszī, hl. 1. Chrīsztosz razsdajetszа̀, szlavīte. Chrīsztosz sz nebesz, szrа̀ascsīte. Chrīsztosz na zemlī, voznoszīteszà. Pojte Hoszpodevī vszа̀ zemlya, ī veszelijem voszpojte lyudije, jako proszlavīszа̀.

3. Prezsde vik ot Otca rozsdennomu netlyinno Szōnu, ī v poszlyidnyaja ot Gyivō voploscsennomu bezszа̀imenno,

Chrīsztu Bohu vozopiīm: Vozneszōj roh nas, szvjat jeszī Hoszpodī.

4. Zszel īz korene Jeszszejeva, ī cvit ot neho Chrīszte, ot Gyivō proźabl jeszī, īz horō chvalynōj prīoszinennōja csascsī, prīsel jeszī voploscssźa ot Neīszkuszomuzsnōja, nevescsesztvennōj ī Bozse: szlava szīlyi Tvojej, Hoszpodī.

5. Boh szōj mīra, Otec scsedrot, velīkaho szovita Tvojeho Anhela, mīr podavajuscsa poszlal jeszī nam; tyim bohorazumija ko szvitu nasztavlysesźa, ot noscsī utrenyujuscse, szlavoszlovīm Tya, Cselovikolyubcse.

6. Īz utrobō Jonu mladenca īzbleva morszkij zviŕ, jakova prijat: v Gyivu zse vszelsejesźa Szlovo, ī ploty prijemseje, projde szochranseje netlyinnu. Jehozse bo ne posztrada īsztlyinija, Rozsdsuju szochranī nevrezsdennu.

7. Otrocō blahocsesztiju szovoszpītanī, zlocsesztīvaho velyinija nebrehse, ohnennaho prescsenija ne ubojasasźa; no poszredī plamene sztojascse pojachu: Otcev Bozse blahoszloven jeszī.

8. Csuda prejesztesztvennaho roszodatelynaja īzobrazī pescs obraz; ne bo, jazse prijat, palīt junōja, jako nīzse ohny Bozsesztva Gyivō, v nyuzse vnīde, utrobu; tyim voszpivajuscse voszpojem: Da blahoszlovīt tvaŕ vsźa Hoszpoda, ī prevoznoszīt vo vsźa vikī.

Velīcsaj duse moja, vo vertepi rozsdsahosźa Caŕa Chrīszta.

9. Taīnsztvo sztrannoje vīzsdu ī preszlavnoje: nebo, vertep; presztol Cheruvīmszkij, Gyivu; jaszlī, vmisztīlīscse, v nīchzse vozlezse nevmisztīmōj Chrīsztosz Boh. Jehozse voszpivajuscse velīcsajem.

Velīcsaj duse moja, csesztnyijsuju ī szlavnyijsuju nebesznōch voīnsztv, Gyivu precsīsztuju, Bohorodīcu.

Szvitīlen. Poszitīl nō jeszty szvōse Szpasz nas, vosztok vosztokov, ī szuscsiī vo tymi ī szinī obritochom īsztīnnu; ībo ot Gyivō rodīsźa Hoszpogy.

Vszakoje dōchanije da chvalīt Hoszpoda: sztr. 17.

Sztīchīrō, hl. 4. Veszelītesźa pravedniī, nebesza radujtesźa, vzōhrajte horō, Chrīsztu rozsdsusźa: Gyiva szīdīt Cheruvīmom podobjascsīsźa, noszascsī vo nyidrich Boha Szlova voploscsenna; pasztōrije Rozsdennomu dīvjatsźa; volszvī Vladōci darō prīnoszat; Anhelī voszpivajuscse hlaholyut: Neposztīzsīme Hoszpodī, szlava Tebi.

Bohorodīce Gyivo, rozsdsaja Szpasza, uprazdnīla jeszī pervuju klyatvu Jevīnu: jako Matī bōla jeszī blahovolenija Otcsa, noszascsī v nyidrich Bozsije Szlovo voploscsennoje. Ne terpīt tajna īszpōtanija; viroju jedīnoju sziju vszī szlavīm, zovuscse sz toboju ī hlaholyuscse: Neīzrecsenne Hoszpodī, szlava Tebi.

Prijdīte, voszpoīm Mater Szpaszovu, po rozsdesztvi pakī javlysujusza Gyivu: radujsza hrade odusevlennōj Cara ī Boha, v nemzse Chrīsztosz pozsīv, szpaszenije szogyila: szo Havriīlom voszpojem, szo pasztōrmī proszlavīm, zovuscse: Bohorodīce, molī īz Tebe Voploscsennaho, szpasztīsza nam.

Otec blahoīzvolī, Szlovo ploty bōszty, ī Gyiva rodī Boha vocselovicssasza; zvizda vozviscsajet, volszvī poklanyajutsza, pasztōrije csugyatsza, ī tvar radujetsza.

Szlava: hl. 6. Jehda vremja jezse na zemlyu prīsesztvija Tvojeho, pervoje napīszanije vszelennyij bōszty, tohda voszchotyil jeszī cselovikov napīszatī īmena, virujuscsīch Rozsdesztvu Tvojemu. Szeho radī takovoje povelyinije ot keszara vozhlaszīsza; vicsnaho bo Tvojeho carsztvija beznacsalynoje, Rozsdesztvom Tvoīm obnovīsza. Tyim Tebi prīnoszīm ī mō pacse īminnaho dannoszlovija, pravoszlavnaho bohatsztvo Bohoszlovija, jako Bohu ī Szpaszu dus nasīch.

Īnōnyi: hl. 2. Dnesz Chrīsztosz vo Vīftlejemi razsdajetsza ot Gyivō; dnesz beznacsalynōj nacsīnajetsza, ī Szlovo voploscsajetsza; szīlō nebesznōja radujutsza, ī zemlya szo cselovikī veszelītsza; volszvī Vladōci darō prīnoszat; pasztōrije Rozsdennomu dīvjatsza; mō zse nepresztanno vopijem: Szlava vo vōsnīch Bohu, ī na zemlī mīr, vo cselovicich blahovolenije.

Po Szlavoszlovii Tropar: Rozsdesztvo tvoje: sztr. 181.

Na Līturgiī.

Antīfon 1. Īszpovimsza tebi Hoszpodī, vszim szerdcem moīm, povim vsza csudesza tvoja.

Molītvamī Bohorodīcō, Szpasze, szpaszī nasz.

Vo szovityi pravōch ī szonymi velija gyila Hoszpodnya, īzōszkana vo vszich volyach jeho.

Molītvamī Bohorodīcō:

Īszpovidanije ī velīkolyipije gyilo jeho, ī pravda jeho prebōvajet vo vik vika.

Molītvamī Bohorodīcō:

Szlava: Ī nōnyi: Molītvamī Bohorodīcō:

Antīfon 3. Blazsen muzs bojajsźa Hoszpoda, vo zapovidech jeho voszchoscset źilo.

Szpaszī nō Szōne Bozsij, rozsdejsźa ot Gyivō, pojuscsōja tī: Allīluja.

Szīlyno na zemlī budet sźimja jeho, rod pravōch blahoszlovītsźa.

Szpaszī nō Szōne Bozsij, rozsdejsźa ot Gyivō:

Szlava ī bohatsztvo v domu jeho, ī pravda jeho prebōvajet vo vik vika.

Szpaszī nō Szōne Bozsij, rozsdejsźa ot Gyivō:

Szlava: Ī nōnyi: Jedīnorodnōj Szōne:

Vchodnoje. Īz csreva prezsde dennīcō rodīch tya, klyatsźa Hoszpogy, ī ne raszkajetsźa: tō Jerej vo vik po csīnu Melchiszedekovu.

Tropaŕ. Rozsdesztvo tvoje Chrīszte Bozse nas: sztr. 181.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 3. Gyiva dneszŕ Preszuscsesztvennaho razsdajet: sztr. 183.

Vmiszto Trīszvjataho: Jelīcō vo Chrīszta kresztīsztesźa, vo Chrīszta oblekosztesźa. Allīluja.

Prokīmen, hl. 8. Vsźa zemlya da poklonītsźa tebi, ī pojet tebi, da pojet zse īmenī tvojemu, Vōsnij.

Po Īzŕadnom vmiszto Dosztojno: Velīcsaj duse moja, vo vertepi rozsdsahosźa Caŕa Chrīszta.

Prīcsaszten. Īzbavlenije poszla Hoszpogy lyudem szvoīm. Allīluja.

Na Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: sztīchīrō Prazdnīka na 6:

Hl. 2. Prijdīte vozraduīmsźa: 2. sztr. 177. — Hoszpodu Īszuszu: 2. sztr. 177. — Carsztvo tvoje: sztr. 177. — Csto tebi prīneszem: sztr. 177.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 6. Szlava vo vōsnīch: sztr. 186.

Vchod. Prokīmen, hl. 7. Kto Boh velij, jako Boh nas? Tō jeszī Boh tvoŕaj csudesza.

(Ascse lī jeszty v Szubbotu vo vecser, pojem Prokīmen: Hoszpogy vocarīsźa:)

Na Sztīchovnyi, hl. 8. Preszlavnoje taīnsztvo usztrojajetsža dneszʼ, obnovlyajetsža jesztesztvo, ī Boh cselovik bōvajet: jezse bi, prebōszty, ī jezse ne bi, prijat, nī szmisenija preterpiv, nīzse razgyilenija.

Īz csreva prezsde dennīcō rodīch tya, klyatsža Hoszpogy, ī ne raszkajetsža.

Hoszpodī vo Vīftlejem prīsed, vo vertep vszelīlsža jeszī; nebo presztol īmija, vo jaszlyich polozsīlsža jeszī; nebo presztol īmija, vo jaszlyich polozsīlsža jeszī; Jehozse voīnsztva okruzsajut Anhel, pasztōrem sznīz-sel jeszī, da szpaszesī jako mīloszerd rod nas. Szlava Tebī.

Recse Hoszpogy Hoszpodevī mojemu: sžidī odesznuju mene.

Kako īzreku velīkoje taīnsztvo? Bezplotnōj voploscsajetsža, Szlovo odebelyivajet, Nevīdīmōj vīdītsža, ī ī Neoszžazajemōj oszžazajetsža, ī Beznacsalynōj nacsīnajetsža; Szōn Bozsij, szōn cselovics bōvajet: Īszusz Chrīsztosz vcsera ī dneszʼ tojzse, ī vo vikī.

Szlava: Ī nōnyi: Vo Vīftlejem sztekosaszža pasztōrije, īsztīnnaho vozviscsajuscse Pasztōrʼa, szžigyascsaho na Cheruvīmich, ī vozlezsascsaho vo jaszlyich, Mladenca zrak voszpriīmsa nasz radī. Hoszpodī, szlava Tebī.

Pō Nōnyi otpuscsajesī: Troparʼ: Rozsdesztvo Tvoje: ī Otpuszt velīkij.

(Ascse Prazdnīk Rozsdesztva Chrīsztova prīklyucsītsža v Negyilyu, tohda vecser v Negyilyu na Hoszpodī vozzvach: pojem sztīchīrō Prazdnīka 3. ī Szvjatōch 3. szī jeszty Negyilī po Rozsdesztvi, sztr. 197. Szlava: Szvjatōch, Ī nōnyi: Prazdnīka. — Sztīchovnō Prazdnīka, Szlava: Szvjatōm, Ī nōnyi: Prazdnīka. Po Nōnyi otpuscsajesī: troparʼ Szvjatōm, Szlava: Ī nōnyi: prazdn.)

---

26. Dekembrija.

Szobor preszvjatōja Bohorodīcō.

Na Utrenī.

Po Boh Hoszpogy: Troparʼ. Rozsdesztvo tvoje: 3. sztr. 181.

Sžidalen, hl. 1. podob. „Kamenī zapecsatanu:“ Īszuszu rozsdsusža vo Vīftlejemi Judejsztyim, tvarʼ proszvitīsža, poznavsī Zīzsdītelya; udīvīsaszža Anhelsztiī līcō, zrʼascse Vladōku na zemlī zrak rabīj prijemsa, ī ot Otca nerazlucsna szuscsa. Szlava voploscssemuszža Bohu, szlava rozsdennomu na zemlī, szlava blahovolīvsemu szpasztī rod nas.

Velīcsajem Tya, zsīvotdavcse Chrīszte, ī cstem precsīsztuju Mater Tvoju, ot Nejazse nasz gyilya plotiju rodīlsźa jeszi.

Sztichī: Voszklīknīte Hoszpodevī: sztr. 186.

Sźidalen, hl. 4. podob. „Udīvīsźa Joszīf“: Csto csudīsīsźa Mariam? csto uzsaszajet tya jezse v Tebi? Jako bezlyitna Szōna v lyita rodīch, recse, rozsdennaho zacsatija ne navōksī, bezmuzsna jeszm, ī kako rozsdu Szōna? bezszźimenno rozsdenije kto vīgyi? Īgyizse bo Boh choscset, pobizsdajetsźa jesztesztva csīn, jakozse pīszano. Chrīsztosz rodīsźa, prezsde padsij vozsztavītī obraz.

Kanonī Prazdnīka, jako vcsera.

Na 9. pisznī pojem Prīpivō, jakozse na szamōj Prazdnīk: sztr. 187.

Szvitīlen. Poszźitīl nō jeszty szvōse Szpasz nas, vosztok vosztokov; ī szuscsiī vo tymi ī sźinī, obritochom īsztīnu: ībo ot Gyivō rodīsźa Hoszpogy.

Vsźakoje dōchanije da chvalīt Hoszpoda: sztr. 17.

Na Chvalītech, Sztīchīrō Prazdnīka. Veszelītesźa pravedniī: sztr. 187. — Bohorodīce Gyivo, rozsdsaja: — Prijdīte voszpoīm: — Otec blahoīzvolī: sztr. 188.

Szlava: hl. 6. Dneszź nevīdīmoje jesztesztvo cselovikom ot Gyivō szovokuplyajetsźa; dneszź bezmirnoje szuscsesztvo vo Vīftlejemi pelenamī obvīvajetsźa; dneszź Boh zvizdoju volchvō vo poklonenije prīvodīt, provozviscsaja Szvoje trīdnevnoje pohrebenije, jako vo zlatyi ī szmīrnyi ī līvanyi. Jemuzse pojem: voplotīvōjsźa ot Gyivō Chrīszte Bozse, szpaszī dusī nasa.

Ī nōnyi: hl. 2. Dneszź Chrīsztosz: sztr. 188.

Po Szlavoszlovīī: Rozsdesztvo tvoje: sztr. 181.

Na Līturgiī.

Po Vchogyi Tropar, hl. 4. Rozsdesztvo tvoje: sztr. 181.

Kondak, hl. 6. Īzse prezsde dennīcō ot Otca bez matere Rodīvōjsźa, na zemlī bez otca voplotīsźa dneszź īz tebe; tyimzse zvizda blahovisztvujet volchvom, Anhelī zse szo pasztōrmī pojut neszkazannoje rozsdesztvo tvoje, Blahodatnaja.

Trīszvjatoje. — Prokīmen, hl. 3. Velīcsīt dusa moja Hoszpoda, ī vozradovasźa duch moj o Bozźi, Szpaszźi mojem.

Po Īzřadnom vmiszto Dosztojno pojem: Velīcsaj duse moja, csesztnyijsuju nebesznōch voīnsztv Gyivu precsīsztuju Bohorodīcu.

Prīcsaszten. Īzbavlenije poszla Hoszpogy lyudem szvoīm. Allīluja.

---

27. Dekembrija.

Szv. pervomucsenīka Sztefana,

ī prepopodobnaho Otca nasehō ī īszpovidnīka Theodora nacsertannaho, brata Theofana tvorca Kanonov.

Na Vecsernī.

Sztīchīrō hl. 4. podob. „Jako doblya:“ Ducha blahodatiju proszvitīv pomōslenije, zrakom jako Anhel javīlsza jeszī Sztefane, oblīsztavsu tyileszī vnutrenneju szvitlosztiju, ī zařu dusevnuju javlyajuscsu vīgyascsōm: jejazse radī polucsīl jeszī ī szvita zrinije, nebeszem tebi preszlavno otverzenōm, nacsalo Mucsenīkov ī pochvalo.

Jako sztepenī ī lyisztvīca na nebesznōch voszchod, kamennaja metanija bō-a tebi; na nyazse vsed vīgyil jeszī sztojascsa Hoszpoda odesznuju Otca, tebi tezoīmenīt vinec prosztīrajuscsa desznīceju zsīvonosznoju: Jehozse blīz jako dobropobidnīk predsztoīsī, ī sztradalcev verchovnōj.

Znamenymī ī csudeszō blīsztajasza, ī dohmatō prebezzakonnōch pohaszīl jeszī szoborīscse; ī ot nīch ubīvajem, ī kamenijem metajem, za ubīvajuscsōja tya o osztavleniī molīlsza jeszī, podobjasza hlaszu Szpaszovu, Jemuzse v rukī predal jeszī tvoj duch, szvjascsennōj Sztefane.

Hl. 4. Sztrannīcsesztva jazvam prīlozsīsasza tebi jazvō zatocsenija Prepodobne, lyutosztiju prebezzakonno derzsascsaho presztol zakonnōj, ī szmuscsajuscsa lyutyi zakonō virō, ī precsīsztōj Szpaszov obraz nīzlahajuscsa: jehozse, blahodatiju Bozsesztvennoju, Chrīsztov uhodnīcse, poszramīl jeszī.

Nī temnīca tya, nī tyisznota, nīzse tyma neszvitlaja, nī ranō, nī bienija, otcse, vozmohosa ko Bohu lyubve razlucsītī Theodore, nīzse neduh lyut ī dolh ī neszterpīm, nīzse szkudoszty pīscsī Bohohlaholīve: no neprelozsnyi preterpil jeszī, provīgya tvoīch trudov vozdajanije.

Vmiszto szkorbī oszlabu, vmiszto bolyiznej naszlazsdenije, vmiszto tymō oszijanije tebi darova Podvīhopolozsnīk pravednōj; vmiszto zse, csudne, na līďi tvojem pīszanija, napīszalsźa jeszī vo knīźi zsīznī, Cerkvī zse pervorodnōch vcsīnīlsźa jeszī vo vōsnīch, ī ko Anhelov torzsesztvu preradosztno presel jeszī.

Szlava: hl. 2. Caŕu ī Vladōďi vsźich rozsdsemusźa na zemlī, vinec preszvitel prīnoszītsźa: ne ot kamenij csesztnōch usztrojen, no ot szvoīch krovej procviten. No, o mucsenīkolyubcō! prijdīte, pisznej cvitō vzemse, hlavō uvjazem, ī pisznī voszpivajuscse rďim: mudrosztiju ī blahodatiju dusu proszvitīvōj, Pervomucsenīcse Chrīszta Boha, proszī nam mīra, ī velija mīlosztī.

Ī nōnyi: Velije ī preszlavnoje csudo: sztr. 184.

Na Sztīchovnyi, hl. 1. podob. „Nebesznōch csīnov“:“ Īz Otca prezsde vik Vozszijavsa, ī jako Szōna v nyidri Otcsem prīsznoszuscsa, pakī zse v poszlyidnyaja na rukach Maternīch, jako na presztolyi Szźigyascsaho, ī ot Anhelov, pasztōrej zse, ī volchvov nōnyi Poklanyajemaho, voszpoīm.

Īz csreva prezsde dennīcō: sztr. 184.

Vo Vīftlejem szosedsesźa virnīi, uzrīm vsźich Tvorca lezsascsaho vo jaszlyich, ī ot zemlī chaldejszkija dar īzbrannōj prīneszsōja trīvescsesztvennōj: jako Caŕu, ī Bohu, ī nasz radī trīdnevnomu szuscsu Mertvecu.

Recse Hoszpogy Hoszpodevī mojemu:

Īz Gyivō rodīlsźa jeszī vo vertepi, ī voīnsztva Anhelszkaja obsztojascse vopijachu: Szlava vo vōsnīch Tebi Bohu, rozsdsemusźa vo rabiī obraźi, ī obnovlsemu mir, vo csrevi Gyivō ī neīszkuszomuzsnōja Matere.

Szlava: hl. 6. Pervōj vo mucsenīďich pokazalsźa jeszī ī v diakonyich, Sztefane Aposztole, sztradalcev udobrenije, virnōch utverzsdenije, szlava pravednōch. Csesztnuju tvoju pamjaty prazdnujuscsōm proszī, jako predsztoja presztolu

Chrīszta Vszecarʹa, prehrisenij ocsīscsenija, ī carsztvija nebesznaho szpodobītīszʹa.

Ī nōnyi: Līkujut Anhelī: sztr. 184.

Po Nōnyi otpuscsajesī: Troparʹ hl. 4. Podvīhom dobrōm podvīzalszʹa jeszī Pervomucsenīcse Chrīsztov ī Aposztole, mucsītelej oblīcsīl jeszī necsesztije: kamenijem bo pobijen ot ruk bezzakonnōch, vinec ot jazse szvōse Desznīcō prijal jeszī, ī ko Bohu vzōval jeszī, vopija: Hoszpodī, ne posztavī īm hricha szeho.

Szlava: Troparʹ, hl. 8. Pravoszlavija nasztavnīcse, blahocsesztija ucsītelyu ī csīsztotō, vszelennōja szvitīlnīcse, monasesztvujuscsīch bohoduchnovennoje udobrenije, Theodore premudre: ucsenymī tvoīmī vszʹa proszvitīl jeszī, čivnīce duchovnaja, molī Chrīszta Boha, szpasztīszʹa dusam nasīm.

Ī nōnyi: Rozsdesztvo tvoje: sztr. 181.

Na Utrenī.

Troparʹ Prazdnīka, ī Aposztola, Szlava: Prepodobnaho, Ī nōnyi: Prazdnīka.

1. Szʹidalen, hl. 3. Bezszʹimennoje zacsatije Īzbavītelya razsdajet, ī volszvī prichogyat, Zsīznī poklonītīszʹa; cselovicō szo Anhelō szlavoszlovjat; vertep zse ī jaszlī dorīnoszʹat, voszpivajuscse Rozsdennaho, otrocsa mlado, previcsnaho Boha.

2. Szʹidalen hl. 4. Nevmisztīmōj vezgyi, kako vmisztīszʹa vo csrevo? Szōj v nyidrich Otcsīch, kako na rukach Maternīch? Vszʹako jako viszty, jako voszchotyi, ī jako blahovolī: bezploten bo szōj, voplotīszʹa volyno, ī bōszty Szōj, jezse ne bi, nasz radī; ī ne otsztupīv jesztesztva, prīcsasztīszʹa nasemu szmisenīju; szuhub rodīszʹa Chrīsztosz, vōsnij mir chotya īszpolnītī.

Polüjelej: sztr. 99.

Velīcsajem tya, szvjatōj pervomucsenīcse ī Archidiakone Sztefane, ī cstem csesztnaja sztradanija tvoja, jazse za Chrīszta preterpil jeszī.

Nebesza povidajut szlavu Bozsiju, tvorenije zse ruku Jeho vozviscsajet tvergy. — Usztavīsī īch knyazī po vszej zemlī. — Oszvitīsa molnija Tvoja vszelennuju. — Vo vszʹu zemlyu īzōde viscsanije īch, ī v koncō vszelennōja hlaholō īch. — Boh szta v szonymi bohov, poszregyi bohī razszūdīt. — Toj daszty szīlu, ī derzsavu lyudem szvoīm, blahoszlovennōj Boh. — Szlava: nōnyi: allīluja.

Szīdalen, hl. 3. podob. „Kraszotyi gyivsztva:“ Csudo preszlavnoje bōszty dnesź: Szpaszītely bo nas vo vertepi plotiju ot Gyivō nasz radī rodīsźa nōnyi; volszvī szo darō jako Caŕu poklonīsaszźa, pasztōrije szo Anhelō zse szlavoszlovjachu Jeho. Sz nīmīzse ī mō vopijem: Szlava nasz radı Vocselovicssemuszźa.

Ot junosztī: sztr. 104.

Prokīmen: Pravednīk jako Fīnīksz procvitet ī jako kedr īzse vo līvanyī umnozsītszźa.

Jevanhelije ot Lukī zacs. 63. Pszalom 50.

Szlava: Molītvamī szv. Aposztola ī pervomucsenīka Sztefana ī procs.

Ī nōnyi: Molītvamī preszvjatōja Bohorodīcō ī procs.

Pomīluj mja Bozse: Ī sztichīra, hl. 6. Pervōj vo mucsenīćich sztr. 193.

Kanon Sztefana: „Konya ī vszadnīka“: sztr. 48. Katavaszija: Chrīsztosz razsdajetszźa: sztr. 186.

Po 9. pisznī, Szvitīlen. Odesznuju sztojascsa Otca vīgyil jeszī Szlova prebeznacsalynaho, ī szvita neīzhlaholannaho līce īszpolnīl jeszī, aposztolov pochvalo, ī mucsenīkov szlavo! ukraszīlszźa zse jeszī vincem kamenej metanymī, ī koncsīnu prijal jeszī bozsesztvennuju.

Szlava: Ī nōnyi: Vo jaszlyich polozsīszźa, mladensztvovav jako mladenec, zvizda zse prīzva trojcu volchvov; pasztōrije zse csudeszī udīvlyseszźa, potscsasaszźa Boha vīgyitī vocselovicssaszźa; anhelsztiī zse līcō dīvjascseszźa, szlava vo vōsnīch, vopijachu.

Na Chvalītech Sztīchīrō hl. 1. Sztradalcseszkij vinec pervosztradalycu virniī īszpletem ot szlovesznōch cvitov; toj bo mucsenīkom prouhotova puty, ī v radosztī vopijase: Sze nebesza otverszta vīzsdu, ī Szōna Bozsija odesznuju sztojascsa nevīdīmaho Otca.

Hl. 2. Pervōj vo diakonyich, pervōj ī vo mucsenīćich pokazalszźa jeszī, vszeszvjatōj Sztefane: puty bo bōl jeszī Szvjatōm, ī mnohī Hoszpodu prīvel jeszī mucsenīkī. Tyim nebo tebi otverzeszźa, ī Boh tebi javīszźa. Toho molī, szpasztīszźa dusam nasīm.

Vo szvjatōnyu ogyijalszźa jeszī Sztefane blazsenne, pervomucsenīcse ī pervodiakone, Anhelov szoprīcsasztnīcse! chodatajsztvuj ī molīszźa o nasz Szpaszu Hoszpodu bezhrisnomu.

Pervomucsenīka ī doblyaho Chrīsztova uhodnīka, Sztefana pervodiakona dosztojno pocsīīm: toj bo sztoja poszredī bezzakonnīk, odesznuju Otca vīgyi Szōna.

Hl. 4. Sztefane szlavne, nebesznozsītelyu, Chrīsztov uhodnīcse blazsenne, molītvu szotvorī o dusach nasīch. Sztefan dobroje nacsalo mucsenīkov, poln blahodatī ī szīlō, tvoŕaj znamenija ī csudesza velija vo lyudech: ot bezzakonnōch kamenijem pobijen bōvase, no proszvitīsźa jako Anhel, ī zrīt szlavu Tebe raszpensahosźa nasz radī, odesznuju Szīlō, ī Duchom blahodatī na nebesza vzīmaseszа; ī szeho radī szo līkosztojaniī Anhelszkīmī vodvoŕajaszа, molītszа szpasztīsza dusam nasīm.

Szlava: hl. 5. Pervomucsenīcse, Aposztole ī Pervodiakone, dveŕ mucsenīkov, ī szlava pravednōch, Aposztolov pochvalo! tō nebesza vīgyil jeszī otverszta, na szudīscsī sztoja, ī Szōna Bozsija odesznuju sztojascsa nevīdīmaho Otca. Tyimzse jako Anhel vozszijav līcem, v radosztī vzōval jeszī o pobīvajuscsīch tya kamenijem: Ne posztavī īm hricha szeho. Ī nōnyi īszproszī ot lyubve chvalyascsōm tya, ocsīscsenije hrichov ī veliju mīloszty.

Ī nōnyi: Neposztīzsīmoje szoversajemoje vo Vīftlejemi dneszь taīnsztvo: Nevīdīmōj vīdītszа, Bezplotnōj voploscsajetszа, Szlovo odebelyivajet, ī Szōj bōvajet jezse ne bi; Gyiva razsdajet vo vertepi Mladenca mlada, Zdatelya jesztesztva; jaszlī voobrazujutszа vo presztol nebesznōj; szkotī obrazujut Cheruvīmszkoje predsztojanije; pasztōrije csugyatszа, volszvī darō prīnoszat; Anhelī voszpivajuscse hlaholyut: Szlava vo vōsnīch Bohu, ī na zemlī mīr, vo cselovicich bo blahovolenije, neīzminnōj Emmanuīl.

Po velīkom Szlavoszlovii: Tropaŕ Sztefana, Szlava: Prepodobnaho: Ī nōnyi prazdnīka sztr. 181.

Na Līturgiī.

Tropaŕ: Rozsdesztvo tvoje: ī Tropaŕ: Podvīhom dobrōm: sztr. 194.

Szlava: Kondak hl. 3. Vladōka vcsera nam plotiju prīchozsdase, ī rab dneszь ot plotī īszchozsdase; vcsera Carsztvujaj plotiju rodīszа, dneszь rab kamenijem pobīvajetszа; Toho radī ī szkoncsavajetszа pervomucsenīk ī bozsesztvennōj Sztefan.

Ī nōnyi: Gyiva dneszь: sztr. 183.

Prokīmen Prazdnīka, ī Aposztola: Vo vszu zemlyu īzōde viscsanije īch, ī v koncō vszelennōja hlaholī īch.

Vmiszto „Dosztojno“ prīpivō prazdnīka:

Prīcsaszten: Prazdnīka ī druhij: Vo vszu zemlyu:

Negyilya po Rozsdesztvi Chrīsztovi,

pamjaty szv. pravednōch Joszīfa Obrucsnīka, ī Davīda Caŕa, ī Jakova brata Hoszpodnya.

(Ascse szija Negyilya prīklyucsītsza vo 26. īlī 27. deny, zrī ukazanija vo Mīneī īlī Trefolohionyi.)

V Szubbotu na Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: Sztīchīrō voszkresznō 3. prazdnīka 4. ī Szvjatōch 3. szija:

Hl. 1. podob. „Nebesznōch csīnov:“ Bohootca vszī voszchvalīm Davīda Caŕa: īz neho bo projde zsezl Gyiva, ī īz Neja vozszija cvit Chrīsztosz, ī Adama szo Jevoju ot tlī vozzva, jako blahoutroben.

Prorocseszkaja prorecsenija vīgyi v sztarosztī javi Joszīf obrucsnīk, projavlenno īszpolnyajemaja; obrucsenije voīsztīnnu sztrannoje, otkrovenije Anhelō prijem, Bohu szlava vopijuscsīch, na zemlyu mīr nīzposzlavsemu.

Brata Hoszpodnya vszī voszchvalīm, jako szvjatītelya szuscsa, mucsenijem zse pakī proszijavsa doblesztvennyi. Jehozse molītvamī Īszusze Bozse nas, vo vertepi v pelenach povīvōjsza, szpaszī vsza pojuscsōja Tya.

Szlava: hl. 6. Pamjaty szoversajem Davīda ī Jakova, blahocsesztīvōch: caŕa Proroka, ī Aposztola, pervaho Jepīszkopa; tyich bo ucsenymī lesztī īzbavlysesza, Chrīszta szlavoszlovīm ot Gyivō vozszijavsaho ī voploscssahosza, jezse szpasztī dusō nasa.

Ī nōnyi: Bohorodīcsen Dohmat hlasza.

Sztīchovnō voszkresznō. — Szlava: hl. 6. Szvjascsennōch pamjaty, carej derzsava, ī veszelije bōszty Rozsdesztvo Tvoje; ī v nem chvalyascsesza hlaholem: Otcse nas, īzse jeszī na nebeszich, da szvjatītsza īmja Tvoje, Cselovikolyubcse.

Ī nōnyi: Dnesz nevīdīmoje jesztesztvo: sztr. 191.

Po Nōnyi otpuscsajesī: tropaŕ voszkreszen.

Szlava: hl. 2. Blahovisztvuj Joszīfe, Davīdu csudesza bohootcu: Gyivu vīgyil jeszī rozsdsuju, szo pasztōŕmī szlavoszlovīl jeszī, szo volchvō poklonīlsza jeszī, Anhe-

lom viszty prijem: molī Chrīszta Boha, szpasztī dusī nasa.

Ī nōnyi: Rozsdesztvo tvoje Chrīszte Bozse nas: sztr. 181.

Na Utrenī.

Na Boh Hoszpogy: Tropaŕ voszkreszen: 2, Szlava: Blahovisztvuj Joszīfe: Ī nōnyi: Rozsdesztvo tvoje: — Szďidalnō voszkresznō, ī procseje hlasza. Kanon ŕadovaho hlasza, Katavaszija „Chrīsztosz razsdajetszďa“ sztr. 186.

Po 9. pisznī Szvitīlen voszkreszen. — Szlava: Szo Jakovom voszpoīm szlavnōm Hoszpodobratom, Davīda bohootca, Joszīfa zse bozsesztvennaho, Bohorodīcō obrucsnīka: Chrīsztovu bo Bozsesztvennomu rozsdesztvu poszluzsīsa vo hragyi Vīftlejemi boholyipno, szo Anhelō, volchvō zse ī pasztōŕmī, Tomu piszny pojuscse jako Bohu ī Vladōći.

Ī nōnyi: Poszďitīl nō: sztr. 191.

Na Chvalītech voszkresznō 4. ī Prazdnīka 4. sztr. 187.

Szlava: hl. 8. Krov ī ohny ī kurenije dōma, csudesza na zemlī, jazse provīgyi Joīly: krov, voploscsenije; ohny, Bozsesztvo; kurenije zse dōma, Duch szvjatōj nasedōj na Gyivu, ī mir oblahouchavsij. Velije taīnsztvo Tvojeho vocselovicsenija Hoszpodī, szlava Tebi.

Ī nōnyi: Preblahoszlovenna jeszī: sztr. 18.

Na Līturgiī.

Tropaŕ voszkr. ī Prazdnīka ī: Blahovisztvuj Joszīfe:

Szlava: Kond. Szvjatōch: Veszelija dneszď Davīd īszpolnyajetszďa bozsesztvennōj, Joszīf zse chvalenije szo Jakovom prīnoszīt: vinec bo szrodsztvom Chrīsztovōm prijemse radujutszďa, ī neīzrecsenno na zemlī Rozsdsahoszďa voszpivajut, ī vopijut: Scsedre, szpaszaj tebe cstuscsōja.

Ī nōnyi: Prazdnīka.

Prokīmen hlasza, ī: Dīven Boh vo Szvjatōch szvoīch, Boh Īzraīlev.

Pricsaszten: Chvalīte: Druhij: Radujteszďa Pravednīī:

1. Januarija.

Obrizanije Hoszpoda naseho Īszusza Chrīszta,

ī pamjaty szv. Vaszīlija Velīkaho.

Na Velīčij Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: sztīchīrō na 8.

Obrizaniju, hl. 8. Szchogyaj Szpasz ko rodu cselovicseszkomu, prijat pelenamī povītije; ne vozhnusasźa plotszkaho obrizanija, oszmodneven po Materī, beznacsalynōj po Otcu. Tomu virniī vozopiīm: Tō jeszī Boh nas, pomīluj nasz. 2.

Ne usztōgyiszźa preblahij Boh plotszkīm obrizanijem obrizatīszźa, no dade szamaho Szebe obraz ī nacsertanije, vszīm ko szpaszeniju: ībo zakona Tvorec, zakonnaja īszpolnyajet, ī Prorokov prorecsenija jazse o Nem. Īzse vszźa szoderzsaj horsztiju, ī pelenamī povīvōjszźa Hoszpodī, szlava Tebi. 2.

Vaszīliju, hl. 4. podob. „Zvannōj szvōse:“ Īzse tezoīmennyi narecsen bōv carsztvija, jehda carszkoje tō szvjascsenije, Chrīsztov jazōk szvjat, lyubomudrijem ī chudozsesztvom otcse, upaszl jeszī: tohda vincem tya ukraszī carsztvija, Vaszīlije, carsztvujuscsīmī Carsztvujaj ī vszīch Hoszpogy, īzse Rozsdsemu szojedīnenōj, prīsznoszuscsnōj Szōn ī szobeznacsalynōj. Jehozse molī, szpasztī ī proszvitītī dusī nasa. 2.

Szvjatītelysztva odezsdamī ukrasen, radujaszźa propovidal jeszī Jevanhelije carsztvija, Vaszīlije, pravoszlavija Cerkvī īsztocsīv ucsenija, īmīzse nōnyi proszviscsajemī, jedīno Bozsesztvo jezse vo Otčī Vszederzsītelī, ī vo jedīnorodnyim Bozsiī Szlovi, ī bozsesztvennyim Duszī, blahoszlovīm ī szlavīm vo trijech līčich nerazgyilyno. Jehozse molī, szpasztī ī proszvitītī dusī nasa.

Nebesznōm szprebōvaja līkosztojanijem, ī szovodvoŕajaszźa otcse Vaszīlije, īchzse ī zsītiju porevnoval jeszī, szvitlosztiju csīsztoju zsītija tvojeho, jescse szo plotiju zsīvōj szo szuscsīmī na zemlī; jako bezploten, naszlazs-

dajuscsōjasźa bohodochnovennōm ucsenijem tvoīm, ot bid ī tymō nevigyinija, Chrīszta Boha naseho molī, szpasztī, ī proszvitītī dusō nasa.

Szlava: hl. 8. Premudrosztī racsītely bōv Prepodobne, ī vsźich szuscsīch jezse ko Bohu, predszudīv szozsītelynīcu poucsenije szmertnoje, lyipotno zsītije preprovodīl jeszī; ībo plotszkija sztrasztī vozderzsanija kriposztymī szebe oblozsīv, ī Bozsesztvennaho poucsenija zakonom, neporaboscsen dusevnōj szoblyul jeszī szan; dobrogyitelī bohatsztvom vsze plotszkoje mudrovanije povīnul jeszī duchu. Tyimzse ploty ī mir voznenavīgyiv ī miroderzsca, predsztoja Chrīsztu, proszī dusam nasīm velija mīlosztī.

Ī nōnyi: Szchogyaj Szpasz ko rodu cselovicseszkomu: sztr. 199.

Vchod. Prokīmen dne. — Cstenije.

Na Lītiī sztīchīra chrama, tazse hl. 3. Chīszta vszelīv v dusu tvoju csīsztōm tvoīm zsītijem, Īsztocsnīka zsīznī, szvjascsennojavlenne Vaszīlije, rikī īsztocsīl jeszī ucsenij blahocsesztīvōch vszelennyij: ot nīchzse napajajemī virniī cerkovniī lyude, plodō uszten īszpovidajuscsīch, blahodaty prīnoszat Proszlavlysemu pamjaty tvoju vo vik vika.

Müro īzlijannoje na tebi blahodatī, pomaza tya szvjascsennogyijsztvovatī Jevanhelije carsztvija nebesznaho, Vaszīlije bohojavlenne! Chrīsztovo blahouchanije bōv, voneju razuma Jeho vszelennuju īszpolnīl jeszī. Tyimzse hlaszō rab tvoīch blahoprijatnyi prijemlyaj. īszproszī nam cstuscsōm tya, veliju mīloszty.

Szvjatītelyszkoju odezsdeju ogyijan, Trojcō pobornīcse Vaszīlije! presztolu predsztal jeszī szudīscsnomu, bidu prijemlyaj o viri, ī sztradalcseszkoje protīvosztojanije pokazav, jaroszty jeparchovu poszramīl jeszī, jarascsasźa derzsavoju necsesztija, ī nemīlosztīvnōm razszicsenijem pretyascsa, uszerdno otcse prorazszudīv, ī mucsenīk bōv proīzvolenijem, vinec prijal jeszī pobidō ot Chrīszta, īmuscsaho veliju mīloszty.

Szlava: hl. 6. Īzlijasźa blahodaty vo usztnach tvoīch prepodobne Otcse, ī bōl jeszī pasztōr Chrīsztovō Cerkve, ucsa szlovesznōja ovcō virovatī vo Trojcu jedīnoszuscsnuju, vo jedīnom Bozsesztvi.

Ī nōnyi: hl. 8. Schogyaj Szpasz: sztr. 199.

Na Sztīchovnyi, hl. 1. O Bozsesztvennaja ī szvjascsennaja Chrīsztovō Cerkve pcselo, Vaszīlije vszeblazsenne! tō bo Bozsesztvennaho zselanija zsalom szebe vooruzsīv, bohomerzkīch jereszej chulō ujazvīl jeszī, ī dusam virnōch blahocsesztija szladoszty szokrovīscsesztvoval jeszī; ī nōnyi Bozsesztvennaho raja prochogya netlyinnōja pazsītī, pomīnaj ī nasz, predsztoja Trojci jedīnoszuscsnyij.

Uszta moja vozhlaholyut premudroszty, ī poucsenije szerca mojeho razum.

Vszich szvjatōch szobral jeszī dobrogyitelī, otcse nas Vaszīlije: Mojszejevu krotoszty, ī Īlīīnu revnoszty, Petrovo īszpovidanije, Joannovo bohoszlovije, jako Pavel vopija ne presztal jeszī: Kto īznemohajet? ī az ne īznemohaju; kto szoblaznyajetsza? ī az ne razzsīzajusza Tyimzse szo nīmī vodvorajasza, molī szpasztīsza dusam nasīm.

Uszta Pravednaho poucsatsza premudrosztī, ī jazōk jeho vozhlaholet szud.

Hl. 2. Szuscsīch īzvōk jesztesztvo, ī vszich uszmotrīv nesztojatelynoje, jedīnaho obril jeszī nepokoleblema, preszuscsnaho szuscsa Szogyitelya vszich; Jemuzse ī pacse prīlozsīvsza, ne szuscsīch zselanije otverhl jeszī. Molī, ī nam Bozsesztvennaho zselanija polucsītī, szvjascsennojavlenne Vaszīlije.

Szlava: hl. 6. Blahodaty csudesz szo nebesze prijem, ī leszty idolszkuju oblīcsīv ucsenymī, Szvjatītelej jeszī szlava ī utverzsdenije, vszeblazsenne Vaszīlije, ī vszich prepodobnōch ucsenija obraz; derznovenije īmija ko Bohu, Toho molī szpasztīsza dusam nasīm.

Ī nōnyi: Ne usztōgyisza: sztr. 199.

Po Nōnyi otpuscsajesī: Tropar, hl. 1. Vo vszu zemlyu īzōde viscsanije tvoje, jako prijemsuju szlovo tvoje, īmzse boholyipno naucsīl jeszī, jesztesztvo szuscsīch ujasznīl jeszī, cselovicseszkija obōcsaī ukraszīl jeszī, carszkoje szvjascsenije, otcse prepodobne: molī Chrīszta Boha, darovatī nam veliju mīloszty.

Szlava: Ī nōnyi: Na presztolyi ohnezracsnyim vo vōsnīch szigyaj szo Otcem beznacsalynōm, ī Bozsesztvennōm Tvoīm Duchom, blahovolīl jeszī rodītīsza na zemlī ot Otrokovīcō neīszkuszomuzsnōja Tvojeja Matere,

Īszusze! szeho radī ī obrizan bōl jeszī jako cselovik oszmodnevnōj. Szlava vszeblahomu Tvojemu szovitu: szlava szmotreniju Tvojemu: szlava sznīszchozsdeniju Tvojemu, jedīne Cselovikolyubcse.

Na Utrenī.

Tropaŕ: Na presztolyi ohnezracsnyim: 2-dō. Szlava: Vo vszu zemlyu: Ī nōnyi: Na presztolyi ohnezracsnyim:

Szidalnō hl. 5. podob. „Szobeznacsalnoje:“ Jako carszkoje ukrasenije Cerkve, Vaszīlija vszī da voszchvalīm, ucsenij szokrovīscse neoszkudnoje; szīmī bo toj nakaza nasz Trojcu pocsītatī szvjatuju, szojedīnenu ubo szuscsesztvom, razgyilenu zse üposztaszmī.

Szlava: hl. 1. podob. „Hrob Tvoj:“ Vaszīlije premudre, predsztojaj Trojci, molīsza polucsītī v deny szuda nam pojuscsōm tya, ī cstuscsōm pamjaty tvoju, blahodaty, mīloszty, ī ocsīscsenije prehrisenij; jako da usztō proszlavlyajem ī szerdcem jedīnaho Cselovikolyubca.

Ī nōnyi: Vszich Tvorec ī Vladōka mira, szōj szo Otcem ī Duchom hori, jako mladenec obrizujetsza na zemlī oszmodneven. Īsztīnno bozsesztvenna zse ī csudna gyila Tvoja! Tō bo Vladōko, nasz radī obrizalsza jeszī, jako szōj zakona īszpolnenije.

Szidalen, hl. 8. podob. „Premudrosztī:“ Neīzrecsennōja premudrosztī bohovīdnyi pocserpl bohatsztvo tajnoje, vszim īsztocsīl jeszī pravoszlavija vodō: virnōch ubo szerdca bozsesztvennyi veszelyascsōja, nevirnōch zse velyinija dosztojnyi potoplyajuscsōja. Otnyuduzse obojudu blahocsesztija potamī pokazalsza jeszī nepobidīm Trojcō pobornīk, szvjatītelyu Vaszīlije! molīsza Chrīsztu Bohu, prehrisenij osztavlenije darovatī prazdnujuscsōm lyuboviju szvjatuju pamjaty tvoju.

Szlava: hl. 3. podob. „Bozsesztv. virō:“ Vszu napoīl jeszī vszelennuju, jakozse vodamī, ucseniī tvoīmī, blahocsesztija szobrannōmī dohmatō: zsīznī bo Īsztocsnīk v tebi prepocsīvase voīsztīnu Vaszīlije. Jehozse molī, jako derznovenije sztyazsavōj Bohodochnovenne, darovatī nam veliju mīloszty.

Ī nōnyi: hl. 4. Īzse jesztesztvom Nevīdīmōj, nōnyi vīdīm jeszty plotiju; Szlovo neszozdannoje, nōnyi īz Gyivō

csīsztōja razsdajemo, zīzsdetsža. Tyimzse ī po zakonu nasz radī cselovikov, jakozse oszmodneven obrizujetsža Mladenec; Tomu ubo poklonīmsža jako Szpaszu nasemu.

Chvalīte īmja Hoszpodne: sztr. 99.

Velīcsajem Tya, zsīvotdavcse Chrīszte, ī pocsītajem precsīsztōja plotī tvojeja zakonnoje obrizanije.

Velīcsajem tya szvjatītelyu Chrīsztov Vaszīlije, ī cstem szvjatuju pamjaty tvoju; tō bo molīsī o nasz Chrīszta Boha naseho.

Voszklīknīte Hoszpodevī vsža zemlya, pojte zse īmenī Jeho, dadīte szlavu chvalyi Jeho. — Uszlōsīte szija vszī jazōcī, vnusīte vszī zsīvuscsiī po vszelennyij. — Īzbavlenije poszla Hoszpogy lyudem szvoīm, szvjato ī sztrasno īmja Jeho. — Uszta Pravednaho poucsatsža premudrosztī, ī jazōk jeho vozhlaholet szud. — Budī īmja Hoszpodne blahoszlovenno ot nōnyi ī do vika. — Szvjascsennīcō Tvoī oblekutsža pravdoju, ī prepodobniī Tvoī radosztiju vozradujutsža. — Blahoszlovenno īmja szlavō Jeho vo vik ī vik vika. — Blazseni zsīvuscsiī v domu Tvojem, vo vik vika voszchvalyat Tya. — Szlava: Ī nōnyi: allīluja. — Prijdīte vszī zemnorodniī, voszchvalīm Vaszīlija Velīkaho: Keszareom pochvalu.

Sžidalen, hl. 8. podob. „Premudrosztī“. Szīloju szlovesz Bozsesztvennōch jereszī nīzlozsīl jeszī mracsnōja; vsža satanija Jevnomieva pohruzīl jeszī. Cselovikom bo Ducha Boha bōtī propovidal jeszī, ī ruk vozgyijanijem vrahī umertvīl jeszī; vsze prohnal jeszī Szavellievo szluzsenije: vsža zse mudrovanija Nesztorieva upraznīl jeszī, Szvjatītelyu Vaszīlije! molīsža Chrīsztu Bohu, prehrisenij osztavlenije darovatī, prazdnujuscsōm lyuboviju szvjatuju pamjaty tvoju.

Szlava: Blahodaty szlovesz tvoīch Bozsesztvennōch, ī dohmat vōszota taīnsztvennaja, Bozsesztvennaho nam bōszty voszchozsdenija lyisztvīca: Ducha bo otcse sztyazsavōj trubu, toju propovidal jeszī Bozsesztvennaja ucsenija. Tyimzse ī na misztyi vszelīlsža jeszī zlacsnyi, mzdō podvīhov tvoīch prijem prepodobne Ierarse Vaszīlije: molīsža Chrīsztu Bohu, prehrisenij osztavlenije darovatī, prazdnujuscsōm lyuboviju szvjatuju pamjaty tvoju.

Ī nōnyi: Vsžacseszkīch Vladōka ī Tvorec, īz precsīsztōja utrobō Tvojeja ploty prijemōj, predsztatelynīcu Tya pokaza cselovikom, Vszeneporocsnaja! Szeho radī vszī ko Tebi prībihajem, ocsīscsenija prehrisenij proszžascse Vladōcsīce, ī vicsnujuscsija īzbavītīsža mukī, ī vsžakaho ozloblenija lyutaho miroderzsca. Szeho radī vōpijem Tī: Molīsža Tvojemu Szōnu ī Bohu, prehrisenij osztavlenije

darovatī poklanyajuscsīmsža viroju vszeszvjatomu Rozsdesztvu Tvojemu.

Ot junosztī mojeja: sztr. 104.

Prokīmen, hl. 4. Uszta moja vozhlaholyut premudroszty, poucsenije szerdca mojeho razum.

Po Jevanhelīī Sztīchīra hl. 6. Īzlijasža blahodaty: sztr. 200.

Na Kanonyich Īrmoszī hl. 2. Hradīte lyudije: sztr. 104. — Hlubīnō otkrōl: zrī na Bohojavlenije:

Velīcsaj duse moja, po zakonu plotiju obrizavsahosža Hoszpoda.
Velīcsaj duse moja, vo Ierarsžich Vaszīlija Velīkaho.

Szvitīlen, podob. „Duchom vo cerkvī" · Lyubomudrija zselanijem obrizal jeszī otcse dusī tvojeja pokrōvalo, ī miru pokazalsža jeszī jako szolnce csudeszō, ī virnōch ozarīl jeszī mōszlī bohomudre, Trojcō taīnnīcse, o Vaszīlije mudre, ī szluzsītelyu Bohorodīcō.

Szlava: Ī nōnyi: Plotiju obrizujetsža, zakon īszpolnīvōj jako mladenec oszmodneven, vikov Zīzsdītely; ī pelenamī povīvajetsža jako cselovik, ī mlekom pītajetsža īzse vsža bezmirnoju kriposztiju jako Boh szoderzsaj, ī manovenijem vozvogyaj.

Na Chvalītech sztīchīrō na 6, hl. 5. podob. „Radujsža posztnīkov:" Terpīt obrizanije plotiju, īz Otca kromi sžicsenija zse ī tlyinija neīzrecsenno rozsdsža jako Szlovo, ī jako Boh ot Boha vo neprelozsnyim prebōvajaj Bozsesztvi: tyim po zakonu, pacse zakona bōvōj, klyatvō zakonnōja īzbavlyajet vsža, ī szvōsse blahoszlovenije darujet. Tyimzse preblahoje Jeho szchozsdenije voszchvalyajuscse, pojem, ī blahodarsztvenno proszlavlyajem, Toho molyascse, dusam nasīm darovatī veliju mīloszty. 2.

Po blahodatī szōn Bozsij bōv, otrozsdenijem Bozsesztvennaho krescsenija, jeszteszvom ī īsztīnoju, ī pervovicsna Szōna Bozsija ī Szlova, jedīnoszuscsna Otcu ī szobeznacsalyna īszpovidal jeszī Prepodobne: eretīkov zse nezatvorennaja uszta szvitlosztiju tvoīch szlovesz zahradīl jeszī. Tyimzse ī vo carsztva vōsnyaja vszelīlsža jeszī, szocarsztvujaj jedīnomu ī jeszteszvennyi carsztvujuscsemu Chrīsztu, bohatno razdajuscsemu miru veliju mīloszty.

Vnutr nebesznaho Chrama jako Szvjatītely szvjascsen vmisztīlsža jeszī, gyijanijem ī vīgyinijem, pre-

mudrosztī nacsalamī odezsdoju szvjatoju oblozsen. Ī nōnyi vo vōsnyim zsertvennīči Prepodobne szvjascsensztvuja, ī Bohu predsztoja, ī nevescsesztvennuju szluzsbu szoversaja, pomīnaj mīlosztīvno vszeblazsenne Vaszīlije, szoversajuscsōja pamjaty szvjascsennuju Tvoju ī vszecsesztnuju, Chrīszta molya, podajuscsaho mirovī veliju mīloszty.

Vesž oszvjascsen Bohu, ī vszeobrazno ot gyitsztva vozlozsen, mudrosztī prebozsesztvennōja ozarīvsža zaŕamī, szuscsīch razuminije ujasznīl jeszī, szvitlo szkazuja, ī mudri povidaja, jezse vo szuscsīch blahocsīnije tvoŕa, poznanija bozsesztvennyijsaho gyila. Tyimzse tya bohohlaholīva ī bozsesztvenna ucsītelya, ī szvitonoszna szvitīlynīka cerkovnaho propovidujem, Chrīszta molyascsa, podajuscsaho miru veliju mīloszty.

Sztrachom utverdīvsža Bozsiīm, nacsalo premudrosztī razumil jeszī Vaszīlije, sztrach: premudrosztiju, ī zsītija pravosztiju prevoz-sel jeszī otcse! lyuboviju zse Bohu szrasztvorīvsža, ī szvojsztvennyijsij bōl jeszī. Tyimzse bozsesztvennōm nakazavsža opravdanijem ī szugybam, cselovikom īzucsīl jeszī obōcsaī, ī ukraszīl jeszī virnōch razumō, zakonopolozsenymī duchovnōmī ujasznīv szobor. Chrīszta ubo molī, dusam nasīm darovatī veliju mīloszty.

Szlava: hl. 6. Īzlijasža blahodaty: sztr. 200.

Ī nōnyi: hl. 8. Szchogyaj Szpasz: sztr. 199.

Po Szlavoszloviī Tropaŕ Vaszīliju, Szlava: Ī nōnyi: Obrizaniju.

Na Līturgiī szv. Vaszīlija V.

Po Vchogyi Tropaŕ, hl. 1. Na presztolyi ohnezracsnyim: sztr. 201.

Tropaŕ: Vo vszu zemlyu īzōde viscsanije tvoje: sztr. 201.

Szlava: Kondak, hl. 4. Javīlsža jeszī osznovanije nepokolebīmoje cerkve, podaja vsžim nekradomoje hoszpodsztvo cselovikom, zapecsatlyija tvoīmī ucsenymī, nebojavlenne Vaszīlije prepodobne.

Ī nōnyi: hl. 3. Īzse vszich Hoszpogy, obrizanije terpīt, ī cselovicseszkaja prehrisenija jako blah obrizujet; dajet szpaszenije dnesž miru, radujetsža žse vo vōsnīch ī

Szozdatelev Ierarch ī szvitonosznōj, bozsesztvennōj tainnīk Chrīsztov Vaszīlij.

Prokīmen, hl. 6. Szpaszī Hoszpodī lyudī tvoja, ī blahoszlovī dosztojanije tvoje.

Druhij hl. 4. Uszta moja vozhlaholyut premudroszty, ī poucsenije szerdca mojeho razum.

Vmiszto Dosztojno: pojem: O tebi radujetsz'a: sztr. 70. īlī: Velīcsīt dusa moja, po zakonu plotiju obrizavsahosz'a Hoszpoda.

Druhij prīpiv: Velīcsaj duse moja, īzse ot Keszariī Vaszīlija Velīkaho.

Prīcsaszten. Chvalīte Hoszpoda szo nebesz, chvalīte jeho vo vōsnīch.

Druhij: Vo pamjaty vicsnuju budet Pravednīk, ot szlucha zla ne uboītsz'a. Allīluja.

Vo vecser.

(Szluzsba Predprazdensztvu Proszviscsenija ī szv. Szīlvesztru Papi Rīmszkomu.)

Na Hoszpodī vozzvach: Sztīchīrō hl. 4. podob. „Jako doblya:“ Predprazdensztvennōja piszni blahocsesztno predvozhlaszīm csesztnaho krescsenija Boha naseho: sze bo choscset jako cselovik plotiju prijtī ko Predtecsī szvojemu, ī proszītī krescsenija szpaszītelynaho, vo nazdanije vsz'ich, viroju szvjascsenno proszviscsajemōch, ī prīcsasztnīkov Ducha.

Chrīsztosz pokazujetsz'a, Boh javlyajetsz'a, jakozse Davīd prednapīsza javsztvennyijse, ī ko rabu krescsenija prosz'a hr'adet. Jordane riko, veszelija īszpolnīsz'a: zemlya ī more, horō ī cholmī, ī cselovicseszkaja nōnyi īhrajte szerdca, szvit mōszlennōj voszprijemlyuscse.

Riku mīra Tya, ī potok (jakozse pīset) pīscsī szuscsa, Vszeszīlyne, kako Tya ricsnōja sztruī prijmut Hoszpodī, voszchogyascsa naha, nebo oblahajuscsaho oblakī, ī obnazssa vsz'aku zlobu vrazsiju, ī netlyīnijem zemnorodnōja ogyivajuscsa?

Hl. 8. Otcse Szvjatītelyu Szīlvesztre, szvjascsensztva szvitom szvjascsennoproszviscsajem, virnōja proszvitīl jeszī szvitolucsnōmī ucseniī, jedīnīcu jeszteszvtvom trīūposz-

tasznoje szuscsesztvo csesztvovatī, ī othnal jeszī tymu jereszej. Tyimzse szvitonosznuju dnesꙫ jaszno pamjaty tvoju radujuscsesꙫa torzsesztvujem.

Otcse bohonosze Szīlvesztre, sztolp javīlszꙫa jeszī ohnen, szvjascsenno predvogya szvjascsennōj szobor, o oblak oszꙫinyajuscs, ot Jehīpetszkija lesztī virnōja īzīmajuscs, ī ko Bozsesztvennyij zemlī prenoszꙫascs, nelesztnōmī tvoīmī ucseniī vszehda: tyimzse blahoszlavnuju ī vszeszvjascsennuju pamjaty tvoju cstīm.

Otcse bohohlaholīve Szīlvesztre sztrujamī tvoīch molītv mnohoobraznaho zmija tverdo zatvorīl jeszī szvjascsennoudīvlyajem; Jellīnov mnozsesztvo Bohu prīvel jeszī, Jevrejev zse szurovsztvo szmīrīl jeszī, csudesza velija tvoꙫa pred nīmī javi: tyimzse tya cstīm ī ublazsajem.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 6. Hꙫadet ko Jordanu Chrīsztosz īsztīna, kresztītīszꙫa ot Joanna. Ī hlaholet ko nemu: Az trebuju ot tebe kresztītīszꙫa, ī Tō lī hꙫadesī ko mnyi? ne szmiju szꙫino prīkosznutīszꙫa ohnyu; Tō mja oszvjatī, Vladōko, bozsesztvennōm javlenijem Tvoīm.

Na Sztīchovnyi hl. 1. Szvitel ubō mīmosedsij prazdnīk, szvitlyijsij zse Szpasze prīchogyascsij: on Anhela īmijase blahovisztnīka, szej zse Predtecsu obrite preduhotovītelya; vo on krovem īzlīvajemōm, jako bezcsaden rōdase Vīftlejem, vo szej zse vodam blahoszlovlyajemōm, mnohocsadna poznavajetszꙫa kupily. Tohda zvizda volchvom vozvisztī, nōnyi zse Otec miru Tya pokaza. Voplotīvōjszꙫa ī pakī hꙫadōj javi, Hoszpodī, szlava Tebi.

Szeho radī pomjanuch Tya ot zemlī Jordanszkī ī Jermoniīmszkī.

Hl. 2. Pakī Īszusz moj ocsīscsajetszꙫa vo Jordanyi, pacse zse ocsīscsajet hrichī nasa; hꙫadet bo voīsztīnu na krescsenije, omōtī chotya Adamovo rukopīszanije, ī recse ko Joannu: Hꙫadī, poszluzsī, o Kresztītelyu, taīnsztva sztrannaho hlavīznyi. Hꙫadī, prosztrī ruku tvoju szkoro, ī prīkosznīszꙫa verchu Sztersaho zmijevu hlavu, ī Otverzsaho raj, jehozse zatvorī presztuplenije lesztiju zmijevoju, vkusenijem dreva īnohda.

Vīgyisa tya vodō Bozse, vīgyisa tya vodō, ī ubojasaszꙫa.

Hl. 3. Jaszen ubo mīmosedsij prazdnīk, szlavnyijsij zse nasztojascsij deny: vo on Szpaszu volszvī poklonīsaszꙫa, vo szem zse Vladōku rab szlaven kresztī; tamo

pasztōrije szvīr̂ajuscse vīgyisa, ī csugyachusz̉a; zgyi zse hlasz Otcsij jedīnorodnaho Szōna propovida.

Szlava: Ī nōnyi: Prijdīte vszī virniī, Judejszkuju sztranu osztavīvse, prejdem pusztōnyu Jordanszkuju, ī uzrīm dnesz̉ tamo nasz radī Javlysahosz̉a plotiju, krescsenija prosz̉ascsa vo sztrujach Jordanszkīch: Kresztītelya otrīcajuscsasz̉a ī vopijuscsa szo sztrachom: Ne szmiju rukopolozsītī brennoju dlaniju ohnya; Jordan ī more bizsasa Szpasze, ī vozvratīsasz̉a, ī az kako polozsu na verch Tvoj ruku, Jehozse trepescsut Szerafīmī? Pobizse Jordan, jako prijat Jeliszszej Īliīnu mīloszty; kako ne zajde vo propaszty ī hlubīnu, vīgyaj Tya naha vo sztrujach? kako zse ne opalīt mja vszeho ot tebe razharajema? Csto kosznīsī Kresztītelyu, kresztītī Hoszpoda mojeho? Jordan vopijet ko Joannu; csto mnohīch vozbranyajesī ocsīscsenije? Vsz̉u tvar̂ oszvjatīl jeszty, osztavī oszvjatītī ī mene, ī vodnoje jeszteszt vo, jako na szije javīsz̉a.

Tropar̂, hl. 4. Pravīlo virō: sztr. 153.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 4. Hotovīsz̉a Zavulone, ī kraszujsz̉a Neftalīme, Jordane riko sztanī, podīmī vzōhraja kresztītīsz̉a hr̂aduscsa Vladōku. Veszelīsz̉a Adame szo pramateriju, ne krōjtesz̉a jakozse vo raī prezsde; ībo nahī vīgyiv vasz, javīsz̉a, da oblecset vo pervuju odezsdu, Chrīsztosz javīsz̉a, vsz̉u tvar̂ chotya obnovītī.

5. Januarija.

NAVECSERIJE BOHOJAVLENIJA HOSZPODNYA.

Csaszō carszkiī.

(Ascse szlucsītszя Navecserije szije v Szubbotu, īlī v Negyilyu, Csaszō szija pojem prezsde v Pjatok.)

Csasz Pervōj.

Blahoszlovīvsu Jereju, hlaholem: Caŕu nebesznōj: Trīszvjatoje, po Otcse nas: Hoszpodī pomīluj, 12. Szlava: Ī nōnyi: Prijdīte poklonīmszя: 3.

Pszalom 5. Hlaholō moja vnusī Hoszpodī: sztr. 167.

Pszalom 22. Hoszpogy paszet mja, ī nīcstozse mja līsīt:

Pszalom 26. Hoszpogy proszviscsenije moje ī szpaszītely moj:

Szlava: Ī nōnyi: Allīluja. 3. Hoszpodī pomīluj 3.

Szlava: Tropaŕ: hl. 4. Vozvrascsaseszя īnohda Jordan rika mīlotiju Jelīszszejevoju, voznesщsuszя Īliī, ī razgyilyachuszя vodō szяudu ī szяudu, ī bōszty jemu szuch puty poszregyi vodō: vo obraz īsztīnnaho krescsenija, īmzse mō tekuscseje zsītija prechodīm sesztvije. Chrīsztosz javīszя vo Jordanyi oszvjatītī vodō.

Ī nōnyi: Csto tya narecsem: sztr. 167.

Poszem Troparī, hl. 8. Dneszя vodnoje oszvjascsajetszя jesztesztvo, ī razgyilyajetszя Jordan, ī szvoīch vod vozvrascsajet sztruī, Vladōku zŕa krescsajema.

Szeho radī pomjanuch tya ot zemlī Jordanszkī ī Jermoniīmszkī, ot horō malō.

Jako cselovik na riku prīsel jeszī Chrīszte Caŕu, ī rabszkoje krescsenije prijatī tscsīsīszя Blazse, ot Predtecsevōch ruk, hrich radī nasīch, Cselovikolyubcse.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 8. Ko hlaszu vopijuscsaho vo pusztōnī: uhotovajte puty Hoszpodeny: prīsel jeszī Hoszpodī, zrak raba priīm, krescsenija proszя, ne vidōj hricha. Vīgyisa tya vodō, ī ubojasaszя; trepeten bōszty Predtecsa, ī vozopī hlaholya: Kako proszvitīt szvitīlynīk Szvita?

kako ruku polozsit rab na Vladōku? oszvjatī mene ī vodō Szpasze, vzemlyaj mira hrichī.

Prokīmen, hl. 4. Vozhremi sz nebesze Hoszpogy, ī Vōsnij dade hlasz szvoj.

Ot Prorocsesztva Īszaīna cstenije. Hl. 35. Tako hlaholet Hoszpogy: da vozveszelītsz̓a pusztōnya zsazsduscsaja:

Aposztol Gyijanij, zacsalo 33. — Jevanhelije ot Mafteja, zacsalo 5.

Sztopō moja napravī: sztr. 168.

Trīszvjatoje po Otcse nas: Kondak Hl. 4. Na sztruī dnesz̓ Jordanszkija prīsed Hoszpogy, ko Joannu vopijet: Ne usztrasajsz̓a kresztītī mja; szpasztī bo prijdoch Adama pervozdannaho.

Poszem: Hoszpodī pomīluj, 40. — Īzse na vsz̓akoje Vremja: sztr. 169. Hoszpodī pomīluj, 3. Szlava: Ī nōnyi: Csesztnyijsuju Cheruvīm: — Īmenem Hoszpodnīm: Jerej: Bozse, uscsedrī nō: ī Molītvu: Chrīszte szvite īsztīnnōj: sztr. 169.

(Otpuszt. Kresztīvōjsz̓a vo Jordanyi ot Joanna, szpaszenija naseho radī, Chrīsztosz īsztīnnōj Boh nas, molītvamī precsīsztōja szvojeja Matere, ī vsz̓ich Szvjatōch:)

Csasz tretij.

Prijdīte poklonīmsz̓a: 3.

Pszalom 28. Prīneszīte Hoszpodevī, szōnove Bozsiī:

Pszalom 50. Pomīluj mja Bozse: sztr. 14.

Szlava: Ī nōnyi: Allīluja. 3. Hoszpodī pomīluj, 3.

Szlava: Tropar̓: hl. 4. Vozvrascsasesz̓a īnohda Jordan rika: sztr. 209.

Ī nōnyi: Bohorodīce, tō jeszī loza īsztīnnaja: sztr. 170.

Tazse Troparī, hl. 8. Predtecsī ī Kresztītelya ī Proroka, ī pacse vsz̓ich pocstena Prorok, trepetase nōnyi ruka desznaja, jehda vīgyi tebe Ahnca Bozsija, ocsīscsajuscsaho miru szohrisenija; ī sztrachom oderzsīm vopijase: Ne szmiju prīkosznutīsz̓a Szlove verchu tvojemu. Szam mja oszvjatī ī proszvitī Scsedre: tō bo jeszī zsīvot ī szvit, ī mīr mirovī.

Szeho radī pomjanuch tya ot zemlī Jordanszkī ī Jermoniīmszkī.

Hl. 4. Trojca Boh nas, szebe nam dnesz̓ nerazgyilyno javī: Otec bo ubo javlennōm szvīgyitelysztvom szrodsztvo vozhlaszī, Duch zse holubīnōm obrazom sznīde sz nebesz, Szōn precsīsztōj verch szvoj Predtecsī prīklonī, ī kresztīvōjsz̓a cselovicsesztvo ot rabotō īzbavī, jako Cselovikolyubec.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 5. Hr̓adōj szo plotiju ko Jordanu Hoszpodī, kresztītīsz̓a chotyaj vo obraz̓i cselovika, Zsīvotdavcse, da zabluzsdsōja nō jako mīloszerd, vsz̓akija kozni ī sz̓itī zmijevō īzbavīv proszvitīsī, ot Otca szvīgyitelysztvovan bōl jeszī; bozsesztvennōj zse Duch vo vīgyiniī holubīnom tebi predszta. No vszelī vo dusō nasa Toho, Cselovikolyubcse.

Prokīmen, hl. 4. Vīgyisa tya vodō Bozse, vīgyisa tya vodō, ī ubojasasz̓a.

Ot Prorocsesztva Īszaīna cstenije: Hlava 1. Tako hlaholet Hoszpogy: īzmōjtesz̓a, ī csīsztī budete:

Aposztol Gyijanij, zacsalo 42. — Jevanhelije ot Marka, zacsalo 1.

Hoszpogy Boh blahoszloven: sztr. 170. — Trīszvjatoje, po Otcse nas: Kondak: Na sztruī dnesz̓ Jordanszkija: sztr. 210. Hoszpodī pomīluj, 40. — Īzse na vsz̓akoje vremja: 169. — Hoszpodī pomīluj, 3. Szlava: Ī nōnyi: Csesztnyijsuju Cheruvīm: Īmenem Hoszpodnīm: Jerej: Molītvamī szvjatōch: ī molītva: Vladōko Bozse Otcse: sztr. 170.

Csasz sesztōj.

Prijdīte poklonīmsz̓a: 3.

Pszalom 73. Vszkuju Bozse otrīnul jeszī do konca? razhnyivasz̓a jaroszty tvoja na ovcō pazsītī tvojeja? Pomjanī szonym tvoj, jehozse sztyazsal jeszī īszperva. Īzbavīl jeszī zsezl dosztojanija tvojeho: hora Szion szija, vo nejzse vszelīlsz̓a jeszī Vozdvīhnī ruči tvoī na hordōnī īch v konec: jelīka lukavnova vrah vo szvjatyim tvojem. Ī voszchvalīsasz̓a nenavīgyascsiī tya, poszregyi prazdnīka tvojeho. Polozsīsa znamenija szvoja, zmamenija: ī ne poznasa, jako vo īszchogyi prevōse. Jako vo dubravi drevjanyi sz̓ikīramī razsz̓ikosa dverī jeho vkupi: sz̓icsīvom o oszkordom razrusīsa ī. Vozzsehosa ohnem szvjatīlo tvoje: na zemlī oszkvernīsa zsīlīscse īmene tvojeho. Risa vo szerdcach szvoīch juzsnīkī īch vkupi: prijdīte ī osztavīm vsz̓a prazdnīkī Bozsija ot zemlī. Znamenija īch ne vīgyichom, nyiszty ktomu proroka: ī nasz ne poznajet ktomu. Dokolyi Bozse prīnoszīt vrah? razdrazsajet protīvnōj īmja tvoje do konca? Vszkuju otvrascsajesī ruku tvoju, ī desznīcu tvoju ot szredō nyidr tvoīch v konec? Boh zse Car̓ nas prezsde vik, szogyila szpaszenije poszregyi zemlī. Tō utverdīl jeszī szīloju tvojeju: more: tō sztrel jeszī hlavō zmijev vo vogyi. Tō szokrusīl jeszī

hlavu zmijevu: dal jeszī toho brasno lyudem jethiopszkīm. Tō rasztorhl jeszī īsztocsnīkī ī potokī: tō īzszusīl jeszī rikī Īftamszkija. Tvoj jeszty deny, ī tvoja jeszty noscs: tō szoversīl jeszī zar̀u ī szolnce. To szotvorīl jeszī vsz̀a pregyilō zemlī: lyito ī vesznu tō szozdal jeszi ja. Pomjanī szija; vrah ponoszī Hoszpodevī, ī lyudije bezumniī razdrazsīsa īmja tvoje. Ne predazsgy zvirem dusu īszpovidajuscsujusz̀a tebi: dus ubohīch tvoīch ne zabudī do konca. Prīzrī na zavit tvoj, jako īszpolnīsasz̀a pomracsennii zemlī domov bezzakonij. Da ne vozvratītsz̀a szmīrennōj poszramlen: nīscs ī uboh voszchvalīta īmja tvoje. Vosztanī Bozse, szudī pr̀u tvoju: pomjanī ponosenije tvoje, jezse ot bezumnaho vesz̀ deny. Ne zabudī hlasza molītvennīk tvoīch: hordōnya nenavīgyascsīch tya vzōdevōnu.

Pszalom 76. Hlaszom moīm ko Hoszpodu vozzvach:

Pszalom 90. Zsīvōj vo pomoscsī Vōsnyaho:

Szlava: Ī nōnyi: Allīluja 3. Hoszpodī pomīluj 3. Szlava: Tropar̀: Vozvrascsasesz̀a īnohda Jordan rika: : sztr. 209. Ī nōnyi: Jako ne īmamō derznovenija; sztr. 171.

Troparī hl. 8. Szija hlaholet Hoszpogy ko Joannu: Prorocse hr̀adī kresztītī mene, tebe szozdavsaho, ī proszviscsajuscsaho blahodatiju, ī ocsīscsajuscsaho vsz̀ich. Prīkosznīsz̀a bozsesztvennomu mojemu verchu, ī ne uszumnīsz̀a. Procseje osztavī nōnyi, jako īszpolnītī prijdoch pravdu vsz̀u. Tō zse ne uszumnīsz̀a otnyud; ībo szokrovennaho vo vodach ratnīka, knyaz̀a tymō, īdu pohubītī, īzbavlyaja mir ot jeho sz̀itej nōnyi, podajaj jako cselovikolyubec zsīvot vicsnōj.

Szeho radī pomjanuch tya ot zemlī Jordanszkī, ī Jermoniīmszkī.

Hl. 6. Dnesz̀ pszalomszkoje prorocsesztvo konec voszprijatī prīchodīt: more bo, recse, vīgyi ī pobizse, Jordan vozvratīsz̀a vszpjaty, ot līca Hoszpodnya, ot līca Boha Jakovlya, prīsedsa ot raba prijatī krescsenije: da mō idolszkija īzmōvsesz̀a necsīsztotō proszvitīmsz̀a dusamī, Jeho radī.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 5. Csto vozvrascsajesī tvoja vodō, o Jordane? csto voszpjascsajesī sztruī, ī ne prechodīsī jezse po jesztesztvu chozsdenije? Ne mohu terpitī, recse, ohnya pojadajuscsaho mja; uzsaszajusz̀a ī trepescsu krajnyaho sznīzchozsdenija: jako ne obōkoch csīsztaho omōvatī,

nī naucsīchsźa bezhrisnaho otīratī, no oszkvernennōja szoszudō ocsīscsatī; ternije popalyatī ubo hrichovnoje ucsīt, īzse vo mnyi krescsajemōj Chrīsztosz. Joann szvīgyitelsztvujet mī hlasz Szlova, vopija: Sze Ahnec Bozsij, vzemlyaj hrichī mira. Tomu virniī vozopiīm: javlejszźa Bozse vo nase szpaszenije, szlava tebi.

Prokīmen hl. 4. Hlasz Hoszpodeny na vodach: Boh szlavō vozhremi, Hoszpogy nad vodamī mnohīmī.

Ot prorocsesztva Īszaīna cstenije. Hl. 12. Tako hlaholet Hoszpogy: pocserpīte vodu szo veszelijem ot īsztocsnīkov szpaszenija:

Aposztol ko Rīmlyanom, zacsalo 91.

Jevanhelije ot Marka, zacsalo 2.

Szkoro da predvarʼat nō sztr. 172. Trīszvjatoje, po Otcse nas: Kondak: Na sztruī dneszʼ Jordanszkija: sztr. 210. Hoszpodi pomīluj, 40. Īzse na vszʼakoje vremja: sztr. 169. Szlava: Ī nōnyi: Csesztnyijsuju Cheruvīm: ī procsaja: ī molītva: Bozse ī Hoszpodī szīl: sztr. 173.

Csasz devjatōj.

Prijdīte poklonīmszʼa: 3.

Pszalom 92. Hoszpogy vocarīszʼa, v lyipotu oblecseszʼa: oblecseszʼa Hoszpogy vo szīlu, ī prepojaszaszʼa. Ībo utverdī vszelennuju, jazse ne podvīzsītszʼa. Hotov presztol tvoj ot tolyi: ot vika tō jeszī. Vozdvīhosa rikī, Hoszpodī: vozdvīhosa rikī hlaszō szvoja. Vozmut rikī sztruī szvoja: ot hlaszov vod mnohīch, dīvnō vōszotō morszkija: dīven vo vōszokīch Hoszpogy. Szvīgyinija tvoja uvirīsaszʼa ʒilo: domu tvojemu podobajet szvjatōnya, Hoszpodī, v dolhotu dnij.

Pszalom 113. Vo īszchogyi Īzraīlevi ot Jehīpta:

Pszalom 85. Prīklonī Hoszpodī ucho tvoje:

Szlava: Ī nōnyi: Allīluja 3. Hoszpodī pomīluj 3. Szlava: Troparʼ: Vozvrascsaseszʼa īnohda Jordan rika: sztr. 209. Ī nōnyi: Īzse nasz radī rozsdejszʼa: sztr. 174.

Tazse Troparī Hl. 8. Uzsasz bi vīgyitī nebesze ī zemlī Tvorca, na ričī obnazssahoszʼa, ī krescsenije ot raba za nase szpaszenije prijemlyuscsaho jako raba; ī līcō anhelsztiī dīvlyachuszʼa sztrachom ī radosztiju. Sz nīmīzse poklyanyajemszʼa tebi, szpaszī nasz Hoszpodī.

Szeho radī pomjanuch tya ot zemlī Jordanszkī ī Jermoniīmszkī.

Hl. 2. Jehda ko szebi hrʼaduscsa Predtecsa Hoszpoda szlavō zrʼa, vopijase: Szej īzbavlyajaj mira, prijde, ot

īsztlyinija; szej īzbavlyajet nasz ot szkorbī; szej szohrisenij osztavlenije daruja jako Boh na zemlī, ot Gyivō csīsztōja prijde mīlosztī radī, ī vmiszto rabov szōnō Bozsija szogyilovajet; vmiszto zse tymō, proszviscsajet cselovicsesztvo vodoju bozsesztvennaho krescsenija jeho. Procseje prijdīte, szohlaszno Toho da szlavoszlovīm szo Otcem ī szo szvjatōm Duchom.

Szlava: Ī nōnyi: Hl. 5. Ruku tvoju kosznuvsujusźa precsīsztomu verchu Vladōcsnyu, sz nejuzse ī persztom Toho nam pokazal jeszī, vozgyizsī o nasz ko nemu, Kresztītelyu, jako derznovenije īmija mnoho: ībo bolij Prorok vszich, ot neho szvīgyitelysztvōvan jeszī; ocsī zse tvoī pakī, vszeszvjataho Ducha vīgyivsōja, jako vo vīgyi holubīnyi szosedsa, vozdvīhnī ko nemu, Kresztītelyu! ī mīlosztīva nam szogyilaj: ī prijdī, sztanī sz namī, zapecsatlyijaj pinije, ī prednacsīnajaj torzsesztvo.

Prokīmen, hl. 3. Hoszpogy proszviscsenije moje, ī szpaszītely moj, koho ubojusźa?

Ot pororocsesztva Īszaīna cstenije. Hl. 49. Tako hlaholet Hoszpogy: vo vremja prijatnoje poszlusach tya:

Aposztol ko Tītu, zacsalo 302. — Jevanhelije ot Matheja, zacsalo 6.

Ne predazsgy nasz do konca: sztr. 175.

Trīszvjatoje, po Otcse nas: Kondak: Na sztruī dneszź Jordanszkija: sztr. 210. Hoszpodī pomīluj, 40. Molitvamī: Īzse na vszakoje vremja: sztr. 169. Hoszpodī pomīluj, 3. Szlava: Ī nōnyi: Csesztnyijsuju Cheruvīm: Īmenem Hoszpodnīm: Jerej: Molitvamī szvjatōch otec: Tazse Molītvu: Vladōko Hoszpodī Īszusze Chrīszte Bozse nas: sztr. 175.

Blahoszlovī duse moja Hoszpoda, ī vszźa vnutrenyaja moja: Pszalom 145. Chvalī duse moja Hoszpoda: Szlava: Ī nōnyi: Jedīnorodnōj Szōne ī Szlove: Vo carsztviī tvojem jehda prijdesī: sztr. 175. Pomjanī nasz Hoszpodī: sztr. 176. Szlava: Szobor szvjatōch Anhel. sztr. 176. Ī nōnyi: Viruju vo jedīnaho Boha: sztr. 83. Oszlabī, osztavī: sztr. 176. Otcse nas: Kondak: Na sztruī dneszź Jordanszkija: sztr. 210. Hoszpodī pomīluj, 40. Szlava: Ī nōnyi: Csesztnyijsuju Cheruvīm: Īmenem Hoszpodnīm blahoszlovī Otcse! Jerej: Molītvamī szvjatōch Otec: ī molītvu: Vszeszvjataja Trojce: sztr. 176. (Tazse ascse ne budet Līturgiī: Budī īmja Hoszpodne: 3. Pszalom 33. Blahoszlovlyu Hoszpoda: sztr. 98.) Dosztojno jeszty: sztr. 84. ī Otpuszt.

Vo Navecserii Bohojavlenija.

—=—

Na velīčij Vecsernī.

(Szo Līturgijeju szv. Vaszīlija V.)

Na Hoszpodī vozzvach: pojem Sztīchīrō na 8.

Hl. 2. Proszvitītelya naseho, proszviscsajuscsaho vszľakaho cselovika, vīgyiv Predtecsa kresztītīszľa prīsedsa, radujetszľa duseju, ī trepescset, rukoju pokazujet Jeho, ī hlaholet lyudem: Szej īzbavlyajaj Īzraīlya, szvobozsdajaj nasz ot īsztlyinija. O bezhrisnōj Chrīszte Bozse nas, szlava Tebi. 2.

Īzbavītelyu nasemu ot raba krescsajemu, ī Ducha prīsesztvijem szvīgyitelysztvujemu, uzsaszosaszľa zrascse anhelszkaja voīnsztva; hlasz zse sz nebesze prīneszeszľa ot Otca: Szej, jehozse Predtecsa rukoju krescsajet, Szōn moj jeszty vozlyublennōj, o nemzse blahovolīch. Chrīszte Bozse nas, szlava tebi. 2.

Jordanszkija sztruī Tebe Īsztocsnīka prijasa, ī Utyisītely vo vīgyi holubīnyi szchozsdase; prīklonyajet verch Prīklonīvōj nebesza; zovet, ī vopijet brenije Zīzsdītelyu: Csto mī povelyivajesī, jazse vōse mene? az trebuju Tvojeho krescsenija. O bezhrisnōj Chrīszte Bozse nas, szlava Tebi. 2.

Szpasztī chotya zabluzsdsaho cselovika, ne neszpodobīlszľa jeszī v rabij zrak oblescsīszľa: podobase bo Tebi Vladōči ī Bohu voszprijatī nasa za nō: Tebi bo krescssuszľa plotiju Īzbavītelyu, osztavlenija szpodobīl jeszī nasz. Tyimzse vopijem Tī: Chrīszte Bozse nas, szlava Tebi. 2.

Szlava: Ī nōnyi: Prīklonīl jeszī hlavu Predtecsī, szokrusīl jeszī hlavō zmijev; prīsed vo sztruī, proszvitīl jeszī vszľacseszkaja jezse szlavītī Tya Szpasze, Proszvitītelya dus nasīch.

Vchod szo Jevanhelijem. Prokīmen dne, sztr. 95. (Vo Pjatok vo vecser Prokīmen, „Boh nas na nebeszī": sztr. 119.) Cstenije.

Tropaŕ, hl. 5. Javīlszľa jeszī vo miri, īzse mir Szotvorīvōj, da proszvitīsī vo tymi szľigyascsōja, Cselovikolyubcse szlava Tebi.

Poszem Sztichī ī Cstenije.

Tropaŕ, hl. 6. Hrisnīkom ī mōtarem za mnozsesztvo mī-

losztī Tvojeja javīlsźa jeszī, Szpasze nas. Hgyi bo īmil bō szvit Tvoj vozszijatī? tokmo na sźigyascsōja vo tymi. Szlava Tebi.

Sztīchī, ī Cstenije. — Po szīch Jektenija malaja ī Trīszvjatoje.

Prokīmen, hl. 3. Hoszpogy proszviscsenije moje, ī Szpaszītely moj, koho ubojuszźa?

Tazse Aposztol ko Kor. zacs. 143. Jevanhelije ot Lukī, zacs. 9. procseje szv. Līturgiī szv. Vaszīlija Velīkaho. — Vmiszto: „Dosztojno": O tebi radujetsźa: sztr. 70. Prīcsaszten: Chvalīte: — Po zaamvonnoj molītvi īszchodīm na oszvjascsenije vodō, pojuscse: Hlasz Hoszpodeny: (zrī nīzse).

☞ Ascse zse Vecsernya ne budet szovokupno szo Līturgijeju, tohda po Jekteniī maloj ne pojem Trīszvjatoje, no abije Prokīmen, tazse Aposztol ī Jevanhelije, Jektenija: Rčim vszī: Szpodobī Hoszpodī: Īszpolnīm vecsernija: ī po vtorom Vozhlaszi īszchodīm na oszvjascsenije vodō pojuscse:

Tropaŕ, hl. 8. Hlasz Hoszpodeny na vodach vopijet, hlaholya: prijdīte, prijmīte vszī Ducha premudrosztī, Ducha razuma, Ducha sztracha Bozsija, javlysahoszźa Chrīszta.

Dneszź vod oszvjascsajetszźa jesztesztvo, ī razgyilyajetszźa Jordan, ī szvoīch vod vozvrascsajet sztruī, Vladōku zŕa krescsajema.

Jako cselovik na riku prīsel jeszī Chrīszte Caŕu, ī rabszkoje krescsenije prijatī tscsīsīszźa Blazse, ot Predtecsevu ruku, hrich radī nasīch, Cselovikolyubcse.

Szlava: Ī nōnyi: Ko hlaszu vopijuscsaho vo pusztōnī: uhotovajte puty Hoszpodeny: prīsel jeszī Hoszpodī, zrak rabij priīm krescsenija proszźa, ne vidōj hricha. Vīgyisa tya vodō, ī ubojasaszźa; trepeten bōszty Predtecsa, ī vozopī hlaholya: Kako proszvitīt szvitīlynīk Szvita? kako ruku polozsīt rab na Vladōku? Oszvjatī mene ī vodō Szpasze, vzemlyaj mira hrich.

Poszem Cstenije, tazse Prokīmen, hl. 3. Hoszpogy proszviscsenije moje: (zrī vōsse.)

V konec oszvjascsenija vodō pojem Tropaŕ, hl. 1. Vo Jordanyi krescsajuscsuszźa Tebi Hoszpodī, Trojcseszkoje javīszźa poklonenije: Rodītelev bo hlasz szvīgyitelysztvovase Tebi, vozlyublennaho Tya Szōna īmenuja, ī Duch vo vīgyi holubīnyi īzvisztvovase szlovesze utverzsdenije, javlejszźa Chrīszte Bozse, ī mir proszviscsej, szlava Tebi.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 6. Voszpoīm virniī, jezse o nasz Bozsija blahogyijanija velīcsesztvo: o nasem bo prehrisenii bōv cselovik, naseho radī ocsīscsenija ocsīscsajetsźa vo Jordanyi, jedīn Csīsztōj ī Netlyinnōj, oszvjascsajaj nasz ī vodō, ī hlavō zmijev szokrusajaj vo vogyi. Pocserpim ubo vodu szo veszelijem, bratije! blahodaty bo Ducha, szo viroju pocserpajuscsōm nevīdīmo podavajetsźa ot Chrīszta Boha ī Szpasza dus nasīch.

Po Otpusztyi pojem: Tropaŕ. Hl. 1. Vo Jordanyi krescsajuscsuszźa:

Szlava: Ī nōnyi: Kondak, hl. 4. Javīlszźa jeszī dneszź vszelennyij: ī szvit tvoj Hoszpodī znamenaszźa na nasz, vo razumi pojuscsīch Tya: prīsel jeszī ī javīlszźa jeszī szvit neprīsztupnōj.

---

6. Januarija.

Szv. Bohojavlenije Hoszpoda Boha ī Szpasza naseho Īszusza Chrīszta.

Povecserije velīkoje szo Lītijeju.

Nacsalo ī procseje vsze, jako polozseno na sztr. 179. ī szlyid. tokmo po pervom Trīszvjatom pojetszźa Tropaŕ: Vo Jordanyi krescsajuscsuszźa: po vtorom Trīszvjatom Kondak: Javīlszźa jeszī: (zrī vōszse.) — Po „Szlava vo vōsnīch:" szoversajetszźa Lītija.

Na Lītiī sztīchīrō hl. 4. Ogyivajajszźa szvitom jako rīzoju, nasz radī po nam bōtī szpodobīlszźa jeszty; vo sztruī ogyivajetszźa dneszź Jordanszkija: ne Szam szīch ko ocsīscseniju trebuja, no nam Szoboju usztrojaja porozsdenije. O csudesze! bez ohnya īzvaŕajet, ī nazīdajet bez szokrusenija, ī szpaszajet v Neho proszviscsajemōja, Chrīsztosz Boh ī Szpasz dus nasīch.

Tebe v Duszźi ī ohnī ocsīscsajuscsa hrich mira, zŕa Kresztītely hŕaduscsa ko szebi, uzsaszajaszźa ī trepescsa, vopijase hlaholya: Ne szmiju derzsatī verch Tvoj precsīsztōj; Tō mja oszvjatī Vladōko, bozsesztvennōm javlenijem Tvoīm, jedīne Cselovikolyubcse.

Prijdīte, podrazsīm mudrōja gyivō, prijdīte szťascsīm javlysahoszя Vladōku: jako prijde jako zsenīch ko Joannu: Jordan vīgyiv Tya, ubojaszя ī pozsda; Joann vopijase: Ne szmiju derzsatī vercha Bezszmertnaho; Duch nīzchozsdase vo vīgyi holubīnyi oszvjatītī vodō, ī hlasz szo nebesze: Szej jeszty Szōn moj, prīsedōj vo mir szpasztī rod cselovicseszkij. Hoszpodī, szlava Tebi.

Krescsajetszя Chrīsztosz, ī voszchodīt ot vodō; szovozvodīt bo szo szoboju mir, ī zrīt razvogyascsajaszя nebeszя, jazse Adam zatvorī szebi ī szuscsōm szo nīm; ī Duch szvīgyitelysztvujet Bozseszlvo; podobnomu bo predtecset ī hlasz ot nebesze; ottudu bo szvīgyitelysztvujemōj Szpasz dus nasīch.

Trepetase ruka Kresztīteleva, jehda precsīsztomu Tvojemu verchu kosznuszя; vozvratīszя Jordan rika vszpjaty, ne derzaja szluzsītī Tebi. Jazse bo usztōgyiszя Īszusza Navīna, kako Tvorca szvojeho usztrasītīszя ne īmijase? No vsze īszpolnīl jeszī szmotrenije Szpasze nas, da szpaszesī mir javlenijem Tvoīm, jedīne Cselovikolyubcse.

Szlava: hl. 8. Hoszpodī, īszpolnītī chotya jazse usztavīl jeszī ot vika, ot vszeja tvarī szluzsītelī tajnō Tvojeja prijal jeszī: ot Ahnel Havriīla, ot cselovik Gyivu, ot nebesz zvizdu, ī ot vod Jordan, v nemzse bezzakonije mirszkoje potrebīl jeszī, Szpasze nas, szlava Tebi.

Ī nōnyi: Dneszя tvaŕ proszviscsajetszя, dneszя vszяacseszkaja veszelyatszя, nebesznaja vkupi ī zemnaja, Anhelī ī cselovicō szmisajutszя; īgyizse bo Carevo prīsesztvije, ī csīn prīchodīt. Tecīm ubo na Jordan, ī vīdīm vszī Joanna, kako krescsajet verch nerukotvorennōj ī bezhrisnōj? Tyimzse Aposztolyszkij hlasz voszpivajuscse, szohlaszno vozopiem: Javīszя blahodaty Bozsija ī szpaszītelynaja vszяim cselovikom, ozaŕajuscsī ī podajuscsī virnōm veliju mīloszty.

Na Sztīchovnyi, hl. 2. Na Jordansztyij ricī vīgyiv Tya Joann ko szebi hŕaduscsa, hlaholase: Chrīszte Bozse, csto ko rabu prīsel jeszī, szkvernō ne īmōj Hoszpodī? vo īmja zse csije Tya krescsu? Otca? no Toho noszīsī v szebi. Szōna? no szam jeszī voplotīvōjszя. Ducha szvjataho? ī Szeho viszī dajatī virnōm usztō. Javlejszя Bozse, pomīluj nasz.

More vīgyi ī pobizse, Jordan vozvratīsža vszpjaty.

Vīgyisa Tya vodō Bozse, vīgyisa tya vodō, ī ubojasasža: ko Tvojej bo szlavi protīvozritī Cheruvīmī ne mohut, nīzse vzīratī Szerafīmī; no szo sztrachom predsztojascse, oviī ubo noszat, oviī zse szlavjat szīlu Tvoju. Sz nīmī zse Scsedre, vozviscsajem chvalu Tvoju, hlaholyuscse: javlejsža Bozse, pomīluj nasz.

Csto tī jeszty more, jako pobihlo jeszī? ī tebi Jordane, jako vozvratīlsža jeszī vszpjat?

Dnesž nebesze ī zemlī Tvorec prīchodīt plotiju na Jordan, krescsenija proszža Bezhrisnōj, da ocsīsztīt mir ot lesztī vrazsija; ī krescsajetsža ot raba Vladōka vszacseszkīch, ī ocsīscsenije vodoju rodu cselovicseszkomu darujet. Tomu vozopijem: javlejsža Bozse nas, szlava Tebi.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 6. Jezse ot Gyivō Szolnce, vīgya īzse ot neplodove szvitīlynīk szvitlōj, vo Jordanyi proszžascsa krescsenija, uzsaszom ī radosztiju vopijase ko Nemu: Tō mja oszvjatī Vladōko, Bozsesztvennōm javlenijem Tvoīm.

Po Nōnyi otpuscsajesī: Tropaŕ: Vo Jordanyi krescsajuscsuszža: 3. sztr. 216.

Na Utrenī.

Po: Boh Hoszpogy: tropaŕ: Vo Jordanyi krescsajuscsuszža: 3. sztr. 216.

1. Szžidalen, hl. 3. pod. „Kraszotyi:“ Javlysemuszža Tebi vo Jordanyi Szpase, ī krescssuszža Tebi ot Predtecsī Chrīszte, vozlyublennōj Szōn szvīgyitelysztvovan bōl jeszī: tyimzse ī szobeznacsalen Otcu javīlszža jeszī; Duch zse szvjatōj na Tya szchozsdase: īmzse ī proszvitīvseszža vopijem: Szlava Bohu szuscsemu vo Trojci.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 4. podob. „Szkoro predvarī:“ Sztruī oszvjatīl jeszī Jordanszkija, derzsavu szokrusīl jeszī hrichovnuju Chrīszte Bozse nas, preklonīl jeszī dlanī Szebe Predtecsevi, ī szpaszl jeszī ot lesztī cselovicseszkij rod. Tyimzse Tya molīm: szpaszī dusī nasa.

2. Szžidalen, hl. 5. podob. „Szobeznacsalnoje:“ Jordanszkīmī sztrujamī oblozsszža, īzse szvitom preszlavno ogyivajajszža; vo nīchzse Adamovo jesztesztvo obnovīl jeszī, szokrus-

sejesźa zlōm preszlusanijem, Szlove Bozsij. Tyimzse Tya voszchvalyajem, ī szvjatoje Tvoje vszī szlavoszlovīm javlenije.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 4 Jordane riko, csto udīvīlszя jeszī, zrя Nevīdīmaho naha? Vīgyich ī vosztrepetach, recse, ī kako bo Szeho ne chotyich usztrasītīszя ī zajtī? Anhelī Jeho usztrasīsaszя zrяscse; uzsaszeszя nebo, ī zemlya vosztrepeta, ī szmjateszя more, ī vszя vīdīmaja ī nevīdīmaja. Chrīsztosz javīszя na Jordanyi oszvjatītī vodō.

Chvalīte īmja Hoszpodne, allīluja: sztr. 99.

Velīcsajem Tya, zsīvotdavcse Chrīszte, nasz gyilya plotiju kresztīvsaho ot Joanna na vodach Jordanszkīch.

Bozse uscsedrī nō, ī blahoszlovī nō: proszvitī līce Tvoje na nō, ī pomīluj nō. — Ī vozhremi sz nebesz Hoszpogy, ī Vōsnij dade hlasz Szvoj. — Vozdvīhosa rikī Hoszpodī, vozdvīhosa rikī hlaszō szvoja. — Szeho radī pomjanuch Tya ot zemlī Jordanszkī ī Jermoniīmszkī. — More vīgyi ī pobizse, Jordan vozvratīszя vszpjaty. — Vīgyisa Tya vodō Bozse, vīgyisa Tya vodō, ī ubojasaszя. — V morī putije Tvoī, ī sztezī Tvoī vo vodach mnohīch. — Jako vozvelīcsīsaszя gyila tvoja Hoszpodī, ī vszя premudrosztiju szotvorīl jeszī. — Szlava: Ī nōnyi: allīluja. — Krescsajetszя Īszusz moj ot raba, vo Jordansztyij rid̕i: proszviscsajaj vszяu tvarь.

Szяidalen, 4. hl. podob. „Udīvīszя Joszīf": Prijdīte, uvīdīm virniī, hgyi kresztīszя Chrīsztosz; da poszlyidujem procseje ko Jordanu rid̕i, ko hlaszu vopijuscsaho vo pusztōnī, ī uvīdīm tamo Szogyitelya Adamova, dlaniju rabszkoju rukopolahajema za blahoutrobije neīzrecsennoje, ī ko Nemu velehlaszno vozopiīm: Prīsel jeszī ī javīlszя jeszī vo Jordanyi oszvjatītī vodō.

Ot junosztī mojeja: sztr. 104.

Prokīmen, hl. 4. More vīgyi ī pobizse, Jordan vozvratīszя vszpjaty.

Jevanh. ot Marka zacs. 2.

Po 50. pszalmi, Szlava: hl. 2. Vszяacseszkaja dneszь da vozradujutszя, Chrīsztu javlysuszя vo Jordanyi.

Ī nōnyi: tojzse.

Sztīchīra, hl. 6. Boh Szlovo javīszя plotiju rodu cselovicseszkomu, sztojase kresztītīszя vo Jordanyi, ī hlaholase ko Nemu Predtecsa: Kako prosztru ruku, ī prīkosznuszя verchu Derzsascsaho vszяacseszkaja? ascse ī ot Marīī jeszī mladenec, no vim Tya Boha previcsnaho; po zemlī chodīsī pivajemōj ot Szerafīm, ī rab Vladōku krescsatī ne naucsīchszя. Neposztīzsīme Hoszpodī, szlava Tebi.

Na Kanonyich Irmoszī, hl. 2. 1. Hlubīnō otkrōl jeszty dno, ī szuseju szvoja vlecset, vo nej pokrōv protīvnōja, kripkij vo branech Hoszpogy, jako proszlavīsza.

3. Kriposzty dajaj carem nasōm Hoszpogy, ī roh pomazannōch Szvoīch voznoszaj, ot Gyivō razsdajetsza, hradet zse ko krescseniju. Tomu virniī vozopiīm: Nyiszty szvjat, jako Boh nas.

4. Uszlōsach Hoszpodī hlasz Tvoj, jehozse rekl jeszī, hlasz vopijuscsaho vo pusztōnī, jako vozhremil jeszī nad vodamī mnohīmī, Tvojemu szvīgyitelysztvujaj Szōnu, vesz bōv szosedsaho Ducha, vozopī: Tō jeszī Chrīsztosz, Bozsija mudroszty ī szīla.

5. Īszusz zsīvota nacsalynīk, razrisītī oszuzsdenije hradet Adama pervozdannaho, ocsīscsenij zse jako Boh ne trebuja, padsaho ocsīscsajet vo Jordanyi: vo nemzse vrazsdu ubīv, preīmuscs vszak um mīr darujet.

6. Hlasz szlovesze, szvitīlynīk Szvita, dennīca Szolnca, Predtecsa, vo pusztōnī, pokajtesza, vszim vopijet lyudem, ī predocsīsztītesza: sze bo predsztoīt Chrīsztosz, ot tlī mir īzbavlyajaj.

7. Junosī blahocsesztīvōja pescsī ohnennyij priobscsīvsōjasza, sumjascs duch rosznōj nevredīmō szochranī, ī Bozsija Anhela sznīzchozsdenije. Tyimzse vo plamenī orosajemī blahodarsztvenno voszpivachu: Prepitōj otcev Hoszpodī ī Bozse, blahoszloven jeszī.

8. Tajnu preszlavnuju Vavīlonszkaja pokaza pescs, īsztocsīvsaja roszu, jako sztrujamī īmjase nevescsesztvennōj ohny voszprijatī Jordan, ī objatī plotiju krescsajema Zīzsdıtelya, Jehozse blahoszlovjat lyudije, ī prevoznoszat vo vsza vikī.

Velīcsaj duse moja, vo Jordanyi kresztīvsahosza Hoszpoda.

9. Nedoumijet vszak jazōk blahochvalītī po dosztojaniju, īzumivajet zse um ī premirnōj, pitī Tya Bohorodīce! obacse blahaja szuscsī, viru prijmī, ībo lyubov viszī Bozsesztvennuju nasu; Tō bo Chrīsztian jeszī predsztatelynīca, Tya velīcsajem.

Velīcsaj duse moja, csesztnyijsuju nebesznōch voīnsztv Gyivu, precsīsztuju Bohorodīcu.

Szvitīlen. Javīsza Szpasz blahodaty ī īsztīna vo sztrujach Jordanszkīch, ī szuscsōja vo tymi ī szinī szpjascsōja proszvitīl jeszty: ībo prijde ī javısza szvit neprīsztupnōj.

Vsźakoje dōchanije da chvalīt Hoszpoda: 17.

Na Chvalītech sztīchīrō, hl. 1. Szvit ot Szvita vozszija mirovī Chrīsztosz Szpasz nas, javlejsźa Boh. Szemu lyudije poklonīmsźa.

Kako Tya, Chrīszte, rabī Vladōku dosztojno pocstīm? jako vo vodach vsźich nasz obnovīl jeszī.

Tō vo Jordanyi krescssźa Szpasze nas, vodō oszvjatīl jeszī, dlaniju raba rukopolahajemōj, ī sztrasztī mira īszcilyajaj. Velije taīnsztvo javlenija Tvojeho, Cselovikolyubcse Hoszpodī, szlava Tebi.

Īsztīnnōj Szvit javīsźa, ī vsźim proszviscsenije darujet; krescsajetsźa Chrīsztosz sz namī, īzse vsźakija vōssī csīsztotō; vlahajet szvjascsenije vogyi, ī dusam szije ocsīscsenije bōvajet, zemnoje javlyajemoje, ī vōse nebesz razumivajemoje; baneju szpaszenije, vodoju zse Duch, pohruzsenija radī jezse ko Bohu nas voszchod bōvajet. Csudeszna gyila Tvoja Hoszpodī, szlava Tebi.

Szlava: hl. 6. Vodamī Jordanszkīmī ogyijalsźa jeszī Szpasze, ogyijalsźa szvitom jako rīzoju, ī prīklonīl jeszī hlavu Predtecsī, īzse nebo īzmirīvōj pjadiju: da obratīsī mir ot lesztī, ī szpaszesī jako cselovikolyubec.

Ī nōnyi: hl. 2. Dnesź Chrīsztosz prijde vo Jordan kresztītīsźa; dnesź Joann kaszajetsźa verchu Vladōcsnyu; szīlō nebesznōja uzsaszosasźa preszlavnoje vīgyascse taīnsztvo; more vīgyi, ī pobizse, Jordan vīgyiv, vozvratīsźa; mō zse proszviscssesźa vopijem; Szlava javīvsemusźa Bohu, ī na zemlī vīgyinnomu, ī proszvitīvsemu mir.

Na Līturgiī.

Antīfon 1. Vo īszchogyi Īzraīlevi ot Jehīpta, domu Jakovlya, īz lyudej varvar.

Molītvamī Bohorodīcō, Szpasze, szpaszī nasz.

Bōszty Judea szvjatōnya jeho, Īzraīly oblaszty jeho.

Molītvamī Bohorodīcō:

More vīgyi ī pobizse, Jordan vozvratīsźa vszpjaty.

Molītvamī Bohorodīcō:

Csto tī jeszty more, jako pobihlo jeszī? ī tebi Jordane, jako vozvratīlsźa jeszī vszpjaty?

Molītvamī Bohorodīcō:

Szlava: Ī nōnyi: Molītvamī Bohorodīcō:

Antīfon 2. Vozlyubīch, jako uszlōsīt Hoszpogy hlasz molenija mojeho.

Szpaszī nō Szōne Bozsij, kresztīvōjsža vo Jordanyi ot Joanna, pojuscsōja tī: Allīluja 3.

Jako prīklonī ucho szvoje mnyi, ī vo dnī moja prīzovu.

Szpaszī nō Szōne Bozsij:

Objasa mja bolyiznī szmertnōja, bidō adovō obritosa mja.

Szpaszī nō Szōne Bozsij:

Mīlosztīv Hoszpogy ī praveden, ī Boh nas mīlujet.

Szpaszī nō Szōne Bozsij:

Szlava: Ī nōnyi: Jedīnorodnōj Szōne:

Antīfon 3. Īszpovidajtesža Hoszpodevī, jako blah, jako vo vik mīloszty jeho.

Vchodnoje. Blahoszloven hrадōj vo īmja Hoszpodne, blahoszlovīchom vō īz domu Hoszpodnya, Boh Hoszpogy ī javīsža nam.

Tropar. Vo Jordanyi krescsajuscsusža: sztr. 216.

Szlava: Ī nōnyi: Kondak hl. 4. Javīlsža jeszī dnesž vszelennyij, ī szvit tvoj Hoszpodī znamenasža na nasz, vo razumi pojuscsīch tya: prīsel jeszī ī javīlsža jeszī szvit neprīsztupnōj.

Vmiszto Trīszvjataho: Jelīcō vo Chrīszta kresztīsztesža, vo Chrīszta oblekosztesža. Allīluja.

Prokīmen, hl. 4. Blahoszloven hradōj vo īmja Hoszpodne, Boh Hoszpogy ī javīsža nam.

Aposzt. zacs. 302. Jevanh. ot Maft. zacs. 6.

Vmiszto „Dosztojno:“ pojem Prīpiv: Velīcsaj duse moja, īzse vo Jordanyi kresztīvsahosža Cara Chrīszta.

Īrmosz. Nedoumijet vszak jazōk: sztr. 221.

Prīcsaszten. Javīsža blahodaty Bozsija szpaszītelynaja vszim cselovikom. Allīluja.

Na Vecsernī.

(Szoboru szv. Joanna Kresztīlya.)

Sztīchīrō, hl. 2. Proszvitītelya naseho: — Īzbavītelyu nasemu: — Jordanszkija sztruī: zrī sztr. 215.

Hl. 1. podob. „Vszechvalniī mucsenīcō:“ Vīgyiv Tya hradusсsa Chrīszte ko szebi Predtecsa, ī krescsenija proszascsa, szo trepetom vozopī: Csto mī povelyivajesī jazse pacse szīlō szoversītī, o vszeszīlyne Hoszpodī! kako rukoju kosznusza Tebi, rukoju vsza Szoderzsascsemu? Tō mja pacse kresztī raba Tvojeho.

Javīchsza vesz cselovik nōnyi, prīsztupen tebi bōch, jesztesztvom neprīsztupnōj; voleju obnīscsach bohat szōj, jako da obnīscsavseje obohascsu netlyinijem ī īzbavlenijem; prīsztupī, kresztī tlyiniju Nepodlezsascsaho, ī mir ot tlī Īzīmajuscsaho.

Szoderzsīm jeszm ot vszudu, ī kamo bizsatī nedoumijusza, recse Zīzsdītelyu Predtecsa; potok szōj pīscsnōj Scsedre, kako ubo Tya ricsnōja vsedsaho prijmut sztruī, īzlīvajuscsa szpaszenije, pocsītajuscsōm Tvoje szvjatoje Szlove javlenije?

Szlava: hl. 6. Vo plotī szvitīlynīcse, predtecse Szpaszov, prozabenije neplodnōja, druzse Szuscsaho ot Gyivō: Jemuzse vzōhranymī vo utrobi poklonīlsza jeszī, ī kresztīl jeszī vo vodach Jordanszkīch, Szeho molī, molīmsza Prorocse, buduscsīch īzbizsatī trevolnenij.

Ī nōnyi: Boh Szlovo javīsza: sztr. 220.

Vchod. Prokīmen, hl. 7. Boh nas na nebeszī ī na zemlī, vsza jelika voszchotyi, szotvorī.

(V Szubbotu vo vecser Prokīmen: Hoszpogy vocarīsza:)

Na Sztīchovnyi, hl. 4. podob. „Dal jeszī znamenije“: Jako vīgyi Tya Vladōko, Joann Predtecsa ko nemu īduscsa, uzsaszen bōv, jako blahonraven rab szo sztrachom vopijase: Koje szmīrenije Szpasze? kaja nīscseta, vo nyuzse ogyijalsza jeszī? bohatsztvom blahosztī szmīrīvsahosza cselovika voznesz, jako blahoutroben, jako v neho ogyijavōjsza.

More vīgyi ī pobizse: sztr. 219.

Hrʼadī ko Mnyi, taīnsztvo szoversajuscsemu szpaszītelynoje, Predtecsī protīvoviscsal jeszī, Szpasze vszʼaceszkīch, szo sztrachom poszluzsī, ī ne uzsaszajszʼa; szokrusennaho bo Adama hrichom, obnovlyaja, krescsajuszʼa jako cselovik, jeszteisztvom neszkvernōj, Jordanszkīmī vodamī, vo nīchzse vīdīsī prīsedsa mja.

Csto tī jeszty more, jako pobihlo jeszī:

Szolnce ocsīscsajemo kto ot zemnorodnōch vīgyi? Joann protīvo recse, ī Ogyivajuscsaho nebo oblakī, obnazsajema vszeho? ī īsztocsnīkī ī rikī Szogyivajuscsaho, vo vodō vchogyascsa? dīvlyuszʼa neszkazannomu szmotreniju Tvojemu Vladōko! ne otyahcsī raba Tvojeho sztrasnōm povelyinijem.

Szlava: hl. 4. Jako ducha racsītely, ī blahodatī blahoviscsannaja lasztovīca, jaszno szmotrenije Carevo, cselovicseszkomu rodu īz Csīsztōja szvitlo vozszijavsaho, cselovikov na obnovlenije, proszvitīl jeszī Predtecse, szʼītujuscsīch obōcsaj otjemlya v konec, ī zsīznī prīsznoszuscsnōja prijatī napravlyaja szerdca, v pokajaniī krescsajemōch, blazsenne Bohoprijatne.

Ī nōnyi: Prijdīte, podrazsīm: sztr. 218.

Troparʼ, hl. 2. Pamjaty pravednaho szo pochvalamī; tebi zse dovlyijet szvīgyitelysztvo Hoszpodne, Predtecse: pokazalboszʼa jeszī voīsztīnu ī prorokov csesztnyijsij, jako ī vo sztrujach kresztītī szpodobīlszʼa jeszī Propovidannaho. Tyimzse za īsztīnu posztradav radujaszʼa, blahovisztīl jeszī ī szuscsōm vo agyi, Boha javlysahoszʼa plotiju, vzemlyuscsaho hrich mira, ī podajuscsaho nam veliju mīloszty.

Szlava: Ī nōnyi: Vo Jordanyi krescsajuscsuszʼa: sztr. 216.

30. Januarija.

Szv. trijech Szvjatītelej: Vaszīlija Velīkaho, Hrīhorija Bohoszlova, ī Joanna Zlatousztaho.

—=—

Na velīcij Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: hl. 4. podob. „Jako dovlya: Blahodatī orhanō, huszlī Ducha szvjataho, blahoznamenītōja trubō propovidanija, sztrasnōja ī dosztoszlōsannōja, szo vōszotō sumjascsōja hromō, ī szlavu Bozsiju szkazujuscsōja koncem, trī propovidnīkī velīkija Trojcō, Joanna ī Vaszīlija dosztojno szo Hrīhorijem proszlavīm.

Trojcō pobornīcō, blahocsesztija zabrala, īzse po dvanadesz̀atīch trije Aposztolī, īz Jedema tocsascsōja vodu zsīvuscsuju rikī, ī līce zemlī zsīvotocsnōmī napajajuscsōja bozsesztvennōmī sztrujamī, velīkija sztīchiī, viru jakozse tvaŕ szosztavlysōja, dosztodolzsno da pocstutsz̀a.

Ne szuty ricsī, hlaholet, nīzse szlovesza hlaholema, īchzse ne szlōsatsz̀a hlaszī īch: vo vsz̀u zemlyu bo ī more viscsanije protecse Bozsesztvennōch ī mudrōch Ucsītelej tvarī; otonyuduzse īzŕadnyijsōja, tyich Bozsesztvennōmī zakonō szoderzsatsz̀a ī szobīrajutsz̀a vo jedīno pravoszlavije koncō.

Orhanō Ducha szvjataho, īsztīnnōja trubō, rītorō Szlova, voszchvalīm pisznennōmī hlaszō, dohmatom īch vozszlyidujuscsiī, molyascsesz̀a īm jako derznovenije īmuscsōm ko Hoszpodu, darovatī mīr kripkij ubo prīszno vszelennyij, nam zse vsz̀im proscsenije.

Hl. 2. Kiīmī pochvalynōmī vincō vincsajem Ucsītelī? razgyilennōja tyileszō, ī szovokuplennōja duchom, bohonosznōja predsztatelī Trojcō jedīnocsīszlennōja ī szluzsītelī, szvitīla vszelennuju proszviscsajuscsaja, cerkovnōja sztolpō, jazse vincō szlavō jako pobidīvsōja, vincsajet Chrīsztosz Boh nas, īmijaj veliju mīloszty.

Kiīmī pisznennōmī dobrotamī vincsajem bohonosznōja nebesznōja taīnnīkī, ī propovidnīkī pravoszlavija? szuscsōja z̀ilo īzŕadnyijsōja bohoszlovō: Velīkaho szvjas-

csennojavlennaho Vaszīlia, bozsesztvennaho ī bohohlaholīvaho Hrīhoria, ī Joanna z̀ilo zlataho jazōkom, īchzse proszlavī Trojca dosztojno, Hoszpogy īmijaj veliju mīloszty.

Kiīmī pochvalynōmī hlaholō pochvalīm Szvjatītelī? ravnoaposztolynōja blahodatiju, ī jedīnocsesztnōja darovanymī, necsesztija razorītelī, szpaszītelī ī nasztavnīkī szlovom ī gyilom, pasztōrī Chrīsztopodobnōja viroju, zemnōja anhelō, nebesznōja cselovikī, īchzse pocsesztvova Chrīsztosz szlavō Hoszpogy, īmijaj veliju mīloszty.

Kiīmī pochvalynōmī vincō vincsajem Zlatoszlova, vkupi szo Vaszīlijem Hrīhoria? csesztnaja prijatelīscsa Ducha, tverdōja virō pobornīkī, sztolpō cerkovnōja, virnōch utverzsdenije, vsz̀ich szohrisajuscsīch utyisenije, īsztocsnīkī tocsascsōja vodu, ot nejazse pocserpajuscse uszlazsdajemsz̀a dusamī, prosz̀ascse proscsenija prehrisenij, ī velija mīlosztī.

Szlava: hl. 6. Tajnōja dnesz̀ Ducha trubō, bohonosznōja otcō, da voszchvalīm, voszpivsōja poszregyi cerkve piszny szlīcsnuju bohoszlovija: Trojcu jedīnu nepreminnuju, szuscsesztvo zse ī bozsesztvo, nīzlozsītelī Arijevō, ī pravoszlavnōch pobornīkī, molyascsōjasz̀a vszehda Hoszpodu, pomīlovatīsz̀a dusam nasīm.

Ī nōnyi : Kto Tebe ne ublazsīt : sztr. 53.

Vchod. — Prokīmen dne, sztr. 95.

Hgyi chram Cerkvī na Lītiī hl. 2. Prijdīte, nebesznōja Trojcō szluzsītelije, zemnuju trojcu szvjatōch Ierarchov da voszchvalīm: Vaszīlia carsztviju tezoīmennaho, Hrīhorija po bohoszloviju naīmenovannaho, ī Joanna voīsztīnu blahodatno īmenovnaho, hlubīnō mudrosztī ducha īszpōtavsīch, sztruī okeanovō, īsztocsnīkī prīsznotekuscsōja vodu zsīvu szkacsuscsuju, prozarnōja bīszerō, zemnaja szvitīla, cerkovnaja kormīla, szvitloplodovītaja dreveśza, sztroītelī blahodatī, Chrīszta mojeho uszta, ī Trojcō pobornīkī, ot neja neszredsztvenno oszijavajemōja, ī molyascsōjasz̀a nepresztanno o dusach nasīch.

Vozzsennaja uhlija ot neszterpīmaho ohnya, īzse tyimī proszvitīvsesz̀a, virno da voszchvalīm: tiī bo jezse ko nemu szojedīnenijem razzsehsesz̀a, szvitīlnīcō mira bōsa, zsīvotnaja nīscsōm pokazavsesz̀a szīla, Otca ī Szōna

ī szvjataho Ducha blahocsesztno javi propovidasa; īmzse ī mō da prīrcem: Radujsz̉a, Trojcō trojce bohomudraja.

Hl. 6. Trojce szvjataja ī poklanyajemaja! szlava mudromu promōsleniju Tvojemu, jako trī velīkija szvitīlynīkī cselovikom ot cselovik daroval jeszī, szvitom proszviscsajuscsōja Tvojeho poznanija, ī zareju oszijavajuscsōja szpaszītelynōch Tvōīch ī csesztnōch chotyinij; īmīzse vszelennaja szvitom razuma obohascsajuscsīsz̉a, Tvojeju szlavoju oszijavajema jeszty, ī ko blazsennomu Tvojemu carsztviju tscsītsz̉a. Tyich nasz bozsesztvennōch poszlusatī uviscsajuscsōch ucsenij, ī szama Trojce szvjataja, molītvō tyich jazse o nasz uszlōsī, jako Boh vszescsedrōj, ī dusī nasa szpaszī, Cselovikolyubcse.

Szlava: Szvjatīitelī Chrīsztovō, ī otcev szlavu, sztolpō virō, ī virnōch ucsītelī ī chranītelī, szosedsesz̉a, o prazdnolyubcō, pisznennōmī pochvalamī voszpoīm hlaholyuscse: Radujsz̉a cerkovnoje szvitīlo Vaszīlije premudre, ī sztolpe neprevratnōj. Radujsz̉a ume nebesznōj, Archijereju prevelīcsajsij, Bohoszlove Hrīhorije. Radujsz̉a o zlatoszlove vszezlatōj Joanne, pokajanija jasznōj propovidnīcse! No, o otcō trebohatiī! ne presztajte prīszno molītīsz̉a Chrīsztu, o viroju ī lyuboviju szoversajuscsīch vase vszeszvjascsennoje ī bozsesztvennoje torzsesztvo.

Ī nōnyi: Gyivsztvennuju dobrotu, ī umnoje veszelije, jedīnu Bohorodīcu ī virnōch tverduju ohradu, szosedsesz̉a, o prazdnolyubcō, pisznennōmī pochvalamī voszpoīm, hlaholyuscse: Radujsz̉a Matī Gyivo csīsztaja, szvitīlynīcse szvitozarnōj, ī dver̉ nebesznaja. Radujsz̉a szkīnije szvjascsenija, Boha vmiscssaja vo utrobi tvojej, vszecsīsztaja. Radujsz̉a vsz̉ich nebesznōch csīnov prevōssaja bez razszuzsdenija. Tyimzse Matī bezmuzsnaja, Vladōcsīce, ne presztaj chranyascsī rabō tvoja, viroju ī lyubovīju voszpivajuscsōja tya prīszno, ī Rozsdesztvu tvojemu poklanyajuscsōjasz̉a bezsz̉imennomu.

Na Sztīchovnyi, hl. 1. podob. „Vszechvalynīī mucsenīcō“: Taīnnīkī duchovnōja vkupi, szlovesznōja trubō Bozsija, bozsesztvennōja zercala voszchvalīm dnesz̉ dosztojno: velīkaho Vaszīlia, bozsesztvennaho ī ohneduchnovennaho Hrīhoria, tocsascsaho zlatosztrujnaja ucsenija nam Joanna, īsztīnno zlatousztaho.

Voszchvalyatszꙗ prepodobniī vo szlavi, ī vozradujutszꙗ na lozsach szvoīch.

Sztepenī virō, umō bozsesztvennōja ī bodrōja, rikī zlatosztrujnōja, vszeszvitlyijsōja ī csesztnōja szvitīlynīkī, Trojcō pobornīkī, prijatelīscsa blahodatej Ducha, sztolpō nepokoleblemōja, Cerkve utverzsdenija, dosztojno pisznymī da voszchvalīm.

Szvjascsennīcō tvoī oblekutszꙗ vo pravdu, ī prepodobniī tvoī vozradujutszꙗ.

Ducha orhanō, hroma bozsesztvennaho trubō, molniī propovidanija, szviscsnīcō vszeszvitliī, zlatiī ī szvitonoszniī o Bozꙗi: treblazsenne Vaszīlije, Hrīhorije vszemudre, vszezlate ī vszecsesztne Joanne, csesztvujuscsōja vasz szpasztī, Chrīszta molīte.

Szlava: hl. 2. Dneszꙗ dusī zemnorodnōch voznoszꙗatszꙗa ot zemnōch, dneszꙗ nebesznōja bōvajut vo pamjatī Szvjatōch: ībo vrata nebesznaja vzemlyutszꙗ, ī nam Vladōcsnyaja szkazujema bōvajut, Szlova szlovesza propovidajut, ī jazōkī csudesza pojut; mō zse ko Szpaszu vozopijem: Szlava Tebi Chrīszte Bozse! virnōm bo mīr tyimī bōszty.

Ī nōnyi: Dneszꙗ Chrīsztosz vo szvjatīlīscse prīnoszītszꙗ jako mladenec; dneszꙗ pod zakonom bōvajet, īzse Mojszeju zakon davōj; Anhelszkaja udīvīsaszꙗ voīnsztva, na ruku sztarcseszku derzsīmu, īzse vszꙗacseszkaja Szōderzsascsaho zꙗascse; Szīmeon hovinija īszpolnen bōv, radosztnyi vopijase: Nōnyi otpusztī mja Szpasze, ot prīvremennaho zsīvota ko nesztarijuscsemuszꙗ pokoju; vīgyich bo Tya, ī vozveszelīchszꙗ.

Pō Nōnyi otpuscsajesī: Troparꙗ: hl. 4. Jako Aposztolov jedīnonravniī, ī vszelennōja Ucsītelije, Vladōku vszꙗich molīte, mīr vszelennyij darovatī, ī dusam nasīm veliju mīloszty.

Szlava Ī nōnyi: „Jezse ot vika utajennoje“: sztr. 39. (Ascse zse chram Cerkvī: troparꙗ Szvjatōch 2-dō ī „Bohorodīce Gyivo“ 1-dō.)

Na Utrenī.

Po Boh Hoszpogy: Jako Aposztolov: 2. Szlava: Ī nōnyi: Jezse ot vika utajennoje: sztr. 39.

1. Szꙗidalen, hl. 5. Jako carszkoje ukrasenije: sztr. 202.

Szlava: hl. 4. podob. „Szkoro predvarī:“ Szvitīlynīcō preszvitlii Cerkve Chrīsztovō! mir proszvitīszte ucsenymī vasīmī, otcō Bohomudrii, īzszusīvse jereszī vsźich zloszlavnōch, ī uhaszīvse plamenovīdnaja chulynōch szmuscsenija; tyimzse jako szvjatītelije Chrīsztovō, molītesźa szpasztīsźa nam.

Ī nōnyi: Gyivo vszepitaja, Matī Chrīszta Boha, Marije Bohoneviszto ī neīszkuszobracsnaja, virnōch predsztatelysztvo! īzbavī ot vsźakija bidō ī vsźakija nuzsdō, Vladōcsīce Bohorodīce, viroju ī lyuboviju pokrovu Tvojemu prībihajuscsōja, jedīna Bohonevisztnaja.

2. Sźidalen, hl. 3. Sztolp bōl jeszī Cerkve, bohatsztvo nekradomoje blahocsesztija javīlsźa jeszī Bohoszlove Hrīhorije! vo bezsztrasztiī oszijal jeszī zsītije tvoje, ī Trojcseszkija īzjasznīl jeszī dohmatō, otcse prepodobne Chrīszta Boha molī o szpaszeniī dus nasīch.

Szlava: hl. 4. podob. „Udīvīsźa Joszīf“: Vo cvitnīći pīszanij, jakozse pcselō mudrōja prīlyitajuscse vō objaszte dobri, ī ot cvitov īzŕadnyijsaja, ī med vsźim virnōm ucsenij vasīch predsztavīszte vkupi vo vszenaszlazsdenije īch; ī szeho radī vsźak naszlazsdajajsźa szo veszelijem zovet: Predsztanīte pakī ī po szmertī, īzse vasz voszchvalyajuscsōm, blazsenniī!

Ī nōnyi: Trevolneniī sztrasztej bezszovisztnōj az oburevajem Precsīsztaja, prīzōvaju Tya teplyi, da ne prezrīsī mja okajannaho pohībnutī, bezdnu mīlosztī rozsdsaja: razvi bo Tebe īnōja nadezsdō ne īmam. Da ne ubo vrahom obradovanije ī szmich, nagyijavsźa na Tya, javlyusźa: ībo mozsesī, jelīka ī choscsesī, jako Matī szuscsī vsźich Boha.

Polüjelej· sztr. 99.

Velīcsanije, Szv. Vaszīliju. Velīcsajem tya, szvjatītelyu Chrīsztov Vaszīlije, blahocsesztno Cerkov Chrīsztovu neporocsnu szochransaho.

Szv. Hrīhoriju. Dosztojno jeszty velīcsatī tya, Hrīhorije Bohoszlove, hlubīnō ducha īzōszkavsaho, ī dobrotō viscsanija prijemsaho.

Szv. Joannu. Rodī vszī, pisznymī, pokajanija propovidnīka, Zlatouszlaho Joanna ublazsīm.

Sztichī Vaszīliju: Blazsenī neporocsniī vo putī, chogyascsiī vo zakonyi Hoszpodnī. — Blah mnyi zakon uszt Tvoīch, pacse tōszasc zlata ī szrebra.
Sztichī Hrīhoriju: Rucī Tvoī szotvorīsztyi mja, ī szozdasztyi mja: vrazumī mja, ī naucsuszа zapovidem Tvoīm. — Uszta moja otverzoch ī prīvlekoch duch: jako zapovidej Tvoīch zselach.
Sztīchī Joannu: Prīzrī na mja, ī pomīluj mja: po szudu lyubjascsīch īmja Tvoje, jako zapovidej Tvoīch ne zabōch.
Szlava: Ī nōnyi: allīluja. — Prijdīte, Vaszīlija, Hrīhorija voszchvalīm, ī Joanna Zlatousztaho: Trojcō pobornīkov.

Szidalen, hl. 4. podob. „Javīlsza jeszī:“ Premudriī Ucsītelije vszelennōja, īzse Boha proszlavlysiī gyilō ī szloveszō na zemlī, da vozvelīcsatsza dnesz, jako szpaszenija nam szuscse chodataī.

Szlava: Prazdnujet dnesz Cerkov csesztnoje torzseszt vo Ucsītelej trijech: ībo tiī utverdīsa Cerkov bozseszt vennōmī szvoīmī dohmatō.

Ī nōnyi: Predsztatelynīce neoborīmaja oszkorblyajemōch, ī teploje zasztuplenije upovajuscsīch na Tya: ot bid mja īzbavī; Tō bo jeszī vszich pomoscsnīca.

Ot junosztī mojeja: sztr. 104.

Prokīmen, hl. 4. Szvjascsennīcō Tvoī oblekutsza vo pravdu, ī prepodobniī Tvoī vozradujutsza.
Jevanhelije ot Joanna zacs. 36.
Po 50. pszalmi Sztīchīra hl. 6. Īzlijasza blahodaty vo usztnach vasīch prepodobniī Otcō, ī bōszte pasztōrije Chrīsztovō Cerkve, ucsascse szloveszнōja ovcō virovatī vo Trojcu jedīnoszuscsnuju vo jedīnom Bozsesztvi.
Na Kanonyich Īrmoszī: hl. 8. Koleszнīcehonītelya Faraona: sztr. 70.
Katavaszija: Szusu hluborodītelynuju: (zrī na Sztritenije.)
Po Katavasziī 8. pisznī, ascse jeszty Negyilya, pojem:
Velīcsaj duse moja, csesztnyijsuju nebesznōch voīnsztv, Gyivu precsīsztuju Bohorodīcu.
Velīcsaj duse moja, precsīsztōja Trojcō trijech Ucsītelej.
Velīcsaj duse moja, ot trīszolnecsnaho Szvitīla trijech Ucsītelej.

Szvitīlen, podob. „Szvite neīzminnōj:“ Trī szvitozarnōja szvitīlynīkī, pacse szolnecsnōch lucs, ot szvitonacsalnōja Trojcō ī trīszolnecsnōja jedīnīcō, prejesztesztvenno szmisenō, bohonosznōja voszchvalīm Otcō.

Szlava: pod. „Nebo zvizdamī:“ Szvita prijatelīscsa, szvitolucsnōja molniī: Vaszīlija nōnyi velīkaho, Hrīhorija Bohoszlova, zlatousztaho Joanna, da voszchvalīm vszī.

Ī nōnyi: Jedīnsztvennoje Bozsesztvo, Otcse, Szōne, ī Duse! molybamī Vaszīlija, Hrīhorija ī Joanna, ī precsīsztōja Bohorodīcō, da ne otlucsusza Tvojeja szlavō.

Vszakoje dōchanije : sztr. 17.

Sztīchīrō, hl. 5. podob. „Radujsža zsīvonosznōj" Radujsža Szvjatītelej trojce, Cerkve velīkaja zabrala, sztolpī blahocsesztija, virnōch utverzsdenije, jeretīcsesztvujuscsīch nīzpadenije, upaszsiī Chrīsztovō lyudī Bozsesztvennōmī ucseniī, ī razlīcsnōmī dobrogyitelymī voszpītavsiī, blahodatī jaszniī propovidnīcō, zakonō proīzlozsīvsiī Chrīsztovu īszpolneniju, vozsdī ko vōsnīm, rajsztiī vchodī? Chrīszta umolīte, nīzposzlatī dusam nasīm veliju mīloszty.

Radujsža Szvjatītelej trojce, nebosesztvenniī zemniī anhelī, mira szpaszenije, cselovikov radoszte, ī vszelennōja ucsītelije, Szlova pobornīcō, vracseve premudriī neduhov dusevnōch ī tyilesznōch, prīsznotekuscsōja rikī duchovnōja, szloveszō napajajuscsiī zemnoje vsze līce, Bohoszlovniī sztepenī, zlatoszlovī Bozsesztvenniī! Chrīszta umolīte, nīzposzlatī dusam nasīm veliju mīloszty.

Radujsža Szvjatītelej trojce, zemnōja tverdī szolnca, lucsī ī szvitīla ot trīszolnecsnaho ozarenija, pomracsennōch prozrinije, cvitō blahovonniī raja krasznyijsiī: Bohoszlove, mudrōj zse Vaszīlije, Zlatouszte! dscsīcō Ducha, szkrīzsalī Bohonacsertannōja, szoszcō īsztocsajuscsiī szpaszenija mleko, mudrosztī ukrasenije! Chrīszta umolīte, dusam nasīm darovatī veliju mīloszty.

Szlava: Vosztrubīm truboju pisznej, da likovsztvujem prazdensztvennaja, ī vzōhrajem radujuscsesža vo precsesztnoje torzsesztvo Ucsītelej nasīch. Carije ī knyazī da sztekutsža, ī szvjatītelije da voszplescsut vo pisznech: jako ucsenij īsztocsīvsōja rikī prevelīkija trī, dobrotocsnōja prīsznozsīvotnōja Ducha, pasztōrije ī ucsītelije, precsesztnōja Trojcō trehubōja szvjascsennotaīnnīkī, szosedsesža da voszchvalīm: fīloszofī, mudrōja; jereī, Pasztōrī; hrisnīcō, predsztatelī; nīscsiī, obohatītelī; szuscsiī vo szkorbich, utyisītelī; putnīcō, szputesesztvennīkī; īzse vo morī, kormcsija; ī vszī, īzse vezgyi teplyi predvarajuscsōja bozsesztvennōja Archierarchī pochvalyajuscse, tako rcim: Preszvjatiī Ucsītelije, potscsītesža īzjatī virnōja ot zsītejszkīch szoblaznov, ī īzbavītī vicsnōch muk molītvamī vasīmī.

Ī nōnyi: Vosztrubīm truboju pisznej: prīnīksī bo sztr. 156.

Po vel. Szlavoszloviī Trop. Szvatōch, Szlava Ī nōnyi: „Jezse ot vika" ī pr.

Na Līturgiī.

Tropar, hl. 4. Jako Aposztolov: sztr. 229.

Szlava: Kondak, hl. 2. Szvjascsennōja ī bohoviscsannōja propovidnīkī, verch ucsītelej, Hoszpodī, prijal jeszī vo naszlazsdenije blahīch Tvoīch ī upokojenije: trudō bo onyich ī szmerty prijal jeszī pacse vszakaho vszeplodija, jedīne proszlavlyajaj Szvjatōja tvoja.

Ī nōnyi: Zasztupnīce chrīsztian: īlī Kondak chrama.

Prokīmen, hl. 8. Vo vszu zemlyu īzōde viscsanije īch, ī v koncō vszelennōja hlaholō īch.

Aposzt. zacs. 334. Jevanh. ot Maft. zacs. 11.

Prīcsaszten. Radujtesza Pravedniī o Hoszpogyi, pravōm podobajet pochvala. Allīluja.

Na Vecsernī.

Szvjatōch csudotvorcev ī bezszrebrennīkov Kīra ī Joanna.

Na Hoszpodī vozzvach: sztīchīrō bezszrebrennīkov na 6. Hl. 1. podob „Nebesznōch csīnov:“

Csudesz lucsamī oblīsztavse vszelennuju vszu, Kīre ī Joanne, preszvitliī szvitīlnīcō, nebeszī upodobīsztesza blahodatiju, vōszokaho zsītelsztva dobrogyitelmī, zvizdō predlahajemī. 2.

Dozsderodnōja oblakī preīzascsesztvujuscsa, mnohotekuscsīmī blahodatej csudeszō, mucsenīcō Hoszpodnī, vszu zemlyu mōszlenno napajajete, zdravaja pisznopinija Bohu prīnoszītī ponuzsdajuscsa.

Īszcilyatī sztrasztī dusī ī tyilesze, chītroszty ot Boh īsztīnno prijemse, mucsenīcō Hoszpodnī, prejesztesztvenno īszcilyajete vsza, ne cselovicseszkīmī lyicsbamī vracsebnōmī, no bozseszvennōmī vdochnovenmī.

Nebesznōja szīlō obchogyascse, szvitoszijanniī szvitīlnīcō, Kīre ī Joanne, dobliī sztradalcō, szuscsīch na zemlī īszcilyajete tyilesza, ī dusevnōja jazvō Chrīszta radī, Jehozse molīte szpasztī nasz.

Jako potoku szlavō poszlyidujuscse Chrīsztu, īsztocsnīcō bezszmertija javīsztesza vszim, szladkija īsztocsajete sztruī tyilesznōja ī dusevnōja, cilebnaja vracsevanija, īzse krovej sztruī za Chrīszta īzlijavse uszerdnyijse.

Szlava: hl. 8. Dvoīca mucsenīkov dnesz vozszija nam, dusevnōja bolyiznī nasa īszcilyajuscsa, Kīr ī Joann csudo-

gyijsztvennii. Ov ubo ravnoanhelnoje oblobōzav, jedīnsztvennoje zsītije dazse do konca pozsīv, kroviju mucsenīcseszkoju prīszvojajetsža Chrīsztu: ov zse vo voīnszkīch proszijav szoszloviīch, nebesznōm voīnsztvoszlovijam hradopīszujetsža. Tyimzse ī vo pamjatī īch īszčilenija podajut, viroju szoversajuscsōm, molyascsesža o dusach nasīch.

Ī nōnyi: Bohorodīcsen, īlī Kresztobohorodīcsen. Podoben: „O preszlavnaho csudesze:“ Ne terplyu csado vīgyascsī tya na drevi usznuvsa, bodroszty vsžim dajuscsaho. Jako da īzse drevle presztuplenija plodom, sznom pohībelnōm usznuvsōm, bozsesztvennuju ī szpaszītelynuju bodroszty podaszī, Gyiva hlaholase placsuscsī, juzse velīcsajem.

Na sztīchovnyi Oktoīcha.

Szlava: hl. 2. Prījdīte virnōch szoszlovije dnesž, pisznymī vincsaīm Kīra szo Joannom, rataī blahodatī, ī datelī proszžascsīch obīlnyijsōja: mnohoobraznyi vo vszžim javīsasža vracseve preszvitlii. Tyimzse ī molyat o dusach nasīch.

Ī nōnyi Bohorodīcsen īlī Kresztobohorodīcsen. Podoben: Jehda ot dreva: Hrozd vszezrilōj csīsztaja, jehozse nevozgyilanno vo utrobi plodonoszīla jeszī, na drevi jako uzrila jeszī szeho povisena, rōdajuscsī voszklīcala jeszī, ī vzōvala jeszī: csado, szladoszty īszkapaj, jejuzse otīmetsža pijansztvo vszžakoje sztrasztej blahogyitelyu, mene radī tebe rozsdsija, tvoīm blahoutrobijem umolyajem.

Tropaŕ, hl. 5. Csudesza szvjatōch tvoīch mucsenīk, sztyinu neoborīmu nam darovavōj Chrīszte Bozse: tyich molītvamī szovitō jazōkov razorī, carsztva szkīptrō ukripī, jako jedīn blah ī cselovikolyubec.

2. Fevruarija.

Sztritenije Hoszpoda naseho Īszusza Chrīszta.

—=—

Na velīcij Vecsernī.

Nacsalo, jako ukazasža na sztr. 94.

Na Hoszpodī vozzvach: sztīchīrō szamohlasznō, hl. 1. Hlaholī Szīmeone, koho nosža na ruku vo Cerkvī radujesīsža? komu zovesī ī vopijesī: Nōnyi szvobodīchsža; vīgyich bo Szpasza mojeho. Szej jeszty ot Gyivō rozsdejsža; Szej jeszty ot Boha Boh Szlovo voplotīvōjsža nasz radī, ī szpaszōj cselovika, Tomu poklonīmsža. 3.

Prijmī Szīmeone, Jehozse pod mrakom Mojszej zakonopolahajuscsa provīgyi vo Szīnaī, mladenca bōvsa, zakonu povīnujuscsasža. Szej jeszty zakonom hlaholavōj; Szej jeszty vo prorocich recsennōj, voplotīvōjsža nasz radī, ī szpaszōj cselovika, Tomu poklonīmsža. 3.

Prijdem ī mō, pisznymī Bozsesztvennōmī Chrīszta uszrascsem, ī prijmem Jeho, jehozse szpaszenije Szīmeon vīgyi. Szej jeszty, jehozse Davīd provozvisztī; Szej jeszty bo vo prorocich hlaholavōj, voplotīvōjsža nasz radī, ī zakonom viscsavōj. Tomu poklonīmsža. 2.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 6. Da otverzetsža dver nebesznaja dnesz: beznacsalynoje bo Szlovo Otcseje, nacsalo prijem pod lyitō, ne otsztuply szvojeho Bozsesztva, ot Gyivō jako mladenec csetōredeszatodneven Materiju volynyi prīnoszītsža vo cerkov zakonnuju; ī Szeho na rukī prijemlet sztarec: otpusztī, zovōj, raba, Vladōko! ībo ocsī moī vīgyiszta szpaszenije Tvoje. Prīsedōj vo mir, szpasztī rod cselovics Hoszpodī, szlava Tebi.

Vchod. Prokīmen dne sztr. 95. Cstenije.

Na Lītiī, hl. 1. Vetchij denymī, īzse zakon drevle vo Szīnaī dav Mojszeju, dnesz mladenec vīdītsža, ī po zakonu jako zakona Tvorec, zakon īszpolnyaja, vo chram prīnoszītsža, ī sztarcu dajetsža. Prijem zse Szeho Szīmeon pravednōj, ī obiscsanij szbōtije vīgyiv szoversajemoje, radosztno vopijase: Vīgyisa ocsī moī jezse ot vika taīnsztvo szokrovennoje, naposzlyidok dnej szīch javlyse-

jesźa, szvit, razoŕaja nevirnōch jazōkov omracsenije, ī szlavu daja novoīzbrannomu Īzraīlyu; tyimzse otpusztī raba Tvojeho ot szouz szeja plotī, ko nesztarijemomu ī csudnomu nekoncsajemomu zsīvotu, podaja mirovī veliju mīloszty.

Dneszʼ, drevle Mojszeju vo Szīnaī zakon podavōj, zakonnōm povīnujetszʼa velyinijem, nasz radī jako mīloszerd po nam bōv; nōnyi csīsztōj Boh, jako otrocsa szvjato, lozseszna razverz csīsztaja, szebi szamomu jako Boh prīnoszītszʼa, zakonnōja klyatvō szvobozsdaja, ī proszviscsaja dusī nasa.

Hl. 2. Jemuzse vōsniī szluzsītelije sz trepetom molyatszʼa, dolu nōnyi Szīmeon vescsnōmī rukamī prijem, Boha cselovikom szojedīnītīszʼa propovida, ī cselovika nebeszna Boha vīgyaj, otlucsajaszʼa szuscsīch na zemlī, radosztno vzōvase: īzse vo tymi szuscsōm nevecsernij szvit otkrōvajaj Hoszpodī, szlava Tebi.

Dneszʼ Szīmeon na rukī Hoszpoda szlavō podjemlet, Jehozse pod mrakom pervije Mojszej vīgyi, na hori Szinajsztyij szkrīzsalī dajuscsa jemu. Szej jeszty īzse vo proroďich hlaholyaj, ī zakona tvorec. Szej jeszty, jehozse Davīd vozviscsajet, īzse vszʼim sztrasnōj, īmijaj veliju ī bohatuju mīloszty.

Szvjascsennaho szvjascsennaja Gyiva prīnesze vo szvjatīlīscse szvjatītelyu, proszter zse ruďi Szīmeon prijat Szeho radujaszʼa, ī vozopī: Nōnyi otpuscsajesī raba Tvojeho Vladōko, po hlaholu Tvojemu szo mīrom, Hoszpodī.

Zīzsdītely nebesze ī zemlī na rukach nosaseszʼa, szvjatōm Szīmeonom sztarcem dneszʼ; toj bo Duchom szvjatōm hlaholase: Nōnyi szvobodīchszʼa, vīgyich bo Szpasza mojeho.

Dneszʼ Szīmeon sztarec vo chram vchodīt, radujaszʼa duchom, Zakonodavca Mojszejeva ī Īszpolnītelya zakona na rukī voszprijatī. On ubo mrakom ī hlaszom nejavlennōm Bohovīdec szpodobīszʼa bōtī, ī pokrovennōm līcem jevrejem nevirnaja szerdca īzoblīcsī: szej zse previcsnoje Szlovo Otcseje voploscsennoje ponesze, ī jazōkom otkrō szvit, kreszt ī voszkreszenije; ī Anna prorocsīca pokaza-

sža, Szpasza īzbavītelya Īzraīlyu propovidajuscsī. Tomu vozopiīm Chrīsztu Bohu nasemu: Bohorodīcō radī pomīluj nasz.

Szlava: hl. 5. Īszpōtajte pīszanija, jakozse recse vo Jevanheliīch Chrīsztosz Boh nas: vo nīch bo obritajem Toho razsdajema, ī pelenamī povīvajema, vo jaszlech polahajema, ī mlekom pītajema, obrizanije prijemlyuscsa, ī Szīmeonom noszīma, ne mnyinijem nī prīvīgyinijem, no īsztīnnoju mirovī javlysasža. Ko Nemuzse vozopiīm: previcsnōj Bozse, szlava Tebi.

Ī nōnyi: Vetchij denymī mladensztvovav plotiju, Materiju Gyivoju vo cerkov prīnoszītsža, Szvojeho zakona īszpolnyaja obiscsanije. Jehozse Szīmeon prijem, hlaholase: Nōnyi otpuscsajesī szo mīrom, po hlaholu Tvojemu, raba Tvojeho; vīgyisa bo ocsī moī szpaszenije Tvoje, Szvjatōj.

Na Sztīchovnyi, hl. 7. Ukraszī tvoj csertoh Szione, ī podīmī Caŕa Chrīszta: ciluj Mariju, nebesznuju dveŕ: ta bo presztol Cheruvīmszkij javīsža; ta noszīt Caŕa szlavō. Oblak szvita jeszty Gyiva, nosžascsī na rukach Szōna prezsde dennīcō; Jehozse prijem Szīmeon na rukī szvoja, propovidaja lyudem Vladōku vszeho bōtī zsīvota ī szmertī, ī Szpasza miru.

Nōnyi otpuscsajesī raba tvojeho Vladōko, po hlaholu tvojemu szo mīrom.

Vozszijavsaho prezsde vik ot Otca, naposzlyidok zse ot lozseszn Gyivīcseszkīch, nosžascsī vo Cerkov neīszkuszobracsnaja Matī, vo Szīnajsztyij hori Zakonopolozsīvsaho, povelyiniju zakonnomu povīnujuscsasža, prīnesze szvjatītelyu sztarcu ī pravednīku, Chrīszta Boha vīgyitī obiscsanna. Jehozse prijem Szīmeon na rukī szvoja, vozradovasža vopija: Boh jeszty szej Otcu szoprīsznoszuscsnōj, ī Īzbavītely dus nasīch.

Szvit vo otkrovenije jazōkov, ī szlavu lyudej tvoīch Īzraīlya.

Nōszīmaho na kolesznīci Cheruvīmsztyij, ī Pivajemaho vo pisznech Szerafīmszkīch, nōsžascsī na ruku Bohorodīca Maria, neīszkuszobracsno īz neja voploscssahosža Zakonodavca, zakona īszpolnyajuscsa csīn, podajase rukam sztarca jereja; Zsīvot zse noszaj, zsīvota prosase razrisenija, hlaholya: Vladōko, nōnyi otpusztī

mja vozvisztītī Adamu, jako vīgyich neprelozsno otrocsa, Boha previcsnaho, ī Szpasza mira.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 8. Īzse na Cheruvīmich noszīmōj, ī pivajemōj ot Szerafīm, dnesź vo Bozsesztvennoje szvjatīliscse po zakonu prīnoszīm, na sztarcseszkīch jako na presztolyi szīdīt rukach, ī ot Joszīfa prijemlet darō boholyipno, jako szupruh horlīcsīscs: neszkvernuju Cerkov, ī ot jazōk novoīzbrannōja lyudī; holubīna zse dva ptenca, jako nacsalynīk vetchaho zse ī novaho. Jezse ko Nemu obiscsanija Szīmeon konec prijem, blahoszlovja Gyivu Mariju Bohorodīcu, sztrasztej obrazō Szuscsaho īz neja provozhlaszī; ī ot Neho prosase otpuscsenija, vopija: Nōnyi otpuszti mja Vladōko, jakozse prezsde vozvisztī mī, jako vīgyich Tya pervovicsnaho Szvita, ī Szpasza Hoszpoda chrīsztoīmenītōm lyudem.

Po Nōnyi otpuscsajesī: Tropar: hl. 1. Radujszá blahodatnaja Bohorodīce Gyivo: īz Tebe bo vozszija Szolnce pravdō Chrīsztosz Boh nas, proszviscsajaj szuscsōja vo tymi. Veszelīszá ī tō sztarcse pravednōj, prijemōj vo objatija Szvobodītelya dus nasīch, darujuscsaho nam voszkreszenije. 3.

Na Utrenī.

Po Boh Hoszpogy: Radujszá blahodatnaja: 3.

1. Szidalen, szamohl. hl. 1. Līk Anhelszkij da udīvītszá csudeszī, zemniī zse hlaszō vozopijem pinije, zŕascse neīzrecsennoje Bozsije sznīszchozsdenije; Jehozse bo trepescsut nebesznōja szīlō, nōnyi sztarcsī objemlyut rucí, jedīnaho Cselovikolyubca.

Szidalen, hl. 1. podob. „Līk Anhelszkij": Szōj szo Otcem na presztolyi szvjatyim, prīsed na zemlyu, ot Gyivō rodīszá; ī mladenec bōszty, lynō szōj neopīszan. Jehozse prijem Szīmeon na rukī, radujaszá hlaholase: Nōnyi otpuscsajesī Scsedre, vozveszelīv raba Tvojeho.

Chvalīte īmja Hoszpodne: sztr. 99.

Velīcsajem Tya, zsīvotdavcse Chrīszte, ī cstem precsīsztuju Mater Tvoju, jejuzse po zakonu nōnyi prīneszlszá jeszī vo Cerkov Hoszpodnyu.

Otrōhnu szerdce moje szlovo blaho, hlaholyu az gyila moja Carevī. — Hoszpogy vo Cerkvī szvjatyij szvojej, Hoszpogy, na nebeszī presztol Jeho. — Vīgyina bōsa sesztvija Tvoja Bozse. — Sesztvija Boha mojeho Caŕa, īzse vo szvjatyim. — Szvjata Cerkvī Tvoja, dīvna vo pravgyi. — Domu Tvojemu podobajet szvjatōnya Hoszpodī, v dolhotu dnij. Pomjanu īmja Tvoje vo vsźakom rogyi ī rogyi. — Jako blaho pred prepodobnōmī Tvoīmī. — Szlava: Ī nōnyi: alliluja.

Szīdalen, hl. 4. podob. „Udīvīsźa Joszīf:" Mladensztvujesī mene radī, Vetchij denymī! csīscsenijem priobscsajesīsźa, csīsztyijsij Bozse, da ploty uvirīsī mnyi juzse ot Gyivō. Ī szīm Szīmeon poucsajasźa, pozna Tya Boha javlysahosźa plotiju, ī jako zsīzny lobzase, ī radujasźa sztarcseszkī vzōvase: Otpusztī mene, Tebe bo vīgyich zsīvota vsźacseszkīch.

Ot junosztī mojeja: sztr. 104.

Prokīmen, hl. 4. Pomjanu īmja Tvoje vo vsźakom rogyi ī rogyi.

Jevanhelije ot Lukī, zacsalo 8.

Po 50. Pszalmi Sztīchīra, hl. 6. Da otverzetsźa dveŕ: sztr. 235.

Na Kanonyich Īrmoszī, hlasz 3. Szusu hluborodītelynuju zemlyu szolnce nasesztvova īnohda; jako sztyina bo ohusztyi obapolō voda, lyudem pise morechogyascsōm, ī Bohu uhodno pojuscsōm: poīm Hoszpodevī, szlavno bo proszlavīsźa.

3. Utverzsdenije na Tya nagyijuscsīchsźa, utverdī Hoszpodī Cerkov, juzse sztyazsal jeszī csesztnoju Tvojeju kroviju.

4. Pokrōla jeszty nebesza dobrogyitely Tvoja Chrīszte: īz kīvota bo prīsed szvjatōnī Tvojeja, netlyinnōja Matere, vo chrami szlavō Tvojeja javīlsźa jeszī jako mladenec rukonoszīm, ī īszpolnīsaszźa vsźa Tvojeho chvalenija.

5. Jako vīgyi Īszaia obrazno na presztolyi prevozneszena Boha, ot Anhel szlavō dorīnoszīma, o okajannōj, vopijase, az! provīgyich bo voploscsajema Boha, szvita nevecsernya, ī mīrom vladōcsesztvujuscsa.

6. Vozopī ko Tebi, vīgyiv sztarec ocsīma, szpaszenije, jezse lyudem prijde ot Boha: Chrīszte, Tō Boh moj.

7. Tebe vo ohnī oroszīvsaho otrokī blahoszlovīvsōja, ī v Gyivu netlyinnu vszelysahosźa Boha Szlova poīm, blahocsesztno pojuscse: Blahoszloven Boh otec nasīch.

8. Neszterpīmomu: sztr. 33.

Prīpivī na 9-oj pisznī:

Bohorodīce Gyivo, upovanije Chrīsztian, pokrōj ī szoblyudī ī szpaszī na Tya upovajuscsīch. — Bohorodīce Gyivo, miru blahaja pomoscsnīce, pokrōj ī szoblyudī nasz ot vszākija nuzsdō ī pecsalī. — Bohonosze Szīmeone, prijdī podīmī Chrīszta, Jehozse rodī Gyiva csīsztaja Maria. — Objemlet rukama sztarec Szīmeon Szogyitelya zakona, ī Vladōku vszīch. — Prijemlet na ruku sztarec Szīmeon vszā Szoderzsascsaho rukoju Szvojeju. — Sztarcse, prijdī veszelo na szritenije Chrīsztovo, ī radujaszā prijmī Vladōku ī Zīzsdītelya vszeja tvarī. — Ne sztarec mene derzsīt, no Az derzsu jeho; toj bo ot mene otpuscsenija proszīt Klescse taīnsztvennaja, kako uholy noszīsī? kako pītajesī Pītajuscsaho vszā? — O dscsī Fanuīleva! prijdī, sztanī szo namī, ī blahodarī Chrīszta Szpasza Szōna Bozsija. — Anna cīlomudrennaja proviscsajet sztrasnaja, īszpovidajuscsī Chrīszta, Tvorca neba ī zemlī. — Neposztīzsīmo jeszty szogyijannoje o Tebi Anhelom ī cselovikom, Matī Gyivo csīsztaja. — Csīsztaja holubīca, neszkvernaja ahnīca, Ahnca ī Paszīōrā prīnoszīt vo Cerkov. — O Chrīszte, vszīch Carū! podazsgy mī szlezō teplō, da placsu moju dusu, juzse zlyi pohubīch. — Trīszijatelynoje ī trīūposztasznoje Bozsesztvo blahocsesztno da pochvalīm. — O gyivīce Marije! proszvitī moju dusu, pomracsennuju lyutyi zsītejszkīmī szlasztymī.

9. Vo zakonyi szīnī ī pīszanij, obraz vīdīm virniī: vszāk muzseszkij pol lozseszna razverzaja, szvjat Bohu; tyim pervorozsdennoje Szlovo Otca beznacsalyna, Szōna pervorogyascsaszā Materiju neīszkuszomuzsno, velīcsajem.

Szvitīlen szamopodoben. Duchom vo szvjatīlīscse predsztav sztarec na rukī voszprijat zakona Vladōku, vopija: Nōnyi szouz mja plotszkīch razrisī, jakozse rekl jeszī, szo mīrom; vīgyich bo ocsīma otkrovenije jazōkov, ī Īzraīlya szpaszenije.

Na Chvalītech hl. 4. podob. „Dal jeszī znamenije:“ Zakon īzse v pīszaniī īszpolnyaja Cselovikolyubec, vo Cerkov nōnyi prīnoszītszā, ī Szeho prijemlet sztarōmī rukamī Szīmeon sztarec, nōnyi otpuscsajesī mja, vopija, ko onomu blazsensztvu; vīgyich bo Tya dneszā plotiju mertvennoju oblozsennaho, zsīvotom hoszpodsztvujuscsa, ī szmertiju vladōcsesztvujuscsa. 2.

Szvit vo otkrovenije jazōkov javīlszā jeszī Hoszpodī, na oblacī szīgya lehcī, Szolnce pravdō, zakona szīnovnoje īszpolnyaja, ī nacsalo īzjavlyaja novōja blahodatī; tyim Tya vīgyiv Szīmeon vzōvase: īz īsztlyinija mja razrisī, jako vīgyich Tya dneszā.

Nyidr Rodītelya ne otlucsszā Bozsesztvom, voploscsszā jakozse īzvolīl jeszī, objatijamī derzsīm Prīsznogyivō, na rukī podalszā jeszī Bohopriīmca Szīmeona, rukoju Tvojeju derzsaj vszācseszkaja; tyimzse, nōnyi otpuscsajesī

mja, radosztno vzōvase, v mīri raba Tvojeho, jako vīgyich Tya Vladōko.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 6. Na rukach sztarcseszkīch vo dnesnij deny, jako na kolesznīc̓i Cheruvīmsztyij, voszklonītīsz̓a blahoīzvolīvōj Chrīszte Bozse, ī nasz pojuscsīch Tya, sztrasztej mucsītelysztva prīzōvajemōj īzbavī, ī szpaszī jako Cselovikolyubec.

Po Szlavoszlovīī Tropar̓ Prazdnīka.

Na Līturgiī.

Vchodnoje. Szkaza Hoszpogy szpaszenije szvoje, pred jazōkī otkrō pravdu szvoju.

Tropar̓, hl. 1. Radujsz̓a, blahodatnaja Bohorodīce Gyivo: sztr. 238.

Kondak, hl. 1. Utrobu Gyivīcsu oszvjatīvōj rozsdesztvom Tvoīm, ī ruc̓i Szīmeonyi blahoszlovīvōj, jakozse podobase; predvarīv, ī nōnyi szpaszl jeszī nasz, Chrīszte Bozse. No umīrī vo branyich zsītelysztvo, ī ukripī korolya, jehozse vozlyubīl jeszī, jedīne Cselovikolyubcse.

Prokīmen, hl. 3. Velīcsīt dusa moja Hoszpoda, ī vozradovasz̓a duch moj o Boz̓i Szpasz̓i mojem.

Ap. zacs. 316. Jevanh. ot Lukī zacs. 7-oje.

Vmiszto „Dosztojno“ prīpiv: Bohorodīce Gyivo, upovanije chrīsztian! pokrōj, szoblyudī ī szpaszī na tya upovajuscsīch.

Bohonosze Szīmeone, prijmī, podīmī Chrīszta, jehozse rodī Gyiva csīsztaja Maria.

Prīcsaszten: Csasu szpaszenija prijmu, ī īmja Hoszpodne prīzovu. Allīluja.

Na Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach Sztīchīrō, hl. 1. podob. „Nebesznōch csīnov:“ Tvorec vsz̓acseszkīch ī Īzbavītely nas, materiju Gyivoju vo cerkov prīneszesz̓a; tyimzse sztarec Szeho prijem, szo radosztiju vzōvase: Nōnyi otpuscsajesī raba tvojeho Blazse, szo mīrom, jakozse īzvolīl jeszī.

Szīmeon na rukī ot Gyivō prijem, prezsde vsz̓ich vik rozsdennaho Szpasza, vīgyich, vōpijase, proszviscsenije tvojeja szlavō koncem: nōnyi otpuscsajesī raba tvojeho Blazse, szo mīrom, jako vīgyich tya dnesz̓.

Na poszlyidok vikov rozsdennaho na szpaszenije cselovikov, Szīmeon poneszōj na rukach Szpasza, radujasz̓a vopijase: Vīgyich szvit jazōkov ī szlavu Īzraīlya; nōnyi otpuscsajesī, jakozse rekl jeszī jako Boh, ot szuscsīch zgyi velyinijem Tvoīm.

Poszem Sztīchīrō szvjataho **Szīmeona bohoprīīmca,** hl. 4. podob. „Dal jeszī znamenije:“ Praveden ī szoversen, ī po vszemu szlaven szōj bohodochnovenne, Boha jedīnaho szoversenna, vo jezse opravdatī mir prīsedsaho, podjal jeszī rukamī voploscsenna, ī otrisītīsz̓a tyilesze vopija jemu: nōnyi otpucsajesī raba tvojeho szo mīrom cselovikolyubcse, jako vīgyich tya dnesz̓.

Junosesztvuja duchom, presztariv zse tyilom Szīmeone, obiscsanije prijal jeszī ne vīgyitī szmertī, dondezse uvīdīsī mladenca juna, prezsde vik szuscsaho tvorca, ī Boha vsz̓acseszkīch, plotiju obnīscsavsa: vīgyiv zse vzōhral jeszī, ī plotī razrisenija proszīl jeszī, ko bozsesztvennōm szelenijem presed radujasz̓a.

Anna bohodochnovennaja, ī Szīmeon prebohatōj, prorocsesztvijem szijajuscsī, v zakonyi zse neporocsnī javlsiīsz̓a, zakona datelya, mladenca javlsasz̓a po nam vīgyivse, tomu nōnyi poklonīsasz̓a. Tyich pamjaty dnesz̓ radosztno prazdnuīm, po dolhu szlavjascse Īszusza cselovikolyubca.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 5. Vetchij denymī: sztr. 237.

Na Sztīchovnyi, hl. 1. podob. „Nebesznōch csīnov“: Bohojavlenija neīzrecsennaho nōnyi prazdnujem szpaszītelynuju blahodaty: ot Gyivō bo otrokovīcō neprelozsno mladensztvovav Chrīsztosz Boh, vo cerkov Bohu ī Otcu materiju nōnyi prīnoszītsz̓a; Jehozse prijem Szīmeon, rukamī objat.

Nōnyi otpuscsajesī raba tvojeho Vladōko:

Vo proroćich vīgyin bōl jeszī, jakozse moscsno bjase Īszusze, tebe vīgyitī drevle; no nōnyi Bozsij Szlove, plotiju vszemu miru javīīsz̓a jesz̓ī voleju ot Gyivō Marīī Chrīszte: Tvoje szpaszenije vsz̓im szuscsōm ot Adama javīl jeszī, jako cselovikolyubec.

Szvit vo otkrovenije jazōkov:

Na Szīnajsztyij hori zakon ucsīnīvōj drevle, nōnyi vo Szionyi hragyi īszpolnyaja zakonnaja, rukamī Boho-

rodīcō, mladenec szōj Chrīszte, szo vszeszozszsenii, na rukach Szīmeona vo chram vnesztīsža voszchotyil jeszī plotiju.

Szlava. Ī nōnyi: hl. 1. Dnesž drevle Mojszeju: sztr. 236.

Po Nōnyi otpuscsajesī: Tropař Szvjataho, Szlava: Ī nōnyi: Radujsža blahodatnaja: sztr. 238.

(Vo dnī velīkaho Poszta szluzsba poprazdensztva Sztritenija ne pojetsža.)

25. Marta.

Blahoviscsenije preszv. Bohorodīcō.

Na velīčij Vecsernī.

(Ascse jeszty poszt, kaftīszmō ne hlaholem.)

Na Hoszpodī vozzvach: sztīchīrō Triodī, jako usztav ukazujet, poszem Blahoviscseniju, Hl. 6. podob. „Vsze upovanije:" Szovit previcsnōj otkrōvaja Tebi Otrokovīce, Havriīl predszta, Tebe lobzaja ī viscsaja. Radujsža, zemle nenaszījannaja. Radujsža, kupīno neopalīmaja: Radujsža, hlubīno neudobozrīmaja. Radujsža, moszte ko nebeszem prevogyaj, ī lyisztvīce vōszokaja, juzse Jakov vīgyi. Radujsža, Bozsesztvennaja sztamno mannō, Radujsža, razrisenije klyatvō. Radujsža Adamovo vozzvanije! sz Toboju Hoszpogy. 2.

Javlyajesīsža mnyi jako cselovik, hlaholet netlyinnaja Otrokovīca ko Archīsztratīhu, ī kako viscsajesī hlaholō pacse cselovika? szo mnoju bo rekl jeszī Bohu bōtī, ī vszelītīsža vo utrobu moju, ī kako budu, hlaholī mī, vmisztīlīscse prosztrannoje ī miszto szvascsenija, Cheruvīmō Prevoszchogyascsaho? da ne prelysztīsī mene lesztiju, ne bo poznach szlasztī; braku jeszm neprīcsasztna, kako ubo Otrocsa rozsdu? 2.

Boh, īgyizse choscset, pobizsdajetsža jesztesztva csīn, hlaholet bezplotnōj, ī jazse pacse cselovika szogyivajutsža, moīm viruj īsztīnnōm hlaholom, vszeszvjataja Preneporocsnaja! Ona zse vozopī: Budī mnyi nōnyi po hlaholu tvojemu, ī rozsdu Bezplotnaho, ploty ot mene

Zaīmsztvovavsaho, jako da vozvedet cselovika, jako jedīn szīlen, vo pervoje dosztojanije, szo raztvorenijem.

Szlava: Ī nōnyi: Poszlan bōszty szo nebesze Havriīl Archanhel, blahovisztītī Gyivi zacsatije; ī prīsed vo Nazaret, pomōslyase vo szebi, csudeszī udīvlyajasza: o kako vo vōsnīch Neposztīzsīm szōj, ot Gyivō razsdajetsza! īmijaj presztol nebo, ī podnozsije zemlyu, vo utrobu vmiscsajetsza Gyivīcsu! na Nehozse sesztokrīlatiī ī mnohoocsītiī zritī ne mohut, szlovom jedīnyim ot Szeja voplotītīsza blahoīzvolī! Bozsije jeszty szlovo nasztojascseje. Csto ubo sztoju, ī ne hlaholyu Gyivi: Radujsza Blahodatnaja, Hoszpogy sz Toboju! Radujsza, csīsztaja Gyivo. Radujsza, Neviszto nenevisztnaja. Radujsza, Matī Zsīvota. Blahoszloven Plod csreva Tvojeho.

Vchod. Prokīmen dne, sztr. 95. Cstenije.

Na Lītiī, hl. 1. Vo sesztōj miszac Archīsztratīh poszlan bōszty ko Tebi Gyivi ī Csīsztyij, vozvisztītī Tebi szlovo szpaszenija, vkupi zse ī zvatī Tebi: Radujsza Obradovannaja, Hoszpogy sz Toboju! rodīsī Szōna previcsnaho ot Otca, ī szpaszet lyudī Szvoja ot hrich īch.

Vo miszac sesztōj poszlan bōszty szo nebesze Havriīl Archanhel, vo hrad halīlejszkij Nazaret, prīnesztī Otrokovīci radoszty blahoviscsenija; ī prīsed ko Nej vozopī hlaholya: Radujsza Obradovannaja, Hoszpogy sz Toboju. Radujsza, vmisztīlīscse nevmisztīmaho jeszteszztva! Jehozse bo nebesza ne vmisztīsa, utroba Tvoja vmisztī Blahoszlovennaja. Radujsza, csesztnoje Adamovo vozzvanije, ī Jevīno īzbavlenije, ī radoszty mira, ī veszelije roda naseho.

Poszlan bōszty Archanhel Havriīl sz nebesze ot Boha, ko Gyivi neszkvernyij, vo hrad halīlejszkij Nazaret, blahovisztītī jej sztrannaho obraza zacsatije. Poszlan bōszty rab bezploten ko odusevlennomu hradu ī dverī mōszlennyij, vozvisztītī Vladōcsnaho prīsesztvija sznītije. Poszlan bōszty voīn nebesznōj ko preszvjatōja szlavō Palatyi, prouhotovatī Zīzsdītelyu zsīlīscse neotjemlemo; ī prīsed ko Nej vzōvase: Radujsza, presztole ohnezracsnōj, csetverozracsnōch preszlavnyijsij. Radujsza, szidalīscse Cara nebesznaho. Radujsza, horo neszikomaja, prijatelīscse precsesztnoje! vo Tebi bo vsze īszpolnenije vszelīsza Bozsesztva tyilesznyi, blahovolenijem Otca

prīsznoszuscsnaho, ī szogyijsztvom vszeszvjataho Ducha. Radujsźa, Obradovannaja, Hoszpogy sz Toboju.

Ascse Szubbota, īlī Negyilya pojem: hl. 8. Szlava: Da veszelyatsźa nebesza, ī radujetsźa zemlya: ībo Otcu Szoprīsznoszuscsnōj, Szobeznacsalnōj ī Szopresztolynōj, scsedrotsztvo prijem ī cselovikolyubnuju mīloszty, Szebe posztavī vo īsztoscsanije, blahovolenijem ī szovitom Otcsīm, ī vo utrobu vszelīsźa Gyivīcsu, predocsīscsennuju Duchom: O csudesze! Boh, vo cselovićich; Nevmisztīmōj, vo lozsesznach; Bezlyitnōj, vo lyito; ī jezse preszlavnyije, jako ī zacsatije bezsźimenno, ī īsztoscsanije neszkazanno, ī taīnsztvo jelīko. Boh bo īsztoscsevajetsźa, ī voploscsajetsźa, ī zīzsdetsźa, Anhelu ko Csīsztyij zacsatije hlaholavsu: Radujsźa, Obradovannaja, Hoszpogy sz Toboju, īmijaj veliju mīloszty.

Ī nōnyi: hl. 2. Blahovisztvujet Havriīl Blahodatnyij dneszź: Radujsźa nenevisztnaja Matī, ī neīszkuszobracsnaja! ne udīvlyajsźa sztrannomu mojemu zraku, nī uzsaszajsźa, Archanhel bo jeszm. Zmij prelysztī Jevu īnohda; nōnyi zse blahovisztvuju Tebi radoszty, ī prebudesī netlyinna, ī rodīsī Hoszpoda, Precsīsztaja.

Ascse zse deny poszten: Szlava: Ī nōnyi: hl. 2. Blahovisztvujet Havriīl: (zrī vōsse.)

Na Sztīchovnyi hl. 4. Vo sesztōj miszźac poszlan bōszty Archanhel ko Gyivi csīsztyij, ī radovatīsźa jej prīrek blahovisztī, īz neja Īzbavītelyu proītī. Tyimzse, prijemsī ćilovanije, zacsat Tya previcsnaho Boha neszkazanno, blahovolīvsaho vocselovicsītīsźa, vo szpaszenije dus nasīch.

Blahovisztīte dneszź ot dne szpaszenije Boha naseho.

Jazōka, jehozse ne vigyase, uszlōsa Bohorodīca; hlaholase bo ko nej Archanhel blahoviscsenija hlaholō, otonuduzse virno prijemsī ćilovanije, zacsat Tya previcsnaho Boha. Tyimzse ī mō radujuscsesźa vopijem Tī: īz neja voplotīvōjsźa neprelozsno Bozse, mīr mirovī daruj, ī dusam nasīm veliju mīloszty.

Voszpojte Hoszpodevī piszny novu, voszpojte Hoszpodevī vszźa zemlya.

Sze vozzvanije nōnyi javīsźa nam: pacse szlova Boh cselovikom szojedīnyajetsźa, Archanhelovōm hlaszom preleszty othonyajetsźa; Gyiva bo prijemlet ra-

doszty, zemnaja bōsa nebo; mir razrisīsźa pervōja klyatvō. Da radujetsźa tvaŕ, ī hlaszō da voszpojet: Tvorcse ī Īzbavītelyu nas, Hoszpodī szlava Tebi.

Szlava: Ī nōnyi: Dneszь radoszty blahoviscsenija, gyivsztvennoje torzsesztvo, nīzsnyaja szo vōsnīmī szovokuplyajutsźa, Adam obnovlyajetsźa, ī Jeva pervōja pecsalī szvobozsdajetsźa, ī sźiny naseho szuscsesztva obozsenijem prijemsaho szmisenije Cerkov Bozsija bōszty. O taīnsztvo! obraz īsztoscsanija nevidom, bohatsztvo blahosztī neszkazanno! Anhel szluzsīt csudeszī; gyivīcsa utroba Szōna prijemlet; Duch szvjatōj nīzposzōlajetsźa, Otec szvōse blahovolit, ī īzminenije obscsīm tvorītsźa szovitom; v nemzse ī īmzse szpaszsesźa, vkupi szo Havriīlom ko Gyivi vozopiīm: Radujsźa Obradovannaja, īz nejazse szpaszenije Chrīsztosz Boh nas, jezse po nam prijem jesztesztvo, ko Szebi vozvede: Toho molī, szpasztīsźa dusam nasīm.

Po Nōnyi otpuscsajesī: ī Trīszvjatom Tropaŕ hl. 4. Dneszь szpaszenija naseho hlavīzna, ī jezse ot vika taīnsztva javlenije: Szōn Bozsij szōn Gyivō bōvajet, ī Havriīl blahodaty blahovisztvujet. Tyimzse ī mō sz nīm Bohorodīci vozopiīm: Radujsźa Blahodatnaja, Hoszpogy sz toboju 3.

Na Utrenī.

Po Boh Hoszpogy: Dneszь szpaszenija: 3.

1. Sźidalen, hl. 1. podob. „Hrob tvoj:“ Velīkij vojevoda nevescsesztvennōch Anhel, vo hrad Nazaret predsztav: Caŕa vozvīscsajet Tebi, Precsīsztaja, vikov ī Hoszpoda: Radujsźa, hlaholya Tebi, blahoszlovennaja Marije, neposztīzsīmoje ī neszkazannoje csudo, cselovikov obnovlenije.

2. Sźidalen, hl. 3. podob. „Kraszotyi gyivsztva:“ Dneszь vsźa tvaŕ radujetsźa, jako jezse radujsźa Tebi hlaholet Archanhel, blahoszlovennaja, csesztnaja ī precsīsztaja Matī Chrīszta Boha. Dneszь omracsajetsźa zmiīno satanije; klyatvō bo praotcsī razrisajetsźa szouz. Tyimzse ī nepresztanno vopijem Tī: Radujsźa Obradovannaja.

Chvalīte īmja Hoszpodne: sztr. 99.

Archanhelszkij hlasz vopijem tī, Csīsztaja: Radujsźa Obradovannaja, Hoszpogy sz Toboju.

Bozse, szud Tvoj Carevī dazsgy, ī pravdu Tvoju szōnu carevu. —Blahovisztīte deny ot dne szpaszenije Boha naseho. — Hoszpogy daszty hlahol blahovisztvujuscsōm szīloju mnohoju: Caŕ szīl vozlyublennaho. — Ot ploda csreva Tvojeho poszazsdu na presztolyi Tvojem. — Sznīdet jako dozsgy na runo, jako kaplya kaplyuscsaja na zemlyu. — Ī prīklonī nebesza, ī sznīde, ī prīmrak pod nohama Jeho. — Jako īzbra Hoszpogy Sziona, ī īzvolī jeho vo zsīlīscse Szebi. — Oszvjatīl jeszty szelenije szvoje Vōsnij; jazōka, jehozse ne vigyase, uszlōsa. — Ī poklonyatsza Jemu vszī carije zemsztiī, vszī jazōcō porabotajut Jemu. — Ī īszpolnītsza szlavō Jeho vsza zemlya, budī, budī. — Szlava: Ī nōnyi: allīluja.

Szidalen, hl. 4. podob. „Udīvīsza Joszīf“ : Havriīl sz nebesze, jezse radujsza, zovet Csesztnyij, jako zacsnet vo csrevi previcsnaho Boha, szlovom koncō szosztavlysaho. Tyimzse Mariam otviscsavase: Bezmuzsna jeszm, ī kako rozsdu Szōna? bezszimennoje rozsdenije kto vīgyi? Ī szkazuja hlaholase Anhel Bohorodīci ī Gyivi: Najdet na Tya Duch szvjatōj, ī szīla Vōsnyaho oszinīt Tya.

Szlava: Ī nōnyi: Poszlan bōszty Havriīl ko Gyivi Mariī, ī vozvisztī Jej neīzhlaholannuju radoszty, jako bezszīmenno zacsnet, ī ne īsztlyijet. Rodīsī bo (recse) Szōna, previcsnaho Boha, ī szpaszet lyudī Szvoja ot hrich īch; ī szvīgyitelysztvujet Poszlavōj mja vopītī Tebi Blahoszlovennaja, jezse radujsza: Gyiva rodīsī, ī po rozsdesztvi pakī prebudesī Gyiva.

Ot junosztī moje: sztr. 104.

Prokīmen, hl. 4. Blahovisztīte deny ot dne szpaszenije Boha naseho.

Jevanh. ot Lukī zacs. 4.

Po 50. pszalmi, Sztīchīra, hl. 2. Blahovisztvujet Havriīl: sztr. 245.

Na Kanonyi Īrmoszī: Otverzu uszta moja: sztr. 124.

Īrmosz Piszny 6. Vozopī proobrazuja pohrebenije trīdnevnoje prorok Jona, vo kītyi molyasza: ot tlī īzbavī mja Īszusze, Caŕu szīl.

7. Ne poszluzsīsa tvarī: sztr. 124.

8. Szlōsī otrokovīce Gyivo csīsztaja, da recset ubo Havriīl szovit Vōsnyaho drevnij īsztīnnōj: budī ko prījatiju hotova Bozsiju; toboju bo Nevmisztīmōj szo cselovikī pozsīve. Tyim ī radujasza vopiju: blahoszlovīte, vsza gyila Hoszpodnya, Hoszpoda.

Blahovisztvuj zemle radoszty veliju, chvalīte nebesza Bozsiju szlavu.

9. Jako odusevlennomu Bozsiju kīvotu, da nīkakozse kosznetsza ruka szkvernōch; usztnyi zse virnōch Bohorodīci ne molcsno hlasz Anhela voszpivajuscse, szo ra-

dosztiju da vopijut: īsztīnno vōssī vszich jeszī, Gyivo csīsztaja.

Velīcsaj duse moja, radoszty blahoviscsenija Prīsznogyivō Marii.

Szvitīlen, podob. „Szo ucsenīkī:“ Anhelszkīch szīl Archīsztratīh poszlan bōszty ot Boha Vszederzsītelya ko Csīsztyij ī Gyivi, blahovisztītī sztrannoje ī neīzrecsennoje csudo; zane Boh jako cselovik īz neja mladogyijsztvujetsza bez szimene, nazīdajaj vesz cselovicseszkij rod. Lyudije, blahovisztīte obnovlenije mira.

Szlava: Ī nōnyi: podob. „Zsenō uszlōsīte:“ Jezse ot vika dnesz poznavajetsza taīnszto Bozsije: Boh Szlovo szōn Gyivō Mariī za mīloszerdije bōvajet, ī radoszty blahoviscsenija Havriīl proviscsavajet; sz nīmzse vozopijem jej: Radujsza, Matī Hoszpodnya.

Na Chvalitech, hl. 1. podob. „Nebesznōch csīnov;“ Sz nebesznōch kruhov szletyiv Havriīl vo Nazaret, prijde ko Gyivi Mariī, vopija jej: Radujsza! zacsnesī Szōna, Adama drevnyijsaho, Tvorca vikov ī Īzbavītelya vopijuscsīch Tebi: Radujsza Csīsztaja!

Szoprīsznoszuscsnoje Szlovo prebeznacsalynaho Otca, ne razlucsīvsza hornīch, nōnyi predszta dolynīm, radī krajnyaho blahoutrobija mīloszty prijem jezse na nō popolznovenija, ī Adamovu nīscsetu voszprijem, voobrazīsza vo csuzsdeje.

Havriīl Gyivi blahovisztije szo nebesze prīnesz, vopijase: Radujsza! zacsnesī vo csrevi Tvojem Toboju Vmisztīmaho, Nevmisztīmaho zse vszimī, ī razsdajuscsaja javīsīsza, ot Otca prezsde dennīcō Vozszijavsaho.

Preszuscsesztvennoje Szlovo, plotiju vszelīvsza v Tya Otcsīm szovitom Bohorodīce Gyivo, nazda rod īzse po nam, padsij ot drevnija klyatvō; tyim jezse radujsza, Tebi vszī, Matī Chrīsztova, szo Anhelom vopijem virno.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 2. Jezse ot vika taīnsztvo otkrōvajetsz a dnesz, ī Szōn Bozsij szōn cselovics bōvajet: da chuzsdseje voszprijem, podaszty mī lucsseje. Szolhasza drevle Adam, ī Boh vozzselyiv bōtī, ne bōszty; cselovik bōvajet Boh, da boha Adama szogyilajet. Da veszelītsza tvar, da līkovsztvujet jeszteszt vo, jako Archanhel Gyivi szo sztrachom predsztoīt, ī jezse radujsza prīnoszīt pecsalī szo-

protīvnoje. *Za* mīloszerdije mīlosztī vocselovicsīvōjsz̓a Bozse nas, szlava Tebi.

Szlava vo vōsnīch: sztr. 19. (Ascse jeszty Szubbota īlī Negyilya, bōvajet Szlavoszlovije velīkoje, Jektenīī ī Otpuszt, vo procsiī zse dnī Szlavoszlovije maloje.)

Ascse zse deny poszten, pojem na Sztīchovnyi Sztīchīrō Triodī, szamohlaszen dne dvazsdō ī mucsenīcsen. — Szlava: Ī nōnyi: hl. 8. Da veszelyatsz̓a: sztr. 245. Poszem: Blaho jeszty: 1. Po Otcse nas: Tropar̓: Dnesz̓ szpaszenija naseho hlavīzna: Jektenija Pomīluj nasz Bozse: v koncī trī poklonō velīkiī, ī abije Csasz pervōj.

Na Līturgiī.

Po Vchogyi sztīch: Blahovisztīte deny ot dne szpaszenije Boha naseho.

Tropar̓. Hl. 4. Dnesz̓ szpaszenija naseho hlavīzna: sztr. 246.

Kondak, hl. 2. Vzbrannoj Vojevogyi pobidītelynaja, jako īzbavlysesz̓a ot zlōch, blahodarsztvennaja voszpīszujem tī rabō tvoī Bohorodīce: no jako īmuscsaja derzsavu nepobidīmuju, ot vsz̓akīch nasz bid szvobodī, da zovem tī: Radujsz̓a, neviszto nenevisztnaja.

Prokīmen, hl. 4. Blahovisztīte deny ot dne:

Aposztol zacs. 306. — Jevanhelije ot Lukī zacs. 3.

Vmiszto „Dosztojno:" Blahovisztvuj zemle radoszty veliju, chvalīte nebesza Bozsiju szlavu.

Prīcsaszten. Īzbra Hoszpogy Sziona, ī īzvolī jeho vo zsīlīscse szebi. Allīluja.

Vo Vecser.

(Szobor szv. arch. **Havriīla**.

Na Hoszpodī vozzvach: po sztīchīrach Triodī, pojem hl. 4. Vo sesztōj misz̓ac: Jazōka, jehozse: Sze vozzvanije: sztr. 245.

Hl. 1. podob. „Prechvalynii mucsenīcō:" Havriīl velīkij, um bohovīdnyijsij, szvitozarnōj ī szpaszītelynōj, Szvit trīszolnecsnōj zrīt, ī pojet szo vōsnīmī csīnō Bozsesztvennoje ī sztrasnoje pinije; molīt zse darovatī dusam nasīm mīr ī veliju mīloszty.

Velīkoje taīnsztvo, pervije Anhelom nevidomoje, ī prezsde vik szoblyudajemoje, jedīnomu uvirīsz̓a tebi Havriīle, ī szije jedīnyij povidal jeszī Csīsztyij, vo Nazaret prīsed; szo Nejuzse molī, darovatī dusam nasīm mīr ī veliju mīloszty.

Ko 11. sztīchu prīpiv: Tvoraj Anhelō szvoja duchī, ī szluhī szvoja plameny ohnennōj.

Szvita szōj īszpolny prīszno, ī tvora chotyinije ī szkoncsevaja povelyinije Vszederzsītelya, nacsalynīcse Anhelov, Havriīle vszeīzradne, lyuboviju tya cstuscsōja szpaszaj, prīszno prosza, darovatī dusam nasīm mīr ī veliju mīloszty.

Szlava: Ī nōnyi: Hl. 6. Poszlan bōszty szo nebesze: sztr. 244.

23. Aprilija.

Szv. velīkomucsenīka Heorhija.

Na velīcij Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: Sztīchīrō Prazdnīka 3, ī Heorhija 5, īlī jako ukazujet usztav Triodī īlī Mīneī.

Hl. 4. szamopodoben. Jako doblya vo mucsenīcich, sztraszterpcse Heorhije, szosedsesza dnesz voszchvalyajem tya; jako tecsenije szoversīv, viru szoblyul jeszī, ī prijat ot Boha pobidō tvojeja vinec; Jehozse molī, ot tlī ī bid īzbavītīsza, viroju szoversajuscsōm vszecsesztnuju pamjaty tvoju.

Tverdōm mudrovanijem upovav, szamochotnyi derznul jeszī, jakozse lev Szlavne ko sztradaniju: prezīraja ubo tyilo, jako rasztlyitīsza chotyascseje, o netlyinnyij zse dusī mudri prīlyizsal jeszī, ī muk mnohoobraznōmī vīdō razzsehlsza jeszī, jako zlato ocsīscseno szedmerīceju, Heorhije.

Za Szpasza posztradal jeszī, ī szmertiju szmertī volynyi Szlavne podobjasza, carsztvujesī sz Nīm szvitlo, portīroju ot krove ogyijan szvitloju, ī szkīptrom sztradanij tvoīch ukrasen, ī vincem pobidō lyipotsztvuja v neprechodīmōja vikī, velīkomucsenīcse Heorhije.

Virō bronyamī, ī scsītom blahodatī, ī kreszta kopijem vooruzsvsza, szoprotīvnōm nepobidīm bōl jeszī Heorhije; ī jako Bozsesztvennōj chrabornīk, demonszkaja opolcsenija pobidīv, szo Anhelō līkujesī, virnōja zse zasztupajesī ī oszvjascsajesī, ī szpaszajesī prīzōvajemōj.

Jako zvizdu mnohoszvitluju, jakozse szolnce szijajuscseje na tverdī nebesznyij tya vimō, ī jako bīszer mnohoc͡ennōj, jako kameny blīsztajuscsij, jako szōna tya dne, jako doblesztvennaho vo mucsenīc͡ich, jako pobornīka virnōm vo bidach, proszlavlyajem, szoversajuscse tvoju pamjaty, pobidonoszcse Heorhije.

Szlava: hl. 6. Dosztojno īmenī pozsīl jeszī voīne Heorhije: Kreszt bo Chrīsztov na ramo vzem, ot diavolszkija lesztī olyadenyivsuju zemlyu dobri gyilal jeszī, ī ternovnoje szluzsenije īszkorenīv īdolszkoje, pravoszlavnōja virō lozu naszadīl jeszī. Tyimzse tocsīsī īszc͡ilenija po vszej vszelennyij virnōm, ī Trojcō gyilately praveden pokazalsz͡a jeszī. Molī, molīmsz͡a, o umīrenīī mira, ī szpaszenīī dus nasīch. Ī nōnyi: Prazdnīka.

Vchod. Prokīmen dne, sztr. 95. Cstenije.

Ascse chram Cerkvī na Lītīī sztīchīrō szija: hl. 1. Szvitlōj chrabornīk Heorhij, vo szlavnyim sztradanīī szvojem hornija szīlō veszelīt, ī sz nīmī radujasz͡a nōnyi, ī na zemlī virnōja torzsesztvovatī vozdvīzse; ī szprazdnovatī nam, toho radī szobrannōm, jako Chrīsztov rab prijde. Tyimzse ubo jeho dosztojno pocstīm, nepresztanno molyascsasz͡a vsz͡ich Bohu, darovatī nam veliju mīloszty.

Dobleszīvennōmī sztradanīī vozgyilav lucssaja, trudō plodov tvoīch Chrīsztu prīneszl jeszī, preblazsenne mucsenīcse Heorhije: viroju zselanije utverdīv, nadezsdoju sztrach otrīnuv, lyubov sztyazsal jeszī nebesznuju, Prechvalyne. Derznovenije ubo īmija, blahoprijatnōmī molybamī proszī dusam nasīm mīra, ocsīscsenija zse hrichov, ī velija mīlosztī.

Hl. 4. Prijdīte virnōch szoborī, prijdīte, prazdnīk szosztavīm: ībo preszvitlaja pamjaty dnesz͡ javīsz͡a sztrasztoterpca Heorhija, nasa proszviscsajet nevīdīmo szerdca, dobrogyitelymī blīsztajuscsī. Tyimzse jedīnomudrenno voszpivajuscse rc͡im: Radujsz͡a voīne velīkaho car͡a Chrīszta, radujsz͡a preszvitlaja pochvalo virō, radujsz͡a vszeszvitle ī prebohate. O nasz, preblazsenne, vsz͡ich Vladōku Chrīszta Boha molī, szochranennōm bōtī nam ot īszkusenij lukahavo, ī szpasztī dusō nasa.

Szlava: hl. 5. Vozszija veszna, prijdīte naszladīmsz͡a! proszija voszkreszenije Chrīsztovo, prijdīte vozveszelīmsz͡a.

Sztrasztoterpca pamjaty, virnōja proszviscsajuscsī pokazasža; tyimzse, prazdnolyubcō prijdīte, tajnu tu torzsesztvujem: szej bo jako dobr voīn, muzsesztvovav na mucsītelej, ī szīch poszramī, podobnīk bōv sztrasztī Szpasza Chrīszta, ne pomīlova szoszuda szvojeho brennaho, no naha obosztrī, mukamī toho īzminyaja. Tomu vozopijem: Sztrasztonoszcse, molī szpasztīsža dusam nasīm.

Ī nōnyi: Prazdnika.

Na Sztīchovnyi, hl. 4. Voszchvalyajut lyudije pszalmō, vkupi ī pisznymī tvoju szlavnuju pamjaty Heorhije: jako blaholyipna bo vozszija ī szvitonoszna, ukrasena szlavoju ī blahodatiju. Tyimzse īhrajut nōnyi Anhelsztiī csīnī, chvalyat zse mucsenīcō szo Aposztolō, tvoīch podvīhov Mucsenīcse sztradanija, ī voszpivajut proszlavlysaho tya, Szpasza Chrīszta Boha naseho. Jehozse molī szpasztī ī proszvitītī dusī nasa.

Pravednīk jako fīnīksz procvitet, ī jako kedr īzse v Līvanyi umnozsītsža.

Oblecsen vo Chrīsztovo vszeoruzsije, obrilsža jeszī Heorhije, ne īscsuscsōm Tebe; bo za Chrīszta ohnem raszpalyajem, ī ruhajasža bohov szujetnōch bezbozsnomu szveripsztvu, tohda bezzakonnōm vzōval jeszī: voīnsztvuju Carˀu mojemu Chrīsztu; nī zvirije, nī kolesza zse, nī īna muka mene razlucsītī vozmohut kohda lyubve Chrīszta mojeho. Jehozse molī, szpasztī ī proszvitītī dusī nasa.

Naszazsdenī v domu Hoszpodne, vo dvorich Boha naseho procvitut.

Nebreh o orudijach mnohoobraznōch ī razlīcsnōch mukach, ī o oruzsijach sztrasnōch vincenoszcse Heorhije, blahocsesztija mucsenīcseszkī tecsenije szkoncsal jeszī. Tyimzse preszvitluju pamjaty tvoju cvitō pisznennōmī vincsajem, ī csesztnōja tvoja oblobōzajem viroju moscsī; no jako presztolu predsztoja Vladōkī, Chrīszta Boha naseho molītī ne presztaj, szpasztī ī proszvitītī dusī nasa.

Szlava: Razumnaho adamanta terpinije, bratije, duchovno voszchvalīm, Heorhija szlavnaho mucsenīka, jehozse za Chrīszta razzsīhajema, kovachu bidō, ī īzosztrīsa mukī, ī razlīcsnōja mucsenija īznurīsa tyilo jesztesztvom tlyinnoje; pobizsdase bo zselanije jesztesztvo,

szmertiju ponuzsdaja racsītelya, prejtī ko zselajemomu Chrīsztu Bohu, ī Szpaszu dus nasīch.

Ī nōnyi: Prazdnīka.

Po Nōnyi otpuscsajesī: Tropar̀, hl. 4. Podvīhom dobrōm podvīzalsz̀a jeszī, sztrasztoterpcse Chrīsztov Heorhije viroju, ī mucsītelej oblīcsīl jeszī necsesztije; zsertva bo blahoprijatna Bohu prīneszlsz̀a jeszī. Tyimzse ī vinec prijal jeszī pobidō, ī molītvamī Szvjate tvoīmī, vsz̀im podajesī prehrisenij proscsenije.

Szlava ī Nōnyi: Tropar̀ prazdnīka īlī Bohorodīcsen. (Ascse zse Lītija bōvajet, tropar̀ szvjataho 2-dō ī „Bohorodīce Gyivo“ 1-dō.)

Na Utrenī.

Na Boh Hoszpogy: Tropar̀ Prazdnīka dvazsdō. Szlava: Podvīhom dobrōm: Ī nōnyi: Prazdnīka lībo Bohorodīcsen.

1. Sz̀idalen Prazdnīka.

2. Sz̀idalen, hl. 1. podob. „Hrob tvoj“: Sze vozszija blahodatī veszna, oblīszta Chrīsztovo voszkreszenije vsz̀im: ī sz nīm szovozszijavajet nōnyi Heorhija mucsenīka vszeprazdensztvennōj ī szvitonosznōj deny; prijdīte vszī, szviscsō nosz̀ascse bozsesztvennyi, szvitlo prazdnujem.

Szlava: Voīnsztvo jezse na zemlī voznenavīgyiv Mucsenīcse, na nebesz̀ich vozzselal jeszī szlavō: ī bolyiznī preterpil jeszī, ī nuzsdnuju szmerty; tyimzse dnesz̀ vszeszvjatuju tvoju pamjaty prazdnujem, Chrīsztu prīnosz̀ascse chvalu, preblazsenne Heorhije.

Ī nōnyi: Prazdnīka, īlī Bohorodīcsen: Mater̀ tya: sztr. 12.

Chvalīte īmja Hoszpodne: sztr. 99.

Velīcsajem tya, sztrasztoterpcse Chrīsztov Heorhije, ī cstem csesztnaja sztradanija tvoja, jazse za Chrīszta preterpil jeszī.

Sztīch: Boh nam prībizsīscse ī szīla, pomoscsnīk vo szkorbich obritsīch nō z̀ilo. — Projdochom szkvoz̀i ohny ī vodu, ī īzvel jeszī nasz v pokoj. — Mnohī szkorbī pravednōm, ī ot vsz̀ich īch īzbavīt ja Hoszpogy. — Szvjatōm īzse szuty na zemlī jeho, udīvī Hoszpogy vsz̀a chotyinija szvoja v nīch. — Pravednīk jako fīnīksz procvitet, ī jako kedr īzse v Līvanyi umnozsītsz̀a. — Vozveszelītsz̀a pravednīk o Hoszpogyi, ī upovajet na neho, ī voszchvalyatsz̀a vszī pravednīī szerdcem. — Szlava: Ī nōnyi: Allīluja 3. — Prijdīte mucsenīkolyubcō, voszchvalīm pobidonosznaho Heorhija: Kappadokom pochvalu.

Sz̀idalen, hl. 3. podob. „Bozsesztv. virō:“ Lyuboviju hor̀ascseju Vladōcsneju razzsīzajem muzsemudrennyi, prelesztī szokrovīscsa nīzlozsīl jeszī, ī na szudīscsī Chrīszta īszpovidav, pobidonoszcse vszeblazsenne Heorhije, Mu-

csenīcse preszlavne, Chrīszta Boha molī, darovatī nam veliju mīloszty.

Szlava: hl. 4. podob. „Udīvīsza Joszīf:“ Vozgyilav prīlyizsno szimja Bozsesztvennōch zapovidej, rasztocsīl jeszī nīscsōm vsze bohatsztvo blahocsesztno, vmiszto szīch sztyazsav preszlavne Chrīsztovu szlavu. Tyimzse nagyijavsza, ko podvīhom īdesī ī bolyiznem dolhīm, mucsenīcse Heorhije! ī obscsnīk bōv sztrasztī Bezsztrasztnaho, ī voszkreszenija, carsztvija Toho prīcsascsajasza, o nasz nōnyi molīsza.

Ī nōnyi: Prazdnīka, īlī Bohorodīcsen. Szlovo Otcseje, Chrīszta Boha naseho, ot Tebe voplotīvsahosza poznachom, Bohorodīce Gyivo, jedīna csīsztaja, jedīna blahoszlovennaja! tyim nepresztanno Tya voszpivajuscse velīcsajem.

Ot junosztī mojeja: sztr. 104.

Prokīmen, hl. 4. Pravednīk jako fīnīksz procvitet, ī jako kedr, īzse v Līvanyi, umnozsītsza.

Jevanh. ot Lukī zacs. 112.

Po 50. pszalmi Sztīchīra hl. 6. Dnesz vszelennaja vsza sztrasztoterpca proszviscsajetsza zarami, ī Chrīsztova Cerkov cvitō ukrasajema, Heorhije vopijet tī: Uhodnīcse Chrīsztov, ī zasztupnīcse teplōj, ne presztaj molyasza o rabich tvoīch.

Na Kanonyich Īrmoszī: hl. 2. Vo hlubīnyi potopī drevle: sztr. 25.

Hl. 4. Līcō Īzraīlsztiī nevlazsnōmī sztopamī pont csermnōj, ī vlazsnuju hlubīnu prohnavse, vszadnīkī trīsztatō vrahī vīgyascse v nej pohruzsenō, szo veszelijem pojachu: poīm Bohu nasemu, jako proszlavīsza.

Katavaszija: Voszkreszenija deny: (zrī na Voszkreszenije Chrīsztovo.)

3. Jako neplodō rodī ot jazōk cerkov, ī mnohoje vo csagyich īznemozse szonmīscse, csudnomu Bohu nasemu vozopiīm: Szvjat jeszī Hoszpodī.

4. Uszlōsach Tvoje Chrīszte voīsztīnu preszlavnoje, jako bezszmerten szōj Boh, upodobīsza szmertnōm cselovikom, ī prebōszty, jezse bi, ī toho radī Tvoju szlavlyu szīlu.

5. Proszviscsenije vo tymi: sztr. 155.

5. Proszviscsenije Tvoje Hoszpodī, nīzposzlī nam, ī ot mhlō prehrisenij razrisī nō Blazse, Tvoj mīr darujaj.

6. Vo bezdnyi hrichovnyij: sztr. 26.

6. Vozopī proobrazuja: sztr. 247.

7. Avraamsztiī īnohda vo Vavīlonyi otrocō pescsnōj plameny poprasa, pisznymī vzōvajuscse: otec nasīch Bozse, blahoszloven jeszī.

8. Radujuscsesz̓a po oszuzsdeniī mucsītelyszkom otrocō, jako da ne bohom szkvernōm poszluzsat vsz̓im, no zsīvomu Bohu, na ohny derznusa; ot Anhela zse orosajemī, piszny pojachu: gyila Hoszpodnya, Hoszpoda pojte, ī prevoznoszīte vo vsz̓a vikī.

9. Ot zemnorodnōch rozsdsīsz̓a, ī Tvorca rozsdsaja, nasa pochvalo, Bohorodīce csīsztaja! Tya jako vladōcsesztvujuscsuju tvar̓mī, velīcsajem.

Szvitīlen podob. „Ucsenīkom zr̓ascsōm": Veszna nam vozszija, szvitloje vladōcsneje ī bozsesztvennoje voszkreszenije, ko nebesznyij Paszc̓i ot zemlī nasz preszōlaja; szo nejuzse proszijavajet vszeszlavnaho mucsenīka Heorhija pamjaty szvitozarnaja: juzse szvitlo szoversīm, da bozsesztvennōja szpodobīmsz̓a blahodatī ot Chrīszta Szpasza.

Szlava: Jako szolnce szvitonosznoje csudesznōmī zar̓amī proszviscsajesī vsz̓u tvar̓, Heorhije sztrasztoterpcse! tyimzse tvoju szoversajuscse pamjaty, pojem Voszkreszsaho īz hroba.

Ī nōnyi: Prazdnīka.
Chvalīte Hoszpoda sz nebesz: sztr. 17.

Sztīchīrō hl. 5. podob. „Jehda ot dreva:" Prijdīte, vszeprazdensztvennoje, szvitloje, szlavnoje voszkreszenije vszī torzsesztvovavsiī, pakī prazdnujem szvitlo torzsesztvo Heorhija mucsenīka; vincsajem szeho vesznennōmī cvitō, szuscsa nepobidīma, jako da toho molybamī prijmem szkorbej kupno ī prehrisenij īzbavlenije.

Vszeho prīneszl jeszī szebe tebi Davsemu, vszeblazsenne, zsīzny vszec̓iluju: jako vszeplodije zsīvo ī odusevlenno, ī zsertvu blahoprijatnu ī precsīsztu: tyimzse bōl jeszī molītvennīk teplyijsij, burī īzīmaja vsz̓a viroju pojuscsōja tya Mucsenīcse, ī prīzōvajuscsōja tya, Heorhije.

Sz̓imja vozgyilav prīlyizsno, vsz̓ijannoje Szlova vo csīsztyij tvojej dusī, szije umnozsīl jeszī bolyiznymī sztradanija; ī premudri polozsen vo nebesznōch zsītnīscsach, netlyinnoje obril jeszī naszlazsdenije: jehozse

nōnyi naszōscsajasža Blazsenne tvoīmī ko Bohu molītvamī, viroju pojuscsōja tya szpaszaj.

Mucsenīcse, sztrasztonoszcse Chrīsztov, szuscsōja v napasztech nuzsdnōch szpaszī, molybamī tvoīmī ot vsžakaho obsztojanija īzbavlyaja, ī othonyaja dusehubnuju lyutuju pecsaly; blahodatī zse ī mīlosztī nam proszī, jako da molītvamī tvoīmī szpaszsesža, radujuscsesža pocsītajem vszī csesztnōja podvīhī tvoja, Heorhije.

Szlava: hl. 2. Da pomavajut pravednaja, recse Szolomon, cselovikom vizsdī; pomīlujetsža bo ot Chrīszta Boha, vīgyaj pravaja, predhlaholase. Udob zse szija vnusīv, o mnohoterpilīve Heorhije, Vladōcsnīm ucsenijem poszlyidoval jeszī; ī bezzakonnōm otdav szebe, preterpil jeszī; prelesztī trebō opleval jeszī, jako merzkī: tyilo bo tvoje dav za lyubov Szozdatelya vsze na udō szsžicsī; ī Veliar pacse vesž posztōgyivsža ujazvlyasesža, vincenoszca tya zřa szoversenna. Tyimzse vo dvorich zsīvōj Hoszpoda tvojeho, szo vōsnīmī szīlamī, molī sztrasztoterpcse Chrīsztov, szpasztīsža dusam nasīm.

Ī nōnyi: Prazdnīka.

Po Szlavoszlovii velīkom tropař Szvjataho, Szlava: Ī nōnyi: Prazdnīka lībo Bohōrodīcsen.

Na Līturgiī.

Tropař prazdnīka ī Szvjataho hl. 4. Podvīhom dobrōm podvīzalsža jeszī, sztrasztoterpcse Chrīsztov Heorhije viroju, ī mucsītelej oblīcsīl jeszī necsesztije; zsertva bo blahoprijatna Bohu prīneszlsža jeszī. Tyimzse ī vinec prijal jeszī pobidō, ī molītvamī Szvjate tvoīmī, vsžim podajesī prehrisenij proscsenije.

Szlava: Kondak hl. 4. Vozgyilan ot Boha, pokazalsža jeszī blahocsesztija gyilately csesztnyijsij, dobrogyitelej rukojatī szobrav szebi: sžijav bo vo szlezach, veszelijem zsnesī; posztradav zse kroviju, Chrīszta prijal jeszī; ī molītvamī Szvjate tvoīmī, vsžim podajesī prehrisenij proscsenije.

Ī nōnyi: Kondak Prazdnīka.

Prokīmen Prazdnīka, poszem Heorhija, hl. 6. Vozveszelītsža Pravednīk o Hoszpogyi, ī upovajet na neho.

Prīcsaszten Prazdnīka, ī druhij. Vo pamjaty vicsnuju:

Na Vecsernī.

(Szvjataho mucsenīka **Szavvō Sztratīlata.**)

Na Hoszpodī vozzvach sztīchīrō 6 (ī to Oktoīcha 3 ī Szvjatomu 3) Hl. 4. Pod. „Jako doblya“: Vojevoda nepobidīmōj, sztradalec chrabrōj, ī szvitīlnīk vszemirnōj bōl jeszī, vosztokī podvīh tvoīch proszviscsaja koncō, ī othonya mrak demonszkij tyazskij, Szavvo velīkij, udobrenije mucsenīkov, szohrazsdanīne szvjatōch bezplotnōch, ī molītvennīcse o dusach nasīch.

Ī v temnīcach zatvoŕajem, ī ohnem szozsīhajem, ī mnohīmī mukamī tomīm, ī na drevi rasztyahajem, ī zīmoju oszkorblyajem ī ranamī csasztōmi nepresztanno bijem, ī vo vodach blazsennōj konec, sztrasztoterpcse prijemlya uszerdno, nepokolebīm prebōl jeszī.

Kraszen tō bōl jeszī junosa prebohate, ot vszich vszehda udīvlyajem, ī otlucsīlsźa jeszī ko trudom sztradanij nebojaznenno, na vsźa vrahī vozdvīhl jeszī pobidō, velīkīmī szvjatōmī tvoīmī podvīhī. Szeho radī vo chvalenīī tya cstīm, radosztno dosztocsudne.

Szlava: Ī nōnyi: Bohorodīcsen: Tucsamī ducha preszvjataho precsīsztaja, moju mōszly oroszī, jazse kaplyu rozsdsaja Chrīszta, neīszcsetno, bezmirnaja bezzakonija cselovikov, scsedrotamī īzmōvsuju: īzszusī īsztocsnīk sztrasztej moīch, ī potoka mja szpodobī pīscsī zsīvōja prīszno, molītvamī tvoīmī.

Kresztobohorodīcsen. Ahnca ī pasztōŕa tya, na drevi jako vīgyi, ahnīca rozsdsaja rōdase, ī materszkī tī viscsase: szōne vozzselyinne, kako na drevi kresztnyim povisen jeszī dolhoterpilive? kako rući ī nozi tvoī szlove, prīhvozdīsasźa ot bezzakonnōch ī krov tvoju īzlijal jeszī vladōko?

Tropaŕ, hl. 4. Mucsenīk tvoj Hoszpodī Szavva: sztr. 119.

---

24. Junija.

Rozsdesztvo szv. Joanna Kresztītelya.

Na Velīčij Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: szamohl. hl. 4. Razrisajet Zachariīno molcsanije rozsdejszʼa Joann; ībo ne podobase otcu molcsatī, prīsedsu hlaszu; no jakozse nevirovavsu pervije, jazōk szvjaza, szīce javlysuszʼa, dadeszʼa otcu szvobozsdenije; jemuzse ī blahovisztīszʼa, ī rodīszʼa hlasz Szlova, ī Szvita predtecsa, molya o dusach nasīch 2.

Dneszʼ hlasz Szlova, hlasz za nevirije derzsīmōj razrisajet otcsij; ī cerkvī javlyajet blahocsadije, szouzō neplodsztvija razrisaja maternya; szvitīlynīk Szvita predhrʼadet; zarʼa Szolnca pravdō vozviscsajet prīsesztvije: vo szozdanije vszʼich, ī szpaszenije dus nasīch.

Bozsiju Szlovu chotyascsu ot Gyivō rodītīszʼa, anhel ot sztarcseszkīch csreszl proīszchodīt, velīkij v rozsdennōch zsenamī, ī prorokov prevōssij: podobase bo Bozsesztvennōch vescsej preszlavnōm bōtī nacsalom, kromi vozraszta īszcsadije, ī bez szʼimene zacsatije. Tvorʼaj csudesza vo szpaszenije nase, szlava Tebi.

Javīszʼa dneszʼ velīkij Predtecsa, ot neplodnōch lozseszn Jelīszavetō proīz-sed, bolij vszʼich prorokov prorok, ī īn nyiszty, nīzse voszta; jako Predtecsī szvitīlynīku Szvit poszlyidova preszvitlōj, ī hlaszu Szlovo, ī nevisztovodcu Zsenīch hotovjascsemu Hoszpodevī lyudije īzrʼadnōja, ī predocsīscsajuscsu prī Duszʼi vodoju, Zachariīno prozʼabenije, ī pusztōnī dobroje voszpītanije, pokajanija propovidnīk, ocsīscsenije szohrisenij, szuscsōm vo agyi blahovisztvujaj īz mertvōch vosztanije, ī molya o dusach nasīch.

Prorok ī predtecsa īz utrobō javīlszʼa jeszī, Chrīsztov kresztītelyu Joanne, īhraja ī radujaszʼa vo csrevi maternī, zrʼa Carīcu prīsedsu ko rabi, noszʼascsuju Bezlyitnaho ī īzse ot Otca bez matere, ko tebi ot neplodnōja ī sztarca, po obitovaniju vozszijavsemu. Toho molī pomīlovatī dusī nasa.

O preszlavnaho csudesze! īzse szlovu Anhela nevirovavōj hlaholyuscsu, jako zacsnet Jelīszavet, ī rodīt Szōna, hlaholya: Kako taja rodīt? zane az zamatorich, ī onōja udesza umertvīsasža; oszudīvōjsža molcsatī za nevirije, dnesž zrīt razsdajemo obiscsannoje, ī molcsanija razrisszža vo veszelije vchodīt, blahoszloven, vopija, Hoszpogy Boh Īzraīlev, jako poszžitī ī szotvorī īzbavlenije lyudem Szvoīm, podajaj mirovī veliju mīloszty.

Joanne prechvalyne, ī vszelenszkij aposztole, Havriīlovo blahovisztvovanije, ī neplodnōja prozjabenije, ī pusztōnī dobroje voszpītanije, ī īszkrennij druzse zsenīcha Chrīszta! Toho molī pomīlovatīszža dusam nasīm.

Szlava: hl. 6. Dnesž Szvita szvitīlynīk predputije tvorīt prīsesztviju Bozsija Szlova, jako zvizda szvitlaja. Dnesž Zachariīn jazōk ujasznīszža, molcsanije derzsav Anhelu povelyivsu; podobase bo szīce otcu Hlasz ne molcsanijem chrąnītī, proīz-seds īz utrobō neplodnōja ī vszeho mira īzbavlenije blahovisztvujuscs szo derznovenijem mnohīm.

Ī nōnyi: Jelīszavet zacsat Predtecsu Blahodatī, Gyiva zse Hoszpoda szlavō; čilovasztyiszža obi materī, ī mladenec vzōhraszža: vnutr bo rab chvalyase Vladōku. Udīvīvsīszža zse matī Predtecseva, nacsat vopītī: otkudu mnyi szije, da Matī Hoszpoda mojeho prijde ko mnyi? da szpaszet lyudi otcsajannōja, īmijaj veliju mīloszty.

Vchod. Prokīmen dne, sztr. 95. Cstenije.

Ascse chram Cerkvī na Lītiī, Sztīchīrō szija: hl. 1. Īszkapajte horō szladoszty, ī cholmī jako ahncō vzōhrajte: jako rodīszža ot Jelīszavetī, chotyaj sz namī vodvorītīszža Hoszpodeny Predtecsa, razrisīvōj v rozsdesztvi otcseje bezhlaszije. Tyim ī mō vopijem jemu: Kresztītelyu Chrīsztov, molī szpasztīszža dusam nasīm.

Bohoznamenītōj hlasz, Szvita szvitīlynīk, Hoszpodeny predtecsa, Chrīsztom szvīgyitelysztvovannōj, pervōj vo proročich, o miri molītvu tvořaj, īzřadno sztado tvoje pomīnaj, szpasztī nevredīmo.

Propovidnīk bōl jeszī Ahnca Bozsija ī Szlova, Joanne Prorocse ī Predtecse! prorīcajesī buduscsaja, ī predhlaholesī koncem: Sze Ahnec Bozsīj, vzemlyaj mira hrichī, ī podajaj vszžim veliju mīloszty.

Szlava: hl. 5. Prorokov pregyil, ī nacsalo aposztolov, zemnaho anhela, ī nebesznaho cselovika, hlasz Szlova, voīna ī predtecsu Chrīsztova, ot obiscsanija predvzōhravsasża, ī propovidavsa prezsde rozsdesztva Szolnca pravdō, dnesż Jelīszavet razsdajet, ī radujetsża; ī csudītsża Zacharia vo sztarosztī, molcsanije akī uzu oblozsenu otlozsīv, ī jako rodītely Hlasza prorocsesztvujet javlennyijse: tō bo otrocsa, prorok Vōsnyaho narecsesīsża, ī predīdesī putī hotovītī jemu. Tyimzse anhele, prorocse, aposztole, voīne, predtecse, kresztītelyu, ī propovidnīcse pokajanija, ī nasztavnīcse jako hlasz Szvita Szlova, nepresztanno molīsża o nasz, viroju tvoŕascsīch tvoju pamjaty.

Ī nōnyi: Chram ī dveŕ jeszī: sztr. 46.

Na Sztīchovnyi, hl. 2. Īzse ot proroka ī neplodnōja prozżabenije, v rozsdennōch zsenamī prevōssa vszich, pusztōnnaho hrazsdanīna, Joanna szlavnaho, pszalmō ī piniī ī pisznymī duchovnōmī voszchvalīm, vopijuscse ko nemu: Kresztītelyu Szpaszov, ī Predtecse, jako īmija derznovenije, vo csesztnyim tvojem rozsdesztvi, umolī Chrīszta, darovatī mīr miru, ī dusam nasīm veliju mīloszty.

Blahoszloven Hoszpogy Boh Īzraīlev, jako poszitī ī szotvorī īzbavlenije lyudem szvoīm.

Prijde Hlasz blahodatī Szlova, Szolnca propovidnīk, rodīvōjsża dnesż ot neplodove bezcsadnōja, ot obitovanija, Joann Predtecsa. Lyudije radujtesża, prijde uhotovatī puty nam szpaszenija. Jemuzse ī vzōhrav poklonīsża, vo csrevi szuscsu maternī Ahncu, vzemlyuscsemu hrichī mira, ī podajuscsemu nam veliju mīloszty.

Ī tō otrocsa prorok Vōsnyaho narecsesīsża.

Īzse īz csreva maternya oszvjascssża, ī prorocsesztva prijem īszpolnenije, dnesż ot neplodnōja razsdajetsża, Hoszpodne prīsesztvije propovidaja jaszno: pokajtesża, prīblīzsīsża bo carsztvo nebesznoje.

Szlava: hl. 8. Īszaiī nōnyi proroka hlasz dnesż v bolysaho ot prorok rozsdeniī Joanna īszpolnīsża; sze bo, recse, poszlyu anhela Mojeho pred līcem Tvoīm, īzse uhotovīt puty Tvoj pred Toboju. Szej ubo nebesznaho Caŕa voīn predtek, jako voīsztīnu pravō tvoŕase sztezī Bohu nasemu: cselovik ubo jeszteszlvom, anhel zse zsītijem szōj; csīsztotu bo konecsno ī ďilomudrije ďilo-

vav, īmjase ubo po jesztesztvu, bizsa zse jazse csrez jesztesztvo, pacse jesztesztva podvīzavsza. Tomu vszī virniī dobrogyitelymī podobjascsesza, molītī o nasz molīmsza, vo jezse szpasztī dusī nasa.

Ī nōnyi: Vīzsgy Jelīszavetu, ko Gyivi Mariī hlaholyuscsu: Csto prīsla jeszī ko mnyi, Matī Hoszpoda mojeho? Tō Cara noszīsī, ī az voīna; Tō zakonodavca, ī az zakonopolozsītelya; Tō Szlovo, ī az hlasz propovidajuscs carsztvo nebesznoje.

Po Nōnyi otpuscsajesī: Tropar, hl. 4. Prorocse ī Predtecse prīsesztvija Chrīsztova, dosztojno voszchvalītī tya nedoumijem mō, lyuboviju cstuscsiī tya; neplodsztvo bo rozsdsija, ī otcseje bezhlaszije razrisīsza szlavnōm ī csesztnōm tvoīm rozsdesztvom, ī voploscsenije Szōna Bozsija mirovī propovidujetsza.

Szlava: Ī nōnyi: Jezse ot vika: sztr. 39. (Īgyizse chram Cerkvī: trop. Szvjataho 2-dō ī „Bohorodīce Gyivo" 1-dō.)

Na Utrenī.

Po Boh Hoszpogy: Prorocse ī Predtecse: 2, Szlava: Ī nōnyi: Jezse ot vika: sztr. 39.

1. Szidalen, hl. 4. podob. „Udīvīsza Joszīf:" Nōnyi prozabe nam Zachariīn plod, ī veszelīt razumno mōszlī virnōch, pusztōnnoje ukrasenije, prorokov sztepeny; tyimzse Chrīsztov javīsza predtecsa ī szvīgyitely nelozsen prīsesztvija Jeho. Duchovnōmī ubo pisznymī szohlaszno Kresztītelyu vozopijem: Prorocse ī propovidnīcse īsztīnō, molī szpasztīsza nam.

Szlava: Ī nōnyi: Udīvīsza Joszīf: sztr. 40.

2. Szidalen hl. 8. podob. „Premudrosztī:" Chrīsztova prīsesztvija nacsatok, preszlavno rodīlsza jeszī jako voīsztīnu, Joanne vszechvalyne! prorokov hlavīzna, ī jako hlasz Szlova szōj, vzōval jeszī: Pokajtesza, prīblīzsīsza carsztvo nebesznoje. Tyimzse uhotovavōj puty Hoszpodeny, blahodatī predtecsa javīlsza jeszī koncem, Kresztītelyu ī Aposztole! molī Chrīszta Boha, prehrisenij osztavlenije darovatī prazdnujuscsōm lyuboviju szvjatuju pamjaty tvoju.

Szlava: Ī nōnyi: Preszvjataja Gyivo, Matī Chrīsztova, dusī mojeja sztrasztī lyutōja īszcilī, molyusza; ī proscsenije daruj moīm prehrisenijem, jazse bezumnyi szogyijach, dusu ī tyilo oszkvernīv okajannōj. Uvō mnyi! csto szotvoru v csasz on, vnehda Anhelī dusu moju razlucsat ot sztrasztnaho mojeho tyilesze? Tohda pomoscsnīca mī budī ī predsztatelynīca teplyijsaja: Tya bo īmam nadezsdu, rab tvoj.

Chvalīte īmja Hoszpodne: sztr. 99.

Velīcsajem tya, Predtecse Szpaszov Joanne, ī cstem jezse ot neplodove preszlavnoje rozsdesztvo tvoje.

Blahoszloven Hoszpogy Boh Īzraīlev, jako pōszitī ī szotvorī īzbavlenije lyudem Szvoīm. — Ī vozdvīzse roh szpaszenija nam v domu Davīdovotroka szvojeho. — Tamo vozvrascsu roh Davīdovī, uhotovach szvitīlnīk Pomazannomu mojemu. — Ī tō otrocsa, prorok Vōsnyaho narecsesīsza. — Predīdesī pred līcem, uhotovatī putī Jeho. — Napravītī nohī nasa na puty mīra. — Klyatsza Hoszpogy Davīdu īsztīnnoju, ī ne otverzsetsza jeja. — Ī tamo puty, īmzse javlyu jemu szpaszenije moje. — Szlava: Ī nōnyi: allīluja. — Prijdīte, vszī szohlaszno voszchvalīm Joanna Kresztītelya: ī druha Chrīsztova.

Szidalen, hl. 8. Da radujetsza otec, matī vozveszelīsza, jako proroka na zemlī rodīla jeszī dnesz, Bohozvannaho Predtecsu ot obiscsanija. Neplodō mladenca pītajet Kresztītelya, ī radujetsza Zacharia rozsdennomu, hlaholya: Razrisīsza jazōk moj tvoīm prīsesztvijem na zemlyu, szvitīlynīcse velīkaho Szvita! voīsztīnu csudo preszlavno.

Szlava: Ī nōnyi: Blahodarīm Tya Prīsznogyivo Bohorodīce, ī velīcsajem Csīsztaja, ī poklanyajemsza, voszpivajuscse Rozsdesztvo Tvoje Blahodatnaja, vopijuscse nepresztanno: Szpaszī nasz Gyivo vszemīlosztīvaja, jako blahaja, ī demonov īszchītī szlovopolozsenija sztrasnaho v csasz īszpōtanija, da ne poszramīmsza rabī tvoī.

Ot junosztī mojeja: sztr. 104.

Prokīmen, hl. 4. Ī tō otrocsa, prorok Vōsnyaho narecsesīsza.

Jevanh. ot Lukī zacs. 3.

Po 50. Pszalmi, Szlava: Molītv radī Predtecsī Tvojeho Mīlosztīve, ocsīsztī mnozsesztvo szohrisenij nasīch. — Ī nōnyi: Molītv radī Precsīsztōja: Tazse sztīch. Pomīluj mja Bozse:

Sztīchīra hl. 2. Īzse īz csreva: sztr. 260.

Na Kanonyich Īrmoszī hl. 4. 1. Trīsztatō kripkija Rozsdejsza o Gyivō, bezsztrasztija vo hlubīnyi dusī trīcsasztnoje potopī, molyusza, da Tebi jako v tīmpanyi, vo umerscsvlenije tyilesze pobidnoje voszpoju pinije.

Katavaszija. Otverzu uszta moja: sztr. 124.

3. Ne mudrosztiju ī szīloju ī bohatsztvom chvalīmszǯa, no Toboju Otcseju üposztasznoju mudrosztiju Chrīszte: nyiszty bo szvjat pacse Tebe, Cselovikolyubcse.

4. Szǯigyaj vo szlavi: sztr. 124.

5. Nōnyi vosztanu, prorocseszkī recse Boh, nōnyi proszlavlyuszǯa, nōnyi vozneszuszǯa, padsaho prijem ot Gyivō, ī ko szvitu umnomu voznoszǯaj mojeho Bozsesztva.

6. Prijdoch vo hlubīnō morszkija, ī potopīla mja jeszty burǯa mnohīch hrichov: no jako īz hlubīnō vozvedī zsīvot moj, Mnohomīlosztīve.

7. Junosī trī vo Vavīlonyi, velyinije mucsītelevo na bujsztvo prelozsse, poszregyi plamene vopijachu: Blahoszloven jeszī Hoszpodī Bozse otec nasīch.

8. Īzbavītelyu vszǯich vszeszīlyne, poszregyi plamene blahocsesztvovavsōja, sznīz-sed oroszīl jeszī, ī naucsīl jeszī pitī: vszǯa gyila, blahoszlovīte, pojte Hoszpoda.

Velīcsaj duse moja, csesztnoje rozsdesztvo Chrīsztova Kresztītelya ī Predtecsī.

9. Szokrovennoje Bozsije neīzrecsennoje v Tebi szoversajetszǯa javsztvennoje taīnsztvo, Gyivo precsīsztaja! Ībo Boh īz Tebe voplotīszǯa za mīloszerdije; tyimzse Tya jako Bohorodīcu velīcsajet.

Velīcsaj duse moja, pokajanija propovidnīka, Joanna Predtecsu.

Szvitīlen, podob. „Zsenō uszlōsīte:“ Predtecsevo dneszǯ radosztotvornoje rozsdenije, szǯitovanije risīt otcsa bezhlaszija, ī rozsdsija neplodsztvo; vozviscsajet zse nasztojascsuju radoszty ī veszelije. Tyimzse ī vszǯa tvarǯ szvitlo toje prazdnujet.

Szlava: Ī nōnyi: Prorocō propovidasa, Aposztolī naucsīsa ī Mucsenīcō bohomudrennō tvojeho Szōna Bohorodīce jaszno īszpovidasa Boha vszǯich, Precsīsztaja. Sz nīmīzse tya velīcsajem, toboju īzbavlyseszǯa drevnyaho oszuzsdenija.

Vszǯakoje dōchanije: sztr. 17.

Sztīchīrō hl. 8. podob. „O preszlavnaho csudesze:“ O preszlavnaho csudesze! īz presztarilōja matere, Bozsija Szlova

provozvisztnīk Jōann dnesz̓ proīzītī tscsītsz̓a; szvjazannōj jazōk jasznyijse rozsdesztvom hlaholatī javlyajet. O neīzhlaholannaho Tvojeho szmotrenija Vladōko! īmzse Chrīszte, szpaszī dusī nasa, jako jedīn mīloszerd.

O preszlavnaho csudesze! v rozsdennōch zsenamī prorok zse prevōssij, maternyaho neplodsztva razrisajet oszuzsdenije, īzse duchom ī szīloju prīsed Īlīīnoju, puty Hōszpodeny īszpravītī. O neīzhlaholannaho Tvojeho blahoutrobija, Vladōko; īmzse Chrīszte, szpaszī dusī nasa, jako jedīn mīloszerd.

O preszlavnaho csudesze! propovidavōj Chrīsztovo ko cselovikom īsztoscsanije, prevōse pokazujet vsz̓ich toho hlaszom, ī rozsdsija razrisajet neplodije szīloju Bozsesztvennoju, ī Zachariīn jazōk. O velīkīch Tvoīch csudesz, Vladōko! īmīzse Chrīszte, szpaszī cstuscsōja Tvojeho velīkaho Predtecsu.

O preszlavnaho csudesze! v rozsdennōch zsenamī Prorok ī Predtecsa prevōse javlyajetsz̓a: prorokov zse prevōssij, ī prīsesztvija Chrīsztova predvozvisztnīk, predvzōhravōj vo utrobi maternī. O z̓ilo velīkīch Tvoīch darovanij, Cselovikolyubcse! īmīzse Chrīszte szpaszī dusī nasa, jako vszeszīlen.

Szlava: hl. 6. Zvizda zvizd Predtecsa, ot neplodnōja utrobō na zemlī razsdajetsz̓a dnesz̓, Joann bohovozsdelyinnōj, ī Chrīsztovu javlyajet zar̓u, vosztok szvōse, vo pravoje virnōch prechozsdenije.

Ī nōnyi: Bohorodīce, Tō jeszī loza: sztr. 170.

Po Szlavoszlovii velīkom (sztr. 19.) tropar̓ Szvjataho. Szlava: Ī nōnyi Jesze ot vika utajennoje: (sztr. 39.)

Na Līturgiī.

Tropar̓, hl. 4. Prorocse ī Predtecse: sztr. 261.

Szlava: Kondak hl. 3. Prezsde neplodō, dnesz̓ Chrīsztova Predtecsu razsdajet, ī toj jeszty īszpolnenije vsz̓akaho prorocsesztva; Jehozse bo prorocō propovidasa, na Szeho vo Jordanyi ruku polozsīv, javīsz̓a Bozsija Szlova prorok, propovidnīk vkupi ī predtecsa.

Ī nōnyi: Zasztupnīce Chrīsztian neposztōdnaja chodataīce ko Tvorcu neprelozsnaja, ne prezrī hrisnōch molenija hlaszō, no predvarī jako blahaja na pomoscs nasz virno vopijuscsīch tī: uszkorī na molītvu ī potscsīsža na umolenije, predsztatelysztvujuscsī prīszno, Bohorodīce cstuscsīch Tya. Īlī Kondak Chrama.

Prokīmen, hl. 7. Vozveszelītsža pravednīk o Hoszpogyi, ī upovajet na Neho.

Ap. zacs. 112. Jevanh. ot Lukī zacs. 1.

Vmiszto „Dosztojno": Velīcsaj duse moja, csesztnoje rozsdesztvo Chrīsztova kresztītelya ī predtecsī Joanna.

Prīcsaszten. V pamjaty vicsnuju budet Pravednīk, ot szlucha zla ne uboītsža. Allīluja.

Na Vecsernī.

(Szvjatōja prepodobnomucsenīcō Fevronīī.)

Na Hoszpodī vozzvach sztīchīrō Predtecsī, hl. 4. Szamohlasznō:

Razrisajet zachariīno molcsanije, rozsdejsža Joann, ībo ne podobase otcu molcsatī, proīz-sedsu hlaszu: no jakozse nevirovavsu pervije, jazōk szvjaza: szīce javlsusža datī otcu szvobozsdenije. Jemuzse ī blahovisztīsža, ī rodīsža hlasz szlova, ī szvita predtecsa, molya o dusach nasīch.

Dnesž hlasz szlova, hlasz za nevirije derzsīmōj razrisajet otecs, ī cerkvī javlyajet blahocsadije, szouzō neplodsztvija razrisaja maternī: szvitīlnīk szvita predhřadet. Zařa szolnca pravdō, vozviscsajet prīsesztvije, vo szozdanije vszich, ī szpaszenije dus nasīch.

Bozsiju Szlovu chotyascsu ot gyivō rodītīsža, anhel ot sztarcseszkīch csreszl proīszchodīt, velīkij vo rozsdenňōch zsenamī, ī prorokov prevōssij. Podobase bo bozsesztvennōch vescsej preszlavnōm bōtī nacsalom, kromi vozraszta īszcsadije. Ī bez szžimene zacsatije. Tvořaj csudesza, vo szpaszenije nase szlava tebi.

Īnō sztīchīrō hl. 4. „Dal jeszī znamenije:". Sztradanije preterpil jeszī tvoīm borenijem szuhubo Fevronio vszechvalnaja, potō vozderzsanija, mucsenija krov szmisīvsī. Tyimzse ī vinec szuhub, blahogyitely tebi darova: ko nemuzse

ī voz sla jeszī īszpescsrena szvitlo, jako gyiva vszeneporocsnaja, ī jako mucsenīca nepobidīmaja.

Dobrotoju tyilesze, kraszotō bozsesztvennōja dusī tvojeja sztekosasža. Jako krin proszijala jeszī, vo obītelech prepodobnōch ubilena, ī krovnōmī tokī obahrena, neviszto vszeneporocsnaja. Tyimzse tya ī nebesznōj krasznōj prijat nevisztnīk, ī csertoh nerazorīmōj, jako gyivu ī mucsenīcu.

Okreszt tebe prijde Fevronio vszechvalnaja, īzbavlyajaj anhel. Ot mladensztva bo Hoszpoda bojascsīsža javīsža. Ī vozlozsena jako vozlozsenije csesztno, szoblyudeno vszederzsītelyu. Tyimzse poprala jeszī Szelīnovo bezumije, ī uszerdno vosztekla jeszī ko Chrīsztu zsenīchu tvojemu.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 8. Vīzsgy Jelīszavet: sztr. 261.

Na Sztīchovnyi sztīchīrō īz Oktoīcha. Szlava: Ī nōnyi: hl. 6. Jelīszavet zacsat predtecsu blahodatī, gyiva zse Hoszpoda szlavō. Čilovasztyisža obi materī, ī mladenec vzōhrasža. Vnutr bo rab chvalyase Vladōku. Udīvīvsīsža zse matī predtecseva, nacsat vopītī: otkudu mnyi sze, da matī Hoszpoda mojeho prijde ko mnyi. Da szpaszet lyudī otcsajannōja, īmijaj veliju mīloszty.

Tropaŕ, hl. 4. Prorocse ī predtecse prīsesztvija Chrīsztova, dosztojno voszchvalītī tya nedoumijem mō, lyuboviju cstuscsiī tya: neplodsztvo bo rozsdsija ī otcseje bezhlaszije razrisīsža, szlavnōm ī csesztnōm tvoīm rozsdesztvom, ī voploscsenije szōna bozsija, mirovī propovidujetsža.

Tropaŕ Szvjatōja, hlasz tojzse. Ahnīca tvoja Īszusze Fevronia, zovet veliīm hlaszom: tebe zsenīse moj lyublyu, ī tebe īscsuscsī sztradalcsesztvuju, ī szraszpīnajusža, ī szpohrebajusža krescseniju tvojemu, ī sztrazsdu tebe radī, jako da carsztvuju vo tebi, ī umīraju za tya, da ī zsīvu szo toboju: no jako zsertvu neporocsnuju prijmī mja, szo lyuboviju pozsersujusža tebi. Toja molītvamī, jako mīlosztīv szpaszī dusō nasa.

29. Junija.

Szv. Aposztolov Petra ī Pavla.

Na velīčij Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: hl. 2. Kiīmī pochvalynōmī vincō uvjazem Petra ī Pavla? razgyilennōja tyileszō, ī szovokuplennōja duchom, bohopropovidnīkov pervosztojatelī? ovoho ubo jako Aposztolov prednacsalynīka, ovoho zse jako pacse vsźich trudīvsaszᶻa. Szīch bo voīsztīnu dosztojno bezszmertnōja szlavō vincō vincsajet Chrīsztosz Boh nas, īmijaj veliju mīloszty. 3.

Kiīmī pisznennōmī dobrotamī voszpojem Petra ī Pavla? bohorazumnija krīlyi, preletyivsōja koncō, ī ko nebeszī vozneszsōjaszᶻa, ruči Jevanhelija blahodatī, nożi īsztīnnaho propovidanija, rikī premudrosztī, kresztnōja rohī, īmīzse demonov krov Chrīsztov nīzlozsī, īmijaj veliju mīloszty. 3.

Kiīmī duchovnōmī pisznymī pochvalīmī Petra ī Pavla? bezbozsija zaklavsōja nezatōkajemaja uszta, sztrasnōja Ducha mecsī, Rīma szvitlaja udobrenija, vszeja vszelennōja pītatelī, novaho zavita bohopīszannōja szkrīzsalī mōszlennōja, jazse v Szionyi Chrīsztosz vozhlaszī, īmijaj veliju mīloszty. 2.

Szlava: hl. 4. Trīkratnōm voprosenijem, jezse, Petre, lyubīsī lī mja, trīkratnoje otverzsenije Chrīsztosz īszpravīl jeszty. Tyimzse ī ko Tajnovidcu Szīmon: Hoszpodī, vszᶻa viszī ī vszᶻa znajesī; Tō viszī, jako lyublyu Tya. Tyimzse ko nemu Szpasz: paszī ovcō moja! paszī īzbrannōja moja, paszī ahncō moja, jazse mojeju kroviju sznabgyich vo szpaszenije. Toho molī, bohoblazsenne Aposztole, darovatī nam veliju mīloszty.

Vchod. — Prokīmen dne, sztr. 95. — Cstenije.

Na Lītiī, hl. 2. szamohlaszen: Hradīte szoborī dneszᶻ virnōch, blahochvalynoje ī krasznoje szobranije: blahodatī īzbrannōja chītrecō, Petra ī Pavla, podobnōmī chvalamī vincsajem, jako nezavīsztno vszᶻim szlovo vszᶻijavsōja, szo szīmī ī blahodaty Ducha obohatīsa; ī īsztīnnaho vīnohrada szuscse lozije, hrozd zril nam vozgyilasa, ve-

szelyascs szerdca nasa. Ko nīmzse otkrovennōm līcem ī csīsztoju szovisztiju vozopijem, hlaholyuscse: Radujtesz̓a razorītelije bezszlovesznōch, ī szluzsītelije szlovesznōch. Radujtesz̓a vsz̓ich Tvorca ī Sztroītelya īzbranija krasznaja. Radujtesz̓a chodataī blahīch, ī othonītelije lesztnōch. Īchzse da umolīm, molītīsz̓a prīszno ko Zīzsdītelyu ī Ucsītelyu, mīr kripkosztojatelen miru darovatī, ī dusam nasīm veliju mīloszty.

Ucsenīkī Chrīsztovō, ī osznovanija Cerkve, īsztīnnōja sztolpō ī sztyinō, ī trubō Bozsesztvennōja Chrīsztovōch ucsenij ī sztradanij, verchovnōja Petra ī Pavla, jako vszeho mira predsztatelī, voszchvalīm; szii bo obtekse sīrotu vszeja zemlī, jakozse ralom vsz̓ijasa viru, ī vsz̓im bohorazumije vszadīsa, Trojcseszkojejavlyajuscse szlovo. O Petre, kamenyu ī osznovanije! ī Pavle, szoszude īzbrannōj! īzse ī szopr̓azsennii volī Chrīsztovō, vsz̓a prīvlekosa ko bohorazumiju jazōkī, hradō zse ī osztrovō; jevrejev zse pakī ko Chrīsztu vozvedosa, ī molyat szpasztīsz̓a dusam nasīm.

Petre, verchovne szlavnōch Aposztol, kamenyu virō! ī Pavle csudne, szvjatōch Cerkvej vitija ī szvitīlynīcse! Bozsesztvennomu presztolu predsztojascse, o nasz Chrīsztu molītesz̓a.

Pavle, uszta Hoszpodnya, osznovanije ucsenij, īnohda ubo honītely Īszusza Szpasza, nōnyi zse ī pervopresztolynīk Aposztolov bōv, blazsenne: tyimzse neīzhlaholannaja vīgyil jeszī mudre, dazse do tretijaho nebesze voz-sed, ī vzōval jeszī: Prijdīte szo mnoju, ī blahīch ne līsīmsz̓a.

Hl. 2. Vōsnyaho Jeruszalīma hrazsdane, kameny virō, vītiī Cerkve Chrīsztovō, Trojcseszkaja dvoīca, mira lovcō, osztavlyse dnesz̓ jazse na zemlī, otīdosa sztradanijem ko Bohu, ī molyatsz̓a Jemu szo derznovenijem, szpasztīsz̓a dusam nasīm.

Szlava: hl. 5. Premudroszty Bozsija, szoprīsznoszuscsnoje Szlovo Otcseje, jakozse vo Jevanhelijach predrecse: mnohoplodnōja lozō vō jeszte, vszechvalynii Aposztolī, īzse hrozd zril ī kraszen, vo vitvich vasīch nosz̓ascsiī, jehozse virnii jaduscse, uszlazsdajem vkusz ko veszeliju.

Petre, kamenyu virō! ī Pavle, pochvalo vszelennōja! utverdīte sztado, jezse sztyazsaszte ucsenii vasīmī.

Ī nōnyi: Blazsīm Tya: sztr. 138.

Na Sztīchovnyi, hl. 1. Jazse po vszя hradō uzō ī szkorbī tvoja, kto szkazset szlavne Aposztole Pavle? trudō, bolyiznī ī bgyinija, jazse vo alcsbi ī zsazsgyi zlosztrasztija, jazse vo zīmi ī nahotyi, kosnīcu ī zsezlobijenija, kamenometanija, ī obchozsdenija, hlubīnō īsztoplenija: pozor bōl jeszī Anhelom ī cselovikom. Vszя ubo preterpil jeszī, o ukriplyajuscsem tya Chrīsztyi, da mir prīobrascsesī, o Chrīsztyi Īszuszi Hoszpogyi tvojem. Tyimzse molīm tya, tvorascsiī pamjaty tvoju virno, nepresztanno molī, szpasztīszя dusam nasīm.

Vo vszu zemlyu īzōde viscsanije īch, ī v koncō vszelennōja hlaholō ich.

Jazse po vszя hradō vjazanija ī szkorbī tvoja kto īszpoviszty, szlavne Aposztole? īlī kto predsztavīt podvīhī ī trudō tvoja, īmīzse trudīlszя jeszī vo Jevanheliī Chrīsztovi, da vszя prīobrascsesī, ī Chrīsztu prīvedesī Cerkov? No sziju, proszī, szochranītī dobroje tvoje īszpovidanije, dazse do konecsnaho īzdōchanija, Pavle Aposztole ī Ucsītelyu Cerkvej.

Nebesza povidajut szlavu Bozsiju, tvorenije zse ruku jeho vozviscsajet tvergy.

Szvitīlynīkī velīkija Cerkve, Petra ī Pavla voszchvalīm: pacse bo szolnca vozszijasa na tverdī virō, ī jazōkī zarami propovidanija ot nevigyinija vozvedosa: ov ubo na kresztyi prīhvozsdszя, ko nebeszī sesztvije tvorя, īgyizse carsztvija klyucsī ot Chrīszta prijat; ov zse mecsem uszicsen bōv, ko Szpaszu otsed, po dosztojaniju ublazsajetszя; ī oba Īzraīlya vozviscsajut, jako na szamoho Hoszpoda nepravedno rucī prosztersa. Tyimzse molītvamī īch Chrīszte Bozse nas, na nō satajuscsōjaszя nīzlozsī, ī pravoszlavnōch viru utverdī, jako cselovikolyubec.

Szlava: hl. 6. Prazdnīk radoszten vozszija koncem dnesь, vszecsesztnaja pamjaty premudrōch Aposztol ī verchovnōch, Petra ī Pavla. Tyimzse ī Rīm szradujetszя, līkovsztvuja vo pisznech ī piniīch. Prazdnujem ī mō bratije, vszecsesztnōj szej deny szoversajuscse, ī pojuscse: Radujszя Petre Aposztole, īszkrennij druzse tvojeho Ucsī-

telya, Chrīszta Boha naseho. Radujsя Pavle vszelyubeznyijsij, propovidnīcse virō, ī ucsītelyu vszelennōja. Jako īmija derznovenije, szupruzse szvjatoīzbrannōj, Chrīszta Boha naseho molīte, szpasztīsя dusam nasīm.

Ī nōnyi: Tvorec ī Īzbavītely: sztr. 54.

Po Nōnyi otpuscsajesī: Tropar̓, hl. 4. Aposztolov pervopresztolynīcō, ī vszelennōja ucsītelije, Vladōku vszich molite: mīr vszelennyij darovatī, ī dusam nasīm veliju mīloszty.

Na Utrenī.

Na Boh Hoszpogy: Aposztolov pervopresztolynīcō: 2, Szlava: nōnyi: Jezse ot vika: sztr. 39.

1. Szidalen, hl. 8. podob. „Premudrosztī:" Hlubīnu lovlenija osztavly, szo nebesze prijem ot Otca bozsesztvennoje otkrovenije Szlova voploscsenija, ī szo derznovenijem virno vopil jeszī Zīzsdītelyu tvojemu: Bozsija Tya vim Szōna jedīnoszuscsna. Tyimzse po dosztojaniju voīsztīnu pokazalsя jeszī kameny virō, ī klyucsar̓ blahodatī, Petre Aposztole! molī Chrīszta Boha hrichov osztavlenije darovatī, prazdnujuscsōm lyuboviju szvjatuju pamjaty tvoju.

Szlava: hl. 1. podob. „Kamenī": Cerkovnaho kamenya, vszechvalynaho Petra, ī pobornīka Pavla, mirszkuju mrezsu, dosztojno voszchvalīm virniī, jako īmuscsīch klyucsī nebesznōja; ot nīch bo proszvitīsя vszelennaja viroju Trojcseszkoju. Szlava Proszlavlysemu vasz, szlava Ukriplsemu vō, szlava Darovavsemu vasz radī zsīzny vicsnuju.

Ī nōnyi: Ruci Tvoī Bozsesztvenniī, īmīzse Szozdatelya noszīla jeszī Gyivo preszvjataja, voploscssahosя blahosztōneju, prosztersī, umolī Jeho, īzbavītī nasz ot īszkusenij ī sztrasztej ī bid, chvalyascsīch Tya lyuboviju, ī vopijuscsīch: Szlava Vszelysemusя vo Tya, szlava Proīz-sedsemu īz Tebe, szlava Īzbavlysemu nasz rozsdesztvom Tvoīm.

2. Szidalen hl. 8. podob. „Premudrosztī": Szo nebesze zvanije ot Chrīszta prijem, javīlsя jeszī propovidnīk Szvita; vszich blahodatī ozarīl jeszī ucsenymī: zakona bo szluzsenije pīszannaho īzsztruhav, virnōm oblīsztal jeszī razum ducha. Tyimzse ī vo tretije nebo dosztojnyi vzatsя

prevōszprenno, ī vo raj dosztīhl jeszī, Pavle Aposztole! molī Chrīszta Boha, szohrisenij osztavlenije darovatī, prazdnujuscsōm lyuboviju szvjatuju pamjaty tvoju.

Szlava: hl. 4. podob. „Javīlsža jeszī": Szvitolucsnōmī szijaniī, jakozse zvizdō, zemnōja koncō proszviscsajete ucsenymī szvjatōja propovidī, nebeszniī taīnnīcō, Hoszpodnī Aposztolī.

Ī nōnyi: Teploje zasztuplenije szuscsōm vo bidach, ī pomoscsnīcu nasu, ī ko Bohu preminenije, jejuzse tlī īzbavīchomsza, Bohorodīcu, virniī ublazsajem.

Chvalīte īmja Hoszpodne: sztr. 99.

Velīcsajem vasz, Aposztolī Chrīsztovō Petre ī Pavle, vesž mir ucsenymī szvoīmī proszvitīvsīch, ī vsža koncō ko Chrīsztu prīvedsīch.

Sztīchī: Nebesza povidajut: sztr. 194. — Vōsnyaho Jeruszalīma hrazsdanō voszchvalīm, Petra ī Pavla: Ucsenīkī Chrīsztovō.

Sžidalen, hl. 8. podob. „Premudrosztī": Verchovnōja javlsōjasža ot ucsenīk velīkija szvitīlynīkī ī szvitlō, Petra da voszchvalīm ī premudraho Pavla: ohnem bo Bozsesztvennaho proszijavsōja Ducha, mhlu prelesztī popalīsa vséu; tyimzse ī vosnyaho carsztvija oruzsnīcō dosztojnyi pokazasasža, ī blahodatī szopresztolynīcō. Szeho radī vopijem Aposztolī Chrīszta Boha! prehrisenij osztavlenije īszproszīte, prazdnujuscsōm lyuboviju szvjatuju pamjaty vasu.

Szlava: Ī nōnyi: Jako vszeneporocsnaja Neviszto Tvorca, jako neīszkuszomuzsnaja Matī Īzbavītelya, prijatelīscse jako szuscsī Utyisītelya prepitaja! bezzakoniju mja szuscsa szkvernoje obītelīscse, ī biszom īhralīscse vo razumi bōvsa, potscsīsža ot tyich zlogyijsztva mja īzbavītī; ī szvitloje zsīlīscse dobrogyitelej szoversī szvitonosznaja Netlyinnaja! otzsenī oblak sztrasztej ī vōsnyaho prīcsasztija szpodobī ī szvita nevecsernyaho, molītvamī Tvoīmī.

Ot junosztī mojeja: sztr. 104.

Prokīmen hlasza, 4. Vo vsžu zemlyu īzōde viscsanije īch, ī v koncō vszelennōja hlaholō īch.

Jevanhelije ot Joanna zacs. 67.

Po 50. Pszalmī Sztīchīra hl. 6. Blahocsesztija īsztīnnōja propovidnīkī, ī Cerkve preszvitlōja zvizdō, pisznymī, pochvalynōmī pocstīm, Petra kamenya virō, ī Pavla īsztīn-

naho ucsītelya, ī taīnnīka Chrīsztova: szīī bo īsztīnnoje szlovo vszijavse vo szerdcach virnōch, vszim plodonoszije darujut, ī molyat Chrīszta Boha, szpasztīsza dusam nasīm.

Na Kanonyich Īrmoszī, hl. 4. 1. Nyiszty Tebi podoben, preproszlavlennōj Hoszpodī! rukoju bo kripkoju īzbavīl jeszī lyudī, jazse sztyazsal jeszī, Cselovikolyubcse.

Katavaszija: Otverzu uszta: sztr. 124.

3. Ne mudrosztiju: sztr. 263.

4. Szej Boh nas, ot Gyivō voploscssza, ī jesztesztvo obozsīv, Jehozse voszpivajuscse vopijem: Szlava szīlyi Tvojej Hoszpodī.

5. Sztyazsavōj nō īzbrannōja lyudī, kroviju Tvojeju Hoszpodī, Tvoj mīr dazsgy nam, vo jedīnomōszlīī szochranyaja sztado Tvoje.

6. Vo kītyi Chrīszte trīdnevnovav Jona, propīsza Tya bezszmertnaho, jako mertva voleju, vo szerdci zemnyim trīdnevnovavsa.

7. Vo nacsalyi beznacsalynoje Szlovo szo Otcem ī Duchom, Szōn jedīnorodnōj, blahoszloven jeszī, ī prevoznoszīmōj, Bozse otec nasīch.

8. Vszacseszkaja nosza j neprīsztupnoju Tvojeju szīloju Chrīszte, prepodobnōja Tvoja otrokī vo plamenī oroszīl jeszī, zovuscsōja: blahoszlovīte, vsza gyila Hoszpodnya, Hoszpoda.

Velīcsaj duse moja, tverdōj kameny Petra, ī szoszud īzbrannōj Pavla, Chrīsztovōja Cerkve,

9. Tya preszlavnuju nevisztu, ī precsīsztuju Bohorodīcu, Zīzsdītelya rozsdsuju nevīdīmīch zse ī vszich vīdīmōch, pisznymī velīcsajem.

Velīcsaj duse moja, csesztnuju dvoīcu verchovnōch Aposztol.

Szvitīlen, podob. „Zsenō uszlōsīte:" Aposztolov vszī verch voszpojem. Petra ī Pavla bozsesztvennōja, vszelennōja szvitīlynīkī, propovidnīkī virō, bohoszlovnōja trubō, ucsenij szkazatelī, cerkovnōja sztolpō, ī razorītelī lesztī.

Szlava: Ī nōnyi: Bohorodīcsen. Velīkoje ī preszlavnoje rozsdesztva tvojeho taīnsztvo, bohoradovannaja otrokovīce ī Bohomatī Gyivo, prorocō propovidasa, aposztolī naucsīsa, mucsenīcō īszpovidasa; anhelī zse voszpivajut, ī cselovicō poklanyajutsza.

Vszakoje dōchanije da chvalīt Hoszpoda: sztr. 17.

Sztīchīrō 4, hl. 4. podob. „Zvannōj szvōse:“ Szo nebesze blahodaty prijem; jehda voprosenije ucsenīkom Szpasz dvanadeszatocsīszlennōm recse Aposztolom: Koho mja hlaholyut cselovicō bōtī? Tohda ubo lucssij Aposztolov Petr, bohoszlovsztvuja otviscsa, jaszno vozopīv: Tō jeszī Chrīsztosz, zsīvaho Boha Szōn. Tyimzse dosztojno ublazsajetsza, jako szvōse prijem otkrovenije, vjazatī zse ī risītī pravedno prijem.

Īzse ot Otca javlysza Bozsije Szlovo, koho mja nepscsujete? voprosase Chrīsztosz. Tō zsīvaho Otca Szōn, jako vszich usztō bohohlaszuja, abije vozopīl jeszī; tyimzse ī blazsen jeszī Szīmone var Jona, vozmezdije prijal jeszī; ībo szlavīt Boh, szeho virno szlavjascsōja, ī ko voszprijatiju bohatno prīzōvajet, ī kamenya tebe neposztōdna, Cerkvī vodruzsenije ī osznovanije polozsī.

Szvōse zvan bōv, a ne ot cselovik, jehda zemnaja tyma pomracsī ocsī tyilesznōja, necsesztija oblīcsaja szitovanije, tohda nebesznōj szvit oblīszta mōszlennii ocsī, blahocsesztija otkrōvaja kraszotu. Tyimzse poznal jeszī īzvogyascsaho szvit īz tymō, Chrīszta Boha naseho. Jehozse molī, szpasztī ī proszvitītī dusō nasa.

Chrīsztopropovidnīk szōj, kresztnuju pochvalu noszaj, tō mnohoracsītelynuju Bozsesztvennuju lyubov jako zrascsīch szvjazujuscsuju ko zselajemomu, voīsztīnu pacse vszich prorazszudīl jeszī. Tyimzse ī uznīk prozvalsza jeszī Chrīsztov, napasztej neudobsztvo, jako szladcsajseje pīscsī vszakija īzvolīvōj; ī csesztnōja koncsīnō razrisenija szpodobīlsza jeszī, zsīvōj Vladōci tvojemu: Jehozse molī, szpasztī ī proszvitītī dusī nasa.

Szlava: hl. 6. Vszecsesztnōj Aposztolov prīszpi prazdnīk Cerkvī Chrīsztovi, chodatajsztvujuscsij szpaszenije vszim nam. Tajno ubo voszpleszkavse, ko szīm rcim: Radujtesza szvitīlynīcō szuscsōm vo tymi, mōszlennaho Szolnca zarī oblīsztajuscsiī. Radujtesza Petre ī Pavle, ucsenij Bozsesztvennōch osznovanija nezōblema, druzī Chrīsztovō, szoszudī csesztniī! prijdīte poszredī nasz nevīdīmo, szpodoblyajuscse darov nevescsesztvennōch, vas prazdnīk voszchvalyajuscsīch pisznymī.

Ī nōnyi: Bohorodīce, tō jeszī loza: sztr. 170.

Na Līturgiī.

Tropar̓, hl. 4. Aposztolov pervopresztolynīcō: sztr. 270.

Szlava: Kondak, hl. 2. Tverdōja ī bohoviscsannōja propovidatelī, verch Aposztolov Tvoīch Hoszpodī, prijal jeszī, vo naszlazsdenije blahīch Tvoīch ī pokoj: bolyiznī bo onyich ī szmerty prijal jeszī pacse vsz̓akaho vszeplodija, jedīne szvidōj szerdecsnaja.

Ī nōnyi: Zasztupnīce Chrīsztian: sztr. 265. Īlī Kondak chrama.

Prokīmen, hl. 8. Vo vsz̓u zemlyu īzōde viscsanije īch, ī v koncō vszelennōja hlaholō īch.

Ap. zacs. 193. Jevanh. ot Maft. 67.

Vmiszto Dosztojno: Velīcsaj duse moja, tverdōj kameny Petra, ī szoszud īzbrannōj Pavla, Chrīsztovōja cerkve.

Prīcsaszten. Vo vsz̓u zemlyu īzōde viscsanije īch:

Vo vecser.

(Szobor szv. aposztolov 12.)

Na Hoszpodī vozzvach: pojem sztīchīrō 3 pīszannōja na sztr. 267. Kiīmī pochvalynōmī: — Kiīmī pisznennōmī: — Kiīmī duchovnōmī:

Poszem 12. Aposztolom trī:

Hl. 4. Podoben: Jako doblya: Jako szamovīdcō ī szvīgyitelije szlova voploscsenija, ucsenīcō prebohatiī ublazsajetesz̓a: jako molnija bo szijajuscsiī, miru javīsztesz̓a: ī jako horō mōszlennōja szladoszty īszkapajete: jako prīsznotekuscsōja rikī rajszkija razgyilīvsesz̓a, jazōcseszkija cerkvī bozsesztvennōmī napajajete vodamī.

Jako lucsō blīsztajuscsiī zar̓amī duchovnōmī, vo mir vesz̓ poszlanī bōszte, csudesz gyivsztvo nezavīsztno podajuscse. Szluzsītelije Chrīsztovōch taīn bōvse, ī bohopīszannōja szkrīzsalī Bozsija blahosztī napīszannōja, bohonaucsennaho zakona: szvjascsennotaīnnīcō prebohatiī.

Rōbarszkaja troszty, lyubomudrōch satanije, ī vītijszkija sztruī precserta, bohomudrają ucsenija, īzobrazsenij dohmatō: ī taīn blahīch jaszno īzlozsīvse Jevanhelije, ī pīscsī prīsznoszuscsnōja prīcsasztije, ī Anhelszkoje naszlazsdenije, ī prebōvajuscsuju szlavu.

Szlava: hl. 6. Vszecsesztnōj Aposztolov: sztr. 273. Ī nōnyi: Kto tebe ne ublazsīt: sztr. 53.

Na Sztīchovnyi, hl. 4. podob. „Dal jeszī znamenije:“ Dal jeszī chvalenije Cerkvī Tvojej Hoszpodī, csesztnōja Aposztolō tvoja, vo nejzse proszijaszta mōszlennōja szvitīlnīkī, Petr zse ī Pavel, jakozse zvizdō szlovesznōja vszelennuju ozaŕajuscse: īmīzse proszvitīl jeszī zapadnōj mrak, Īszusze vszeszīlyne, Szpasze dus nasīch.

Sztīch. Vo vszu zemlyu īzōde viscsanije īch (sztr. 233.)

Dal jeszī utverzsdenije Cerkvī Tvojej Hoszpodī, Petrovu tverdoszty, ī Pavlov razum, ī szvitluju mudroszty: ī oboju Bohohlaszije īsztīnnoje, bezbozsija veliju preleszty othonyajuscseje. Tyimzse taīnsztvenno naucsajemī ot oboīch, pojem Tya: Īszusze vszeszīlyne, Szpasze dus nasīch.

Nebesza povidajut szlavu Bozsiju: (sztr. 194.)

Dal jeszī obraz obrascsenija szohrisajuscsōm, oba Aposztolō szvoja: ovaho ubo otverhsahosza Tebe vo vremja sztrasztī, ī pokajavsasza; ovaho zse propovidī Tvojej szoprotīvlyajuscsasza, ī virovavsa; ī oboju szoboru pervosztojatelysztvujuscsīch druhov Tvoīch, Īszusze vszeszīlyne, Szpasze dus nasīch.

Szlava: Chrīsztosz, kameny Aposztolov īzbrannyijsij, Toboju vo szebi Cerkov osznova, ī vrata adova ne odolyijut jeretīcseszkaja basznoszlovija, nīzse prevratyat varvarszkaja satanija. Sziju ubo īszchītī ot bid ī īszkusenij, molītvamī Tvoīmī, Petre preblazsenne.

Ī nōnyi: Ot vszakīch bid rabō szvoja szochranyaj, blahoszlovenna Bohorodīce Gyivo! da tya proszlavlyajem nadezsdu dusam nasīm.

Po Nōnyi otpuscsajesī: Tropaŕ, hl. 4. Aposztolov pervopresztolynīcō: sztr. 270.

Szlava: hl. 8. Vo vszu zemlyu īzōde viscsanije vase Szvjatiī, jako prijemse Ducha ohnennōmī jazōkī, īdolszkuju leszty popalīszte ī mrezseju szlovesz lyudī zabluzsdsōja ulovīszte vo viru: tyim nebesza povidajut szlavu vasu, tvorīmaja zse vamī tvergy vozviscsajet, ī mō szo nīmī zovem vo pamjatī vasej: szpaszī Bozse vszich nasz dvanadeszatī Aposztol tvoīch molītvamī.

Ī nōnyi: Bohorodīcsen, po hlaszu ī po dnyu.

Vo Negyilyu dnya 16. Julija, īlī vo pervuju po tom zse dnī:

Pamjaty szv. Otec sesztī vszelenszkīch Szoborov.

—=—

Na velīčij Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: sztīchīrō voszkresznō 4. ī Otcev 6.

Hl. 6. Īz csreva rodīlszja jeszī prezsde dennīcō, ot Otca bezmateren prezsde vik, ascse ī Arij tvarj Tya a ne Boha szlavīt, derzosztiju szmisaja Tya Zīzsdītelya tvarem bezumno, vescsesztvo ohnya vicsnaho szebe szokrovīscssztvujaj: no szobor īzse vo Nīkeī, Szōna Bozsija Tya propovida Hoszpodī, Otcu ī Duchu szopresztolyna. (2-dō.)

Razdrannuju Chrīsztovu rīzu ī raszterzannuju peszlīmī cselyusztymī, mudri szsīszte, csesztnii otcō, zritī nahotu szeho nīkakozse terpjascse, jakozse Szīm ī Jafet otecseszkuju drevle. Poszramīszte neszmōszlennaho, ī toho jedīnomōszlennīkī, Arija hnyivu tezoīmenītnaho. 2.

Makedonyanō ī Nesztorianō, ī Evtīchianō, ī Dioszkorjanō, Apollinarianō zse ī Szavellianō, ī Szevīrjanō, volkī tyazskija prīsedsōja vo kozsach ovcsiīch, dalecse ot sztada Szpaszova jakozse īsztīnnii pasztōrije othnaszte, nahī ot kozs ovcsiīch treokajannōja posztavlyse īzrjadnyi; tyimzse vasz ublazsajem. 2.

Szlava: hl. 6. Taīnsztvennōja dneszj Ducha trubō: sztr. 129.

Ī nōnyi: Dohmat hlasza.

Vchod. Prokīmen dne. Ī cstenije.

Sztīchovnō voszkresznō. Szlava: hl. 4. Molebnuju pamjaty: sztr. 129.

Troparj, hl. 8. Preproszlavlen jeszī: sztr. 129.

Na Utrenī.

Po Boh Hoszpogy: Troparj voszkreszen, 2.

Szlava: Preproszlavlen jeszī: sztr. 129.

Ī nōnyi: Īzse nasz radī: sztr. 68.

Po Kaftīszmach Szjidalnō Oktoīcha.

Kanon voszkreszen prīlucsīvsahoszja hlasza.

Katavaszija: Otverzu uszta moja: sztr. 124.

Na Chvalītech Sztīchīrō voszkr. 4. ī Otcev 4. Vsze szobravse: sztr. 129. Vsze prijemse: Vsze szobravse: ī Szlava Hl. 8. Szvjatōch Otec sztr. 130.
Ī nōnyi: Preblahoszlovenna jeszī: sztr. 18.

Na Līturgiī.

Po vchogyi tropar voszkreszen ī Otcev: Preproszlavlen jeszī: sztr. 129.

Kondak voszkreszen. Szlava: Kondak hl. 8. Aposztol propovidanije ī otec dohmatō, cerkve jedīnu viru zapecsatlyisa: jazse ī rīzu noszascsī īsztīnō, īsztkanu ot jezse szvōse bohoszlovija, īszpravlyajet ī szlavīt blahocsesztija velīkoje taīnsztvo.
Ī nōnyi: Kondak chrama (īlī „Zasztupnīce chrīsztianov“ sztr. 266.)

Prokīmen voszkreszen, poszem hl. 4. Blahoszloven jeszī Hoszpodī Bozse otec nasīch, chvalyno ī proszlavleno īmja tvoje vo vikī.

Prīcsaszten: Chvalīte: Druhij: Radujtesza Pravedniī: sztr. 233.

---

20. Julija.

Szv. proroka Īlija Theszvītyanīna.

Na Velīcij Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: hlasz 1. podob. „Nebesznōch csīnov“: Īzse Theszvītyanīna Īliju, koleszniceju ohnennoju, ot zemlī scsedre prelozsīvōj Szlove! szelo molītvamī szpaszī nasz virno tya szlavjascsīch, ī toho tvorascsīch radosztno bozsesztvennuju pamjaty ī szpaszennuju.

Vo truszi ī vīchri tonci, vīgyil jeszī Bozsije prīsesztvije, Īlije bohoblazsenne, proszviscsajuscse tya drevle; na koleszníci zse szigya csetverokonnyij, nebo prejizsdal jeszī sztrannolyipno, udīvlyajem bohoduchnovenne.

Jereī sztudnōja nozsem zaklal jeszī, nebo jazōkom na zemlyu ne dozsdītī uderzsal jeszī, revnosztiju bozsesztvennoju razzsehsza; Jelīszszeja zse īszpolnīl jeszī, mīlotī podanijem szuhubōja, mudre Īlije, bozsesztvennōja blahodatī.

Hl. 2. szamohl. Szvitīlnīcō vozszijasa vszelennyij dva, vszeszvitlōj Īlija ī Jelīszszej: ov ubo bozsesztvennōm szlovom nebesznōja kaplī zatvorī, ī cara oblīcsī, na kolesznīci zse ohnennyij na nebesza vozneszesza; ov zse bezcsadnōja vodō īszcilī, ī szuhubu blahodaty prijem, Jordanszkija sztruī razgyilī. Ī nōnyi szo Anhelō līkujuscse, o nasz molyat, szpasztīsza dusam nasīm.

Jazse na vozduszi kolesznīca tya podjemsī ohnenoszna, jako vo truszi na nebesza, ohneduchnovennuju blahodaty tebi csudesz podade, Īlije Theszvītyanīne, netlyinna tya szotvorsī, jezse ne vīgyitī szmertī, dondezse ubo propoviszī vszacseszkīm koncsīnu. Tyimzse prijdī, podaja nam tvoīch īzpravlenij nakazanije.

Szvitīlnīcse nevecsernij cerkvej, bozsesztvennoju revnosztiju razzsīhajem Īlije prorocse, nebesznōja kaplī zatvorīl jeszī; ī vranom pītan bōv, cara oblīcsīl jeszī, ī szvjascsennīkī umorīl jeszī; ohny szo nebesze szvel jeszī; ī pjatydeszatnīka dva umorīv, napītal jeszī vdovīcu jelejem ī mukī maloju horsztiju, ī szōna jeja molītvoju voszkreszīl jeszī; ohny razzsehl jeszī vo vogyi; Jordanszkija sztruī pis presel jeszī; kolesznīceju zse ohnennoju na nebesza vozneszlsza jeszī; Jelīszszeju blahodaty szuhubuju podal jeszī. Molīsza nepresztanno Bohu, szpasztīsza dusam nasīm.

Szlava: hl. 6. Prijdīte pravoszlavnōch szovokuplenije, szosedsesza dnesz vo precsesztnyim chrami bohohlaholīvōch prorok, pszalomszkī voszpojem szlīcsnuju piszny, szīch proszlavlysemu Chrīsztu Bohu nasemu, ī veszelijem ī radosztiju vozopijem: Radujsza zemnōj Anhele ī nebesznōj cselovicse, Īlije velīkoīmenīte. Radujsza īzse szuhubuju blahodaty ot Boha prijemōj, Jelīszszeje vszecsesztne. Radujtesza zasztupnīcō teplīī, ī predsztatelī ī vracseve dus ī tyilesz Chrīsztolyubīvōch lyudej: ot vszakaho prīloha szoprotīvna ī obsztojanija, ī vszakīch bid īzbavīte virno szoversajuscsōja vszeprazdensztvennuju pamjaty vasu.

Ī nōnyi: Kto tebe ne ublazsīt: sztr. 53.

Vchod. Prokīmen dne. Cstenije.

Īgyizse chram Cerkvī na Lītiī sziī sztīchīrō. Hl. 4. Netlyinnaho szojedīnenija prīcsasztnīk, blazsenne Prorocse, bōl jeszī,

o Božī Szpasī tvojem; molītvoju Jordan razgyilīv, po szuchu presel jeszī, ī na ohnennyij kolesznīcī jako na nebesza voszchīscsen bōl jeszī, szuhubuju blahodaty Jelīszszeju osztavly. Tyimzse molīm tya: ascse ī tyilom voszchīscsen bōl jeszī, no duchom ot nasz ne razlūcsajszja, ī vszehda Chrīsztu molīszja, szpasztīszja dusam nasīm.

Szvitozaren oblak, bozsesztvennōj Prorocse javīlszja jeszī, īszkapaja tucsu bohorazumija vszīm virnōm, napajaja bohatno vīnom veszelija vszīch, viroju prītekajuscsīch ko bozsesztvennyijsemu chramu tvojemu. Tyimzse molīm tya bozsesztvennōj Prorocse, ī bohovīdcse Īlije: pobidō na vrahī korolyu nasemu daruj, ī dusam nasīm veliju mīloszty.

Szamoderzscu umu ploty pokorīl jeszī, bozsesztvennōj Īlije prorocse, uszerdno voszchozsdenija jako po sztepenem vo szerdcī tvojem polahaja. Tyimzse ī nepravdovavsa carja oblīcsīv, hnyiva Bozsija zaprescsenije īzrek; ī sztudnōja szvjascsennīkī jako nepravednō nozsem pohubīl jeszī, ī vszīch naucsīl jeszī jaszno vopītī: voīsztīnu jedīn jeszty Boh, jehozse Īlija propovida.

Szlava: hl. 6. O necsesztīva carja povelyinija! o poszta īszpolnena krove ī bezzakonija! Zapovida poszt, da ubijsztvo szotvorīt, ī abije ubijen bōszty Navuftej Īzraīltyanīn. Csto zse Prorocse ko szīm rekl jeszī? Jako tako hlaholet Hoszpogy: ponezse bez pravdō muzsa Īzraīltyanīna ubīl jeszī, takozsde ī tvoja krov prolijana budet, ī bludnīcō vo krovī tvojej īzmōjutszja. No molītvamī Chrīszte tvojeho proroka ī propovidnīka, takovaho bezcselovicsesztva īzbavī dusī nasa, jako cselovikolyubec.

Ī nōnyi: Bohorodīce tō jeszī loza: sztr. 170.

Na Sztīchovnyi, hl. 8. podob. „O preszlavnaho csudesze:" Īlija prorok predīvnōj, zareju um proszvitīv, vesz bōszty bozsesztven; ī carja necsesztīva szud nepravednōj zrja, nehodujet. Tyimzse ī szudom Bozsiīm otrecsenije poszōlajet na neho; takozsde ī carīcu jako nemīlosztīvu ī zlatolyubīvu, szudu Bozsiju predade. No molītvamī Chrīszte Tvojeho proroka Īlīī, szpaszī vszīch nasz, jako mīloszerd.

Mojszej ī Aaron vo jerejech jeho, ī Szamuīl vo prīzōvajuscsīch īmja jeho.

Dokolyi Hoszpodī, puty necsesztīvōch szpijetszꙝa? prorocse rekl jeszī, Tō naszadīl jeszī, ī vkorenīsaszꙝa, ī szotvorīsa plod bezzakonija; voīsztīnu ī szamī zlyi pohībosa necsesztijem szvoīm; vozopijut ko tebi, ī ne uszlōsīsī. Vszkuju mī pokazal jeszī necsesztije szudej zakonopresztupnōch?

Tō jeszī Jerej vo vikī po csīnu Melchīszedekovu.

Īzse csesztnoje tvoje voszchozsdenije prazdnujuscsīch, csesztnōj vo proroꙝich velīkij Īlije! tvoīmī molītvamī ot bid īzbavlyaj ī szkorbej, ī lyutōch nachozsdenij, da vszehda tebe preszlavnōj Prorocse, Chrīsztoīmenītiī lyudije pocsītajem ī ublazsajem.

Szlava: hl. 6. Prorocse, propovidnīcse Chrīsztov, presztola Velīcsesztvija nīkohdazse otsztupajesī, ī kojemuzsdo bolyascsu prīszno predsztoīsī. Vo vōsnīch szluzsa, vszelennuju blahoszlovjajesī. Vszꙝudu proszlavlyajem, proszī ocsīscsenija dusam nasīm.

Ī nōnyi: Tvorec ī Īzbavītely moj: sztr. 54.

Po Nōnyi otpuscsajesī: Tropaꙝ hl. 4. Vo plotī Anhel, prorokov osznovanije, vtorōj Predtecsa prīsesztvija Chrīsztova Īlija szlavnōj, szvōse poszlavōj Jelīszszejevī blahodaty, neduhī othonyatī, ī prokazsennōja ocsīscsatī; tyimzse ī pocsītajuscsōm jeho tocsīt īszꙝilenija.

Szlava ī Nōnyi: „Jezse ot vika“ sztr. 39. (Īgyizse Lītija: trop. szvjataho 2-dō ī „Bohorodīce Gyivo“ 1-dō.)

Na Utrenī.

Po Boh Hoszpogy: Vo plotī Anhel: 2. Szlava: Ī nōnyi: Jezse ot vika utajennoje: sztr. 39.

1. Szꙝidalen, hl. 1. Na ohnennuju kolesznīcu, jako na krīlu vitrennyu voz-sed bozsesztvennōj Prorocse, ko nebeszem preszlavno sesztvije dneszꙝ tvorīsī, szvōse szuhubuju blahodaty ī mīloty Jeliszszejevī osztavly.

Szlava: Ī nōnyi: Materꙝ tya Bozsiju molīm vszī, Gyivu voīsztīnu ī po rozsdesztvi javlysujuszꙝa, lyuboviju prībihajuscsiī ko tvojej blahosztī: tebe bo īmamī hrisniī predsztatelynīcu; tebe sztyazsachom vo napasztech szpaszenije, jedīnu vszeneporocsnuju.

2. Szꙝidalen, hl. 3. Chram Tvoj Bozsesztvennōj vszꙝim īszꙝilenija nezavīsztno īsztocsajet, Prorocse precsudne: szo Jelīszszejem bo predīvnōm Chrīsztu vkupi molīteszꙝa,

nīzposzlatī mīr mirovī, ī lyudem cstuscsōm vasz veliju mīloszty.

Szlava: Ī nōnyi: Kijzsdo, īgyizse szpaszajetsža, tamo pravedno ī prītekajet; ī koje īnoje takovoje prībizsīscse, jako tō Bohorodīce, pokrōvajuscseje dusī nasa?

Polüjelej: sztr· 99.

Velīcsajem tya, prorocse Bozsij Īlije szlavne, ī pocsītajem jezse akī na nebesza szo plotiju, ohnennoje voszchozsdenije tvoje.

Sztīch: Sze udalīchsža bihaja, ī vodvorīchsža vo pusztōnī. — Vozzsada tebe dusa moja, koly mnozsīceju tebi ploty moja. — Īsztīnu tvoju ī szpaszenije tvoje rich. — Ne szkrōch mīlosztī tvojeja ī īsztīnnō tvojeja ot szonyma mnoha. — Pravdō tvojeja ne szkrōch vo szerdcī mojem. — Ī jazōk moj poucsītsža pravgyi tvojej, vesž deny chvalyi tvojej. — Szlava: Ī nōnyi: allīluja, 3.

Sžidalen, hl. 8. Premudrosztī jako racsītely bōv, Prorocse vszecsesztne, nepravedna caŕa nepravdujuscsa javi oblīcsīl jeszī, ī uvirīl jeszī vopītī: Voīsztīnu Boh jedīn jeszty, īzse Īlijeju propovidujemōj. Otsžudu zse Jezavely o voszchīscsenii ī o zlatolyubiī oblīcsīl jeszī, prorocse ī predtecse prīsesztvija Chrīsztova, Īlije velīkoīmenīte: molī Chrīszta Boha, hrichov osztavlenije darovatī, voszchozsdenije virno szlavjascsōm.

Szlava: Ī nōnyi: Jako Gyivu ī jedīnu vo zsenach, tya bezsžimenno rozsdsuju Boha plotiju, vszī blazsīm rodī cselovicsesztiī: ohny bo vszelīsža vo tya Bozsesztva, ī jako mladenca pītajesī Zīzsdītelya ī Hoszpoda. Tyim anhelszkij ī cselovicseszkij rod, dosztojno szlavīm preszvjatoje Rozsdesztvo tvoje, ī szohlaszno vopijem tī: molī Chrīszta Boha, szohrisenij osztavlenije darovatī poklanyajuscsōmsža viroju vszeszvjatomu Rozsdesztvu tvojemu.

Sztepenna. Ot junosztī mojeja: sztr. 104.

Prokimen, hl. 4. Tō jeszī Jerej vo vikī, po csīnu Melchīszedekovu.

Jevanh. ot Lukī zacs. 14.

Po 50. Pszalymi Sztīchīra, hl. 4. Na ohnennoj kolesznīći na oblak vžalsža jeszī, ī vo sztranu szvitovīdnu prelozsīlsža jeszī, o Theszvītyanīne Īlije, sztudnōja prorokī poszramīv. Īzse nebo szlovom szvjazavōj, tako razrisī ī nasa szohrisenija, ko Hoszpodu molītvamī tvoīmī, ī szpaszī dusō nasa.

Na Kanonyich Īrmoszī, hl. 2. 1. Poīm Hoszpodevī vo morī drevle lyudī nasztavlysemu, ī vo nem Faraona szo vszevoīnsztvōm pohruzīvsemu, piszny pobidnuju: jako proszlavīsz̉a.

3. Na kamenī mja virō utverdīv, raz-sīrīl jeszī uszta moja na vrahī moja; vozveszelī bo sz̉a duch moj vnehda pitī: nyiszty szvjat, jakozse Boh nas, ī nyiszty praveden; pacse tebe, Hoszpodī.

4. Uszlōsach Hoszpodī, szluch tvojeho: sztr. 105.

5. Szvita podatelyu, ī vikov tvorcse, Hoszpodī vo szvityi tvoīch povelyinij nasztavī nasz, razvi bo tebe īnaho Boha neznajem.

6. Bezdna szohrisenij obōde mja poszlyidnyaja; no jako proroka Jonu Hoszpodī, Hoszpodī vozvedī īz īsztlyinija zsīvot moj.

7. Kupīna vo hori: sztr. 105.

8. Usztrasīsz̉a otrokov blahocsesztīvōch, szoobraznaho dusī neszkvernaho tyila, ī usztranīsz̉a voszpītannōj vo bezmirnom vescsesztvi, ne utruzsden ohny, prīsznozsīvuscsu zse īzuvjadsu plamenyu, vicsnujuscsaja piszny voszpivasesz̉a: Hoszpoda vsz̉a gyila pojte, ī prevoznoszīte vo vsz̉a vikī.

9. Jazse prezsde szolnca: sztr. 105.

Szvitīlen. Szvit na ohnennyij csetverokonnoj kolesznīcī, nebosesztvenna tya pokazavōj oruzsnīka Īlije, ne pozsre vkonec; ohny bo jazōkom ohnennōm prīvlekl jeszī nīzu, ī īzszusīl jeszī tucsī.

Szlava: Na nebesznōja kruhī ohnennoju koleszníceju vozneszlsz̉a jeszī; ī nōnyi tvoju szoversajuscsōja pamjaty virno, nazīraja jako Szvita blīz szōj, szvit mōszlennōj nam davaj.

Ī nōnyi: Īzse ot Bohu mirovī podannōm blahīm, tō vīna bōla jeszī Bohorodīce: no ī nōnyi molī o obscsem szpaszeniī, blahopreminnaho Boha.

Vsz̉akoje dōchanije da chvalīt Hoszpoda: sztr. 17.

Na Chvalītech sztīchīrō na 6, hlasz 8. podob. „Csto vasz narecsem :“ Jehda tō Prorocse csudnōj, Bohu dobrogyiteliju ī zsītijem csīsztōm szorasztvorīvsz̉a szo nīm, oblaszty prijem, tvar̉ po razumu īzmirīl jeszī, ī dverī dozsdevnōja voleju zatvorīl jeszī, ī szvōse ohny nīzvel jeszī, ī vrahī pohubīl jeszī, molī szpasztīsz̉a dusam nasīm.

Revnosztiju Hoszpodneju raszpalyajem, bezzakonnōja carī tō īzoblīcsīl jeszī javi, sztudnōja szvjascsennīkī tō umorīl jeszī teplyi, vzseh ohny vo vogyi, Blazsenne: pīscsu zse negyilannuju īsztocsīl jeszī, ī vodō Jordanszkija mīlotiju tvojeju preszʼikl jeszī, molī szpasztīszʼa dusam nasīm.

Jehda tō Prorocse pokazal jeszī na zemlī jako voīsztīnu juzse na nebeszī zsīzsny, zsīzniju szuscseju vo tebi szosztavnoju obohatyijaszʼa, otroka mertva tvoīm vdochnovenijem voszkreszīl jeszī, szmertī kromi na lyita lucssa prebōvajesī, na koleszīcu ohnennuju vszʼil jeszī, na vōszotu vozvōsajem; molī szpasztīszʼa dusam nasīm.

Hl. 1. szamohl. Īlija revnīvōj ī sztrasztej szamoderzsec, na vozduszʼi noszīm bjase dneszʼ, vszemirnaho taīnnīk szpaszenija nacsīnately. O szlavō csesztnōja, jejzse szpodobīszʼa neboparnōj prorok, ī prorokov īzrʼadnoje udobrenije! szej bo vo plotī Anhel, ī bezploten cselovik pokazalszʼa īszpravlenymī. Jehozse chvalyascse, rcim: Zasztupī nasz Mudre, vo deny szudnōj.

Duchovnōmī pisznymī prorokī Chrīsztovō vszī voszchvalīm: Īlija bo Theszvītyanīn nebosesztvennīk bōszty, ī mīlotiju Jelīszszej blahodaty prijat szuhubu ot Boha, ī szvitīlynīcō szvitlīī vszelennyij javīsaszʼa, molyascse nepresztanno o dusach nasīch.

Davīdszkī dneszʼ virnīī, proroka Hoszpodnya pisznymī pocstīm, Īliju Theszvītyanīna, revnītelya preszvitla: szej bo jazōkom nebo jako kozsu zatvorī, ī zemlyu plodovītuju neplodnu szotvorī. O preszlavnahō csudesze! zemlen cselovik, nebeszem odozsdītī dozsgya ne dade. O csudesze! tlyinen cselovik vo netlyinije ogyijavszʼa, ī na nebesza vosztecse ohnennoju koleszīceju, mīlotiju zse Jelīszszeju szuhubu blahodaty darovav, carʼa oblīcsaja, ī lyudī nepokorīvōja hladom rasztlyivajet, jereī sztudnōja vszʼa poszramī, ī vdovīcsa szōna szlovom voszkreszī. Toho molybamī Chrīszte Bozse nas, vo mīri szochranī pravoszlavnaho korolya naseho, ī pobidō odolyinija na vrahī tomu daruj.

Szlava: hl. 8. Prorokov verchovnīkī, ī vszeszvitlōja szvitīlynīkī vszelennōja, vo pisznech pocstīm virnīī, Īliju ī Jelīszszeja, ī Chrīsztu vozopijem radosztno: Blahoutrobne

Hoszpodī, podazsgy lyudem tvoīm molybamī prorok tvoīch, osztavlenije hrichov ī veliju mīloszty.

Ī nōnyi: Vladōcsīce, prijmī molītvō rab tvoīch, ī īzbavī nasz ot vsząkija nuzsdō ī pecsalī.

Na Līturgiī.

Tropar, hl. 4. Vo plotī Anhel: sztr. 280.

Szlava: Kondak, hl. 2. Prorocse ī provīdcse velīkīch gyil Boha naseho, Īlije velīkoīmenīte, viscsanijem tvoīm usztavīvōj vodotocsnōja oblakī, molī o nasz jedīnaho Cselovikolyubca.

Ī nōnyi: Kondak chrama īlī „Zasztupnīce Chrīsztianov“: sztr. 265.

Prokīmen, hl. 4. Tō jeszī Jerej vo vikī, po csīnu Melchīszedekovu.

Prīcsaszten. Vo pamjaty vicsnuju budet Pravednīk, ot szlucha zla ne uboītsza. Allīluja.

Na Vecsernī.

Prepod. Otec nasīch **Szīmeona Chrīszta radī Jurodīvaho ī Joanna szposztnīka jeho.** Ī szvjataho **Proroka Jezekiīlya.** Sztīchīrō prepodobnōch Hl. 4. Podoben: „Dal jeszī znamenije:“ Vo pusztōnyu vszelsesza jedīnomōszlijem blazsenniī, plotszkaja dvīzanija, posztom ī molītvamī, ī vīgyiniī szvitlōmī uvjadīszte javi. Szerdca zse ujasznīszte, prijatno szogyilavse duchovnōm predanijem Szīmeone ī Joanne, monasesztvujuscsīch utverzsdenije.

Buīmī prītvoreniī, mudreca zlobō obezumīl jeszī blazsenne, szoversaja preszlavnaja, gyijsztvuja znamenija, demonō othonya, proszviscsaja szuscsōja v noscsī hrichovnyij Otcse. Ī um neszmuscsen poszregyi plīscsej szoblyul jeszī, Szīmeone bezsztrasztije ot Boha prijem.

Szmīren mudrovanijem, ī mīlosztīv ī boholyubīv, ī lyubve īszpolnen, javīlsza jeszī bohodochnovenne. Umīlen ī krotok, jakozse anhel po zemlī obchogya, ī zsītije īmija nebesznoje: tyimzse pocsī na tebi, jakozse na csīsztotyi blazsenne Szīmeone, Otec ī Szōn ī Duch szvjatōj.

Īnō sztīchīrō proroka, hl. 8. Podoben: „O Preszlavnaho csudesze:“ Jezekiīle csudne, juzse pacse uma molniju, ī szlavu neīzrecsennuju Hoszpodnyu premudre, cheruvīmō bozsesztvennōmī noszīmī ī voszchogyascsu, ī pivajemu

tmamī uszt, uma csīsztotoju, umno vīgyil jeszī, predocsīsztīv dusu ī tyilo, bohoblazsenne.

Jezekiīle bohoprijatne, jako Chrīsztov podobnīk, csuzsdaho dolha tomītelsztvo preterpil jeszī, lyutyi īsztyazajem, prednapīszuja chotyascseje csesztnaho radī kreszta, bōtī miru szpaszenije bohojavlenne ī īzbavlenije. Jehozse prīcsasztītīsz̓a vsz̓im nōnyi umolī voszpivajuscsōm tya.

Jezekiīle bohodochnovenne, szvītok prijem īz rukī vszederzsītelya, javi meda szladcsajsī usztom, szuscsennojavlenen bohovīden, ī bohoszlov bohozrītelen, tō bōl jeszī, prohnyivajuscsemu szoboru, ot Boha szlavne razum podav.

Szlava: Ī nōnyi: Bohorodīcsen: Radujsz̓a dusam proszviscsenije, szohrisajuscsōm proscsenije, neradīvōm īszpravlenije. Radujsz̓a utyisenije ī radoszty, szkorbjascsīch pomoscsnīce. Radujsz̓a blahaja, nemoscsnōch dus īsz̓ilenije. Radujsz̓a prīmīrenije ko Bohu ī chodataīce, szerafīm vsz̓ich jako szuscsī szvjatyijsī csīsztaja.

Kresztobohorodīcsen. Csto zrīmoje vīgyinije, jezse moīma ocsīma vīdītsz̓a o Vladōko; szoderzsaj vsz̓u tvar̓, na drevo vozdvīzsen bōv, ī umīrajesī vsz̓im dajaj zsīzny: Bohorodīca placsuscsīsz̓a hlaholase: jeda uzri na Kresztyi voznoszīma, īz neja neīzrecsenno vozszijavsaho Boha ī cselovika.

Na Sztīchovnyi vsze īz Oktoīcha. Tropar̓, hl. 4. Bozse Otec nasīch, tvor̓aj prīszno sz namī po tvojej krotosztī, ne osztavī mīloszty tvoju ot nasz: no molītvamī īch vo mīri upravī zsīvot nas.

Tropar̓, Proroka: hl. 2. Proroka tvojeho Jezekiīlya pamjaty Hoszpodī prazdnujuscse, tyim tya molīm, szpaszī dusī nasa.

Ī nōnyi: Bohorodīcsen po hlaszu ī dnyu.

6. **Avguszta.**

Preobrazsenije Hoszpoda Boha ī Szpasza naseho Īszusza Chrīszta.

—=—

Na velīcij Vecsernī.

(Blazsen muzs: pojem tokmo, kohda szej Prazdnīk szlucsītsza vo Negyilyu īlī Ponegyilynīk.)

Na Hoszpodī vozzvach: Sztīchīrō szamohlasznō, hl. 4. Prezsde kreszta Tvojeho Hoszpodī, hora nebeszī podobjasesza, ī oblak jako sziny protyazasesza, Tebi preobrazujuscsusza, ot Otca zse szvīgyitelysztvujemu. Tamo bi Petr szo Jakovom ī Joannom, jako chotyachu bōtī sz Toboju ī vo vremja predanija Tvojeho, da vīgyivse csudesza Tvoja, ne usztrasatsza sztradanij Tvoīch. Īmzse poklonītīsza nasz vo mīri szpodobī, velīkija radī Tvojeja mīlosztī. 2.

Prezsde kreszta Tvojeho Hoszpodī, poīm Ucsenīkī na horu vōszoku, preobrazīlsza jeszī pred nīmī, lucseju szīlō ozaraja īch: otszudu ubo cselovikolyubijem, otonudu vlasztiju, pokazatī chotya voszkreszenija szvitloszty. Jehozse ī nasz Bozse, vo mīri szpodobī, jako mīlosztīv ī cselovikolyubec. 2.

Hora jazse īnohda mracsna ī dōmna, nōnyi zse csesztna ī szvjata jeszty, na nejzse nozi tvoī sztojasztyi, Hoszpodī: previcsnoje bo szokrovennoje taīnsztvo na poszlyidok javleno szotvorī sztrasnoje Tvoje preobrazsenije, Petru ī Joannu ī Jakovu. Īzse takova szijanija līca Tvojeho ne terpjascse, ī szvitlosztī rīz Tvoīch, nīc na zemlī pokrōvachusza; īzse ī uzsaszom oderzsīmī, dīvlyachusza, vīgyascse Mojszeja ī Īliju, hlaholyuscsa szo Toboju chotyascsaja prīklyucsītīsza Tebi; ī hlasz ot Otca szvīgyitelysztvovase, hlaholya: Szej jeszty Szōn moj vozlyublennōj, o nemzse blahoīzvolīch, Toho poszlusajte, īzse ī darujet mirovī veliju mīloszty. 2.

Na hori vōszodi preobrazssza Szpasz, verchovnōja īmija ucsenīkī, preszlavno oblīsztal jeszty, pokazuja jako vōszotoju dobrogyitelej oblīsztavse, ī Bozsesztvennyij szlavi szpodobjatsza; hlaholyuscsiī zse szo Chrīsztom Mojszej ī Īlija pokazovachu, jako zsīvōmī ī mertvōmī obladajet, ī īzse drevle Zakonom ī Prorokī hlaholavōj,

jeszty Boh. Jemuzse ī hlasz Otecs īz oblaka szvitla poszlusesztvova hlaholyuscsij: Toho poszlusajte, īzse kresztom ad plyinīvsa, ī mertvōm darujuscsa zsīvot vicsnōj. 2.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 6. Proobrazuja voszkreszenije Tvoje Chrīszte Bozse, tohda poīm trī Tvoja ucsenīkī, Petra ī Jakova ī Joanna, na Ftavor voz-sel jeszī; Tebi zse Szpasze preobrazujuscsusza, Ftavorszkaja hora szvitom pokrōvasesza; ucsenīcō Tvoī Szlove, poverhosa szebe na zemlī, ne terpjascse zritī nevīdīmaho zraka; Anhelī szluzsachu sztrachom ī trepetom; nebesza ubojasasza; zemlya vosztrepeta, vīgyascse na zemlī szlavō Hoszpoda.

Vchod. Prokīmen dne sztr. 95. Cstenije.

Na Lītiī, hl. 2. Īzse szvitom Tvoīm vszu vszelennuju oszvjatīv, na horu vōszodi preobrazīlsza jeszī Blazse, pokazav ucsenīkom Tvoīm szīlu Tvoju, jako mir īzbavlyajesī ot presztuplenija; tyimzse vopijem Tī: Mīloszerde Hoszpodī, szpaszī dusī nasa.

Īzse na hori Ftavorsztyij preobrazssza vo szlavi Chrīszte Bozse, ī pokazav ucsenīkom Tvoīm szlavu tvojeho Bozsesztva, ozarī ī nasz szvitom Tvojeho razumīnija, ī nasztavī na szteżu zapovidej Tvoīch, jako jedīn blah ī cselovikolyubec.

Īzse prezsde szolnca szvit Chrīsztosz, tyilesznyi na zemlī zsītelysztvuja, ī prezsde Kreszta vsza jazse sztrasnaho szmotrenija szoversīv boholyipno, dnesz na Ftavorsztyij īhori tajno Trojcō obraz pokazuja, īzjascsnōja trī ucsenīkn, Petra ī Jakova ī Joanna na nyu vozvel jeszty na jedī yi, ī malo szkrōv plotī voszprijatije, preobrazīsza pred nīmī, javlyaja nacsaloobraznōja dobrotō blaholyipije, ī to ne vszeszoversenno; ovo īzvisztvuja tōja, vkupi ī scsagya, da ne kako szo zrakom ī jezse zsītī pohubjat, no jako mozsachu vmiscsatī tyilesznōmī ocsīma szterpjascse. Ī prorokov verchovnōja Mojszeja ī Īliju prīvel jeszty, neprekoszlovnyi szvīgyitelysztvujuscsōja Jeho Bozsesztvo, ī jako Toj jeszty īsztīnnoje Otecseszkaho szuscsesztva szijanije, hoszpogysztvujaj zsīvōmī ī mertvōmī. Tyimzse ī oblak jakozse szīny objat īch, ī hlasz szvōse Otecs īz oblaka sumno predszvīgyitelysztvujuscs ī hlaholyuscs: Szej jeszty, Jehozse netlyinno īz csreva prezsde dennīcō

rodīch, Szōn vozlyublennōj moj, Jehozse poszlach szpasztī vo Otca ī Szōna ī Ducha szvjataho krescsajemōja, ī īszpovidajuscsōja virno, jako nerazgyilyna jeszty jedīna derzsava Bozsesztva: Toho poszlusajte. Szam ubo cselovikolyubcse Chrīszte Bozse, ī nasz ozarī szvitom neprīsztupnōja Tvojeja szlavō, ī dosztojnō pokazsī naszlyidnīkī bezkonecsnaho carsztvija Tvojeho, jako preblahij.

Szlava: hl. 5. Prijdīte, vzōdem na horu Hoszpodnyu, ī vo dom Boha naseho, ī uzrīm szlavu preobrazsenija Jeho, szlavu jako jedīnorodnaho ot Otca; szvitom priīmem szvit, ī vozvōsenī bōvse duchom, Trojcu jedīnoszuscsnuju voszpojem vo vikī.

Ī nōnyi: Zakona ī prorokov Tya Chrīszte, tvorca ī īszpolnītelya szvīgyitelysztvovasa, zřascse vo oblaci, Mojszej bohovīdec ī Īlija ohnekolesznīcsnīk ī neopalynōj nebosesztvennīk, vo preobrazsenii Tvojem. Szo nīmīzse ī nasz tvojeho proszviscsenija szpodobī, Vladōko, pitī Tya vo vikī.

Na Sztīchovnyi, hl. 1. Īzse drevle szo Mojszeom hlaholavōj na hori Szīnajsztyij obrazō: Az jeszm, hlaholya, Szōj, dnesź na hori Ftavorsztyi preobrazssźa pred ucsenīkī, pokaza nacsaloobraznuju dobrotu zraka, vo Szebi voszprijem cselovicseszkoje szuscsesztvo: ī takovōja blahodatī szvīgyitelī posztavly Mojszea ī Īliju, obscsnīkī tvořase veszelija, provozviscsajuscsōja szlavnoje kreszta radī ī szpaszītelynoje voszkreszenije.

Sztīch. Tvoja szuty nebesza ī tvoja jeszty zemlya.

Tvojeho jedīnorodnaho Szōna provīgyi duchom plotszkoje ko cselovikom prīsesztvije bohootec Davīd, īzdalecsa ko veszeliju szozōvajet tvař, ī prorocseszkī vzōvajet: Ftavor ī Jermon o īmenī Tvojem vozradujutszźa. Na sziju bo voz-sed horu Szpasze szo ucsenīkī Tvoīmī, ocsernōvseje Adamovo jesztesztvo, preobrazssźa, oblīsztatī pakī szotvorīl jeszī, pretvorīv je vo Tvojeho Bozsesztva szlavu zse ī szvitloszty. Tyimzse vopijem Tī: Szogyitelyu vszźacseszkīch Hoszpodī, szlava Tebi.

Sztīch. Ftavor ī Jermon o īmenī tvojem vozradujetaszźa.

Neoderzsīmoje Tvojeho szvitolītija, ī neprīsztupnoje Bozsesztva, zřascse Aposztolov lucssiī, na hori preobrazsenija beznacsalyne Chrīszte, Bozsesztvennōm īzminī-

sasz̓a uzsaszom; ī oblakom oszijavsesz̓a szvitlōm, hlasz szlōsachu Otcs, īzvisztvujuscs taīnsztvo Tvojeho vocselovicsenija: jako jedīn jeszī ī po voploscsenii, Szōn jedīnorodnōj, ī Szpasz mira.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 6. Petru ī Jakovu ī Joannu, lucssīm ucsenīkom Tvoīm Hoszpodī, dnesz̓ pokazal jeszī na hori Ftavorsztyij szlavu Bozsesztvennaho Tvojeho zraka: vīgyachu bo rīzō Tvoja oblīsztavsōja jako szvit, ī līce Tvoje pacse szolnca; ne terpjascse zritī neszterpīmoje Tvojeho szijanija, na zemlyu nīzpadachu, nikakozse zritī mohuscse; hlasz zse szlōsachu szvīgyitelysztvujuscs szvōse: szej jeszty Szōn moj vozlyublennōj, prīsedōj vo mir szpasztī cselovika.

Po Nōnyi otpuscsajesī: Tropar̓, hl. 7. Preobrazīlsz̓a jeszī na hori Chrīszte Bozse, pokazavōj ucsenīkom Tvoīm szlavu Tvoju, jakozse mozsachu. Da vozszijajet ī nam hrisnōm szvit Tvoj prīsznoszuscsnōj, molītvamī Bohorodīcō. Szvitodavcse, szlava Tebi. 3.

Na Utrenī.

Po Boh Hoszpogy: Preobrazīlsz̓a jeszī: 3.

1. Sz̓idalen, hl. 4. podob. „Udīvīsz̓a Joszīf": Cselovicseszkoje īzminenije jezse szo szlavoju Tvojeju Szpasze, vtoroje ī sztrasnoje Tvojeho prīsesztvija pokazuja, na hori Ftavorsztyij preobrazīlsz̓a jeszī; Īlia ī Mojszej hlaholachu szo Toboju, ī trijech ot ucsenīk szprīzval jeszī, īzse vīgyivse Vladōko szlavu tvoju, blīsztaniju Tvojemu udīvīsasz̓a. Īzse tohda szīm szvit Tvoj vozszijavōj, proszvitī dusī nasa.

2. Sz̓idalen, hl. podob. tojzse. Na hori Ftavorsztyij preobrazīlsz̓a jeszī Īszusze, ī oblak szvitel protyazajuscsasz̓a jako sz̓iny Aposztolō szlavoju pokrō; tyimzse ī na zemlyu nīc padachu, ne terpjascse zritī szvitlosztī neprīsztupnōja szlavō līca Tvojeho, beznacsalyne Szpasze Chrīszte Bozse! Īzse tohda szīm szvit Tvoj vozszijavōj, proszvitī dusī nasa.

Chvalīte īmja Hoszpodne: sztr. 99.

Velīcsajem Tya, zsīvotdavcse Chrīszte, ī pocsītajem preszvjatōja plotī Tvojeja preszlavnoje preobrazsenije.

Velij Hoszpogy ī chvalen žilo, vo hragyi Boha naseho, vo hori szvjatyij Jeho. — Kto vzōdet na horu Hoszpodnyu, īlī kto sztanet na misztyi szvjatyim Jeho. — Hoszpodī, kto obītajet vo zsīlīscsī Tvojem, īlī kto vszelītsža vo szvjatuju horu Tvoju? — Poszlī szvit Tvoj ī īsztīnu Tvoju. — Proszviscsajesī Tō dīvno ot hor vicsnōch. — Ftavor ī Jermon: o īmenī Tvojem vozradujetasža vesž deny. Ī budī szvitloszty Hoszpoda Boha naseho na nasz, ot nōnyi ī do vika. — Szlava: Ī nōnyi: allīluja. — Preobrazujetsža Īszusz moj Hoszpogy na hori Ftavorsztyij: pokazuja szlavu Szvoju.

Sžidalen, hl. 4. podob. „Vozneszōjsža:“ Voz-sed szo ucsenīkī na horu, vo szlavi Otcsī oblīsztal jeszī; szo Mojszejom Īlija Tebi predsztojasa: zakon ī prorocō bo jako Bohu szluzsat. Jemuzse ī szōnovsztvo jesztesztvennoje Rodītely īszpovidaja, narīcase Szōna. Jehozse voszpivajem szo Toboju ī Duchom.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 8. „Povelyinnoje“: Szokrovennuju molniju pod plotiju szuscsesztva Tvojeho Chrīszte, ī Bozsesztvennaho blaholyipija, na szvjatyij pokazal jeszī hori, Blahogyitelyu, proszijav szuscsōm szo Toboju ucsenīkom: īzse razumivse neszterpīmu szuscsu szlavu Tvoju, szvjat jeszī, vozopīsa, jako neprīsztupen szōj, vīgyin bōl jeszī plotiju mirovī, jedīne Cselovikolyubcse.

Sztepenna. Ot junosztī mojeja: sztr. 104.

Prokīmen, hl. 4. Ftavor ī Jermon o īmenī Tvojem vozradujutsža.

Jevanh. ot Lukī zacs. 45.

Po 50. Pszalmi Szlava: Vszacseszkaja dnesž radosztī īszpolnīsasža, Chrīsztosz preobrazīsža pred ucsenīkī.

Ī nōnyi: tojzse.

Sztīchīra, hl. 6. Bozsesztva Tvojeho Szpasze, malu zarju obnazsīv szovoz-sedsōm szo Toboju na horu, premirnōja Tvojeja szlavō szotvorīl jeszī racsītelī; tyimzse uzsaszno zovjachu: Dobro jeszty nam zgyi bōtī! Szo nīmīzse ī mō Tebe preobrazssahosža Szpasza Chrīszta pojem vo vikī.

Na Kanonyich Īrmoszī, hlasz 4. Līcō Īzraīlsztiī: sztr. 254.

Katavaszija: Kreszt nacsertav: sztr. 114.

3. Luk szīlynōch īznemozse, ī nemoscssztvujuscsiī prepojaszasasža szīloju: szeho radī utverdīsža vo Hoszpogyi szerdce moje.

4. Uszlōsach: sztr. 254.

5. Ot szvita preszikij pervorodnōj Szvit, jako vo szvityi gyila pojut Tya Chrīszte, Szogyitelya; vo szvityi Tvojem putī nasa napravī.

6. Vnehda szkorbitī mī, vozopīch ko Hoszpodu, ī uszlōsa mja Boh szpaszenija mojeho.

7. Avraamsztiī vo Vavīlonyi īnohda: sztr. 255.

8. Vo Vavīlonyi otrocō Bozsesztvennoju raszpalyajemī revnosztiju, mucsītelya ī plamene prescsenije muzseszkī poprasa, ī poszregyi ohnya vverzsenī, orosajemī pojachu: Blahoszlovīte, vsža gyila Hoszpodnya, Hoszpoda.

Velīcsaj dusa moja, na Ftavori preobrazīvsahosža Hoszpoda.

9. Rozsdesztvo Tvoje netlyinno javīsža: Boh īz boku Tvojeju projde, jako plotonoszec javīsža na zemlī, ī szo cselovikī pozsīve; Tya Bohorodīce, tyim vszī velīcsajem.

Velīcsaj duse moja, pokazavsaho na Ftavori szlavu szvojeho Bozsesztva.

Szvitilen. Szvite neīzminnōj, Szlove, szvita Otca nerozsdennaho, vo javlennyim szvityi Tvojem dnesž na Ftavori szvit vīgyichom Otca, szvit ī Ducha, szvitom nasztavlyajuscsaho vsžu tvar.

Vsžakoje dōchanije da chvalīt Hoszpoda: sztr. 17.

Sztīchīrō, hl. 4. podob. „Zvannōj szvōse:“ Prezsde csesztnaho Kreszta Tvojeho ī sztradanija, poīm īchzse prorazszudīl jeszī, ot oszvjascsennōch ucsenīk, na Ftavorszkuju Vladōko voz-sel jeszī horu, pokazatī voszchotyiv szīm szlavu Tvoju: īzse ī vīgyivse Tya preobrazīvsasža, ī pacse szolnca proszijavsa, nīc padse, szīlyi Tvojej udīvīsasža, vzōvajuscse: Tō bezlyiten szvit jeszī Chrīszte, ī szijanije Otcseje, ascse ī voleju ploty javīlsža jeszī, neīzminne. 2.

Īzse prezsde vik szōj Boh Szlovo, īzse szvitom jako rīzoju ogyivajajsža, preobrazujuscsijsža pred ucsenīkī Tvoīmī, pacse szolnca, Szlove, proszijal jeszī: Mojszej zse ī Īlia Tebi predsztasa, mertvōm ī zsīvōm Tya Hoszpoda povidajuscse, ī Tvoje szlavjascse neīzrecsennoje szmotrenije ī mīloszty, ī mnohoje mīloszerdije, īmzse szpaszl jeszī mir, hrichom pohībajuscsij.

Ot Gyivīcseszkaho oblaka Tya rozsdenna, ī ploty bōvsa, ī na hori Ftavorsztyij preobrazujuscsahosža Hoszpodī, ī oblakom szvitlōm Tya okruzsajema, hlasz Rodītelev vozlyublennaho Tya Szōna ucsenīkom predsztojascsōm Tebi javi szkazovase jako jedīnoszuscsna, ī jedīnopresztolyna. Tyimzse Petr udīvlyajasža, dobro jeszty zgyi bōtī, hlaholase, ne vidōj jezse hlaholase, Blahogyitelyu mnohomīlosztīve.

Szlava Ī nōnyi: hl. 8. Pojat Chrīsztosz Petra, Jakova ī

Joanna na horu vōszoku na jedīnyi, ī preobrazīsza pred nīmī; ī proszvitīsza līce Jeho jako szolnce, rīzō zse Jeho bōsa bilō jako szvit; ī javīsasza Mojszej ī Ilia szo nīm hlaholyuscse, ī oblak szvitel oszinī īch; ī sze hlasz īz oblaka hlaholyuscs: Szej jeszty Szōn moj vozlyublennōj, o nemzse blahovolīch: Toho poszlusajte.

Szlava vo vōsnīch: sztr. 19.

Na Līturgiī.

Antīfon 1. Voszklīknīte Hoszpodevī vsza zemlya, pojte zse īmenī jeho, dadīte szlavu chvalyi jeho.

Molītvamī Bohorodīcō, Szpasze, szpaszī nasz.

Hlasz hroma tvojeho vo koleszī, oszvitīsa molnija tvoja vszelennuju, podvīzsesza ī trepetna bōszty zemlya.

Molītvamī Bohorodīcō:

Vo īszpovidanije ī vo velelyipotu obleklsza jeszī, ogyijajsza szvitom jako rīzoju.

Molītvamī Bohorodīcō:

Szlava: Ī nōnyi: Molītvamī Bohorodīcō:

Antīfon 2. Horō Szionszkija, rebra sziverova, hrad cara velīkaho.

Szpaszī nō Szōne Bozsij, preobrazīvōjsza na hori, pojuscsōja tī: Allīluja.

Ī vozvede ja vo horu szvjatōnī szvojeja, horu sziju, juzse sztyazsa desznīca jeho.

Szpaszī nō Szōne Bozsij, preobrazīvōjsza:

Szlava: Ī nōnyi: Jedīnorodnōj Szōne:

Vchodnoje. Hoszpodī, poszlī szvit tvoj ī īsztīnu tvoju; ta mja nasztavīszta, ī vovedoszta mja vo horu szvjatuju tvoju.

Tropar. Preobrazīlsza jeszī na hori Chrīszte Bozse: sztr. 289.

Szlava: Ī nōnyi: Kondak, hl. 7. Na hori preobrazīlsza jeszī, ī jakozse vmiscsachu ucsenīcō tvoī, szlavu tvoju Chrīszte Bozse vīgyisa, da jehda tya uzrat raszpīnajema, sztradanije ubo urazumijut volynoje, mirovī zse propovigyat, jako tō jeszī voīsztīnu Otcseje szijanije.

Prokīmen, hl. 4. Jako vozvelīcsīsasza gyila tvoja Hoszpodī, vsza premudrosztiju szotvorīl jeszī.

Ap. zacs. 65. Jevanh. ot Mafteja zacs. 70.

Vmiszto „Dosztojno" prīpiv: Velīcsaj duse moja, na Ftavori preobrazīvsahosza Hoszpoda.

Druhij pripiv. Velīcsaj duse moja, pokazavsaho na Ftavori szlavu szvojeho Bozsesztva.

Prīcsaszten. Hoszpodī, vo szvityi līca tvojeho pojdem, ī o īmenī tvojem vozradujemsz̓a vo vikī. Allīluja.

Na Vecsernī.

(Szvjataho prepodobnomucsenīka Dometia.)

Na Hoszpodī vozzvach, sztīchīrō prazdnīka 3. hl. 4. Podoben: „Zvannōj szvōse:"

Prezsde csesztnaho kreszta tvojeho:

Īzse prezsde vik szōj Boh:

Ot gyivīcseszkaho oblaka: sztr. 291.

Īnō sztīchīrō, szvjataho hl. 6. Podoben: „Vsze otlozsse:" Vsze otlozsīv volsebnoje obajanije, ī perszszkoje szkvernenije, ī merzszkaja szluzsenija: Bohu prītekl jeszī, mudrōm pomōslenijem, okormlyajuscsemu cselovicsesztvo, jehozse īmenem aposztolszkī īzcīlīl jeszī bezszloveszncōch neduhī, ī cselovicseszkija bolyiznī, prītekajuscsīch uszerdno ko tebi uhodnīcse Chrīsztov. Jehozse szo derznovenijem molī, o dusach nasīch.

Vesz̓ vozlozsīl jeszī tvoj zsīvot Hoszpodu, ī teplyi otlucsīlsz̓a jeszī, ko posztnomu tecseniju prepodobne. Molītvu neszumnyinnu, bgyinije vszenocsnoje, pinije nepresztannoje, ī zsītije neporocsnoje, ī anhelszkoje pokazuja. Otsz̓udu gyijsztvijem csudesz obohatīlsz̓a jeszī, viszty bo szlavītī Hoszpogy rabō szvoja. Jehozse szo derznovenijem molī, o dusach nasīch.

Vesz̓ ogyijavsz̓a kresztnōm vszeoruzsijem, ī nerazrusīmōm scsītom virō oblozsīvsz̓a: sztrasen bōl jeszī szuprotīvnōm demonszkīm opolcsenijem, īchzse ī othnal jeszī, ranoju virō pomazavsz̓a, ī bozsesztvennōmī prīzōvaniī. Ī vo puty sesztvujuscsōja szpaszl jeszī vreda onyich, Dometije uhodnīcse Chrīsztov. Jehozse szo derznovenijem molī, o dusach nasīch.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 6. Proobrazuja voszkreszenije Tvoje: sztr. 287.

Vchod. Prokīmen, hl. 7. Boh nas na nebeszī ī na zemlī, vsz̓a jelīka voszchotyi szotvorī. (4-zsdō.)

Na Sztīchovnyi sztīchīrō, hl. 6. Podoben: „Trīdneven": Voobrazssz̓a za mīloszerdije Chrīszte, vo Adama pervaho cselovika ot

Gyivō javīlsža jeszī vtorōj Adam: na hori zse szpasze moj Ftavorsztyij preobrazīlsža jeszī, obnazsaja bozsesztvo tvoje.

Sztīch: Tvoja szuty nebesza, ī tvoja jeszty zemlya.

Udīvīsasža zrascse tvojeja blahodatī lucssiī zakona, preobrazsenija Chrīszte na hori szvjatyij: szo nīmīzse poklanyajemsža tebi, szo Otcem, ī bozsesztvennōm Duchom.

Sztīch: Ftavor ī Jermon o īmenī tvojem vozradujetasža.

Proszviscsajetsža tvar jaszno, tvoīm preobrazsenijem Chrīszte: jezse bozsesztvennōm aposztolom na Ftavori, Mojszeju zse ī Īliī pokazal jeszī Boh szōj, neīzrecsenno proszijav pacse szolnca.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 5. Prijdīte vzōdem: sztr. 288.

Tropar, hl. 4. Posztnīcseszkī predpodvīzavsža na hori, umnaja vrahov opolcsenija vszeoruzsijem kreszta pohubīl jeszī vszeblazsenne. Pakī zse ko sztradalcsesztvu muzseszkī obleklsža jeszī, ubīv Kopronīma mecsem virō: ī oboīch radī vincsalsža jeszi ot Boha, prepodobnomucsenīcse Dometije prīsznopamjatne.

Szlava: Ī nōnyi: prazdnīka hl. 7. Preobrazīlsža jeszī: sztr. 289.

15. Avguszta.

Uszpenije preszv. Bohorodīcō.

—=—

Na velīčij Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: sztīchīrō hl. 1. O dīvnoje csudo! Īsztocsnīk zsīznī vo hrobi polahajetsža, ī lyisztvīca ko nebeszī hrob bōvajet. Veszelīsža Gethszīmanije, Bohorodīceny szvjatōj dome! Vozopijem virniī, Havriīla īmuscse csīnonacsalynīka: Blahodatnaja radujsža, sz Toboju Hoszpogy, podajaj mirovī Toboju veliju mīloszty. 3.

Dīvnō Tvoja tajnō Bohorodīce! Vōsnyaho presztol javīlasža jeszī Vladōcsīce, ī ot zemlī ko nebeszī presztavīlasža jeszī dnesž; szlava Tvoja boholyipnaja, bohopodobnōmī szijajuscsī csudeszō. Gyivō, szo Materiju Carevoju na vōszotu vozneszītesža. Blahodatnaja radujsža, sz Toboju Hoszpogy, podajaj mirovī Toboju veliju mīloszty. 3.

Tvoje szlavjat uszpenije Vlasztī ī Presztolī, Nacsala ī Hoszpogysztva, Szīlō ī Cheruvīmī, ī sztrasniī Szerafīmī; radujutsža zemnorodniī, o bozsesztvennyij Tvojej szlavi kraszžascsesža; prīpadajut carije szo Archanhelō ī Anhelō, ī voszpivajut: Blahodatnaja radujsža, sz Toboju Hoszpogy, podajaj mirovī Toboju veliju mīloszty. 2.

Szlava: Ī nōnyi: Bohonacsalnōm manovenijem, ot vszudu bohonoszniī Aposztolō oblakī vōszoči vzīmajemī, dosedse precsīsztaho ī zsīvonacsalynaho Tvojeho tyila, lyubezno lobōzachu; prevōsnija zse nebesznōja Szīlō szo szvoīm Vladōkoju prīsedse, bohoprijatnoje ī precsīsztoje tyilo predszōlajut, uzsaszom oderzsīmī; prekraszno zse predīgyachu, ī nevīdīmo vopijachu, prevōsnīm csīnonacsalijem: Sze Vszecarīca Bohootrokovīca prijde! vozmīte vrata, ī sziju premirno podīmīte prīsznoszuscsaho Materʼ Szvita; Toja bo radī vszerodnoje cselovikom szpaszenije bōszty; na nyuzse vzīratī ne mozsem, ī Toj dosztojnuju cseszty vozdatī nemoscsno; Toja bo preīzjascsnoje prechodīt vszžak um. Tyimzse, precsīsztaja Bohorodīce, prīszno szo zsīvonosznōm Carem ī Rozsdesztvom zsīvuscsī, molīsža vōnu, szochranītī ī szpasztī ot vszžakaho prīloha protīv-

naho novōja lyudī Tvoja; Tvoje bo predsztatelysztvo sztyazsachom, vo vikī szvjatojavlenno blazsascse.

Vchod. Prokimen dne, sztr. 95. Cstenije.

Na Lītiī, hl. 1. Podobase szamovīdcem Szlova ī szluham, ī jezse po plotī Matere Jeho uszpenije vīgyitī, konecsnoje jelīko na nej taīnsztvo: jako da ne tokmo jezse ot zemlī Szpaszovo voszchozsdenije uzřat, no ī Rozsdsija Jeho presztavleniju szvīgyitelysztvujut. Tyimzse ot vszudu Bozsesztvennoju szīloju szobravsesza, Sziona dosztīhosa, ī na nebo īduscsuju predszōlachu, vōssuju Cheruvīm. Jejzse ī mō szo nīmī poklanyajemsza, jako molyascsejsza o dusach nasīch.

Hl. 2. Jazse nebesz vōssaja szuscsī, ī Cheruvīm szlavnyijsaja, ī vszeja tvarī csesztnyijsaja, jazse premnohija radī csīsztotō prīsznoszuscsnaho szuscsesztva prijatelīscse bōvsī, vo Szōnovnyi ruči dnesz vszeszvjatuju predajet dusu, ī szo neju īszpolnyajutsza vszacseszkaja radosztī, ī nam darujetsza velija mīloszty.

Vszeneporocsnaja Neviszta ī Matī blahovolenija Otcsa, jazse Bohu pronarecsennaja, vo szvoje Jemu zsīlīscse neszlītnaho szojedīnenija, dnesz precsīsztuju dusu Tvorcu ī Bohu predajet: juzse bezplotnōch szīlō boholyipno podjemlyut; ī ko zsīvotu presztavlyajetsza szuscsaja Matī Zsīvota, szviscsa neprīsztupnaho Szvita, szpaszenije virnōch, ī upovanije dus nasīch.

Hl. 3. Prijdīte vszī koncō zemniī, csesztnoje presztavlenije Bohomatere voszchvalīm: vo ruči bo Szōna dusu neporocsnuju polozsī. Tyimzse szvjatōm uszpenijem jeja mir ozsīvotvořīvsza, vo pszalymich ī piniīch ī piszňech duchovnōch szo Bezplotnōmī ī Aposztolō prazdnujet szvitlo.

Szlava: hl. 5. Prijdīte prazdnolyubnōch szobor, prijdīte ī līk szosztavīm, prijdīte vincsaīm pisznymī Cerkov; upokojenijem kovcseha Bozsija: dnesz bo nebo prosztīrajet nyidra, prijemlya rozsdsuju vszimī Nevmisztīmaho; ī zemlya īsztocsnīk zsīznī otdajuscsī, blahoszlovenijem ukrasajetsza ī blaholyipijem. Anhelī līk szosztavlyajut szo Aposztolō, uzsaszno vzīrajuscse ot zsīvota vo zsīvot predsztavlyajemu, rozsdsuju Nacsalynīka zsīznī. Vszī poklonīmsza Jej, molyas-

csesźa: szrodnaho prīszvojenija ne zabudī Vladōcsīce, virno prazdnujuscsīch vszeszvjatoje Tvoje uszpenije.

I nōnyi: Voszpojte lyudije Materī Boha naseho, voszpojte: dneszʼ bo vszeszvitluju dusu szvoju vo precsīsztōja dlanī, īzse īz neja Voploscssahoszʼa bez szʼimene, predajet; Jehozse ī molīt nepresztanno, darovatī vszelennyij mīr ī velīju mīloszty.

Na Sztīchovnyi, hl. 4. Prijdīte voszpojem lyudije, preszvjatuju Gyivu csīsztuju, īz nejazse neīzrecsenno projde voploscssźa Szlovo Otcseje, zovuscse ī hlaholyuscse: Blahoszlovenna Tō vo zsenach! blazsenno csrevo vmisztīvseje Chrīszta! Toho szvjatōm rukam dusu predavsī, molīsźa Precsīsztaja, szpasztīsźa dusam nasīm.

Voszkresznī Hoszpodī vo pokoj tvoj, tō ī kīvot szvjatōnī tvojeja.

Davīdszkuju piszny dneszʼ, lyudije, voszpojem Chrīsztu Bohu: prīvedutszʼa, recse, Carʼu gyivō vo szlyid jeja, ī īszkrennyaja jeja prīvedutszʼa vo veszeliī ī radovaniī; ībo ot szʼimene Davīdova, jejazse radī mō obozsīchomszʼa, vo rudi szvojeho Szōna ī Vladōkī szlavno ī pacse szlova prelahajetszʼa. Juzse jako Materʼ Bozsiju voszpivajuscse, vopijem ī hlaholem: Szpaszī nasz īszpovidajuscsīch Tya Bohorodīcu, ot vszʼakaho obsztojanīja, ī īzbavī ot bid dusō nasa.

Klyatszʼa Hoszpogy Davīdu īsztīnnoju, ī ne otverzsetszʼa jeja.

Vszecsesztnoje Tvoje uszpenije, preszvjataja Gyivo csīsztaja, Anhel mnozsesztvo na nebeszī ī cselovicseszkij rod na zemlī ublazsīm, jako Matī bōla jeszī Tvorca vszʼich Chrīszta Boha. Toho molyascsī ne presztaj o nasz, molīmszʼa, īzse na Tya po Bozʼi upovanije polozssīch, Bohorodīce vszepitaja ī neīszkuszobracsnaja.

Szlava: I nōnyi: Jehda īz-sla jeszī Bohorodīce Gyivo, ko īz Tebe Rozsdsemuszʼa neīzrecsenno, bjase Jakov brat Hoszpodeny ī pervōj szvjascsennonacsalynīk, Petr zse csesztnyijsij verchovnīk, bohoszlovov nacsalynīk, ī veszʼ bozsesztvennōj Aposztolyszkij līk, javlennōm bohoszlovijem pisznoszlovjascse bozsesztvennoje ī sztrasnoje Chrīszta Boha szmotrenija taīnsztvo, ī zsīvonacsalynoje ī bohoprijatnoje Tvoje tyilo pohrebse radovachuszʼa, Vszepitaja! Prevōse zse preszvjatōja ī sztarijsija Anhelszkija szīlō, csudeszī dīvjascseszʼa, prīnīkse druh ko druhu, hlaho-

lachu: Vozmīte vasa vrata, ī voszprijmīte Rozsdsuju nebesze ī zemlī Tvorca; szlavoszlovlenymī zse voszpojem csesztnoje ī szvjatoje tyilo, vmisztīvseje namī Nevīdīmaho ī Hoszpoda. Tyimzse ī mō pamjaty Tvoju prazdnujuscse, vopijem Tī Prepitaja: Chrīsztianszkij roh vozneszī, ī szpaszī dusī nasa.

Pō Nōnyi otpuscsajesī: Tropar: hl. 1. Vo rozsdesztvi gyivsztvo szochranīla jeszī, vo uszpeniī mira ne osztavīla jeszī Bohorodīce: presztavīlaszja jeszī ko zsīvotu, Matī szuscsī zsīvota, ī molītvamī Tvoīmī īzbavlyajesī ot szmertī dusī nasa. 3.

Na Utrenī.

Po Boh Hoszpogy: Vo Rozsdesztvi gyivsztvo: 3.

1. Szjidalen, hl. 1. podob. „Hrob tvoj:" Vszecsesztnōj līk premudrōch Aposztol szobraszja csudno, pohrebsztī szlavno Tyilo Tvoje precsīsztoje, Bohorodīce vszepitaja! sz nīmīzse voszpisa ī Anhel mnozsesztvo, presztavlenije Tvoje csesztno chvalyascse, jezse viroju prazdnujem.

2. Szjidalen, hl. 3. podob. „Kraszotyi gyivsztva:" Vo rozsdesztvi Tvojem zacsatije bezszjimennoje, vo uszpeniī Tvojem mertvoszty netlyinnaja: csudo vo csudeszī szuhubo sztecseszja, Bohorodīce! kako bo neīszkuszomuzsnaja, mladopītatelynīca csīszta szuscsī? kako zse Matī Bohu mertvonoszna mīrouchajuscsī? Tyimzse szo Anhelom vopijem Tī: Radujszja Blahodatnaja!

Chvalīte īmja Hoszpodne: sztr. 99.

Velīcsajem Tva, preneporocsnaja Matī Chrīszta Boha naseho, ī vszeszlavnoje szlavīm uszpenije tvoje.

Voszklīknīte Hoszpodevī vszja zemlya, pojte zse īmenī Jeho, dadīte szlavu chvalyi Jeho. — Preszlavnaja hlaholasaszja o tebi hrade Bozsij. — Oszvjatīl jeszty szelenije szvoje Vōsnij. — Vo mīri vkupi usznu ī pocsiju. — Obratīszja duse vo pokoj, jako Hoszpogy blahoszotvorī tebi. — Voszkresznī Hoszpodī vo pokoj tvoj, Tō ī kīvot szvjatōnī Tvojeja. — Domu Tvojemu podobajet szvjatōnya Hoszpodī vo dolhotu dnij. — Pomjanu īmja Tvoje vo vszjakom rogyi ī rogyi. — Szlava: Ī nōnyi: allīluja. — Piszny Tī īszchodnuju prīnoszīm Marije: presztavīlaszja bo jeszī ot zemnōch ko vicsnōm obītelem.

Szjidalen, hl. 4. podob. „Udīvīszja Joszīf: Vozopij Davīde, csto szej prazdnīk, jehozse voszpil jeszī drevle vo knīzji pszalomsztyij? jako dscser Bohootrokovīcu ī Gyivu, prelozsī ju na onō obītelī Chrīsztosz, īzse īz Neja bez szjimene rozsdszja; ī szeho radī radujutszja materī ī dscserī ī ne-

visztō Chrīsztovō, vopijuscse: Radujsža presztavīvsajasža ko vōsnemu carsztviju.

Ot junosztī mojeja: sztr. 104.

Prokīmen, hl. 4. Pomjanu īmja Tvoje vo vsžakom rogyī ī rogyi.

Jevanh. ot Lukī zacs. 4.

Po 50. pszalmi, Sztīchīra, hl. 6. Jehda presztavlenije precsīsztaho Tvojeho tyila hotovlyasesža, tohda Aposztolī obsztojascse odr, szo trepetom zřachu Tya; ī ovī ubo vzīrajuscse na tyilo, uzsaszom oderzsīmī bjachu; Petr zse szo szlezamī vopijase Tī: o Gyivo! vīzsdu Tya jaszno, prosztertu prosztu, zsīvot vsžich, ī udīvlyajusža: vo nejzse vszelīsža buduscsija zsīznī naszlazsdenije. No o Precsīsztaja! molīsža prīlyizsno Szōnu ī Bohu Tvojemu, szpasztīsža sztadu Tvojemu nevredīmu.

Na Kanonyi Īrmoszī hl. 1. Preukrasennaja bozsesztvennoju szlavoju, szvjascsennaja ī szlavnaja, Gyivo, pamjaty Tvoja, vsža szobra ko veszeliju virnōja, nacsīnajuscsej Mariami, szo līkī ī tīmpanō, Tvojemu pojuscsōja Jedīnorodnomu: szlavno jako proszlavīsža.

3. Szogyitelynaja ī szoderzsītelynaja vsžich, Bozsija mudroszte ī szīlo, nepreklonnu, nedvīzsīmu Cerkov utverdī Chrīszte jedīn bo jeszī szvjat vo szvjatōch pocsīvajaj.

4. Ricsī prorokov ī hadanija, voploscsenije projavīsa ot Gyivō Tvoje Chrīszte: szijanije blīsztanija Tvojeho vo szvit jazōkov īzōdet, ī vozhlaszīt Tebi bezdna szo veszelijem: Szīlyi Tvojej szlava, Cselovikolyubcse.

5. Bozsiju ī neīzrecsennuju dobrotu dobrogyitelej Tvoīch Chrīszte īszpovim; ot prīsznoszuscsnōja bo szlavō, szoprīsznoszuscsnoje ī üposztasznoje vozszijavōj szijanije, īz gyivsztvennōja utrobō, szuscsōm vo tymi ī szīnī, voploscsssža, vozszijal jeszī Szolnce.

6. Morszkij pucsīnorodnōj kītov vnutrennij ohny, trīdnevnaho Tvojeho pohrebenija proobrazsenije, jehozse Jona prorok pokazasža: szpaszen bo jako ī predposzlasža, nevrezsden vopijase: pozsru Tī szo hlaszom chvalenija, Hoszpodī.

7. Bezsztudnyij jarosztī zse ī ohnyu Bozsesztvennoje zselanije szoprotīvlyajasža, ohny ubo orosase; ja-

rosztī zse szmijasesza Bohoduchnovennoju szlovesznoju, prepodobnōch trīviscsannoju divnīceju, protīvoviscsaja muszīkijszkīm orhanom poszredī plamene: Preproszlavlennōj otcev ī nas Bozse, blahoszloven jeszī.

8. Plameny orosajuscs prepodobnōja, zlocsesztīvōja zse popalyajuscs, Anhel Bozsij vszemoscsnōj pokaza otrokom; zsīvonacsalnōj zse īsztocsnīk szogyila Bohorodīcu tlyu szmertī, ī zsīvot tocsascsu pojuscsōm: Szogyitelya jedīnaho pojem īzbavlenii, ī prevoznoszīm vo vsza vikī.

Prīpiv. Anhelī uszpenije Precsīsztōja vīgyivse, udivīsasza, kako Gyiva voszchodīt ot zemlī na nebo.

9. Pobizsdajutsza jeszteszt̄va usztavō v Tebi, Gyivo csīsztaja! gyivsztvujet bo rozsdesztvo, ī zsīvot predobrucsajet szmerty. Po rozsdesztvi Gyiva, ī po szmertī zsīva, szpaszajesī prīszno, Bohorodīce naszlyidije Tvoje.

Velīcsaj duse moja, ot zemlī na nebo csesztnoje presztavlenije Bozsija Matere.

Szvitīlen, podob. „Nebo zvizdamī". Aposztolī, ot konec szovokuplsesza zgyi, vo Gethszīmansztyij veszī pohrebīte tyilo moje: ī Tō Szōne ī Bozse moj, prijmī duch moj.

Na Chvalītech sztīchīrō na 4, hl. 4. podob. „Jako doblya:" Vo szlavnōm uszpenii Tvojem nebesza radujutsza, ī Anhelszkaja vozradovasasza voīnsztva: vsza zse zemlya veszelītsza, piszny Tebi īszchodnuju provozhlasajuscsī, Materī vszimī Vladōcsesztvujuscsaho, neīszkuszobracsnaja preszvjataja Gyivo, jazse rod cselovicseszkij īzbavlysaja prarodītelynaho oszuzsdenija. 2.

Ot konec sztekosasza Aposztolov lucssiī, bohonacsalynōm manovenijem, pohrebsztī Tya: ī ot zemlī vzemlemu Tya kō vōszotyi zrascse, hlasz Havriīlov radosztiju vopijachu Tebi: Radujsza, noszīlo Bozsesztva vszeho. Radujsza jedīna, zemnaja szo vōsnīmī rozsdesztvom Tvoīm szovokuplsaja.

Jazse Kīvot rozsdsaja, ko zsīznī preminula jeszī, csesztnōm uszpenijem Tvoīm bezszmertnyij, dorīnoszascsōm Tya Anhelom, Nacsalom ī Szīlam, Aposztolom ī Prorokōm, ī vszej tvarī, prijemsu zse netlyinnōmī dlanymī Szōnu Tvojemu neporocsnuju dusu Tvoju, Gyivo Matī Bohoneviszto.

Szlava: Ī nōnyi: Hl. 6. Na bezszmertnoje Tvoje uszpenije, Bohorodīce Matī zsīvota, oblacō Aposztolō po vozduchu

voszchīscsachu; ī po miru razsźijannōja vo jedīnom līći predsztasa preszvjatomu Tvojemu tyilu: jezse ī pohrebse csesztno, hlasz Tebi Havriīlov pojuscse vopijachu: Radujsźa blahodatnaja Gyivo, Matī beznevisztnaja, Hoszpogy sz Toboju! Sz nīmīzse jako Szōna Tvojeho ī Boha naseho molī, szpasztīsźa dusam nasīm.

Szlavoszlovije velīkoje: 19.

Na Līturgiī.

Po Vchogyi Tropar̍, hl. 1. Vo rozsdesztvi gyivsztvo: sztr. 298.

Szlava: Ī nōnyi: Kondak, hl. 2. Vo molītvach neuszōpajuscsuju Vladōcsīcu, ī vo predsztatelysztvach neprelozsnoje upovanije, hrob ī umerscsvlenije ne uderzsaszta: jakozse bo zsīvota Mater̍ ko zsīvotu presztavī, vo utrobu Vszelīvōjsźa prīsznogyivsztvennuju.

Prokīmen, hl. 3. Velīcsīt dusa moja Hoszpoda, ī vozradovasźa duch moj o Bozī Szpaszī mojem.

Ap. zacs. 240. Jevanh. ot Lukī zacs. 54.

Vmiszto „Dosztojno" prīpiv: Anhelī uszpenije Precsīsztōja vīgyivse, udīvīsaszźa, kako Gyiva voszchodīt ot zemlī na nebo.

Druhij prīpiv: Velīcsaj duse moja, ot zemlī na nebo csesztnoje presztavlenije Bozsija Matere.

Prīcsaszten: Csasu szpaszenija prijmu, ī īmja Hoszpodne prīzovu. Allīluja.

Na Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach Sztīchīrō, hl. 2. podob. „Kiīmī pochvalynōmī:" Kiīmī nedosztojniī usztnamī ublazsīm Bohorodīcu? csesztnyijsuju tvarī, ī szvjatyijsuju szuscsu cheruvīm ī vszīch anhel, presztol carszkij nedvīzsīmōj, dom, vo nemzse vszelīsźa Prevōsnij, szpaszenije mira, Bozsije szvjascsenije: podajuscsuju virnōm vo bozsesztvennyij pamjatī jeja, bohatno veliju mīloszty.

Kaja sztrasnaja pinija, jazse prīneszosa tī tohda Gyivo okreszt tvojeho odra sztojascsiī, vszī īzse Szlova aposztolī? uzsasznyi vopijuscse: otchodīt Careva palata, vozvōsajetsźa kīvot szvjascsenija; dverī vozmītesźa, jako da Bozsija Dver̍ vnīdet vo radoszty, miru nepresztanno proszźascsī velija mīlosztī.

Kaja duchovnaja pinija, nōnyi prīneszem tebi, Vszeszvjataja? bezszmertnōm bo uszpenijem tvoīm vesz̓ mir oszvjatīla jeszī, ī ko premirnōm presla jeszī, dobrotu razumivatī Vszederzsītelya, ī Szemu jakozse matī szradovatīsz̓a, anhelszkīm tya csīnom dorīnosz̓ascsōm Csīsztaja, ī dusam pravednōch; sz nīmīzse proszī nam mīra ī velija mīlosztī.

Nerukotvorennomu Obrazu. Hlasz tojzse. Kiīmī zemnorodniī ocsīma, vozzrīm na Obraz tvoj? jehozse anhelszkaja voīnsztva zritī udob ne mohut, szvitom bozsesztvennōm blīsztajuscsaho: otchodīt bo ot zemlī nevirnōch dnesz̓, ī ko Hradu carsztvujuscsemu ī blahocsesztīvōm lyudem prīchodīt, bozsesztvennōm manijem, na jehozse voszchozsdenije javlyajutsz̓a carije, prīpadajuscse szemu, szo sztrachom Chrīszte ī viroju.

Kiīmī zemniī osz̓azsem obraz tvoj Szlove dlanymī, oszkverneni hrichamī, bezhrisnaho Boha naseho? īzse vo oszkvernennōch, Neprīsztupnaho? Pokrōvajut Cheruvīmī ocsesza trepescsuscse; ne terpjat Szerafīmī zritī szlavō tvojeja; sztrachom Tebi rabotajet tvar̓. Da ne ubo oszudīsī nasz, nedosztojnyi tvoj zrak Chrīszte szo trepetom c̓ilujuscsīch virno.

Pakī Vladōcsnyaho torzsesztva naszta bozsesztvennōj deny: sze bo vo vōsnīch Sz̓igyaj, nōnyi javi nasz posz̓itī, csesztnōja radī jeho Īkonō; īzse vo vōsnīch Cheruvīmō szōj nevīdīmōj, zrītsz̓a pīszannyi īmzse upodobīsz̓a, persztom precsīsztōm Otcsiīm īzobrazsen, neīzrecsenno po podobiju toho; jejzse viroju ī lyuboviju poklanyajuscsesz̓a oszvjascsajemsz̓a.

Szlava: hl. 8. Cselovikolyubcse Vladōko, velīka tvojeho szmotrenija bezdna! v rodō rodov blahogyitelysztvuja tvoje szozdanije, precsīsztaho tvojeho līca zrak īzobrazīv, Avhar̓u virnomu poszlal jeszī, vozzselavsu tya vīgyitī, po Bozsesztvu cheruvīmō nevīdīmaho: jako da tvoj obraz zr̓ascse, nasz radī voploscssahosz̓a, ī posztradavsaho voleju, ko tvojej lyubvī raszpalyajemsz̓a, juzse na nasz īzlijal jeszī velīkija radī tvojeja mīlosztī.

Ī nōnyi: Gyivīcsesztiī līcō dnesz̓ tajno odru Gyivō ī Matere okreszt predsztojat, ī dusī pravednōch obsztupīvse Carīcu szlavjat: ovī ubo jako dar gyivsztvo vmiszto mūra

prīnosz̀at, ovī zse nevescsesztvennoje pinije szo dobrogyiteliju prīnosz̀at: podobajet bo Materī Bozsiī, jako Carīc̀i carszkīmī dobrogyitelymī szvitloszijajuscsīmī dorīnoszītīsz̀a. Sz nīmīzse ī mō zsītije csīsztoje prīneszse, īzōdem ko pohrebeniju szuscsija Matere Boha naseho, piniī ī pisznymī duchovnōmı szohlaszno ju ublazsajuscse.

Na Sztīchovnyi, hl. 4. podob. „Dal jeszī znamenije". Ne koleszníca ohnezracsnaja ot zemnōch tya presztavī, jakozse Īliju pravednaho, no szamoje Szolnce pravdō, na ruku Szvojeju preszvjatuju tvoju dusu jako neporocsnuju prijem, vo szebi upokoī; ī preszlavno tya Csīsztaja presztavīv, pocste vo radosztī pacse uma.

Voszkresznī Hoszpodī vo pokoj tvoj, tō ī kīvot szvjatōnī tvojeja.

Prijdīte, o prazdnolyubcō, Bozsija Matere dnesz̀ szvjatoje presztavlenije szvitlo szoversīm: vo ruc̀i bo īsztīnno ot netlyinna Otca vozsz̀ijavsaho pervije, ī naposzlyidok īz utrobō jeja, bozsesztvennuju ī precsīsztuju dusu predade radujuscsīsz̀a, Īszusza Boha naseho, ī molīt szpasztīsz̀a nam.

Klyatsz̀a Hoszpogy Davīdu īsztīnnoju, ī ne otverzsetsz̀a jeja.

Csudo preuzsaszno! jazse vo utrobi nevmisztīmaho Car̀a noszīvsaja, vo hrobi polahajetsz̀a: ī anhelsztiī szoborī szo aposztolō, szo sztrachom pohrebajut toja bohoprijatnoje tyilo ī csesztnoje; ī szije vozvōszīv, na nebesza vozvede Īszusz, Szōn jeja, ī Szpasz dus nasīch.

Szlava: hl. 6. Hoszpodī, voplotīlsz̀a jeszī jakozse voszchotyil, īzvolīl jeszī voszprijatī nīscsetu nasu, ī bohatsztvo blahoszerdija pokazal jeszī, īmzse mja perszty obozsīl jeszī. Szlavīm tya Cselovikolyubcse, szmotrenija obraz vīgyascse zraka tvojeho: szīm nevozbranno vo Jedem vchod Szpasze daruj rabom tvoīm, prezīraja vsz̀a prehrisenija.

Īnōnyi: hl. 8. Uvir̀aja Īszusz szōn tvoj, Bohorodīce, ī Boh nas dva jesztesztva szvoja: jako ubo cselovik umīrajet, ī jakozse Boh vosztajet, ī tya Bohomatī zakonom jesztesztva umretī blahoīzvolī, da ne nevirnōm prīvīgyinije mnītsz̀a szmotrenije; presla bo jeszī ko nebesznyij

sztranyi, nebesznaja Neviszto, jako ot csertoha szelenija tvojeho ot zemlī vźata; oszvjatīsźa vozduch voszchozsdenijem tvoīm, jako proszvitīsźa zemlya rozsdesztvom tvoīm; predposzōlajut Aposztolī, ī Anhelī podjemlyut. Tyimzse pohrebse precsīsztoje tyilo tvoje, ī nadhrobnoje pinije voszpivse, uzsaszno zŕachu, ī szo sztrachom hlaholachu: szija īzmina desznīcō Vōsnyaho; toj bo poszregyi tebe, ī ne podvīzsesīsźa. No, o mnohopitaja Matī, ne otsztupaj nasz nazīrajuscsī: mō bo lyudije tvoī, ī ovcō pazsītī tvojeja, ī īmja tvoje prīzōvajem, proszascse tebe radī szpaszenija, ī velija mīlosztī.

Po Nōnyi otpuscsajesī: Tropaŕ, hl. 2. Precsīsztomu tvojemu obrazu poklanyajemsźa Blahij, proszascse proscsenija prehrisenij nasīch Chrīszte Bozse! voleju bo blahovolīl jeszī plotiju vzōtī na kreszt, da īzbavīsī, jazse szozdal jeszī, ot rabotō vrazsija; tyim blahodarsztvenno vopijem tī: Radosztī īszpolnīl jeszī vsźa Szpasze nas, prīsedōj szpasztī mir.

Szlava. Ī nōnyi: Vo rozsdesztvi gyivsztvo: sztr. 298.

29. Avguszta.

Usziknovenije hlavō szv. Proroka, Predtecsī ī Kresztītelya Hoszpodnya Joanna.

—=—

Na Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: sztīchīrō szamohlasznō, hl. 6. Rozsdesztvu szotvoŕajemu bezsztudnaho Īroda, szkvernōja plyaszavīcō īszpolnyaseszá szlozsenije klyatvō: Predtecseva bo hlava otsziksīszá, jako sznyigy nosaseszá na blyugyi, vozlezsascsōm. O pīra merzka, neprepodobna gyijanija, ī ubijsztva īszpolnena! No mō, Kresztītelya jako vo rozsdennōch zsenamī bolysa, dosztojno cstuscse ublazsajem. 2.

Plyasza ucsenīca vszelukavaho diavola, ī hlavu tvoju Predtecse mzdu vzát. O pīra īszpolnena krovej! lyucsse bi ne klyatīszá Īrode bezzakonne, lzsī vnucse! ascse lī zse ī klyalszá jeszī, no ne o dobri klyalszá; lyucsse bi, szolhavsu, zsīzny polucsītī, nezse īsztīnsztvovavsu, hlavu Predtecsevu usziknutī. No mō, Kresztītelya jako vo rozsdennōch zsenamī bolysa, dosztojno cstuscse ublazsajem. 2.

Ne podobase tī, o Īrode, prelyubogyijanija oblīcsītelya, racsenija radī szatanīnszka ī razzsenija neīsztovnaho bluda, szmertiju oszudītī; ne podobase tī toho vszecsesztnuju hlavu prebezzakonnyij zsenyi, klyatvō radī plyaszanija predatī bidnyi. O kako derznul jeszī takovo ubijsztvo szoversītī? kako zse ne opalīszá szkvernaja plyaszavīca, poszredī pīra na blyugyi noszáscsī sziju? No mō, Kresztītelya jako vo rozsdennōch zsenamī bolysa, dosztojno cstuscse ublazsajem. 2.

Pakī Īrodia biszītszá, pakī szmuscsajetszá. O plyaszanija lysztīvna, ī pīra szo lesztiju! Kresztītely uszikaseszá, ī Īrod szmuscsaseszá. Molītvamī Hoszpodī Tvojeho Predtecsī, mīr podazsgy dusam nasīm. 2.

Szlava: Rozsdesztvu szotvoŕajemu . . .

Ī nōnyī: Kto tebe ne ublazsīt: sztr. 53.

Vchod. Prokīmen dne, Cstenije.

Īgyizse Chtam Cerkvī na Lītiī, hl. 1. Csto tya narecsem Prorocse? anhela lī? aposztola lī? īlī mucsenīka? Anhela,

zane jako bezploten pozsīl jeszī; aposztola, jako naucsīl jeszī jazōkī; mucsenīka, jako tvoja hlava za Chrīszta uszіcsesza. Jehozse molī, pomīlovatī dusī nasa.

Otszіcsenōja hlavō Predtecsevō, pamjaty szoversajem, tohda ubo na blyugyi īsztocsajuscsija krov, nōnyi zse vo koncіch prolīvajuscsija īszcіlenija.

Dnesz neprepodobnogyiloobraznaja matī ubijsztva, jezse ot bezzakonnaho szpletenija szvojeho, vszeszkvernuju dscser, nad vszіch prorok bohoīzbascsna bolysaho, ubijsztvennobraznōm szovitom lukavsztvova: vrazsdebnomu bo Īrodu tvorascsu pīr szvojeho szkvernaho rozsdesztva, szo klyatvoju īszproszītī usztroī, csudotocsnuju bohopropovidnīka csesztnuju hlavu: jezse ī szoversī prebezumnōj, zsenszkomu plyaszaniju dav tu vozmezdije, klyatvennōj dar. Obacse ne preszta taīnnīk Chrīsztova prīsesztvija, bohomerzkoje szmisenije īch, ī po koncsīnyi oblīcsatī; no oblīcsaja vopijase: Ne podobajet tī, hlaholya, prelyubogyijsztvovatī brata tvojeho Fīlīppa zsenu. O' rozsdenija prorokoubijsztvenna, ī krovej napolnena pīra! Mō zse blahocsesztnomudrennyi, vo uszіknovenīī Predtecsevi biloobrazujuscse prazdnujem, jako vo blahonarocsītōj deny radujuscsesza, ī umolīm szeho blahouszerdsztvovatī Trojcu, ot sztrasztej bezcsesztija īzbavītī nasz, ī szpasztī dusī nasa.

Hl. 4. Rozsdenije nepodobno, ī pīr bezsztudnyijsij Īrod szoversīl jeszty: lyubogyijsztvom bo zsenszkīm uszlazsdajem, ī necsesztīvōm zsenoneīsztovsztvom podsztrikajem, otszіcse hlavu Predtecsevu; no ne otszіcse jazōka prorocseszka, oblīcsajuscsaho bezumije jeho. Prolija krov nepovīnnu, pokrōtī chotya hrich bezzakonen; no nī o szem szkrō hlasza vopijuscsaho vszіm pokajanije. On ubo szveszelyasesza ubijsztvom, mō zse szprazdnujem lyuboviju, Kresztītelya Joanna blazsennoje zakolenije; predvarī bo vo agyi, zsīzny propovidatī szuscsōm vo tymi ī szіnī szmertnyij szіgyascsōm, szvōse Vosztok Chrīszta Boha naseho, jedīnaho mnohomīlosztīvaho.

Proroka ī Mucsenīka, ī Kresztītelya Szpaszova, prijdīte lyudije voszchvalīm! szej bo vo plotī anhel szōj, Īroda īzoblīcsīl jeszty, prebezzakonnaho lyubogyijanija szogyijanijem, oszudīv jeho; ī bezzakonnaho radī plya-

szanija csesztnaja hlava otsžikajetsža, szuscsōm vo agyi blahovisztvujaj īz mertvōch voszkreszenije: ī molītsža prīlyizsno Hoszpodevī, szpasztīsža dusam nasīm.

Proroka ī Mucsenīka, ī Kresztīlelya Szpaszova, prijdīte lyudije voszchvalīm: jako bihaja vo pusztōnī vodvořasesža, med dīvōj ī akridō jadōj, cařa bezzakonnujuscsa oblīcsīl jeszty; nase zse malodusije utyisase, hlaholya: Pokajtesža, prīblīzsībosža carsztvo nebesznoje.

Szlava: hl. 5. Bezzakonnaho gyijanija oblīcsenija ubīzsatī Īrod umōszlīv, hlavu tvoju Predtecse, bezzakonnyij zsenyi predade pakosztno: ne razumi bo okajannōj oblīcsaja szebe, na blyugyi obnosža ju. No jako csīsztotō gyitelynōj ucsītely, ī pokajanija nasztavnīk szpaszītelynōj, molīsža Kresztītelyu Chrīsztov, ot sztrasztej bezcsesztija īzbavītī nasz.

Ī nōnyi: Voszpojte lyudije: sztr. 297.

Na Sztīchovnyi, hl. 2. Pokajanija propovidnīcse Joanne Kresztītelyu, otsžicsenyij bōvsej tvojej hlavi, zemlyu oszvjatīl jeszī; zane zakon Bozsij virnōm ujasznīl jeszī, ī bezzakonije potrebīl jeszī. Jako predsztoja presztolu nebesznaho Cařa Chrīszta, Toho molī, pomīlovatī dusī nasa.

Pravednīk jako Fīnīksz procvitet, ī jako kedr īzse vo Līvanyi umnozsītsža.

Zakona radī Hoszpodnya vo hlavu usžiknoven bōl jeszī, o vszeszvjatōj Joanne: oblīcsīl bo jeszī cařa zlocsesztīva bezzakonnovavsa; derznovenijem neporocsnōm. Tyimzse dīvjatsža tebi voīnsztva Anhelszkaja; szlavjat tya līcō Aposztol ī Mucsenīk. Cstīm tvoju ī mō lyitnyuju pamjaty, vszeszlavne! szlavjascse szvjatuju Trojcu, tebe vincsavsuju, Predtecse blazsenne.

Vozveszelītsža Pravednīk o Hoszpogyi, ī upovajet na neho.

Īzse ot proroka prorok, ī bolij prorokov bōv, īz csreva maternya oszvjascsennōj vo szluzsenije Hoszpodne, dnesž ot bezzakonna cařa vo hlavu usžiknoven bōszty: ī bezcsesztno plyaszavsuju otrokovīcu, jaszno ī prezsde usžiknovenija ī po usžiknovenīī oblīcsīv, poszramī hricha polk; ī szeho radī vozopijem: Kresztītelyu Joanne, jako īmija derznovenije, prīlyizsno molīsža o dusach nasīch.

Szlava: hl. 8. Predtecse Szpaszov, tō cařa īzoblīcsīl jeszī bezzakonija ne gyilatī; tyimzse plyaszanije bezzakonnōja

zsenō povīnu Īroda otsźiscsī tvoju hlavu: ī szeho radī ot vosztok szolnca dazse do zapad chvalyno īmja tvoje. Derznovenije īmija ko Hoszpodu, prīlyizsno molī, szpasztīsźa dusam nasīm.

Ī nōnyi: Beznevisztnaja Gyivo: sztr. 68.

Po Nōnyi otpuscsajesī: Tropař hl. 2. Pamjaty pravednaho szo pochvalamī, tebi zse dovlyijet szvīgyitelysztvo Hoszpodne, Predtecse! pokazal bo sźa jeszī voīsztīnu prorokov csesztnyijsij, jako ī vo sztrujach kresztītī szpodobīlsźa jeszī Propovidannaho. Tyimzse za īsztīnu posztradav radujasźa, blahovisztīl jeszī ī szuscsōm vo agyi, Boha javlysahosźa plotiju, vzemlyuscsaho hrich mira, ī podajuscsaho nam veliju mīloszty.

Szlava ī Nōnyi Bohor.: „Vsźa pacse" sztr. 24. (Īgyizse Lītija: trop. Szvjataho 2-dō ī „Bohorodīce Gyivo" 1-dō.)

Na Utrenī.

Po pervoj Sztīchologiī Sźidalen hl. 5. Chodataja zakona ī blahodatī, virniī szosedsesźa szohlaszno voszchvalīm, jako pokajanije nam propovida, ī Īroda javi oblīcsīv derznovennyi, vo hlavu szvoju usźicsen bōszty; ī nōnyi szo Anhelō zsīvja, Chrīsztu molītsźa, szpasztīsźa nam.

Szlava: hl. 4. Szvitluju tvoju pamjaty dnesź tvořascse, tya molīm Predtecse, Szpasza ī Hoszpoda molītī prīlyizsno, vszīm datī szohrisenij proscsenije.

Ī nōnyi: Teploje zasztuplenije: sztr. 271.

Po 2. Sztīchologiī Sźidalen hl. 5. Īzse ot lozseszn proroka javlysahosźa nam, ī ot neplodove szvitīlynīka vszelennyij jaszno proīz-sedsa, vo pisznech voszchvalīm Chrīsztova Kresztītelya ī pobidonoszca sztradalca, Predtecsu Joanna: molītsźa bo Hoszpodevī, pomīlovatīsźa dusam nasīm.

Szlava: hl. 4. Nōnyi javīsźa nam Szpaszov Kresztītely, ī veszelīt razumnyi pomōslenija virnōch pusztōnī kraszota, ī prorokov pecsaty. Tyimzse Chrīsztov pokazasźa predtecsa, ī szvīgyitely nelozsen prīsesztvija Toho; duchovnōmī ubo pisznymī szohlaszno Joannu vozopijem: Prorocse, propovidnīcse īsztīnō, molīsźa szpasztīsźa nam.

Ī nōnyi: Udīvīsasźa Csīsztaja, vszī Anhelov līcō taīnsztvu Tvojeho rozsdenija sztrasnomu, kako īzse vszźa Szoderzsaj manijem jedīnōm, objatiī tvoīmī, jako cselo-

vik szoderzsītszā, ī prijemlet nacsalo Previcsnōj: ī mlekom pītajetszā vszākoje dōchanije Pītajaj neīzrecsennoju blahosztiju? ī tya jako voīsztīnu Bozsiju Mater chvalyascse szlavjat.

Chvalīte īmja Hoszpodne: sztr. 99.

Velīcsajem tya, Kresztītelyu Szpaszov Joanne, ī pocsītajem vszecsesztnōja tvoja hlavō uszīknovenije.

Sze udalīchszā bihaja, ī vodvorīchszā vo pusztōnī. — Vozzsada Tebe dusa moja, koly mnozsīceju Tebi ploty moja. — Īsztīnu Tvoju ī szpaszenije Tvoje rich. — Ne szkrōch mīloszti Tvojeja ī īsztīnō Tvojeja ot szonyma mnoha. — Pravdō Tvojeja ne szkrōch vo szerdci mojem. — Ī jazōk moj poucsītszā pravgyi Tvojej, vesz deny chvalyi Tvojej. — Szlava Ī nōnyi: allīluja. — Prijdīte Zsenīchova druha voszchvalīm, Īrodova oblīcsītelya: Joanna Predtecsu.

Szīdalen hl. 8. Predtecsa virniī, Kresztītely ī Anhel vszīch Īzbavītelya, Īroda oblīcsīv za bezzakonije Īrodiadīno, umīrajet vo hlavu uszīcsen: jako da ī szuscsōm vo agyi szoderznovenijem blahovisztīt, jako Boh szchodīt tamo plyinītī szmerty.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 2. Szlovo Otcseje na zemlyu sznīde, ī Anhel szvitel Bohorodīci hlaholase: Radujszā Blahoszlovennaja, jazse csertoh jedīna szochransaja, zacsatije prijemsī previcsnaho Boha ī Hoszpoda da ot preleszti jako Boh szpaszet rod cselovicseszkij.

Ot junosztī mojeja: sztr. 104.

Prokīmen hl. 4. Csesztna pred Hoszpodem szmerty prepodobnōch Jeho.

Jevanh. ot Mafteja zacs. 57.

Po 50. pszalmi sztīchīra hl. 6. Plyasza ucsenīca: sztr. 313.

Na Kanonyich Īrmoszī hl. 8. Vodu prosed: sztr. 308.

Katavaszija. Kreszt nacsertav: sztr. 114.

7. Bozsija sznīszchozsdenija: sztr. 309.

8. Szedmerīceju pescs: sztr. 309.

9. Usztrasīszā vszāk szluch: sztr. 309.

Szvitīlen. Vo prorocich bolysa poznana, ī Aposztol predīzbranna bōvsa, pisznymī pochvalynōmī vincsajem Predtecsu blahodatī: vo hlavu bo uszīcsen bōszty zakona radī Hoszpodnya.

Szlava: Szkvernōj Īrod, csīsztotō szadītelyu, tebi Kresztītelyu Szpaszov, hlavu uszīcse īsztīvnyi, oblīcsenij zse tvojeho jazōka poszīscsī nīkakozse vozmozse.

Ī nōnyi: Jazse klyatvu mirszkuju bozsesztvennōm rozsdesztvom tvoīm Csīsztaja potreblysī, sztado tebi mo-

lyascsejeszʼa virno ot vszʼakīch bid īzbavī, molītvamī tvoīmī Otrokovīce.

Na Chvalītech Sztīchīrō hl. 8. O preszlavnaho csudesze! szvjascsennuju hlavu ī Anhelom hovijnuju necsīsztaja bludnaja noszʼascsī otrokovīca, oblīcsīvsuju gyijanije bezzakonnoje, prelyubogyijcʼi materī prīnesze. O neīzrecsennaho Tvojeho terpinija Cselovikolyubcse! īmzse Chrīszte szpaszī dusī nasa, jako jedīn blahoutroben. 2.

O Īrodova okamenenija! obezcsesztīvōj Boha zakonnōmī presztuplenymī, klyatvō szoblyudenijem lesztnyi līcemirsztvujet, ī ko prelyubogyijaniju ubijsztvo prīlahajet, szʼitovatī tvorʼajszʼa. O neīzhlaholannaho Tvojeho mīloszerdija Vladōko! īmzse Chrīszte szpaszī dusī nasa, jako jedīn blahoutroben.

O pacse uma udīvlenija! prorokov pecsaty, zemnōj Anhel, bludnomu plyaszaniju pokazujetszʼa cʼina; bohoszlovnōj jazōk, predposzōlajetszʼa ī szuscsōm vo agyi Chrīsztov provozvisztnīk. O neszkazannaho Tvojeho promōslenija, Vladōko! īmzse Chrīszte szpaszī dusī nasa, jako jedīn blahoutroben.

Szlava: hl. 6. Pakī Īrodia: sztr. 313.

Ī nōnyi: Bohorodīce tō jeszī loza: sztr. 170.

Szlavoszlovije velīkoje; sztr. 19.

Na Līturgiī.

Troparʼ. Pamjaty pravednaho: sztr. 316.

Szlava: Kondak, hl. 5. Predtecsevo szlavnoje uszʼiknovenije, szmotrenije bōszty nyikoje bozsesztvennoje, da ī szuscsōm vo agyi Szpaszovo propoviszty prīsesztvije. Da rōdajet ubo Īrodia, bezzakonnoje ubijsztvo īszproszīvsī: ne zakon bo Bozsij, nī zsīvōj vik vozlyubī, no prītvornōj prīvremennōj.

Ī nōnyi: Zasztupnīce Chrīsztian: sztr. 265. Īlī Kondak chrama.

Prokīmen, hl. 7. Vozveszelītszʼa Pravednīk o Hoszpogyi, ī upovajet na neho.

Ap. zacs. 33. Jevanh. ot Marka zacs. 24.

Prīcsaszten. Vo pamjaty vicsnuju budet Pravednīk:

Na Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: sztichīrō Predtecsī, 3. Ī szvjatōch Alekszandra, Joanna ī Pavla novaho 3. Sztīchīrō Predtecsī, hl. 4.

Podoben: „Zvannōj szvōse“: Īzse vetchaho ī novaho Bozsesztvennoj chodataj, prorok ī predtecsa, Anhel vo plotī, bezzakonija oblīcsītely: neplodnōja proźabenije utrobō, uszta ohnedochnovennaja: Īroda oblīcsīl jeszī, bezzakonnaja gyijuscsa. Īzse ne terpja oblīcsenija, otsźiscsī hlavu tvoju povelyivajet: ī prīneszesźa jakozse sznyigy vozderzsanija, bozsesztvennoje naszlazsdenije na blyugyi, mnozsaje oblīcsaja prelyubō gyijuscsaho.

Ot bezzakonnōja matere navazsdena, dscsī bezzakonnaja, tvoju preszlavnuju, ī Anhelom hovijnuju proszīt hlavu: oblīcsenija bo szeja ne terpja. Tyimzse na blyugyi sziju prīneszsī: ī nohamī vkupi īhrajuscsī, jaduscsīch veszelije vo placs obratī. No mnozsaje oblīcsajesī bludnuju merzoszty blazsenne: Chrīszta molī, szpasztīsźa dusam nasīm.

Objuroden pijansztvom Īrod, lyubogyijanijem ukradajetsźa, plyaszannōmī hlaszō, ī ko klyatvi nepravednyij szogyivajet ubijsztvo tvoje, pravedna proroka szlavne. No tvoja szmerty, prezsde umersōm javi bezszmertije vozvisztī. Ībo bōszty ī szuscsōm vo agyi propovidnīk ī predvisztnīk, prīsesztvije szpaszītelynoje provozviscsaja Chrīszta Boha naseho. Jehozse molī, szpasztī ī proszvitītī dusī nasa.

Īnō sztīchīrō szvjatōch, hl. 1. Podoben: „Vszechvalynii mucsenīcō“ Vszeblazsenne Alekszandre, pasztōŕ cerkve bōl jeszī, pravoszlavija pobornīk. Arijevu jereszź nīzlozsīv mudri, molītvamī tvoīmī premudre, ī szeho dusu otmetnutī zlyi, pomolīlsźa jeszī, vo merzszkīch misztyich szlavne. Szeho radī szohlaszno tya pocsītajem.

Joanne csesztne, plotī tlyinije voznenavīgyil jeszī, vozderzsanijem ī viroju, bgyinijem zse ī īszpovidanijem, Anhel zemnōj obrilsźa jeszī, ī nebesznōj cselovik. Chrīszta molī, darovatī dusam nasīm, veliju mīloszty.

Pavla bozsesztvennōm ucsenijem, mudre voīsztīnnu povīnulsźa jeszī, ī jako na tretije vosztekl jeszī nebo szlavne, dobrogyitelej na vōszotu, ī uszlōsal jeszī hlaholō neīzrecsennō ī bozsesztvennō ducha, Pavle bla-

zsenne, pravoszlavnōch sztepeny nedvīzsīma. Szpasza nam molītvamī tvoīmī mīlosztīva szotvorī.

Szlava: hl. 6. Pakī Īrodia biszītsz̓a: sztr. 313.

Ī nōnyi bohorodīcsen: īlī Kresztobohorodīcsen: Podoben: „Trīdneven“: Vīgyascsī tya raszpīnajema Chrīszte tebe rozsdsaja, vopijase: csto sztrannoje jezse vīzsu taīnsztvo Szōne moj; kako na drevi umīrajesī plotiju povisen, zsīznī podatelyu.

Na Sztīchovnyi sztīchīrō Oktoīcha. Szlava: hl. 4. Rozsdenije nepodobno: sztr. 314.

Ī nōnyi Bohorodīcsen: īlı Kresztobohorodīcsen: Podoben: „Jako doblya“: Ahnca ī pasztōr̓a tya, na drevi jako vīgyi, Ahnīca rozsdsaja rōdase, ī materszkī tī viscsase: Szōne vozzselyinne, kako na drevi kresztnyim povisen jeszī dolhoterpilīve? kako rud̓i ī noz̓i tvoī Szlove, prīhvozdīsasz̓a ot bezzakonnōch? ī krov tvoju īzlijal jeszī Vladōko.

Tropar̓, hl. 2. Pamjaty pravednaho: sztr. 316.

Szlava: szvjatōch, hl. 4. Bozse Otec nasīch: sztr. 285.

Ī nōnyi: Bohorodīcsen.

ĪZ TRIODĪ.

Negyilya Mōtar̓a ī Farīszeja.

—═—

V Szubbotu na Vecsernī.

Hlasz po r̓adu.

Na Hoszpodī vozzvach: sztīchīr Oktoīcha 7. vmiszto zse sztīchīr Szvjataho pojutsz̓a īz Triodī.

Hl. 1. Ne pomolīmsz̓a farīszejszkī, bratije! ībo voznosz̓aj szebe szmīrītsz̓a. Szmīrīm szebe pred Bohom, mōtarszkī poscsenijem zovuscse: ocsīsztī nō Bozse hrisnōja.

Farīszej tscseszlavijem pobizsdajem, ī mōtar̓ pokajanijem prīklonyajem, prīsztupīszta ko Tebi jedīnōmu Vladōc̓i; no ov ubo pochvalīvsz̓a, līsīsz̓a blahīch; ov zse nīcstozse viscsav, szpodobīsz̓a darovanij. Vo szīch vozdōchaniīch utverdī mja Chrīszte Bozse, jako cselovikolyubec.

Hl. 3. Mōtar̓a ī farīszeja razlīcsije razumivsī duse moja, onaho ubo voznenavīzsgy hordōnnōj hlasz, ovaho zse revnuj blahoumīlennoj molītvi, ī vozopij: Bozse, ocsīsztī mja hrisnaho, ī pomīluj mja.

Szlava: hl. 8. Vszederzsītelyu Hoszpodī! vim, kolīko mohut szlezō; Ezekiju bo ot vrat szmertnōch vozvedosa, hrisnuju ot mnoholyitnōch szohrisenij īzbavīsa, mōtar̓a zse pacse farīszeja opravdasa; ī molyusz̓a, sz nīmī prīcset, pomīluj mja.

Ī nōnyi: Dohmat r̓adovaho hlasza.

Na Sztīchovnach sztīchīrō īz Oktoīcha r̓adovaho hlasza. Szlava: hl. 5. Otyahcsennōmī ocsīma moīma ot bezzakonij moīch, ne mohu vozzritī, ī vīgyitī vōszotu nebesznuju; no prijmī mja jako mōtar̓a kajuscsasz̓a, Szpasze, ī pomīluj mja.

Ī nōnyi: (Dohmatīk 5-ho hlasza): Chram ī dver̓: sztr. 46.

Na Utrenī.

Tropar̓ ī sz̓idalnō īz Oktoīcha r̓adovaho hlasza. Potom Polüjelej ī pr. po r̓adu. — Po Jevanheliī ī Pszalmi 50.

Szlava: hl. 8. Pokajanija otverzī mī dverī Zsīznodavcse! utrenyujet bo duch moj ko chramu szvjatomu Tvojemu, chram nosz̓aj tyilesznōj vesz̓ oszkvernen: no jako scsedr ocsīsztī, blahoutrobnoju Tvojeju mīlosztiju.

Ī nōnyi: Na szpaszenija sztezī nasztavī mja Bohorodīce, sztudnōmī bo okalyach dusu hrichmī, ī vo lyinosztī vsze zsītije moje īzsdīch; no Tvoīmī molītvamī īzbavī mja ot vsz'akija necsīsztotō.

Pomīluj mja Bozse po velīčij mīlosztī Tvojej, ī po mnozsesztvu scsedrot Tvoīch ocsīsztī bezzakonije moje.

Hl. 6. Mnozsesztva szogyijannōch mnoju zol pomōslyaja okajanōj, trepescsu sztrasnaho dne szudnaho; no nagyijasz'a na mīloszty blahoutrobija Tvojeho, jako Davīd vopiju Tī: pomīluj mja Bozse, po velīčij Tvojej mīlosztī.

Kanon īz Oktoīcha ŕadovaho hlasza, Katavaszija zse po Usztavu.

Na Chvalītech Sztīchīrō Oktoīcha 4. ī Trīodī 4. Ne pomolīmsz'a Farīszejszkī: Farīszej tscseszlavijem: — Hl. 3. Mōtaŕa ī Farīszeja razlīcsije razumivsī: sztr. 321.

Farīszeja velechvalynōj hlasz, virniī voznenavīgyivse, mōtarevoj zse blauhoumīlennoj molītvi porevnovavse, ne vōszokaja mudrsztvujem: no szebe szmīŕajuscse, szo umīlenijem vozzovim: Bozse, ocsīsztī hrichī nasa.

Szlava: hl. 8. Ot gyil pochvalenymī Farīszeja opravdajuscsa szebe, oszudīl jeszī Hoszpodī, ī mōtaŕa szmīrīvsasz'a, ī vozdōchanymī ocsīscsenija prosz'ascsa, opravdal jeszī; ne vnīmajesī bo velemudrennōm pomōszlom, ī szōkrusennaja szerdca ne unīcsīzsajesī. Tyimzse ī mō Tebi prīpadajem vo szmīrenii, posztradavsemu nasz radī: podazsgy osztavlenije ī veliju mīloszty.

Ī nōnyi: Preblahoszlovenna jeszī: sztr. 18.

Na Līturgiī.

Po vchogyi Tropaŕ voszkreszen prīlucsīvsahosz'a hlasza, Szlava Kondak: Hl. 4. Farīszejeva ubizsīm vōszokohlaholanija, ī Mōtarevi naucsīmsz'a vōszotyi hlahol szmīrennōch, pokajanijem vzōvajuscse: Szpasze mira, ocsīsztī rabō tvoja.

Ī nōnyi: Kondak Chramu īlī po Usztavu.

Ap. 296. Jevanh. ot Lukī zacs. 89.

Negyilya bludnaho Szōna.

—=—

V Szubbotu na Vecsernī.

Hlasz po řadu. Na Hoszpodī vozzvach: sztīchīrō Oktoīcha 6. ī Triodī szija 4. Hl. 1. Vo bezhrisnuju sztranu ī zsīvotnuju vvirīchsža, poszžijav hrich, szerpom pozsav klaszō lyinosztī, ī rukojatijem szvjazav gyijanij moīch sznopō, jazse ī posztlach ne na humnyi pokajanija. No molyu Tya previcsnaho gyilatelya naseho Boha: vitrom Tvojeho lyuboblahoutrobija, razvij plevu gyil moīch, ī psenīcu dazsgy dusī mojej osztavlenije, vo nebesznuju Tvoja zatvořaja mja zsītnīcu ī szpaszī mja. (2-dō.)

Poznaīm bratije taīnsztva szīlu: ot hricha bo ko otecseszkomu domu voszteksaho bludnaho szōna, preblahij Otec predszrit lobzajet, ī pakī szvojeja szlavō poznanije darujet: ī taīnsztvennoje vōsnōm szoversajet veszelije, zakalaja telca upītannaho, da mō dosztojno szozsītelsztvujem, zaklavsemu zse cselovikolyubnomu Otcu, ī szlavnomu zakoleniju, Szpaszu dus nasīch.

Hl. 4. Jako bludnōj szōn prijdoch ī az Scsedre, zsītije vsze īzzsīvōj vo otsesztviī; rasztocsīch bohatsztvo, jezse dal mnyi jeszī Otcse: prijmī mja kajuscsasža Bozse, ī pomīluj mja.

Szlava: hl. 2. O kolīkīch blah okajannōj szebe līsīch! O kakova carsztvija otpadoch sztrasztnōj az! bohatsztvo īznurīv jezse prijach, zapovigy presztupīch. Uvō mnyi, sztrasztnaja duse! ohnyu vicsnomu procseje oszudīsīsža. Tyimzse prezsde konca vozopij Chrīsztu Bohu: jako bludnaho prijmī mja szōna, Bozse ī pomīluj mja.

Ī nōnyi: Dohmat hlasza.

Na sztīchovnach sztīch. īz Oktoīcha řadovaho hlasza.

Szlava: hl. 6. Otecseszkaho dara rasztocsīv bohatsztvo, szo bezszlovesznōmī szkotō paszochsža okajannōj, ī tyich zselaja pīscsī, hladom tajach ne naszōscsajasža; no vozvratīvsža ko blahoutrobnomu Otcu, vzōvaju szo szlezamī: Prijmī mja jako najemnīka, prīpadajuscsa cselovikolyubiju Tvojemu, ī szpaszī mja.

Ī nōnyi: (Dohmatīk 6-ho Hlasza): Tvorec ī Īzbavitely moj: sztř. 54.

Na Utrenī.

Hlasz po řadu.

Po Boh Hoszpogy: Tropař voszkreszen ī Bohorodīcsen, obōcsnoje sztīchoszlovije ī Polūjelej, obōcsnōja dva Pszalmō, prīpivajem zse ko szīm ī tretij Pszalom szej:

Na rikach Vavīlonszkīch, Allīluja, tamo szīdochom, ī plakachom, vnehda pomjanutī nam Sziona, Allīluja 8.

Ascse zabudu tebe Jeruszalīme, Allīluja, zabvena budī desznīca moja, Allīluja 8.

Pomjanī Hoszpodī szōnō edomszkija vo deny jeruszalīmly, hlaholyuscsōja, Allīluja, īsztoscsajte, do osznovanij jeho. Allīluja 8.

Szlava Otcu ī Szōnu ī szvjatomu Duchu, Allīluja, ī nōnyi ī prīszno ī vo vikī vikov. Amīny, Allīluja 8.

Tazse „Anhelszkij szobor": sztr. 13. Ī procsaja. Po Pszalmi 50. Szlava hl. 8. Pokajanija otverzī mī: ī procs. jako pīszano v Negyilyu o mōtarī ī farīszeī, sztr. 321.

Kanon Oktoīcha řadovaho hlasza, Katavaszija zse szija Triodī.

1. Mojszejszkuju piszny voszpriīmsī, vozopij dusse: pomoscsnīk ī pokrovītely bōszty mnyi vo szpaszenije, szej moj Boh, ī proszlavlyu Jeho.

3. Neplodsztvovavsij moj um plodonoszec Bozse pokazsī, gyilatelyu dobrōch ī naszadītelyu blahīch, blahoutrobijem tvoīm.

4. Jezse ot Gyivō Tvoje rozsdesztvo prorok predzřa, vozpropovidase vopija: szluch tvoj uszlōsach, ī ubojachsža, jako ot juha, ī īz horō szvjatōja, priosžinennōja prīsel jeszī Chrīszte.

5. Noscsī presedsej, prīblīzsīsža deny ī szvit miru vozszīja; szeho radī pojut Tya csīnī Anhelsztiī ī szlavoszlovjat, Hoszpodī Bozse.

6. Vo hlubīnyi hrichovnyij szoderzsīm jeszm Szpasze, ī v pucsīnyi zsītejsztyij oburevajem: no jakozse Jonu ot zviřa, ī mene ot sztrasztej vozvedī, ī szpaszī mja.

7. Cheruvīmō podrazsajuscse otrocō vo pescsī, līkōvsztvovachu vopījuscse: Blahoszloven jeszī Bozse, jako īsztīnnoju ī szudom navel jeszī szija vsža hrich radī naśīch, prepītōj ī preproszlavlenōj vo vsža vikī.

8. Vo kupīnyi Mojszeju Gyivō csudo na Szinajsztyij hori Preobrazīvsaho īnohda, pojte, blahoszlovīte, ī prevoznoszīte vo vsža vikī.

9. Ot zemnorodnōch kto szlōsa takovoje? īlī kto vīgyi kohda? jako Gyiva obritesža vo csrevi īmuscsaja, ī bezbolyiznenno mladenca porozsdsaja. Takovoje Tvoje csudo, ī Tya csīsztaja Bohorodīce velīcsajem.

Na Chvalītech sztīchīrō Oktoīcha 5. tazse Triodī szija (3):

Hl. 2. Bludnaho hlasz prīnosu Tī Hoszpodī: szohrisīch pred ocsīma Tvoīma, Blahij! rasztocsīch bohatsztvo, Tvoīch darovanij; no prijmī mja kajuscsasža Szpasze, ī szpaszī mja.

Hl. 4. Jako bludnōj szōn prijdoch ī az Scsedre, zsītije vsze īzsdīvōj vo otsesztviī: rasztocsīch bohatsztvo, jezse dal mī jeszī, Otcse! prijmī mja kajuscsasža Bozse ī pomīluj mja.

Hl. 8. Īzsdīv bludno otecseszkaho īminija bohatsztvo, ī rasztocsīv puszt bōch, vo sztranu vszelīvsža lukavōch hrazsdan, ī ktomu ne terpja sz nīmī szozsītelysztva, obrascssža vopiju Tī scsedromu Otcu: Szohrisīch na nebo ī pred toboju, ī nyiszm dosztoīn narescsīsža szōn Tvoj: szotvorī mja jako jedīnaho ot najemnīk Tvoīch Bozse, ī pomīluj mja.

Szlava: hl. 6. Otcse blahij! udalīchsža ot Tebe, ne osztavī mene, nīzse nepotrebna pokazsī carsztvija Tvojeho. Vrah vszelukavōj obnazsī mja, ī vžat moje bohatsztvo, dusevnaja darovanija bludno rasztocsīch. Vosztav ubo, obrascssža ko Tebi vopiju: szotvorī mja jako jedīnaho ot najemnīk Tvoīch, mene radī na kresztyi precsīsztyiī Tvoī ruči prosztrōj, da lyutaho zviřa īszchītīsī mja, ī vo pervuju odezsdu oblecsesī mja, jako jedīn mnohomīlosztīv.

Ī nōnyi: Preblahoszlovenna jeszī: sztr. 18.

Na Līturgiī.

Po vchogyi Tropař voszkreszen prīlucsīvsahosža hlasza. Szlava: Kondak hl. 3. Otecseszkija szlavō tvojeja udalīchsža bezumnyi, vo zlōch rasztocsīv jezse mī predal jeszī bohatsztvo; tyimzse Tī bludnaho hlasz prīnosu: szohrisīch pred toboju Otcse scsedrōj! prijmī mja kajuscsasža, ī szotvorī mja jako jedīnaho ot najemnīk tvoīch.

Ī nōnyi: Kondak chramu īlī po Usztavu.
Ap. zacs. 135. Jevanh. ot Lukī zacs. 79.

Negyilya Mjaszopusztnaja.

V Szubbotu na Vecserni.

Sztīchīrō ťadovaho Hlasza 6. ī Triodī szija 5.:

Hl. 6. Jehda choscsesī prijtī szud pravednōj szotvorītī, Szudije pravednyijsij, na presztolyi szlavō Tvojeja szďigyaj, rika ohnennaja pred Tvoje szudīlīscse uzsaszajuscsaja vlecset vszďich, predsztojascsōm Tebi nebesznōm szīlam, cselovikom zse szudīmōm sztrachom, jakozse kozsdo szogyila: tohda nasz poscsadī, ī csasztī Chrīszte szpodobī szpaszajemōch, jako blahoutroben, viroju molīm Tya.

Knīhī razhnutszďa, javlenna budut gyijanija cselovikom pred neszterpīmōm szudīlīscsem; voz-sumīt zse judoly vszďa sztrasnōm szkrezsetanijem placsa, vszďa vīgyascsī szohrisīvsōja, vicsnujuscsōm mukam, szudom pravednōm Tvoīm otpuscsajemōja, ī bezgyilno placsuscsōja, Scsedre. Tyimzse Tya molīm Blazse: Poscsadī nasz pojuscsīch Tya, jedīne mnohomīlosztīve.

Vozhlaszďat trubō, ī īsztoscsatszďa hrobī, ī voszkresznet cselovicseszkoje vsze jesztesztvo trepescsuscseje, dobraja szogyijavsiī vo radosztī radujutszďa, csajuscse mzdu voszprijatī; szohrisīvsiī zse trepescsut, lyutyi rōdajuscse, vo muku poszōlajemī, ī ot īzbrannōch razlucsajemī. Hoszpodī szlavō, uscsedrī nasz jako blahij, ī csasztī szpodobī vozlyubīvsīch Tya.

Placsu ī rōdaju, jehda vo csuvsztvo prijmu ohny vicsnōj, tymu kromisnuju, ī tartar (propaszty hlubokuju), lyutōj cserv, szkrezset zse pakī zubnōj ī nepresztannōj, bolyizny īmuscsu bōtī bez mirō szohrivsīvsōm, ī Tebe preblahaho nravom lukavōm prohnyivavsōm, ot nīchzse jedīn ī pervōj jeszm az okajannōj: no Szudije, mīlosztiju Tvojeju szpaszī mja jako blahoutroben.

Szlava: hl. 8. Jehda posztavjatszďa presztolī, ī otverzutszďa knīhī, ī Boh na szugyi szďadet, o kakovōj sztrach tohda, Anhelom predsztojascsōm vo sztraszďi, ī riďi ohnennyij tekuscsej! csto szotvorīm tohda vo mnohīch hriszďich povīnniī cselovicō? Jehda zse uszlōsīm zovuscsa

Jeho, blahoszlovennōja Otca vo carsztvo, hrisnōja zse otszōlajuscsa vo muku: kto poterpīt sztrasnaho onaho īzrecsenija? No jedīne cselovikolyubcse Szpasze, Caȓu vikov, prezsde dazse koncsīna ne prīszpijet, pokajanijem obratīv, pomīluj mja.

Ī nōnyi: dohmat hlasza.

Na Sztīchovnach sztīch. īz Oktoīcha ȓadovaho hlasza. Szlava: Hl. 8.

Uvō mnyi, mracsnaja duse! dokolyi ot zlōch ne otrivajesīsźa? dokolyi unōnijem szlezīsī? csto ne trepescsesī vszȧ sztrasnaho szudīscsa Szpaszova? ubo csto otviscsajesī, īlī csto otrecsesī? gyila tvoja predsztojat na oblīcsenije tvoje, gyijanija oblīcsajut klevescsuscsa. Procseje o duse, vremja naszta; tecī, predvarī, viroju vozopij: Szohrisīch Hoszpodī, szohrisīch Tī! no vim Cselovikolyubcse blahoutrobije Tvoje, pasztōȓu dobrōj, da ne razlucsīsī mene odesznuju Tebe predsztojanija, velīkija radī mīlosztī Tvojeja.

Ī nōnyi: (Dohmatīk 8-ho hlasza): Beznevisztnaja Gyivo: sztr. 68.

Na Utrenī.

Hlasz po ȓadu. Po Boh Hoszpogy: jakozse ukazaszȧ v Negy. bludn' Szōna. Po Pszalmi 50. Pokajanija: sztr. 324.

Kanon ȓadovaho hlasza. Katavaszija: hl. 6.

1. Pomoscsnīk ī pokrovītely bōszty mnyi vo szpaszenije, szej moj Boh, ī proszlavlyu Jeho: Boh Otca mojeho, ī vozneszu Jeho, szlavno bo proszlavīszȧ.

3. Utverdī Hoszpodī na kamenī zapovidej Tvoīch, podvīhsejeszȧ szerdce moje, jako jedīn szvjat jeszī ī Hoszpogy.

4. Uszlōsa Prorok prīsesztvije Tvoje Hoszpodī, ī ubojaszȧ, jako choscsesī ot Gyivō rodītīszȧ, ī cselovikom javītīszȧ, ī hlaholase: uszlōsach szluch Tvoj ī ubojachszȧ; szlava szīlyi Tvojej Hoszpodī.

5. Ot noscsī utrennyujuscsa, Cselovikolyubcse, proszvitī, molyuszȧ, ī nasztavī ī mene na povelyinija Tvoja, ī naucsī mja Szpasze tvorītī volyu Tvoju.

6. Vozopīch vszȧim szerdcem moīm ko scsedromu Bohu, ī uszlōsa mja ot ada preīszpodnyaho, ī vozvede ot tlī zsīvot moj.

7. Szohrisīchom, bezzakonnovachom, nepravdova-

chom pred Toboju, nīzse szoblyudochom, nīzse szotvorīchom, jakozse zapovidal jeszī nam: no ne predazsgy nasz do konca, otcev Bozse.

8. Jehozse voīnsztva nebesznaja szlavjat, ī trepescsut Cheruvīmī ī Szerafīmī, vsža̓ko dōchanije ī tvarʼ, pojte, błahoszlovīte ī prevoznoszīte vo vsža̓ vikī.

9. Bezszīmennaho zacsatija rozsdesztva neszkazannoje, Matere bezmuzsnōja netlyinen Plod: Bozsije bo rozsdenije obnovlyajet jesztesztva; tyimzse Tya vszī rodī, jako bohonevisztnuju Materʼ, pravoszlavno velīcsajem.

Szvitīlen voszkreszen.

Na Chvalītech sztīchīr Oktoīcha 5. Poszem Triodī szija:

Hl. 6. Pomōslyaju deny onōj ī csasz, jehda īmamō vszī nazī ī jako oszuzsdenī neumōtnomu Szudiī predsztatī: tohda truba voz-sumīt velymī, ī osznovanija zemlī podvīzsatsža̓, ī mertviī ot hrobov voszkresznut, ī vozrasztom jedīnyim vszī budut, ī vsžīch tajnaja javlena predsztanut pred Toboju ī vozrōdajut ī voszplacsutsža̓, ī vo ohny kromisnij otīdut, īzse nīkohdazse pokajasesža̓; ī v radoszty ī veszelije pravednōch zsrebij vnīdet, vo csertoh nebesznōj.

O kakovōj csasz tohda ī deny sztrasnōj, jehda sža̓det Szudija na presztolyi sztrasnom! knīhī razhībajutsža̓, ī gyijanija oblīcsajutsža̓, ī tajnaja tmō javlena bōvajut. Anhelī obtekajut, szobīrajuscse vsža̓ jazōkī: prijdītī, uszlōsīte carije ī knyazī, rabī ī szvobodnī, hrisnīcō ī pravednīcō, bohatiī ī nīscsiī, jako hrʼadet Szudija, chotyaj szudītī vszej vszelennyij. Ī kto preterpīt pred līcem Jeho, jehda Anhelī predsztanut oblīcsajuscse gyijanija, pomōslenija ī mōszlī, jazse v noscsī ī vo dnī? O kakovōj csasz tohda! No prezsde dazse ne prīszpijet koncsīna, potscsīsža̓ zovuscsī duse: Bozse, obratīv szpaszī mja, jako jedīn blahoutroben.

Hl. 8. Daniīl Prorok, muzs zselanij bōv, vlasztītelnōje Bozsije vīgyiv, szīce vopijase: Szudija sžīde, ī knīhī razhnusasža̓. Blyudī duse moja, posztīsī lī sža̓, blīzsnyaho tvojeho ne prezrī: ot brasen vozderzsīsī lī sža̓, brata tvojeho ne oszuzsdaj: da ne vo ohny otszōlajema, szhorīsī jako voszk, no da bez potknovenija vvedet tya Chrīsztosz vo carsztvije szvoje.

Szlava: hl. 1. Predocsīsztīm szebe bratije, carīceju dobrogyitelej: sze bo prijde bohatsztvo nam blahīch podajuscsī, sztrasztej utolyajet dmenija, ī Vladōďi prīmīrajet prehrisīvsōja. Tyimzse szo veszelijem sziju priīmem vopijuscse Chrīsztu Bohu: voszkreszōj īz mertvōch, neoszuzsdenō nasz szochranī, szlavoszlovjascsōja Tya jedīnaho bezhrisnaho.

Ī nōnyi: Preblahoszlovenna jeszī: sztr. 18.

Na Līturgiī.

Tropar voszkreszen prīlucsīvsahosza hlasza.

Szlava: Kondak, hl. 1. Jehda prijdesī Bozse na zemlyu szo szlavoju, ī trepescsut vszacseszkaja, rika zse ohnennaja pred szudīscsem potecset, ī knīhī razhībajutsza, ī tajnaja javlyajutsza: tohda īzbavī mja ot ohnya neuhaszīmaho, ī szpodobī mja odesznuju tebe sztatī, Szudije pravednyijsij.

Ī nōnyi: Kondak chramu īlī po Usztavu.

Prokīmen: Velij Hoszpogy nas ī velija kriposzty Jeho ī razuma Jeho nyiszty csīszla.

Ap. zacs. 146. Jevanh. ot Mafteja zacs. 106.

Prīcsaszten. Chvalīte Hoszpoda sz nebesz: ī procs.

Druhij: Radujtesza pravedniī o Hoszpogyi, pravōm podobajet pochvala. Allīluja.

Ne Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: sztīchīrō Oktoīcha: ī Szvjataho, jako obōcsno.

Sztīchovnō. Hl. 8. Laszkoszerdsztvovavse, pervuju podjachom nahotu, pobidīvsesza horkīm vkuszom, ī ot Boha īzhnanī bōchom; no vozvegyimsza ko pokajaniju, ī csuvsztva ocsīsztīm, ko nīmzse brany, vchod poszta tvorascse: nadezsdoju blahodatī szerdca īzvisztvujuscse, ne brasnō, v nīchzse ne polyzovasasza chodīvsiī; ī sznyisztysza namī Anhel Bozsij, vo szvjascsennoj ī szvitonosznoj noscsī voszkreszenija, nasz radī prīvedenoje zakolenije, Ucsenīkom priobscsennoje vo vecser taīnsztva, ī tymu razorajuscseje nevigyinija, szvitom Jeho voszkreszenija. (2-dō).

Sztīch: Tako ocsī nasī: sztr. 21. Ī najpacse napolnīsza: sztr. 21.

Mucsenīcsen. Hl. 8. Mucsenīcō Hoszpodnī, vszakoje mi-

szto oszvjascsajete, ī vsźak neduh vracsujete; ī nōnyi molīte, īzbavītīsźa ot szītej vrazsiīch dusam nasīm, molīmsźa.

Szlava: Ī nōnyi: 8. Nebesznaja pojut Tya obradovannaja, Matī beznevisztnaja: ī mō szlavoszlovīm neīzszlyidovannoje Tvoje rozsdesztvo: Bohorodīce, molī szpasztīsźa dusam nasīm.

Negyilya Szōropusztnaja.

V Szubbotu na Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: sztīchīrō Oktoīcha 6. po szīch szlyidujuscsōja:

Hl. 6. Szozdately moj ī Hoszpogy, perszty ot zemlī prijem mja, zsīvonosznōm dunovenijem vnusīv ozsīvī, ī pocste na zemlī nacsalsztvujuscsa vīdīmōmī vsźimī, ī Anhelom kupnozsītelya; szatana zse lysztīvōj szoszud zmija upotrebīv, sznyidiju prelysztī, ī Bozsija szlavō razlucsī, ī preīszpodnyijsej szmertī predade vo zemlyu: no jako Vladōka ī blahoutroben, pakī vozzovī.

Odezsdō bohotkannōja szovlekochsźa okajannōj, Tvoje bozsesztvennoje povelyinije preszlusav Hoszpodī, szovitom vraha, ī szmokovnōm līsztvijem, ī kozsnōmī rīzamī nōnyi oblekochsźa: potom bo oszuzsden bōch chlyib trudnōj sznyisztī; ternije zse ī volcsec mnyi prīnesztī zemlya proklyata bōszty: no v poszlyidnyaja lyita voplotīvōjsźa ot Gyivō, vozzvav mja, vvedī pakī vo raj.

Raju vszecsesztnōj, krasznyijsaja dobroto, bohozdannoje szelenije, veszelije nekoncsajemoje ī naszlazsdenije, szlavo pravednōch, Prorokov kraszoto, ī szvjatōch zsīlīscse, sumom līsztvij tvoīch Szogyitelya vszīch molī, vrata otversztī mī, jazse presztuplenijem zatvorīch, ī szpodobītīsźa dreva zsīvotnaho prijatī, ī radosztī, jejazse prezsde vo tebi naszladīchsźa.

Adam īzhnan bōszty īz raja preszlusanijem, ī szladosztī īzverzsen, zsenszkīmī hlaholō prelscsennōj, ī nah szīdīt szela, uvō mnyi! pŕamo rōdaja; tyimzse potscsīmsźa vszī vremja podjatī poszta, poszlusajuscse jevanhelszkīch

predanij, da szīmī blahouhodnī bōvse Chrīsztu, raja zsīlīscse pakī voszpriīmem.

Szlava: hl. 6. Sz̓īde Adam pr̓amo raja, ī szvoju nahotu rōdaja plakase: uvō mnyi, prelesztiju lukavoju uviscsannu bōvsu ī okradennu, ī szlavō udalenu! uvō mnyi, prosztotoju nahomu, nōnyi zse nedouminnu! No o raju! ktomu tvojeja szladosztī ne naszlazsdusz̓a; ktomu ne uzr̓u Hoszpoda ī Boha mojeho ī Szozdatelya; vo zemlyu bo pojdu, ot nejazse ī vz̓at bōch. Mīlosztīve scsedrōj, vopiju Tī: pomīluj mja padsaho.

Ī nōnyi · Dohmat hlasza r̓adovaho.

Na sztīchovnach sztīch. īz Oktoīcha r̓ad. hlasza. Szlava: hl. 6. Īzhnan bōszty Adam īz raja sznyidiju; tyimzse ī sz̓igya pr̓amo szeho rōdase, sztenya umīlītelnōm hlaszom, ī hlaholase: uvō mnyi: csto posztradach okajannōj az! jedīnu zapovigy presztupīch Vladōcsnyu, ī blahīch vsz̓acseszkīch līsīchsz̓a. Raju szvjatyijsij, mene radī naszazsdennōj bōv, ī Jevō radī zatvorennōj, molī tebe Szotvorsaho, ī mene Szozdavsaho, jako da tvoīch cvitov īszpolnyusz̓a. Tyimzse ī ko nemu Szpasz: mojemu szozdaniju ne choscsu pohībnutī, no choscsu szemu szpasztīsz̓a, ī vo poznanije īsztīnō prijtī, jako hr̓aduscsaho ko mnyi ne īzhonyaju von.

Ī nōnyi: (Dohmatīk 6-ho Hlasza): Tvorec ī īzbavītely: sztr. 54.

Na Utrenī.

Hlasz po r̓adu, ī jakozse ukazasz̓a v Negyilyu bludnaho szōna sztr. 324. Po Pszalmi 50.: Pokajanija otverzī mī: sztr. 321.

Kanon īz Oktoīcha r̓adovaho hlasza; Katavaszija: „Jako po szuchu" sztr. 56.

Po 6. pisznī. Īkosz. Sz̓īde Adam tohda ī plakasz̓a pr̓amo szladosztī raja, rukama bija līce, ī hlaholase: Mīlosztīve, pomīluj mja padsaho. (Poszlyidnōja szlova Īkosza pojutsz̓a.)

Po 9. pisznī Szvitīlen voszkr.

Na Chvalītech sztīchīrō Oktoīcha 5. tazse szija:

Hl. 5. Uvō mnyi! Adam rōdanijem vozopī, jako zmij ī zsena Bozsesztvennaho derznovenija īzrīnusa mja; ī rajszkija szladosztī, dreva sznyigy otcsuzsdī (mja)! Uvō mnyi! ne terplyu procseje ponosenija; īnohda car̓ szōj zemnōch vsz̓ich szozdanij Bozsiīch, nōnyi plyinnīk javīchsz̓a ot jedīnaho bezzakonnaho szovita; ī īnohda szlavoju bezszmertija oblecsen szōj, umerscsvlenija kozsu jako szmertnōj okajanno obnosu. Uvō mnyi! koho rō-

danij szogyijsztvennīka szotvoru? No tō Cselovikolyubcse, ot zemlī szozdavōj mja, vo blahoutrobije obolkijsża, rabotō vrazsija szvobodī ī szpaszī mja.

Poprīscse dobrogyitelej otverzesża; chotyascsiī sztradalcsesztvovatī vnīdīte, prepojaszavsesża dobrōm poszta podvīhom: zakonno bo sztradalcsesztvujuscsiī, pravedno vincsajutsża, ī voszpriīmse vszeoruzsije Kreszta, vrahu szoprotīvīmsża, jako sztyinu nerusīmuju īmuscse viru, ī jako scsīt molītvu, ī slem mīlosztōnyu, vmiszto mecsa poszt, īzse otsżikajet ot szerdca vsżu zlobu. Tvoŕaj szija, īsztīnnōj prijmet vinec ot Vszecaŕa Chrīszta vo deny szudnōj.

Hl. 6. Adam īz raja othonītsża, pīscsī prīcsasztīvsża, jako preszlusnīk; Mojszej Bohovīdec bōszty, posztom ocsī dusevnōja ocsīsztīv. Tyimzse raja zsītelī bōtī, vozzselyivse, īzminīmsża ot nepoleznōja pīscsī; ī Boha zritī zselajuscse, Mojszejszkuju csetverīcu deszatīc posztīmsża, molītvoju ī molenijem csīszto terpjascse: utolīm dusevnōja sztrasztī, otzsenyim plotszkija szlasztī; lehcī ko hornemu sesztviju prejdem, īgyizse Anhelsztiī līcō nemolcsnōmī hlaszō nerazgyilynuju voszpivajut Trojcu, zŕascse nedouminnuju dobrotu Vladōcsnyu. Tamo szpodobī nasz Szōne Bozsij zsīznodavcse, na tya nagyijuscsīchsża, līkovatī szo Anhelszkīmī voīnsztvō, rozsdsija Tya Matere Chrīszte molītvamī, ī Aposztol ī Mucsenīk ī Prepodobnōch.

Szlava: Prīszpi vremja, duchovnōch podvīhov nacsalo, na demonō pobida, vszeoruzsnoje vozderzsanije, Anhelszkoje blaholyipije, ko Bohu derznovenije; tyim bo Mojszej bōszty Zīzsdītelyu szobesżidnīk, ī hlasz nevīdīmo vo szluchī prijat. Hoszpodī, tyim szpodobī ī nasz poklonītīsża Tvoīm sztrasztem, ī szvjatomu voszkreszeniju, jako cselovikolyubec.

Ī nōnyi: Preblahoszlovenna jeszī: sztr. 18.

Na Līturgiī.

Tropaŕ voszkreszen prīlucsīvsahosża hlasza, Szlava:

Kondak hl. 6. Premudrosztī nasztavnīcse, szmōszla podatelyu, nemudrōch nakazatelyu, ī nīscsīch zascsītītelyu: utverdī, vrazumī szerdce moje Vladōko, tō dazsgy mī

szlovo Otcseje Szlovo! sze bo usztnyi moī ne vozbranyu, vo jezse zvatī tebi: Mīlosztīve, pomīluj mja padsaho.

Ī nōnyi: Kondak chrama īlī po Usztavu.

Prokīmen, hl. 8. Pomolītesz'a, ī vozdadīte szlavu Hoszpodevī Bohu nasemu.

Ap. zacs. 112. Jevanh. ot Mafteja zacs. 17.

Na Vecsernī.

Po obōcsnom Pszalmi, na Hoszpodī vozzvach: posztavīm sztīchov 10, ot „Īzvedī īz temnīcō": ī pojem sztīchīrō 4. pokajannō Oktoīcha po r'adu hlasza, zrī v negyilynīch Vecsernyach Sztīchīrō na Sztīchovnach. Poszemu zse Triodī sztīchīrō szija 3:

Hl. 2. Vozderzsanijem tyilo szmīrītī vszī potscsīmsz'a, Bozsesztvennoje prechogyascse poprīscse neporocsnaho poszta, ī molītvamī ī szlezamī Hoszpoda szpaszajuscsaho nasz vzōscsem, ī zabvenije zlobō vszekonecsnoje szotvorīm, vopijuscse: Szohrisīchom Tī: szpaszī jakozse drevle Nīnevītyanō Chrīszte Car'u; ī obscsnīkī nasz szotvorī nebesznaho carsztvija, Blahoutrobne.

Szebe otcsajavaju, pomōslyaja gyila moja Hoszpodī, vsz'akaho mucsenija dosztojnaja: bo prezriv csesztnōja tvoja Szpasze zapovidī, bludno moje zsītije īzzsīch. Tyimzse molyusz'a, tucsamī kajanija mja ocsīsztīv, posztom ī molenijem jako jedīn mīlosztīvoj proszvitī, ī ne hnusajsz'a mene Blahogyitelyu vsz'ich, ī Preblahij.

Posztnoje vremja szvitlo nacsnyim, ko podvīhom duchovnōm szebe podlozsīvse, omōīm dusu, ocsīsztīm ploty, posztīmsz'a jakozse vo sznyidech ot vsz'akija sztrasztī, dobrogyitelymī naszlazsdajuscsesz'a ducha: vo nīchzse szoversajuscsesz'a lyuboviju, da szpodobīmsz'a vszī vīgyitī vszecsesztnuju sztraszty Chrīszta Boha, ī szvjatuju Paszchu, duchovno radujuscsesz'a.

Ī īz Mīneī īlī Obscsīnō szvjatomu 3. (Tako pojem do 5-ōja Negyilī szv. Poszta.) Szlava: (Szvjatomu, ascse jeszty. Ī nōnyi: Bohorod. po hlaszu Szvjataho īz Oktoīcha. — Jeszlī zse nyit Szlava szvjatomu, tohda Szlava ī nōnyi: Bohorod. īz Mīneī īlī Obscsīnō toho dne.

Vchod. Szvite tīchij: sztr. 6.

Prokimen, hl. 8. Ne otvratī līca tvojeho ot otroka tvojeho, jako szkorblyu, szkoro uszlōsī mja; vonymī dusī mojej, ī īzbavī ju. (4-dō.)

Szpodobī Hoszpodī: Ī Jektenija: „Īszpolnīm" sztr. 7.

Na Sztīchovnyi, hl. 4. Vozszija blahodaty Tvoja Hoszpodī, vozszija proszviscsenije dus nasīch: sze vremja blahoprijatnoje, sze vremja pokajanija! otlozsīm gyila tmō, ī oblecsemsźa vo oruzsija szvita, jako da preplōvse poszta velīkuju pucsīnu, vo trīdnevnoje voszkreszenije dosztīhnem, Hoszpoda ī Szpasza naseho Īszusza Chrīszta, szpaszajuscsaho dusī nasa. (2--dō.)

Sztīchī: Tako ocsī nasī . . . ī Najpacse napolnīsźa . . . sztr. 21.

Mucs. Proszlavlyajemōj vo pamjatech Szvjatōch Tvoīch Chrīszte Bozse, ot nīch umolyajem, nīzposzlī nam veliju mīloszty.

Szlava: Ī nōnyi: Anhelsztiī csīnī Tya Bohomatī proszlavlyajut; Boha bo Vszecsīsztaja rodīla jeszī, Otcu ī Duchu szoprīsznoszuscsna, ī Anhelszkaja voīnsztva ot ne szuscsaho chotyinyijem posztavīvsa. Jehozse molī, ot tlī szpasztī ī proszvitītī dusō pravoszlavnōch, Tya voszpivajuscsīch, Vszecsīsztaja.

Po Nōnyi otpuscsajesī: Trīszvjatoje, po Otcse nas: Jako tvoje jeszty carsztvo: Poszem:

Tropar hl. 1. Bohorodīce Gyivo, radujsźa obradovannaja Marie, Hoszpogy sz Toboju: blahoszlovenna Tō vo zsenach, ī blahoszloven Plod csreva Tvojeho; jako rodīla jeszī Chrīszta Szpasza, Īzbavītelya dusam nasīm. (Poklon.)

Szlava: Kresztītelyu Chrīsztov, tebi molīmsźa, vszich nasz pomjanī, da īzbavīmsźa ot bezzakonij nasīch; tebi bo dana bōszty blahodaty molītīsźa za nō. (Poklon.)

Ī nōnyi: Molīte o nasz szvjatiī Aposztolī, Prorocō, Mucsenīcō, ī vszī Szvjatiī, da īzbavīmsza ot bid ī szkorbej; vasz bo predsztatelej teplōch ko Szpaszu vszī sztyazsachom. (Poklon.)

Jerej: Pod Tvoju mīloszty prībihajem, Bohorodīce Gyivo: molītv nasīch ne prezrī vo szkorbech, no ot bid īzbavī nasz, jedīna Csīsztaja ī Blahoszlovennaja. (Bez poklona.)

Hoszpodī pomīluj, 40. Hoszpodī blahoszlovī.

Jerej: Szōj blahoszloven ī preproszlavlen Chrīsztosz Boh nas, vszehda nōnyi ī prīszno ī vo vikī vikov.

Līk: Amīny.

Tazse Jerej: Nebesznōj Caȓu, virnaho korolya naseho ukripī, viru utverdī, jazōkī ukrotī, mir umīrī, hrad szej (vesž sziju) dobri szochranī, ī prezsde otsedsōja otcō ī bratiju nasu vo krovich pravednōch ucsīnī: ī nasz vo pokajaniī ī īszpovidaniī, Hoszpodī, prijmī ī pomīluj, jako blah ī cselovikolyubec.

Līk: Amīny. — Hoszpodī pomīluj, 3. — Szlava: Ī nōnyi: Csesztnyijsuju Cheruvīm: Īmenem Hoszpodnīm blahoszlovī otcse:

Jerej: Molītvamī szvjatōch Otec nasīch Hoszpodī Īszusze Chrīszte, Bozse nas, pomīluj nasz.

Līk: Amīny.

Ī Jerej tvorīt 3 poklonō szo narodom szo molītvoju szv. Efrema: Hoszpodī ī Vladōko zsīvota mojeho, duch unōnija nebrezsenija, lyubonacsalija ī prazdnoszlovija ōtzsenī ot mene. (Poklon.)

Duch zse ďilomudrija ī szmīrennomudrija, terpinija ī lyubve daruj mī nedosztojnomu rabu tvojemu. (Poklon.)

Jej Hoszpodī Caȓu, dazsgy mnyi zritī moja szohrisenija, ī ne oszuzsdatī brata mojeho, jako blahoszloven jeszī vo vikī vikov, amīny. (Poklon.)

Po poklonach Jerej abije vozhlasajet: Szlava Tebi Chrīszte Bozse: procs. ī Otpuszt.

Vo Szredō ī Pjatkī szv. Poszta.

Na Līturgiī Prezsdeoszvjascsennōch Darov.

Po Blahoszlovenno carsztvo: Līk: Amīny. — Prijdīte poklonīmsʼa: 3. Poszem Pszalom 103. Blahoszlovī duse moja Hoszpoda: sztr. 1. — Po īszpolneniī 2-ja Paramiī pojem:

Da īszpravītsʼa molītva moja, jako kadīlo pred Toboju: vozgyijanije ruku mojeju, zsertva vecsernyaja.

Hoszpodī, vozzvach ko tebi, uszlōsī mja, vonymī hlaszu molītvō mojeja, jehda vozzovu ko Tebi.

Polozsī Hoszpodī chranenije usztom moīm, ī dverʼ ohrazsdenija o usztnach moīch.

Ne uklonī szerdca mojeho vo szlovesza lukavsztvija, nepscsevatī vīnō o hriszʼich.

Na prīneszeniī szvjatōch Darov.

Nōnyi szīlō nebesznōja sz namī nevīdīmo szluzsat; sze bo vchodīt Carʼ szlavō, sze zsertva tajnaja, szoversenna dorīnoszītsʼa: viroju ī lyuboviju prīsztupīm, da prīcsasztnīcō zsīznī vicsnōja budem. Allīluja. 3.

Prīcsaszten. Vkuszīte ī vīdīte, jako blah Hoszpogy. Allīluja. 3.

Po „Prīsztupīte": Blahoszlovlyu Hoszpoda na vszʼakoje vremja. Allīluja.

Vmiszto „Da īszpolnyatsʼa":

Blahodarīm Tya Chrīszte Bozse nas, jako szpodobīl jeszī nasz prīcsasztnīkamī bōtī precsīsztaho tvojeho Tyila, ī csesztnōja tvojeja Krove, īzlijannōja za veszʼ mir, vo osztavlenije hrichov: szmotrenija tvojeho taīnsztva. Allīluja. 3.

Po zaamvonnoj molītvi: Budī īmja Hoszpodne: 3. (szo poklonamī.)

Poszem Pszalom 33. Blahoszlovlyu Hoszpoda na vszʼakoje vremja: sztr. 98.

Negyilya 1-ja Poszta,

v nyuzse pravoszlavije voszpomīnajetszǎ.

—=—

V Szubbotu na Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: sztīchīrō Oktoīcha, 6. poszem szlyidujuscsōja:

Hl. 6. podob. „Vsze otlozsse“: Tya neposztīzsīmaho, prezsde dennīcō beznacsalno, īz nevescsesztvennaho Vozszijavsaho, bezplotnaho zse csreva Rodīteleva, prorocō Hoszpodī Tvoīm Duchom vdochnovenī, prorekosa Otrocsa bōtī, īz neīszkuszobracsnōja voploscsajema, cselovikom szovokuplyajema, ī szuscsīmī na zemlī zrīma; īmīzse jako Scsedrōj proszviscsenija szpodobī Tvojeho, voszpivajuscsīch neīzrecsennoje ī csesztnoje Tvoje voszkreszenije.

Szlovom Tya propovidavsiī bohohlaholīviī Prorocō, ī gyilō pocsetsiī, bezkonecsnuju zsīzny prīplodīsa: tvorī bo Vladōko pacse Tebe szogyitelya szluzsītī ne preterpivse, mira vszeho jevanhelszkī otvratīsaszǎ, ī szoobraznī bōsa sztrasztī Tvojej, juzse provozvisztīsa. Īchzse molītvamī szpodobī neporocsno preītī vozderzsanija poprīscse, jedīne Mnohomīlosztīve.

Jesztesztvom neopīszannōj bozsesztvennōm Tvoīm szōj, na poszlyidnyaja Vladōko voploscsszǎ, īzvolīl jeszī opīszovatīszǎ; plotī bo prijatijem, ī szvojsztva vszǎ szeja vzǎl jeszī. Tyimzse vīd Tvoj obrazovanija opīszujuscsiī lyubezno ďilujem, v Tvojej lyubvī vozvōsajemī, ī īszďilenij blahodaty pocserpajem īz neho, Aposztolszkīm poszlyidujuscse Bozsesztvennōm predanijem.

Precsesztnoje ukrasenije Chrīsztova Cerkov csesztnōch prijat ī szvjatōch īkon, Szpasza Chrīszta ī Bohomatere ī vszǎch Szvjatōch szvitlyijseje vozsztavlenije, īmzse proszviscsajetszǎ ī kraszujetszǎ blahodatiju, ī szonmīscse otlahajet jeretīcseszkoje īzhonyascsī: ī radujuscsīszǎ szlavīt cselovikolyubca Boha, jeja radī preterpivsa sztrasztī volynōja.

Szlava: hl. 2. Blahodaty vozszija īsztīnō, proobrazujemaja drevle szǎnovno, nōnyi javlenno szkoncsaszǎ; sze bo Cerkov voploscsennōm obrazom Chrīsztovōm jako prekrasznoju utvariju oblacsītszǎ, szkīniī szvīgyinija obraz pronapīszujuscsī, ī pravoszlavnuju viru szoderzsascsī: da

jehozse pocsītajem, szeho ī obraz derzsascse ne prelscsajemsźa. Da oblekutsźa v sztud szīce ne virujuscsiī; nam bo szlava zrak Voplotīvsahoszźa, blahocseszto poklanyajemōj, a ne bohotvorīmōj; toj oblobōzajuscse, virniī vozopiīm: Bozse, szpaszī lyudī Tvoja, ī blahoszlovī dosztojanije Tvoje.

Ī nōnyi: Dohmat řadovaho hlasza. Vchod ī procs.

Na Sztīchovnyi sztīchīrō īz Oktoīcha řadovaho hlasza. Szlava: hl. 2. Īz necsesztija vo blahocsesztije presedse, ī szvitom razuma proszvitīvseszźa, pszalomszkī rukamī voszplescsīm, blahodarsztvenno chvalu Bohu prīnoszźascse: ī na sztyinach, ī doszkach, ī na szvjascsennōch szoszugyich nacsertannōm szvjascsennōm obrazom Chrīsztovōm ī Precsīsztōja ī vszźich Szvjatōch, csesztno poklonīmszźa, otlahajuscse zlocsesztnuju zloszlavnōch viru, (cseszty bo obraza, jakozse hlaholet Vaszīlij, na pervoobraznoje prechodīt), proszźascse molītvamī precsīsztōja Tvojeja Matere, Chrīszte Bozse nas, ī vszźich Szvjatōch, darovatī nam veliju mīloszty.

Ī nōnyi: (Dohmatīk 2-ho hlasza): O csudesze novaho: sztr. 23. Nōnyi otpuscsajesī: sztr. 9.

Tropař voszkr. Szlava: Tropař Hl. 2. Precsīsztomu obrazu Tvojemu poklanyajemszźa Blahij, proszźascse proscsenija prehrisenij nasīch Chrīszte Bozse: voleju bo blahovolīl jeszī plotiju vzōtī na Kreszt, da īzbavīsī, jazse szozdal jeszī, ot rabotō vrazsija. Tyim blahodarsztvenno vopijem Tī: Radosztī īszpolnīl jeszī vszźa Szpasze nas, prīsedōj szpasztī mir.

Ī nōnyi: Bohor. voszkr. „Vszźa pacse“: sztr. 24. Ī otpuszt velīkij.

Na Utrenī.

Na Boh Hoszpogy: Tropař voszkreszen, Szlava: Precsīsztomu obrazu: ī nōnyi: Vszźa pacse: sztr. 24.

Na Kanonyi īrmoszī řadovaho hlasza, Katavaszija. Hl. 4. Mořa csermnuju: ī procs. sztr. 40.

Na Chvalītech, īz Oktoīcha řadovaho hlasza 5. ī Triodī sziī 3. Hl. 4 podob. „Dal jeszī znamenije“: V Tebi nōnyi radujetszźa cerkov Cselovikolyubcse, Zsenīszźi ī Szozdatelī szvojem, sziju voleju boholyipnoju ot idolszkija lesztī īzbavlysem, ī szebi obrucsīvsem csesztnoju kroviju, szvitlo prijemlyuscsī szvjascsennoje vozsztavlenije īkon, ī radujuscsīszźa Tya pojet, ī szlavīt virno.

Plotī izobrazsenije Tvoje vozsztavlyajuscse Hoszpodī, lyubezno lobōzajem, velīkoje taīnsztvo szmotrenija Tvojeho īzjasznyajuscse; ne mnyinijem bo, jakozse hlaholyut bohobornii gyitī Manentovō, nam javīlsz᷈a jeszī Cselovikolyubcse, no īsztīnnoju ī jeszteszvom plotī: Toboju vozvodīmī ko Tvojej lyubvī ī zselaniju.

Deny radosztnōj, ī veszelija īszpolnenōj javīsz᷈a dnesz᷈, szvitloszty bo dohmat īsztīnnyijsīch blīsztajet ī szijajet: cerkov Chrīsztova ukrasena vozsztavlenymī īkon szvjatōch nōnyi, ī īzobrazsenij szijanymī, ī jedīnomōszlije bōvajet virnōch bohoszocsīnennoje.

Szlava: hl. 6. Mojszej vo vremja vozderzsanija zakon prijat, ī lyudī prīvlecse; Īlia posztīvsz᷈a, nebesza zaklyucsī; trije zse otrocō Avraamsztiī, mucsītelya bezzakonnujuscsa poscsenijem pobidīsa; īmzse ī nasz Szpasze szpodobī voszkreszenije ulucsītī szīce vopijuscsīch: Szvjatōj Bozse, szvjatōj kripkij, szvjatōj bezszmertnōj, pomīluj nasz. — Ī nōnyi: Preblahoszlovenna: sztr. 18.

Na Līturgiī

Szv. Vaszīlija Velīkaho, po vchogyi: Tropar᷈ voszkreszen r᷈adovaho hlasza. Tazse: Precsīsztomu obrazu: sztr. 338. — Szlava: Kondak, hl. 2. Neopīszannoje Szlovo Otcseje īz tebe Bohorodīce opīszasz᷈a voploscsajem, ī oszkvernsijsz᷈a obraz vo drevneje voobrazīv, bozsesztvennoju dobrotoju szmiszī; no īszpovidajuscse szpaszenije gyilom ī szlovom, szije voobrazsajem.

Ī nōnyi: Kondak chrama īlī po usztavu.

Prokīmen hl. 4. Blahoszloven jeszī Hoszpodī Bozse otec nasīch, ī chvalyno ī proszlavlenno īmja tvoje vo vikī.

Ap. zacs. 329. Jevanh. ot Joanna zacs. 5.

Po Īzr᷈adnyi: vmiszto „Dosztojno“ pojem: O tebi radujetsz᷈a, Blahodatnaja, vsz᷈akaja tvar᷈: sztr. 70. — (Do Negyilī Cvitonosznōja pojetsz᷈a).

Prīcsaszten: Chvalīte Hoszpoda sz nebesz:

Druhij: Radujtesz᷈a pravednii o Hoszpogyi:

V tujuzse Negyilyu vo vecser.

Hlasz po r᷈adu, ī jakozse ukazasz᷈a v Negyilyu szōropusztnuju. Sztīchīrō Oktoīcha pokajannō 4. po szīch zse szlyidujuscsōja:

Hl. 4. Dazsgy mnyi umīlenije: sztr. 43.

Mojszej dīvnōj, posztom ocsīscssża, vīgyi zselajemaho. Szemu ubo porevnovavsī szmīrennaja duse moja, potscsīsża v deny vozderzsanija ot zlōch ocsīsztītīsża, jako da Hoszpoda dajuscsaho tebi osztavlenije, ī ocsīscsenije, ī īzbavlenije, uzrīsī szuscsaho blahaho ī cselovikolyubīvaho.

Hl. 6. Posztov nōnyi dvojeszedmīcsije szvitlo nacsnyim, szoversajuscse deny ot dne bratije, kolesznīcu ohnennu szogyilavsa nam, jakozse Īlia Theszvītyanīn, csetōre velīkija dobrogyitelī, um vozvōszīm bezsztrasztijem, ploty vooruzsīm csīsztotoju, tekuscse ī pobizsdajuscse vraha. — Mīneī 3. Szlava: Ī nōnyi: Bohorod. īz Mīneī.

Prokīmen hl. 8. Dal jeszī dosztojanije bojascsōmsża Tebe Hoszpodī. (4-raz.)

Na sztīchovnyi hl. 8. Prijdīte ocsīsztīm szebe mīlosztōnyamī, ī scsedrotamī ubohīch, ne trubjascse nī javlyajuscse nase blahotvorenije, da ne uviszty suīca desznīcō gyilo, da ne rasztocsīt tscseszlavije plod mīlosztōnī; no vo tajnyi tajnaja Viduscsemu vozzovim: Otcse, osztavī prehrisenija nasa, jako cselovikolyubec. 2-dō.

Mucsenīcō Hoszpodnī: sztr. 73.

Szlava: Ī nōnyi: Nebesznaja pojut: sztr. 330. — Po Nōnyi otpuscsajesī: Bohorodīce Gyivo: ī vsża procsaja, jakozse ukazasża vo vecser Negyilī szōropusztnōja. sztr. 334.

Negyilya 2-ja Poszta.

V Szubbotu na velīcij Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: sztīchīrō Oktoīcha 7. ī řadovomu Szvjatomu Mīneī 3. — Sztīchovnō voszkresznō.

Na Utrenī.

Po Boh Hoszpogy: tropař voszkresz. 2-dō, Szlava: Szvjatomu, Ī nōnyi: bohorodīcs. voszkr. po hlaszu trop. szvjataho. Po Jevanhelīī „Voszkreszenije Chrīsztovo“: Pszalom 50. Szlava: Pokajanija otverzī mī dverī: sztr. 321.

Kanon īz Oktoīcha řadovaho hlasza, Katavaszija „Otverzu uszta moja“: sztr. 124.

Po 9. pisznī Szvitīlen voszkreszen.

Na Chvalītech sztīch. īz Oktoīcha řad. hlasza. Szlava: hl. 6. Vo tmi szohrisenij chogyascsōm, szvit vozszijal jeszī Chrīszte vremenem vozderzsanija, ī blahouchannōj deny sztrasztī

tvojeja pokazsī nam, da vopijem Tebi: vosztanī Bozse, pomīluj nasz.

Ī nōnyi: Preblahoszlovenna ieszī: sztr. 18.

Na Līturgiī.

Po vchogyi Tropar̓ voszkreszen r̓adovaho hlasza, Szlava: Kondak, hl. 4. Nōnyi vremja gyilatelynoje javīsz̓a, prī dverech szud: vosztanem ubo posztyascsesz̓a, prīneszem szlezō umīlenija szo mīlosztōnyamī, zovuscse: Szohrisīchom pacse piszka morszkaho; no oszlabī, Szogyitelyu vsz̓ich, jako da priīmem netlyinnōja vincō.

Ī nōnyi: Kondak chramu īlī po Usztavu.

Prokīmen: Tō Hoszpodī szochranīsī nō ī szoblyudesī nō ot roda szeho ī vo vik.

Ap. zacs. 304. Jevanh. ot Marka zacs. 7.

Po Īzr̓adnyi: vmiszto Dosztojno: O tebi radujetsz̓a: sztr. 70.

Na Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: sztīchīrō Oktoīcha 4. tazse szija:

Hl. 8. Bezcsīszlennaja Tī szohrisīv, bezcsīszlennōja mukī ozsīdaju, szkrezseta zubnaho ī placsa neutyisīmaho, heennō ohnennōja ī tymō ī tartara, Szudije pravednyijsij! szlezō mī ubo daruj, īmīzse obr̓ascsu osztavlenije ī zlōch moīch razrisenije, posztyasz̓a ī zovōj Tī: Vladōko Chrīszte, uscsedrī mja za velīkuju ī bohatuju mīloszty.

Mene zabluzsdsaho na horach lyutōch presztuplenij, vzīscsī Szlove, ī ko Tebi vozzovī, obōcsaī lukavōja uma mojeho dalecse othonyaja, umersa pakī ozsīvī, ī posztom ocsīsztī, v placsi nepresztannom vopijuscsa ī hlaholyuscsa: Vladōko Chrīszte, uscsedrī mja za velīkuju ī bohatuju mīloszty.

Poszta nacsense szedmīcu tretiju, Trojcu csesztnuju voszchvalīm virniī, procseje radosztno prechogyascse, plotszkija zse sztrasztī uvjadīvse ot dus nasīch, cvitō bozsesztvennōja pozsnem, vincō īszpletse nacsalnīc̓i dnej, da vszī Chrīszta jako pobidītelya, vincō nosz̓ascse, voszpoīm.

Mīneī sztīchīrō 3. Szlava: Ī nōnyi: Bohorod. īz Mīneī. Prokīmen: Ne otvratī līca: sztr. 333.

Na Sztīchovnyi: hl. 8. Brozdō īszplyuvach otecseszkija neposztojannōm umom, szo szkotszkīmī hricha pomōslenymī pozsīch, vsze moje zsītije īzzsīv bludno okajannōj az, pīscsī līsen utverzsdajuscsija szerdce, vremenno utucs-

nyajuscseju szlasztiju naszītīchsźa; no Otcse blahij! ne zatvorī mī cselovikolyubnōja utrobō, no otverz prijmī mja jako bludnaho szōna, ī szpaszī mja. 2-dō.

Mucsenīcō Hoszpodnī: sztr. 329. Szlava: Ī nōnyi: Nebesznaja pojut tya: sztr. 330.

Negy. 3. Poszta.

Kresztopoklonnaja.

V Szubbotu na velīcij Vecsernī.

Īz Oktoīcha řadovaho hlasza, 6. ī Triodī szīī 4.

Hl. 5. Podob. „Radujsźa posztnīkov": Radujsźa zsīvonosznōj Kreszte, Cerkve krasznōj raju, drevo netlyinija, prozźabseje nam vicsnōja szlavō naszlazsdenija; īmzse biszovsztiī othōnyajutsźa polcō, Anhelsztiī szveszelyatsźa csīnove, ī szovokuplenija virnōch prazdnujut, oruzsije nepobidīmoje, utverzsdenije nerusīmoje, carej pobido, szvjascsennīkov pochvalo, Chrīsztovō hōnyi sztrasztī ī nam podazsgy dosztīhnutī, ī velīju mīloszty.

Radujsźa zsīvonosznōj Kreszte, blahocsesztija nepobidīmoje: sztr. 111.

Hřadī pervozdannaja dvoīce, līka otpadsaja hornīch, zavīsztiju cselovikoubijcō, hořkoju szlasztiju dreva drevle vkusenijem: sźe vszecsesztnoje voīsztīnu drevo predhřadet, ko nemuzse prītekse, radosztiju oblobōzajte ī vozopijte ko nemu szo viroju: Tō nase vozzvanije, Kreszte vszecsesztnōj, drevo bohoblazsennoje, szade nebesznōj, jehozse ploda prīcsasztīvsesźa, netlyinīje ulucsīchom jedema pervaho, prījemse īzvisztno ī veliju mīloszty.

Vozszijaj Hoszpodeny Kreszte, szvitolucsnōja molniī tvojeja blahodatī vo szerdca cstuscsīch Tya, ī bohoprijatnoju lyuboviju prijemlyuscsīch, mirovozsdelyinne, imzse szleznoje potrebīsźa szźitovanije, ī szmertnōch szźitej īzbavīchomsźa, ī ko prīsznomu veszeliju prijdochom. Pokazsī kraszotō tvojeja blaholyipije, vozdajanije podazsgy vozderzsanija rabom tvoīm, virno proszźascsōm tvoje bohatnoje zasztuplenije, ī veliju mīloszty.

Szlava: hl. 3. Chrīszte Bozse nas, volynoje raszpjatije vo obscseje voszkreszenije roda cselovicseszkaho voszprijemōj, ī trosztiju Kreszta, obahrenijem cservlenōm szvoja persztō okrovavīvōj, osztavītelynaja nam carszkī podpīszatī cselovikolyubsztvovavōj: ne prezrī nasz bidsztvujuscsīch, ī pakī ot Tebe razsztojanije; no uscsedrī, jedīne Dolhoterpilīve, vo obsztojaniī lyudī tvoja, ī vosztanī, poborī boruscsōja nō, jako vszeszīlen.

Ī nōnyi: Dohmat hlasza. — Prokīmen: Hoszpogy vocarīsza: sztr. 6.

Na Sztīchovnyi sztīchīrō Oktoīcha, po szīch zse:

Szlava: Ī nōnyi: hl. 4. Poszobīvōj Hoszpodī krotkomu Davīdu pobidītī īnoplemennīka, virnomu korolyu nasemu szpoborsztvuj, ī oruzsijem Kreszta nīzlozsī vrahī nasa; pokazsī, Blahoutrobne na nasz drevnija mīlosztī Tvoja, ī da razumijut voīsztinu, jako Tō jeszī Boh; ī na Tya nagyijuscsiīsza pobizsdajem, molyascsiīsza obōcsno precsīsztoj Tvojej Materī, darovatīsza nam velīcij mīlosztī.

Po Nōnyi otpuscsajesī: Trop. voszkr. Szlava: „Szpaszī Hoszpodī": sztr. 11. — Ī nōnyi Bohor. „Havriīlu viscsavsu": sztr. 9. ī procs.

(Īgyizse chram Cerkvī, Lītija bōvajet ī pojutsza sztīchīrō: sztr. 110.)

Na Utrenī.

Po Boh Hoszpogy: Tropar voszkreszen hlasza. — Szlava: Szpaszī Hoszpodī: sztr. 11. Ī nōnyi: Havriīlu viscsavsu: sztr. 9.

Po Jevanheliī voszkresznom, Voszkreszenije Chrīsztovo: Pszalom 50. Szlava: Pokajanija otverzī: sztr. 321. — Kanon īz Oktoīcha radovaho hlasza, Katavaszija szija:

Bozsesztvennyijsij proobrazī drevle Mojszej, vo csermnyim morī proved Īzraīlya kresztom Tvoīm, vodu zsezlom preszik, piszny Tebi īszchodnuju voszpivaja, Chrīszte Bozse.

3. Utverdī Vladōko Chrīszte kresztom Tvoīm na kamenī mja virō, ne pokolebatīsza umu prīlohī vraha zlaho: jedīn bo jeszī szvjat.

4. Na Kresztyi Tya, Szīlyne, szvitlo velīkoje vīgyiv, trepetom vzatsza, lucsī szopratav szkrō, vsza zse tvar voszpi szo sztrachom Tvoje dolhoterpinije; ībo īszpolnīsza zemlya Tvojeho chvalenija.

5. Utrennyujuscse Tya voszpīvajem Szpasze scsedre, mīr obritse Kresztom Tvoīm īmzse obnovīl jeszī rod cselovicseszkij, ko szvitu nevecsernemu vvogya nasz.

6. Obraz Bozsesztvennaho Kreszta Jona vo csrevi kītovi prosztertōma dlanyma pronacserta, ī vzōvase szpaszen ot zviřa szīloju Tvojeju, Szlove.

7. Īz plamene otrokī īzbavlej, ploty priīm, prīsel jeszī na zemlyu ī na kresztyi prīhvozsden, szpaszenije nam daroval jeszī Chrīszte, jedīn blahoszloven otcev Bozse ī preproszlavlen.

8. Ruči, vo rov vverzsenōj lyvov, īnohda velīkij vo proročich, kresztoobrazno proszteř Daniīl, nevrezsden ot szīch sznyidī szpaszesža, blahoszlovja Chrīszta Boha vo vikī.

9. O Matī Gyivo, ī Bohorodīce nelozsnaja, rozsdsaja bezsžimenno Chrīszta Boha naseho, na Kreszt vozneszsahosža plotiju, tya virniī vszī dosztojno sz nīm nōnyi velīcsajem.

Na chvalītech sztīchīrō Oktoīcha 4. ī Triodī szija:

Hl. 4. Podob. „Jako doblya": Vo hlasžich voszklīknem, vo pisznech vozvelīcsīm, Kreszt csesztnōj oblobōzajuscse, ī ko nemu vozopiīm: Kreszte vszecsesztne, oszvjatī nasa dusī ī tyilesza szīloju tvojeju, ī ot vszakaho vreda szoprotīvnōch szoblyudī nevrezsdenō, blahocsesztno poklanyajuscsōjasža tebi.

Prīsztupīvse pocserpīte neīsztoscsajemōch vod, Kreszta blahodatiju prolīvajemōch: sze predlezsascseje vīgyascse drevo szvjatoje, darovanij īsztocsnīk, napojennoje kroviju ī vodoju Vladōkī vszich, na tom voleju vozneszsahosža, ī zemnōja vozdvīhsaho.

Cerkve utverzsdenije, carej derzsava, monasesztvujuscsīch pochvala ī szpaszenije tō jeszī, Kreszte vszecsesztne! tyimzse poklanyajuscsesža Tebi, ī szerdcem ī duseju proszviscsajemsža dnesž, bozsesztvennoju blahodatiju na tebi Prīhvozdīvsahosža, ī derzsavu lysztīvaho Razorīvsaho, ī klyatvu Potreblysaho.

Szlava: hl. 8. Vōszokomudraho razuma zlōch farīszejev, vszich Hoszpogy prītcseju ubizsatī szeho naucsī: ī ne vōszokomudrsztvovatī, pacse jezse podobajet mudrsztvovatī, vszich nakaza, propīszanije ī obraz Szam bōv dazse do raszpjatija ī szmertī, Szam szebe īzlijav. Blahodařascse ubo, sz mōtarem rčim: Posztradavōj za nasz, ī bezsztrasz-

ten prebōvōj Bozse, ot sztrasztej nasz īzbavī, ī szpaszī dusī nasa.

Ī nōnyi: Preblahoszlovenna: sztr. 18.

Jehda nacsnut pitī Szlavoszlovije velīkoje, Jerej obolcsen vo vsža szvjascsennīcseszkija odezsdō, kadīt szv. trapezu ī csesztnōj kreszt, na nej polozsenōj, poszem podjemlet jeho, ī nesža jeho īszchodīt sživernōmī dvermī, sztav zse pred carszkīmī vratamī, vozhlasajet po otpitiī Szlavoszlovija ī Trīszvjataho: Premudroszty, prosztī! Mō zse pojem: Szpaszī Hoszpodī: Jerej īdet ko uhotovannomu szredī cerkve sztolu, ī polahajet na nem csesztnōj kreszt, ī kadīt jeho kresztoobrazno ot csetōrech sztran, mō zse pojem Tropaŕ: Szpaszī Hoszpodī: tazse: Kresztu tvojemu poklanyajemsža Vladōko, ī szvjatoje voszkreszenije tvoje szlavīm 3.

Jehda zse virniī ďilujut Kreszt, pojem szamohlasznō szija:

Hl. 2. Prijdīte virniī, zsīvotvoŕascsemu Drevu poklonīmsža: sztr. 116.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 8. Dnesž prorocseszkoje īszpolnīsža szlovo; sze bo poklanyajemsža na miszto, īgyizse sztojasztyi nosži tvoī Hoszpodī, ī dreva szpaszenija vkuszīvse, hrichovnōch sztrasztej szvobodu ulucsīchom, molītvamī Bohorodīcō, jedīne Cselovikolyubcse.

Poszemu Jerej sztoja prī szv. Trapeži pojet Jekteniju „Pomīluj nasz Bozse“ ī „Īszpolnīm“ ī procs.

Na Līturgiī.

Po vchogyi Tropaŕ voszkreszen ŕadovaho hlasza, tazse Tropaŕ, hl. 1. Szpaszī Hoszpodī lyudī: sztr. 11.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 7. Ne ktomu plamennoje oruzsije chranīt vrat edemszkīch: na tōja bo najde preszlavnōj szouz, drevo kresztnoje; szmertnoje zsalo, a adova pobida prohnasža: predsztav bo jeszī Szpasze moj, vopija szuscsōm vo agyi: vnīdīte pakī vo raj.

Vmiszto Trīszvjataho: Kresztu Tvojemu poklanyajemsža Vladōko, ī szvjatoje voszkreszenije tvoje szlavīm.

Prokīmen, hl. 7. Szpaszī Hoszpodī lyudī tvoja, ī blahoszlovī dosztojanije tvoje.

Ap. zacs. 311. Jevanh. ot Marka zacs. 37.

Po Īzŕadnyi vmiszto „Dosztojno“: O tebi radujetsža: sztr. 70.

Prīcsaszten: Znamenasža na nasz szvit līca tvojeho Hoszpodī, dal jeszī veszelije vo szerdďi mojem. Allīluja.

Na Vecsernī.

Hlasz po řadu.

Na Hoszpodī vozzvach: sztīchīrō Oktoīcha 4. jakozse ukazasža v negyilyu Szōrnuju, poszem:

Hl. 8. podob. „Hoszpodī, ascse ī na szudīscsī“: Hoszpodī, na Kresztyi voleju proszterl jeszī dlanī Tvoja; szemu umīlenijem szerdca poklonītīsža ī nasz szpodobī, proszviscsennōch dobri posztom ī molītvamī ī vozderzsanijem ī blahotvorenijem, jako blah ī cselovikolyubec.

Hoszpodī, hrichov moīch mnozsesztva po mnozsesztvu ocsīsztī scsedrot Tvoīch Vszescsedre, ī Kreszt Tvoj szpodobī csīsztoju duseju vīgyitī ī čilovatī v nasztojascsej szedmīči vozderzsanija, jako cselovikolyubec.

Hl. 3. Velije csudo! drevo dīvītsža, na nemzse Chrīsztosz voleju raszpjatsža plotiju; poklanyajetsža mir, ī proszviscsajem vzōvajet: o Kreszta szīlo, ī zrīmōj demonō palīt, ī voobrazsajem szīch palya javlyajetsža! Ublazsaju tya precsesztnoje Drevo, pocsītaju ī poklanyajusža szo sztrachom, ī Boha szlavlyu, toboju darovavsaho mnyi zsīzny bezkonecsnuju.

Ī Mīneī 3. — Szlava: Ī nōnyi: Bohorod. iz Mīneī, Prokīmen: Dal jeszī: sztr. 340.

Na Sztīchovnyi: Hl. 8. Vozzritī ocsīma na nebo ne szmiju okajannōj az, ot lukavōch moīch gyijanij; no jako mōtař sztenya vzōvaju Tī: Bozse ocsīsztī mja hrisnaho ī farīszejszkaho līcemirija īzbavī mja, jako jedīn blahoutroben. (2-dō.)

Mucsenīcō Hoszpodnī: sztr. 329. Szlava: Ī nōnyi: Nebesznaja pojut tya: sztr. 330.

Negyilya 4-ja Poszta.

V Szubbotu na Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: sztīchīrō řadovaho hlasza 7. ī Mīneī 3.

Szlava: Ī nōnyi: Dohmat řadovaho hlasza.

Na Sztīchovnī sztīch. Oktoīcha řad. hlasza. Szlava ī Nōnyi: Dohmatīk hlasza.

Po Nōnyi otpuscsajesī: sztr. 9. Tropař voszkr. Szlava: tropař Szvjataho, ī Nōnyi: Bohor. voszkr.

Na Utrenī.

Poszlyidovanije vo Oktoīchu. Po 50. pszalmi: Szlava: Pokajanija otverzī: sztr. 321.

Kanon īz Oktoīcha ṙad. hlasza, Katavaszija: „Otverzu uszta moja“ sztr. 124.

Na Chvalītech sztīchīrō hlasza ṙadovaho, poszem:

Szlava: hl. 1. Prijdīte, gyilaīm vo tajnom vīnohragyi, plodō pokajanija vo nem tvoṙascse, ne v brasnyich ī pītiīch truzsdajuscsesźa, no vo molītvach ī posztyich dobrogyitelī īszpravlyajuscse: szīmī uhozsdajemō Hoszpogy gyila dīnaṙ podajet, īmzse dusī īzbavlyajet dolha hrichovnaho, jedīn Mnohomīlosztīvōj.

Ī nōnyi: Preblahoszlovenna jeszı: sztr. 18.

Na Līturgiī.

Po vchogyi Tropaṙ voszkreszen prīlucsīvsahoszá hlasza.

Szlava: Kondak hl. 4. Kreszta tvojeho Hoszpodī poklonenīju szpodoblsesźa, duchom prīblīzsajemszá ī viroju, ī molyascsesźa vopijem: Voszkreszenije vszích nasz dosztīhnutī szpodobī.

Ī nōnyi: Kondak chrama īlī po Usztavu.

Prokīmen ī Allīluja ṙadovaho hlasza.

Ap. zacs. 314. Jevanh. ot Marka zacs. 40.

Vmiszto Dosztojno: O tebi radujetszá: sztr. 70.

Prīcsaszten. Chvalīte Hoszpoda sz nebesz: sztr. 88.

Na Vecsernī.

Jakozse ukazaszá v Negyilyu szōrnuju.

Sztīchīrō, hlasz 3. podob. „Velija Kreszta“: Velīkija virniī vo vremja pokazsem vozderzsanija trudō, jako da szlavu velīkuju polucsīm, mīlosztiju velīkaho Boha, īzbavlyajemī plamene heenszkaho.

Bremja poscsenija nōnyi prepolovīvse, nacsalo Bozsesztvennaho zsītija javi pokazsem, ī v konec dobrogyitelynaho zsītelysztva dosztīhnutī teplyi potscsīmszá: jako da prijmem szladoszty nesztarijemuju.

Hl. 7. podob. „Pod krov tvoj“: Prepolovīvse szej szvjascsennōj poscsenija puty, ko buduscsemu radosztiju potecim blahotvorenija jelejem dusī pomazavse, jako da szpodobīmszá Chrīszta Boha naseho ī Bozsesztvennōm sztrasztem poklonītīszá, predvarītī ī sztrasnoje ī szvjatoje voszkreszenije.

Mīneī 3. — Szlava: Ī nōnyi: Bohorod. īz Mīneī. Prokīmne. Ne otvratī: sztr. 333.

Na Sztīchovnyi, hl. 7. Vīnohrad naszadīvōj ī gyilatelī prīzvavōj, blīz jeszty Szpasz; prijdīte poscsenija podvīzsnīcō, mzdu voszprijmem, jako bohat jeszty Davec ī mīlosztīv; malo gyilavse, priīmem dusevnuju mīloszty.

Hl. 6. Vo razbojnīcseszkija pomōszlō vpad Adam, prelysztīsźa umom, ī ujazvīvsźa duseju, lezsase nah zasztuplenija; nī szvjascsennīk īzse prezsde zakona vnyat jemu, nīzse levīt po zakonyi vozzriv nany: tokmo Tō prīsedōj Bozse, ne ot Szamariī, no ot Bohorodīcō. Hoszpodī, szlava Tebi.

Mucsenīcō Hoszpodnī: sztr. 329. — Szlava: Ī nōnyi: Archanhelszkī voszpoīm: sztr. 59. Ī procseje jako ukazano v Negyilyu szōrnuju. sztr. 334.

Utrenya na Csetvertok 5. Negyilī Velīkaho Poszta.

(P o k l o n ō).

Jerej: Blahoszloven Boh nas: Līk: Amīny. Caŕu nebesznōj: Trīszvjatoje ī po Otcse nas: Hoszpodī pomīluj. 12. Szlava: Ī nōnyi: Prijdīte poklonīmsźa: 3. Poszem pszalmō 19. (20. sztr.) ī 10. ī procseje Utrenī do sztr. 12. Po Jektenīī zse velīkoj pojem: Allīluja ī Trojcsnō hlasza, jakozse obōcsaj, ī sztīchoszlovīm kaftīszmu 8-uju, tazse hlaholem sźidalen Oktoīcha. Poszem pszalom 50. (Jektenija Szpaszī Bozse: ī Vozhlasz: „Mīlosztiju"). Ī abije nacsīnajem velīkij Kanon protyazsenno ī szo szokrusennōm szerdcem, tvoŕascse na kijzsdo tropaŕ poklonō.

Kanon velīkij.

(Tvorenije szv. Andrea Krītszkaho).

Piszny 1. Hlasz 6. Īrmosz. Pomoscsnīk ī pokrovītely: sztr. 327.

Prīpiv. Pomīluj mja Bozse, pomīluj mja.

(Ī Jerej oblecsen vo epītrachīlyi ī felonyi na amvonyi pojet sziī troparī, narod zse na kijzsdo tropaŕ tvorīt poklon szo pinijem vōszse pīszannōm prīpivom):

Otkudu nacsnu plakatī okajannaho mojeho zsītija gyijanij? koje lī polozsu nacsalo, Chrīszte, nōnyisnemu rōdaniju? no jako blahoutroben, dazsgy mī szlezō umīlenija.

Hŕadī okajannaja duse szo plotiju tvojeju, Zīzsdītelyu vszich īszpovizsdszźa, ī osztanīszźa procseje prezsnyaho bezszloveszija, ī prīneszī Bohu vo pokajanīī szlezō.

Pervozdannaho Adama presztupleniju porevnovav, poznach szebe obnazsena ot Boha, ī prīsznoszuscsnaho carsztvija ī szladosztī, hrich radī moīch.

Uvō mnyi, okajannaja duse! csto upodobīlasz̓a jeszī pervij Jevi? vīgyila bo jeszī zlyi, ī ujazvīlasz̓a jeszī horďi, ī kosznulasz̓a jeszī dreva, ī vkuszīla jeszī derzosztno bezszlovesznōja sznyidī.

5. Vmiszto Jevō csuvsztvennōja, mōszlennaja mī bōszty Jeva, vo plotī sztrasztnōj pomōszl, pokazujaj szladkaja, ī vkusajaj prīszno hor̓kaho napojenija.

Dosztojno īz Edema īzhnan bōszty, jako ne szochranīv jedīnu tvoju, Szpasze, zapovigy Adam; az zse csto posztrazsdu, otmetaja vszehda zsīvotnaja tvoja szlovesza?

Kaīnovo presed ubijsztvo, proīzvolenijem bōch ubijca szoviszti dusevnoj, ozsīvīv ploty ī vojevav na nyu lukavōmī moīmī gyijanymī.

Avelevi, Īszusze, ne upodobīchsz̓a pravgyi, dara tebi prijatna ne prīneszoch nīkohdazse, nī gyijanija bozsesztvenna, nī zsertvō csīsztōja nī zsītija neporocsnaho.

Jako Kaīn, ī mō, duse okajannaja, vsz̓ich Szogyitelyu gyijanija szkvernaja ī zsertvu porocsnuju, ī nepotrebnoje zsītije prīneszochom vkupi; tyimzse ī oszudīchomsz̓a.

10. Brenije, Zdatelyu, zsīvo szozdav, vlozsīl jeszī mnyi ploty ī kosztī ī dōchanije, ī zsīzny; no o Tvorcse moj, Īzbavītelyu moj ī Szudije, kajuscsasz̓a prijmī mja.

Īzviscsaju tī Szpasze hrichī jazse szogyijach, ī dusī ī tyila mojeho jazvō, jazse vnutr̓ ubijsztvennii pomōszlō razbojnīcseszkī na mja vozlozsīsa.

Ascse ī szohrisīch, Szpasze, no vim, jako cselovikolyubec jeszī, nakazujesī mīlosztīvno, ī mīloszerdsztvujesī teplyi: szlez̓ascsa zrīsī, ī prītekajesī jako otec, prīzōvaja bludnaho.

Poverzsena mja Szpasze pred vratō Tvoīmī, pone na sztaroszty ne otrīnī mene vo ad tscsa, no prezsde konca, jako Cselovikolyubec, dazsgy mī prehrisenij osztavlenije.

V razbojnīkī vpadōj az jeszm pomōslenymī, vesz̓ ot nīch ujazvīchsz̓a nōnyi, īszpolnīchsz̓a ran; no szam mī predsztav Chrīszte Szpasze, īszďilī.

15. Szvjascsennīk mja predvīgyiv mīmoīde, ī levīt

vīgyiv v lyutōch naha prezri; no īz Marii vozszijavōj Īszusze, Tō predsztav uscsedrī mja.

Ahncse Bozsij, vzemlyaj hrichī vsźich, vozmī bremja ot mene tyazskoje hrichovnoje, ī jako blahoutroben, dazsgy mī szlezō umīlenija.

Pokajanija vremja, prīchozsdu ko Tebi Szozdatelyu mojemu: vozmī bremja ot mene tyazskoje hrichovnoje ī jako blahoutroben, dazsgy mī szlezō umīlenija.

Ne vozhnusajsźa mene Szpasze, ne otrīnī ot tvojeho līca, vozmī bremja ot mene tyazskoje hrichovnoje, ī jako blahoutroben, dazsgy mnyi hrichopadenij osztavlenije.

Volynaja, Szpasze, ī nevolynaja prehrisenija moja, javlennaja, ī szokrovennaja, ī vidomaja ī nevidomaja vsźa prosztīv jako Boh, ocsīsztī ī szpaszī mja.

20. Ot junosztī Chrīszte, zapovidī tvoja presztupīch, vszesztrasztno nebrehij, unōnijem prejdoch zsītije; tyimzse zovu tī Szpasze: pone na konec szpaszī mja.

Bohatsztvo moje, Szpasze, īznurīv vo blugyi, puszt jeszm plodov blahocsesztīvōch, alcsen zse zovu: Otcse scsedrot, predvarīv tō mja uscsedrī.

Tebi prīpadaju Īszusze, szohrisīch tī, ocsīsztī mja, vozmī bremja ot mene tyazskoje hrichovnoje, ī jako blahoutroben, dazsgy mī szlezō umīlenija.

Ne vnīdī szo mnoju vo szud, noszźa moja gyijanija, szlovesza īzōszkuja, ī īszpravlyaja sztremlenija; no vo scsedrotach Tvoīch prezīraja moja lyutaja, szpaszī mja Vszeszīlyne.

Hŕadī prijmī, duse moja, szamōj csasz ī deny, jehda Boh javi prijdet, ī rōdaj ī placsī, obrisztīszźa csīszta vo csasz īszpōtanija.

25. Uzsaszajet mja ī sztrasīt ohny heenszkij, cserv horkij ī szkrezset zubom; no osztavī mī ī poscsadī, ī sztojaniju mja īzbrannōch Tvoīch prīcstī.

Prīpiv. Prepodobnaja Marije, molī Boha o nasz.

Tō mī dazsgy szvitozarnuju blahodaty, ot bozsesztvennaho szvōse promōslenija, īzbizsatī sztrasztej omracsenija, ī pitī uszerdno tvojeho, Marije, zsītija krasznaja īszpravlenija.

Prīklonsīszźa Chrīsztovōm bozsesztvennōm zakonom, ko szemu prīsztupīla jeszī, szladosztej neuderzsīmaja

sztremlenija osztavīvsī, ī vsz'akuju dobrogyitely vszeblahohovijno, jako jedīnu īszpravīsī.

Andreju. Prīpiv. Predodobne otcse Andreje, molī Boha o nasz.

Molītvamī tvoīmī nasz, Andreje, īzbavī sztrasztej bezcsesztnōch, ī carsztvija nōnyi Chrīsztova obscsnīkī, viroju ī lyuboviju voszpivajuscsōja tya szlavne, pokazsī, molīmsz'a.

Szlava: Trojcsen. Preszuscsesztvennaja Trojce, vo jedīnīc'i poklanyajemaja, vozmī bremja ot mene tyazskoje hrichovnoje, ī jako blahoutrobna, dazsgy mī szlezō umīlenija.

30. Ī nōnyi: Bohorodīcsen. Bohorodīce, nadezsdo ī predsztatelysztvo tebe pojuscsīch, vozmī bremja ot mene tyazskoje hrichovnoje, ī jako Vladōcsīca csīsztaja, kajuscsahosz'a, prijmī mja.

Poszemu līk pojet Piszny 3-ju. Īrmosz: Utverdī Hoszpodī na kamenī zapovidej tvoīch podvīhsejesz'a szerdce moje, jako jedīn szvjat jeszī ī Hoszpogy.

Tazse Jerej: Īsztocsnīk zsīvota sztyazsach Tebe, szmertī nīzlozsītelya, ī vopiju Tī ot szerdca mojeho prezsde konca: szohrisīch, ocsīsztī ī szpaszī mja.

Prī Noī, Szpasze, bludsztvovavsīch podrazsav, onyich naszlyidovach oszuzsdenije vo potopi pohruzsenija.

Szohrisīch Hoszpodī, szohrisīch tebi! ocsīsztī mja; nyiszty bo, īzse kto szohrisī vo cseloviс'ich, jehozse ne prevzōdoch prehrisenymī.

Chama onaho, duse, otceubijca podrazsavsī, szrama ne pokrōla jeszī īszkrennyaho, vszpjaty zr'a, vozvratīvsīsz'a.

35. Blahoszlovenija Szīmova ne naszlyidovala jeszī, duse okajannaja, nī prosztrannoje oderzsanije, jakozse Jafeth, īmila jeszī na zemlī osztavlenija.

Ot zemlī Charran īzōdī ot hricha, duse moja: hr'adī vo zemlyu tocsascsuju prīsznozsīvotnoje netlyinije, jezse Avraam naszlyidsztvova.

Avraama szlōsala jeszī, duse moja, drevle osztavlysa zemlyu otecsesztva, ī bōvsa prīselca: szeho proīzvolenije podrazsaj.

U duba Mamvrijszkaho ucsredīv patriarch Anhelō, naszlyidsztvova po sztarosztī obitovanija lovītvu.

Īszaaka, okajannaja duse moja; razumivsī novuju zsertvu, tajno vszeszozsennuju Hoszpodevī, podrazsaj jeho proīzvolenīī.

40. Īszmaīla szlōsala jeszī īzhnana, jako rabōnīno otrozsdenije: trezvīsza duse moja, vīzsgy, da ne kako podobno csto posztrazsdesī, laszkoszerdsztvujuscsī.

Ahaři drevle, duse, Jehīptyanōnyi upodobīlasza jeszī, porabotīvsīsza proīzvolenijem, ī rozsdsī novaho Īszmaīla, prezorsztvo.

Jakovlyu lyisztvīcu razumila jeszī, duse moja, javlyajemuju ot zemlī ko nebeszem; pocsto ne īmila jeszī voszchoda tverda, blahocsesztija.

Szvjascsennīka Bozsija, ī cara ujedīnena, Chrīsztovo podobije, vo mīri zsītija vo cseloviđich podrazsaj.

Ne budī sztolp szlanōj, duse, vozvratīvsīsza vszpjaty; obraz da usztrasīt tya Szodomszkij, hori vo Szīhor szpaszajsza.

45. Zapalenija jakozse Lot bihaj duse moja, hricha, bihaj Szodomō ī Homorrō, bihaj plamene vszakaho bezszlovesznaho zselanija.

Pomīluj Hoszpodī, pomīluj mja, vopiju Tya, jehda prijdesī szo Anhelō Tvoīmī, vozdatī vszim po dosztojaniju gyijanij.

Molenija, Vladōko, Tebe pojuscsōch ne otverzsī, no uscsedrī cselovikolyubcse, ī podazsgy viroju proszascsōm osztavlenije.

Marīī. Szoderzsīm jeszm bureju ī trevolnenijem szohrisenij; no szama mja Matī nōnyi szpaszī, ī ko prīsztanīscsu bozsesztvennaho pokajanija vozvedī.

Marīī. Rabszkoje molenije ī nōnyi Prepodobnaja prīneszsī ko blahoutrobnyij molītvamī tvoīmī Bohorodīđi; otverzī mī bozsesztvennōja vchodō.

50. Andreju. Tvoīmī molītvamī daruj ī mnyi osztavlenije dolhov, o Andreje, Krītszkij predszidatelyu! pokajanija bo tō taīnnīk preīzřadnōj.

Szlava: Trojcsen. Trojce prosztaja, neszozdannaja, beznacsalynoje jeszteszt vo, vo Trojđi pivajemaja üposztaszej, szpaszī nō viroju poklanyajuscsōjasza derzsavi tvojej.

Ī nōnyi: Bohorodīcsen: Ot Otca bezlyitnaho Szōna, vo lyito Bohorodītelynīce neīszkuszomuzsno rodīla jeszī, sztrannoje csudo! prebōvsī Gyīva dojascsī.

Jektenija malaja.

Szidalen. Szvitīla bohozracsnaja, Szpaszovi Aposztolī, proszvitīte nasz vo tymi zsītija: jako da vo dnī nōnyi blahoobraznī chodīm szvitom vozderzsanija, noscsnōch sztrasztej otbihajuscse, ī szvitlōja sztrasztī Chrīsztovō uzrīm radujuscsesza.

Piszny 4. Īrmosz. Uszlōsa prorok prīsesztvije Tvoje Hoszpodī, ī ubojasza, jako choscsesī ot Gyivō rodītīsza, ī cselovikom javītīsza, ī hlaholase: Uszlōsach szluch Tvoj ī ubojachsza; szlava szīlyi Tvojej Hoszpodī.

Tazse Jerej: Gyil Tvoīch ne prezrī, szozdanija Tvojeho ne osztavī, Pravoszude! ascse ī jedīn szohrisīch jako cselovik, pacse vszakaho cselovika, Cselovikolyubcse; no īmasī, jako Hoszpogy vszich, vlaszty osztavlyatī hrichī.

Prīblīzsajetsza duse, konec, prīblīzsajetsza ī neradīsī, nī hotovīsīsza; vremja szokrascsajetsza, vosztanī! blīz prī dverech szudija jeszty. Jako szon, jako cvit vremja zsītija tecset, csto vszuje mjatemsza?

55. Voszpranī o duse, gyijanija tvoja, jazse szogyilala jeszī, pomōslyaj, ī szija pred līce tvoje prīneszī, ī kaplyu īszpuszt ī szlez tvoīch; rcī szo derznovenijem gyijanija ī pomōslenija Chrīsztu, ī opravdajsza.

Ne bōszty v zsītiī hricha, nī gyijanija, nī zlobō, jejazse az Szpasze, ne szohrisīch, umom ī szlovom, ī proīzvolenijem ī predlozsenijem, ī mōszliju ī gyijanijem szohrisīv, jako īn nīktozse kohda.

Vszudu oszuzsden bōch, ī preprin bōch az okajannōj ot szvojeja szoviszt ī, jejazse nīcstozse vo miri nuzsdnyijse. Szudije, Īzbavītelyu moj ī Vidcse, poscsadī ī īzbavī, ī szpaszī mja raba tvojeho.

Lyisztvīca, juzse vīgyi drevle velīkij vo patriarszich, ukazanije jeszty, duse moja, gyijatelynaho voszchozsdenija, razumnaho voz-sesztvija; ascse choscsesī ubo gyijanijem ī razumom ī zrinijem pozsītī, obnovīsza.

Znoj dnevnōj preterpi līsenija radī patriarch, ī mraz noscsnōj ponesze, na vszak deny sznabgyinija tvora, paszōj, truzsdajajsza ī rabotajaj, da dvi zsenyi szocsetajet.

60. Zsenō mī dvi razumij gyijanije ī razum vo vīgyiniī: Liju ubo gyijanije, jako mnohocsadnuju, Rachīly zse razum, jako mnohotrudnuju; ībo kromi trudov nī gyijanije nī vīgyinije, duse, īszpravītsza.

Bdī, o duse moja! īzřadsztvuj, jakozse drevle velīkij vo patriarszřich, da sztyazsesī gyijanija szo razumom, da budesī um zřaj Boha, ī dosztīhnesī nezachogyascsaho mraka vo vīgyiniī, ī budesī velīkij kupec.

Dvanadeszřaty patriarchov velīkij vo patriarszřich rodīv, tajno utverdī tebi lyisztvīcu gyijatelynaho, duse moja voszchozsdenija: gyitī jako osznovanija, sztepenī jako voszchozsdenija premudrenno podlozsīv.

Īszava voznenavīgyinnaho podrazsala jeszī duse, otdala jeszī prelesztnīku tvojemu pervōja dobrotō pervensztvo, ī otecseszkija molītvō otpala jeszī, ī dvazsdō popolznulaszřa jeszī okajannaja, gyijanijem ī razumom; tyimzse nōnyi pokajszřa.

Edom Īszav narecseszřa krajnyaho radī zsenoneīsztovnaho szmisenija; nevozderzsanijem bo prīszno razzsīhajem, ī szlasztymī oszkvernyajem, Edom īmenovaszřa, jezse hlaholetszřa razzsenije dusī lyubohrichovnōja.

65. Jova īzse na hnoīscsī szlōsavsī, o duse moja, opravdavsahoszřa, toho muzsesztvu ne porevnovala jeszī, tverdaho ne īmila jeszī predlozsenija vo vszřich jazse viszī, ī īmīzse īszkuszīlaszřa jeszī: no javīlaszřa jeszī neterpilīva.

Īzse pervije na presztolyi, nah nōnyi na hnoīscsī hnojen; mnohij vo csagyich ī szlavnōj, bezcsaden ī bezdomov napraszno: palatu ubo hnoīscse, ī bīszerije sztrupō vminyase.

Carszkīm dosztoīnsztvom, vincem ī bahřanīceju ogyijan mnohoīminnōj cselovik ī pravednōj, ī bohatsztvom kīpja ī sztadō, vnezapu obnīscsav, bohatsztva ī szlavō carsztva līsen bōszty.

Ascse praveden bjase on ī neporocsen pacse vszřich, ī ne ubizse lovlenija lysztīvaho ī szřitī: tō hricholyubīva szuscsī okajannaja duse, csto szotvorīsī, ascse cseszomu ot nedovidomōch szlucsītszřa naītī tebi?

Tyilo mī oszkvernīszřa, duch okalyaszřa, veszř osztrupīchszřa; no jako vracs Chrīszte, oboja pokajanijem moīm uvracsuj, omōj, ocsīsztī, ī pokazsī Szpasze moj, pacse snyiha csīsztyijsa.

70. Tyilo tvoje ī krov raszpīnajemōj, o vszřich polozsīl jeszī Szlove: tyilo ubo, da mja obnovīsī, krov, da omōjesī mja; duch zse predal jeszī, da mja prīvedesī Chrīszte, tvojemu Rodītelyu.

Szogyilal jeszī szpaszenije poszregyi zemlī Scsedre, da szpaszemsza; voleju na drevi raszpjalsza jeszī; Edem zatvorennōj otverzesza, hornyaja ī dolnyaja tvar, jazōcō vszī szpaszenī poklanyajutsza tebi.

Da budet mī kupily krov īz rebr tvoīch, vkupi ī pītije, īsztocsīvseje vodu osztavlenija, da obojudu ocsīscsajusza, pomazujasza ī pija, jako pomazanije ī pītije, Szlove, zsīvotocsnaja tvoja szlovesza.

Nah jeszm csertoha, nah jeszm ī braka, kupno ī vecserī; szvitīlynīk uhasze, jako bezjelejnōj; csertoh zaklyucsīsza mnyi szpjascsu, vecsera sznyidesza; az zse po ruku ī nohu szvjazan, von nīzverzsen jeszm.

Csasu cerkov sztyazsa rebra tvoja zsīvonosznaja, īz nīchzse szuhubnōja nam īsztocsī tokī: osztavlenija ī razuma, vo obraz drevnyaho ī novaho, dvoīch vkupi zavitov, Szpasze nas.

75. Vremja zsīvota mojeho malo, ī īszpolneno bolyiznej ī lukavsztva: no vo pokajanīī mja prijmī, ī v razum prīzovī, da ne budu sztyazsanije nī brasno csuzsdemu, Szpasze, szam mja uscsedrī.

Vōszokohlaholīv nōnyi jeszm, zsesztok zse ī szerdcem, vo tscse ī vszuje, da ne szo farīszeom oszudīsī mja: pacse zse mōtarevo szmīrenije podazsgy mī, jedīne scsedrōj, pravednōj Szudije, ī szemu mja szoprīcstī.

Szohrisīch doszadīv szoszudu plotī mojeja, vim Scsedre! no v pokajanīī mja prijmī, ī v razum prīzovī, da ne budu sztyazsanije nī brasno csuzsdemu, Szpasze, szam mja uscsedrī.

Szamoīsztukan bōch sztrasztymī; dusu moju vregya, Scsedre! no v pokajanīī mja prijmī, ī v razum prīzovī, da ne budu sztyazsanije nī brasno csuzsdemu, Szpasze, szam mja uscsedrī.

Ne poszlusach hlasza tvojeho, preszlusach pīszanije tvoje zakonopolozsnoje; no v pokajanīī mja prijmī, ī v razum prīzovī, da ne budu sztyazsanije nī brasno csuzsdemu, Szpasze, szam mja uscsedrī.

80. Marii. Bezplotnōch zsītije v plotī prochogyascsī, blahodaty, Prepodobnaja ko Bohu veliju voīsztīnu prijala jeszī, virno cstuscsīch tya zasztupatī; tyimzse molīm tya, ot vszakīch napasztej ī nasz molītvamī tvoīmī īzbavī.

Marii. Velīkīch bezmisztij vo hlubīnu nīzvedsīsza, ne-

oderzsīma bōla jeszī; no vosztekla jeszī pomōszlom lucssīm ko szoversennoj javi gyijanymī dobrogyitelī, szlavnaja, anhelszkoje jesztesztvo Marie udīvīsī.

Andreju. Andreje, otecseszkaja pochvalo! molītvamī tvoīmī ne presztaj molyasža, predsztoja Trojči prebozsesztvennyij, jako da szvobodīmsža mucsenija, lyuboviju predsztatelya Tya bozsesztvennaho, vszeblazsenne, prīzōvajuscsiī, Krītu udobrenije.

Szlava: Nerazgyilynoje szuscsesztvom, neszlītnoje līcō, bohoszlovlyu Tya trojcseszkoje jedīno Bozsesztvo, jako jedīnocarsztvennoje, ī szopresztolynoje, vopiju Tī piszny velīkuju, vo vōsnīch trehubo pisznoszlovīmuju.

Ī nōnyi: Ī razsdajesī ī gyivsztvujesī, ī prebōvajesī obojudu jesztesztvom gyiva: Rozsdejsža obnovlyajet zakonō jesztesztva, utroba razsdajet nerazsdajuscsaja: Boh, īgyizse choscset, pobizsdajetsža jesztesztva csīn; tvorīt bo, jelīka choscset.

Piszny 5. Irmosz. Ot noscsī utrenyujuscsa, Celovikolyubcse proszvitī, molyusža, ī nasztavī ī mene na povelyinija tvoja, ī naucsī mja Szpasze, tvorītī volyu tvoju.

85. Tazse Jerej: V noscsī zsītije moje prejdoch prīszno; tyma bo bōszty ī hluboka mī mhla, noscs hricha; no jako dne szōna, Szpasze, pokazsī mja.

Ruvīmu podrazsaja okajannōj az, szogyijach bezzakonnōj ī zakonopresztupnōj szovit na Boha vōsnyaho, oszkvernīv lozse moje, jakozse otcseje on.

Īszpovidajusža tebi Chrīszte caŕu: Szohrisīch, szohrisīch jakozse drevle Joszīfa bratija prodavsiī, csīsztotō plod ī čilomudrija.

Ot szrodnīkov pravednaja dusa szvjazasža, prodasža v rabotu szladkij, vo obraz Hoszpodeny; tō zse vsža duse, prodalasža jeszī zlōmī szvoīmī.

Joszīfa pravednaho ī čilomudrennaho uma podrazsaj, okajannaja ī neīszkusznaja duse, ī ne lyubogyijsztvuj vo bezzakonnōch sztremleniīch, prīszno bezzakonnujuscsī.

90. Ascse ī v rovi pozsīve nyikohda Joszīf, Vladōko Hoszpodī, no obraz pohrebenija ī vosztanija Tvojeho; az zse csto tebi kohda takovoje prīneszu?

Mojszeov szlōsala jeszī kovcsezsec īnohda dusa, vodamī volnamī noszīm ricsnōī, jako v csertoži drevle, bihajuscsī gyila, horkaho szovita faraonītszkaho.

Ascse babō szlōsala jeszī īnohda, ubōvajuscsōja mladenca muzseszka polu, duse okajannaja, ďilomudrija gyilo, nōnyi jako velīkij Mojszej, szszī premudroszty.

Jako Mojszej velīkij Jehīptyanīna, uma ujazvīvsī okajannaja, ne ubīla jeszī o duse, ī kako vszelīsīsźa, hlaholī, v pusztōnyu sztrasztej pokajanijem?

V pusztōnyu vszelīsźa velīkij Mojszej; hřadī ubo, porevnuj toho zsītiju, da jezse v kupīnyi bohojavlenija, duse vo vīgyinii budesī.

95. Mojszeov zsezl voobrazsaj duse, udařajuscsij more, ī ohusztīvajuscsij hlubīnu, vo obraz Kreszta bozsesztvennaho, īmzse mozsesī ī tō velīka szoversītī.

Aaron prīnosase ohny Bohu neporocsnōj, nelesztnōj no Ofnī ī Fīnesz, jakozse tō duse, prīnosachu csuzsdeje Bohu, oszkvernennoje zsītije.

Jakozse tyazskij nravom Faraonu horkomu bōch, Vladōko, jakozse Jannī Jamvrī, duseju ī tyilom, ī pohruzsen umom; no, pomozī mī.

Kalu prīmiszīchsźa okajannōj umom; omōj mja, Vladōko, baneju moīch szlez, molyu tya, plotī mojeja odezsdu ubilīv jako sznyih.

Ascse īszpōtaju moja gyila Szpasze, vszakaho cselovika prevoz-sedsa hrichamī szebe zřu, jako razumom mudrsztvujaj szohrisīch nevigyinijem.

100. Poscsadī, poscsadī Hoszpodī, szozdanije tvoje: szohrisīch, oszlabī mī, jako jesztesztvom csīsztōj Szam szōj jedīn ī īn razvi Tebe nīktozse jeszty kromi szkvernō.

Mene radī Boh szōj voobrazīlsźa jeszī vo mja, pokazal jeszī csudesza, īszďilīv prokazsennōja, ī razszlablennaho sztyahnuv, krovotocsīvōja tok usztavīl jeszī, Szpasze, prīkosznovenijem rīz.

Krovotocsīvuju podrazsaj, okajannaja duse, prītecī, uderzsī kraja Chrīsztova, da īzbavīsīsźa ran, ī uszlōsīsī ot neho: Vira tvoja szpasze tya.

Nīzu sznīcsascsuju podrazsaj, o duse! prijdī, prīpadī ko nohama Īszuszovōma, da tya īszpravīt, ī da chodīsī pravo sztezī Hoszpodnī.

Ascse ī klagyaź jeszī hlubokij Vladōko, īsztocsī mī vodu īz precsīsztōch Tvoīch zsīl, da jako Szamařanōnya nektomu pijaj zsazsdu; zsīznī bo sztruī īsztocsajesī.

105. Szīloam da budut mī szlezō moja, Vladōko

Hoszpodī, da umōju ī az ƶīnīcō szerdca, ī vīzsdu tya umno, Szvite previcsnōj.

Mariī. Neszravnennōm zselanijem prebohataja, Drevu vozzselyivsī poklonītīszƶa zsīvotnomu, szpodobīlaszƶa jeszī zselanija; szpodobī ubo ī mene ulucsītī vōsnija szlavō.

Mariī. Sztruī Jordanszkija presedsī, obrila jeszī pokoj, bolyiznujuscsija plotī szlasztī īzbizsavsī, jejazse ī nasz īzmī tvoīmī molītvamī, prepodobnaja.

Andreju. Jako pasztōrej īzřadnyijsa, Andreje premudre, īzbranna szuscsa tya lyuboviju velijeju ī sztrachom molyu: tvoīmī molītvamī szpaszenije ulucsītī ī zsīzny vicsnuju.

Szlava: Tya Trojce szlavīm, jedīnaho Boha: szvjat, szvjat, szvjat jeszī Otcse, Szōne ī Duse, prosztoje szuscsesztvo, jedīnīce prīszno poklanyajemaja.

110. Ī nōnyi: Īz tebe obłecseszƶa v moje szmisenije, netlyinnaja bezmuzsnaja Matī Gyivo, Boh szozdavōj vikī, ī szojedīnī cselovicseszkoje jesztesztvo.

Pīszny 6. Īrmosz. Vozopīch vsƶim szerdcem moīm ko scsedromu Bohu, ī uszlōsa mja ot ada preīszpodnyaho, ī vozvede īz tlī zsīvot moj.

Tazse Jerej: Szlezō, Szpasze, ocsiju mojeju īz hlubīnō vozdōchanija csīsztyi prīnosu, ī vopiju ot szerdca; Bozse szohrisīch Tī, ocsīsztī mja.

Uklonīlaszƶa jeszī, duse, ot Hoszpoda tvojeho jakozse Dathan ī Aviron; no poscsadī, vozzovī ot vszeho szerdca, da ne propaszty zemnaja tebe pokrōjet.

Jako junīca, duse, razszveripivsaja, upodobīlaszƶa jeszī Jefremu; jako szerna ot tenet szochranī zsītije, vozvōszīvsīszƶa gyijanijem ī vīgyinijem.

Ruka nasz Mojszejeva da uvirīt duse, kako mozset Boh prokazsennoje zsītije ubilītī ī ocsīsztītī, ne otcsajszƶa szama szebe, ascse ī prokazsena jeszī.

115. Volnō, Szpasze, szohrisenij moīch jako vo morī csermnom vozvrascsajuscsōjaszƶa, pokrōsa mja vnezapu, jakozse Ehīptyanō īnohda ī trīsztatō.

Nerazumnoje, duse, īzvolenije sztyazsala jeszī, jakozse drevle Īzraīly; pacse bozsesztvennōja bo mannō, proīzvolīla jeszī bezszloveszno lyuboszlasztnoje sztrasztej laszkoszerdsztvo.

Szvīnyaja mjasza ī kotlō ī ehīpetszkoje brasno, pacse

nebesznaho proīzvolīla jeszī duse moja, jakozse drevle nerazumiī lyudije v pusztōnī.

Kladencō, duse, predpocsla jeszī chananejszkīch mōszlej, pacse zsīlō kamene, īz nehozse premudrosztī rika prolīvajet tokī bohoszlovija.

Jako udarī Mojszej, rab tvoj, zszezlom kameny, obrazno zsīvotvorīvaja rebra Tvoja proobrazova, īz nīchzse vszī zsītije zsīznī, Szpasze pocserpajem.

120. Īszpōtaj duse, ī szmotřaj, jakozse Īszusz Navīn obitovanija zemlyu, kakova jeszty? ī vszelīszďa v nej blahozakonijem.

Vozsztanī ī pobidī jako Īszusz Amalīka, plotszkija sztrasztī, ī Havaonītō, lesztnōja pomōszlō prīszno pobizsdajuscsī.

Projdī vremene tekuscseje jesztesztvo, jakozse drevle kovcseh, ī zemlī onoja budī vo oderzsaniī obitovanija, duse, Boh povelyivajet.

Jakozse szpaszl jeszī Petra, vozopīvsa: szpaszī! predvarīv mja Szpasze, ot zviřa īzbavī, proszter szvoju ruku, ī vozvedī īz hlubīnō hrichovnōja.

Prīsztanīscse tya vim utīsnoje, Vladōko Chrīszte: no ot nezachodīmōch hlubīn hricha ī otcsajanija mja predvarīv szpaszī.

125. Az jeszm Szpasze, juzse pohubīl jeszī drevle carszkuju drachmu, no vzseh szvitīlynīk Predtecsu tvojeho Szlove, vzōscsī ī obřascsī tvoj obraz.

Mariī. Da sztrasztej plameny uhaszīsī, szlez kaplī īsztocsala jeszī prīszno, Marije, duseju raszpalyajema, īchzse blahodaty podazsgy ī mnyi, rabu tvojemu.

Mariī. Bezsztrasztije nebesznoje sztyazsala jeszī krajnīm na zemlī zsītijem, matī! tyimzse tebe pojuscsōm, ot sztrasztnōch īzbavītīszďa prīlohov prīszno molīszďa.

Andreju. Krītszkaho tya pasztōřa ī predszďidatelya ī vszelennyij molītvennīka vidōj, prītyikaju Andreje, ī vopiju tī: īzmī mja Otcse, īz hlubīnō hricha.

Szlava: Trojca jeszm, proszta, nerazgyilyna, razgyilyna līcsno, ī jedīnīca jeszm, jeszteszvom szojedinena, Otec recse, ī Szōn ī Bozseszvennōj Duch.

130. Ī nōnyi: Utroba tvoja Boha nam rodī, voobrazsenna po nam; jehozse jako Szozdatelya vszďich molī Bohorodīce, da molītvamī tvoīmī opravdīmszďa.

Jektenija malaja.

Kondak, (pojetsža), hl. 6. Duse moja, duse moja, vosztanī! csto szpīsī? konec prīblīzsajetsža, ī īmasī szmutītīsža; voszpřanī ubo, da poscsadīt tya Chrīsztosz Boh, vezgyi szōj ī vsža īszpolnyajaj.

Piszny 7. Īrmosz. Szohrisīchom, bezzakonnovachom, nepravdovachom pred toboju, nīzse szoblyudochom, nīzse szotvorīchom, jakozse zapovidal jeszī nam; no ne predazsgy nasz do konca, otcev Bozse.

Tazse Jerej: Szohrisīch, bezzakonnovach ī otverhoch zapovigy tvoju, jako vo hrisžich proīzvedochsža, ī prīlozsīch jazvam sztrupō szebi; no Szam mja pomīluj, jako blahoutroben, otcev Bozse.

Tajnaja szerdca mojeho īszpovidach Tebi szudiī mojemu, vīzsgy moje szmīrenije, vīzsgy ī szkorb moju ī vonymī szudu mojemu nōnyi, ī szam mja pomīluj, jako blahoutroben, otcev Bozse.

Szaul īnohda, jako pohubī otca szvojeho, duse oszlyata, vnezapu carsztvo obrite ko proszlutiju: no blyudī, ne zabōvaj szebe, szkotszkija pochotī tvoja proīzvolīvsī pacse carsztva Chrīsztova.

Davīd īnohda Bohootec, ascse ī szohrisī szuhubo, duse moja, sztriloju ubo usztrilen bōv prelyubogyijsztva, kopijem zse plyinen bōv ubijsztva tomlenijem; no tō szama tyazscsajsīmī gyilō neduhujesī, szamochotnōmī sztremlenymī.

135. Szovokupī ubo īnohda Davīd bezzakoniju bezzakonije; ubijsztvu zse lyubogyijsztvo rasztvorīv, pokajanije szuhuboje pokaza abije; no szama tō lukavnyijsaja, duse, szogyilala jeszī, ne pokajavsīsža Bohu.

Davīd īnohda voobrazī, szpīszav jako na īkonyi piszny, jejuzse gyijanije oblīcsajet, jezse szogyija, zovōj: Pomīluj mja, tebi bo jedīnomu szohrisīch vsžich Bohu, szam ocsīsztī mja.

Kīvot jako nosasesža na kolesznīči, Oza, onōj, jehda prevrascssusža telcu, tocsiju kosznusža, Bozsiīm īszkuszīsža hnyivom; no toho derznovenija ubizsavsī duse, pocsītaj bozsesztvennaja csesztno.

Szlōsala jeszī Aveszaloma kako na jesztesztvo voszta; poznala jeszī toho szkverna gyijanija, īmızse oszkvernī

lozse Davīda otca; no tō podrazsala jeszī toho sztrasztnaja ī lyuboszlasztnaja sztremlenija.

Pokorīla jeszī nerabotnoje tvoje dosztoīnsztvo tyilu tvojemu; īnoho bo Achitofela obritsī vraha, duse, poszlusala jeszī szeho szovitov: no szija razszōpa szam Chrīsztosz, da tō vsz̓ako szpaszesīsz̓a.

140. Szolomon csudnōj, ī blahodatī premudrosztī īszpolnennōj, szej lukavoje īnohda pred Bohom szotvorīv otsztupī ot neho; jemuzse ī tō proklyatōm tvoīm zsītijem, duse, upodobīlasz̓a jeszī.

Szlasztymī vlekom sztrasztej szvoīch, oszkvernyasesz̓a, uvō mnyi, racsītely premudrosztī, racsītely bludnōch zsen, ī sztranen ot Boha! jehozse ī tō podrazsala jeszī umom, o duse, szladosztrasztymī szkvernōmī.

Rovoamu porevnovala jeszī, ne poszlusavsemu szovita otcsa, kupno zse ī zlyijsemu rabu Jerovoamu, drevnemu otsztupnīku, duse! no bihaj podrazsanija, ī zovī Bohu: Szohrisīch, uscsedrī mja.

Achaavovōm porevnovala jeszī szkvernam, duse moja, uvō mnyi! bōla jeszī plotszkīch szkvern prebōvalīscse, ī szoszud szkvernōch sztrasztej; no īz hlubīnō tvojeja vozdochnī, ī hlaholī Bohu hrichī tvoja.

Popalī Īlia īnohda dvascsī pjatydesz̓aty Jezavelīnōch, jehda sztudnōja prorokī pohubī, vo oblīcsenije Achaavu: no bihaj podrazsanija toju dvoju, duse, ī ukriplyajsz̓a.

115. Zaklyucsīsz̓a tebi nebo duse, ī hlad Bozsij posztīzse tya, jehda Īliī Theszvītyanīna, jako Achaav ne pokorīsz̓a szloveszem īnohda; no Szerafthiī upodobīsz̓a, napītaj prorocsu dusu.

Mannaszszijeva szobrala jeszī szohrisenija īzvolenijem, posztavlsī jako merzosztī sztrasztī, ī umnozsīvsī duse nehodovanije; no toho pokajaniju revnujuscsī teplpi, sztyazsī umīlenije.

Prīpadaju Tī, ī prīnosu Tebi, jakozse szlezō, hlaholō moja: szohrisīch, jako ne szohrisī bludnīca; ī bezzakonnovach jako īnōj nīktozse na zemlī; no uscsedrī Vladōko tvorenije tvoje, ī vozzovī mja.

Pohreboch obraz Tvoj, ī rasztlīch zapovigy Tvoju, vsz̓a pomracsīsz̓a dobrota, ī sztrasztymī uhaszīsz̓a, Szpasze, szviscsa; no uscsedrīv, vozdazsgy mī, jakozse pojet Davīd, radovanije.

Obratīsz'a, pokajsz'a, otkrōj szokrovennaja, hlaholī Bohu vsz'a viduscsemu: Tō viszī moja tajnaja, jedīne Szpasze! no szam mja pomīluj, jakozse pojet Davīd, po mīlosztī Tvojej.

150. Īszcsezosa dnije moī, jako szonije vosztajuscsaho: tyimzse jako Ezekija szlez'u na lozsī mojem, prīlozsītīsz'a mnyi lyitom zsīvota; no kij Īszaia predsztanet tebi, duse, ascse ne vsz'ich Boh?

Mariī. Vozopīvsī ko precsīsztyij Bohomaterī, pervije otrīnula jeszī neīsztovsztvo sztrasztej nuzsdno oszkorblyajuscsīch ī poszramīla jeszī vraha zapensaho; no dazsgy nōnyi pomoscs ot szkorbī ī mnyi, rabu tvojemu.

Mariī. Jehozse vozlyubīla jeszī, jehozse vozsdelyila jeszī, jehozse radī ploty īznurīla jeszī, prepodobnaja, molī nōnyi Chrīszta o rabich, jakozse da mīlosztīv bōv vsz'im nam, mīrnoje szosztojanije darujet pocsītajuscsōm Jeho.

Andreju. Na kamenī virō molītvamī tvoīmī utverdī mja otcse, sztrachom mja bozsesztvennōm ohrazsdaja, ī pokajanije, Andreje, podazsgy mī, molyusz'a tī, ī īzbavī mja ot sz'itī vrahov īscsuscsich mja.

Szlava: Trojce prosztaja, nerazgyilynaja, jedīnoszuscsnaja, ī jeszteszivo jedīno, szvitove ī szvit, ī szvjata trī, ī jedīno szvjato, pojetsz'a Boh Trojca; no voszpoj ī proszlavī zsīvot ī zsīvotō, duse, vsz'ich Boha.

155. Ī nōnyi: Pojem tya, blahoszlovīm tya, poklanyajemsz'a tī Bohorodītelynīce, jako nerazlucsnōja Trojcō porodīla jeszī jedīnaho Chrīszta Boha, ī szama otverzla jeszī nam szuscsōm na zemlī nebesznaja.

Velīkaho Kanona Piszny 8. hl. 6. Īrmosz. Jehozse voīnsztva nebesznaja szlavjat, ī trepescsut Cheruvīmī ī Szerafīmī, vsz'akoje dōchanije ī tvar', pojte, blahoszlovīte i prevoznoszīte vo vsz'a vikī.

Tazse Jerej: Szohrisīvsa, Szpasze, pomīluj mja! vozdvīhnī moj um ko obrascseniju; prijmī mja kajuscsahosz'a; uscsedrī vopijuscsa: Szohrisīch tī jedīnomu, bezzakonnovach, pomīluj mja.

Kolesznīcsnīk Īlia kolesznīceju dobrogyitelej vsed jako na nebesza, nosasesz'a prevōse īnohda ot zemnōch; szeho ubo, duse moja, voszchod pomōslyaj.

Jordanova sztruja pervije mīlotiju Īliīnoju Elīszeju

szta szudu ī szudu; tō zse, o duse moja! szeja ne prīcsasztīlaszja jeszī blahodatī za nevozderzsanije.

Elīszszej īnohda priīm mīloty Īlīīnu, prijat szuhubuju blahodaty ot Hoszpoda; tō zse, o duse moja! szeja ne prīcsasztīlaszja jeszī blahodatī za nevozderzsanije.

160. Szomanitīda īnohda pravednaho ucsredī, o duse, nravom blahīm; tō zse ne povela jeszī v dom nī sztranna nī putnīka; tyimzse csertoha īzrīnesīszja von, rōdajuscsī.

Hieziev podrazsala jeszī razum szkvernōj vszehda, duse! jehozse szrebrolyubije otlozsī pone na sztaroszty; bihaj heenszkaho ohnya, otsztupīvsī zlōch tvoīch.

Tō Oziī, duse, porevnovavsī, szeho prokazsenije vo szebi sztyazsala jeszī szuhubo; bezmisztnaja bo mōszlīsī, ī bezzakonnaja gyijesī; osztavī, jazse īmasī, ī prītecī ko pokajaniju.

Nīnevītyanō, duse, szlōsala jeszī kajuscsōjaszja Bohu vretīscsem ī pepelom; szīm ne podrazsala jeszī, no javīlaszja jeszī lesztīvnyijsa vszich, prezsde zakona ī po zakonyi szohrisīvsīch.

Vo rovi blata szlōsala jeszī Jeremiju, duse, hrada szionya rōdanymī vopijuscsa ī szlez īscsuscsa; upodobīszja szeho placsevnomu zsītiju, ī szpaszesīszja.

165. Jona vo Tharszisz pobizse, porazumiv obrascsenije Nīnevityanov; razumi bo jako prorok Bozsije blahoutrobije; tyimzse revnovase prorocsesztvu ne szolhatī.

Daniīla vo rovi szlōsala jeszī, kako zahradī uszta, o duse, zvirem: uvidala jeszī, kako otrocō īzse szo Azarijeju pohaszīsa viroju pescsī plameny horjascsij.

Vetchaho Zavita vszja prīvedoch tī, duse, ko podobiju; podrazsaj pravednōch boholyubīvōm gyilanijem, īzbihnī zse pakī lukavōch hrichov.

Pravoszude Szpasze, pomīluj ī īzbavī mja ohnya ī prescsenija, jezse īmam na szugyi pravedno preterpitī, oszlabī mī prezsde konca dobrogyiteliju ī pokajanijem.

Jako razbojnīk vopiju Tī: Pomjanī mja! jakozse Petr placsu horci: oszlabī mī Szpasze! zovu jako mōtarj, szlezu jako bludnīca; prijmī moje rōdanije, jakozse īnohda Chananeīno.

170. Hnojenije, Szpasze, īszcilī okajannōja mojeja dusī, jedīne vracsu! plasztōr mī prīlozsī, ī jelej ī vīno, gyila pokajanija, umīlenije szo szlezamī.

Chananeī ī az podrazsaja: Pomīluj mja, vopiju, Szōne Davīdov! kaszajusž̓a kraja rīzō, jakozse krovotocsīvaja, placsu, jakozse Martha ī Maria nad Lazarem.

Szleznuju mī Szpasze sztklyanīcu, jakozse müro īsztoscsevaja na hlavu Tvoju, zovu Tī, jakozse bludnīca, mīlosztī iscsuscsaja; molybu prīnosu, ī osztavlenije prosu prijatī.

Ascse ī nīktozse jakozse az, szohrisī Tebi: no obacse prijmī ī mene, mīloszerde Szpasze, sztrachom kajuscsasž̓a ī lyuboviju zovuscsa: Szohrisīch Tebi jedīnomu, bezzakonnovach pomīluj mja.

Poscsadī, Szpasze, szvoje szozdanije, ī vzōscsī jako pasztōr̓, pohībseje, predvarī zabluzsdsaho, voszchītī ot volka, szotvorī mja jako ovcsa na pasztvi Tvoīch ovec.

175. Jehda szudija sž̓adesī jako mīloszerd, ī pokazsesī sztrasnuju szlavu tvoju Szpasze, o kakovōj sztrach tohda, pescsī hor̓ascsej, vsž̓im bojascsōmsž̓a neszterpīmaho szudīscsa Tvojeho!

Mariī. Szvita nezachodīmaho Matī tya proszvitīvsī, ot omracsenija sztrasztej razrisī; tyimzse vsedsī v duchovnuju blahodaty, proszvitī Marie, tya virno voszchvalyajuscsīch.

Mariī. Csudo novo vīgyiv, uzsaszasesž̓a bozsesztvennōj vo tebi voīsztīnu, matī, Zoszīma: Anhela bo zr̓ase vo plotī, ī uzsaszom vesž̓ īszpolnyasesž̓a, Chrīszta voszpivaja vo vikī.

Andreju. Jako derznovenije īmōj ko Hoszpodu, Andreje Krītszkij, csesztnaja pochvalo, molyu: molīsž̓a razrisenije ot uz bezzakonija nōnyi obrisztī mnyi molītvamī tvoīmī, jako pokajanija ucsītely, ī prepodobnōm szlava.

Blahoszlovīm Otca ī Szōna ī szvjataho Ducha, Hoszpoda.

Beznacsalyne Otcse, Szōne szobeznacsalyne, Utyisītelyu blahij, Duse pravōj! Szlova Bozsija Rodītelyu, Otca beznacsalyna Szlove, Duse zsīvōj ī zīzsgyaj! Trojce jedīnīce, pomīluj mja. Ī nōnyi ī prīszno:

180. Bohorodīcsen. Jako ot obroscsenija cservlenīcō, Precsīsztaja, umnaja bahr̓anīce Emmanuīleva, vnutr̓ vo csrevi tvojem ploty īsztkasž̓a; tyimzse Bohorodīcu voīsztīnu tya pocsītajem.

Chvalīm, blahoszlovīm, poklanyajemsž̓a Hoszpodevī, Hoszpoda pojem ī prevoznoszīm jeho vo vsž̓a vikī.

Katavaszija. Jehozse voīnsztva nebesznaja: sztr. 362.

Jerej: Bohorodīcu ī Mateŕ Szvita vō pisznech vozvelīcsīm.

Līk: Velīcsīt dusa moja: ī „Csesztnyijsuju Cheruvīm“: sztr. 17.

Piszny 9. Īrmosz. Bezsźimennaho zacsatija rozsdesztvo neszkazannoje, Matere bezmuzsnōja netlyinno rozsdenije; Bozsije bo rozsdesztvo novotvorīt jeszteszvo; tyimzse tya vszī rodī, jako bohonevisztnuju Mateŕ pravoszlavno velīcsajem.

Tazse Jerej: Um osztrupīsźa, tyilo obolyiznīsźa, neduhujet duch, szlovo īznemozse, zsītije umertvīsźa, konec prī dverech; tyimzse moja okajannaja duse, csto szotvorīsī, jehda prijdet Szudija īszpōtatī tvoja?

Mojszeovo prīvedoch tī duse mirobōtije, ī ot toho vszezavitnoje pīszanije povidajuscseje tebi pravednōch ī nepravednōch: ot nīchzse vtorōm, o duse, podrazsala jeszī, a ne pervōm, ko Bohu szohrisīvsī.

Zakon īznemozse, prazdnujet Jevanhelije, pīszanije zse vsze v tebi nebrezseno bōszty, prorocō īznemohosa, ī vsze pravednoje szlovo; sztrupī tvoī, o duse, umnozsīsasźa, ne szuscsu vracsu īszćilyajuscsemu tya.

Novaho prīvedoch tī pīszanija tī pīszanija pokazanija, vovogyascsaja tya, duse, ko umīleniju; pravednōm ubo podrazsaj, hrisnōm zse otvrascsajajsźa, ī umīlosztīvī Chrīszta molītvamī zse ī poscsenymī ī csīsztotoju ī hovinijem.

185. Chrīsztosz vocselovicsīvsźa, prīzva ko pokajaniju razbojnīkī ī bludnīcō; duse pokajsźa! dveŕ otverzesźa carsztvija uzse, ī predvoszchīscsajut je farīszeje ī mōtarī ī prelyubogyiī, kajuscsiīsźa.

Chrīsztosz vocselovicsīsźa, plotī prīobscsīvsźa mī, ī vsźa, jelīka szuty jeszteszztva, chotyinijem īszpolnī, hricha kromi, podobije tebi, o duse, ī obraz predpokazuja szvojeho sznīzchozsdenija.

Chrīsztosz volchvō szpasze, pasztōrī szozva, mladenec mnozsesztva pokaza mucsenīkī, sztarcō proszlavī ī sztarōja vdovīcō, īchzse ne porevnovala jeszī, duse, nī gyijanijem nī zsītiju: no hore tebi, vnehda budesī szudītīsźa.

Posztīvsźa Hoszpogy dnij csetōredeszźaty vo pusztōnī, poszlyidī vzalka pokazuja cselovicseszkoje; duse, da ne

razlyinīsīsža, ascse prīlozsītsža vrah, molītvoju ī posztom ot noh tvoīch otrazītsža.

Chrīsztosz īszkusasesža, diavol īszkusase pokazuja kamenije da chlyibō budut, na horu vozvede vīgyitī vsža carsztvija mira vo mhnovenii; ubojsža, o duse, lovlenija! trezvīsža ī molīsža na vsžakij csasz ko Bohu.

190. Horlīca pusztōnolyubnaja, hlasz vopijuscsaho vozhlaszī, Chrīsztov szvitīlynīk, propovidujaj pokajanije; Īrod bezzakonnova szo Īrodiadoju; blyudī duse moja, da ne uvjaznesī vo bezzakonnōja sžitī, no oblobōzaj pokajanije.

Vo pusztōnyu vszelīsža blahodatī Predtecsa, ī Judeja vsža ī Szamarija szlōsavsī tecsachu, ī īszpovidachu szohrisenija szvoja, krescsajuscsesža uszerdno: īmzse tō ne porevnovala jeszī, duse.

Brak ubo csesztnōj ī lozse neszkvernoje: oboja bo Chrīsztosz prezsde blahoszlovī, plotiju jadōj, ī vo Kanyi zse na braďi vodu vo vīno pretvoŕaja ī pokazuja pervoje csudo, da tō īzminīsīsža, o duse!

Razszlablennaho sztyahnu Chrīsztosz odr vzemsa, ī junosu umersa vozdvīzse vdovīcsa szōna, ī szotnīcsa otroka, ī Szamaŕanōnyi javīvsža, v duszi szluzsbu tebi, duse, predzsīvonapīsza.

Krovotocsīvuju īszďilī prīkosznovenijem kraja rīzna Hoszpogy, prokazsennōja ocsīsztī, szlyipōja ī chromōja proszvitīv īszpravī, hluchōja zse ī nyimōja ī nīcsascsōja nīzu īszďilī szlovom, da tō szpaszesīsža, o duse!

195. Neduhī īszďilyaja, nīscsōm blahovisztvovase Chrīsztosz Szlovo, vrednōja uvracseva, szo mōtarī jagyase, szo hrisnīkī besžidovase, Jairovō dscsere predumersija dusu vozvratī prīkosznovenijem rukī.

Mōtaŕ szpaszasesža, ī bludnīca ďilomudrsztvovase, ī farīszej chvalyasža oszuzsdasesža; ov ubo: ocsīsztī mja! ova zse: pomīluj mja! szej zse velīcsasesža vopija: Bozse, blahodaŕu tī, ī procsija bezumnōja hlaholō.

Zakchej mōtaŕ bi, no obacse szpaszesža, ī Farīszej Szīmon szoblaznyasesža, ī bludnīca prijmase osztavlenija razrisenije ot īmuscsaho kriposzty osztavlyatī hrichī juzse duse potscsīsža podrazsatī.

Bludnīďi, o okajannaja duse moja, ne porevnovala jeszī, jazse prijemsī müra alavasztr, szo szlezamī ma-

zase noži Szpaszovi, otre zse vlaszō, drevnīch szohrisenij rukopīszanije Razdīrajuscsaho jej.

Hradō, īmzse dade Chrīsztosz blahovisztije, duse moja, uvidala jeszī, kako proklyatī bōsa; ubojsža, prītcsa da ne budesī jakozse onī, īchzse Szodomlyanom Vladōka upodobīv, dazse do ada oszudīl jeszty.

200. Da ne horsaja, o duse moja, javīsīsža otcsajanijem, Chananeī viru szlōsavsī, jejazse radī dscsī szlovom Bozsiīm īszčilyi. Szōne Davīdov, szpaszī ī mene, vozzovī īz hlubīnō szerdca, jakozse ona Chrīsztu.

Umīloszerdīsža, szpaszī mja Szōne Davīdov, pomīluj, bisznujuscsōjasža szlovom īszčilīvōj, hlasz zse blahoutrobnōj mnyi rcī: Amīny hlaholyu tebi, szo mnoju budesī vo raī, jehda prijdu vo szlavi mojej.

Razbojnīk chulyase Tya, razbojnīk bohoszlovjase Tya; oba bo na kresztyi szvīsžaszta. No o Blahoutrobne! jako virnomu razbojnīku Tvojemu, poznavsemu Tya Boha, ī mnyi otverzī dveŕ szlavnaho carsztvija Tvojeho.

Tvaŕ szodrohasesža, raszpīnajema Tya vīgyascsī, horō ī kamenija sztrachom raszpadachusža, ī zemlya szotŕaszasesža, ī ad obnazsasesža, ī szoomracsasesža szvit vo dnī, zŕa Tebe Īszusze prīhvozsdena ko Kresztu.

Dosztojnōch pokajanija plodov ne īsztyazsī ot mene; ībo kriposzty moja vo mnyi oszkugyi, szerdce mnyi daruj prīszno szokrusennoje, nīscsetu zse duchovnuju, da szija Tebi prīneszu jako prijatnu zsertvu, jedīne Szpasze.

205. Szudije moj, vidcse moj, chotyaj pakī prijtī szo Anhelō, szudītī miru vszemu, mīlosztīvnōm Tvoīm okom tohda vīgyiv mja, poscsadī ī uscsedrī mja Īszusze, pacse vszakaho jesztesztva cselovicsa szohrisīvsa.

Mariī. Udīvīla jeszī vsžich sztrannōm zsītijem tvoīm, Anhelov csīnō ī cselovikov szoborō, nevescsesztvenno pozsīvsī ī jeszteszvo presedsī, īmzse jako nevescsesztvennōma nohama vsedsī Marie, Jordan presla jeszī.

Mariī. Umīlosztīvī Szozdatelya o chvalyascsīch tya, prepodobnaja matī, īzbavītīsža ozloblenij ī szkorbej, okreszt napadajuscsīch: da īzbavīvsesža ot napasztej, vozvelīcsīm nepresztanno proszlavlysaho tya Hoszpoda.

Andreju. Andreje csesztnōj ī otcse preblazsennyijsij, pasztōŕu Krītszkij, ne presztaj molyasža o voszpivajuscsīch tya; da īzbavīmsža vszī ot hnyiva ī szkorbī ī tlyi-

nija, ī prehrisenij bezmirnōch, cstuscsiī tvoju pamjaty virno.

Szlava: Trojcsen. Trojce jedīnoszuscsnaja, jedinīce triūposztasznaja, Tya voszpivajem Otca szlavjascse, Szōna velīcsajuscse, ī Duchu poklanyajuscsesz̀a, jedīnomu jesztesztvu voīsztīnu Bohu, zsīznī zse ī zsīvuscsemu carsztvu bezkonecsnomu.

210. Ī nōnyi: Bohorodīcsen. Obītely tvoju szochranyaj Bohorodītelynīce precsīsztaja: v Tebi bo szija virno īnocsesztvujet, v Tebi ī utverzsdajetsz̀a, ī Toboju pobizsdajaj, pobizsdajet vsz̀akoje īszkusenije ī hlyinyajet ratnīkī, ī prochodīt poszlusanije.

Katavaszija: Bezsz̀imennaho zacsatija rozsdesztvo: sztr. 328.

Tazse Jektenija malaja ī Szvitīlen hlasza trojcsen. (Ascse zse hlasz 7, cstī szej:

Vozdvīhnī mja Hoszpodī ko tvojemu pisznopiniju, ī naucsī mja tvorītī volyu tvoju, Szvjatōj (:) ī szpaszī mja.

Poszem cstet Pszalmō: Chvalīte Hoszpoda sz nebesz: Voszpojte Hoszpodevī: ī Chvalīte Boha vo Szvjatōoh jeho. sztr. 17. Tazse Jerej: Tebi szlava podobajet Hoszpodī bozse nas . . . ī Szlava tebi pokazavsemu nam szvit! — Līk (bez pinija) hlaholet: Szlava vo vōsnīch: sztr. 19. vsze po r̀adu. — Jerej: Īszpolnīm utrennija: sztr. 7. Vozhlasz ī pr. po vtorom vozhlasz̀i sztīchovnō:

Hl. 8. Vo razbojnīcseszkija putī vpadsī duse moja, lyutyi ujazvlena jeszī ot szvoīch szohrisenij, predavsīsz̀a nerazumnōm vrahom; no jako īmuscsaja vremja, vo umīlenīī vozopij: Upovanije nenadezsdnōch, Zsīvote otcsajavsīchsz̀a, Szpasze vozsztavī ī szpaszī mja.

Sztīch: 1. Ī prīzrī na rabō tvoja ī na gyila tvoja, ī nasztavī szōnō īch.

Ī pakī: Vo razbojnīcseszkija putī vpadsī:

Sztīch: 2. Ī budī szvitloszty Hoszpoda Boha na nasz, ī gyila ruk nasīch īszpravī na nasz: ī gyila ruk nasīch īszpravī.

Mucsenīcsen: Vo bronya virō obolksesz̀a dobri, ī obrazom kresztnōm vooruzsīvse szebe, voīnī blahomoscsniī pokazasztesz̀a, mucsītelem muzseszkī protīvīsztesz̀a, ī diavolyu preleszty potrebīszte, ī pobidītelī bōvse, vincev szpodobīsztesz̀a: molītesz̀a Chrīsztu o nasz, vo jezse szpasztīsz̀a dusam nasīm.

Szlava: Ī nōnyi: Bohorodīcsen: Prijmī hlaszō rab tvoīch, vszecsīsztaja Bohorodīce Gyivo, ī molī nepresztanno hrichov razrisenije ī mīr darovatī nam.

Tazse: Blaho jeszty īszpovidatīsža Hoszpodevī, ī pitī īmenī Tvojemu, Vōsnij. Vozviscsatī zautra mīloszty Tvoju ī īsztīnnu Tvoju na vsžaku noscs. 2.

Trīszvjatoje, po Otcse nas: Jerej: Jako tvoje jeszty carsztvo:

Tropar. Vo Cerkvī sztojascse szlavō tvojeja, na nebeszī sztojatī mnīm. Bohorodīce, dver nebesznaja, otverzī nam dver mīlosztī tvojeja.

Hoszpodī pomīluj 40. Blahoszlovī: — Jerej: Szōj blahoszloven: — Nebesznōj Caru: Hoszpodī ī Vladōko zsīvota mojeho: ī procs. zrī sztr. 335.

(Prīszovokuplyajem zse ī pervōj Csasz. Po Trīszvjatom, Kondak: Duse moja: sztr. 360.)

V Szubbotu, pjatōja szedmīcō na Utrenī.

Akaftīszt Preszvjatyij Bohorodīci.

Blahoszlovī vsu Jereju, nacsīnajem utrenyu.

Po pszalmi: Boh Hoszpogy, vo hlasz 8. ī pojem trīzsdō.

Tropar koszno. Hl. 8. Povelyinnoje tajno prijem v razumi, vo krovi Joszīfovi tscsanijem predszta Bezplotnōj, hlaholya neīszkuszobracsnyij: prīklonīvōj szchozsdenijem nebesza, vmiscsajetsža neīzminno vesž v tya. Jehozse ī vīgya v lozsesznach tvoīch: prijemsa rabij zrak, uzsaszajusža zvatī tebi: radujsža, neviszto nenevisztnaja.

Kondak, hl. 8. Vzbrannoj vojevogyi pobidītelynaja, jako īzbavlysesža ot zlōch, blahodarsztvennaja voszpīszujem tī rabō tvoī Bohorodīce. No jako īmuscsaja derzsavu nepobidīmuju, ot vsžakīch nasz bid szvobodī, da zovem tī: Radujsža, neviszto nenevisztnaja.

Ī cstem Īkoszov ī Kondakov 6. Īkosz, 1. Anhel predsztately sz nebesze poszlan bōszty, rescsī Bohorodīci: Radujsža, ī szo bezplotnōm hlaszom voploscsajema tya zrža Hoszpodī, uzsaszasesža ī sztojase, zovōj ko nej takovaja: Radujsža, jejuzse radoszty vozszijajet: radujsža, jejuzse klyatva īszcseznet. Radujsža, padsaho Adama vozzvanije: radujsža, szlez jevīnōch īzbavlenije. Radujsža, vōszoto neudobovoszchodīmaja cselovicseszkīmī pomōszlamī: Radujsža, hlubīno neudobozrīmaja ī Anhelszkīmī ocsīma. Radujsža, jako jeszī carevo szīdalīscse: radujsža, jako noszīsī noszžascsaho vsža. Radujsža, zvizdo javlyajuscsaja szolnce: radujsža, utrobo bozsesztvennaho voploscsenija.

Radujsža, jejuzse obnovlyajetsža tvarꞌ: radujsža, jejuzse poklanyajemsža tvorcu. Radujsža, neviszto nenevisztnaja.

Kondak, 1. Vīgyascsī szvjataja szebe v csīsztotyi, hlaholet Havriīlu derzosztno: preszlavnoje tvojeho hlasza, neudoboprijatelno dusī mojej javlyajetsža: bezsžimennaho bo zacsatija rozsdesztvo kako hlaholesī? zovōj: Allīluja.

Īkosz, 2. Razum nedorazumivajemōj, razumitī Gyiva īscsuscsī, vozopī ko szluzsascsemu: īz boku csīsztu, szōnu kako jeszty rodītīsža moscsno, rcō mī? ko nejzse on recse, szo sztrachom obacse, zovōj szīce: Radujsža, szovita neīzrecsennaho taīnnīce: radujsža, molcsanija proszžascsīch viro. Radujsža, csudesz Chrīsztovōch nacsalo: radujsža, velyinij jeho hlavīzno. Radujsža, lyisztvīce nebesznaja, jejuzse sznīde Boh: radujsža moszte prevogyaj szuscsīch ot zemlī na nebo. Radujsža, Anhelov mnohoszlovuscseje csudo: radujsža, biszov mnohoplacsevnōj sztrupe. Radujsža, szvit neīzrecsenno rodīvsaja: radujsža, jezse kako, nījedīnahozse naucsīvsaja. Radujsža, premudrōch prevoszchogyascsaja razum: radujsža, virnōch ozarꞌajuscsaja szmōszlō. Radujsža, neviszto nenevisztnaja.

Kondak, 3. Szīla vōsnyaho oszžinī tohda ko zacsatiju brakoneīszkusznuju, ī blahoplodnaja toja lozseszna jako szelo pokaza szladkoje, vszžim chotyascsōm zsatī szpaszenije, vnehda pitī szīce: Allīluja.

Īkosz, 3. Īmuscsī blahoprijatnuju Gyiva utrobu, vosztecse ko Elīszavetī: Mladenec zse onoja abije poznav szeja ďilovanije, radovasesža, ī īhranymī jako pisznymī vopijase ko Bohorodīďi: Radujsža, otraszlī neuvjadajemōja rozho: radujsža, ploda bezszmertnaho sztyazsanije. Radujsža, gyilatelya gyilajuscsaja cselovikolyubca: radujsža, szadītelya zsīznī naseja rozsdsaja. Radujsža, nīvo, rasztyascsaja hobzovanije scsedrot: radujsža, trapezo, noszžascsaja obīlije ocsīscsenija. Radujsža, jako raj pīscsnōj procvitajesī: radujsža, jako prīsztanīscse dusam hotovīsī. Radujsža, prijatnoje molītvō kadīlo: radujsža, vszeho mira ocsīscsenije. Radujsža, Bozsije ko szmertnōm blahovolenije: radujsža, szmertnōch ko Bohu derznovenije. Radujsža, neviszto nenevisztnaja.

Kondak, 4. Burꞌu vnutrꞌ īmija pomōslenij szumnītelnōch, ďilomudrennōj Joszīf, szmjatesža ko tebi zrꞌa ne-

bracsnyij, ī brakoobradovannuju pomōslyaja neporocsnaja: uvigyiv zse tvoje zacsatije ot Ducha szvjata, recse: Allīluja.

Kondak: Vzbrannoj vojevogyi: Ī druhija Īkoszō ī kondakī, 6.

Īkosz, 4. Szlōsasa pasztōrije anhelov pojuscsīch, plotszkoje Chrīsztovo prīsesztvije, ī tekse jako ko pasztōřu, vīgyat szeho, jako ahnca neporocsna vo csrevi Mariīnyi upaszsasža, juzse pojuscse risa: Radujsža, ahnca ī pasztōřa Matī: radujsža, dvore szlovesznōch ovec. Radujsža, nevīdīmōch vrahov mucsenije: radujsža, rajszkīch dverej otverzenije. Radujsža, jako nebesznaja szradujutsža zemnōm: radujsža, jako zemnaja szlīkovsztvujut nebesznōm. Radujsža, aposztolov nemolcsnaja uszta: radujsža, sztrasztoterpcev nepobidīmaja derzoszte. Radujsža, tverdoje virō utverzsdenije: radujsža, szvitloje blahodatī poznanije. Radujsža, jejuzse obnazsīsža ad: radujsža, jejuzse oblekochomsža szlavoju. Radujsža, neviszto nenevisztnaja.

Kondak, 5. Bohotecsnuju zvizdu uzrivse volszvī, toja poszlyidovasa zarī: ī jako szvitīlnīk derzsascse ju, toju īszpōtachu kripkaho cařa: ī dosztīhse neposztīzsīmaho, vozradovasasža jemu vopijuscse: Allīluja.

Īkosz, 5. Vīgyisa otrocō chaldejsztiī na ruku gyivīcsu, szozdavsaho rukama cselovikī: ī Vladōku razumivajuscse jeho, ascse ī rabij prijat zrak, potscsasasža darmī poszluzsītī jemu, ī vozopītī blahoszlovennyij: Radujsža, zvizdō nezachodīmōja matī: radujsža, zare taīnsztvennaho dne. Radujsža, prelesztī pescs uhaszīvsaja: radujsža, Trojcō taīnnīkī proszviscsajuscsaja. Radujsža, mucsītelya bezcselovicsnaho īzmetajuscsaja ot nacsalsztva: radujsža, Hoszpoda cselovikolyubca pokazavsaja Chrīszta. Radujsža, varvarszkaho īzbavlyajuscsaja szluzsenija: radujsža, tīminija īzīmajuscsaja gyil. Radujsža, ohnya poklonenije uhaszīvsaja: radujsža, plamene sztrasztej īzminyajuscsaja. Radujsža, virnōch nasztavnīce čilomudrija: radujsža, vszěich rodov veszelije. Radujsža, neviszto nenevisztnaja.

Kondak, 6. Propovidnīcō bohonosznii bōvse, volszvī, vozvratīsasža vo Vavīlon, szkoncsavse tvoje prorocsesztvo: ī propovidavse tya Chrīszta vszěim, osztavīsa Īroda jako blyadīva, nevidușcsa pitī: Allīluja.

Īkosz, 6. Vozszijavōj vo jehīptyi proszviscsenije īsztīnō, othnal jeszī lzsī tmu: Idolī bo jeho, szpasze, ne terpjascse tvojeja kriposztī, padosa. Szīch zse īzbavlysiīsz̓a vopijachu ko Bohorodīc̓i: Radujsz̓a, īszpravlenije cselovikov: radujsz̓a, nīzpadenije biszov. Radujsz̓a, preleszti derzsavu popravsaja: radujsz̓a, Idolszkuju leszty oblīcsīvsaja. Radujsz̓a, more potopīvseje Faraona mōszlennaho: radujsz̓a, kamenyu, napoīvsij zsazsduscsōja zsīznī. Radujsz̓a, ohnennōj sztolpe, nasztavlyajaj szuscsōja vo tmi: radujsz̓a, pokrove miru, sīrsij oblaka. Radujsz̓a, pīscse, mannō prijemnīce: radujsz̓a, szladosztī szvjatōja szluzsītelnīce. Radujsz̓a, zemle obitovanija: radujsz̓a, īz nejazse tecset med ī mleko. Radujsz̓a, neviszto nenevisztnaja.

Kondak, 7. Chotyascsu Szīmeonu ot nōnyisnyaho vika presztavītīsz̓a prelesztnaho, vdalsz̓a jeszī jako mladenec tomu: no poznalsz̓a jeszī jemu ī Boh szoversennōj. Tyimzse udīvīsz̓a tvojej neīzrecsennyij premudrosztī, zovōj: Allīluja.

Pszalom, 50. Ī kanon: Chramu: szo Īrmoszom na 6. ī Preszvjatōja Bohorodīcō na 6.

Katavaszija: Otverzu uszta moja: sztr. 124.

Po tretoj pisznī.

Jektenija malaja. Ī po vozhlasz̓i kondak: „Vzbrannoj vojevogyi“:

Ī cstem druhija 7. Īkoszov ī kondakov.

Īkosz, 7. Novuju pokaza tvar̓, javlysz̓a zīzsdītely nam ot neho bōvsōm, īz bezsz̓imennōja proz̓ab utrobō, ī szochranīv ju, jakozse bi, netlyinnu. Da csudo vīgyascse voszpoīm ju, vopijuscse: Radujsz̓a, cvite netlyinija: radujsz̓a, vincse vozderzsanija. Radujsz̓a, voszkreszenija obraz oblīsztajuscsaja: radujsz̓a, Anhelszkoje zsītije javlyajuscsaja. Radujsz̓a, drevo szvitloplodovītoje, ot nehozse pītajutsz̓a virniī: radujsz̓a, drevo blahosz̓innolīsztvennoje, īmzse pokrōvajutsz̓a mnozī. Radujsz̓a, vo csrevi nosz̓ascsaja īzbavītelya plyinennōm: radujsz̓a, rozsdsaja nasztavnīka zabluzsdsōm. Radujsz̓a, szudiī pravednaho umolenije: radujsz̓a, mnohīch szohrisenij proscsenije. Radujsz̓a, odezsdo nahīch derznovenija: radujsz̓a, lyubō vsz̓akoje zselanije pobizsdajuscsaja. Radujsz̓a, neviszto nenevisztnaja.

Kondak, 8. Sztrannoje rozsdesztvo vīgyivse, usztranīmsz̓a mira, um na nebesza prelozsse. Szeho bo radī

vōszokij Boh, na zemlī javīsźa szmīrennōj cselovik, chotyaj prīvlescsī ko vōszotyi, tomu vopijuscsōja: Allīluja.

Īkosz, 8. Veszź bi vo nīzsnīch, ī vōsnīch nīkakozse otsztupī neopīszannoje szlovo: sznīzchozsdenije bo bozsesztvennoje, ne prechozsdenije zse misztnoje bōszty, ī rozsdesztvo ot Gyivō blahoprijatnōja szlōsascsija szija: Radujszźa, Boha nevmisztīmaho vmisztīlīscse: radujszźa, csesztnaho taīnsztva dverī. Radujszźa, nevirnōch szumnītelynoje szlōsanije: radujszźa, virnōch īzvisztnaja pochvalo. Radujszźa, koleszniīce preszvjataja, szuscsaho na cheruvīmich: radujszźa szelenije preszlavnoje, szuscsaho na szerafīmich. Radujszźa, protīvnaja v tozsde szobravsaja: radujszźa, gyivsztvo ī rozsdesztvo szocsetavsaja. Radujszźa, jezse razrisīszźa presztuplenije: radujszźa, jejuzse otverzeszźa raj. Radujszźa, klyucsu carsztvija Chrīsztova! radujszźa, nadezsdo blah vicsnōch. Radujszźa, neviszto nenevisztnaja.

Kondak, 9. Vszźakoje jeszteszt vo anhelszkoje udīvīszźa, velīkomu tvojeho vocselovicsenija gyilu: neprīsztupnaho bo jako Boha, zŕase vszźim prīsztupnaho cselovika: nam ubo szprebōvajuscsa, szlōsascsa zse ot vszźich: Allīluja.

Īkosz, 9. Vitija mnohoviscsannōja, jako rōbō bezhlasznōja vīdīm o tebi Bohorodīce: nedoumivajut bo hlaholatī: jezse kako, ī Gyiva prebōvajesī, ī rodītī vozmohla jeszī? mō zse taīnsztvu dīvjascseszźa virno vopijem: Radujszźa premudrosztī Bozsija prijatelīscse: radujszźa, promōslenija jeho szokrovīscse. Radujszźa, lyubomudrōja nemudrōja javlyajuscsaja: radujszźa, chītroszlovesznōja bezszlovesznōja oblīcsajuscsaja. Radujszźa, jako obujasa lyutiī vzōszkatele: radujszźa, jako uvjadosa basznotvorcō. Radujszźa, athīnejszkaja pletenija raszterzajuscsaja: radujszźa, rōbarszkija mrezsī īszpolnyajuscsaja. Radujszźa, īz hlubīnō nevigyinija īzvlacsajuscsaja: radujszźa, mnohī v razumi proszviscsajuscsaja. Radujszźa, korablyu chotyascsīch szpasztīszźa: radujszźa, prīsztanīscse zsītejszkīch plavanij. Radujszźa, neviszto nenevisztnaja.

Kondak, 10. Szpasztī chotya mir, īzse vszźich ukraszītely, ko szemu szamoobitovan prijde. Ī pasztōŕ szōj, jako Boh, nasz radī javīszźa po nam cselovik: podobnōm bo podobnoje prīzvav, jako Boh szlōsīt: Allīluja.

Po sesztoj pisznī.
Jektenia malaja. Ī pakī pojem kondak: „Vzbrannoj vojevogyi“:
Ī cstem osztavlysōjasža seszty Īkoszov ī Kondakov.

Īkosz, 10. Sztyina jeszī gyivam, Bohorodīce Gyivo, ī vsžim ko tebi prībihajuscsōm: ībo nebesze ī zemlī tvorec usztroī tya precsīsztaja, vszelsža vo utrobi tvojej, ī vsža prīhlasatī tebi naucsīv: Radujsža, sztolpe gyivsztva: radujsža, dveř szpaszenija. Radujsža, nacsalnīce mōszlennaho nazdanija: radujsža podatelnīce bozsesztvennōja blahosztī. Radujsža, tō bo obnovīla jeszī okradennōja umom. Radujsža, tlītelya szmōszlov uprazsnyajuscsaja: radujsža, szžijatelya csīsztotō rozsdsaja. Radujsža, csertozse bezszžimennaho uneviscsenija: radujsža, virnōch Hoszpodevī szocsetavsaja. Radujsža, dobraja mladopītatelnīce gyivam: radujsža, nevisztokraszītelnīce dus szvjatōch. Radujsža, neviszto nenevisztnaja.

Kondak, 11. Pinije vszakoje pobizsdajetsža, szprosztretīsža tscsascsejesža ko mnozsesztvu mnohīch scsedrot tvoīch: ravnocsīszlennōja bo peszka pisznī ascse prīnoszīm tī Cařu szvjatōj, nīcstozse szoversajem dosztojno, jazse dal jeszī nam tebi vopijuscsīm. Allīluja.

Īkosz 11. Szvitoprijemnuju szviscsu, szuscsōm vo tmi javlysujusža, zrīm szvjatuju Gyivu: nevescsesztvennōj bo vzsīhajuscsī ohny, nasztavlyajet ko razumu bozsesztvennomu vsža, zareju um proszviscsajuscsaja, zvanijem zse pocsītajemaja, szīmī: radujsža, lucse umnaho szolnca: radujsža, szvitīlo nezachodīmaho szvita. Radujsža, molnije dusō proszviscsajuscsaja: radujsža, jako hrom, vrahī usztrasajuscsaja. Radujsža, jako mnohoszvitloje vozszijavajesī proszviscsenije, radujsža, jako mnohotekuscsuju īsztocsajesī riku. Radujsža, kupilī zsīvopīszujuscsaja obraz: radujsža, hrichovnuju otjemlyuscsaja szkvernu. Radujsža bane, omōvajuscsaja szoviszty: radujsža csase, cserplyuscsaja radoszty. Radujsža obonyanije, Chrīsztova blahouchanija: radujsža zsīvote, tajnaho veszelija. Radujsža, neviszto nenevisztnaja.

Kondak, 12. Blahodaty datī voszchotyiv, dolhov drevnīch, vszich dolhov risītely, cselovikom, prijde szoboju ko otsedsōm toho blahodatī: ī razdrav rukopīszanije, szlōsīt ot vszich szīce: Allīluja.

Īkosz, 12. Pojuscse tvoje rozsdesztvo, chvalīm tya vszī,

jako odusevlennōj Chram Bohorodīce. Vo tvojej bo vszelīvszja utrobi, szoderzsaj vszja rukoju Hoszpogy, oszvjatī, proszlavī, naucsī vopītī tebi vszich: radujszja, szelenije Boha ī szlova: radujszja szvjataja, szvjatōch bolysaja. Radujszja, kovcsezse pozlascsennōj Duchom: radujszja, szokrovīscse zsīvota neīsztoscsīmoje. Radujszja, csesztnōj vincse carej blahocsesztīvōch: radujszja, csesztnaja pochvalo Jerejev blahohovijnōch. Radujszja, Cerkve nepokolebīmij sztolpe: radujszja, carsztvija nerusīmaja sztyino. Radujszja, jejuzse vozdvīzsutszja pobidī: radujszja jejuzse nīzpadajut vrazī. Radujszja, tyila mojeho vracsevanije: radujszja, dusī mojeja szpaszenije. Radujszja, neviszto nenevisztnaja.

Kondak, 13. O vszepitaja Matī, rozsdsaja vszich szvjatōch szvjatyijseje szlovo, nōnyisneje prijemsī prīnosenije, ot vszakija īzbavī napasztī vszich, ī buduscsōja īzmī mukī, tebi vopijuscsīch: Allīluja.

Ī pakī cstetszja 1. Īkosz. „Anhel predsztately“:
Ī pakī, kondak: „Vzbrannoj vojevogyi“:
Na Chvalītech: „Vszakoje dōchanije“: Posztavīm sztīchov, 4.
Ī pojem sztīchīrō, hl. 4. Podoben: „Jako doblya“:

Szokrovennoje taīnsztvo, ī Anhelom nevidomoje, Havriīl uvirajet Archanhel, ī ko tebi nōnyi prijdet jedīnyij netlyinnyij, ī dobrij holubīci, ī roda naseho vozzvaniju, ī vozopijet tebi preszvjataja, jezse radujszja: uhotovīszja szlovom, Boha szlova, tvoīmī lozsesznamī prijatī. Dvazsdō.

Szvitonosznaja palata, uhotovaszja tebi Vladōko, utroba csīsztaja Bohootrokovīcō: hradī ko szej ī sznīdī, uscsedrī szozdanije tvoje, zavīsztno brany priīmseje, ī rabotoju uderzsannoje lsztīvaho, ī dobrotu pervuju pohubīvseje, ī tvojeho szpaszītelnaho csajuscseje szoszesztvija.

Havriīl Archanhel, ko tebi vszeneporocsnaja, javlenno prijdet, ī vozopijet tebi: radujszja, klyatvō razrisenije, padsīch vosztanije. Radujszja, jedīna īzbrannaja Bohu bōvsaja. Radujszja kolesznīce szolnca szlavō: prijmī bezplotnaho, vo utrobi tvojej vszelītīszja chotyascsaho.

Szlava: ī nōnyi: szamohlaszen, hl. 4.

Jazōka jehozse ne vigyase, uszlōsa Bohorodīca, hlaholase bo ko nej Archanhel, blahoviscsenija hlaholō:

otnyuduzse virno priīmsī dilovanije, zacsat tya previcsnaho Boha. Tyimzse ī mō radujuscsesźa vopijem tī: īz neja voplotīvōjsźa neprelozsno Bozse, mīr mirovī daruj, ī dusam nasīm veliju mīloszty.

Szlavoszlovije velīkoje, Jektenii ī otpuszt.

Na Līturgiī.

Tropař, hl. 8. Povelyinnoje tajno: sztr. 369.

Szlava ī Nōnyi: Kondak, hl. 8. Vzbrannoj Vojevogyī: sztr. 369.

Prokīmen, hl. 3. Velīcsīt dusa moja: sztr. 106.

Aposztol zacs. 320. Jevanh. ot Lukī zacs. 54.

Prīcsaszten: Csasu szpaszenija: sztr. 106.

Negyilya 5-ja Poszta.

V Szubbotu na Vecsernī.

Hlasz po řadu. Poszlyidovanije podobnyi jakozse v 2. Negyilyu poszta.

Na Hoszpodī vozzvach: pojem Oktoīcha sztīchīrō voszkr. 3. vosztocsnō 4. ī Szvjataho 3.

Szlava: Ī nōnyi: Dohmat hlasza.

Na Sztīchovnyi sztīch. īz Oktoīcha řad. hlasza.

Szlava ī Nōnyi: Dohmatik řad. hlasza. — Po Nōnyi otpuscsajesī: Tropař voszkreszen. Szlava: Trop. szvjataho, ī Nōnyi: Bohor. po hlaszu trop. Szvjataho.

Na Utrenī.

Poszlyidovanije obōcsnoje. — Po 50. pszalmi sztīchīrō: Pokajanija otverzī mī: sztr. 321.

Kanon Oktoīcha, Katavaszija: „Otverzu uszta moja" sztr. 124.

Na Chvalītech sztīchīrō prezsde hlasza, poszem:

Szlava: hl. 1. Nyiszty carsztvo Bozsije pīscsa ī pītije, no pravda ī vozderzsanije szo szvjatosztiju; tyimzse nī bohatiī vnīdut vo ne, no jelīcō szokrovīscsa szvoja v rukī nīscsīch vlahajut. Szija ī Davīd prorok ucsīt, hlaholya: Praveden muzs, mīlujaj vesź deny naszlazsdajajsźa Hoszpodevī, ī vo szvityi chogyaj, ne potknetsźa. Szija zse vszźa ko nakazaniju nasemu pīszasaszźa, jako da posztyascsesźa blahosztōnyu tvorīm, ī daszty nam Hoszpogy vmiszto zemnōch nebesznaja.

Ī nōnyi: Preblahoszlovenna jeszī: sztr. 18.

Na Līturgiī.

Po vchogyi Tropař voszkreszen prīlucsīvsahosźa hlasza.

Szlava: Kondak. Hl. 4. Obnovlenije dusī, (mōszlennōja zīmō īszkusenija preterpivse), ī plodō dobrogyitelej prīneszīm proźabeniem duchovnōm; sze bo zsenīch prīblīzsajetsźa Chrīsztosz, vincō podvīzsnīkom daruja; voszpřanyim ubo, da obřascset nō hotovō, jako da voszprijmem netlyinnōja vincō.

Ī nōnyi: Kond. chramu īlī po Usztavu.

Ap. zacs. 321. Jevanh. ot Marka zacs. 47.

Za „Dosztojno": O tebi radujetsźa: sztr. 70.

Ne Vecsernī.

Poszlyidovanije, jakozse v Negyilyu szōrnuju vo vecser.

Hl. 1. podob. „Prechvalynii mucsenīcō": Obnīscsav bohatōj Chrīszte, cselovikī obohatīl jeszī bezszmertijem ī szvitlosztiju; tyimzse obnīscsavsaho sztrasztymī zsītija, dobrogyitelymī mja obohatī, ī ubohomu Lazařu szocsīnī, bohataho mja mucsenija īzbavlyaja ī heenō predlezsascsija mnyi.

Zloboju obohatīchsźa lyutyi, ī szladoszty vozlyubīch, ī szuscsīch vo zsītiī naszladīchsźa szlasztej, Hoszpodī, ī ohnyu heennō podszuzsden bōch: hladom tajuscsa umom, jako Lazařa prezīrajema pred vratō Bozsesztvennōch gyijanij poverzsena, uscsedrī mja Vladōko.

Sesztuju ot csesztnōch posztov szedmīcu uszerdno nacsīnajuscse, Hoszpodevī predprazdensztvennoje pinije vaij prīneszīm virniī, hřaduscsemu vo szlavi szīloju Bozsesztva vo Jeruszalīm, umertvītī szmerty. Tyimzse uhotovīm blahocsesztno pobidnōja obrazō, vitvī dobrogyitelynōja, oszanna vopijuscse Tvorcu vszīch. Mīneī 3. — Szlava: (Szvjatomu, ascse īmaty) Ī nōnyi: Bohorodīcsen īz Mīneī. — Vchod. Szvite tīchij: — Prokīmen: Dal jeszī: sztr. 340.

Na Sztīchovnyi, hl. 1. Csuden Szpaszov nasz radī cselovikolyubīvōj nrav: chotyascsīch ubo bōtī razum, jako nasztojascsīch sztyazsav, Lazarevo ī bohataho zsītije oblīcsī. Oboju konec szmotřajuscse, ovaho ubo bizsīm nemīloszerdija ī bezcselovicsija, ovaho zse porevnujem terpiniju ī veledusiju, vo jezse sz nīm vo Avraamlīch nyidrich hrijemōm, vopitī: Pravoszude Hoszpodī, szlava Tebi. (2-dō.)

Mucsenīcsen. Molītvamī Hoszpodī: sztr. 21. Szlava: Ī nōnyi: Nebesznōch csīnov: sztr. 21. ī procseje jako v Negyilyu szōrnuju, sztr. 334.

Negyilya Cvitonoszija (Vaij.)

—=—

Na velīčij Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: pojem sztīchīrō na 10. Hl. 6. Dnesz̀ blahodaty szvjataho Ducha nasz szobra, ī vszī vzemse kreszt Tvoj, hlaholem: Blahoszloven hr̀adōj vo īmja Hoszpodne, oszanna vo vōsnīch. 2.

Īmijaj presztol nebo, ī podnozsije zemlyu, Boha Otca Szlovo ī Szōn szoprīsznoszuscsnōj, na zsrebjatī bezszloveszny im szmīrīsz̀a dnesz̀, vo Vīftaniju prīsed, tyimzse gyitī jevrejszkija vitvī rukamī derzsascse, chvalyachu hlaszom: oszanna vo vōsnīch, blahoszloven hr̀adōj Car̀ Īzraīlev. 2.

Prijgyim ī mō dnesz̀, vesz̀ novōj Īzraīly, jazse ot jazōk cerkov, szo prorokom Zacharijeju vozopiīm: Radujsz̀a z̀ilo, dscsī Szionova, propoviduj, dscsī Jeruszalīmova! jako sze Car̀ tvoj hr̀adet tebi krotok ī szpaszajaj, ī vsz̀idōj na zsrebja oszle, szōna podjaremnīcsa; prazdnuj, jazse gyitej vitvī rukamī derzsascsī, pochvalī: oszanna vo vōsnīch, blahoszloven hr̀adōj Car̀ Īzraīlev. 2.

Csesztnoje voszkreszenije Tvoje proobrazuja nam, vozdvīhl jeszī umersaho povelyinijem Tvoīm bezdōchannaho Lazar̀a druha, Blazse, īz hroha csetverodnevna szmergyascsa. Tyimzse ī na zsrebja voz-sed obrazno, jakozse na kolesznīči noszīm, jazōkī ukrotyivaja Szpasze: szeho radī ī chvalenije prīnoszīt vozlyublennōj Īzraīly īz uszt szszuscsīch ī mladenec nezlobīvōch, zr̀ascsīch Tya Chrīszte, vchogyascsa vo szvjatōj hrad prezsde szesztī dnej Paszchī. 2.

Pezsde szesztī dnej Paszchī prijde Īszusz vo Vīftaniju, ī prīsztupīsa ko nemu ucsenīcō Jeho, hlaholyuscse Jemu: Hoszpodī! hgyi choscsesī, uhotovajem Tī jasztī Paszchu? On zse poszla īch: Īdīte vo prednyuju vesz̀, ī obr̀ascsete cselovika, szkudely vodō nosz̀ascsa, poszlyidujte jemu, ī domu vladōči rcīte: Ucsītely hlaholet: U tebe szotvor̀u Paszchu szo ucsenīkī moīmī. 2.

Szlava: Ī nōnyi: Dnesz̀ blahodaty szvjataho Ducha:

Vchod. Szvite tīchij: Prokīmen: Hoszpogy vocarīsz̀a: sztr. 6, tazse Csteníje.

Na Lītiī, hl. 1. Vszeszvjatōj Duch Aposztolō naucsīvōj

hlaholatī īnōmī sztrannōmī jazōkī, Toj ī gyitem jevrejszkīm neīszkuszozlobnōm povelyivajet zvatī: oszanna vo vōsnīch, blahoszloven hr̓adōj Car̓ Īzraīlev.

Szobeznacsalnōj ī szoprīsznoszuscsnōj, Szōn ī Szlovo Otcseje, na zsrebjatī bezszlovesznom sz̓igya, prijde desz̓ vo hrad Jeruszalīm. Jehozse Cheruvīmī szo sztrachom zritī ne mohut, gyitī voszchvalīsa, szo vaijem ī vitvamī, chvalu taīnsztvenno voszpivajuscse: oszanna vo vōsnīch, oszanna Szōnu Davīdovu, prīsedsemu szpasztī ot presztī vesz̓ rod nas.

Prezsde sesztī dnej Paszchī hlasz Tvoj uszlōsasz̓a, Hoszpodī, vo hlubīnach adovōch; tyimzse ī Lazar̓a csetverodnevna vozdvīhl jeszī, gyitī zse jevrejszkija vzōvachu: oszanna, Bozse nas, szlava tebi.

Hl. 2. Vchogyascsu Tī Hoszpodī vo szvjatōj hrad, na zsrebjatī sz̓igya, potscsalsz̓a jeszī prijtī na sztraszty, da szoversīsī zakon ī prorokī; gyitī zse jevrejszkija, voszkreszenija pobidu predvozviscsajuscse, sztrityachu Tya szo vitvamī ī vaijem, hlaholyuscse: Blahoszloven jeszī Szpasze, pomīluj nasz.

Szlava Tebi Chrīszte, vo vōsnīch sz̓igyascsemu na presztolyi, ī nōnyi csajemomu szo csesztnōm Tvoīm Kresztom. Tyimzse veszelītsz̓a dscsī Szionova, radujutsz̓a jazōcō zemnii, vitvī derzsat gyitī, rīzō zse ucsenīcō, ī vsz̓a vszelennaja naucsīsz̓a vopītī Tebi: Blahoszloven jeszī Szpasze, pomīluj nasz.

Szlava: Ī nōnyi: Hl. 3. Prezsde sesztī dnej bōtija Paszchī prijde Īszusz vo Vīftaniju, vozzvatī umersa csetverodnevna Lazar̓a, propovidatī voszkreszenije: szritosa zse Jeho ī zsenō Martha ī Maria, szesztrō Lazarevō, vopijuscse ko nemu: Hoszpodī, ascse bō jeszī bōl zgyi, ne bō umerl brat nas. Tohda hlahola ko nīm: Ne predrekoch lī vam? virujaj vo mja, ascse ī umret, zsīv budet; pokazsīte mnyi, hgyi polozsīszte jeho? Ī vopijase ko nemu Zīzsdītely vsz̓ich: Lazare, hr̓adī von.

Na Sztīchovnyi: Hl. 8. Radujsz̓a ī veszelīsz̓a hrade Szione, kraszujsz̓a ī radujsz̓a cerkvī Bozsija! sze bo Car̓ tvoj prijde vo pravgyi, na zsrebjatī sz̓igya, ot gyitej voszpivajemōj: oszanna vo vōsnīch! blahoszloven jeszī, īmijaj mnozsesztvo scsedrot, pomīluj nasz.

Sztīch: Īz uszt mladenec ī szszuscsīch szoversīl jeszī chvalu.

Prijde Szpasz dnesź vo hrad Jeruszalīm īszpolnītī pīszanije, ī vszī prijasa vo rukī vaia, rīzō zse podsztīlachu Jemu, viduscse, jako Toj jeszty Boh nas, jemuzse Cheruvīmī vopijut nepresztanno: oszanna vo vōsnīch! blahoszloven jeszī, īmijaj mnozsesztvo scsedrot, pomīluj nasz.

Sztīch: Hoszpodī, Hoszpogy nas, koly csudno īmja tvoje po vszej zemlī.

Na Cheruvīmich noszīmōj, ī pivajemōj ot Szerafīm, vozszźil jeszī na zsrebja davīdszkī Blazse, ī gyitī Tya voszpivachu boholyipno, Judeje zse chulyachu bezzakonno: sztropotnoje jazōkov szźidalīscse zsrebca proobrazovase, īz nevirija vo viru pretvorʼajemoje. Szlava Tebi Chrīszte, jedīne mīlosztīve ī cselovikolyubcse.

Szlava: Ī nōnyi: Dnesź blahodaty: sztr. 378.

Nōnyi otpuscsajesī: sztr. 9. Trīszvjatoje ī po Otcse nas:

Troparʼ, hl. 1. Obscseje voszkreszenije prezsde Tvojeja sztrasztī uvirʼaja, īz mertvōch vozdvīhl jeszī Lazarʼa Chrīszte Bozse! tyimzse ī mō jako otrocō pobidō znamenija noszʼascse, Tebi pobidītelyu szmertī vopijem: oszanna vo vōsnīch, blahoszloven hrʼadōj vo īmja Hoszpodne. 2.

Troparʼ, hl. 4. Szpohrebseszʼa Tebi krescsenijem, Chrīszte Bozse nas, bezszmertnōja zsīznī szpodobīchomszʼa voszkreszenijem Tvoīm, ī voszpivajucse zovem: oszanna vo vōsnīch, blahoszloven hrʼadōj vo īmja Hoszpodne. (1-dō.)

Na Utrenī.

Na Boh Hoszpogy: Obscseje voszkreszenije: 2. — Szlava Ī nōnyi: Szpohrebseszʼa Tebi:

Szźidalen hl. 4. podob. „Udīvīszʼa Joszīf“: Szo vitvamī umno ocsīscsenī dusamī, jakozse gyitī, Chrīszta voszchvalīm virno, velehlaszno zovuscse Vladōcī: Blahoszloven jeszī Szpasze, vo mir prīsedōj szpasztī Adama, jakozse blahovolīl jeszī; vszʼa Szlove ko poleznomu usztroīvōj, szlava Tebi.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 4. podob. „Javīlszʼa jeszī dnesź“: Csetverodnevna Lazarʼa ot hroba vozsztavīvōj Hoszpodī, vszʼa naucsīl jeszī vopitī szo vaijem ī vitvamī Tebi: Blahoszloven jeszī hrʼadōj.

Po 2. Kaft. Szidalen, hl. 4. podob. „Udīvīsza Joszīf“: Nad druhom Tvoīm Chrīszte szlezō tocsīsī tajno, ī vozdvīzajesī īz mertvōch Lazara lezsascsa mertva, v nemzse szosztradanije pokazal jeszī cselovikolyubno; uvigyivse zse Tvoje prīsesztvije Īszusze, mnozsesztvo mladenec īzōdosa dnesz, vo rukach vaija derzsascse, oszanna Tebi vzōvajuscse: Blahoszloven jeszī, vo jezse mir szpasztī prīsedōj.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 1. podob. „Kamenī zapecsatanu:“ Voszchvalīte szohlaszno, lyudije ī jazōcō: Car bo Anhelszkij vzōde nōnyi na zsrebja, ī hradet chotyaj na Kresztyi porazītī vrahī jako szīlen. Szeho radī ī gyitī szo vaijem vzōvajut piszny: Szlava Tebi prīsedsemu Pobidītelyu! szlava Tebi Szpaszu Chrīsztu! szlava Tebi blahoszlovennomu, jedīnomu Bohu nasemu.

Polüjelej, sztr. 99.

Velīcsanije. Velīcsajem Tya zsīvotdavcse Chrīszte: oszanna vo vōsnīch, ī mō Tebi vopijem, blahoszloven hradōj vo īmja Hoszpodne.

Sztīch: Hoszpodī, Hoszpogy nas, koly csudno īmja Tvoje po vszej zemlī! — Īz uszt mladenec ī szszuscsīch szoversīl jeszī chvalu. — Hoszpogy vo Szionyi velīk, ī vōszok jeszty nad vszimī lyugymī. — Szlōsa ī vozveszelīsza Szion, ī vozradovasasza dscserī Judejszkija. — Pochvalī Jeruszalīme Hoszpoda, chvalī Boha tvojeho. — Vozvisztīte vo Szionyi īmja Hoszpodne, Boh Hoszpogy, ī javīsza nam. — Chvala Jeho prebōvajet vo vik ī vo vik vika. — Szlava: Ī nōnyi: allīluja.

Prīpiv bolharszkij: Prijdīte ī mō jako otrocō, prīneszem viru, jako vaia Bohu, lyubov zse jako vitvī.

Szidalen, hl. 8. Na presztolyi Cheruvīmsztyi, ī na zsrebjatī vozszid nasz radī, ī ko sztrasztī volynyij dosztīh, dnesz szlōsīt gyitej vozhlasajuscsīch: oszanna! narodov vopijuscsīch: Szōne Davīdov, uszkorī szpasztī, īchzse szozdal jeszī, blahoszlovenne Īszusze! na szije bo prīsel jeszī, da razumijem szlavu Tvoju.

Prokimen, hl. 4. Īz uszt mladenec ī szszuscsīch szoversīl jeszī chvalu.

Vszakoje dōchanije: — Jevanh. ot Mafteja zacs. 83. Po Jevanhelīī ne hlaholem: Voszkreszenije Chrīsztovo: no abije Pszalom 50. Poszem bōvajet blahoszlovenije vaij, tazse pojem:

Szlava: hl. 2. Dnesz Chrīsztosz vchodīt vo hragyi Vīftanīī, na zsrebjatī szigyaj, bezszloveszije razrisaja jazōk zlyijseje, drevle szvīripijuscseje. — Ī nōnyi: tojzse. — Pomīluj mja Bozse: — Sztīchīra hl. 6. Dnesz blahodaty: sztr. 378.

Na Kanonyi Īrmoszī, hl. 4. Piszny 1. Javīsasza īsztocsnīcō bezdnō, vlahī neprīcsasztnō, ī otkrōsasza mora volnu-

juscsasža osznovanija bureju; manijem bo zapretīl jeszī jemu, īzŕadnōja zse lyudī szpaszl jeszī, pojuscsōja pobidnuju piszny Tebi, Hoszpodī.

3. Tekuscsij krajeszikomōj, povelyinijem Tvoīm, tverdōj szszasa kameny Īzraīlysztiī lyudije: kameny zse tō jeszī Chrīszte ī zsīzny, na nemzse utverdīsža Cerkov zovuscsaja: oszanna, blahoszloven jeszī hŕadōj.

4. Chrīsztosz hŕadōj javsztvenno Boh nas, prijdet ī ne zakosznīt, ot horō prīoszinennōja csascsī otrokovīcō razsdajuscsija neīszkuszomuzsnōja, prorok drevle hlaholet; tyimzse vszī vopijem: Szlava szīlyi Tvojej, Hoszpodī.

5. Na horu Szion vzōdī blahovisztvuja, ī Jeruszalīmu propovidujaj, vo kriposztī voznesztī hlasz: preszlavnaja hlaholasasža o tebi, hrade Bozsij, mīr na Īzraīlya, ī szpaszenije jazōkom.

6. Vozopīsa szo veszelijem pravednōch duszī: nōnyi miru zàvit novōj zaviscsajetsža, ī kroplenijem da obnovjatsža lyudije, Bozsija krove.

7. Szpaszōj vo ohnī Avraamszkija tvoja otrokī, ī Chaldeī ubīv, īzse bez pravdō pravednōja ulovlyachu, prepitōj Hoszpodī Bozse otec nasīch, blahoszloven jeszī.

8. Veszelīsža Jeruszalīme, torzsesztvujte lyubjascsiī Sziona; carsztvujaj bo vo vikī Hoszpogy szīl prijde; da blahohovijet vsža zemlya ot līca Jeho, ī da vopijet: Blahoszlovīte, vsža gyila Hoszpodnya, Hoszpoda.

Velīcsaj duse moja, na zsrebjatī szigyascsaho Chrīszta.

9. Boh Hoszpogy ī javīsža nam, szosztavīte prazdnīk, ī veszelyascsesža prijdīte, vozvelīcsīm Chrīszta, szo vaiamī ī vitvmī, pisznymī zovuscse: Blahoszloven hŕadōj vo īmja Hoszpoda Szpasza naseho.

Velīcsaj duse moja, na zsrebjatī hŕaduscsaho Caŕa Chrīszta.

Szvjat Hoszpogy Boh nas: 3. ī szejcsasz: Vsžakoje dōchanije da chvalīt Hoszpoda: sztr. 17.

Na Chvalītech sztīchīrō, hl. 4. Mnozsesztvo naroda Hoszpodī, posztīlachu po putī rīzō szvoja: druziī zse rizachu vitvī ot drevesz, ī nosachu: predīduscsiī zse ī poszlyidujuscsiī zovjachu hlaholyuscse: oszanna Szōnu Davīdovu, blahoszloven jeszī prīsedōj, ī pakī hŕadōj vo īmja Hoszpodne. 2.

Chotyascsu Tebi vnītī vo szvjatōj hrad Hoszpodī, vitvī szadov lyudije nosachu, Tebe pojuscse vszich Vla-

dōku; ī zřascse Tya na zsrebjatī sz̓igyascsa, jakozse na Cheruvīmich zřachu; szeho radī szīce vopijachu: oszanna vo vōsnīch, blahoszloven jeszī prīsedōj, ī pakī hřadōj vo īmja Hoszpodne. 2.

Īzōdīte jazōcō, īzōdīte ī lyudije, ı vīdīte dnesz̓ Cařa nebesznaho, jako na presztolyi vōszoči na zsrebjatī chugyi vo Jeruszalīm vchogyascsa. Rode Judejszkij, nevirnōj ī prelyubogyijnōj! prijdī ī vīzsgy. Jehozse vīgyi Īszaia vo plotī nasz radī priītī īmuscsa, kako uneviscsajet szebi jako čilomudrennōj novōj Szion, ī otlahajet oszuzsdennuju szonmīcu; jako vo netlyinnom zse brači ī neszkvernom neszkvernīī sztekosasz̓a blahochvalyascse neīszkuszozlobniī gyitī. Sz nīmīzse ī mō pojuscse vozopijem piszny anhelszkuju; oszanna vo vōsnīch, īmuscsemu veliju mīloszty.

Obscseje voszkreszenije, prezsde volynōja sztrasztī Tvojeja, vo uvirenije vsz̓ich predpokazavōj Chrīszte Bozse: Lazařa ubo vo Vīftaniī derzsavnoju szīloju Tvojeju csetverodnevna mertva voszkreszīl jeszī; szlyipcem zse jezse vīgyitī, jako szvitodavec daroval jeszī Szpasze: ī vo szvjatōj hrad szo ucsenīkī Tvoīmī vsel jeszī, sz̓igya na zsrebjatī oszlī, prorocseszkaja īszpolnyaj propovidanija, jakozse na Cheruvīmich noszīmōj, ī gyitī jevrejsztiī szo vitvamī ī vaiamī predszritachu Tya. Tyimzse ī mō vitvī maszlīcsnōja nosz̓ascse ī vaia, blahodarsztvenno Tebi vopijem: oszanna vo vosnīch, blahoszloven hřadōj vo īmja Hoszpodne.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 6. Prezsde sesztī dnej Paszchī, prijde Īszusz vo Vīftaniju: sztr. 379. — Po Szlavoszloviī velīkom Tropař: Obscseje voszkreszenije: tazse Jekteniī ī Otpuszt.

Na Līturgiī Zlatousztaho.

Antīfon 1. Vozlyubīch, jako uszlōsīt Hoszpogy hlasz molenija mojeho.

Molītvamī Bohorodīcō, Szpasze, szpaszī nasz.

Jako prīklonī ucho szvoje mnyi, ī vo dnī moja prīzovu.

Molītvamī Bohorodīcō:

Objasa mja bolyiznī szmertnōja, bidō ačovō obrītosa mja.

Molītvamī Bohorodīcō:

Szkorb ī bolyizny obritoch, ī īmja Hoszpodne prīzvach.

Molītvamī Bohorodīcō:

Szlava: Ī nōnyi: Molītvamī Bohorodīcō:

Antīfon 2. Virovach, tyimzse vozhlaholach, az zse szmīrīchsža žilo.

Szpaszī nasz Szōne Bozsij, vsžidōj na zsrebja, pojuscsōja tī: Allīluja.

Csto vozdam Hoszpodevī o vsžich, jazse vozdade mī?

Szpaszī nasz Szōne Bozsij:

Csasu szpaszenija prijmu, ī īmja Hoszpodne prīzovu.

Szpaszī nasz Szōne Bozsij:

Molītvō moja Hoszpodevī vozdam pred vsžimī lyugymī jeho.

Szpaszī nasz Szōne Bozsij:

Szlava: Ī nōnyi: Jedīnorodnōj Szone: sztr. 79.

Vchodnoje. Blahoszloven hřadōj vo īmja Hoszpodne: blahoszlovīchom vō īz domu Hoszpodnya, Boh Hoszpogy ī javīsža nam.

Tropař. Obscseje voszkreszenije: sztr. 380.

Szlava: Tropař, hl. 4. Szpohrebsesža tebi: sztr. 380.

Ī nōnyi: Kondak hl. 6. Na presztolyi na nebeszī, na zsrebjatī na zemlī noszīmōj Chrīszte Bozse, Anhelov chvalenije ī gyitej voszpivanije prijal jeszī, zovuscsīch Tī: Blahoszloven jeszī hřadōj Adama vozzvatī.

Trīszvjatoje.

Prokīmen, hl. 4. Blahoszloven hřadōj vo īmja Hoszpodne, Boh Hoszpogy ī javīsža nam.

Ap. zacs. 247. Jevanh. ot Joanna zacs. 41.

Vmiszto Dosztojno: po Īzřadnom pojem:

Velīcsaj duse moja, īzse na zsrebjatī sžigyascsaho Hoszpoda.

Prīcsaszten. Blahoszloven hřadōj: zrī vōszse.

Na Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: sztīchīrō na 6. szija po dvazsdō:

Hl. 2. Radujsža ī veszelīsža: sztr. 379. Prijde Szpasz: — Na Cheruvīmich noszīmōj: Szlava: Radujsža ī veszelīsža: — Ī nōnyi: Na Cheruvīmich noszīmōj: Tamozse. — Vchod. Prokīmen: Sze nōnyi: sztr. 95.

Na Sztichovnyi. Hl. 2. Ot vitvij ī vaij, jako ot bozsesztvenna prazdnīka, vo bozsesztvennōj prīsedse prazdnīk, ko csesztnomu Chrīsztovōch sztrasztej, virnii, sztecimszta taīnsztvu szpaszītelynomu, ī Szeho vīdīm za nasz sztraszty terpjascsa volynuju. Tomu zse pinije podobnoje, blahodarascse voszpoīm umīlyno, zovuscse: Blahoutrobija īsztocsnīcse ī szpaszenija prīsztanīscse, Hoszpodī, szlava Tebi.

Sztīch: Voszpojte Hoszpodevī piszny novu:

Hl. 3. Sztrasno jezse vpasztī v ruci Boha zsīva: szej szudija jeszty pomōslenij ī mōszlej szerdecsnōch: nīktozse da vnīdet īszkusajaj viru neporocsnuju, no v krosztī ī sztraszi Chrīsztu prīsztupīm, da priīmem mīloszty, ī blahodaty obrascsem vo blahovremennuju pomoscs.

Sztīch: Vīgyisa vszī koncō zemlī szpaszenije Boha naseho.

Hl. 7. Szonmīscse lukavaja ī prelyubogyijnaja, szvojemu muzsu ne szochransaja viru! csto derzsisī zavit, jehozse ne bōla jeszī naszlyidnīca? csto chvalīsīszta o Otci, Szōna otverhsajaszta? prorokī ne prijala jeszī, Szōna vozvisztīvsōja; pone szvoīch csad uszramīszta, szīce vopijuscsīch: Oszanna Szōnu Davīdovu, blahoszloven hradōj vo īmja Hoszpodne.

Szlava: Ot vitvij ī vaij:

Ī nōnyi: Sztrasno jezse vpasztī: zrī vōszse.

Nōnyi otpuscsajesī: tazse: Bohorodīce Gyivo: ī procs. sztr. 334.

Vo szvjatōj ī velīkij Csetvertok.

Na Vecsernī.

Pojem vkupi szo Līturgijeju szv. Vaszīlija Vel.

Na Hoszpodī vozzvach: Sztīchīrō na 10. Hl. 2. Sztekajetszta procseje szoborīscse Judejszkoje, da Szogyitelya ī Zīzsdītelya vsztacseszkīch Pīlatu predaszty. O bezzakonnōch! o nevirnōch! jako hraduscsaho szudītī zsīvōm ī mertvōm, na szud hotovjat; īszcilyajuscsaho sztrasztī, ko sztrasztem uhotovlyajut. Hoszpodī dolhoterpelīve, velija Tvoja mīloszty! szlava Tebi. 2.

Juda bezzakonnōj, Hoszpodī, omocsīvōj na vecserī ruku vo szolīlyi sz Toboju, prosztre ko bezzakonnōm ruđi prijatī szrebrennīkī; ī müra umōszlīvōj đinu, Tebe bezđinnaho ne ubojasža prodatī; nožī prosztrōj vo jezse umōtī, Vladōku oblobōza lysztīvno, vo jezse predatī bezzakonnōm; līka zse aposztolyszkaho otverhsža, ī trīdesžaty poverh szrebrennīkī, Tvojeho trīdnevnaho voszkreszenija ne vigyi, īmzse pomīluj nasz. 2.

Juda predately lysztīv szōj, lysztīvōm lobzanijem predade Szpasza Hoszpoda ī Vladōku vsžich; jako raba prodade Judeom; jako ovcsa na zakolenije, tako poszlyidovase Ahnec Bozsij, Szōn Otcsij, jedīn mnohomīlosztīvōj. 2.

Juda rab ī lysztec, ucsenīk ī navitnīk, druh ī diavol ot gyil javīsža; poszlyidovase bo Ucsītelyu, ī na Neho poucsasesža predatelysztvu, hlaholase vo szebi: predam Toho, ī prīobřascsu szobrannaja īminija: īszkase zse ī müru prodanu bōtī, ī Īszusza lesztiju jatī; otdade đīlovanije, predade Chrīszta; ī jako ovcsa na zakolenije, szīce poszlyidovase Ahnec Bozsij, jedīn blahoutrobnōj ī cselovikolyubec. 2.

Jehozse propovida ahnca Īszaia, hřadet na zakolenije volynoje, ī plescsī dajet na ranō, lanītō na zausenija, līca zse ne otvratī ot szramotō zaplevanij, szmertiju zse bezobraznoju oszuzsdajetsža: vsža bezhrisnōj voleju prijemlet, da vsžim darujet īz mertvōch voszkreszenije. 2.

Hlasz 6. Szlava; Ī nōnyi: Rozsdenije echīdnov voīsztīnu Juda, jadsīch mannu vo pusztōnī, ī ropscsuscsīch na Pītatelya; jescse bo brasnu szuscsu vo usztyich īch, klevetachu na Boha ne blahodarniī: ī szej zlocsesztīvōj, nebesznōj chlyib vo usztyich noszžaj, na Szpasza predatelysztvo szogyila. O nrava neszōtnaho, ī derzosztī bezcselovicsnōja! Pītajuscsaho prodajet, ī Jehozse lyubjase Vladōku, predajase na szmerty; voīsztīnu onyich szōn bezzakonnōj, ī sz nīmī pahubu naszlyidova. No poscsadī Hoszpodī, dusī nasa ot takovaho bezcselovicsesztva, jedīne vo dolhoterpiniī neīzrecsennōj.

Po vchogyi szo Jevanhelijem: Szvite tīchij: Prokīmen, hl. 1. Īzmī mja Hoszpodī ot cselovika lukava, o muzsa nepravedna īzbavī mja.

Po pervom Cstenii Prokīmen, hl. 6. Īzmī mja ot vrah moīch Bozse, ī ot vosztajuscsīch na mja īzbavī mja.

Po Cstenii Jektenija malaja szo vozhlaszom: Jako szvjat jeszī: Trīszvjatoje, poszem Prokīmen:

Hl. 7. Knyazī lyudsztiī szobrasasz̓a vkupi na Hoszpoda ī na Chrīszta jeho.

Aposztol zacs. 149. Jevanh. ot Mafteja zacs. 107. Ī procse Līturgiī szv. Vaszīlija Vel.

Vmiszto: Īzse cheruvīmō: pojem na hl. 6. Vecserī Tvojeja tajnōja dnesz̓, Szōne Bozsij prīcsasztnīka mja prijmī: ne bo vrahom Tvoīm tajnu povim, nī lobzanija Tī dam jako Juda, no jako razbojnīk īszpovidaja Tya, vopiju: pomjanī mja Hoszpodī vo carsztviī Tvojem.

Tojezse ī na Prīcsaszten, ī vmiszto: Da īszpolnyatsz̓a uszta nasa:

Poszlyidovanije szvjatōch ī szpaszītelynōch sztrasztej Hoszpoda naseho Īszusza Chrīszta.

Jerej vzem na szebe Epītrachīly, nacsīnajet: Blahoszloven Boh nas: Līk: Amīny. Poszem: Car̓u nebesznōj: Trīszvjatoje, Otcse nas: Hoszpodī pomīluj. 12. ī procseje obōcsnoje Utrenī. Tazse Szlava: Ī nōnyi: Alīluja 3. Szlava Tebi Bozse. Jektenija velīkaja. Ī po vozhlasz̓i: Allīluja, na hlasz 8. Poszem tropar̓. Hl. 8. Jehda szlavniī ucsenīcō na umovenii vecserī proszviscsachusz̓a, tohda Juda zlocsesztīvōj szrebrolyubijem neduhovav omracsasesz̓a, ī bezzakonnōm szudijam tebe pravednaho Szudiju predajet. Vīzsgy, īminij lyubītelyu, szich radī udavlenije upotrebīvsa; bizsī neszōtōja dusī, Ucsītelyu takovaja derznuvsija. Īzse o vsz̓ich blahij Hoszpodī, szlava Tebi. 3.

Po Troparī Jerej vchodīt vo szvjatōj Oltar̓, vzemlet na sz̓a ī felon, ī otverz carszkija vrata ī pokadīv szvjatuju trapezu, po maloj Jekteniī vozhlasajet: O jezse szpodobītīsz̓a nam szlōsaniju: ī procs. jako obōcsno, ī cstet īz carszkīch vrat 1. Jevanhelije szvjatōch Sztrasztej, ot Joanna zacs. 46. — Vmiszto: Szlava tebi Hoszpodī: pojem pred Jevanhelijem: Szlava sztrasztem tvoīm Hoszpodī. Po Jevanheliī zse: Szlava dolhoterpiniju tvojemu Hoszpodī.

Ī abije pojem Antīfon 1-ōj, hl. 8. Knyazī lyudsztiī szobrasasz̓a vkupi, na Hoszpoda ī na Chrīszta jeho.

Antīfon 2. hl. 6. Tecse hlaholya Juda bezzakonnōm knīzsnīkom: Csto mī choscsete datī, ī az vam predam Jeho? szredī zse szoviscsavajuscsīch Szam sztojal jeszī nevīdīmo, szoviscsavajemōj Szerdcevidcse, poscsadī dusī nasa.

Antīf. 3. Hl. 2. Lazareva radī vosztanija Hoszpodī, oszanna Tebi zvachu gyitī jevrejszkija, Cselovikolyubcse! bezzakonnōj zse Juda ne voszchotyi razumitī.

Szidalen, hl. 7. Na vecserī ucsenīkī pītaja, ī prītvorenije predanija vidōj, na nej Judu oblīcsīl jeszī; neiszpravlena ubo szeho vidōj, poznatī zse vszim chotyaj, jako voleju predalsza jeszī, da mir īszchītīsī ot csuzsdaho: Dolhoterpelīve, szlava Tebi.

Jevanh. 2. ot Joanna zacs. 58.

Antf. 4. hl. 5. Dnesz Juda osztavlyajet Ucsītelya, ī prijemlet diavola; oszlyiplyajetsza sztrasztiju szrebrolyubija, otpadajet szvita omracsennōj: kako bo mozsase zritī, Szvitīlo prodavōj na trīdeszatīch szrebrenīcich? No nam vozszija Sztradavōj za mir; ko Nemuzse vozopiīm: Posztradavōj, ī szosztradavōj cselovikom, Hoszpodī, szlava Tebi.

Antīf. 5. Hl. 6. Ucsenīk Ucsītelya szoviscsevase cinu, ī na trīdeszatīch szrebrenīcich prodade Hoszpoda, lobzanijem lysztīvnōm predaja Jeho bezzakonnīkom na szmerty.

Antīj. 6. Hl. 7. Dnesz bdīt Juda predatī Hoszpoda, predvicsnaho Szpasza mira, īzse ot pjatī chlyib naszōtīvsaho mnozsesztva. Dnesz bezzakonnōj otmetajetsza Ucsītelya, ucsenīk bōv, Vladōku predade, szrebrom prodade mannoju Naszōtīvsaho cselovika.

Szidalen, Hl. 7. Kij tya obraz, Judo, predatelya Szpaszu szogyila? Jeda ot līka tya aposztolyszka razlucsī? Jeda darovanija īszcilenij līsī? Jeda szo onyimī vecserav, tebe ot trapezō otrīnu? Jeda īnōch nohī umōv, tvoī zse prezri? O kolīkīch blah nepamjatlīv bōl jeszī! ī tvoj ubo neblahodarnōj oblīcsajetsza nrav, Toho zse bezmirnoje propovidujetsza dolhoterpinije, ī velija mīloszty.

Jevanhelije 3. ot Mafteja, zacs. 109.

Antīf. 7. hl. 8. Jemsōm Tya bezzakonnōm, preterpivaja, szīce vopijal jeszī Hoszpodī: Ascse ī porazīszte Pasztōra, ī rasztocsīszte dvanadeszaty ovec, ucsenīkī moja, mo-

zsach vjascsse nezselī dvanadesźaty leheonov predsztavītī Anhelov; no dolhoterplyu, da īszpolnyatsźa, jazse javīch vam Prorokī moīmī, bezvisztnaja ī tajnaja. Hoszpodī, szlava tebi.

Antīf. 8. hl. 2. Rcīte bezzakonniī, csto szlōsaszte ot Szpasza naseho? ne zakon lī polozsī, ī prorocseszkaja ucsenija? Kako ubo pomōszlīszte Pīlatu predatī īzse ot Boha, Boha Szlova, ī Īzbavītelya dus nasīch.

Antīf. 9. hl. 3. Posztavīsa trīdeszaty szrebrennīkov cīnu cinenaho, Jehozse ocinīsa ot szōnov Īzraīlevōch. Bdīte ī molītesźa, da ne vnīdīte vo īszkusenije; duch ubo bodr, ploty zse nemoscsna: szeho radī bdīte.

Szidalen, hl. 8. O kako Juda, īnohda Tvoī ucsenīk, predatelysztvu naucsasesźa na Tya; szovecserźa lysztīvno, navitnīk ī nepravednīk, sed recse szvjascsennīkom: Csto mī podaszte, ī predam vam onaho, zakon razorīvsaho ī oszkvernīvsaho szubbotu? Dolhoterpelīve Hoszpodī, szlava Tebi.

Jevanhelije 4. ot Joanna, zacs. 59.

Antīf. 10. hl. 6. Ogyijajsźa szvitom jako rīzoju, nah na szugyi sztojase, ī v lanītu udarenije prijat ot ruk, īchzse szozda; bezzakonniī zse lyudije na kresztyi prīhvozdīsa Hoszpoda szlavō. Tohda zavisza cerkovnaja razdraszźa, szolnce pomercse, ne terpja zritī Boha doszazsdajema, Jehozse trepescsut vszźacseszkaja. Tomu poklonīmszźa.

Antīf. 11. hl. 6. Za blahaja jazse szotvorīl jeszī Chrīszte rodu jevrejszkomu, raszpjatī Tya oszudīsa, octa ī zselcsī napoīvse Tya; no dazsgy īm Hoszpodī po gyilom īch, jako ne razumisa Tvojeho iznīszchozsdenija.

Antīf. 12. hl. 8. Szija hlaholet Hoszpogy Judeom: Lyudije moī, csto szotvorīch vam? īlī csīm vasz szmutīch? szlyipcō vasa proszvitīch, prokazsennōja ocsīsztīch, muzsa szuscsa na odri vozsztavīch. Lyudije moī, csto szotvorīch vam? ī csto mī vozdaszte? za mannu zselcs; za vodu ocet; za jezse lyubītī mja, ko kresztu mja prīhvozdīszte; ktomu ne terplyu procseje; prīzovu moja jazōkī, ī tiī mja proszlavlyat szo Otcem ī Duchom, ī az īm daruju zsīvot vicsnōj.

Szidalen, hl. 8. Jehda predsztal jeszī Kaiafi Bozse, ī predalszźa jeszī Pīlatu, Szudije, nebesznōja szīlō ot sztracha pokolebasaszźa; jehdazse vozneszlszźa jeszī na drevo

poszregyi dvoju razbojnīku, vminīlsza jeszī szo bezzakonnōmī Bezhrisne, za jezse szpasztī cselovika: nezlobīve Hoszpodī, szlava Tebi.

Jevanhelije 5. ot Mafteja, zacs. 111.

Antif. 13. hl. 6. Szoborīscse Judejszkoje u Pīlata īszproszīsa raszpjatī tya Hoszpodī: vīnō bo v Tebi ne obritajuscse, povīnnaho Varavvu szvobodīsa, ī Tebe pravednaho oszudīsa, pahubnaho ubijsztva hrich naszlyidovavse; no dazsgy īm Hoszpodī vozdajanije īch, jako tscsetnōm na Tya poucsīsasza.

Antif. 14. hl. 8. Hoszpodī, razbojnīka szoputnīka prijemnōj, vo krovī rudi oszkvernsaho, ī nasz sz nīm prīcstī, jako blah ī cselovikolyubec.

Antif. 15. hl. 6. Dnesz povisajetsza na drevi, na vodach zemlyu poviszīvōj; vīncem ot ternija oblahajetsza, Anhelov Car; vo lozsnuju bahranīcu oblacsītsza, oblacsajaj nebo oblakī; udarenije prijat, vo Jordanyi szvobodīvōj Adama; hvozgymī prīhvozdīsza zsenīch cerkovnōj; kopijem probodesza Szōn Gyivōja. Poklanyajemsza sztrasztem Tvoīm Chrīszte, poklanyajemsza sztrasztem Tvoīm Chrīszte, poklanyajemsza sztrasztem Tvoīm Chrīszte: pokazsī nam ī szlavnoje tvoje voszkreszenije.

Szidalen, hl. 4. Īszkupīl nō jeszī, ot klyatvō zakonnōja csesztnoju szvojeju kroviju, na kresztyi prīhvozsden ī kopijem proboden, bezszmertije īsztocsīl jeszī cselovikom, Szpasze nas, szlava Tebi.

Jevanhelije 6. ot Marka, zacs. 67.

Tazse Blazsena: Vo carsztvii tvojem ī procs. sztr. 175.

Szlava: Ī nōnyi: Bohorod. Mater Tvoju Chrīszte plotiju bezszimenno rozsdsuju tya, ī Gyivu voīsztīnnu ī po rozsdesztvi prebōvsuju netlyinnu, sziju Tebi prīvodīm vo molītvu Vladōko mnohomīlosztīve, prehrisenij proscseniju darovatīsza vszehda zovuscsōm: Pomjanī nasz, Szpasze, vo carsztviī Tvojem.

Jerej: Vonymīm, mīr vszim, premudroszty, vonymīm.

Prokīmen, hl. 4. Razgyilīsa rīzō moja szebi, ī o odezsgyi mojej metasa zsrebij.

Jevanhelije 7. ot Mafteja, zacs. 113.

Tazse pszalom 50. — Ī po szem. Jevanhelije 8. ot Lukī, zacs. 111.

Ī abije pojem Trīpisznec.

Hl. 6. Piszny 5. Īrmosz. Ko Tebi utrennyuju, Szebe za mīloszerdije ko padsemu Īsztoscsīvsemu neprelozsno, ī dazse do sztrasztī bezsztrasztno Preklonsemuszʾa, Szlove Bozsij, mīr podazsgy mī padsemu, Cselovikolyubcse.

Jektenija malaja, ī Kondak hl. 8. Nasz radī Raszpjataho, prijdīte vszī voszpoīm; Toho bo vīgyi Maria na drevi, ī hlaholase: Ascse ī raszpjatije terpīsī, Tō jeszī Szōn ī Boh moj.

Chvalīm, blahoszlovīm, poklanyajemszʾa ī procs. sztr. 16.

Piszny 8. Īrmosz. Sztolp zlobō bohoprotīvnōja, bozsesztvennīī otrocō oblīcsīsa; na Chrīszta zse satajuscsejeszʾa bezzakonnōch szoborīscse szovitujet tscsetnaja, ubītī poucsajetszʾa, zsīvot derzsascsaho dlaniju, jehozse vszʾa tvarʾ blahoszlovīt, szlavjascsī vo vikī.

Jerej: Bohorodīcu ī Materʾ szvita:

Piszny 9. Īrmosz. Csesztnyijsuju Cheruvīm, ī szlavnyijsuju bez szravnenija Szerafīm, bez īsztlyinija Boha Szlova rozsdsuju, szuscsuju Bohorodīcu, Tya velīcsajem.

Szvitīlen: Razbojnīka blahorazumnaho vo jedīnom csaszʾi rajevī szpodobīl jeszī Hoszpodī, ī mene drevom kresztnōm proszvitī, oszvjatī, ī szpaszī mja.

Poszem: Jevanhelije 9. ot Joanna, zacsalo 61.

Poszem abije: Vszʾakoje dōchanije: vo hlasz 3.

Chvalīte Hoszpoda sz nebesz: sztr. 17.

Na Chvalītech posztavīm szīchī 4. ī pojem sztīchīrō szamohlasznō, hl. 3.

Dva ī lukavnaja szotvorī pervorozsdennōj szōn moj Īzraīly: mene osztavī, īsztocsnīka vodō zsīvotnōja, ī īszkopa szebi kladenec szokrusennōj; mene na drevi raszpjat, Varavvu zse īszproszī, ī otpusztī. Uzsaszeszʾa nebo o szem, ī szolnce lucsī szokrō, tō zse Īzraīlyu ne uszramīlszʾa jeszī, no szmertī mja predal jeszī. Osztavī īm Otcse szvjatōj, ne vigyaty bo, csto szotvorīsa. 2.

Kijzsdo ud szvjatōja Tvojeja plotī bezcsesztije nasz radī preterpi: ternije hlava; līce oplevanija; cselyusztī zausenija; uszta, vo octyi rasztvorennuju zselcs vkuszom; usesza, chulenija zlocsesztīvaja; plescsī bijenija; ī ruka troszty; vszeho tyilesze protyazsenija na kresztyi; cslenove hvozdija; ī rebra kopije. Posztradavōj za nō, ī ot sztrasztej szvobodīvōj nasz, sznīz-sedōj ko nam cse-

lovikolyubijem, ī voznesző̄j nasz vszeszīlyne Szpasze, pomīluj nasz.

Raszpensusza Tī Chrīszte, vsza tvar vīgyascsī trepetase, osznovanija zemlī pozō̄basasza sztrachom derzsavō̄ Tvojeja; Tebi bo vozneszsusza dnesz, rod jevrejszkij pohībe, cerkovnaja zavisza razdrasza na dvoje, ī mertviī ot hrobov voszkreszosa; szotnīk vīgyiv csudo, uzsaszesza. Predsztojascsī zse Matī Tvoja vopijase, rō̄dajuscsī materszkī: Kako ne vozrō̄daju ī utrobō̄ mojeja ne biju, zrascsī Tya naha jako oszuzsdenna, na drevi vīszascsa? Raszpnō̄jsza ī pohrebō̄jsza ī voszkreszō̄j īz mertvō̄ch Hoszpodī, szlava Tebi.

Szlava: hl. 6. Szovlekosa sz mene rīzō̄ moja, ī oblekosa mja vo rīzu cservlenu; vozlozsīsa na hlavu moju vinec ot ternij, ī v desznuju moju ruku vdasa troszty, da szokrusu īch, jako szoszudō̄ szkudelnīcsī.

Ī nō̄nyi: Plescsī moja dach na ranō̄, līca zse mojeho ne otvratīch ot zaplevanij, szudīscsu Pīlatovu predsztach, ī kreszt preterpich za szpaszenije mira.

Tazse. Jevanhelije 10. ot Marka, zacsalo 69.

Poszem Jerej: Szlava Tebi pokazavsemu nam szvit! Līk: (bez pinija): Szlava vo vō̄snīch Bohu: sztr. 19. Poszem Jektenija: Īszpolnīm utrennyaja molītvō̄: sztr. 7. ī po Vozhlaszi: Jako Boh mīlosztī: sztr. 19. abije: Jevanhelije 11. ot Joanna, zacsalo 62.

Poszem na sztīchovnach sztīchīrō̄, Hlasz 1. Vsza tvar īzminyasesza sztrachom, zrascsī tya na Kresztyi obvisena Chrīszte: szolnce omracsasesza, ī zemlī osznovanija szotraszachusza; vsza szosztradachu Tī vsza szozdavsemu. Voleju nasz gyilya preterpivō̄j Hoszpodī, szlava Tebi.

Hlasz 2. sztīch: Razgyilīsa rīzō̄ moja szebi, ī o odezsgyi mojej metasa zsrebij.

Lyudije zlocsesztīviī ī bezzakonniī, vszkuju poucsajutsza tscsetnō̄m? po csto Zsīvot vszich na szmerty oszudīsa? velije csudo, jako szozdately mira v rudi bezzakonnō̄m predajetsza, ī na drevo vozvō̄sajetsza Cselovikolyubec, da jazse vo agyi juznīkī szvobodīt zovuscsō̄ja: Dolhoterpelīve Hoszpodī, szlava Tebi.

Sztīch: Dasa vo sznyigy moju zselcs, ī vo zsazsdu moju napoīsa mja octa.

Dnesz꙽ zřascsī Tya neporocsnaja Gyiva, na kresztyi Szlove proszterta, rōdajuscsī materneju utroboju, sznyidasesz꙽a szerdcem horči, ī sztenyascsī bolyiznennyi īz hlubīnō dusī, vlaszō prosztersī rōdase; tyimzse ī perszī bijuscsī, vozōvase zsalosztno: Uvō mnyi, bozsesztvennoje Csado! uvō mnyi Szvite mira! csto zasel jeszī ot ocsiju mojeju, Ahncse Bozsij? Tyimzse voīnsztva bezplotnōch trepetom oderzsīmī bjachu hlaholyuscse: Neposztīzsīme Hoszpodī, szlava Tebi.

Sztīch: Boh zse cař nas prezsde vik, szogyila szpaszenije poszregyi zemlī.

Na drevi vīgyascsī Tya vīszīma Chrīszte, vsz꙽ich zīzsdītelya ī Boha, Tebe bezsz꙽imenno Rozsdsaja, vopijase hořko: Szōne moj, hgyi dobrota zajde zraka tvojeho? ne terplyu zritī Tya nepravedno raszpīnajema; potscsīsz꙽a ubo, vosztanī, jako da vīzsu ī az Tvoje īz mertvōch trīdnevnoje voszkreszenije.

Szlava: Hl. 8. Hoszpodī, vchogyascsu Tī na kreszt, sztrach ī trepet napade na tvař, ī zemlī ubo vozbranyal jeszī pohlotītī raszpīnajuscsīch Tya, adu zse povelyival jeszī īszpusztītī juznīkī; na obnovlenije cselovikov, Szudije zsīvōch ī mertvōch, zsīzny prīsel jeszī podatī a ne szmerty, cselovikolyubcse, szlava Tebi.

Ī nōnyi: Uzse umakajetsz꙽a trosztу īzrecsenija, ot szudej nepravednōch, ī Īszusz szudīm bōvajet, ī oszuzsdajetsz꙽a na kreszt, ī sztrazsdet tvař, na kresztyi vīgyascsī Hoszpoda; no jesztesztvom tyilesze mene radī sztrazsdaj, blahij Hoszpodī, szlava Tebi.

Tazse: Jevanhelije 12. ot Mafteja, zacsalo 114.

Poszem: Blaho jeszty: sztr. 369. Trīszvjatoje: po Otcse nas:

Tropař, Hl. 4. Īszkupīl nō jeszī ot klyatvō zakonnōja csesztnoju tvojeju kroviju, na kresztyi prīhvozdīvsz꙽a, ī kopijem probodsz꙽a, bezszmertije īsztocsīl jeszī cselovikom, Szpasze nas, szlava Tebi.

Tazse Jektenija: Pomīluj nasz Bozse: sztr. 6. Po Vozhlasz꙽i Jerej īlī Diakon: Premudroszty! Līk: Csesztnyijsuju cheruvīm: ī Otpuszt „Zaplevanija ī ranō:“ (Csasza pervaho ne prīszovokuplyajem).

Vo szvjatōj ī velīkij Pjatok.

Csaszī carszkiī.

—=—

Csasz Pervōj.

Jerej: Blahoszloven Boh nas: Caȑu nebesznōj: Trīszvjatoje: po Otcse nas Hoszpodī pomīluj. 12. Szlava: Ī nōnyi. Prijdīte poklonīmszȧa: 3.

Tazse pszalom 5. Hlaholō moja vnusī Hoszpodī: sztr. 167.

Pszalom 2. Vszkuju satasaszȧa jazōcō:

Pszalom 21. Bozse, Bozse moj, vonymī mī:

Szlava: Ī nōnyi: Allīluja. 3. Hoszpodī pomīluj. 3.

Szlava: Tropaȑ, Hl. 1. Raszpensuszȧa tī Chrīszte, pohībe mucsītelysztvo, poprana bōszty szīla vrazsija: nīzse bo Anhel, nīzse cselovik, no szam Hoszpodī, szpaszl jeszī nasz: szlava tebi.

Ī nōnyi: Csto tya narecsen, o Obradovannaja: sztr. 167.

Tazse sztīchīrō, hl. 8. Dneszȧ cerkovnaja zavisza na oblīcsenije bezzakonnōch razdīrajetszȧa, ī szolnce lucsī szvoja szkrōvajet, Vladōku zȓa raszpīnajema.

Sztīch: Razgyilīsa rīzō moja szebi, ī o odezsgyi mojej metasa zsrebij.

Jako ovcsa na zakolenije veden bōl jeszī Chrīszte Caȑu, ī jako Ahnec nezlobīvōj prīhvozdīlszȧa jeszī Kresztu ot zakonopresztupnōch muzsej, hrich radī nasīch, Cselovikolyubcse.

Szlava: Ī nōnyi: hlasz tojzse. Jemsōm Tya zakonopresztupnīkom, terpja szīce vopijal jeszī Hoszpodī: Ascse ī porazīszte pasztōȓa ī rasztocsīszte dvanadeszȧaty ovcō, ucsenīkī moja, mozsach boleje nezse dvanadeszȧaty leheonov predsztavītī Anhel; no dolhoterplyu, da szoversatszȧa, jazse hlaholach vam prorokī moīmī, bezvisztnaja ī tajnaja. Hoszpodī, szlava tebi.

Prokīmen, hl. 4. Szerdce jeho szobra bezzakonije szebi.

Poszem ot prorocsesztva Zachariīna cstenije. Hlava 11. Tako hlaholet Hoszpogy: zrī vo Triodī.

Aposztol ko Halatom: zacsalo 215. ot polu.
Jevanhelije ot Mafteja, zacsalo 110.

Tazse: Sztopō moja napravī: sztr. 168.

Trīszvjatoje. Po Otcse nas:

Kondak, hl. 8. Nasz radī Raszpjataho: sztr. 391.

Hoszpodī pomīluj, 40. Molītva. Īzse na vsz̓akoje vremja: sztr. 169.

Hoszpodī pomīluj, 3. Szlava: Ī nōnyi: Csesztnyijsuju Cheruvīm: — Īmenem Hoszpodnīm blahoszlovī otcse.

Jerej: Bozse uscsedrī nō, ī blahoszlovī nō, proszvitī līce tvoje na nō ī pomīluj nō. Līk. Amīny.

Molītva. Chrīszte, szvite īsztīnnōj: sztr. 169.

Csasz tretij.

Prijdīte poklonīmsz̓a. 3.

Pszalom 40. Blazsen razumivajaj na nīscsa ī uboha:

Pszalom 68. Szpaszī mja Bozse:

Pszalom 50. Pomīluj mja Bozse: sztr. 14.

Szlava: Ī nōnyi: Allīluja. 3. Hoszpodī pomīluj. 3.

Szlava: Tropar̓. Hl. 6. Hoszpodī, oszudīsa tya Judeje na szmerty, zsīvota vsz̓acseszkīch; csermnoje more zszezlom prosedsiī, na Kresztyi Tya prīhvozdīsa, ī ot kamene med szszavsiī, zselcs Tī prīneszosa: no voleju preterpil jeszī, da nasz szvobodīsī ot rabotō vrazsija, Hoszpodī, szlava tebi.

Ī nōnyi: Bohorodīce, tō jeszī loza: sztr. 170.

Tazse Sztīchīrō. Hl. 8. Sztracha radī Judejszkaho druh Tvoj ī blīzsnij Petr otverzsesz̓a tebe, Hoszpodī, ī plakasz̓a szīce vopijase: Szlez moīch ne premolcsī; rich bo szochranītī viru, Scsedre, ī ne szochranīch. Ī nase pokajanije takozsde prijmī, ī pomīluj nasz.

Sztīch: Dasa vo sznyigy moju zselcs, ī vo zsazsgyi mojej napoīsa mja octa.

Prezsde csesztnaho tī Kreszta, voīnom ruhajuscsōm sz̓a Tebi Hoszpodī, mōszlennaja voīnsztva dīvlyachusz̓a! oblozsīl bo sz̓a jeszī vincem poruhanija, zemlyu zsīvopīszavōj cvitō, bahr̓anīceju poruhanija ogyijalsz̓a jeszī, oblakī ogyivajaj tvergy; takovōm bo szmotrenijem razumisz̓a Tvoje blahoszerdije Chrīszte! velija Tvoja mīloszty, szlava tebi.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 5. Vlekom na Kreszt szīce vopijal jeszī Hoszpodī: Za koje gyilo choscsete mja ubītī Judeje! jako razszlablennōja vasa īszc̓ilīch, mertvecō jakozse ot szna vozsztavīch, krovotocsīvuju īszc̓ilīch, Chananeju pomīlovach; za koje gyilo choscsete mja ubītī Judeje? no

vozrīte nany, jehozse nōnyi probodajete Chrīszta, bezzakonnīcō!

Prokīmen, hl. 5. Jako az na ranō hotov, ī bolyizny moja predomnoju jeszty vōnu.

Ot prorocsesztva Īszaīna cstenije, hlava 8. Hoszpogy dajet mī jazōk nakazanija:

Aposztol ko Rīmlyanom, zacsalo 88. ot polu.

Jevanhelije ot Marka, zacsalo 67. ī 68.

Tazse: Hoszpogy Boh blahoszloven: sztr. 170.

Trīszvjatoje. Po Otcse nas: Kondak: Nasz radī raszpjataho: sztr. 391.

Tazse: Hoszpodī pomīluj, 40. Molītva: Īzse na vszʼakoje vremja: sztr. 169. Hoszpodī pomīluj, 3. Szlava: Ī nōnyi: Csesztnyijsuju cheruvīm: Īmenem Hoszpodnīm: Jerej: Molītvamī szvjatōch otec nasīch:

Tazse Molītvu: Vladōko Bozse, Otcse Vszederzsītelyu: sztr. 170.

Csasz sesztōj.

Prijdīte poklonīmszʼa 3.

Pszalom 51. Csto chvalīsīszʼa vo zlobi, szīlyne vo bezzakoniī? Veszʼ deny nepravdu umōszlī jazōk tvoj: jako brītvu īzoscsrenu szotvorīl jeszī leszty. Vozlyubīl jeszī zlobu pacse blahosztōnī, nepravdu, nezse hlaholatī pravdu. Vozlyubīl jeszī vszʼa hlaholō potopnōja, jazōk lsztīv. Szehō radī Boh razrusīt tya do konca; voztorhnet tya, ī preszelīt tya ot szelenija tvojeho, ī koreny tvoj ot zemlī zsīvōch. Uzrʼat pravedniī, ī ubojatszʼa, ī o nem vozszmijutszʼa, ī rekut: Sze cselovik, īzse ne polozsī Boha pomoscsnīka szebi. No upova na mnozsesztvo bohatsztva, ī vozmozse vo szujetyi szvojej. Az zse jako maszlīna vo domu Bozsiī, upovach na mīloszty Bozsiju vo vik, ī vo vik vika. Īszpovimszʼa tebi vo vik, jako szotvorīl jeszī: ī terplyu īmja tvoje, jako blaho pred prepodobnōmī tvoīmī.

Pszalom 108. Bozse, chvalō mojeja ne premolcsī:

Pszalom 90. Zsīvōj vo pomoscsī Vōsnyaho:

Szlava: Ī nōnyi: Allīluja, 3. Hoszpodī pomīluj, 3.

Szlava: Troparʼ, Hlasz 2. Szpaszenije szogyilal jeszī poszregyi zemlī, Chrīszte Bozse, na Kresztyi precsīsztyi rucʼi Tvoī proszter, szobīraja vszʼa jazōkī, vopijuscsōja: Hoszpodī, szlava Tebi.

Ī nōnyi: Bohorodīcsen: Jako ne īmamō derznovenija: sztr. 171.

Tazse Sztīchīrō szamohlasznō, Hlasz 8.

Szija hlaholet Hoszpogy Judeom: lyudije moī, csto szotvorīch vam? īlī csīm vasz szmutīch? Szlyipcō vasa proszvitīch, prokazsennōja ocsīsztīch, muzsa szuscsa na odri īszpravīch. Lyudije moī, csto szotvorīch vam? īlī csto mī vozdaszte? za mannu zselcs, za vodu ocet, za jezse lyubītī mja, ko kresztu mja prīhvozdīszte. Ktomu ne terplyu procseje, prīzovu moja jazōkī, ī onī mja proszlavlyat szo Otcem ī Duchom, ī az īm daruju zsīvot vicsnōj.

Sztīch: Dasa vo sznyigy moju zselcs, ī vo zsazsdu moju napoīsa mja octa.

Zakonopolozsnīcō Īzraīlevō, Judeje ī farīszeje! līk Aposztolszkij vopijet ko vam: Sze Cerkov, jusze vō razorīszte; sze Ahnec, jehozse vō raszpjaszte, ī hrobu predaszte: no vlasztiju szvojeju voszkresze. Ne lysztītesz'a Judeje! Toj bo jeszty vo morī szpaszōj, ī vo pusztōnī napītavōj; Toj jeszty zsīvot ī szvit, ī mīr mirovī.

Szlava: Ī nōnyi: Hl. 5. Prijdīte chrīsztonoszniī lyudije, vīdīm, csto szoviscsa Juda predately szo szvjascsennīkī bezzakonnōmī na Szpasza naseho; dnesz' povīnna szmertī bezszmertnaho Szlova szotvorīsa, ī Pīlatu predavse, na misztyi Lobnyim raszpjasa; ī szija sztrazsda vopijase Szpasz nas, hlaholya: Osztavī īm Otcse, hrich szej, da razumijut jazōcō īz mertvōch moje voszkreszenije.

Prokīmen. Hl. 4. Hoszpodī, Hoszpogy nas, koly csudno īmja tvoje po vszej zemlī!

Ot prorocsesztva Īszaīna cstenije: Hlava 52. Tako hlaholet Hoszpogy:

Aposztol ko Jevrejem, zacsalo 309.

Jevanhelije ot Lukī, zacsalo 111.

Tazse. Szkoro da predvar'at nō: sztr. 172.

Trīszvjatoje, ī po Otcse nas: Kondak: Nasz radī Raszpjataho: sztr. 391. Hoszpodī pomīluj, 40. ī Molītva: Īzse na vsz'akoje vremja: sztr. 169. Hoszpodī pomīluj 3. Szlava: Ī nōnyi: Csesztnyijsuju Cheruvīm: Īmenem Hoszpodnīm blahoszlovī otcse! Jerej: Molītvamī szvjatōch Otec nasīch: Tazse hlaholet Molitvu sziju:

Bozse ī Hoszpodī szīl, ī vszeja tvarī szogyitelyu: sztr. 173.

Csasz devjatōj.

Prijdīte poklonīmszła. 3.

Pszalom 58. Īzmī mja ot vrah moīch Bozse: ot vosztajuscsīch na mja īzbavī mja. Īzbavī mja ot gyilajuscsīch bezzakonije, ī ot muzs krovej szpaszī mja. Jako sze ulovīsa dusu moju, napadosa na mja kripciī: ne bezzakonije moje, nīzse hrich moj Hoszpodī. Bez bezzakonija tekoch ī īszpravīch: vosztanī vo sztritenije moje, ī vīzsgy. Ī tō Hoszpodī Bozse szīl, Bozse Īzraīlev, vonymī poszłitītī vszła jazōkī, da ne uscsedrīsī vszła gyilajuscsōja bezzakonije. Vozvratyatszła na vecser, ī vzalcsut jako pesz, ī obōdut hrad. Sze tiī otviscsajut usztō szvoīmī, ī mecs vo usztnach īch: jako kto szlōsa? Ī tō Hoszpodī poszmijesīszła īm, unīcsīzsīsī vszła jazōkī. Derzsavu moju ko tebi szochranyu: jako tō Bozse zasztupnīk moj jeszī. Boh moj, mīłoszty jeho predvarīt mja: Boh moj javīt mnyi na vrażich moīch. Ne ubij īch, da ne kohda zabudut zakon tvoj. Rasztocsī īch szīloju tvojeju, ī nīzvedī īch, zascsītnīcse moj, Hoszpodī. Hrich uszt īch, szlovo uszten īch: ī jatī da budut vo hordōnī szvojej, ī ot klyatvō ī lzsī vozvisztyatszła vo koncsīnyi: Vo hynivi koncsīnō, ī ne budet: ī uvigyat, jako Boh obladajet Jakovom ī koncō zemlī. Vozvratyatszła na vecser, ī vzalcsut jako pesz, ī obōdut hrad. Tiī razōdutszła jasztī: ascse zse lī ne naszōtyatszła, ī poropscsut. Az zse voszpoju szīlu tvoju, ī vozradujuszła zautra o mīłosztī tvojej: jako bōl jeszī zasztupnīk moj ī prībizsīscse moje vo deny szkorbī mojeja. Pomoscsnīk moj jeszī, tebi poju: jako tō Bozse zasztupnīk moj jeszī, Bozse moj, mīłoszty moja.

Pszlalom 139. Īzmī mja Hoszpodī:

Pszalom 85. Prīklonī Hoszpodī ucho tvoje:

Szlava: Ī nōnyi: Allīluja, 3. Hoszpodī pomīluj. 3.

Szlava: Tropar̕, Hl. 8. Vīgya razbojnīk Nacsalnīka zsīznī na kresztyi vīszłascsa hlaholase: Ascse ne bō Boh bōl voploscsszła īzse sz namī Raszpnōjszła, ne bō szolnce lucsī szvoja potaīlo, nīzse bō zemlya trepescsuscsī třaszlaszła. No īzse za vszłich terpjaj, pomjanī mja Hoszpodī, vo carsztviī Tvojem.

Ī nōnyi: Bohorodīcsen: Īzse nasz radī Rozsdejszła ot Gyivō, ī raszpjatije preterpivōj blahij: sztr. 174.

Tazse Sztīchīrō, Hl. 7. Uzsasz bi vīgyitī neba ī zemlī Tvorca na kresztyi vīsz̓ascsa, szolnce pomerkseje, deny zse pakī vo noscs prelozssijsz̓a, ī zemlyu īz hrob īszpuscsajuscsuju tyilesza mertvōch: szo nīmīzse poklanyajem tī sz̓a, szpaszī nasz.

Poszem sztīch: (Hlasz 2.) Razgyilīsa rīzō moja szebi, ī o odezsgyi mojej metasa zsrebij.

Jehda na kresztyi prīhvozdīsa bezzakonniī Hoszpoda szlavō, vopijase ko nīm: Csīm vasz oszkorbīch? īlī o csem prohnyivach? Prezsde mene kto vasz īzbavī ot szkorbī? ī nōnyi csto vozdaszte zlaja za blahaja? za sztolp ohnennōj, na kresztyi mja prīhvozdīszte; za oblak, hrob mī īszkopaszte; za mannu, zselcs mī prīneszoszte; za vodu, octa mja napoīszte; procseje prīzovu jazōkī, ī onī mja proszlavjat, szo Otcem ī szvjatōm Duchom.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 8. Dnesz̓ vīszīt na drevi, na vodach zemlyu poviszīvōj; vincem ot ternija oblahajetsz̓a Anhelom Car̓; vo lozsnuju oblacsītsz̓a bahr̓anīcu, ogyivajaj nebo oblakī; udarenije prijat, vo Jordanī szvobodīvōj Adama; hvozgymī prīhvozdīsz̓a zsenīch cerkovnōj; kopijem probodesz̓a Szōn Gyivōja. Poklanyajemsz̓a sztrasztem tvoīm Chrīszte, poklanyajemsz̓a sztrasztem tvoīm Chrīszte, poklanyajemsz̓a sztrasztem tvoīm Chrīszte: pokazsī nam szlavnoje tvoje voszkreszenije.

Prokīmen, hl. 4. Recse bezumnōj vo szerdci szvojem: nyiszty Boha.

Ot prorocsesztva Jeremiīna cstenije. Hlava 11. Hoszpodī, szkazsī mī, ī razumiju:

Aposztol ko Jevrejem, zacsalo 324.

Jevanhelije ot Joanna, zacsalo 59, 60 ī 61.

Tazse: Ne predazsgy nasz do konca: sztr. 175.

Trīszvjatoje: po Otcse nas: Kondak. Nasz radī raszpjataho: sztr. 391. Hoszpodī pomīluj, 40. Īzse na vsz̓akoje vremja: sztr. 169. Hoszpodī pomīluj, 3. Szlava: Ī nōnyi: Csesztnyijsuju cheruvīm: Īmenem Hoszpodnīm: Jerej: Molītvamī szvjatōch Otec. Tazse Molītvu:

Vladōko Hoszpodī Īszusze Chrīszte Bozse nas: sztr. 175.

Tazse hlaholem: Vo carsztviī tvojem, jehda prijdesī: sztr. 175.

Līk nebesznōj pojet tya: sztr. 176.

Szlava: Szobor szvjatōch: sztr. 176.

Ī nōnyi: Viruju vo jedīnaho Boha: sztr. 83.

Oszlabī, osztavī: sztr. 176.

Otcse nas: Kondak: Nasz radī raszpjataho: sztr. 391. Hoszpodī pomīluj, 40. Szlava: Ī nōnyi: Csesztnyijsuju Cheruvīm: Īmenem Hoszpodnīm: Jerej: Molītvamī szvjatōch Otec:

Vszeszvjataja Trojce: sztr. 176.

Tazse: Budī īmja Hoszpodne. 3. Pszalom 33. Blahoszlovlyu Hoszpoda: sztr. 98. Dosztojno jeszty: Csesztnyijsuju Cheruvīm: sztr. 84. ī Otpuszt.

Na Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: sztīchīrō na 6, hl. 1. Vsz̉a tvaȓ īzminyasesz̉a sztrachom, zȓascsī Tya na kresztyi vīszīma Chrīszte: szolnce omracsasesz̉a, ī zemlī osznovanija szotȓaszachusz̉a: vsz̉a szosztradachu Szozdavsemu vsz̉a. Voleju nasz radī preterpivōj Hoszpodī, szlava Tebi. 2.

Hl. 2. Lyudije zlocsesztīvīī ī bezzakonnīī, vszkuju poucsīsasz̉a tscsetnōm? vszkuju Zsīvota vsz̉ich na szmerty oszudīsa? Velije csudo, jako Szozdately mira vo rukī bezzakonnōch predajetsz̉a, ī na drevo vozvōsajetsz̉a Cselovikolyubec, da jazse vo agyi juznīkī szvobodīt, zovuscsōja: Dolhoterpelīve Hoszpodī, szlava Tebi.

Dnesz̉ zȓascsī Tya neporocsnaja Gyiva, na kresztyi Szlove vozvōsajema, rōdajuscsī materneju utroboju, ujazvlyasesz̉a szerdcem horďi, ī sztenyascsī bolyiznenno īz hlubīnō dusī, līce szo vlaszō terzajuscsī, tyimzse ī perszī bijuscsī, vzōvase zsalosztno: Uvō mnyi, bozsesztvennoje Csado! uvō mnyi, Szvite mira! pocsto zasel jeszī ot ocsiju mojeju, Ahncse Bozsij? Tyimzse voīnsztva bezplotnōch trepetom szoderzsīmī bjachu, hlaholyuscse: neposztīzsīme Hoszpodī, szlava Tebi.

Na drevi vīgyascsī vīszīma Chrīszte, Tebe vsz̉ich Zīzsdītelya ī Boha, besz̉imenno Rozsdsaja Tya vopijase hoȓko: Szōne moj, hgyi dobrota zajde zraka Tvojeȟo? ne terplyu zritī Tya nepravedno raszpīnajema; potscsīsz̉a ubo, vosztanī, jako da vīzsdu ī az Tvoje īz mertvōch trīdnevnoje voszkreszenije.

Hl. 6. Dnesz̉ Vladōka tvarī predsztoīt Pīlatu, ī kresztu predajetsz̉a Zīzsdītely vsz̉ich; jako ahnec prīvodīm (na zakolenije) szvojeju voleju, hvozgymī prīhvozsdajetsz̉a, ī vo rebra probodajetsz̉a, ī huboju napojajetsz̉a mannu odozsdīvōj; po lanītyi zausajetsz̉a Īzbavītely mira, ī ot szvoīch rab poruhajetsz̉a Szozdately vsz̉ich. O vladōcs-

nyaho cselovikolyubija! o raszpīnajuscsīch molyase szvojeho Otca, hlaholya: Otcse, osztavī īm hrich szej; ne vigyat bo bezzakonniī, csto nepravednoje szogyivajut.

Szlava: hl. 6. O kako bezzakonnoje szonmīscse, Cara tvarī oszudī na szmerty, ne usztōgyivsza blahogyijanij! jazse voszpomīnaja, predutverzsdase hlaholya ko nīm: Lyudije moī, csto szotvorīch vam? ne csudesz lī īszpolnīch Judeju? ne mertvecō lī voszkreszīch jedīnyim szlovom? ne vszakuju lī bolyizny īzcilīch ī neduh? Csto ubo mī vozdaszte? vszkuju ne pomnīte mja, za īszcilenija, ranō mnyi nalozsīvse? za zsīvot, umerscsvlyajuscse; visajuscse na drevi jako zlogyija, Blahogyitelya? jako bezzakonna, Zakonodavca? jako oszuzsdenna, vszich Cara? Dolhoterpelīve Hoszpodī, szlava Tebi.

Ī nōnyi: Sztrasnoje ī preszlavnoje taīnsztvo dnesz gyijsztvujemo zrītsza: neoszazajemōj uderzsavajetsza; vjazsetsza razrisajaj Adama ot klyatvō; īszpōtujaj szerdca ī utrobō, nepravedno īszpōtujetsza; vo temnīci zatvorajetsza, īzse bezdnu zatvorīvōj; Pīlatu predsztoīt, Jemuzse trepetom predsztojat nebesznōja szīlō; zausajetsza rukoju szozdanija, Szozdately; na drevo oszuzsdajetsza, szugyaj zsīvōm ī mertvōm; vo hrobi zaklyucsajetsza Razorītely ada. Īzse vsza terpjaj mīloszerdno, ī vszich szpaszōj ot klyatvō nezlobīve Hoszpodī, szlava Tebi.

(Prezsde vchoda Jerej oblekajetsza vo vsza szvjascs. odezsdō ī tvorīt Vchod szo Jevanhelijem. Szvite tīchij: sztr. 6. — Vonymīm, mīr vszim:

Prokīmen, Hlasz 4. Razgyilīsa rīzō moja szebi, ī o odezsgyi mojej metasa zsrebij.

Poszem Cstenije.

Poszem: Vonymīm, mīr vszim: ī Prokīmen Aposztola, Hl. 6. Polozsīsa mja vo rovi preīszpodnyim, vo temnōch, ī szinī szmertnyij.

Aposztol ko Korīnftyanom, zacs. 325. Jevanhelije ot Mafteja, zacs. 110. Poszem Jektenija: Rcim vszī: sztr. 6. Szpodobī Hoszpodī: — Īszpolnīm vecsernija molītvō: sztr. 7.

Tazse pojem na Sztīchovnyich sztīchīrō podobnō.

Hl. 2. Jehda ot dreva Tya mertva Arimaftej sznyat, vszich zsīvota, szmīrnoju ī plascsanīceju Tya Chrīszte obvīt, ī lyuboviju podvīzasesza, szerdcem ī usztnamī Tyilo netlyinnoje Tvoje oblobōzatī; obacse oderzsīm

sztrachom, radujasza vopijase Tī: szlava sznīzchozsdeniju Tvojemu, Cselovikolyubcse.

Hoszpogy vocarīsza, v lyipotu oblecsesza.

Jehda vo hrobi novim za vszich polozsīlsza jeszī, Īzbavītelyu vszich, ad vszeposzmijannōj vīgyiv Tya, uzsaszesza, vereī szokrusīsasza, szlomīsasza vrata, hrobī otverzosasza, mertviī vosztasa: tohda Adam blahodarsztvenno radujasza, vopijase Tebi: Szlava sznīzchozsdeniju Tvojemu, Cselovikolyubcse.

Ībo utverdī vszelennuju, jazse ne podvīzsītsza.

Jehda vo hrobi plotszkī chotya zaklyucsīlsza jeszī, īzse jesztesztvom Bozsesztva prebōvajaj neopīszannōj ī neōpregyilennōj, szmertī zaklyucsīl jeszī szokrovīscsa, ī adova vsza īsztoscsīl jeszī Chrīszte carsztvija: tohda ī Szubbotu sziju Bozsesztvennaho blahoszlovenija ī szlavō ī Tvojeja szvitlosztī szpodobīl jeszī.

Domu tvojemu podobajet szvjatōnya Hoszpodī, vo dolhotu dnij.

Jehda szīlō zrachu Tya, Chrīszte, jako prelesztnīka ot bezzakonnōch oklevetajema, uzsaszachusza neīzhlaholannomu dolhoterpiniju Tvojemu, ī kameny hroba rukama zapecsatannōj, īmīzse Tvoja netlyinnaja rebra probodosa; obacse nasemu szpaszeniju radujuscsesza, vopijachu Tī: Szlava sznīzchozsdeniju Tvojemu, Cselovikolyubcse.

Szlava: Ī nōnyi: Hl. 5. Tebe ogyijuscsahosza szvitom jako rīzoju, sznem Joszīf szo dreva szo Nīkodīmom, ī vīgyiv mertva naha nepohrebena, blahoszerdnōj placs voszpriīm, rōdaja hlaholase: Uvō mnyi, szladcsajsij Īszusze! Jehozse vmalyi szolnce na kresztyi vīszīma uzrivse, mrakom oblahasesza, ī zemlya sztrachom kolebasesza, ī razdīrasesza cerkovnaja zavisza: no sze nōnyi vīzsdu Tya, mene radī voleju podjemsa szmerty; kako pohrebu Tya Bozse moj? īlī kakoju plascsanīceju obviju? koīma lī rukama prīkosznusza netlyinnomu Tvojemu tyilu? īlī kija pisznī voszpoju Tvojemu īszchodu Scsedre? Velīcsaju sztrasztī Tvoja, pisznoszlovlyu ī pohrebenije Tvoje szo voszkreszenijem, zovōj: Hoszpodī, szlava Tebi.

Nōnyi otpuscsajesī: — Trīszvjatoje. Po Otcse nas: Tropar, hl. 2.

Blahoobraznōj Joszīf, szo Dreva sznem precsīsztoje Tyilo Tvoje, plascsanīceju csīsztoju obvīv ī vonyamī, vo hrobi novi pokrōv polozsī. 3.

[Szlava: Ī nōnyi: Müronoszīcam zsenam, prī hrobi predsztav Anhel, vopijase: müra mertvōm szuty prīlīcsna; Chrīsztosz zse īsztlyinija javīsz'a csuzsgy.]

Poszem Jerej īlī Diakon: Premudroszty! Līk: Blahoszlovī! Ī Otpuszt: Nasz gyilyā cselovik:

Vo szvjatuju ī velīkuju Szubbotu.

Na Līturgiī Szv. Vaszīlija Vel. szo Vecserneju.

Na Hoszpodī vozzvach: posztavīm sztīchov 8, ī pojem sztīchīrō:

Hl. 1. Vecsernija nasa molītvō: — Obīdīte lyudije: — Prijdīte lyudije: sztr. 5.

Sztrasztiju Tvojeju Chrīszte, ot sztrasztej szvobodīchomsz'a, ī voszkreszenijem Tvoīm īz īsztlyinija īzbavīchomsz'a, Hoszpodī, szlava Tebi.

Hl. 8. Dnesz' ad sztenya vopijet: Une mnyi bjase, ascse bōch ot Marīī Rozsdsahosz'a ne prijal; prīsed bo na mja, derzsavu moju razrusī, vrata midnaja szokrusī, dusī, jazse szoderzsach prezsde, Boh szōj voszkreszī. Szlava Hoszpodī kresztu Tvojemu, ī voszkreszeniju Tvojemu. 2.

Dnesz' ad sztenya vopijet: Razrusīsz'a moja vlaszty, prijach mertvaho jako jedīnaho ot umersīch: Szeho bo derzsatī otnyud ne mohu, no pohublyaju ī szija, īmīzse carsztvovach; az īmich mertvecō ot vika, no szej vsz'ich vozdvīzajet. Szlava Hoszpodī kresztu Tvojemu, ī voszkreszeniju Tvojemu.

Dnesz' ad sztenya vopijet: Pozserta moja bōszty derzsava, pasztōr' raszpjatsz'a, ī Adama voszkreszī; īmīzse carsztvovach, līsīchsz'a; ī jazse ī pozsroch vozmohij, vsz'ich īzblevach. Īsztoscsī hrobō Raszpnōjsz'a; īznemohajet szmertnaja derzsava. Szlava Hoszpodī kresztu Tvojemu, ī voszkreszeniju Tvojemu.

Szlava: hl. 6. Dnesnij deny tajno, velīkij Mojszej proobrazovase, hlaholya: ī blahoszlovī Boh deny szedmōj; szija bo jeszty blahoszlovennaja Szubbota, szej jeszty upokojenija deny, vo onyzse pocsī ot vsz'ich gyil szvoīch jedīnorodnōj Szōn Bozsij, szmotrenijem jezse na szmerty plotiju szubbotsztvovav: ī vo jezse bi, pakī vozvrascssz'a

voszkreszenijem, darova nam zsīvot vicsnōj, jako jedīn blah ī cselovikolyubec.

Ī nōnyi: hl. 1. Vszemirnuju szlavu: sztr. 6.

Vchod szo Jevanhelijem. Po Szvite tīchij: Prokīmena nyit, no abije Premudroszty! Ī nacsīnajutsźa Cstenija, vszich 15. no tokmo 1-oje Cstenije: „Bōtija Cstenije"; 6-oje Cstenije: „Īszchoda Cstenije" ī pojetszá: „Pojem Hoszpodevī" ī procs. ī na konec 15-oje Cstenije: „Prorocsesztva Daniīlova Cstenije" ī pojetszá: „Hoszpoda pojte" ī procs. — Poszem Jektenija malaja ī Vozhlasz: Jako szvjat jeszī Bozse nas: — Jelīcō vo Chrīszta kresztītesźa, vo Chrīszta oblekosztesźa. Allīluja.

Prokīmen, hl. 5. Vszá zemlya da poklonītszá Tebi, ī pojet Tebi, da pojet zse īmenī Tvojemu, Vōsnij.

Aposztol ko Rīmlyanom, zacs. 91. vmiszto „Allīluja", pojem hl. 7. Voszkresznī Bozse, szudī zemlī, jako tō naszlyidīsī vo vszich jazōčich.

(Jerej ī Diakonī īzvlacsajutszá bahŕanōch īlī violetnōch odezsd ī ovlacsajutszá vo bilōja).

Jevanhelije ot Mafteja, zacs. 115.

Vmiszto: Īzse Cheruvīmō: Hl. 8. Da molcsīt vszákaja ploty cselovicsa, ī da sztoīt szo sztrachom ī trepetom, ī nīcstozse zemnoje vo szebi da pomōslyajet: Caŕ bo carsztvujuscsīch, ī Hoszpogy hoszpodsztvujuscsīch prochodīt zaklatīszá, ī datīszá vo sznyigy virnōm. Predchogyat zse Szemu līcō Anhelsztiī szo vszákīm Nacsalom ī Vlasztiju, mnohoocsītiī Cheruvīmī, ī sesztokrīlatiī Szerafīmī, līca zakrōvajuscse, ī vopijuscse piszny: Allīluja, allīluja, allīluja.

Vmiszto: „Dosztojno": Ne rōdaj mene Matī, zŕascsī vo hrobi, jehozse vo csrevi bez szímene zacsala jeszī Szōna: voszkresznu bo ī proszlavlyuszá, ī vozneszu szo szlavoju nemolcsno jako Boh, viroju ī lyuboviju tya velīcsajuscsōja.

Prīcsaszten. Voszta jako szpja Hoszpogy, ī voszkresze szpaszaja nasz. Allīluja.

Vo szvjatuju ī velīkuju Negyilyu Paszchī.

—=—

Utrenya.

Obleksusža Jereju vo vsža szvitlyijsija szvjascsennōja odezsdō otvorse carszkija dverī īdet ko hrobu, pojuscsu pivcu: „Jehda sznīsel jeszī“, kadīt plascsanīcu ī neszet ju na szv. Presztol, hgyi ona derzsītsža do Vozneszenija. Poszem bōvajet torzsesztvennōj obchod okolo Cerkvī odīn raz prī piniī sztīchīrō, hl. 6.

Voszkreszenije Tvoje Chrīszte Szpasze, Anhelī pojut na nebeszī, ī nasz na zemlī szpodobī csīsztōm szerdcem Tebe pitī ī szlavītī.

Jerej sztav vnyi pred zatvorennōmī vratō cerkve, derzsa vo lyivoj rucī kreszt ī kagya vrata, vozhlasajet: Szlava szvjatyij: Ī otdav kadīlynīcu, pojet Tropař, hl. 5. Chrīsztosz voszkresze īz mertvōch, szmertiju szmerty poprav, ī szuscsōm vo hrobich zsīvot darovav.

Tazse Līk pojet Tropař tojzse. Tako Jerej, a po nem Līk pojet vtorīceju ī tretīceju. Poszem Jerej hlaholet sztīchī nīzse pīszannōja, Līk zse po kojemzsdo sztīszī pojet: Chrīsztosz voszkresze:

Sztīch 1. Da voszkresznet Boh, ī rasztocsatsža vrazī Jeho, ī da bizsat ot līca Jeho nenavīgyascsiī Jeho.

Sztīch 2. Jako īszcsezajet dōm, da īszcseznut: jako tajet voszk ot līca ohnya.

Sztīch 3. Tako da pohībnut hrisnīcō ot līca Bozsija, a pravednīcō da vozveszelyatsža.

Sztīch 4. Szej deny, jehozse szotvorī Hoszpogy, vozradujemsža ī vozveszelīmsža vo ony.

Szlava: Chrīsztosz voszkresze: Ī nōnyi: Chrīsztosz voszkresze:

Tazse Jerej pojet: Chrīsztosz voszkresze: Līk okoncsīvajet: ī szuscsōm vo hrobich: (ī vchodīm vo Cerkov) poszem Jektenija: Mīrom Hoszpodu pomolīmsža. sztr. 3.

Kanon, hl. 1. 1. Voszkreszenija deny, proszvitīmsža lyudije: Paszcha Hoszpodnya, Paszcha: ot szmertī bo ko

zsīznī; ī ot zemlī k nebeszī Chrīsztosz Boh nasz prīvede, pobidnuju pojuscsōja.

Prīpiv: Chrīsztosz voszkresze īz mertvōch.

Ocsīsztīm csuvsztvija, ī uzrīm neprīsztupnōm szvitom voszkreszenija, Chrīszta blīsztajuscsasz̉a, ī radujtesz̉a, rekuscsa jaszno da uszlōsīm, pobidnuju pojuscse.

Nebesza ubo dosztojno da veszelyatsz̉a, zemlya zse da radujetsz̉a, da prazdnujet zse mir vīdīmōj zse vesz̉ ī nevīdīmōj; Chrīsztosz bo voszta, veszelīje vicsnoje.

3. Prijdīte, pītije pijem novoje, ne ot kamene neplodna csudogyijemoje, no netlyinija īsztocsnīk, īz hroba odozsdīvsa Chrīszta, v nemzse utverzsdajemsz̉a.

Nōnyi vsz̉a īszpolnīsasz̉a szvita: nebo zse ī zemlya ī preīszpodnyaja; da prazdnujet ubo vsz̉a tvar̉ vosztanije Chrīsztovo, v nemzse utverzsdajetsz̉a.

Vcsera szpohrebochsz̉a Tebi Chrīszte, szovosztaju dnesz̉ voszkreszsu tebi; szoraszpīnachsz̉a Tebi vcsera, szam mja szproszlavī Szpasze, vo carsztvīī Tvojem.

Ūpakoj, hl. 4. Predvarīvsōja utro jazse o Marīī ī obritsōja kameny otvalen ot hroba, szlōsachu ot Anhela: vo szvityi prīsznoszuscsnyim Szuscsaho, szo mertvōmī csto īscsete jako cselovika? vīdīte hrobnōja pelenō; tecīte ī miru propovidīte, jako voszta Hoszpogy, umertvīvōj szmerty; jako jeszty Szōn Boha, szpaszajuscsaho rod cselovicseszkij.

4. Na Bozsesztvennyij sztrazsī bohohlaholīvōj Avvakum da sztanet szo namī, ī pokazset szvitonoszna Anhela, jaszno hlaholyuscsa: Dnesz̉ szpaszenije miru, jako voszkresze Chrīsztosz jako vszeszīlen.

Muzseszkij ubo pol, jako razverzōj gyivsztvennuju utrobu javīsz̉a Chrīsztosz; jako cselovik zse Ahnec narecsesz̉a, neporocsen zse, jako nevkuszen szkvernō: nasa Paszcha, ī jako Boh īsztīnen, szoversen recsesz̉a.

Jako jedīnolyitnōj Ahnec, blahoszlovennōj nam vinec Chrīsztosz, voleju za vsz̉ich zaklan bōszty, Paszcha csīsztītelynaja; ī pakī īz hroba krasznoje pravdō vozszija Szolnce.

Bohootec uho Davīd pred sz̉innōm kovcsehom szkakase īhraja; lyudije zse Bozsiī szvjatiī, obrazov szobōtije

zďascse, veszelīmszďa Bozsesztvennyi, jako voszkresze Chrīsztosz jako vszeszīlen.

5. Utrenyuīm utru hluboku, ī vmiszto müra piszny prīneszďim Vladōďi, ī Chrīszta uzrīm, pravdō Szolnce, vszďim zsīzny vozszijajuscsa.

Bezmirnoje Tvoje blahoutrobije, adovōmī uzamī szoderzsīmiī zďascse, ko szvitu īgyachu, Chrīszte, veszelōmī nohamī, Paszchu chvalyascse vicsnuju.

Prīsztupīm szviscsenosznīī, īszchogyascsu Chrīsztu īz hroba jako zsenīchu, ī szprazdnuīm lyuboprazdensztvennōmī csīnymī Paszchu Bozsiju szpaszītelynuju.

6. Sznīz-sel jeszī vo preīszpodnyaja zemlī, ī szokrusīl jeszī vereī vicsnōja, szoderzsascsōja szvjazannōja, Chrīszte, ī trīdneven, jako ot kīta Jona, voszkreszl jeszī ot hroba.

Szochranīv ďila znamenija Chrīszte, voszkreszl jeszī ot hroba, klyucsī Gyivō ne vredīvōj vo rozsdesztvi Tvojem, ī otverzl jeszī nam rajszkija dverī.

Szpasze moj, zsīvoje zse ī nezsertvenno zakolenije, jako Boh, szam szebe voleju prīved Otcu, voszkreszīl jeszī vszerodnaho Adama, voszkresz ot hroba.

Kondak, hl. 8. Ascse ī vo hrob sznīz-sel jeszī Bezszmertne, no adovu razrusīl jeszī szīlu, ī voszkreszl jeszī jako pobidītely Chrīszte Bozse, zsenam müronoszīcam viscsavōj: Radujteszďa! ī Tvoīm Aposztolom mīr darujaj, padsōm podajaj voszkreszenije.

Ikosz. Jezse prezsde szolnca Szolnce zasedseje īnohda vo hrob, predvarīsa ko utru, īscsuscsōja jako dne müronoszīcō gyivō, ī druha ko druďij vopijachu: o druhīnī! prijdīte, vonyamī pomazsīm Tyilo zsīvonosznoje ī pohrebennoje, Ploty voszkreszīvsuju padsaho Adama, lezsascsuju vo hrobi; īdem potscsīmszďa jakozse volszvī, ī poklonīmszďa, ī prīneszďim müra jako darō, ne vo pelenach no vo plascsanīďi obvītomu; ī placsīm ī vozopiīm: o Vladōko! vosztanī, padsōm podajaj voszkreszenije.

Tazse hlaholem: Voszkreszenije Chrīsztovo vīgyivse, poklonīmszďa szvjatomu Hoszpodu Īszuszu, jedīnomu bezhrisnomu. Kresztu Tvojemu poklanyajemszďa Chrīszte, ī szvjatoje voszkreszenije Tvoje pojem ī szlavīm: Tō bo jeszī Boh nas, razvi tebe īnoho ne znajem, īmja Tvoje īmenujem. Prijdīte vszī virniī, poklonīmszďa szvjatomu

Chrīsztovu voszkreszeniju: sze bo prijde Kresztom radoszty vszemu miru. Vszehda, blahoszlovjascse Hoszpoda, poīm voszkreszenije Jeho; raszpjatije bo preterpiv, szmertiju szmerty razrusī. 3.

Sztīchīra, hl. 6. Voszkresz Īszusz ot hroba, jakozse prorecse, dade nam zsīvot vicsnōj, ī veliju mīloszty. (3.)

7. Otrokī ot pescsī īzbavīvōj, bōv cselovik, sztrazsdet jako szmerten, ī sztrasztiju szmertnoje vo netlyinija oblacsīt blaholyipije, jedīn blahoszloven otcev Boh, ī preproszlavlen.

Zsenō szo mürō bohomudrōja vo szlyid Tebe tecsachu; Jehozse jako mertva szo szlezamī īszkachu; poklonīsasža radujuscsesža zsīvomu Bohu, ī Paszchu tajnuju Tvoīm Chrīszte ucsenīkom blahovisztīsa.

Szmertī prazdnujem umerscsvlenije, adovo razrusenije, īnoho zsītija vicsnaho nacsalo, ī īhrajuscse pojem vīnovnaho, jedīnaho blahoszlovennaho otcev Boha, ī preproszlavlennaho.

Jako voīsztīnnu szvjascsennaja ī vszeprazdensztvennaja szija szpaszītelynaja noscs, ī szvitozarnaja szvitonosznaho dne, vosztanija szuscsī provozvisztnīca, vo nejzse bezlyitnōj Szvit īz hroha plotszkī vsžim vozszija.

8. Szej narecsennōj ī szvjatōj deny, jedīn szubbot, Carž ī Hoszpogy, prazdnīkov prazdnīk, ī torzsesztvo jeszty torzsesztv: vo onyzse blahoszlovīm Chrīszta vo vikī.

Prijdīte, novaho vīnohrada rozsdenija, Bozsesztvennaho veszelija, vo narocsītom dnī voszkreszenija, carsztvija Chrīsztova prīobscsīmsža, pojuscse Jeho jako Boha vo vikī.

Vozvedī okreszt ocsī tvoī Szione, ī vīzsgy: sze bo prijdosa ko tebi jako blahoszvitlaja szvitīla, ot zapada, ī szživera, ī morža, ī vosztoka csada tvoja, vo Tebi blahoszlovjascsaja Chrīszta vo vikī.

Trojcsen. Otcse vszederzsītelyu, ī Szlove, ī Duse, tremī szojedīnyajemoje vo üposztaszžich jesztesztvo, preszuscsesztvenne ī prebozsesztvenne, vo Tya kresztīchomsža, ī Tya blahoszlovīm vo vsža vikī.

Piszny. 9. Prīpiv. Anhel vopijase Blahodatnyij: csīsztaja Gyivo radujsža! ī pakī reku: radujsža! Tvoj Szōn voszkresze trīdneven ot hroba, ī mertvōja vozdvīhnuvōj, lyudije veszelītesža.

9. Szvitīsza, szvitīsza, novōj Jeruszalīme: szlava bo Hoszpodnya na tebi vozszija. Līkuj nōnyi ī veszelīsza Szione: Tō zse csīsztaja kraszujsza Bohorodīce, o vosztanií Rozsdesztva tvojeho.

O bozsesztvennaho! o lyubeznaho! o szladcsajsaho Tvojeho hlasza! sz namī bo nelozsno obiscsalsza jeszī bōtī do szkoncsanija vika, Chrīszte: jehozse virniī utverzsdenije nadezsdō īmuscse, radujemsza.

O Paszcha velija ī szvjascsennyijsaja, Chrīszte! o mudroszte ī Szlove Bozsij, ī Szīlo! podavaj nam īsztyije Tebe prīcsascsatīsza vo nevecsernyim dnī carsztvija Tvojeho.

Szvitīlen. Plotiju usznuv jako mertv, Caru ī Hoszpodī, trīdneven voszkreszl jeszī, Adama vozdvīh ot tlī, ī uprazdnīv szmerty: Paszcha netlyinija, mira szpaszenije.

Vszakoje dōchanije: sztr. 17.

Na chvalītech sztīchīrō 4, hl. 1. Pojem tvoju: sztr. 17.

Kreszt preterpivōj: — Ada plyinīvōj: — Boholyipnoje Tvoje: sztr. 17 ī 18.

Po szem sztīchīrō Paszchī: Da voszkresznet Boh, ī raztocsatsza: sztr. 405.

Hl. 5. Paszcha szvjascsennaja nam dnesz pokazasza, Paszcha nova, szvjataja, Paszcha taīnsztvennaja, Paszcha vszecsesztnaja, Paszcha Chrīsztosz Īzbavītely, Paszcha neporocsnaja, Paszcha velīkaja, Paszcha virnōch, Paszcha dverī rajszkija nam otverzajuscsaja, Paszcha vszich oszvjascsajuscsaja virnōch.

Jako īszcsezajet dōm, da īszcseznut:

Prijdīte ot vīgyinija, zsenō blahovisztnīcō, ī Szionu rcīte: Prijmī ot nasz radosztī blahoviscsenija, voszkreszenija Chrīsztova; kraszujsza ī līkuj, ī radujsza Jeruszalīme, Cara Chrīszta uzriv īz hroba, jako zsenīcha proīszchogyascsa.

Tako da pohībnut hrisnīcō:

Müronoszīcō zsenō, utru hluboku, predsztavsa hrobu Zsīvotdavca, obritosa Anhela na kamenī szigyascsa, ī toj proviscsav īm szīce hlaholase: Csto īscsete zsīvaho szo mertvōmī? csto placsete netlyinnaho vo tlī? sedse propovidīte ucsenīkom Jeho.

Szej deny jehozse szotvorī Hoszpogy:

Paszcha krasznaja, Paszcha Hoszpodnya, Paszcha: Paszcha vszecsesztnaja nam vozszija; Paszcha, radosztiju druh druha obīmem! o Paszcha īzbavlenije szkorbī! ībo īz hroba dnesȝ, jako ot csertoha vozszijav Chrīsztosz, zsenō radosztī īszpolnī, hlaholya: Propovidīte Aposztolom.

Szlava: Ī nōnyi: Voszkreszenija deny, ī proszvitīmszȝa torzsesztvom, ī druh druha obīmem; rčim: bratije, ī nenavīgyascsōm nasz; prosztīm vszȝa voszkreszenijem, ī tako vozopiīm: Chrīsztosz voszkresze īz mertvōch, szmertiju szmerty poprav, ī szuscsōm vo hrobich zsīvot darovav.

Ī pojem: Chrīsztosz voszkresze: 3. — Ī nam darova zsīvot vicsnōj poklanyajemszȝa Jeho trīdnevnomu voszkreszeniju. — Jekteniī: Pomīluj nasz Bozse: sztr. 6. Īszpolnīm utrennija molītvō: sztr. 7. ī otpuszt velīkij.

Chrīsztosz voszkreszōj īz mertvōch, szmertiju szmerty popravōj, ī szuscsōm vo hrobich zsīvot darovavōj, īsztīnnōj Boh nas, molītvamī precsīsztōja: ī procs.

Na Līturgiī.

Po Blahoszlovenno carsztvo: Līk: Amīny. Tazse pojem: Chrīsztosz voszkresze 3. Mīrom Hoszpodu pomolīmszȝa: — Antīfonō: Voszklīknīte Hoszpodevī: sztr. 78. — Bozse uscsedrī nō: sztr. 79. Szlava: Ī nōnyi: Jedīnorodnōj Szōne: — Da voszkresznet Boh: sztr. 405. ī po kojemzsdo sztīszȝi pojem: Chrīsztosz voszkresze:

Vchodnoje. Vo cerkvach blahoszlovīte Boha, Hoszpoda ot īsztocsnīk Īzraīlevōch.

Tropaȓ. Chrīsztosz voszkresze:

Szlava: Ī nōnyi: Kondak, hl. 8. Ascse ī vo hrob sznīsel jeszī bezszmertne; sztr. 405.

Vmiszto Trīszvjataho: Jelīcō vo Chrīszta kresztīteszȝa, vo Chrīszta oblekoszteszȝa. Allīluja.

Prokīmen, hl. 8. Szej deny, jehozse szotvorī Hoszpogy: vozradujemszȝa ī vozveszelīmszȝa vo ony.

Ap. zacs. 1. Jevanh. ot Joanna zacs. 1.

Vmiszto: „Dosztojno“: Anhel vopijase: — Szvitīszȝa, szvitīszȝa, novōj Jeruszalīme: sztr. 409.

Prīcsaszten: Tyilo Chrīsztovo prijmīte, īsztocsnīka bezszmertnaho vkuszīte. Allīluja.

Po: Szo sztrachom Bozsiīm: ī po: Szpaszī Bozse: pojem: Chrīsztosz voszkresze: Takozsde ī vmiszto: Da īszpolnyatszǎa: Ī vmiszto: Budī īmja Hoszpodne: pojem: Chrīsztosz voszkresze:

Na Premudroszty: pojem: Szvitīszǎa, szvitīszǎa: Poszem Jerej: Chrīsztosz voszkreszōj īz mertvōch, szmertiju szmerty popravōj, ī procs.

Na Vecsernī.

Jerej ogyijan vo vszǎa szvjascsennīcseszkija rīzō, nacsīnajet: Blahoszloven Boh nas: Chrīsztosz voszkresze: 3. Po szem sztīchī: Da voszkresznet Boh: ī procs. sztr. 409. tazse Jektenija vel. Poszem: Hoszpodī vozzvach: pojem zse sztīchīr 6, hl. 2. Prezsde vik: sztr. 22. Szlava: Szpaszītelynuju piszny: Ī nōnyi: Prejde szǐny: sztr. 22 ī 23.

Vchod szo Jevanhelijem. Szvite tīchij: Prokīmen, hl. 7. Kto Boh velij jako Boh nas, tō jeszī Boh tvoǐaj csudesza.

Poszem Jerej īlī Diakon: O jezse szpodobītīszǎa nam szlōsaniju:

Jevanhelije ot Joanna, zacs. 65. — Rčim vszī: sztr. 6. — Szpodobī Hoszpodī: Īszpolnīm vecsernyaja: sztr. 7.

Poszem sztīchovna sztīchīra, hl. 2. Voszkreszenije Tvoje Chrīszte Szpasze, vszǎu proszvitī vszelennuju, ī prīzval jeszī szvoje szozdanije. Vszeszīlyne Hoszpodī, szlava Tebi.

Tazse sztīchīrō Paszči: Da voszkresznet Boh: sztr. 409.

Po szīch Jerej: Premudroszty: Līk: Blahoszlovī. Jerej: Szōj blahoszloven: ī procs.

Vo Ponegyilynīk szvitlōj.

Na Utrenī.

Jakozse vcserasnyaho dne. Na Chvalītech sztīchī 4, Hl. 2. sztr. 26. ī Paszchī: sztr. 409.

Na Līturgiī.

Jakozse pīszano v Negyilyu Paszchī. — Prokīmen Hl. 8. Vo vsźu zemlyu īzōde viscsanije īch, ī vo koncō vszelennōja hlaholī īch.

Ap. zacs. 2. Jevanh. ot Joanna zacs. 2.

Na Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: sztīchīr 6, hl. 3. Tvoīm Kresztom: sztr. 29 ī 30. — Vchod bez Jevanhelija, Prokīmen, hl. 6. Boh nas na nebeszī ī na zemlī, vsźa jelīka voszchotyi, szotvorī.

Rcim vszī: Szpodobī Hoszpodī: ī procs. — Na Sztīchovnyi pervuju Sztīchīru: Sztrasztiju Tvojeju: sztr. 30. poszem sztīchīrō Paszci: sztr. 409.

Vo Vtornīk szvitlōj.

Na Utrenī.

Jakozse vōszse v Negyilyu. Na Chvalītech sztīchīrō 4. Hl. 3. sztr. 33. Paszchī: sztr. 409.

Na Līturgiī.

Prokīmen, hl. 3. Velīcsīt dusa moja Hoszpoda: sztr. 241.

Ap. zacs. 4. Jevanh. ot Lukī zacs. 113.

Na Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: sztīchīr 6, Hl. 4. Zsīvotvorascsemu tvojemu: sztr. 36. — Vchod. Szvite tīchij:

Prokīmen, hl. 8. Hlaszom moīm ko Hoszpodu vozzvach, hlaszom moīm ko Hoszpodu pomolīchsźa.

Na Sztīchovnyi, sztīchīra pervaja 4. hlasza: Hoszpodī, voz-sed: sztr. 38. Poszem Sztīchīrō Paszci: sztr. 409.

Vo Negyilyu Antīpaszchī īlī Ftomīnu.

—=—

V Szubbotu na velīcij Vecsernī.

Blahoszlovīvsu Jereju pojem: Chrīsztosz voszkresze: 3. — Po Prijdīte poklonīmszʼa: 3. Pszalom: Blahoszlovī duse moja: Jektenija.

Na Hoszpodī vozzvach: sztīchīrō hl. 1. Dverem zaklyucsennōm, ucsenīkom szobrannōm, vsel jeszī vnezapu, vszeszīlyne Īszusze Bozse nas, ī sztav poszregyi īch, mīr dav, īszpolnīl jeszī Ducha szvjataho: zsdatī zse povelyil jeszī, ī nīkakozse razlucsatīszʼa ot Jeruszalīma, dondezse oblekutszʼa jezse szvōse szīloju; tyimzse vopijem Tī: Proszviscsenije ī voszkreszenije, ī mīr nas, szlava Tebi. 2.

Po dnech oszmīch vosztanija Tvojeho Hoszpodī, javīlszʼa jeszī ucsenīkom Tvoīm na misztyi, īgyizse bjachu szobranī, ī vozhlaszīv īm: Mīr vam! nevirujuscsemu ucsenīku rucī pokazal jeszī, ī precsīsztoje rebro; on zse virovav vopijase Tebi: Hoszpogy moj, ī Boh moj, szlava Tebi. 2.

Ftoma hlaholemōj blīznec ne bi sz nīmī, jehda vsel jeszī Chrīszte zaklyucsennōm dverem: tyimzse ī ne virovase recsennōm jemu, ot nevirija viru īzvisztvuja; ne neszpodobīl zse jeszī, Blazse, pokazatī jemu precsīsztoje rebro Tvoje, ī ruk ī noh jazvō; on zse oszʼazav ī vīgyiv, īszpovida Tebe bōtī Boha ne naha, ī cselovika ne proszta, ī vopijase: Hoszpogy moj ī Boh moj, szlava Tebi. 2.

Ucsenīkom szomnyascsōmszʼa, vo oszmōj deny predszta Szpasz, īgyizse bjachu szobranī, ī mīr dav, Ftomi vozopī: Prijdī Aposztole, oszʼazsī dlanī, v nīchzse hvozdija vonzosa. O dobroje nevirije Ftomīno: virnōch szerdca vo poznanije prīvede, ī szo sztrachom vozopī: Hoszpogy moj ī Boh moj, szlava Tebi. 2.

Hl. 2. Po vosztanii Tvojem Hoszpodī, szobrannōm ucsenīkom Tvoīm, ī dverem zaklyucsennōm, poszregyi sztal jeszī, mīr podaja īm; virovav zse ī Ftoma, zrinijem ruku ī rebr Tvoīch, Hoszpoda ī Boha Tya īszpovida, szpaszajuscsaho upovajuscsōja na Tya, Cselovikolyubcse.

Dverem zaklyucsennōm, predsztav Īszusz, ucsenīkom bezsztrasije ī mīr dajase, tazse hlaholet Ftomi: Pocsto mnyi ne virujesī, jako voszkreszoch īz mertvōch? prīneszī sźimo ruku tvoju, ī vlozsī vo rebra moja, ī vīzsgy; tebi bo nevirujuscsu, vszī navōkosa sztrasztem ī voszkreszeniju mojemu zvatī sz toboju: Hoszpogy moj ī Boh moj, szlava Tebi.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 6. Dverem zaklyucsennōm, prīsel jeszī Chrīszte ko ucsenīkom. Tohda Ftoma szmotrītelyno ne obritesźa sz nīmī; hlaholase bo: ne īmu virō, ascse ne uvīzsdu ī az Vladōkī; ī ne uvīzsdu rebra, ot ōnyuduzse īzōde krov, voda, krescsenije; uvīzsdu jazvu, ot nejazse īszćilyi velīkij sztrup cselovicseszkij; uvīzsdu, kako ne bi jakozse duch, no ploty ī kosztī. Szmerty popravōj, ī Ftomu uvirīvōj Hoszpodī, szlava Tebi.

Vchod. Szvite tīchij: Prokīmen: Hoszpogy vocarīszźa: sztr. 6.

Na Sztīchōvnyi, hl. 4. O preszlavnaho csudesze! nevirije viru īzvisztnuju rodī; rek bo Ftoma: Ascse ne vīzsdu, ne īmu virō; oszźazav zse rebra, blahoszlovīt Voplotīvsahoszźa, tohozsde Szōna Bozsija pozna, jako posztradavsa plotiju; propovida voszkreszsahō Boha, ī vozopī szvitlōm hlaszom: Hoszpogy moj ī Boh moj, szlava Tebi.

Pochvalī Jeruszalīme Hoszpoda, chvalī Boha tvojeho Szione.

O preszlavnaho csudesze! ohnyu szźino kosznuvsejeszźa szpaszeszźa; vlozsīv bo Ftoma ruku vo ohnennaja rebra Īszusza Chrīszta Boha, ne opalīszźa oszźazanijem; dusī bo zlovirsztvo prelozsīv na blahovirije, teplyi vozopī ot hlubīnō dusevnōja: Vladōka Tō jeszī ī Boh moj, īz mertvōch voszkreszōj, szlava Tebi.

Jako ukripī vereī vrat Tvoīch, blahoszlovī szōnō tvoja v tebi.

O preszlavnaho csudesze! Joann na perszī Szlova vozlezse, Ftoma zse rebra oszźazatī szpodobīszźa: no on ubo ot onudu sztrasno Bohoszlovija hlubokoje īzvlecse szmotrenije, szej zse szpodobīszźa tajnonaucsītī nasz, predsztavlyajet bo pokazanija jaszno vosztanija Jeho, vopija: Hoszpogy moj ī Boh moj, szlava Tebi.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 5. Cselovikolyubcse, velije ī bezprīkladnoje mnozsesztvo scsedrot Tvoīch! jako dolhoterpil jeszī ot Judej zausajem, ot Aposztola oszźazajem, ī ot

otmetajuscsīchsźa Tebe mnohoīszpōtujem: kako voplotīlsźa jeszī? kako raszpjalsźa jeszī Bezhrisne? no vražumī nasz jako ī Ftomu vopitī Tebi: Hoszpogy moj ī Boh moj, szlava Tebi.

Po: Nōnyi otpuscsajesī: Ī po Otcse nas: Tropař, hl. 7. Zapecsatanu hrobu, zsīvot ot hroba vozszijal jeszī Chrīszte Bozse, ī dveřem zaklyucsennōm, ucsenīkom predsztal jeszī, vsźich Voszkreszenije, Duch pravōj tyimī obnovlyaja nam, po velīčij Tvojej mīlosztī.

Na Utrenī.

Na Boh Hoszpogy: tropař: Zapecsatanu hrobu: 3-dō.

1. Sźidalen, hl. 1. Sztracha radī Judejszka szokrovennōm ucsenīkom, ī vo Szionyi szobrannōm, vsel jeszī ko nīm Blazse, ī sztal jeszī poszregyi īch, dverem zaklyucsennōm, radoszty īm tvořaj; ī pokazal jeszī īm ruči, ī precsīsztōch Tvoīch rebr jazvō, hlaholya nevirujuscsemu ucsenīku: Prīneszī ruku tvoju ī īszpōtaj, jako szam az jeszm, tebe radī posztradavōj.

2. Sźidalen hl. 1. Predsztal jeszī Zsīvote, dverem zaklyucsennōm, Chrīszte, ucsenīkom, ī rebra pokazav ī ruči Tvoī ī nožī Tvoī, jezse īz hroba tvoje vosztanije preduviřaja; no Ftoma ne obritesźa, tyimzse hlaholase: Ascse ne uzřu Jeho, ne viruju szloveszem vasīm.

Szlava: Ī nōnyi: Voszkreszl jeszī īz mertvōch Zsīzny vszacseszkīch, ī javīlsźa jeszī ucsenīkom vo oszmōj deny; Ftoma zse blīznec ne bi sz nīmī, jehda predsztal jeszī īm; tyimzse Mīloszerde, ne neszpodobīl jeszī pokazatī jemu probodenije bozsesztvennōch rebr ī ruk Tvoīch, jako Cselovikolyubec.

Chvalīte īmja Hoszpodne: sztr. 99.

Velīcsajem Tya, zsīvotdavcse Chrīszte, nasz radī vo ad szosedsaho, ī szo szoboju vszźa voszkreszīvsaho.

Hoszpogy vocarīszźa, vo lyipotu oblecseszźa. — Jako szokrusī vrata migyanaja, ī vereī zselyiznōja szlomī. — Ī īzvel jeszī ot tymō ī sźinī szmertnōja. — Voszta jako szpja Hoszpogy, ī porazī vrahī szvoja. — Da voszkresznet Boh, ī razōdutszźa vrazī Jeho. — Szej deny, jehozse szotvorī Hoszpogy vozradujemszźa ī vozveszelīmszźa vo ony. — Voszkresznī Hoszpodī Bozse moj: da vozneszetszźa ruka Tvoja; ne zabudī nīscsīch Tvoīch do konca. — Hoszpodī Bozse moj, vo vik īszpovimszźa tebi. — Szlava: Ī nōnyi: Allīluja. — Prijdīte szo Aposztolō proszlavīm: Hoszpogy moj, ī Boh moj: voszkreszsaho Chrīszta.

Szidalen, hl. 1. Vīgya moja rebra ī jazvō hvozdej, Ftomo, csto ne virujesī mojemu voszkreszeniju? Hoszpogy hlaholase voszkresz ot hroba, javlyajasza Aposztolom neīzrecsenno; blīznec zse virovav, vopijase Szozdatelyu: Boh moj jeszī ī Hoszpogy.

Sztepenna, 1. antīf. hl. 4. Ot junosztī mojeja: sztr. 104.

Prokīmen, hl. 4. Pochvalī Jeruszalīme Hoszpoda, chvalī Boha Tvojeho Szione.

Jevanh. ot Mafteja zacs. 116.

Po Jevanhelīī Voszkreszenije Chrīsztovo: 3. Pszalom 50. ī procs. sztr. 14. Sztīchīru: Dverem zatvorennōm, ucsenīkom szobrannōm: sztr. 413.

Na kanonyi Īrmoszī, hl. 1. 1. Poīm vszī lyudije, ot horkija rabotō Faraona Īzraīlya īzminsemu, ī vo hlubīnyi morsztyij nohamī nemokrōmī nasztavlysemu, piszny pobidnuju: jako proszlavīsza.

Katavaszija: Voszkreszenija deny: sztr. 405.

3. Utverdī mene, Chrīszte, na nedvīzsīmom kamenī zapovidej Tvoīch, ī proszvitī mja szvitom līca Tvojeho; nyiszty bo szvjat pacse Tebe, Cselovikolyubcse.

4. Velija tajna Tvojeho Chrīszte szmotrenija; sziju bo szvōse provīgya bohozrītelyno Avvakum: īz-sel jeszī, vopijase Tebi, vo szpaszenije lyudej Tvoīch, Cselovikolyubcse.

5. Ot noscsī utrenyujuscse, pojem Tya Chrīszte, Otcu szobeznacsalyna, ī Szpasa dus nasīch: mīr mirovī podazsgy Cselovikolyubcse.

6. Proroka szpaszl jeszī ot kīta, Cselovikolyubcse: ī mene īz hlubīnō prehrisenij vozvedī, molyusza.

7. Obrazu szluzsītī, muszikijszkomu szohlasziju szozōvajuscsu lyudī, ot pisznej szionszkīch pojuscse otecseszkī otrocō Davīdovō, mucsītelevo razorīsa zlocsesztīvoje velyinije, ī plameny vo roszu prelozsīsa, piszny voszpivajuscse: Prevoznoszīmōj otcev ī nas Bozse, blahoszloven jeszī.

8. Vo plamenī ohnennyi horascsija pescsī szochransaho gyitī, ī vo zradi Anhela szníz-sedsaho ko nīm pojte Hoszpoda, ī prevoznoszīte Jeho vo vikī.

Velīcsaj duse moja, Īzvedsaho īz ada cselovika, ī Darovavsaho nam voszkreszenije,

9. Tebe szvitluju szviscsu ī Mater Bozsiju, precsudnuju szlavu, ī vōssuju vszich tvarej, pisznymī velīcsajem.

Velīcsaj duse moja, Uvirīvsaho Ftomīno nevirije.

Po katavasziī „Szvitīsža“: pojem: Szvjat Hoszpogy Boh nas. 3.

Szvitīlen, hl. 1. podob. „Nebo zvizdamī“. Moīch udov tvojeju rukoju īszpōtavōj jazvō, ne neviruj mī Ftomo, ujazvlennomu tebe radī: szo ucsenīkī jedīnomudrsztvuj, ī zsīva propoviduj Boha.

Szlava: Ī nōnyi: Dnesž veszna blahouchajet, ī novaja tvar likujet; dnesž vzīmajutsža klyucsī dverej ī nevirija, Ftomi druhu vopijuscsu: Hoszpogy moj ī Boh moj.

Vsžakoje dōchanije da chvalīt: sztr. 17.

Sztīchīrō na 4, hl. 1. Po jezse īz hroba Tvojem sztrasnom Zsīznodavcse vosztaniī, jakozse pecsatej ne razrusīl jeszī Chrīszte hrobnōch, tako zaklyucsennōm dverem vsel jeszī ko preszlavnōm Aposztolom Tvoīm, radoszotvorža īch, ī pravōj Tvoj duch podaja īm, za bezmirnuju Tvoju mīloszty. 2.

Ftoma īzse ī blīznec ne bi prīsel, jehda tō ucsenīkom javīlsža jeszī Hoszpodī: tyimzse ī ne virova Tvojemu voszkreszenīju, ī vīgyivsīm Tya vopijase: Ascse ne vlozsu perszta vo rebra Jeho, ī hvozdej jazvō, ne viruju, jako vosztal jeszty.

Jakozse choscsesī oszžazsī, Chrīsztosz Ftomi vopijase; vlozsī ruku ī poznaj mja kosztī īmuscsa ī zemnoje tyilo, ī ne budī neviren, ravno zse szo īnyimī uvirīsža; on zse vozopī: Boh moj ī Hoszpogy Tō jeszī, szlava vosztaniju Tvojemu.

Szlav: hl. 6. Po dnech oszmīch vosztanija Tvojeho Īszusze Carju, jedīnorodnōj Szlove Otcsij, javīlsža jeszī ucsenīkom Tvoīm, zaklyucsennōm dverem, mīr Tvoj podaja; ī nevirujuscsemu ucsenīku znamenija pokazal jeszī, hlaholya: Prijdī ī oszžazsī rucī ī nozī, ī netlyinnaja moja rebra; on zse virovav vopijase Tebi: Hoszpogy moj ī Boh moj, szlava Tebi.

Ī nōnyi: Preblahoszlovenna jeszī: — Po Szlavoszloviī velīkom:

Tropar. Zapecsatanu hrobu: sztr. 415. Jekt. 2. ī Otpuszt velīkij.

Na Līturgiī.

Po Vchogyi Tropar, hl. 6. Zapecsatanu hrobu: sztr. 415. Szlava: Ī nōnyi: Kondak: Lyubopōtnoju desznīceju zsīznopodatelynaja Tvoja rebra Ftoma īszpōta, Chrīszte Bozse: zaklyucsennōm bo dverem jako vsel jeszī, szo procsīmī Aposztolō vopijase Tebi: Hoszpogy jeszī ī Boh moj.

Prokīmen, hl. 3. Velij Hoszpogy nas, ī velija kriposzty jeho, ī razuma jeho nyiszty csīszla.

Ap. zacs. 14. Jevanh. ot Joanna zacs. 65.

Za „Dosztojno": Anhel vopijase: Szvitīszja: sztr. 408 ī 409

Prīcsaszten. Pochvalī Jeruszalīme Hoszpoda, chvalī Boha tvojeho, Szione. Allīluja.

Na Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: sztīchīrō na 6, hl. 1. — Po jezse īz hroba: — Ftoma īzse ī blīznec: — Jakozse choscsesī: (zrī vōszse sztr. 417.) ī īz Mīneī Szvjatomu 3. — (Szlava:) Ī nōnyi: hl. 1. Dverem zaklyucsennōm, ucsenīkom: sztr. 413.

Vchod. Szvite tīchij: sztr. 6.

Prokīmen velīkij, hl. 7. Kto Boh velij jako Boh nas: sztr. 411. — Jektenija: Rčim vszī: Szpodobī Hoszpodī: Īszpolnīm vecsernyaja: sztr. 6 ī 7.

Na sztīchovnach hl. 1. Vecsernija nasa molītvō: sztr. 5. — Jako pucsīna mnoha: sztr. 21. Molītvamī Hoszpodī: sztr. 21. Szlava: Ī nōnyi: hl. 1. Po dnech oszmīch: sztr. 413. Po Nōnyi otpuscsajesī: Tropar Szvjataho, — Szlava: Ī nōnyi: Tropar: Zapecsatanu hrobu: (Otpuszt velīkij).

Negyilya 3. po Paszći.

Szvjatōch zsen Müronoszīc ī Joszīfa Arimaftejszkaho.

—▬—

V Szubbotu vo vecser na Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: Sztīchīr 4, hlasza 2. sztr. 22. Po szem zse Müronoszīcam:

Hl. 2. Müronoszīcō zsenō, utru hluboku aromatō vzemsōja, Hoszpodnya hroba dosztīhosa, jazse ne nagyijachusźa obritsija, pomōslyachu blahohovijuscse kamennomu otvaleniju, ī druha ko druźij hlaholachu: Hgyi szuty pecsatī hroba? hgyi jeszty Pīlatova kusztodia, ī opasznoje utverzsdenije? Bōszty zse vozvisztītely ne razumivajuscsōm zsenam blīsztajajsźa Anhel, ī hlaholyaj ko nīm: Csto szo rōdanijem īscsete zsīvaho ī ozsīvotvorīvsaho rod cselovicseszkij? voszta Chrīsztosz Boh nas īz mertvōch jako vszeszīlen, podajaj vszīm nam netlyinije ī zsīzny, proszviscsenije ī veliju mīloszty.

Pocsto müra szo szlezamī, o ucsenīcō, rasztvorajete? kameny otvalīsźa, hrob īsztoscsīsźa; vīdīte tlyu zsīvotom poprannuju, pecsatī szvīgyitelysztvujuscsa javsztvenno, szpjascsōja lyutyi sztrazsnīkī nepokorīvōch; szmertnoje szpaszesźa plotiju Bozsijeju, ad rōdajet; tekse radosztiju rcīte Aposztolom; Umertvīvōj szmerty Chrīsztosz, pervorozsden īz mertōch, vasz predvarajet vo Halīleī.

Müronoszīcō rano bōvsija, ī hrob Tvoj szo tscsanijem dosztīhsija, īszkachu Tebe Chrīszte, vo jezse pomazatī precsīsztoje tyilo Tvoje ī anhelovōmī hlaholō ohlaszīvsesźa, radosztotvornōja obrazō Aposztolom propovidachu: jako voszkresze Nacsalynīk szpaszenija naseho, plyinīvōj szmerty, mirovī zse darujaj zsīvot vicsnōj, ī veliju mīloszty.

Szlava: hl. 6. Müronoszīcō zsenō hroba Tvojeho dosztīhsa, ī pecsatī hrobnōja vīgyivsa, ne obritsa zse precsīsztaho tyila Tvojeho, rōdajuscsa szo tscsanijem prijdosa hlaholyuscse: Kto ukrade nase upovanije? kto vźat mertva naha szmīrnoju pomazana, Materī jedīno utyisenije? O kako mertvōja ozsīvīvōj umertvīsźa? ad plyinīvōj, kako pohrebesźa? no voszkresznī Szpasze szamovlasztno, jakozse rekl jeszī, trīdneven, szpaszajaj dusī nasa.

Ī nōnyi: Prejde szіiny: sztr. 23.

Na Sztīchovnyi sztīchīra Hl. 2. Voszkreszenije Tvoje Chrīszte: sztr. 23. ī sztīchīrō Paszchī: sztr. 409. Szlava: Tebe ogyijuscsahoszіa szvitom: ztr. 402. Ī nōnyi: Voszkreszenija deny: sztr. 410.

Nōnyi otpuscsajesī:

Tropar, hl. 2. Jehda sznīz-sel jeszī ko szmertī Zsīvote beszmertnōj: sztr. 24.

Szlava: Blahoobraznōj Joszīf: sztr. 24.

Ī nōnyi: Müronoszīcam zsenam prī hrobi predsztav Anhel vopijase: sztr. 25.

Otpuszt Paszchī.

Na Utrenī.

Na Boh Hoszpogy: Jehda sznīz-sel: Szlava: Blahoobraznōj: Ī nōnyi: Müronoszīcam zsenam:

1. Szіidalen, hl. 2. Kameny hrobnōj: sztr. 24.

Szlava: Nyidra precsīsztaho vo vōsnīch ne īsztoscsīvōj, pohrebenije i voszkreszenije o vszіich prijal jeszī, Hoszpodī, szlava Tebi.

Ī nōnyi: Vszіa pacse szmōszla: sztr. 24.

2. Szіidalen hl. 2. Müronoszīcō utro prīsedsōja ī hrob toscs vīgyivsōja, Aposztolom hlaholachu: tlyinije nīzlozsī derzsavōj, ī szuscsōja vo agyi īszchītī uz; propovidīte derznovenijem, jako voszkresze Chrīsztosz Boh, darujaj mirovī veliju mīloszty.

Szlava: Mürō pohrebenija Tvojeho zsenō noszіascsa, tajno ko hrobu prijdosa uranse, Judejszkija bojascseszіa derzosztī, ī voīnov predzrіascse utverzsdenije; no jesztesztvo nemoscsnoje muzsesztvo pobidī, jako namirenije mīlosztīvnoje Bohu uhodī. Prīlīcsno ubo vzōvachu: Voszkresznī Hoszpodī, pomozī nam, ī īzbavī nasz szlavō radī īmene Tvojeho.

Ī nōnyi: Preproszlavlenna jeszī: sztr. 18.

Po Neporocsnōch „Anhelszkij szobor": sztr. 13. ī abije Üpakoj, hl. 2. Po sztrasztī sedse: sztr. 25. Prokīmen hlasza vtoraho, sztr. 25. Jevanh. ot Marka zacs. 71. — Po Jevanhelīī: Voszkreszenije Chrīsztovo: 3.

Īrmoszī Kanona Paszchī: Voszkreszenija deny: sztr. 405. Tazse Kanon Bohorodīcō: Po 1-oj Pisznī. Prīpiv: Preszvjataja Bohorodīce szpaszī nasz.

Umerscsvlenija pregyil szlomīla jeszī, vicsnuju zsīzny rozsdsaja. Chrīszta īz hroba vozszijavsaho dneszʾ, Gyivo vszeneporocsnaja, ī mir proszvitīvsaho.

Voszkreszsaho vīgyivsī Szōna tvojeho ī Boha, radujszʾa szo Aposztolō Bohoblahodatnaja csīsztaja: ī jezse radujszʾa pervije, jako vszʾich radosztī vīnovnaho voszprijala jeszī, Bohomatī vszeneporocsnaja.

Po 3-oj Pisznī. Na netlyinnuju zsīzny prīchozsdu dneszʾ, blahosztiju rozsdsahoszʾa īz tebe Csīsztaja, ī vszʾim koncem szvit oblīsztavsaho.

Boha jehozse rodīla jeszī plotiju, īz mertvōch, jakozse recse, vosztavsa vīgyivsī Csīsztaja, līkuj, ī szeho jako Boha, Precsīsztaja, vozvelīcsaj.

Po 4-oj Pisznī. Szozdavōj Adama, tvojeho praotca, Csīsztaja, zīzsdetszʾa ot tebe, ī szmertnoje zsīlīscse razorī szvojeju szmertiju dneszʾ, ī ozarī vszʾa bozsesztvennōmī blīsztanymī Voszkreszenija.

Jehozse rodīla jeszī Chrīszta, prekraszno īz mertvōch vozszijavsa dneszʾ, vo szpaszenije vszʾich, zrʾascsī, Csīsztaja, dobraja, ī neporocsnaja vo zsenach ī krasznaja, szo Aposztolō radujuscsīszʾa, toho proszlavlyaj.

Po 5-oj Pisznī. Proszviscsajetszʾa bozsesztvennōmī lucsamī ī zsīvonosznōmī voszkreszenija Szōna tvojeho, Bohomatī Precsīsztaja, ī radosztī īszpolnyajetszʾa blahocsesztīvōch szobranije.

Ne razverzl jeszī vrat gyivsztva vo voploscsenīī, hroba ne razrusīl jeszī pecsatej Carʾu szozdanija, otonudusze voszkreszsaho tya zrʾascsī Matī, radovaseszʾa.

Po 6-o Pisznī. Vozvedeszʾa drevle derzsīmoje szmertiju ī tlyinijem, ko netlyinnyij ī prīsznoszuscsnyij zsīznī, voplotīvsīmszʾa ot tvojeho precsīsztaho csreva, Bohorodīce Gyivo.

Sznīde vo preīszpodnyaja zemlī, vo lozseszna tvoja Csīsztaja szsedōj ī vszelīvōjszʾa ī voplotīvōjszʾa pacse uma, ī vozdvīzse szo szoboju Adama, voszkresz ot hroba.

Po 7-oj Pisznī. Umertvīv Szōn tvoj szmerty, Vszeneporocsnaja, dneszʾ vszʾim szmertnōm prebōvajuscsij zsīvot vo vikī vikov darova, jedīn blahoszlovennōj Otcev Boh ī preproszlavlennōj.

Vszʾim carsztvujaj szozdanijem, bōszty cselovik, vszelīvszʾa vo tvoju Bohoblahodatnaja utrobu: ī raszpjatije

preterpiv ī szmerty, voszkresze boholyipno, szovosztavīv nasz jako vszeszīlen.

Po 8-oj Piszni. Prijde toboju vo mir Hoszpogy Gyivo Bohorodīce, ī csrevo adovo rasztorh, szmertnōm nam voszkreszenije darova, tyimzse blahoszlovīm jeho vo vikī.

Vsźu nīzlozsīv szmertī derzsavu Szōn tvoj Gyivo, szvoīm voszkreszenijem, jako Boh kripkij szovoznesze nasz ī obozsī, tyimzse voszpivajem jeho vo vikī.

Po 9-oj Piszni Szohlaszno Gyivo tebe blazsīm virniī: radujsźa Dvere Hoszpodnya: radujsźa Hrade odusevlennōj: radujsźa jejazse radī nam nōnyi vozszija Szvit, īz tebe rozsdennaho īz mertvōch voszkreszenija.

Veszelīsźa ī radujsźa bozsesztvennaja Dvere Szvita: zasedōj bo Īszusz vo hrob, vozszija, proszijav szolnca szvitlyije, ī virnōja vsźa ozarīv, bohoradovannaja Vladōcsīce.

Kanon Müronoszīc: Mojszejszkuju piszny: sztr. 324.

Piszny 5. Īrmosz. Mhlu dusī mojeja Szpasze moj razhnav, szvitom zapovidej Tvoīch ozarī mja, jako jedīn Carʼ mīra.

9. Prejesztesztvenno plotiju Zacsensuju vo csrevi, ot Otca bezlyitno predvozszijavseje Szlovo, vo pisznech nemolcsnōch velīcsajem, virniī.

Szvitīlen Paszchī: Plotiju usznuv: sztr. 409. Szlava: Ī nōnyi: hl. 2. Zsenō uszlōsīte hlasz radovanija: mucsītelya ada popravōj, ot tlī mir vozdvīzse. Tecīte, druhom rcīte moīm blahovisztija; choscsu bo szozdanije szvoje radosztiju ozarītī, otonuduzse prijde pecsaly.

Na Chvalītech sztr. 26.

Szlava: sztīchīra jevanh. hl 2. Szo mürō prīsedsōm: sztr. 74.

Ī nōnyi: Preblahoszlovenna jeszī: sztr. 18.

Na Līturgiī.

Troparʼ, hl. 2. Jehda szníz-sel jeszī: sztr. 24. — Blahoobraznōj Joszīj: sztr. 24.

Szlava: Radovatīsźa Müronoszīcam povelyil jeszī, placs pramatere Jevō utolīl jeszī voszkreszenijem tvoīm Chrīszte Bozse, Aposztolom zse tvoīm propovidatī povelyil jeszī: Szpasz voszkresze ot hroba.

Ī Nōnyi: Ascse ī vo hrob: sztr. 407.

Prokīmen, hl. 6. Szpaszī Hoszpodi lyudī Tvoja, ī blahoszlovī dosztojanije Tvoje.

Aposztol zacs. 16. Jevanh. ot Marka zacs. 69.

Prīcsaszten: Tyilo Chrīsztovo: Druhij: Chvalīte Hoszpoda:

Na Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: hl. 5. Hvozgymī prīhvozdīvsža, klyatvu juzse na drevi, drevom potrebīl jeszī; polozsīvsža zse vo hrobi, jazse ot vika mertvōja Bozsesztvennoju szīloju voszkreszīl jeszī. Tvoju szīlu velehlaszno szlavīm: Paszcha Bozsesztvennaja, Īszusze vszeszīlyne, Zsīvote nas, Otcseje szijanije! tyimzse nebesznaja szo zemnōmī radujutsža, pobidnōja pisznī Tebi pobidotvorcse Szlove pojuscse, Chrīszte Vszederzsītelyu, podajuscsemu mirovī veliju mīloszty.

Ubo szo mertvōmī Zsīvot, pod zemleju zse navecserneje Szolnce, jescse ī nōnyi jeszty, Müronoszīc līk rōdaja vopijase: Prijdīte, teďim tscsatelyno, ī uzrīm u hroba Szvjataho; vnutŕ zse szeho blīsztajuscsasža Anhela uzrivse, nedoumijuscsesža uzsaszachusža, īzse prelozsīv īch rōdanije, vozopī: Zsīznodavec voszkresze, ne uzsaszajtesža lyubocsesztnōja, Toj carsztvujet, darujaj mirovī veliju mīloszty.

Rano zsenszkij līk, prezsde szolnca, szuscsaho vzōszkase Szolnca, vo hrob zasedsaho tohda; szvitozarnōj zse tyim provozhlasase Anhel: Vozszija szvit ozaŕaja vo tmi szpjascsōja, szvitozarnōm ucsenīkom vozvisztīte, placs vo radoszt prelozsīte, paszchu zse radosztnuju ī miroszpaszītelnuju, neszumnyinnōm szerdcem plescsuscse līkujte: Chrīsztosz voszkresz, darujaj mirovī veliju mīloszty.

Īz Mīneī 3. — Szlava: Ī nōnyi: hl. 1. Müronoszīcō zsenō, ko hrobu csto prijdoszte? csto īscsete Zsīvaho vo mertvōch? Voszkresze Hoszpogy: derzajte, vopijet Anhel.

Szvite tīchij:

Na Sztīchovnyi sztīchīrō: Prezsde vik: sztr. 22. Szohrisīch tebi: sztr. 28. Īzse zemnōja: sztr. 29.

Szlava: Ī nōnyi: Hl. 1. Szo sztrachom prijdosa zsenō na hrob, aromatō tyilo Tvoje pomazatī tscsascsōjasža, ī szeho ne obritse, nedoumivachusža druha ko družij, ne viduscse voszkreszenija; no predszta īm Anhel ī recse: Voszkresze Chrīsztosz, darujaj nam veliju mīloszty.

Po Nōnyi otpuscsajesī: Tropar: Blahoobraznōj: 24. Szlava: Szvjataho, — Ī nōnyi: Müronoszīcam zsenam: sztr. 25.

Negyilya 4. po Paszči, Razszlablennaho.

V Szubbotu na Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach sztīchīr 7. hlasza 3. sztr. 29. po szīch:

Hl. 1. Dlaniju precsīsztoju szozdavōj cselovika, prīsel jeszī blahoutrobne neduhujuscsōja īszčilītī Chrīszte, razszlablennaho vo ovcsej kupilī szlovom Tvoīm vozsztavīl jeszī: krovotocsīvoj zse bolyizny īszčilīl jeszī, Chananeī otrokovīcu sztuzsajemuju pomīloval jeszī, ī prosenija szotnīka ne prezril jeszī; szeho radī zovem: Vszeszīlyne Hoszpodī, szlava Tebi 2.

Ne pohreben mertvec szōj razszlablennōj vīgyiv Tya, vozopī: Pomīluj mja Hoszpodī, jako odr moj hrob mnyi bōszty; csto mnyi priobritenije zsīvota? ne trebuju ovcsija kupilī; ne īmam bo nīkohozse vlahajuscsa mja, vozmuscsajuscsōmsža vodam: no ko tebi īsztocsnīku prīchozsdu īszčilenij, de ī az szo vsžimī zovu: Vszeszīlyne Hoszpodī, szlava Tebi.

Szlava: hl. 5. Īzōde Īszusz vo Jeruszalīm na ovcsuju kupily, hlaholemuju Judejszkī Vīfteszda, pjaty prītvorov īmuscsuju; vo tyich bo szlezsase mnozsesztvo nemoscssztvujuscsīch; Anhel bo Bozsij po vsža lyita szchogya vozmuscsase ju, ī zdravije podavase prīsztupajuscsōm viroju; ī vīgyiv Hoszpogy mnohovremenna cselovika, hlaholet ko nemu: Choscsesī lī zdrav bōtī? Nemoscssztvujaj otviscsavase: Hoszpodī, cselovika ne īmam, da jehda vozmutītsža voda, vverzset mja vo kupily; vracsem īzdach vsze īminije moje, ī mīlosztī ulucsītī ne szpodobīchsža. No vracs dus ī tyilesz hlaholet ko nemu:

Vozmī odr tvoj ī chodī, propoviduja moju szīlu ī veliju mīloszty vo končich.

Ī nōnyi: hl. 3. Kako ne dīvīmszä: sztr. 30.

Na Sztīchovnyi: Sztrasztiju tvojeju: sztr. 30. — ī Paszchī, sztr. 409.

Szlava: hl. 8. Vo prītvori Szolomonovi, tamo szlezsase mnozsesztvo nemoscssztvujuscsīch, ī prepolovīvsuszä prazdnīku, obrite Chrīsztosz trīdeszät oszm lyit razszlablena lezsascsa, vladōcsnōm hlaszom hlaholet ko nemu: Choscsesī lī zdrav bōtī? Nemoscssztvujaj otviscsavase: Hoszpodī, cselovika ne īmam, da jehda vozmutītszä voda, vverzset mja vo kupily. On zse hlaholet ko nemu: Vozmī odr tvoj ī chodī, sze zdrav bōl jeszī, ktomu ne szohrisaj. Bohorodīcō molītvamī nīzposzlī nam veliju mīloszty.

Ī nōnyi: Voszkreszenija deny: sztr. 405. Po Nōnyi otpuscsajesī: Tropar̃. Da veszelyatszä: sztr. 31. Szlava ī Nōnyi: Tya chodatajsztvovavsuju: sztr. 31. Otpuszt Paszchī.

Na Utrenī.

Na Boh Hoszpogy: tropar̃: Da veszelyatszä: 2. Szlava Ī nōnyi: Tya chodatajsztvovavsuju: sztr. 31.

1. Szīdalen hl. 3. Chrīsztosz ot mertvōch voszta: sztr. 31. — Plotiju szmertī: sztr. 32.

Szlava: ī nōnyi: Kraszotyi gyivsztva Tvojeho, ī preszvitloj csīsztotyi Tvojej Havriīl udīvīvszä, vopijase tī Bohorodīce: Kuju Tī pochvalu prīneszu dosztojnuju? csto zse vozīmenuju Tya? nedoumivaju, ī uzsaszajuszä; tyimzse jakozse povelyin bōch, vopiju Tī: Radujszä, Blahodatnaja.

2. Szīdalen. Vszä cselovicseszkaja voszprijem, vszä nasa prīszvoīv, na kresztyi prīhvozdītīszä blahoīzvolīl jeszī Tvorcse moj, szmerty prijem preterpitī jako cselovik, da cselovicseszkoje ot szmertī īzbavīsī jako Boh; tyimzse jako zsīznodavcu vopijem Tī: Szlava Chrīszte, blahoutrobiju Tvojemu.

Neposztīzsīmoje raszpjatija: sztr. 32. Szlava: Ī nōnyi: Nebesznaja lyuboviju: sztr. 32.

Po Neporocsnōch: „Blahoszloven jeszī Hoszpodī“: poszem Ūpakoj: Udīvlyaja vīgyinijem: ī procs. sztr. 32. Jevanh. ot Lukī zacs. 112. Po Jevanhelīī Voszkreszenije Chrīsztovo: 3.

Īrmoszī Kanona Paszchī: Voszkreszenija deny: sztr. 405. Ī Kanon Bohorodīcō sztr. 421.

Szvitīlen. Plotiju usznuv: sztr. 409. Szlava: Predszta cselovikolyubec ī vszescsedrōj Hoszpogy ovcsej kupilī, jezse īszďilītī neduhī, obrite zse cselovika szlezsascsa mnohīmī lyitō, ī ko nemu vozopī: vozmī odr, īdī na putī pravōja.

Na Chvalītech: sztr. 33.

Szlava: hl. 8. Hoszpodī, razszlablennaho ne kupily īszďilī, no Tvoje szlovo obnovī, ī nīzse mnoholyitnōj zapjat jemu neduh: jako hlasza Tvojeho szkorijseje gyijsztvo pokazaszďa, ī neudobonoszīmuju tyazseszty otverzse, ī bremja odra ponesze, vo szvīgyitelysztvo mnozsesztva scsedrot Tvoīch, szlava Tebi.

Ī nōnyī: Preblahoszlovenna jeszī: sztr. 18. Po Szlavoszloviī tropar voszkreszen.

Na Līturgiī.

Po vchogyi tropar: Da veszelyatszďa: sztr. 31. Szlava: Kondak, hl. 3. Dusu moju Hoszpodī, vo hriszďich vszďacseszkīch ī bezmisztnōmī gyijanymī lyutyi razszlablennuju, vozdvīhnī Bozsesztvennōm tvoīm predsztatelysztvom, jakozse ī razszlablennaho vozdvīhl jeszī drevle, da zovu Tī szpaszajem Scsedrōj, szlava Chrīszte derzsavi Tvojej.

Ī nōnyi: Ascse ī vo hrob: sztr. 407.

Prokīmen, hl. 1. Budī Hoszpodī mīloszty tvoja na nasz, jakozse mō upovachom na tya.

Ap. zacs. 23. Jevanh. ot Joanna zacs. 14.

Prīcsaszten. Tyilo Chrīsztovo: ī Chvalīte Hoszpoda.

Na Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: hl. 8. podob. O preszlavnaho csudesze! Tvorec vszďich, plotonoszec bōv, vo nase obnīscsa jesztesztvo chotya, jako blahoutroben, ī szo cselovikī pozsīv, csudesz mnozsesztvo Jevreom pokaza; tyimzse īszďilī īnohda razszlablennaho, rek jemu: vozmī odr tvoj, vo Vīfteszdu prīsed.

Szpasze, Bozse moj ī Hoszpodī, padsōja cselovikī voszkreszītī chotya, na zemlī jako cselovik obchozsdal jeszī, īszďilyaja vszďich neduhī mnohaho radī blahoutrobija; tyimzse prīsed ko ovcsej kupilī, ďila vozdvīhl jeszī

īnohda razszlablennaho, szlovom Tvoīm, trīdesžaty oszm lyit lezsascsa.

Zavīsztiju Jevreī sznyidajemī, blahogyijanijem Tvoīm, preblahij Hoszpodī, vīnu tvoŕascse, ī neīsztovsztva razzsenijem bezzakonnujuscse szamī vo zakonyi prīszno, Tebe īszkachu ubītī voīsztīnu Zsīzny, szubbotō radī, jehda vszeho cselovika pokazal jeszī Tō zdrava, prezsde razszlablenna szuscsa.

Poszem īz Mīneī 3.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 5. Prī ovcsej kupilī cselovik lezsase vo nemoscsī, ī vīgyiv Tya Hoszpodī, vopijase: Cselovika ne īmam, da jehda vozmutītsža voda, vverzset mja vo nyu; jehda zse prīchozsdu, īn predvaŕajet mja, ī prijemlet īszčilenije; az zse nemoscsesztvujaj lezsu. Ī abije umīloszerdīvsža Szpasz, hlaholet ko nemu: tebe radī cselovik bōch, tebe radī vo ploty oblekochsža, ī hlaholesī: cselovika ne īmam, vozmī odr tvoj ī chodī. Vsža tebi vozmozsna, vsža poszlusajut, vsža povīnujutsža; vsžich nasz pomjanī ī pomīluj Szvjatōj, jako cselovikolyubec.

Na Sztīchovnyi, hl. 3. Tvoīm Kresztom: sztr. 29. Vecsernyuju piszny: sztr. 35. Velija kreszta: sztr. 36. Szlava: Ī nōnyi: hl. 1. Dlaniju precsīsztoju: sztr. 424. — Po Nōnyi otpuscsajesī: tropaŕ voszkreszen.

Negyilya 5. po Paszci, o Szamaŕanōnī.

—=—

V Szubbotu na Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: Sztīchīrō 4, hl. 4. sztr. 36. ī Prepolovenija szija:

Hl. 4. Naszta prepolovenije dnej, ot szpaszītelynaho nacsīnajemōch vosztanija, pjatdeszátnīceju zse Bozsesztvennoju pecsatajemoje, ī szvitītszá szvitlosztī obojudu īmuscseje, ī szojedīnyajuscseje oboja, ī prijtī szlavi predjavlyajuscseje, Vladōcsnyaho vozneszenija predpocsītajet.

Szlōsa ī vozveszelīszá Szion, blahovisztīvsuszá Chrīsztovu voszkreszeniju; virniī zse jeho szōnove vozradovasaszá, szeho vīgyivse omōvajuscsa duchom szkvernu Chrīsztoubijsztva: hotovītszá torzsesztvujuscsī oboīch veszeloje prepolovenije.

Prīblīzsīszá Bozsesztvennaho īzobīlynoje īzlītije na vszich, jakozse napīszaszá, Ducha: preduzakonenije propovidujet prepolovīvsejeszá, po Chrīsztovi szmertī ī pohrebeniī ī voszkreszeniī, ot Neho dannu szuscsu ucsenīkom nelozsnomu obiscsaniju, Utyisītelevo pokazujuscsu javlenije.

Szamar. hl. 1. Na īsztocsnīk prīsel jeszī, Īsztocsnīcse csudesz, vo sesztōj csasz, Jevīn ulovītī plod; Jeva bo v toj īzōde īz raja, prelesztiju zmijevoju: prīblīzsībosza Szamaŕanōnya pocserpsztī vodu, juzse vīgyiv recse Szpasz: Dazsdy mī vodō pītī, ī az vodō tekuscsija naszōscsu tya. Ī vo hrad teksī cilomudrennaja, narodom vozvisztī abije: Prijdīte, vīdīte Chrīszta Hoszpoda, Szpasza dus nasīch.

Na sztudenec jako prijde Hoszpogy, Szamaŕanōnya molyase Blahoutrobnaho: podazsgy mī vodu virō, ī prijmu kupilynōja vodō: radovanije ī īzbavlenije: Zsīvotdavcse Hoszpodī, szlava Tebi.

Szobeznacsalynōj Szōn ī Szlovo Otcseje na īsztocsnīk prijde, Īsztocsnīk īszcilenij, ī zsena ot Szamariī prijde pocserpsztī vodu; juzse vīgyiv recse Szpasz: Dazsgy mī vodō pītī, ī sedsī prīhlaszī tvojeho muzsa. Ona zse jako cseloviku hlaholyuscsī a ne Bohu, utaītī tscsascsīszá, hlaholase: Ne īmam muzsa. Ī ucsītely ko nej: Īsztīnu rekla jeszī; pjaty bo īmila jeszī, ī nōnyi jehozse īmasī,

nyiszty tvoj muzs. Ona zse o hlaholyi udīvīvsīsźa, ī vo hrad teksī, narodom vopijase, hlaholyuscsī: Prijdīte, vīdīte Chrīszta, īzse darujet mirovī veliju mīloszty.

Hl. 6. Szlava: Prī sztudenći Jakovlī obrit Īszusz Szamarǐanōnyu, proszīt vodō ot neja, oblakamī pokrōvajaj zemlyu. O csudesze! īzse Cheruvīmō Noszīmōj, bludnīći zsenyi beszǐdovase, vodō proszǐa, īzse na vodach zemlyu poviszīvōj; vodō īszkij, īzse īsztocsnīkī ī jezera vod īzlīvajaj, chotya prīvlescsī sziju voīsztīnu ulovlyajemu ot szuposztata vraha, ī napoītī ju vodoju zsīvoju, palīmuju vo bezmisztiīch lyutyi, jako jedīn blahoutrobnōj ī cselovikolyubec.

Ī nōnyi: Hl. 4. Īzse Tebe radī: sztr. 37.

Na Sztīchovnyi: Hoszpodī voz-sed: sztr. 38. ī Sztīchīrō Paszchī sztr. 409.

Szlava: hl. 8. Jehda javīlszǐa jeszī vo plotī Chrīszte Bozse, za neīzrecsennojo szmotrenije, szlōsavsī Szamarǐanōnya szlovo Tebe cselovikolyubca, osztavī pocserpalo u sztudenca, ī tecse hlaholyuscsī szuscsōm vo hragyi: Prijdīte, vīdīte szerdcevidca, jeda szej jeszty csajemōj Chrīsztosz, īmijaj veliju mīloszty?

Ī nōnyi: Vōszkreszenija deny: sztr. 410.

Ī nōnyi: Prepolovīvsuszǐa prazdnīku, ucsascsu Tī Szpasze, hlaholachu Judeje: otkudu szej viszty pīszmena, ne ucsīvszǐa? ne razumijuscse, jako Tō jeszī premudroszty usztroīvsaja mir; szlava Tebi.

Po Nōnyi otpuscsajesī: Troparǐ: Szvitluju voszkreszenija: sztr. 38.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 8. Prepolovīvsuszǐa prazdnīku zsazsduscsuju dusu moju blahocsesztija napoj vodamī; jako vszǐim Szpasze vozopīl jeszī: zsazsdaj da hrǐadet ko mnyi, ī da pijet. Īsztocsnīcse zsīznī naseja Chrīszte Bozse, szlava Tebi.

Na Utrenī.

Na Boh Hoszpogy: Szvitluju voszkreszenija: 2. sztr. 38.

Szlava: Ī nōnyi: Prepolovīvsuszǐa prazdnīku: zrī vōszse.

1. Szǐidalen. hl. 4. Vozzrivse na hrobnōj: ī Voszkreszl jeszī: sztr. 39. — Szlava. Ī nōnyi: Jezse ot vika: sztr. 39.

2. Szidalen. Sz hornōch vōszot: — Volynōm Tvoīm: Ī Szlava: Ī nōnyi: Udīvīsza Joszīf: sztr. 39 ī 40. ī procs. Jevanh. ot Joanna zacs. 63.

Kanon Paszchī: Voszkreszenija deny: sztr. 405. ī Kanon Bohorodīcsen sztr. 420.

Po Katavaszīī 9. pisznī: Szvjat Hoszpogy Boh nas. — Szvitīlen: Plotiju usznuv: sztr. 409.

Szlava: podob. „Zsenō": Vo Szamariju prīsel jeszī Szpasze moj vszeszīlne, ī zsenyi beszidovav, proszīl jeszī vodō pītī, Jevrejem vodō īsztocsīvōj īz kamene neszikomaho: juzse ko viri szovoszprijal jeszī, ī nōnyi zsīznī naszlazsdajetsza na nebeszich vicsno.

Ī nōnyi: Prepolovīvsusza prazdnīku prīsel jeszī Cselovikolyubcse vo szvjatīlīscse, ī hlaholal jeszī zsazsdō īszpolnenniī, ko mnyi prijdīte ī pocserpite vodu zsīvuju ī pītajuscsuju; jejuzse pīscsī, blahodatī zse, ī zsīznī bezszmertnōja naszladītesza vszī.

Na Chvalītech sztīchīr voszkresznōch 6, sztr. 41. Tazse szija:

Sztīch: Nalyascsī ī uszpivaj ī carsztvuj īsztīnō radī ī krotosztī ī pravdō.

Hl. 3. Da radujetsza dnesz szvitlo nebo ī zemlya, jako Chrīsztosz javīsza voploscsajem jako cselovik, da Adama īzmet ot klyatvō vszerodna, ī udīvlyajetsza csudeszō vo Szamariju prīsed; zsenyi zse beszidovase vodō prosza, īzse oblakī vodamī ogyivajaj; tyimzse vszī virniī poklonīmsza, nasz radī voleju obnīscsavsemu, blahoutrobnōm szovitom.

Vozlyubīl jeszī pravdu, ī voznenavīgyil jeszī bezzakonija.

Hl. 6. Tako hlaholet Hoszpogy Szamaranōnī: Ascse bō jeszī vidala dar Bozsij, ī kto jeszty hlaholyaj tebi: dazsgy mī vodō pītī! tō bō proszīla u neho, ī dal bō tī pītī, da ne vzsazsdesī vo vikī, hlaholet Hoszpogy.

Szlava: Īsztocsnīk zsīvonacsalija Īszusz Szpasz nas, ko īsztocsnīku prīsed patriarcha Jakova, pītī prosase vodō ot zsenō Szamaranōnī: szej zse nepriobscsītelynoje Judeom prīreksej, mudrōj Zīzsdītely prīvodīt ju szladkīmī hlaholō pacse ko proseniju prīsznoszuscsnōja vodō; juzse ī priīmsī, vszim propovida rekuscsī: Prijdīte, vīdīte szokrovennōch vidca ī Boha, prīsedsaho plotiju, za jezse szpasztī cselovika.

Ī nōnyi: Preblahoszlovenna jeszī: sztr. 18.

Na Līturgiī.

Tropaŕ, hl. 4. Szvitluju voszkreszenija: sztr. 38. ī hl. 8. Prepolovīvsusźa prazdnīku, zsazsduscsuju: sztr. 430.

Szlava: Kondak hl. 8. Viroju prīsedsī na īsztocsnīk Szamaŕanōnya, vīgyi Tya premudrosztī vodu: jejazse napīvsīsźa obīlyno, carsztvije vōsneje naszlyidova vicsno, prīsznoszlavnaja.

Ī nōnyi: Kondak, hl. 4. Prazdnīku zakonnomu prepolovlyajuscsusźa, vsźich Tvorcse ī Vladōko, ko predsztojascsōm hlaholal jeszī Chrīszte Bozse: prijdīte, pocserpīte vodu bezszmertija. Tyimzse tebi prīpadajem, ī virno vopijem: scsedrotō tvoja daruj nam; Tō bo jeszī īsztocsnīk zsīznī naseja.

Prokīmen, hl. 3. Pojte Bohu nasemu, pojte Carevī nasemu, pojte.

Ap. zacs. 28. Jevanh. ot Joanna zacs. 12.

Prīcsaszten: Tyilo Chrīsztovo prijmīte: Druhij: Chvalīte Hoszpoda szo nebesz:

Na Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: hl. 5. Javīszźa szvitojavlennoje ī krasznoje Szpaszova voszkreszenīja dneszź prepolovenije vszeszvjatoje, jako poludne szvitloje, ujasznyajuscseje mir bozsesztvennōmī blahodatymī Chrīsztova vosztanija, oszijajuscseje csudesza netlyinija; oblīsztavajet znamenija, ī pokazujet na vōszotu vozneszenije, javlyajet mnohoracsītelynoje Ducha prīsesztvije, pjatdeszźatnīcō vszecsesztnōja szvitlyijseje torzsesztvo; tyimzse ī podajet dusam mīr, ī veliju mīloszty.

Jako Bozsesztvennōja szlavō rika, prazdnīku nōnyi prepolovīvsuszźa, Hoszpogy sztruī blahoutrobija vszźim podavajaj, vopijet: zsazsdaj da hŕadet ko mnyi ī pijet teplyi. Īsztocsnīk bo szosztradanija, ī mīlosztī pucsīna Szam szōj, īsztocsajet mirovī osztavlenije; omōvajet prehrisenija, ī ocsīscsajet neduhī, szpaszajet voszkreszenije Jeho prazdnujuscsīch, pokrōvajet lyuboviju pocsītajuscsīch jezse szo szlavoju vozneszenije Jeho, ī podajet dusam nasīm mīr ī veliju mīloszty.

Poszregyi szvjatīlīscsa sztav neopīszannōj Boh zse ī Hoszpogy: Boh zse bjase jesztesztvom, ascse ī nasz radī vocselovicsīvszja, opīszan javīszja tyilom, vszjim īsztocsase zsīvotocsnōja hlaholō, vszjim hlaholya: dusī ocsīsztīte, ī znoj sztrasztej ochladīte, da ne kako līsatszja pītija cselovicō; Bozsesztvennuju bo blahodaty daruju bezszmertnaho ī lucssaho vōsnyaho carsztvija: szoprīcsasztītīszja mnyi Szozdatelyu, ī proszlavītīszja.

Īz Mīneī trī.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 8. Prepolovīvsuszja prazdnīku, prezsde sztrasztī ī szlavnaho voszkreszenija tvojeho Hoszpodī, bōl jeszī ucsa Blazse vo szvjatīlīscsī nepokorīvōja Judeī ī farīszeī ī knīzsnīkī, ī vopija ko nīm: zsazsdaj da hrjadet ko mnyi ī pijet; virujaj vo mja, vodō zsīznī Ducha Bozsesztvennaho rikī potekut ot csreva jeho. O neīzrecsennōja premudrosztī Tvojeho chvalenija! īzse vszja īszpolnyajaj Bozse nas, szlava Tebi.

Na sztīchovnyi Hl. 4. Zsīvotvorjascsemu tvojemu Kresztu: sztr. 36. Chotyich szlezamī: sztr. 43. Proszlavlyajajszja vo pamjatech: sztr. 43.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 6. Prazdnīku prepolovīvsuszja Tvojeho Chrīszte voszkreszenija, ī bozsesztvennaho prīsesztvija szvjataho Tvojeho Ducha, szsedseszja csudesz Tvoīch voszpivajem taīnsztva, vo onyzse nīzposzlī nam veliju mīloszty.

Nōnyi otpuscsajesī:

Tropar. Prepolovīvsuszja prazdnīka: sztr. 430.

Negyilya 6. po Paszci, o szlyipom.

Vo Szubbotu na Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: sztīchīr 7 hlasza 5. sztr. 44. Po szīch zse:

Hl. 2. Szlyipōj rodīvōjszja, vo szvojem pomōszlyi hlaholase: jeda az hrich radī rodītelynōch rodīchszja bez ocsiju? jeda az za nevirije jazōkov rodīchszja vo oblīcsenije? ne domōslyajuszja voprosatī, kohda noscs, kohda

deny? ne terpīta moī noži kamennaho pretōkanija; ne vīgyich bo szolnca szijajuscsa, nīzse vo obraži mene Szozdavsaho; no molyutīsža Chrīszte Bozse, prīzrī na mja ī pomīluj mja.

Mīmochogya Īszusz ot szvjatīlīscsa, obrite cselovika szlyipa ot rozsdenija, ī umīloszerdīvsža polozsī brenije na ocsiju jeho, ī recse ko nemu: Īdī, umōjsža vo Sziloami; ī umōvsža prozri, szlavu vozszōlaja Bohu. Szoszžidī zse jeho hlaholachu jemu: Kto tvoja žinīcō otverze, īchzse nīktozse ot zřascsīch īszčilītī vozmozse? on zse vozopīv, recse: Cselovik Īszusz hlaholemōj, on mī recse: umōjsža vo Sziloami; ī prozrich. Toj jeszty voīsztīnu, Jehozse recse Mojszej vo Zakonyi, Chrīszta Meszsziju; Toj jeszty Szpasz dus nasīch.

Hl. 4. Vsze zsītije szlyipōj noscs pomōslyaja, vozopī ko Tebi: Hoszpodī, otverzī mī žinīcō, Szōne Davidov, Szpasze nas, da szo vsžimī ī az voszpoju tvoju szlavu.

Szlava: Hl. 5. Hoszpodī, mīmochogya putem, obril jeszī cselovika szlyipa ot rozsdenija; ī udīvlenī bōvse Ucsenīcō, voprosachu tya hlaholyuscse: Ucsītelyu, kto szohrisī? szej lī, īlī rodītelī jeho, da szlyip rodīsža? Tō zse Szpasze moj, vozopīl jeszī ko nīm: Nī szej szohrisī, nī rodītelī jeho, no da javlyatsža gyila Bozsija na nem; mnyi podobajet gyilatī. Ī szija rek, plyunyuv dolu, ī brenije szotvoř, pomazal jeszī ocsī jeho, rek ko nemu: Īdī, umōjsža vo Sziloamsztyij kupilī; on zse umōvsža zdrav bōszty, ī vopijase ko Tebi: Viruju Hoszpodī, ī poklonīsža Tebi. Tyimzse vopijem ī mō: pomīluj nasz.

Ī nōnyi: Vo csermnyim morī: sztr. 45.

Na Sztīchovnyi sztīchīra: Tebe voploscsennaho: sztr. 45. ī sztīchīrō Paszchī: sztr. 409.

Szlava: Hl. 8. Pravdō szolnce mōszlennoje, Chrīszte Bozse īz utrobō szvita līsennaho, Tvoīm precsīsztōm prīkosznovenijem proszvitīvseje obojudu, ī nasī ocsī dusevnōja ozarīvse, szōnō dne pokazsī, da viroju vopijem Tī: Mnohoje Tvoje ī neīzrecsennoje jezse na nasz blahoutrobije, Cselovikolyubcse szlava Tebi. — Ī nōnyi: Voszkreszenija deny: sztr. 410. — Po nōnyi otpuscsajesī: Tropař, hl. 5. Szobeznacsalynoje Szlovo: sztr. 46. Bohorodīcsen: Radujsža dvere: tamzse.

Na Utrenī.

Na Boh Hoszpogy: Szobeznacsalynoje Szlovo: 2. ī Bohorod.: Radujsža dvere:

1. Sžidalen. Kreszt Hoszpodeny: — Hoszpodī mertv: sztr. 47. Szlava: Ī nōnyi: Radujsža szvjataja horo: sztr. 47.

2. Sžidalen. Hoszpodī, poszregyi: sztr. 47. Poszem:

Sztrannoje Tvoje Szpasze moj taīnsztvo mirovī szpaszenije bōszty: voszkresz bo ot hroba boholyipno, īsztlyivsīch szovozdvīhl jeszī jako Boh, vsžich Zsīvote, szlava Tebi.

Szlava: Ī nōnyi: Neīszkuszobracsnaja Matī, Bohorodītelynīce csīsztaja, Jevīnu pecsaly obradovavsaja, voszpivajem virniī, ī poklanyajemsža Tebi, jako vozvela jeszī nasz ot drevnija klyatvō; ī nōnyi molī nepresztanno, vszepitaja Preszvjataja, vo jezse szpasztīsža nam.

Po Neporocsnōch „Anhelszkij szobor": ī procs. sztr. 13. — Jevanh. ot Joanna zacs. 64.

Kanon: Voszkreszenija deny: sztr. 405. ī Kanon Bohorodīcsen: sztr. 420.

Katavaszija, 1. Szpaszītelyu Bohu, vo morī lyudī nemokrōmī nohamī nasztavlysemu, ī Faraona szo vszevoīnsztvom potoplysemu, Tomu jedīnomu poīm, jako proszlavīsža.

3. Szīloju kreszta Tvojeho Chrīszte, utverdī moje pomōslenije, vo jezse pitī ī szlavītī szpaszītelynoje Tvoje vozneszenije.

4. Uszlōsach szluch szīlō kreszta, jako raj otverzesža īm, ī vozopīch: Szlava szīlyi Tvojej Hoszpodī.

5. Utrenyujuscse vopijem Tī Hoszpodī, szpaszī nasz: tō bo jeszī Boh nas, razvi Tebe īnoho ne znajem.

6. Obōde mja bezdna, hrob mnyi kīt bōszty, az zse vozopīch ko Tebi cselovikolyubcu, ī szpasze mja desznīca Tvoja Hoszpodī.

7. Vo pescsī ohnennyij pisznoszlovcō szpaszōj otrokī, blahoszloven Boh otec nasīch.

Chvalīm, blahoszlovīm: sztr. 16.

8. Īz Otca prezsde vik rozsdennaho Szōna ī Boha, ī vo poszlyidnyaja lyita voploscsennaho ot Gyivō Matere, szvjascsennīcō pōjte, lyudije prevoznoszīte vo vsža vikī.

9. Tya pacse uma ī szlovesze Mater Bozsiju, vo lyito Bezlyitnaho neīzrecsenno rozsdsuju, virniī jedīnomudrenno velīcsajem.

Szvitīlen: Plotiju usznuv: sztr. 409. Szlava: Umnōja moja ocsī oszlyiplennōja, Hoszpodī, ot mracsnaho hricha Tō proszvitī, vlozsīv Scsedre szmīrenije, ī pokajanija omōj szlezamī.

Ī nōnyi: podob. „zsenō": Mīmoīdōj Szpasz nas, obrit szlyipa bez ocsiju, plyunuv na zemlyu, ī szotvorīv brenije, pomaza jeho, ī ko Sziloamu povelyi ītī ī umōtīsža. On zse umōvsža, prijde vīgya szvit tvoj, Chrīszte moj.

Na Chvalītech sztīchīr 7 voszkresz. sztr. 48. ī 49. po szīch zse:

Sztīch. Prīzrī na mja ī pomīluj mja.

Hl. 8. Za mīloszerdije mīlosztī voplotīvōjszja Chrīszte Bozse, szvita līsennaho ot utrobō, mīloszerdijem neīzrecsennōch scsedrot szijanija bozsesztvennaho szpodobīl jeszī, szeho zinīcam persztiju szozdatelynōmī persztō Tvoīmī prīkosznuvōjszja: szam ī nōnyi, Szvitodatelyu, ī nasa ozarī dusevnaja csuvsztva, jako jedīn nezavīsztnodately.

Szlava: Kto vozhlaholet szīlō Tvoja Chrīszte? īlī kto īzocstet csudesz Tvoīch mnozsesztva? szuhubo bo jako vīgyin bōl jeszī na zemlī za blahoszty, szuhubō ī cilybō neduhujuscsōm podaval jeszī: ne tocsiju bo tyilesznōja ocsī otverzl jeszī īzse ot utrobō szlyipomu, no ī dusevnōja. Tyimzse Boha Tya īszpovidase tajascsahoszja, ī vszjim podajuscsa veliju mīloszty.

Ī nōnyi: Preblahoszlovenna: szt. 18.

Na Līturgiī.

Tropar, hl. 5. Szobeznacsalynoje Szlovo: sztr. 46. — Szlava: Kondak, hl. 4. Dusevnōma ocsīma oszlyiplen, ko Tebi Chrīszte prīchozsdu, jakozse szlyipōj ot rozsdenija, pokajanijem zovōj tī: Tō szuscsīch vo tymi szvit preszvitlōj.

Ī nōnyi: Ascse ī vo hrob: sztr. 407.

Prokīmen, hl. 8. Pomolīteszja ī vozdadīte Hoszpodevī Bohu nasemu.

Ap. zacs. 38. Jevanh. ot Joanna zacs. 34.

Prīcsaszten: Tyilo Chrīsztovo prijmīte: Druhij: Chvalīte Hoszpoda szo nebesz:

Na Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: hl. 5. Szvit vszemu jesztesztvu cselovicseszkomu, ī oko tyilu mira szeho szōj Bozse ī Szlove, ī ocsesz obscsij Szogyitely ī Zīzsdītely poznavajem: ī nōnyi ot szmisenija brenija ī plyunovenija szlyipaho neīzrecsenno voocsajesī persztō Tvoīmī szozīdajuscsīmī ī brenije ī vīgyinije; jezse ī ulucsīv, prezsde vo rozsdennōch znajemōj, szolnca otnyud ne vīgya, Tebe szladkoje vīdīt Szolnce, zra obraz, nasz za blahoutrobije neīzrecsennoje szozdavsaho.

Udamī ī voobrazsenijem cselovicseszkija plotyszkija orudijnōja csasztī bohatyija, prezsde szlyipōj ot utrobō maternī proīz-sedōj, jako ne bōtī szozdanije pomōslyase,

za ocsesz līsenije, ot nehozse nohama ī mnozsajsaja tyilesze pretknovenija jezse o kamenije bōvachu: no Toboju ī szije bohatsztvo sztyazsav vīdīt szvit mira, ī tebe szvitov Sztroītelya, Boha ī Vladōku tvarem vozviscsajet, ī Szogyitelya vszemirnaho.

Usztō ī duseju ī umom, ot persztī zīzsdītelyszkī ī plyunovenija ocsesz ȥinīcō davsaho, ī obscseje proszviscsenije, īzse prezsde szlyipōj īszpovidase tvarem vszemirnaho szmotrītelya ī sztroītelya, za mīloszerdije tokmo szozdanija vocselovicsīvsahosȥa, ī propovidase jako Boha vszeszīlynaho, jehozse knīzsnīcō zavīsztiju, ī jezse ko nīm besȥidovanija, otnyud ne mohuscse zritī, szlyipotsztvujuscse mnozsaje, īzhnana ot szoborīscsa szugyat, īnohda ȥinīcō davsaho szlyipomu dusevnōja ī tyilesznōja.

Po szīch īz Mīneī trī.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 2. Szlyipōj rodīvōjsȥa: sztr. 432.

Na Sztīchovnyi: Csesztnōm Tvoīm: sztr. 44. — Hoszpodī, szohrīsaja: sztr. 51. — O zemnōch vsȥich: sztr. 52. — Szlava: Ī nōnyi: hl. 8. Mīmochogya Īszusz: sztr. 433.

Vo Csetvertok Vozneszenija Hoszpodnya.

Na velīcij Vecsernī.

Blahoszlovīvsu Jereju, hlaholem abije Trīszvjatoje (Szvjatōj Bozse: ī procs.)

Kaftīszmō ne hlaholem. Na Hoszpodī vozzvach: sztavīm sztīchov 10.

Hl. 6. Hoszpogy vozneszesȥa na nebesza, da poszlet Utyisītelya miru; nebesza uhotovasa presztol Jeho, oblacō voszchozsdenije Jeho; Anhelī dīvjatsȥa cselovika zȥascse prevōse szebe; Otec zsdet, jehozse vo nyidrach īmaty szoprīsznoszuscsna; Duch zse szvjatōj velīt vsȥim Anhelom jeho: Vozmīte vrata, knyazī, vasa. Vszī jazōcō voszplescsīte rukamī, jako vzōde Chrīsztosz, īgyizse bi pervije. 2.

Hoszpodī! Tvojemu vozneszeniju udīvīsasȥa Cheruvīmī, zȥascse Tebe Boha na oblaȥich voszchogyascsa, na nīch sȥigyascsaho; ī szlavīm Tya, jako blaha mīloszty Tvoja: szlava Tebi. 2.

Na horach Szvjatōch zrascse Tvoje vozneszenije Chrīszte, szijanije szlavō Otcsī; voszpivajem tvoj szvitoobraznōj līca zrak; klanyajemszja sztrasztem Tvoīm, pocsītajem voszkreszenije, szlavnoje vozneszenije szlavjascse: pomīluj nasz. 2.

Hoszpodī! Aposztolī jako vīgyisa Tya na oblacich voznoszīma, rōdanijem szlez, zsīznodavcse Chrīszte, szkorbī īszpolnyajemī, rōdajuscse hlaholachu: Vladōko, ne osztavī nasz szīrōch, īchzse za mīloszerdije vozlyubīl jeszī rabō Tvoja, jako blahoutroben; no poszlī, jakozse obiscsal jeszī nam, preszvjataho Tvojeho Ducha, proszviscsajuscsa dusī nasa. 2.

Hoszpodī! szmotrenija szoversīv taīnsztvo, pojem Tvoja ucsenīkī na horu Jeleonszkuju, voznoszīlszja jeszī, ī sze tvergy nebesznuju prosel jeszī. Mene radī obnīscsavōj po mnyi, ī voz-sed, otonyuduzse ne razlucsīlszja jeszī, vszeszvjataho Tvojeho Ducha nīzposzlī, proszviscsajuscsa dusō nasa. 2.

Szlava: Ī nōnyi: Nyidr Otecseszkīch ne razlucsszja, szladcsajsij Īszusze! ī szo zemnōmī jako cselovik pozsīv, dneszj ot horō Jeleonszkija vozneszlszja jeszī vo szlavi; ī padseje jeszteszvo mīlosztīvno voznesz, Otcu szposzadīl jeszī: tyimzse nebesznīī bezplotnōch csīnove, csudeszī udīvlyajuscseszja, uzsaszachuszja uzsaszom, ī trepetom szoderzsīmī, Tvoje cselovikolyubije velīcsachu. Szo nīmīzse ī mō zemnīī jezse ko nam Tvoje sznīzchozsdenije, ī jezse ot nasz vozneszenije szlavoszlovjascse, molīmszja, hlaholyuscse: ucsenīkī ī rozsdsuju Tya Bohorodīcu radosztī bezcsīszlennōja īszpolnīvōj vo Tvoje vozneszenije, ī nasz szpodobī īzbrannōch Tvoīch radosztī, molītvamī īch, velīkija radī Tvojeja mīlosztī.

Vchod. Szvite tīchij: Prokīmen dne. — Csztenije.

Na Lītiī, hl. 1. Voz-sed na nebesza, otonyuduzse ī szosel jeszī, ne osztavī nasz szīrōch Hoszpodī: da prijdet Tvoj Duch, noszja mīr mirovī; pokazsī szōnom cselovicseszkīm gyila szīlō Tvojeja, Hoszpodī cselovikolyubcse.

Voz-sel jeszī Chrīszte ko beznacsalynomu Otcu Tvojemu, neopīszannōch jeho nyidr ne razlucsīvōjszja, ī prīloha Szīlō chvalenija trīszvjataho ne prijasa, no jedīnaho Szōna ī po vocselovicseniī poznasa Tya, Hoszpodī, jedī-

norodna Otcu. Vo mnozsesztvi scsedrot Tvoīch pomīluj nasz.

Anhelī Tvoī Hoszpodī, Aposztolom hlaholachu: Muzsije Halīlejsztiī, csto sztoīte, zřascse na nebo? Szej jeszty Chrīsztosz Boh vozneszōjsža ot vasz na nebo; Toj prijdet pakī, īmzse obrazom vīgyiszte jeho īduscsa na nebo; poszluzsīte jemu vo prepodobiī ī pravgyi.

Hl. 4. Jehda prīsel jeszī na horu Chrīszte Jeleonszkuju, Otcseje szoversītī blahovolenije, uzsaszosasža nebesznii Anhelī, ī usztrasīsasža preīszpodnii, predsztasa zse ucsenīcō szo radosztiju trepetnī, jako hlaholal jeszī īm, jako presztol zse hotovlyasesža protīv oblak zsduscsij: vrata zse nebo otverz-seje dobrotu javlyase, ī zemlya szokrovīscsa otkrōvajet, Adamovu szchozsdeniju jako poznatīsža, ī pakī voszchozsdeniju; no sztopō ubo vozvōsachusža, jakozse rudi, uszta zse velymī blahoszlovlyachu, jakozse szlōsasesža; oblak podjemlyase, ī nebo vnutř Tebe prijat. Gyilo szije Hoszpodī szogyilal jeszī velīkoje ī preszlavnoje, vo szpaszenije dus nasīch.

Nīz-sedseje jeszteszvo Adamovo vo dolynyijsōja sztranō zemlī, Bozse, novoszotvorīvōj szoboju, prevōse vszakaho nacsala ī vlasztī vozvel jeszī dnesž: jako bo vozlyubīv, szposzadīl jeszī; jakozse pomīlovav, szojedīnīl jeszī szebi; jako szojedīnīvōj szposztradal jeszī; ī jako bezsztraszten posztradav, szproszlavīl jeszī. No Bezplotniī, kto jeszty szej, hlaholachu, krasznōj muzs? no ne cselovik tocsiju, Boh zse ī cselovik, szovokuplenno ī javlyajemo. Tyimzse udīvleniī Anhelī, vo odezsdach lyitajuscse okreszt ucsenīkov, druziī zse sztojascse vopijachu: Muzsije Halilejsztiī, īzse ot vasz otīde, szej jeszty Īszusz cselovik Boh, Boh cselovik pakī prijdet szudija zsīvōch ī mertvōch, virnōm zse darujaj hrichov proscsenije, ī veliju mīloszty.

Jehda vozneszlsža jeszī vo szlavi Chrīszte Bozse, ucsenīkom zřascsōm, oblacō podīmachu Tya szo plotiju, vrata vzsasasža nebesznaja, līk Anhelszkij radovasesža szo veszelijem, hornyijsōja szīlō zovjachu hlaholyuscse: Vozmīte vrata, knyazī, vasa, ī vnīdet Cař szlavō; ucsenīcō zse dīvjascsesža hlaholachu: Ne razlucsīsža nasz Pasztōřu dobrōj, no poszlī nam Ducha Tvojeho pre-

szvjataho, nasztavlyajuscsa ī utverzsdajuscsa, ī proszvis-csajuscsa ī oszvjascsajuscsa dusō nasa.

Szlava: Ī nōnyi: Hoszpodī! taīnsztvo jezse ot vikov szo-krovennoje ī ot rodov, īszpolnīv jako blah, prīsel jeszī szo ucsenīkī Tvoīmī na horu Jeleonszkuju, īmija Rozsd-suju Tya Tvorca ī vsz̍ich Szogyitelya: Toj bo vo sztrasztī Tvojej materszkī pacse vsz̍ich bolyiznovavsej, podobase ī szlavoju plotī Tvojeja premnohija naszladītīsz̍a radosztī: jejazse ī mō prīcsascsajuscsesz̍a, jezse na nebesz̍a vosz-chodom Tvoīm, Vladōko, velīkuju Tvoju mīloszty na nasz bōvsuju szlavīm.

Na Sztīchovnyi, hl. 2. Rodīlsz̍a jeszī, jako szam voszcho-tyil jeszī; javīlsz̍a jeszī, jako szam īzvolīl jeszī; posztra-dal jeszī plotiju, Bozse nas; īz mertvōch voszkreszl jeszī, poprav szmerty; vozneszlsz̍a jeszī vo szlavi, vsz̍acsesz-kaja īszpolnyajaj, ī poszlal jeszī nam Ducha Bozsesztven-naho, jezse voszpivatī ī szlavītī Tvoje Bozsesztvo.

Vszī jazōcō voszplescsīte rukamī, voszklīknite Bohu hlaszom radovanija.

Voszprijemlemu Tebi Chrīszte ot horō Maszlīcsnōja, Szīlō zr̍ascse, druh druhu vopijachu: Kto jeszty szej? ī hlaholet ko nīm: Szej jeszty derzsavnōj ī szīlynōj; szej jeszty szīlynōj vo branī; szej jeszty voīsztīnu Car̍ szlavō; ī pocsto jemu cservlenō rīzō? īz voszora prīcho-dīt, jezse jeszty plotī. Tō zse szam jako Boh odesznuju sz̍id velīcsesztvija, poszlal jeszī nam Ducha szvjataho, da nasztavīt ī szpaszet dusō nasa.

Īzōde Boh vo voszklīknoveniī, Hoszpogy vo hlasz̍i trubnyi.

Vozneszlsz̍a jeszī vo szlavi na hori Maszlīcsnyij Chrīszte Bozse, pred Tvoīmī ucsenīkī, ī sz̍il jeszī odesz-nuju Otca, vsz̍acseszkaja īszpolnyajaj Bozsesztvom, ī poszlal jeszī īm Ducha szvjataho, proszviscsajuscsa ī utverzsdajuscsa ī oszvjascsajuscsa dusō nasa.

Hl. 6. Szlava: Ī nōnyi: Vzōde Boh vo voszklīknoveniī, Hoszpogy vo hlasz̍i trubnyi, jezse voznesztī padsij obraz Adamov, ī poszlatī Ducha Utyisītelya, jezse oszvjatītī dusī nasa.

Po Nōnyi otpuscsajesī: Tropar̍, hl. 4. Vozneszlsz̍a jeszī vo szlavi Chrīszte Bozse nas, radoszty szotvorīvōj ucsenī-kom obitovanijem szvjataho Ducha, īzviscsennōm īm bōvsīm blahoszlovenijem, jako Tō jeszī Szōn Bozsij, Īzbavītely mira.

Na Utrenī.

Na Boh Hoszpogy: Vozneszlsя jeszī vo szlavi: 3.

1. Sяidalen, hl. 1. podob. „Kamenī zapecsatanu": Anhelom dīvjascsōmsя voszchodu sztrannomu, ucsenīkom uzsaszajuscsōmsя sztrasnomu vzōtija, voz-sel jeszī szo szlavoju jako Boh, ī vrata Tebi vяasasя Szpasze: szeho radī szīlō nebesznōja dīvlyachusя vopijuscse: Szlava sznīszchozsdeniju Tvojemu Szpasze: szlava carsztviju Tvojemu: szlava vozneszeniju Tvojemu, jedīne Cselovikolyubcse.

2. Sяidalen, hl. 3. podob. „Kraszotyi gyivsztva": Previcsnōj Boh ī beznacsalynōj, jezse voszprijat jesztesztvo cselovicseszkoje, obohotvorīv tajno, dnesя vozneze; Anhelī predtekuscse, Aposztolom pokazovachu Szeho īduscsa na nebesza szo szlavoju mnohoju; Tomuzse poklonīvsesяa, hlaholachu: Szlava Bohu vozneszsemusя.

Chvalīte īmja: sztr. 99.

Velīcsajem Tya, zsīvotdavcse Chrīszte, ī pocsītajem jezse na nebesza, szo precsīsztoju Tī plotiju Bozsesztvennoje vozneszenije.

Vszī jazōcō voszplescsīte rukamī, voszklīknīte Bohu hlaszom radosztī. — Jako Hoszpogy vōsnij sztrasen Caя velij po vszej zemlī. — Vzōde Boh vo voszklīknovenīī, Hoszpogy vo hlasяi trubnyi. — Vozmīte vrata knyazī vasa, ī vnīdet Caя szlavō. Hoszpogy na nebeszī uhotova presztol szvoj, ī carsztvo jeho vszяimī obladajet. — Recse Hoszpogy Hoszpodevī mojemu: sяidī odesznuju mene, dondezse polozsu vrahī moja podnozsije noh Tvoīch. — Vozneszīsяa na nebesza Bozse, ī po vszej zemlī szlava Tvoja. — Vozneszīsяa Hoszpodī szīloju tvojeju, voszpojem ī pojem szīlō Tvoja. — Szlava: Ī nōnyi: Allīluja. — Vzōde Boh vo voszklīknovenīī, Hoszpogy vo hlasяi trubnyi: szpasztī obraz Adamov.

Sяidalen, hl. 5. Szosedōj szo nebesze na zemnaja, ī dolu lezsascsij vo adovi sztrazsī szovoszkreszīvōj, jako Boh, Adamov zrak, vozneszenijem Tvoīm Chrīszte na nebesza vozved, presztolu Otecseszkomu Tvojemu szosяidītelya szogyilal jeszī, jako mīlosztīv ī cselovikolyubec.

Ot junosztī mojeja: sztr. 104.

Prokīmen, hl. 4. Vzōde Boh vo voszklīknovenīī, Hoszpogy vo hlasяi trubnyi.

Jevanhelije ot Marka zacs. 71.

Po Jevanhelīī: Voszkreszenije Chrīsztovo: 1. Pszalom 50. Szlava Molītvamī szvjatōch Aposztol: ī procs. sztr. 15.

Sztīchīra, hl. 6. Dnesя na nebeszяich hornija szīlō nase jesztesztvo zяascse, dīvjascsesяa sztrannaho obraza voszchodu, nedoumijachusя, druh ko druhu hlaholyuscse:

Kto szej prīsedōj? vīgyascse zse szvojeho Vladōku, nebesznaja vrata vźatī povelyivachu. Szo nīmī zse neprestanno voszpoīm szo plotiju otonudu pakī Hŕaduscsaho, jako Szudiju vsźich ī Boha vszeszīlyna.

Īrmoszī Kanonov. Hl. 5. Szpaszītelyu Bohu: sztr. 434.

Katavaszija, hl. 4. Bozsesztvennōm pokroven: zrī nīzse na Szosesztvije szv. Ducha.

Na 9. Pisznī: Anhelī voszchozsdenije Vladōkī zŕascse, uzsaszachusźa, kako szo szlavoju vźatsźa ot zemlī na hornyaja.

Velīcsaj duse moja, vo szlavi na nebesza szo plotiju vozneszsahosźa Hoszpoda.

Velīcsaj duse moja, szo szlavoju na nebesza ko Otcu voz-sedsaho Vladōku Chrīszta.

Szvitīlen. Ucsenīkom zŕascsōm Tya, vozneszlsźa jeszī Chrīszte ko Otcu szoszigya, Anhelī predtekuscse zovjachu: Vozmīte vrata, vozmīte: Caŕ bo vzōde ko nacsalynomu szvitu szlavō.

Na Chvalītech sztīchī 4. hl. 1. podob. „Nebesznōch csīnov": Anhelszkī vo miri torzsesztvuīm, na presztolyi szlavō Bohu noszīmomu vzōvajuscse pinije: szvjat jeszī Otcse nebesznōj, szoprīsznoszuscsnōj Szlove, szvjat jeszī ī Duse vszeszvjatōj. 2.

Nacsalnīcō Anhelov szmotŕajuscse Szpasze voszchozsdenije sztrannoje, nedoumivachusźa druh ko druhu: csto vīgyinije szije? cselovīk ubo zrakom vīdīmōj, jakozse Boh prevōse nebesz szo plotiju voszchodīt.

Halileane zŕascse Tya vozneszenna ot Maszlīcsnōja horō szo tyilom, Szlove, szlōsachu Anhelov vopijuscsīch īm: csto sztoīte zŕascse: szej prijdet pakī szo plotiju, īmzse obrazom vīgyiszte.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 2. Rodīlsźa jeszī: sztr. 439.

Po Szlavoszlovi velīkom, Tropaŕ: Vozneszlsźa jeszī: sztr. 439.

Na Līturgiī.

Antīfon 1. Vszī jazōcī, voszplescsīte rukamī, voszklīknīte Bohu hlaszom radovanija.

Molītvamī Bohorodīcō, Szpasze, szpaszī nasz.

Jako Hoszpogy vōsnij sztrasen, Caŕ velij po vszej zemlī.

Molītvamī Bohorodīcō:

Pokorī lyudī nam, ī jazōkī pod nohī nasa.

Molītvamī Bohorodīcō:

Vzōde Boh vo voszklīknovenii, Hoszpogy vo hlasźi trubnyi.

Molītvamī Bohorodīcō:

Szlava: Ī nōnyi: Molītvamī Bohorodīcō:

Antīfon 2. Velij Hoszpogy ī chvalen źilo, vo hragyi Boha naseho, vo hori szvjatyij jeho.

Szpaszī nasz Szōne Bozsij, vozneszōjsźa vo szlavi, pojuscsōja tī: Allīluja.

Horō Szionszkija, rebra sźiverova, hrad Caŕa velīkaho.

Szpaszī nasz Szōne Bozsij, vozneszōjsźa:

Boh vo tyazsesztyich jeho znajem jeszty, jehda zasztupajet ī.

Szpaszī nasz Szōne Bozsij, vozneszōjsźa:

Jako sze carije zemsztiī szobrasaszźa, sznīdosaszźa vkupi.

Szpaszī nasz Szōne Bozsij, vozneszōjsźa:

Szlava: Ī nōnyi: Jedīnorodnōj Szōne:

Vchodnoje. Vzōde Boh vo voszklīknovenii, Hoszpogy vo hlasźi trubnyi.

Tropaŕ. Vozneszlsźa jeszī vo szlavi Chrīszte:

Szlava: Ī nōnyi: Kondak, hl. 6. Jezse o nasz īszpolnīv szmotrenije, ī jezse na zemlī szojedīnīv nebesznōm, vozneszlsźa jeszī vo szlavi Chrīszte Bozse, nīkakozse otlucsajaszźa, no prebōvaja ne otsztupnōj, ī vopija lyubjascsōm Tya: az jeszm szo vamī, ī nīktozse na vō.

Prokīmen, hl. 6. Vozneszīszźa na nebesza Bozse, ī po vszej zemlī szlava tvoja.

Ap. zacs. 1. Jevanh. ot Lukī zacs. 114.

Vmiszto Dosztojno: Velīcsaj duse moja, īzse vo szlavi na nebesza szo plotiju vozneszsahoszźa Hoszpoda.

Druhij prīpiv. Velīcsaj duse moja szo szlavoju na nebesza ko Otcu voz-sedsaho Vladōku Chrīszta.

Prīcsaszten. Vzōde Boh vo voszklīknovenii, Hoszpogy vo hlasźi trubnyi. Allīluja.

Vmiszto „Vīgyichom szvit“ ī „Da īszpolnyatszźa“: Vozneszīszźa na nebesza Bozse, ī po vszej zemlī szlava tvoja.

Na Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: sztīchīrō na 6, hl. 1. Voz-sed na nebesza: Voz-sel jeszī: — Anhelī tvoī: sztr. 437 i 438. — Mīneī 3.

Szlava: (Szvjataho, ascse īmat) Ī nōnyi: hl. 2. Rodīlsza jeszī: sztr. 439. Vchod. — Szvite tīchij.

Prokīmen velīkij, hl. 7. Boh nas na nebeszī: sztr. 412.

Jektenija: Rčim vszī: Szpodobī Hoszpodī: ī procs.

Na Sztīchovnach hl. 2. podob. „Jehda ot dreva": Hlaholet īzse vszacseszkaja īszpolnyajaj ko ucsenīkom, na horu Jeleonszkuju voz-sed: Prīblīzsīsza, o druzī moī, voszchozsdenija vremja; sedse naucsīte jazōkī szlovu, jezse szlōsaszte ot hlasza mojeho. Tohda vozneszlsza jeszī vo szlavi jakozse na kolesznīči: tyimzse trepetom Aposztolī uzsaszachusza.

Vszī jazōcō voszplescsīte rukamī, voszklīknīte Bohu:

Jehda Materī szo ucsenīkī szputesesztvujuscsōm druh druhu vo Vīftaniju, Chrīszte, vozneszl jeszī ruči Tvoī vo blahoszlovenije īch, ī vnehda blahoszlovītī īch, oblak szvita ot ocsesz īch abije vzat Tya: tohda vozneszlsza jeszī vo szlavi, ī desznoszidately voīsztīnu javīlsza jeszī Otcu szpoklanyajem.

Vzōde Boh vo voszklīknovenīī:

Prijdīte, szovzōdem virniī na vōszokuju horu Jeleonszkuju, jakozse Aposztolī szovoszchogyascse: ī na vōszotu vzemse szerdca ī mōszlī, uzrīm Hoszpoda nōnyi noszīma: jemuzse blahodarno radujuscsesza vozopiīm: Szlava vozneszeniju Tvojemu, Mnohomīlosztīve.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 6. Na horach szvjatōch: sztr. 437.

Po Nōnyi otpuscsajesī: Tropar: Vozneszlsza jeszī: sztr. 439.

Negyilya 7. po Paszci,

szv. bohonosznōch Otec 318, īzse vo Nīkeī.

—=—

V Szubbotu na velīcij Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: Hl. 6. Pobidu īmijaj: — Dnesz Chrīsztosz: — Tebe Hoszpodī: sztr. 52. — Hoszpogy vozneszesza: — Hoszpodī, Tvojemu vozneszeniju: sztr. 436. — Na horach szvjatōch: sztr. 437. ī Otcem szija:

Hl. 6. podob. „Otcsajannaja“: Īz csreva rodīlsza jeszī: sztr. 276.

Kto Tvoju Szpasze rīzu razdra? sztr. 128.

Vo breh padajet hricha Arij, voznenavīgyivōj szvita vīgyitī, ī Bozsesztvennoju raszterzajetsza udīceju vnutrennīch vsze īzdatī szuscsesztvo ī dusu nuzsno, druhij Juda bōv nravom ī obrazom; no szobor īzse vo Nīkeī, Szōna Bozsija Tya propovida Hoszpoda, Otcu ī Duchu szopresztolyna.

Arij bezumnōj, preszvjatōja Trojcō preszicse jedīnonacsalije vo trī razlīcsnaja zse ī neszraszlennaja szuscsesztva; tyimzse otcō Bohonoszniī szosedsesza uszerdno, revnosztiju razzsīzajemī jakozse Theszvītyanīn Īlija, duchovnōm poszikajut mecsem sztudu naucsīvsaho chulynīka jakozse Duch viscsase.

Szlava: Taīnsztvennōja dnesz Ducha trubō: sztr. 129.

Ī nōnyi: Kto tebe ne ublazsīt: sztr. 53.

Vchod. Szvite tīchij: — Prokīmen dne. Cstenije.

Na sztīchovnyi. Hl. 6. Voszkreszenije tvoje: — Vrata szokrusīv: Tlyinija nasz: — Raszpnōjsza: sztr. 53 ī 54.

Szlava: hl. 4. Molebnuju pamjaty dnesz: sztr. 129.

Ī nōnyi: Hoszpodī, taīnsztvo jezse ot vikov: sztr. 439.

Po Nōnyi otpuscsajesī: tropar, hl. 6. Anhelszkija szīlō: sztr. 54.

Szlava: hl. 8. Preproszlavlen jeszī Chrīszte Bozse nas: sztr. 129.

nōnyi: hl. 4. Vozneszlsza jeszī: sztr. 439.

Na Utrenī.

Na Boh Hoszpogy: Anhelszkija szīlō: 2. Szlava: Preproszlavlen jeszī: Ī nōnyi: Vozneszlsźa jeszī:

1. Sźidalen, hl. 6. Hrobu otversztu: sztr. 55. — Hoszpodī, predsztojase: sztr. 55. — Szlava: Ī nōnyi: Blahoszlovennuju narekij: sztr. 54.

2. Sźidalen. Zsīvot vo hrobi: sztr. 55.

Volnoju tvojeju szmertiju zsīvot bezszmertnōj obritochom, vszeszīlyne jedīne vszich Szpasze! Tō bo vo csesztnom tvojem vosztaniī vsźa vozzval jeszī, razrusīvōj adovu pobidu ī szmertī zsalo.

Szlava: Ī nōnyi: Bohorodīce Gyivo, molī: sztr. 55.

Po Neporocsnōch: Anhelszkij szobor: Ūpakoj ī procs. hl. 6. sztr. 55. — Jevanh. ot Joanna zacs. 66.

Na Kanonyich, hl. 6. Jako po szuchu: sztr. 56. — takozsde hl. 5. Szpaszītelyu Bohu: sztr. 434.

Katavaszija, hl. 4. Bozsesztvennōm: zrī na Szosesztvije szv. Ducha.

Po Katavasziī 9. piszni. Szvjat Hoszpogy Boh nas. 3. Szvitīlen voszkr. Tiveriadszkoje more: sztr. 77.

Na Chvalītech sztīchīrō 4, sztr. 56 ī 57. Po szīch zse: Chvalīte jeho vo sztrunach ī orhanyich:

Hl. 6. podob.: „Vsze otlozsse“. Vsze szobravse: sztr. 129.

Vszakoje dōchanije da chvalīt Hoszpoda.

Vsze prijemse umnoje szijanije: sztr. 130.

Blahoszloven jeszī Hoszpodī Bozse otec nasīch.

Vsze szobravse pasztōrszkoje īszkusztvo: sztr. 130.

Szoberīte jemu prepodobnōja jeho

Vsze szobravse dusevnoje: sztr. 129.

Szlava: Hl. 8. Szvjatōch otec līk: sztr. 130.

Ī nōnyi: Preblahoszlovenna jeszī: sztr. 18. — Po Szlavoszloviī Tropar voszkr. ī procs.

Na Līturgiī.

Tropar, hl. 6. Anhelszkija szīlō: sztr. 54. Tropar Voznesz. Vozneszlsźa jeszī: sztr. 439. Tropar Otcem, hl. 8. Preproszlavlen jeszī: sztr. 129.

Szlava: Kondak, hl. 8. Aposztol propovidanije: sztr. 277.

Ī nōnyi: (Voznesz.) Jezse o nasz īszpolnīv szmotrenije: sztr. 442.

Prokīmen, hl. 6. Blahoszloven jeszī Hoszpodī Bozse: sztr. 277.

Ap. zacs. 44. Jevanh. ot Joanna zacs. 56.

Prīcsaszten. Chvalīte Hoszpoda szo nebesz: Druhij: Radujtesz̄a pravednīī o Hoszpogyi: pravōm podobajet pochvala. Allīluja.

Na Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: Īz csreva rodīlsz̄a: sztr. 276. — Kto tvoju Szpasze: sztr. 128. — Vo breh padajet: sztr. 444. — Ī Mīneī 3. — Szlava: Taīnsztvennōja dnesz̄: sztr. 129. Ī nōnyi: Na horach szvjatōch: sztr. 437.

Na Sztīchovnach. Vsze szobravse dusevnoje: sztr. 129. Sztīch. Blahoszloven jeszī Hoszpodī Bozse: Vsze prijemse umnoje: sztr. 130. — Sztīch. Szoberīte jemu prepodobnōja jeho. Vsze szobravse pasztōrszkoje: sztr. 130.

Szlava: hl. 3. Aposztolszkīch predanij īzvisztniī chranītelije bōszte szvjatiī Otcō: szvjatōja bo Trojcō jedīnoszuscsnoje pravoszlavno naucsīvse, Arievo chulenije szobornyi nīzlozsīszte, szo nīmzse ī Makedonia Duchoborca oblīcsīvse, oszudīszte Nesztoria, Evtīcha ī Dioszkora, Szavellia zse ī Szevīra bezhlavnaho: īchzse preleszti īszproszīte īzbavītīsz̄a nam, ī neszkvernomu nasemu zsītiju vo viri szochranītīsz̄a, molīmsz̄a.

Ī nōnyi: Hl. 6. Vzōde Boh: sztr. 439.

Po Nōnyi otpuscsajesī: Tropar̄. Preproszlavlen: sztr. 129.

Szlava: Szvjataho ascse īmaty, Ī nōnyi: Vozneszlsz̄a jeszī vo szlavi:

Negyilya Szosesztvija szv. Ducha.

—=—

Na veliďij Vecserni.

Na Hoszpodī vozzvach: sztīchīrō, hl. 1. Pjatydesz̀atnīcu prazdnujem ī Ducha prīsesztvije, ī predlozsenije obiscsanija, ī nadezsdō īszpolnenije, ī taīnsztvo jelīko, jako velīko zse ī csesztno; tyimzse vopijem Tī: Szogyitelyu vsz̀ich, Hoszpodī, szlava Tebi. 2.

Jazōkamī īnorodnōch obnovīl jeszī Chrīszte Tvoja Ucsenīkī, da tyimī Tya propovigyat bezszmertnaho Szlova ī Boha, podajuscsaho dusam nasīm veliju mīloszty.

Vsz̀a podajet Duch szvjatōj, tocsīt prorocsesztvija, szvjascsennīkī szoversajet, neknīzsnōja mudrosztī naucsī, rōbarī Bohoszlovcō pokaza, vesz̀ szobīrajet szobor cerkovnōj. Jedīnoszuscsne ī szopresztolne Otcu ī Szōnu, Utyisītelyu, szlava Tebi.

Hl. 2. Vīgyichom szvit īsztīnnōj, prijachom Ducha nebesznaho, obritochom viru īsztīnnuju, nerazgyilynoj Trojďi poklanyajemsz̀a; Ta bo nasz szpaszla jeszty. 2.

Vo Proroďich vozvisztīl jeszī nam puty szpaszenija, ī vo Aposztolyich vozszija Szpasze nas blahodaty Ducha Tvojeho; Tō jeszī Boh pervōj, Tō ī po szīch, ī vo vikī Tō jeszī Boh nas.

Vo dvorich Tvoīch voszpoju Tya Szpasza mira, ī preklony kolyina poklonyusz̀a Tvojej nepobidīmoj szīlyi, vecser, ī utro ī poludne, ī na vsz̀akoje vremja blahoszlovlyu Tya Hoszpodī.

Vo dvorich Tvoīch Hoszpodī, virniī kolyina dus ī tyilesz preklonse, voszpivajem Tya beznacsalynaho Otca, ī szobeznacsalnaho Szōna, ī szoprīsznoszuscsnaho ī preszvjataho Ducha, proszviscsajuscsaho ī oszvjascsajuscsaho dusī nasa.

Trojcu jedīnoszuscsnuju pisznoszlovīm, Otca ī Szōna szo szvjatōm Duchom: tako bo propovidasa vszī Prorocō, ī Aposztolī szo Mucsenīkī.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 8. Prijdīte lyudije, triūposztasznomu Bozsesztvu poklonīmsz̀a, Szōnu vo Otďi, szo szvjatōm Duchom; Otec bo bezlyitno rodī Szōna szoprīsznoszuscsna ī szopresztolyna, ī Duch szvjatōj bi vo Otďi, szo Szōnom proszlavlyajem: jedīna szīla, jedīno szus-

csesztvo, jedīno Bozsesztvo, Jemuzse poklanyajuscsesža vszī hlaholem: szvjatōj Bozse, vsža szogyijavōj Szōnom, szogyijsztvom szvjataho Ducha; szvjatōj kripkij, īmzse Otca poznachom, ī Duch szvjatōj prijde vo mir; szvjatōj bezszmertnōj, utyisītelynōj Duse, ot Otca īszchogyaj, ī vo Szōnyi pocsīvajaj: Trojce szvjataja, szlava Tebi.

Po: Szvite tīchij: Prokīmen dne. — Tazse Cstenije.

Na Lītiī, hl. 2. Vo Proročich: — Vo dvorich Tvoīch voszpoju Tya: — Vo dvorich Tvoīch Hoszpodī: sztr. 447.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 8. Jehda Ducha Tvojeho poszlal jeszī Hoszpodī, sžigyascsōm Aposztolom, tohda jevrejszkija gyitī zřascse (szija) uzsaszachusža uzsaszom; szlōsachu bo ja viscsajuscsa īnōmī sztrannōmī jazōkī, jakozse Duch podavase īm; nevizsdī bo szuscse umudrīsasža, ī jazōkī vo viru ulovīvse, Bozsesztvennaja vitijsztvovachu; tyimzse ī mō vopijem Tī: īzse na zemlī javlejsža, ī ot preleszti szpaszōj nasz, Hoszpodī szlava Tebi.

Na Sztīchovnach, hl. 6. Ne razumijuscse jazōcō, Hoszpodī, preszvjataho Ducha na Aposztolō Tvoja bōvsija szīlō, īzminenije jazōk pijansztvo bōtī mnyachu; mō zse utverdīvsesža ot nīch, nepresztanno szīce hlaholem: Ducha Tvojeho szvjataho ne otīmī ot nasz, molīmtīsža, Cselovikolyubcse.

Szerdce csīszto szozīzsdī vo mnyi Bozse, ī duch prav obnovī vo utrobi mojej.

Hoszpodī, szvjataho Ducha nasesztvije Aposztolō tvoja īszpolnīvseje, īnōmī jazōkī hlaholatī usztroī; tyimzse preszlavnoje nevirnōm ubo pijansztvo mnyasesža, virnōm zse chodatajsztvenno szpaszenija: jehozse szijanija ī nasz szpodobī, molīmtīsža, Cselovikolyubcse.

Ne otverzsī mene ot līca Tvojeho, ī Ducha Tvojeho szvjataho ne otīmī ot mene.

Cařu nebesznōj, Utyisītelyu, Duse īsztīnō, vezgyi szōj ī vsža īszpolnyajaj, szokrovīscse blahīch, ī zsīznī podatelyu, prijdī ī vszelīsža v nō, ī ocsīsztī nō ot vsžakija szkvernō, ī szpaszī, Blazse, dusī nasa.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 8. Jazōcō īnohda razmiszīsasža, derzosztī radī sztolpotvorenija; jazōcō zse nōnyi umudrī-

sasža, szlavō radī bohovigyinija. Tamo oszudī Boh necsesztīvōja prehrisenijem, zgyi proszvitīl jeszty Chrīsztosz rōbarī Duchom. Tohda uprazdnīsža bezhlaszije ko mucseniju, nōnyi obnovlyajetsža szohlaszije ko szpaszeniju dus nasīch.

Po Nōnyi otpuscsajesī; Tropař, hl. 8. Blahoszloven jeszī Chrīszte Bozse nas, īzse premudrō lovcō javlej, nīszposzlav īm Ducha szvjataho, ī tyimī ulovlej vszelennuju Cselovikolyubcse, szlava Tebi. 3.

Na Utrenī.

Po: Boh Hoszpogy: Tropař: Blahoszloven jeszī Chrīszte: 3.

1. Sžidalen, hl. 4. podob. „Udīvīsža Joszīf": Poprazdensztvennōj virniī, ī konecsnōj prazdnīk prazdnuīm szvitlo; szej jeszty Pjatdesžatnīca, obiscsanija īszpolnenije ī predlozsenija; vo szej bo ohny Utyisītelev sznīde na zemlyu, jako vo vīgyi jazōk, ī ucsenīkī proszvitī, ī szija nebotaīnnīkī pokaza; szvit priīde Utyisītelya, ī mir proszvitī.

2. Sžidalen, hl. tojzse. Ducha īsztocsnīk prīsed na zemlyu, vo ohnennōja rikī razgyilyajasža mōszlenno, Aposztolō orosase proszviscsaja; ī bōszty īm oblak orosajaj ohny, proszviscsajaj tyich, ī odozsgyajaj plameny; īmīzse mō prijachom blahodaty ohnem zse ī vodoju; szvit prijde Utyisītelya, ī mir proszvitī.

Chvalīte īmja Hoszpodne: sztr. 99.

Velīcsajem Tya, zsīvotdavcse Chrīszte, ī cstem vszeszvjatōj Duch Tvoj, jehozse ot Otca poszlal jeszī, bozsesztvennōm ucsenīkom Tvoīm.

Nebesza povidajut szlavu Bozsiju, tvorenije zse ruku jeho vozviscsajet tvergy. — Szlovom Hoszpodnīm nebesza utverdīsasža, ī Duchom uszt jeho vsža szīla īch. — Ohny pred nīm predīdet, ī popalīt okreszt vrahī jeho. — Poszlesī Ducha Tvojeho, ī szozīzsdutsža, ī obnovīsī līce zemlī. — Duch tvoj blahij nasztavīt mja na zemlyu pravu. — Szerdce csīszto szozīzsdī vo mnyi Bozse, ī duch prav obnovī vo utrobi mojej. — Ne otverzsī mene ot līca Tvojeho, ī Ducha Tvojeho szvjataho ne otīmī ot mene. — Hoszpogy kriposzty lyudem szvoīm daszty, Hoszpogy blahoszlovīt lyudī szvoja mīrom. — Szlava: Ī nōnyi: allīluja. — Szlava Tebi Trojce szvjataja: Otcse ī Szlove ī Duse szvjatōj: szlava Tebi Bozse.

Sžidalen, hl. 8. podob. „Povelyinnoje tajno": Po vosztaniī Chrīszte jezse ot hroba, ī jezse ko vōszotyi nebesznoj Bozsesztvennom vozneszeniī, bohovīdcem szlavu Tvoju nīzposzlal jeszī Scsedre, duch pravaho obnovīvōj ucsenīkom; tyimzse jako huszly muszīkijszkaja, vszīm voz-

hlaszīsa Bozsesztvennōm bracalom taīnsztvenno Szpasze, hlasenīja ī szmotrenije Tvoje.

Sztepenna: 1. Antīf. 4. hlasza. Ot junosztī mojeja: sztr. 104.

Prokīmen, hl. 4. Duch Tvoj blahij nasztavīt mja na zemlyu pravu.

Jevanh. ot Joanna zacs. 65.

Po Jevanhelīī (Voszkreszenije Chrīsztovo: ne hlaholem, no) abije pszalom 50. Szlava: Molītv radī szvjatōch Aposztol; Ī nōnyi: Molītv radī preszvjatōja Bohorodīcō: Tazse Sztīchīra, Hl. 6. Caru nebesznōj: sztr. 448.

Na Kanonyi Īrmoszī, hl. 7. 1. Pontom pokrō Faraona szo kolesznīcamī, szokrusajaj branī mōsceju vōszokoju; poīm jemu, jako proszlavīsza.

Hl. 4. 1. Bozsesztvennōm pokroven medlenojazōcsnōj mrakom, īzvitijsztvova bohopīszannōj zakon, tīnu bo otrasz ocsesze umnaho, vīdīt szuscsaho, ī naucsajetsza Ducha razumu, chvalya bezsesztvennōmī pisznymī.

3. Szo vōszotō szīloju ucsenīkom, Chrīszte, dondezse oblecsetesza, rekl jeszī, szīdīte vo Jeruszalīmi; az zse jako szebe utyisītelya īnoho, Ducha mojeho zse ī Otcsa poslyu, vo nemzse utverdītesza.

3. Razverze utrobō necsadsztvovavsija uzō, doszadu zse neudoboterpīmu blahocsadsztvujuscsija, jedīna molītva prorocsīcō drevle Annō, noszascsija duch szokrusen ko Szīlynomu ī Bohu razumov.

4. Szmotrajaj prorok vo poszlyidnyaja, Tvoje Chrīszte prīsesztvije, vopijase: Tvoju uszlōsach Hoszpodī szīlu, jako vsza szpasztī pomazannōja Tvoja prīsel jeszī.

4. Caru carej, jakovōj ot jakovaho, jedīn Szlove, proīz-sedōj ot Otca bezvīnovnaho, ravnomoscsnaho Tvojeho Ducha Aposztolom īsztīnno poszlal jeszī, jako blahodatelya, pojuscsōm: Szlava derzsavi Tvojej Hoszpodī.

5. Sztracha radī Tvojeho zacsatōj, Hoszpodī, vo csrevi prorokov, ī rozsdennōj na zemlī, Duch szpaszenija, Aposztolyszkaja szerdca szozīdajet csīszta, ī vo virnōch pravōj obnovlyajetsza: szvit bo ī mīr zane Tvoja povelyinija.

5. Risītelynoje ocsīscsenije hrichov, ohneduchnovennuju prijmīte Ducha roszu, o csada szvitoobraznaja cerkovnaja! nōnyi ot Sziona bo īzōde zakon, jazōkoohneobraznaja Ducha blahodaty.

6. Plavajuscsaho vo molvi zsītejszkīch: sztr. 63.

6. Ocsīscsenije nam Chrīszte, ī szpaszenije Vladōko, vozszijal jeszī ot Gyivō, da jako proroka ot zviřa morszkaho perszej Jonu, ot tlī īszchītīsī vszeho Adama vszerodna, padsaho.

7. Vo pescs ohnennuju vverzšenī prepodobniī otrocō, ohny vo roszu prelozsīsa voszpivanijem, szīce vopijuscse: Blahoszloven jeszī Hoszpodī Bozse otec nasīch.

7. Szohlasznaja voz-sumi orhanszkaja piszny, pocsītatī zlatoszotvorennōj bezdusnōj īsztukan; Utyisīteleva zse szvitonosznaja blahodaty pocsesztvujet jezse vopītī: Trojce jedīnaja, ravnoszīlnaja, beznacsalynaja, blahoszlovenna jeszī.

8. Neopalynaja ohnyu: sztr. 63.

8. Razrisajet uzō, ī orosajet plameny trīszvitlōj Bohonacsalija obraz: pojut otrocō, blahoszlovīt zse jedīnaho Szpasza ī Vszegyitelya, jako blahogyitelya, szotvorennaja vszǎcseszkaja tvaŕ.

Velīcsaj duse moja, īzse ot Otca ī Szōna īszchogyascsaho Szvjataho Ducha.

9. Ne tlyinija īszkusenijem: sztr. 63.

Velīcsaj duse moja, vo trijech līčich szuscseje jedīno Bozsesztvo.

9. Radujszǎ Carīce, materogyivsztvennaja szlavo: vszǎka bo udoboobrascsatelynaja blahohlaholīvaja uszta vītijsztvovatī, ne mohut tebe pitī dosztojno; īzumivajet zse um vszǎk, tvoje rozsdesztvo razumitī: tyimzse Tya szohlaszno szlavīm.

Szvitīlen, podob. „Nebo zvizdamī“: Vszeszvjatōj Duse, īz Otca īszchogyaj, ī Szōnom prīsedsij ko bezknīzsnōm Ucsenīkom, Tebe Boha poznavsīch szpaszī ī pomīluj vszǐch. 2.

Szlava: Ī nōnyi: Szvit Otec, szvit Szlovo, szvit ī szvjatōj Duch, īzse vo jazōčich ohnennōch Aposztolom poszlaszǎ, ī tyim veszǎ mir proszviscsajetszǎ Trojcu pocsītatī szvjatuju.

Na Chvalītech szīchov 6. hl. 4. Preszlavnaja dneszǎ vīgyisa vszī jazōcō vo hragyi Davīdovi, jehda Duch sznīde szvjatōj vo ohnennōch jazōčich, jakozse blahohlaholīvōj Luka povisztvujet; hlaholet bo: Szobrannōm ucsenīkom Chrīsztovōm, bōszty sum, jakozse noszīmu dōchaniju burnu, ī īszpolnī dom, īgyizse bjachu szigyascse: ī vszī

nacsasa hlaholatī sztrannōmī hlaholō, sztrannōmī ucseniī, sztrannōmī povelyiniī szvjatōja Trojcō. 2.

Duch szvjatōj bi ubo prīszno, ī jeszty ī budet, nīzse nacsīnajem, nīzse presztajaj, no prīszno Otcu ī Szōnu szcsīnen ī szcsīszlyajem; zsīvot, ī zsīvotvor̂aj; szvit, ī szvita podately; szamoblahij, ī īsztocsnīk blahosztōnī: īmzse Otec poznavajetsẑa, ī Szōn proszlavlyajetsẑa, ī ot vsẑich poznavajetsẑa jedīna szīla, jedīno szocsetanije, jedīno poklonenije szvjatōja Trojcō. 2.

Duch szvjatōj, szvit ī zsīvot, ī zsīvōj īsztocsnīk umnōj; Duch premudrosztī, Duch razuma, blahij, pravōj, umnōj, obladajaj, ocsīscsajaj prehrisenija: Boh ī bohotvor̂aj, ohny ot ohnya proīszchogyaj; hlaholyaj, gyijaj, razgyilyajaj darovanija; īmzse Prorocō vszī ī Bozsesztvenniī Aposztolī szo Mucsenīkī vincsasasẑa. Sztrannoje szlōsanije, sztrannoje vīgyinije! ohny razgyilyajajsẑa vo podajanije darovanij. 2.

Hl. 6. Szlava: Ī nōnyi: Car̂u nebesznōj: sztr. 448. — Po Szlavoszloviī velīkom Tropar̂ Prazdnīka.

Na Līturgiī.

Antīfon 1. Nebesza povidajut szlavu Bozsiju, tvorenije zse ruku jeho vozviscsajet tvergy.

Molītvamī Bohorodīcō Szpasze, szpaszī nasz.

Deny dnyu otrōhajet hlahol, ī noscs noscsī vozviscsajet razum.

Molītvamī Bohorodīcō:

Vo vsẑu zemlyu īzōde viscsanije īch, ī v koncō vszelennōja hlaholī īch.

Molītvamī Bohorodīcō:

Szlava: Ī nōnyi: Molītvamī Bohorodīcō:

Antīfon 2. Uszlōsīt tya Hoszpogy vo deny pecsalī, zascsītīt tya īmja Boha Jakovlya.

Szpaszī nō Utyisītelyu blahij, pojuscsōja tī: Allīluja.

Poszlet tī pomoscs ot szvjataho, ī ot Sziona zasztupīt tya.

Szpaszī nō Utyisītelyu blahij:

Daszty tī Hoszpogy po szerdcu tvojemu, ī vesẑ szovit tvoj īszpolnīt.

Szpaszī nō Utyisītelyu blahij:

Szlava: Ī nōnyi: Jedīnorodnōj Szōne:

Vchodnoje. Vozneszīsža Hoszpodī szīloju tvojeju, voszpojem ī pojem szīlō tvoja.

Tropaŕ. Blahoszloven jeszī Chrīszte Bozse nas:

Kondak, hl. 8. Jehda sznīz-sed, jažōkī razmiszī, razgyilyase jazōkī Vōsnij; jehda zse ohnennōja jazōkī razdajase, vo szojedīnenije vsža prīzva; ī szohlaszno szlavīm vszeszvjataho Ducha.

Vmiszto Trīszvjataho: Jelīcō vo Chrīszta kresztīsztesža: sztr. 410.

Prokīmen. Hl. 8. Vo vséu zemlyu īzōde viscsanije īch: sztr. 271.

Ap. zacs. 3. Jevanh. ot Joanna zacs. 27.

Vmiszto Dosztojno: Velīcsaj duse moja, ot Otca ī Szōna īszchogyascsaho szvjataho Ducha.

Prīcsaszten. Duch tvoj blahij nasztavīt mja na zemlyu pravu.

Druhij. Duchą Tvojeho szvjataho ne otīmī ot nasz, molīmtīsža, Cselovikolyubcse. Allīluja.

Na Večsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: sztīchīrō na 6, polozsenō na Chvalītech, sztr 451. ī 452. Szlava: Ī nōnyi: Caŕu nebesznōj: sztr. 448. — Vchod. Szvite tīchij:

Prokīmen, hl. 7. Kto Boh velij: sztr. 189.

Na Sztīchovnyī. Hl. 3. Nōnyi vo znamenije vsžim javi jazōcō bōsa: Judeī bo, ot nīchzse po plotī Chrīsztosz, nevirijem neduhovavse, Bozsija blahodatī otpadosa; ī Bozsesztvennaho szvita szuscsiī ot jazōkov szpodobīchomsža, utverdīvsesža szloveszō Ucsenīkov, viscsajuscsīch szlavu blahogyitelya vsžich Boha: szo nīmīzse szerdca szo kolyinamī preklonyse, viroju poklonīmsža szvjatomu Duchu, utverdīvsesža Szpaszītelem dus nasīch.

Szerdce csīszto szozīzsdī vo mnyi Bozse, ī duch prav obnovī vo utrobi mojej.

Nōnyi utyisītelynōj Duch na vsžakuju ploty īzlijasža: ot Aposztolyszkīch bo līkov nacsensij, ot tyich po prīcsasztiju virnōm blahodaty prosztre, ī uviŕajet szvoje derzsavnoje naītije, vo ohnennom vīgyi Ucsenīkom razdajaj jazōkī vo pisznopinije ī szlavu Bozsiju:

tyimzse szerdcō umno proszviscsajemī, vo viri utverdīvsesᴤa szvjatōm Duchom, molīmsᴤa szpasztīsᴤa dusam nasīm.

Ne otverzsī mene ot līca tvojeho, ī Ducha tvojeho szvjataho ne otīmī ot mene.

Nōnyi oblacsatsᴤa derzsavoju Chrīsztovoju szo vōszotō Aposztolī: obnovlyajet bo īch Utyisītely, vo nīch obnovlyajasᴤa taīnsztvennōm obnovlenījem razuma, īzse sztrannōmī hlaszō ī vōszokohlaholīvōmī propovidujuscse prīsznoszuscsnoje jeszteszivo zse ī prosztoje, triüposztasznoje pocsītatī, blahogyitelya vsᴤich Boha; tyimzse proszvitīvsesᴤa onōch ucsenymī, Otcu poklonīmsᴤa, szo Szōnom ī Duchom, molyascsesᴤa szpasztīsᴤa dusam nasīm.

Szlava: Ī nōnyi: Prijdīte lyudije: sztr. 447.

Po: Nōnyi otpuscsajesī: tropaŕ, hl. 3. Otca beznacsalna, Szōna szobeznacsalna, Ducha szoprīsznoszuscsna, Bozsesztvo jedīno, cheruvīmszkī szlavoszlovītī derzajuscse: hlaholem: Szvjat, szvjat, szvjat jeszī Bozse, chvalīmōj vo Trojci, pomīluj nasz.

Szlava: Ī nōnyi: Blahoszloven jeszī Chrīszte Bozse nas: sztr. 449.

Vo Ponegyilynīk szv. Ducha.

Na Utrenī.

Po: Boh Hoszpogy: Blahoszloven jeszī Chrīszte Bozse nas: 3.

1. Szᴤidalen, hl. 4. Poprazdensztvennōj virnii: sztr. 449.

2. Szᴤid. hl. 4. Ducha īsztocsnīk: sztr. 449.

Velīcsajem Tya zsīvotdavcse Chrīszte, ī cstem vszeszvjatōj Tvoj Duch, jehozse ot Otca poszlal jeszī, ī virovatī vo Trojcu Bozsesztvennuju nasz naucsīl jeszī. — Nebesza povidajut: sztr. 449.

Na Kan. Īrmoszī. Pontom pokrō: — Bozsesztvennōm: sztr. 450.

Na 9. pisznī Prīpiv prazdnīka ī Īrmosz. — Szvitīlen prazdnīka: sztr. 451.

Na Chvalītech sztīchī 4, hl. 2. Vīgyichom szvit: — Vo pro-

rocich: — Vo dvorich tvoīch voszpoju: — Vo dvorich tvoīch Hoszpodī: sztr. 447. Szlava: Ī nōnyi: Hl. 8. Jazōcō īnohda: sztr. 448.

Po Szlavoszlovii velīkom tropar Prazdnīka.

Na Līturgiī.

Antīfonō Prazdnīka. Po Vchogyi Tropar: Blahoszloven jeszī: sztr. 449.

Tropar Trojci. Hl. 3. Otca beznacsalna: sztr. 454.

Szlava: Kondak 3. Trojce jedīnoszuscsnaja ī nerazgyilynaja, jedīnīce trīüposztasznaja ī szoprīsznoszuscsnaja, tebi jako Bohu anhelszkuju piszny vopijem: Szvjat, szvjat, szvjat jeszī Bozse nas, chvalīmōj vo Trojci, pomīluj nasz.

Ī nōnyi: Jehda sznīz-sed: sztr. 453. — Trīszvjatoje.

Prokīmen. Hl. 6. Szpaszī Hoszpodī lyudī tvoja: sztr. 90.

Hl. 3. Velij Hoszpogy nas, ī velija kriposzty jeho, ī razuma jeho nyiszty csīszla.

Vmiszto Dosztojno: Velīcsaj duse moja, vo trijech: sztr. 451.

Prīcsaszten. Duch tvoj blahij: sztr. 453. Druhij. Chvalīte:

Na Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: hl. 1. podob. „Nebesznōch csīnov“: Nōnyi obnovlyajutsza jazōcō velīcsiī Bozsiīmī, īnoviscsannōmī szloveszō jako vo vīgyi ohnennom, vo uvirenije vszich szuscsīch na zemlī povidatī jasznyijse; nōnyi vo znamenije jazōkov voīsztīnu szpaszenije prīsel jeszī.

Juzse nīzposzlatī obiscsal jeszī Ucsenīkon Tvoīm, Chrīszte, szo vōszotō szīlu, īszpolnīvōj, poszōlajesī Szvjataho Tvojeho Ducha, pokazavōj nam, jako Tō jeszī īsztīna, ī na Tya upovajuscsiī Blazse, voīsztīnu ne poszramlyajutsza.

Predobiscsanije īszpolnīvōj, Tvojeho Utyisītelya, jako vo ohnennōch jazōcich, poszlal jeszī miru, vszich hrichī Bozsesztvennōm ohnem popalītī, ī datī nam jezse ko Nemu obscsenije īsztīnnoje, virno bohoszlovjascsīm Jeho. — (Mīneī 3.)

Szlava: Ī nōnyi: Hl. 1. Patydeszatnīcu prazdnujem: sztr. 447.

Na Sztīchovnyi, Hl. 2. podob. „Dome Efraftov": Gyilom Ucsenīkom, jakozse obiscsal jeszī Szlove, poszlal jeszī bozsesztvennaho ī szvjataho Tvojeho Ducha, ī szīch proszvitīl jeszī.

Szerdce csīszto szozīzsdī vo mnyi Bozse, ī duch prav:

Vnezapu szo nebesze Aposztolō vsźa bozsesztvennaho Utyisītelya szīla vszemudrō ī bohoszlovnō pokaza.

Ne otverzsī mene ot līca tvojeho:

Rod īnorodnōch, szlōsascse nedoumivachuszźa, jazōkī szvoīmī bozsesztvennōja Aposztolō Trojcu velīcsajuscsōja.

Szlava: Ī nōnyi: hl. 1. Jazōkamī īnorodnōch obnovīl jeszī Chrīszte Tvoja ucsenīkī, da tyimī Tya propovigyat bezszmertnaho Szlova ī Boha, podajuscsaho dusam nasīm veliju mīloszty.

Nōnyi otpuscsajesī: Trīszvjatoje, po Otcse nas: Tropar: Blahoszloven jeszī:

Negyilya vsźich Szvjatōch.

V Szubbotu na Vecsernī.

Na Hoszpodī vozzvach: Sztīchīrō hlasza 8. csetōrī: Vecsernyuju piszny: sztr. 66. Po szīch zse hl. 6. podob. „Vsze otlozsse": Duchovniī vītiī, ucsenīcō Szpaszovō, Ducha orhanī bōvse viroju, razszźijasaszźa vo koncō zemlī, csesztnoje propovidanije pravoszlavno szźijuscse: ot nīchzse prozźabosa Bozsesztvennōm zemlegyilijem ī blahodatiju Mucsenīk voīnsztva, sztraszty csesztnuju obrazujuscsa mnohoobraznōmī razdroblenīī, ranamī ī ohnem; ī szo derznovenijem molyatszźa o dusach nasīch.

Ohnem voszpalyajemī Hoszpodnī lyubve, ohny prezrisa, ī jako Bozsesztvennoje uhlije vozzsīhajemī csesztniī Mucsenīcō vo Chrīsztyi, popalīsa chvrasztnoje lesztī satanije, zvirej zse zahradīsa uszta csesztnōm prīzōvanijem; ī vo hlavō uszźikajemī, poszźikosa vraha vsźa opolcsenija; ī krovej prolīvajuscse potokī terpilīvno, cerkov napoīsa, viroju proszviscsajemu.

Szo zvirmī bravsesďa, ubīvajemī mecsem, nohotymī razterzajemī, rukamī otjemlemī, ī mucsīmī tverdiī Mucsenīcō, ohnem vescsesztvennōm nescsadno palīmī, ī probodajemī ī szosztavō szsďicajemī, preterpisa tvergyijse, upokojenije predvīgyascse buduscseje, ī netlyinnōja vincō, ī szlavu Chrīszta, Jemuzse szo derznovenijem molyatsďa o dusach nasīch.

Vo vsďich končich sztradavsōja virno Aposztolō, Mucsenīkī, Szvjascsennīkī bohomudrōja, csesztnōch zsen szvjascsennoje sztekanije, szvjascsennōmī pisznymī po dolhu voszchvalīm, jako szojedīnīsasďa nebesznōm zemniī, ī sztrasztymī bezsztrasztije blahodatiju Chrīsztovoju prijasa, ī nōnyi jako zvizdō szvitlōja ozaŕajuscse nasz, szo derznovenijem molyatsďa o dusach nasīch.

Hl. 1. Virō szohlaszijem mirszkoje torzsesztvo ot vika Bohu blahouhodīvsīch patriarchov csesztnoje ī prorokov szoszlovije, Aposztolov udobrenije, mucsenīkov szobranije posztnīkov pochvalu: vsďich Szvjatōch pamjaty duchovnyi prazdnuīm; molyat bo sďa nepresztanno, darovatīsďa mīru mirovī ī dusam nasīm velijej mīlosztī.

Prijdīte vszī virniī, Szvjatōch vsďich vszeszlavnuju pamjaty vo pszalymich, piniīch ī pisznech duchovnōch voszchvalīm: Kresztītelya Szpaszīteleva, Aposztolō, Prorokī ī Mucsenīkī, Szvjascsennonacsalynīkī, Ucsītelī zse ī Prepodobnōja, Posztnīkī ī Pravednōja, ī szvjatōch zsen boholyubnoje szobranije, csesztno ublazsajuscse szohlaszno vozopiīm: Preblahij Chrīszte Bozse nas, tyich molītvamī podazsgy mīr cerkvam Tvoīm: pobidō na vrahī Chrīsztolyubīvomu korolyu, ī dusam nasīm veliju mīloszty.

Szlava: hl. 6. Mucsenīk Bozsesztvennōj līk, cerkvī osznovanije, blahovisztiju szkoncsanije, vō gyilom Szpaszova hlaholanija īszolnīszte; vamī bo vrata adova na cerkov otverz-sajasďa zaklyucsīsďa; krove vaseja lītije īdolszkija zsertvō īzszusī, zaklanije vase porodī cerkovnoje īszpolnenije, bezplotnōch udīvīszte, Bohu vincenoszcō predsztoīťe; Jehozse nepresztanno molīte o dusach nasīch.

Hl. 8. Ī nōnyi: Caŕ nebesznōj: sztr. 67.

Prokīmen. Hoszpogy vocarīsďa: — Csteni je.

Na Sztīchovnyi sztīchīrō, zrī sztr. 67 ī 68. Voz-sel jeszī: —

Chrīszta szlavoszlovīm: — Pszalymō ī pisznymī: — O Vladōko vszích:

Szlava: hl. 6. Prijdīte virnii, dneszʹ līk szovokupīvse, blahocsesztno torzsesztvuīm, ī vszích Szvjatōch preszlavnuju ī csesztnuju pamjaty szlavno pocstīm, hlaholyuscse: Radujteszʹa Aposztolī szlavnii, prorocō ī mucsenīcō ī szvjascsennonacsalynīcō: radujteszʹa prepodobnōch szobore ī pravednōch: radujteszʹa csesztnōch zsen līcse: ī Chrīszta o miri molīte, pobidō korolyu na varvarō darovatī, ī dusam nasīm veliju mīloszty.

Ī nōnyi: Tvorec ī Īzbavītely: sztr. 54.

Po Nōnyi otpuscsajesī: tropar, Hl. 8. Szo vōszotō: sztr. 68.

Szlava: hl. 4. Īzse vo vszem miri mucsenīk Tvoīch (Hoszpodī) jako bahrʹanīceju ī vīszszom krovmī cerkov Tvoja ukraszīvsīszʹa, tyimī vopijet Tī, Chrīszte Bozse: lyudem Tvoīm scsedrotō Tvoja nīzposzlī, mīr zsītelysztvu Tvojemu daruj, ī dusam nasīm veliju mīloszty.

Ī nōnyi: Jezse ot vika utajennoje: sztr. 39.

Na Utrenī.

Na Boh Hoszpogy: Szo vōszotō sznīz-sel jeszī: sztr. 68. — Szlava: hl. 4. Īzse vo vszem miri:

Ī nōnyi: Jezse ot vika utajennoje: sztr. 39.

1. Szʹidalen: Voszkreszl jeszī: sztr. 69. — Cselovicō Szpasze: sztr. 69. Szlava. Ī nōnyi: Īzse nasz radī rozsdejszʹa: sztr. 68.

2. Szʹidalen hl. 8. Bilonoszʹaj Havriīl, szvitel predszta vo vīgyi molnii Chrīsztovu hrobu, ī kameny otvalī ot hroba, ī sztrach velij szoderzsase Tvoja sztrazsī, ī vnezapu prebōsa vszī akī mertvii. Ot hroba sztrazsej, ī kamene pecsatī usztōdīteszʹa prebezzakonnii, razumijte, jako voszkresze Chrīsztosz.

Voszkreszōj īz hroba: sztr. 69.

Szlava: Ī nōnyi: O Tebi radujetszʹa: sztr. 70.

Jevanh. ot Mafteja zacs. 116.

Na Kanonyi Īrmoszī: Koleszníceh onītelya: sztr. 70. — Takozsde: — Otverzu uszta moja: sztr. 124.

Po Katavaszii 9. pisznī. Szvjat Hoszpogy Boh nas 3. Szvitīlen: Szo ucsenīkī vzōdem: sztr. 74.

Szlava: Kresztītelya ī Predtecsu, Aposztolō, Prorokī,

Mucsenīkī, Szvjascsennonacsalynīkī zse, Posztnīkī ī Prepodobnōja, Szvjascsennomucsenīkī, kupno Boholyubīvōja zsenō, ī Anhelov csīnō dolzsno pisznymī uvjazem, molyascsesȥa, szlavu szīch polucsītī ot Chrīszta Szpasza.

Ī nōnyi: Īzse hori Proszlavlyajemōj bozsesztvennyi ot Anhelov, ot nyidr Otcsīch, Precsīsztaja, ne otsztuply neīzrecsenno, szo dolynōmī pozsīve. Tō zse szeho bōla jeszī szpaszenija chodataīca, ot csīsztōch tvoīch krovej szemu, Çsīsztaja, pacse szlova ploty zaīmodavsī. Jehozse molī, rabom tvoīm īzbavlenije datī prehrisenij.

Na Chvalītech, hl. 8. Hoszpodī, ascse ī szudīlīscsu: sztr. 71. — Tazse:

Hl. 4. podob. „Jako doblya": Szvjatōch īzse na zemlī, udīvī Hoszpogy: Toho bo ranō ī sztradanija vo plotī voszprijasa, vo szīch kraszȥascsesȥa, ī Bozsesztvennōmī udobrenymī javlenno udobȓajemī; jazse voszpoīm jako neuvjadajuscsōja cvitō, jako zvizdō neprelesztnōja cerkve, jako volynaja zakolenija.

Vozzvasa Pravednīī, ī Hoszpogy uszlōsa īch.

Szo Prorokī Aposztolī, szo Prepodobnōmī Ucsītelije, szo Szvjascsennomucsenīkī vszī Pravednīī, ī zsen posztradavseje ī lyuboviju posztīvsejesȥa Szvjatōch mnozsesztvo, ī Prepodobnōch csīnove da voszchvalyatsȥa szvjascsennōmī pisznymī, jako hornyaho carsztvija naszlyidnīcō, jako raja zsītelije.

Dīven Boh vo Szvjatōch szvoīch, Boh Īzraīlev.

Īzse zemlyu onebeszīvsiī dobrogyitelej szvitlosztiju, īzse Chrīsztovu szmerty podrazsavsiī, bezszmertija chodatajsztvennōj puty sesztvovavsiī, īzse sztrasztī cselovikov rukogyijsztvijem blahodatī ocsīsztīvsiī, īzse vo vszem miri jedīnodusno sztradalcsesztvovavsiī doblesztvennyi, da voszchvalyatsȥa Mucsenīcō.

Szlava: 1. Na horu ucsenīkom: sztr. 74. — Ī nōnyi: Preblahoszlovenna: sztr. 18.

Na Līturgiī.

Tropaȓ, hl. 8. Szo vōszotō sznīz-sel jeszī: sztr. 68.

Tropaȓ Szvjatōm hl. 4. Īzse vo vszem miri mucsenīk: sztr. 458.

Kondak, hl. 8. Jako nacsatkī jesztesztva, naszadītelyu tvarī, vszelennaja prīnoszīt tī Hoszpodī, bohonosznōja Mucsenīkī. Tyich molītvamī vo mīri hlubodi cerkov tvoju, zsītelysztvo tvoje, Bohorodīcō radī szoblyudī, Jedīne Mnohomīlosztīve.

Prokīmen, hl. 8. Pomolītesza ī vozdadīte: sztr. 90.

Ap. zacs. 330. Jevanh. ot Mafteja zacs. 38.

Prīcsaszten: Chvalīte: Druhij: Radujtesza pravednii:

Na Vecsernī.

Jako obōcsno, zrī sztr. 72.

ĪZ MĪNEĪ OBSCSIJA.

Proroku jedīnomu.

Na Vecsernī.

Sztīchīrō na „Hoszpodī vozzvach“ hl. 4. podob. „Zvannōj szvōse:“ Īzse zaŕu bohonacsalynyijsaho szijanija priīm uma csīsztotoju, ī bozsesztvennōch szlovesz provozvisztnīk ī proznamenately, ī prorok bozsesztvennōj bōv, uszta bohodvīzsīmaja javīlsźa jeszī Ducha, jazse ot neho tebi pokazujemaja propoviduja, ī szkazuja vsźim jazōkom dajemoje szpaszenije, ī carsztvije Chrīsztovo vszecsesztne (īmjarek), jehozse molī, szpasztī ī proszvitītī dusī nasa.

Īzse bohovīgyinijem szijaja dosztojno, ī prorocseszkīm predsźidatelysztvom, ī blahodatiju pocsesztvovan bohoduchnovenne (īmjarek), ī bozsesztvennaho szpodoblen blazsensztva, ko Preblahomu nōnyi derznovenijem tvoīm, ī mīlovanijem oderzsīm, molyasźa ne presztaj o jezse viroju tya voszchvalyajuscsīch, ī cstuscsīch jako blahohlaholīva, ī csesztna ī bohoprijatna, ot bid īzbavītī, ī szpasztī dusī nasa.

Tvojeho proroka (īmjarek), jako odusevlenna oblaka pokazal jeszī Bezszmertne, vodu tocsasa vo zsīzny voīsztīnu vicsnuju, poszlav szeho bohatno, ī darovav Ducha vszeszvjataho, jedīnoszuscsnaho Tebi Otcu Vszederzsītelyu, ī Szōnu Tvojemu īz Tvojeho szuscsesztva vozszijavsemu: īmzse prorecse szpaszītelynoje prīsesztvije Chrīszta Boha naseho, ī jazōkom vsźim szpaszenije provozvisztī.

Szlava: hl. 6. Prorocse, propovidnīcse Chrīsztov, presztola Velīcsesztvija nīkohdazse otsztupajesī, ī kojemuzsdo bolyascsu prīszno predsztoīsī, vo vōsnīch szluzsa, vszelennuju blahoszlovlyajesī, vsźudu proszlavlyajem, proszī ocsīscsenija dusam nasīm.

Ī nōnyi: Archanhelszkī voszpoīm: sztr. 59.

Na sztīchovnyi sztīchīrō, hlasz 2. Podoben: „Jehda ot dreva“. Obrite duchovnaja zaŕa, tvojeho uma prorocse (īmjarek) csīsztotu szijajuscsuju, jakozse zercalo, javsztvenno ī mir ozarī bohorazumija szijanijem blīsztajuscsuju, ī proobrazujuscsuju bozsesztvennōch taīn obrazō, blahodaty zse vsźim cselovikom chotyascsuju podatīsźa precsudne.

Sztīch: Tō Jerej vo vik, po csīnu melchiszedekovu.
Uszta bōv Bozsija, necsesztija gyilatelī javi oblīcsīl jeszī, szudom neīzbizsnōm, tōja oszudīv prebohate, (īmjarek) pravednōm ucsenijem poszlyiduja, ī bozsesztvennōm szudbam: tyimzse premudrōm tvoīm hlaholom vīgyascse vozvedenije blazsenne, pisznymī dosztojno voszchvalyajem tya.
Sztīch: Mojszej ī Aaron vo Jerejech jeho.
Presztolu Vladōcsnyu predsztoja, ī neīzrecsennōja ī bozsesztvennōja szlavō naszōscsajem, dobrotō zse zřa premirnōja, ī szvita napolnyajem prorocse (īmjarek) bohohlaholīve, vszřa cstuscsōja tya viroju pomīnaj, szīm dusevnoje szpaszenije, razrisenije zse szohrisenij vszřim proszřa bohoprijatne.
Szlava: hl. 1. Īmīzse voobrazsajetszřa Boh, pervōmī szvojsztvō, ī szuscsesztvennōmī ukazaniī, szīch szlavniī ī csesztniī prorocō prīcsascsenijem ī blahodatiju, vtoroje po daru prīcsascsajutszřa, proszviscsajuscsu Hoszpodu uhodnīkī szvoja szvojeju szvitlosztiju.
Ī nōnyi: Bohorodīcsen voszkresznōj: Sze īszpolnīszřa Īszaīno prorocsenije: sztr 9.
Ascse lī ne prazdnujesī, hlaholī szej Bohorodīcsen: Nebesznōch csīnov radovanije, na zemlī cselovikov kripkoje predsztatelsztvo, precsīsztaja Gyivo, szpaszī nō ko tebi prībihajuscsōja: jako na tya upovanije po Božī Bohorodīce vozlozsīchom.
Kresztobohorodīcsen: Oruzsije projde o Szōne, Gyiva hlaholase, na drevi jako vīgyi tebe obvisena, moje szerdce raszterzajetszřa Vladōko, jakozse drevle prorocse Szimeone: no voszkresznī ī proszlavī bezszmertne mateř ī rabu tvoju, molyuszřa.
Tropař, hl. 2. Proroka tvojeho (īmjarek) pamjaty Hoszpodī prazdnujuscse, tyim tya molīm: szpaszī dusī nasa.
Szlava: Ī nōnyi: Bohorodīcsen po hlaszu tropařa.

Aposztolu jedīnomu.

Sztīchīrō, hl. 8. podob. „Csto tya narecsem:“ Csto tya īmenujem aposztole? nebo lī? jako szlavu īszpovidal jeszī Bozsiju: riku lī? jako tvař napajajesī tajno; zvizdu, ozařascsuju cerkcv? csasu, pīvo szvjatoje īzlīvajuscsuju? druha

Chrīsztova blīzsnyijsaho, bezplotnōch ravnoszelynīka? Molī o szpaszeniī dus nasīch.

Szlavne bohovīdcse aposztole, ukraszīsasza tvoī nohī putem propovidī sesztvujuscsōja dobri, ī putī vsza vrazsija sztyisznyajuscsōja, sīrotoju bozsesztvennaho razuma, Szlova javlysaho debelsztvom plotī, ī ucsenīka tya preszlavna Īzbravsaho blazsenne: jehozse molī szpasztīsza dusam nasīm.

Voīsztīnu bohohlaholīve aposztole, poszlan bōl jeszī jako sztrila ot Chrīszta szvitovīdnaja, ujazvlyajuscsaja vrahī, ujazvlennōm zse dusam javsztvenno podajuscsa īszcilenije; tyimzse tya po dolhu ublazsajem, ī szvjatoje tvoje dnesz szoversajem torzsesztvo, molī szpasztīsza dusam nasīm.

Szlava: hl. 6. Īzlijasza blahodaty vo usztnach tvoīch, szlavne aposztole (īmjarek) sztr. 306.

Ī nōnyi: Kto tebe ne ublazsīt: sztr. 53. ilī

Szlava: Ī nōnyi: Tymamī, Precsīsztaja, obiscsachsza pokajanije szotvorītī o moīch szohriseniīch, no ne osztavlyajet mja lyubīmōj zol moīch obōcsaj; szeho radī tebi vopiju ī prīpadaju molyasza: Tō mja Vladōcsīce īzmī takovaho mucsītelysztva, nasztavlyajuscsī mja ko lucssōm, ī szpaszenija blīz szuscsōm.

Na sztīchovnyi sztīchīrō, hlasz, 4. Podoben: „Dal jeszī znamenije:“
Prijal jeszī aposztole nad demonō nepobidīmuju vlaszty ī szīlu, vo īmenī Chrīsztovi: nacsala tmō szīch othonītī, ī prosel jeszī zemlyu, proszviscsaja jakozse szolnce, ī vsza sztranō naucsī, pervoje szlavne Chrīsztovo propovidal jeszī, szpaszītelnoje prīsesztvije.

Sztīch: Vo vszu zemlyu īzōde viscsanije īch ī v koncō vszelennōja hlaholō īch.

Pervij blahosztī, ī jeszteszt vennomu ī prebozsesztvennomu zsītiju podobjasza: muzs bōl jeszī blah, (īmjarek) po szuscsesztvu, ī blahodatī bozsesztvennōja szōn īmenujem, pravov tvoīch, blahosztiju, ī uma csīsztotoju, Chrīsztov pokazalsza jeszī ucsenīk īszkrennij.

Sztīch: Nebesza povidajut szlavu Bozsiju, tvorenije zse ruku jeho vozviscsajet tvergy.

Orhan dobrī szosztavlen bozsesztvennōm okormlenijem, Aposztole, (īmjarek) jazōkov zvaniju tō uvirīlsza jeszī, ko poznaniju Chrīsztovu nasztavlyaja szlovesző ī gyija-

niī: ī vszа proszvitīl jeszī, īszpovidatī īsztīnnoje Īszusza bozsesztvo, szpasza dus nasīch.

Szlava: hl. 2. Osztavīv zemnaja, poszlyidoval jeszī Chrīsztu, ī znamenavsza dochnovenijem szvjataho Ducha, poszlan bōv ot neho vo jazōkī pohībsōja, obrascsatī cselovikī vo szvit bohoznanija, Aposztole, (īmjarek) ī szkoncsav podvīhī bozsesztvennōja tvojeja sztrasztī, ī muk razlīcsnōch, dusu tvoju Chrīsztu predal jeszī, toho molī vszeblazsenne, darovatī nam veliju mīloszty.

Ascse lī prazdnujesī, hlaholī Bohorodīcsen voszkresznōj: O csudesze novaho, vszich drevnīch csudesz: sztr. 23.

Ascse zse ne prazdnujesī, hlaholī Bohorodīcsen szej: Jako plodovīta maszlīna Gyiva, īzrasztī tebe Ploda zsīvotnaho plodonoszītī mirovī veliju ī bohatuju mīloszty.

Kresztobohorodīcsen: Drevu kresztnomu tya Īszusze, prīhvozsdena, zrascsī neīszkuszobracsnaja, placsuscsī hlaholase: csado szladcsajseje, pocsto osztavīl jeszī mene rozsdsuju tya jedīnu, Szvite neprīsztupnōj prebeznacsalnaho Otca, potscsīsza ī proszlavīsza, jako da szlavu polucsat bozsesztvennuju, bozsesztvennōja sztrasztī tvoja szlavjascsiī.

Tropar, hl. 3. Aposztole szvjatōj (īmjarek), molī mīlosztīvaho Boha, da prehrisenij osztavlenije podaszty dusam nasīm.

Aposztolom dvima ī mnohīm.

Sztīchīrō hl. 4. podob. „Jako doblya:“ Jako szamovīdcō ī szvīgyitelije Szlova voploscsenija, ucsenīcō prebohatiī ublazsajetesza: jako molnija bo szijajuscsiī miru javīsztesza, ī jako horō, mōszlennōja szladosztī īszkapajete, jako prīsznotekuscsōja rikī rajszkija razgyilīvsesza, jazōcseszkija cerkvī bozsesztvennōmī napojajete vodamī.

Jako lucsī blīsztajuscsiī zaramī duchovnōmī, vo mir vesz poszlanī bōszte, csudesz gyijsztvo nezavīsztno podajuscse: szluzsītelije Chrīsztovōch tajn bōvse, ī bohopīszannōja szkrīzsalī bozsija blahodatī napīszannōja bohonaucsennaho zakona szvjascsennotaīnnīcō prebohatiī.

Rōbarszkaja troszty, lyubomudrōch satanije, ī vi-

tijszkija sztruī precserta: bohomudraja ucsenija, ī blahodatnōja dohmatō, ī taīn blahīch jaszno īzlozsīvse jevanhelije, ī pīscsī prīsznoszuscsnōja prīcsasztije, ī anhelszkoje naszlazsdenije, ī prebōvajuscsuju szlavu.

Szlava: Ī nōnyi: Radujsz'a szolnce szvitozarnoje, Szolnca nezachodīmaho noszīlo, jazse szolnce vozszijavsaja nedomōszlennoje, radujsz'a ume, oblīsztaja bozsesztvennōmī szijaniī: lucsa oblīsztanija, ozar'ajuscsaja zemlī koncō, jazse voīsztīnu zlatozarnaja, vsz'a dobraja ī preneporocsnaja, jazse szvit nevecsernij virnōm oblīsztavsaja.

Īlī: Szlava: hl. 8. Tvar' proīdoszte, proszviscsse Szpaszovō ucsenīcō, ī leszty īdolszkuju jako chvrasztije popalīvse ucseniī vasīmī, jazōkī ot nerazumija hlubīnō ko bozsesztvennomu razumu ulovīvse szpaszoszte: ī nōnyi molītesz'a Chrīsztu, jako da mīlosztīv nam budet vo deny szudnōj.

Ī nōnyi: Car' nebesznōj za cselovikolyubije: sztr. 67.

Na sztīchovnyi, sztīchīrō, hlasz 6. Podoben: „Trīdnevno“: Velīkīch taīn Bozsiīch szluzsītelije bōszte bohoszlovcō, ī bohovīdcō Ucsenīcō: ī blahodaty īszcilenij priīmse, vsz'ich cselovik bolyiznī īzcilyajete.

Sztīch: Vo vsz'u zemlyu īzōde viscsanije īch, ī v koncō vszelennōja hlaholō īch.

Velīkoje prībizsīscse, ī pokrov dus nasīch, duchov lyutōch prohnanije, vō jeszte bohovīdcō Aposztolī Hoszpodnī: tyimzse vasz prīszno pocsītajem.

Sztīch: Nebesza povidajut szlavu Bozsiju, tvorenije zse ruku jeho vozviscsajet tvergy.

Ot vsz'akaho obsztojanija, ī vrezsdenija biszovszkaho, ī prehrisenija, ī zlaho plyinenija īzbavīte, viroju vasz voszchvalyajuscsīch bozsesztvenniī Aposztolī blazsenniī.

Szlava: hl. 4. Orhanō dobri szosztavlenī, bozsesztvennōm okormlenijem Aposztolī, jazōkov zvaniju vō uvirīsztesz'a, ko poznaniju Chrīsztovu nasztavlyajuscse, szloveszō ī gyijaniī: ī vsz'a proszvitīlī jeszte, īszpovidatī īsztīnnoje Īszusza bozsesztvo, szpasza dus nasīch.

Ascse prazdnujesī, hlaholī Bohorodīcsen voszkresznōj: Prīzrī na molenija tvoīch rab: sztr. 38.

Ascse lī ne prazdnujesī, hlaholī szej Bohorodīcsen: Īmuscse tya Bohorodīce upovanije ī predsztatelysztvo, vrazsiīch navit ne uboīmsz'a, jako szpaszajesī dusī nasa.

Kresztobohorodīcsen: Oruzsije, jakozse recse Szīmeon,

szerdce tvoje projde vszeszvjataja Vladōcsīce, jehda uzrila jeszī īz tebe vozszijavsaho neīzrecsennaho Szlova, ot bezzakonnō jako oszūzsdena, na kresztyi voznoszīma, octa ī zselcsī vkusajuscsa: rebra zse īszkopovajema, rukamī zse ī nohamī prīhvozsdajema: ī rōdanijem krīcsala jeszī, vopijuscse Materszkī: csto szije, csado szladkoje, novoje taīnsztvo?

Tropar̕, hl. 3. Aposztolī szvjatiī, molīte mīlosztīvaho Boha, da prehrisenij osztavlenije podaszty dusam nasīm.

Szvjatītelyu jedīnomu.

Sztīchīrō hl. 6. podob. „Vsze otlozsse:“ Vesz̕ oszvjascsen bohonoszec pokazalsz̕a jeszī, pomazanije Bozsije szvjatoje, szvjatōm Duchom oblozsen: ī szvitlo vchogya vōnu vo szvjataja szvjatōch, bohonacsalynōmī szvitlosztymī ozar̕ajem, blahodatī prīcsascsajasz̕a szvjatōch taīn, jako īsztīnnōj szvjatītely preszlaven, szo derznovenijem molyasz̕a o dusach nasīch.

Proszvitīsz̕a zsītije tvoje dobrogyitelynōmī szvitlosztymī, ī virnōja proszvitī, ī lesztī tymu razhna; īsztīnnoje bo javīlsz̕a jeszī szvitozarnoje szolnce, Szvjatītelyu preblazsenne (īmjarek): ī nōnyi vszelīlsz̕a jeszī, īgyizse szijajet szvit nevecsernij, szōn dne blahodatiju Ducha szvjataho bōv. Tyimzse tvoju bozsesztvennuju pamjaty ī szvitonosznuju csesztno szoversajuscse, prīsznopamjatne lyuboviju pocsītajem.

Um tvoj manovenijem jezse ko Bohu, bohomudre viroju udobr̕ajem, szvitel javīsz̕a vszeszlavne: vo mertvennyim tyilyi ī tlyinnyim, premudre, netlyiniju poucsīvsz̕a, prītyazsal jeszī Bezplotnōch szvitlosztī; ī sztrasztej vnyi bōv, bezsztrasztijem ukrasajasz̕a (īmjarek), otcse szvjatītelyu premudre, szvitlōj szvitīlynīcse ī molītvennīcse o cstuscsīch lyuboviju pamjaty tvoju.

Szlava: Ī nōnyi: Radujsz̕a zakona īszpolnenije, radujsz̕a chrame szvjatōja Trojcō, neviszto netlyinnaja, radujsz̕a bozsesztvennoje noszīlo vsz̕ich Car̕a, radujsz̕a ohnyu nevescsesztvennōj, jako klescsa nosz̕ascsī na rukach tvoīch uhly, novōj raju! vertohrade zatvorennōj! trapezo

bozsesztvennaja preszvitlaja! holubīce neszkvernaja! presztole Vōsnyaho! odr bozsesztvennōj mōszlennōj, juzse Duch szvjatōj oszinī.

Īlī: Szlava: hl. 8. Doblesztej tvoīch, prepodobne otcse, plod proszvitīl jeszty virnōch szerdca. Kto bo szlōsa bezmirnoje tvoje szmīrenije, terpiniju ne udīvīsz'a? ī jezse ko nīscsōm tīchosztī, ko szkorbjascsōm utyiseniju? Vsz'a boholyipno naucsīl jeszī Szvjatītelyu (īmjarek), ī nōnyi neuvjadajemōm vincem uvjazlsz'a jeszī. Molīsz'a o dusach nasīch.

Ī nōnyi: Car' nebesznōj za cselovikolyubije: sztr. 67.

Na sztīchovnyi, sztīchīrō, hl. 8. Szvjatītelyu, (īmjarek) razumnaho szvita zare, cerkovnoje szvitīlo: szvjatītelszkaja kraszoto, monaseszkaho posztnaho zsītija īsztovoje pravīlo, nam zse zasztupnīk javīlsz'a jeszī, szvobozsdaja ot hubītelya vraha dusō nasa.

Sztīch: Csesztna pred Hoszpodem szmerty Prepodobnōch jeho.

Szvjatītelyu, (īmjarek) velīkuju vlaszty ot Boha prijal jeszī, mnozsesztvo lukavōch biszov molītvoju tvojeju othnal jeszī, ī szīch ozloblenija, ot vsz'ich viroju ko tebi prītekajuscsīch.

Sztīch: Csto vozdam Hoszpodevī ot vsz'ich, jazse vozdade mī.

Szvjatītelya velīkaho (īmjarek) kako dosztojno voszpojem, csesztnaho uma, bohozarnaho szvita, oszviscsajuscsaho nasz, ī bozsesztvennōj razum podajuscsaho: taīn hlubīnnōch īszpovidatelya, szohlaszno vszī rcem: radujsz'a Otcse Otcev, (īmjarek).

Szlava: hl. 8. Tō jeszī pasztōr' dobrōj ī ucsītely teplōj, Szvjatītelyu (īmjarek), tya vszehda pochvalyajuscse vopijem: toboju Boh ukraszī cerkov szvoju, ī tyilo tvoje mnoholyitno pokrovennoje vo zemlī netlyinno javī lyudem szvoīm. Tyimzse ne presztaj molyasz'a o chvalyascsīch tya, ī cstuscsīch pamjaty tvoju, proszī osztavlenija hrichov, ī szpaszenija dusam nasīm.

Ī nōnyi: Bohorodīcsen: Beznevisztnaja Gyivo: sztr. 68.

Ascse lī ne prazdnujesī, hlaholī szej Bohororodīcsen: Vladōcsīce prijmī molītvu rab tvoīch, ī īzbavī nasz ot vsz'akija nuzsdō ī pecsalī.

Kresztobohorodīcsen: Tya vīgyascsī prīhvozsdajema na Kresztyi Īszusze, ī sztrasztī prijemlyuscsa voleju, Gyiva ī Matī tvoja, Vladōko: Uvō mnyi, vopijase, csado szlad-

koje, ranō nepravedno kako terpīsī? vracsu, īzcilīvōj cselovicseszkoje nemozsenije, ī ot tlī vsa īzbavīvōj blahoutrobijem tvoīm.

Tropar, hl. 4. Pravīlo virō ī obraz krotosztī, vozderzsanija ucsītelya, javī tya sztadu tvojemu jazse vescsej īsztīna; szeho radī sztyazsal jeszī szmīrenijem vōszokaja, nīscsetoju bohataja, otcse szvjascsennonacsalynīcse (īmjarek), molī Chrīszta Boha szpasztīsza dusam nasīm.

Szvjatītelem dvima ī mnohīm.

Sztīchīrō hl. 4. podob. „Jako doblya“: Jako zvizdō mnohoszvitlōja, na tverdī nebesznyij utverzsdenīī prechvalynīī, mir ukraszīszte vszecsesztnīī, ī szej lucsamī proszviscsajete, dohmatō blahovirija, ī jereszī tymu othonīte, Szvjatītelije. Molītesza: ot tlī ī bid īzbavītīsza, viroju tvorascsōm vszecsesztnuju pamjaty vasu.

Szijanīī duchovnōmī proszvitīvse vszelennuju, szvitodatelynaja szolnca javīsztesza, jako lucsī velyinija vo vsza koncō prosztīrajuscse, virnōch szerdca proszviscsajete, preblazsennīī, othonyascse tymu jereszej, bohonoszcō, szīloju ot Gyivō Vozszijavsaho.

Ot Chrīsztovō cerkve, preblazsenīī othnaszte mōszlennōja volkī zsezlom velyinij vasīch, ī sziju okreszt ohradīszte szlovesznoju tverdosztiju, ī predsztavīszte ju Chrīsztu cilu ī nedvīzsīmu: Jehozse molīte, ot tlī ī bid īzbavītīsza, viroju tvorascsōm vszecsesztnuju pamjaty vasu.

Szlava: Ī nōnyi: Oszuzsdenija īzbavī preszvjataja Bohoneviszto, ī lyutōch prehrisenij szmīrennuju moju dusu, ī szmertī īzminī molītvamī tvoīmī; ī daruj opravdanije ulucsītī vo deny īszpōtanija, jezse polucsīsa Szvjatōch szoborī; pokajanijem ocsīscsena mja prezsde konca pokazsī, ī szleznōmī īzlijanīī.

Īlī: Szlava: hl. 6. Cselovicō Bozsiī ī virnīī rabī, szluzsītelije Hoszpodnī, muzsije zselanija, szoszudī īzbrannīī, sztolpī ī utverzsdenije cerkve, carsztvija naszlyidnīcō, ne premolcsīte jezse o nasz vopītī ko Hoszpodu.

Ī nōnyi: Kto tebe ne ublazsīt: sztr. 53.

Na sztīchovnyi, sztīchīrō, hl. 1. Podoben: „Vszechvalnīī mucsenīcō“: Taīnnīkī duchovnōja vkupi, ī szlovesznōja trubō Bozsija,

bozsesztvennaja zercala, voszchvalīm dnesź dosztojno, Szvjatītelī bozsesztvennōja ī ohneduchnovennōja, tocsascsīch zlatōja sztruī ucsenija nam. Chrīsztovī molītesźa, darovatī dusam nasīm, mīr ī veliju mīloszty.

Sztich: Csesztna pred Hoszpodem szmerty prepodobnōch jeho.

Sztepeny virō razumom, bozsesztvennōja ī bodrōja, rikī zlatosztrujnōja, vszeszvitlōja szvitīlnīkī, Trojcseszkija pobornīkī, prijatelīscsa blabodatnaja szvjataho Ducha, sztolpō nepokolebīmōja, ī utverzsdenija cerkve, dosztojno pisznymī voszchvalīm.

Sztīch: Szvjascsennīcō tvoī oblekutsźa vo pravdu:

Duchovniī orhanī hroma bozsesztvennaho manovenija, molniī propovidanija szviscsnīcō vszezlatiī, szvitliī ī szvitonoszniī o Bozi, preblazsenniī szvjatītelije, o nasz cstuscsīch vasz Chrīszta molīte, darovatī dusam nasīm, mīr ī veliju mīloszty.

Szlava: hl. 6. Tajnōja dnesź Ducha trubō, bohonosznōja Otcō voszchvalīm, voszpivsōja poszregyi cerkve piszny szlīcsnuju bohoszlovija, Trojcu jedīnu nepreminnuju, szuscsesztvo zse ī bozsesztvo: potrebītelī jereszej, ī pravoszlavnōch pobornīkī, molyascsōjasźa vszehda Hoszpodu, pomīlovatīszźa dusam nasīm.

Ī nōnyi: Bohorodīcsen: Tvorec ī īzbavītely moj: sztr. 54.

Ascse lī ne prazdnujesī, hlaholī Bohorodīcsen szej: Bohorodīce tō jeszī loza īsztīnnaja, vozvratīvsaja nam plod zsīvota, tebi molīmszźa, molīszźa Vladōcsīce szo Szvjatītelī, pomīlovatī dusō nasa.

Kresztobohorodīcsen: Predsztojascsī drevu īnohda vo vremja raszpjatija Gyiva, ī szo gyivsztvennīkom ucsenīkom, placsuscsī vopijase: Uvō mnyi, kako sztrazsdesī, vszźich Chrīszte szōj bezsztrasztije.

Tropaŕ, hl. 4. Bozse otec nasīch. tvoŕaj prīszno sz namī po tvojej krotosztī, ne osztavī mīlosztī tvojeja o nasz, no molītvamī īch vo mīri upravī zsīvot nas.

Prepodobnomu jedīnomu.

Sztīchīrō hl. 8. podob. „Mucsenīcō Hoszpodnī;“ Prepodoben ī cseszten szvitīlynīk bozsesztvennōj ī szvitonosznōj pod szpudom zsītejszkija tolsztotō nīkohdazse szkrōvajetszźa,

no na verszi polahajet jeho vōszokīch csudesz Cselovikolyubec; toho molītvamī Chrīszte, daruj lyudem Tvoīm veliju mīloszty.

Na ralo vozlozsīl jeszī Vszecsesztne, gyilanije ruk tvoīch, gyilaja vszehda bozsesztvennaja, ī ne vozvratīlsza jeszī zra vszpjaty: no bōl jeszī upravlen vo carsztvije Chrīszta, voploscssahosza Boha, vo szpaszenije dus nasīch.

Vo lodiī tyilesznyij vozīm, krotkīmī dōchaniī krotkaho ducha, lehko presel jeszī zsītejszkuju pucsīnu, mudre! ī na bīszeri mnohocinnyim tvoja īminija prodav, ī obrit jeho, vo szebi uderzsal jeszī, blazsen bōv bozsesztvennōmī dobrotamī jeho.

Szlava: I nōnyi: Pomōslenija necsīszta, ī usztna lysztīva, gyila zse moja vsza oszkvernena: ī csto szotvoru? kako uszrascsu Szudiju? Vladōcsīce Gyivo, molī Szōna tvojeho, Zīzsdītelya ī Hoszpoda, jako da vo pokajanii prijmet duch moj, jako jedīn blahoutroben.

Īlī: Szlava: hl. 6. Jezse po obrazu szoblyud nevredīmo, um vladōku na sztrasztī pahubnōja posztnīcseszkī posztavīv, vo jezse po podobiju jako moscsno voz sel jeszī; muzseszkī bo jesztesztvo ponudīv, potscsalsza jeszī chuzsdseje pokorītī lucssemu, ī ploty porabotatī duchu: tyimzse monasesztvujuscsīch javīlsza jeszī nasztavnīk, zsītely pusztōnnōj, blahotekuscsīch obucsītely, pravīlo dobrogyitelī īzvisztnyijseje: ī nōnyi na nebeszich zercalom razrissōmsza, otcse nas (īmjarek), csīsztyi zrīsī szvjatuju Trojcu. Molīsza neszredsztvennyi, o īzse viroju ī lyuboviju cstuscsīch tya.

Ī nōnyi: Kto tebe ne ublazsīt: sztr. 53.

Na sztīchovnyi, sztichīrō, hl. 1. Podoben: Podoben: „Nebesznōch csīnov“: Naszta bohonosze, szolnca szvitlyijsī tvoj prazdnīk, ozarajet prīchogyascsōja ko tebi viroju, ī bezszmertijem oblahouchajet, ī dusam īsztocsajet īszcilenija, (īmjarek) prepodobne, molītvennīcse o dusach nasīch.

Sztīch. Csesztna pred Hoszpodem szmerty Prepodobnōch jeho.

Csuvsztvennōja sztrasztī tyilesznōja, pobidīv vozderzsanija brozdamī, csudogyivsztvennīcse, (īmjarek) ī revnosztī bezplotnōch na zemlī pokazav, vsza plotszkaja zselanija duchu povīnul jeszī, tyim nōnyi vo nebesznōch szeleniīch vodvorajasza, molī o dusach nasīch.

Sztīch: Blazsen muzs bojajsźa Hoszpoda, vo zapovidech jeho voszchoscset źilo.

Blazsenne (īmjarek), osznovanije polozsīv dobrogyitelī, drevnyaho cselovika szovleklsźa jeszī szo pochotymī, ī vo Chrīszta obleklsźa jeszī voīsztīnnu: tyim ī oblīcsīl jeszī Prepodobne, mnohaja vrazsija opolcsenija, nasztavnīk monachov bōv: molī szpasztīsźa dusam nasīm.

Szlava: hl. 8. Monachov mnozsesztva nasztavnīka tya pocsītajem Otcse nas (īmjarek), tvojeju bo sztezeju voīsztīnnu pravochodītī poznachom: blazsen jeszī Chrīsztu rabotav, ī vrazsiju oblīcsīl jeszī szīlu, Anhelov szobeszīdnīcse, Prepodobnōch szoprīcsasztnīcse ī Pravednōch, sz nīmī zse molyusźa Hoszpodevī pomīlovatīsźa dusam nasīm.

Ī nōnyi: Bohorodīcsen: Beznevisztnaja Gyivo, jazse Boha: sztr. 68.

Ascse lī ne prazdnujesī, hlaholī szej Bohorodīcsen: Csīsztaja Gyivo, Szlova vrata, Boha naseho Matī, molī szpasztīsźa nam.

Kresztobohorodīcsen. Ne terplyu csado vīgyascsī tya na drevi usznuvsa, bodroszty vszīm podajuscsaho: jako da drevle presztuplenija plodom, sznom pohībelnōm usznuvsōm, bozsesztvennuju ī szpaszītelnuju bodroszty podaszī, Gyiva hlaholase, placsuscse, juzse velīcsajem.

Tropar̓, hl. 8. Vo tebi otcse īzvisztno szpaszesźa jezse po obrazu: priīm bo kreszt poszlyidoval jeszī Chrīsztu, ī gyija ucsīl jeszī prezīratī ubo ploty, prechodīt bo, prīlyizsatī zse o dusī, vescsī bezszmertnyij. Tyimzse ī szo Anhelō szradujetsźa, prepodobne (īmjarek) duch tvoj.

Prepodobnōm dvima ī mnohīm.

Sztīchīrō hl. 8. podob. „O preszlavnaho csudesze". Prepodobniī otcō bohomudriī, szlyipōm dajete szvit, bolyascsōm īszcīlenije, ī chromōm zdravije, mīlosztīvno prīklonyajuscsesźa ko prīchogyascsōm viroju ko chramu vasemu ī proszźascsōm pomoscsī vaseja: zasztupnīkī bo ī predsztatelī virniī vszī obritochom, voszchvalyajuscse vasz.

Prepodobniī otcō vszecsesztniī, dobrogyitelymī vozsedse na kolesznīcu, ko Bohu vosztekoszte, pobidnōja pocseszti prijemlyuscse, ī jako mīloty nam tyilesza vasa polozsena vo hrobich, otcō, osztavīlī jeszte īsztocsatī īsz-

ꙺilenija, ī prohonītī duchī lukavōja. Tyimzse blazsīm vasz, prechvalynii.

Līkom posztnīcseszkīm szocstosztesz̀a, ukrassesz̀a blazsennii posztnīcseszkīm zsītijem, ī nōnyi vo nebesznōch obītelech zsīvete veszelyascsesz̀a, īgyizse līkujut anhelī; ī szvitom bozsesztvennōm voīsztīnu obozsajemī, pomīnajte lyuboviju blazsascsīch vasz na zemlī, ī szvjatoje vase tvor̀ascsīch prazdensztvo.

Szlava: Ī nōnyi: Pomōslenija necsīszta: sztr. 470.

Īlī: Szlava: hl. 6. Prepodobnii otcō, vo vsz̀u zemlyu īzōde viscsanije īszpravlenij vasīch, tyim na nebesz̀ich obritoszte mzdu trudov vasīch demonov razrusīszte polkī, anhelov dosztīhoszte csīnō, īchzse zsītiju neporocsno porevnovaszte; derznovenije īmuscse ko Hoszpodu, mīr īszproszīte dusam nasīm.

Ī nōnyi: Kto tebe ne ublazsīt: sztr. 53.

Na sztīchovnach, sztīchīrō, hl. 4. Podoben: „Jako doblya:“ Vo Chrīszta obleksesz̀a, tlyijemaho cselovika bohomudrenno szovleksesz̀a: tyim duchovnoju blahodatiju, prīszno proszviscsajemī, jako zvizdō szvitlōja, mirovī proszijalī jeszte, molyascsesz̀a ot tlī ī bid īzbavītīsz̀a, viroju szoversajuscsōm prīszno csesztnuju pamjaty vasu.

Sztīch: Csesztna pred Hoszpoden szmerty Prepodobnōch jeho.

Nōnyi pīscsu voszprijemlyuscse, ī szvitom ohrazsdajemī, ī zsīzny vicsnuju naszlyidsztvujuscse: ko vam prībihajuscsōja ot bid īzbavīte, ī īszkusenij razlīcsnōch, ī vsz̀akaho ozloblenija, bohomudrenno ko Bohu derznovenije sztyazsavse, ī lyubov pokazujuscse voīsztīnnu Chrīsztopodobnuju.

Sztīch: Blazsen muzs bojajsz̀a Hoszpoda, vo zapovidech jeho voszchoscset z̀ilo.

Bohonoszcō vszedīvnii, Trojꙺi pobornīcō, ko mirodersīztelevu boreniju, muzseszkoju mudrosztiju opolcsīvsesz̀a, toho nīzlozsīszte tverdōmī szpletenii, ī pobidnōmī uvjazosztesz̀a vincō: szeho radī bozsesztvennuju, ī szvitonosznuju szoversajem vasu pamjaty, oszvjascsajemī blahodatiju.

Szlava: hl. 8. Prepodobnii otcō, mira kraszotō ī pīscsī vremennōja otnyud voznenavīgyivse, ī monaseszkoje zsītije pacse vozlyubse, anhelom szobesz̀idnīcō bōszte: ī szvitīlnīcō mnohoszvitlii vszelennyij, csudeszamī jakozse

vtoroje szolnce szijaszte, no o vszich nasz pomīnajte szoversajuscsīch szvjascsennuju pamjaty vasu, mō bo csada vasa, ī ovcō szlovesznōch vasīch ucsenij, vasz na pomoscs prīzōvajem, proszascse vamī prijatī mīr, ī veliju mīloszty.

Ī nōnyi, Bohorodīcsen: Beznevisztnaja Gyivo: sztr. 68.

Ascse lī ne prazdnujesī, hlaholī szej Bohorodīcsen: Az Gyivo szvjataja Bohorodīce, ko pokrovu tvojemu prībihaju, vim, jako obrascsu toboju szpaszenije: mozsesī bo csīsztaja, pomoscsī mnyi.

Kresztobohorodīcsen: Tya vīgyascsī prīhvozsdajema, na Kresztyi Īszusze, ī sztrasztī prijemlyuscse voleju, Gyiva ī Matī tvoja Vladōko: Uvō mnyi vopijase, csado szladkoje: ranō nepravedno kako terpīsī, vracsu īszcilīvōj cselovicseszkoje nemozsenije? ī ot tlī vsza īzbavīvōj blahoutrobijem tvoīm.

Tropar, hl. 4. Bozse otec nasīch: sztr. 469.

Mucsenīku jedīnomu.

Sztīchīrō hl. 1. podob. „Vszechvalynii mucsenīcō:" Szerdecsnoju pravosztiju, Boha neobīmennaho razumiv vszecsesztne, vo Toho viroval jeszī neszumnyinno, blazsenne, szoblyud neīzrecsennaja jeho povelyinija szpaszītelynaja, īzjascsnyi, premudre, posztradav terpilīvno, carsztvo voszprijal jeszī nedvīzsīmoje.

Kroviju tvojeju csesztnoju zemlyu oszvjatīl jeszī, ī szkvernōja krovī uprazdnīl jeszī, prīnoszīmōja biszom bezzakonno, ī vinec netlyinnōj prijal jeszī na verszi tvojem, vszecsesztne! tyimzse molīsza, darovatī dusam nasīm mīr ī veliju mīloszty.

Oszvjascsajemī jeszmō, tvoja szvjascsennaja borenija ī podvīhī szlavjascsiī, mucsenīcse vszecsesztne (īmjarek), īmīzse szohrazsdanīn anhelom bōl jeszī, ī vszim sztrasztoterpcem szoprīcsasztnīk. Szo nīmīzse molīsza, darovatī dusam nasīm mīr ī veliju mīloszty.

Szlava: Ī nōnyi: Uvō mnyi! csto budu, um ī dusu ī tyilo oszkvernīv prehrisenymī? csto szotvoru? kako zse īzbihu plamene neszterpīmaho, nerisīmōch uz ī vicsnōch?

No o Vszeneporocsnaja! prezsde konca molī Szōna tvojeho, podatī mī osztavlenije.

Īlī: Szlava: hl. 6, Dnesz̓ vszelennaja vsz̓a sztrasztonoszca proszviscsajetsz̓a zarˀamī, ī Bozsija cerkov cvitō ukrasajema, mucsenīcse (īmjarek) vopijet tī: Uhodnīcse Chrīsztov ī predsztatelyu teplyijsij, ne presztaj molītīsz̓a o rabich tvoīch.

Ī nōnyi: Kto tebe ne ublazsīt: sztr. 53.

Na sztīchovnyi, sztīchīrō, hl. 4. Podoben: „Jakō doblya": Mnohoobraznōmī mucseniī, lyutōj mucsītely kaznem zlōm predav kaznītī, mnohosztradalnoje ī mnohoterpilīvoje tyilo tvoje, bohomōszlenne (īmjarek), ne otverhlsz̓a jeszī Chrīszta, nī kumīrom pozserl jeszī: no terpil jeszī jako īnomu sztrazsduscsu, ozsīdaja buduscsaho vozdajanija ī bezszmertnaho bohoszlovija.

Sztīch: Pravednīk jako fīnīksz procvitet, ī jako kedr īzse vo livanyi umnozsītsz̓a.

Vozdvīzsen ī sztruzsem, ī kamenijem poszōpajem, ī zselyizom uranyajem, ī mecsem szkoncsavajem, nepreklonen prebōl jeszī, na kamenī umnyim dusu tvoju vodruzīv, ī szeho radī Anhelszkīm līkom szocsetalsz̓a jeszī, szvita nevecsernyaho szpodoblyajem.

Sztīch: Naszazsdenī vo domu Hoszpodnī, vo dvorich Boha naseho procvitut.

Īzcˀilenij darovanija, zselajuscsōm īsztocsajut szlavne tvoja moscsī, potoplyajut sztrasztī, ī neduhī, (īmjarek) ī razorˀajut lukavōch demonov sztolpō: napajajut zse virnōch szerdca prozjabajuscsaja dobrogyitelej plodō bozsesztvennōja, ī blahocsesztija razuminije.

Szlava, hl. 6. Prijdīte mucsenīkolyubcō vszī, Chrīsztova sztrasztoterpca tecsenije szoversīvsa, blahocsesztno proszlavīm (īmjarek) szlavnaho: szej bo zmijevu hlavu szokrusī, ī kroviju zemlyu oszvjatī, ot szuscsīch zgyi presztavīsz̓a ko vicsnōm zsīlīscsem: ī ot vszederzsītelnōja rukī podvīhov pocseszty prijat, proszīt ocsīscsenija dusam nasīm, ī velija mīlosztī.

Ī nōnyi: Bohorodīcsen: Bohorodīce tō jeszī loza īsztīnnaja: sztr. 469.

Kresztobohorodīcsen: Precsīsztaja jako vīgyi na kresztyi povisena, placsuscsī vopijase materszkī: Bozse moj, szladcsajseje csado moje, kako terpīsī sztraszty ponosznuju?

Tropar̂, hl. 4. Mucsenīk tvoj Hoszpodī (īmjarek), vo sztradaniī szvojem vinec prijat netlyinnōj, ot tebe Boha naseho; īmija bo kriposzty tvoju, mucsītelej nīzlozsī, szokrusī ī demonov nemoscsnōja derzosztī. Toho molītvamī szpaszī dusī nasa.

Mucsenīkom dvima ī mnohīm.

Sztīchīrō hl. 4. podob. „Jako doblya“: Proszvitīvsesz̓a Duchom szvjatōm, prechvalyniī, na miroderzsca opolcsīsztesz̓a, ī koznī jeho muzseszkī pobidīszte, poszobijem Bozsiīm, na neho podvīhsesz̓a; tyim dnesz̓ preszvitluju vasu pamjaty szoversajuscse, po dolhu chvalamī vase pocsītajem sztradanije.

Ranam predavsesz̓a ī mukam, szvjatiī, nepreklonnī premudrosztiju prebōszte: jako szviscsō razzsehsesz̓a teplotoju duchovnoju, proszvitīszte szerdca virnōch blahodatiju; tyimzse vsz̓acseszkij rod ī vozraszt prazdnujet szvjatuju vasu pamjaty, pisznymī szlavjascse Hoszpoda.

Szvitlosztiju, mucsenīcō, csudesz vasīch vsz̓u proszvitīszte tvar̂, othnavse mhlu sztrasztej ī szkorbej ot prītekajuscsīch ko vam ī viroju prosz̓ascsīch vaseho zasztuplenija, dobliī sztradalycō Szpaszovō! tyimzse viroju szvjatoje ī szvitonoszno vase szoversajem torzsesztvo.

Szlava: Ī nōnyi: Demonszkīmī preklonena prīlohī, ī vo rov pohībelī vverzsena, uscsedrī Vladōcsīce, ī utverdī mja na kamenī dobrogyitelej; ī navitō vrazsija razorīvsī, szpodobī mja tvorītī povelyinija tvojeho Szōna ī Boha naseho, jako da ulucsu osztavlenije vo deny szuda.

Īlī: Szlava: hl. 3. Sze koly dobro, ī koly kraszno, szamobratnaja lyubov mucsenīk tvoīch Chrīszte Bozse: īchzse bo rozsdesztvo plotszkoje bratij ne szotvorī, no bratolyubnaja vira mudrsztvovatī ī do krove naucsīla jeszty. Molītvamī īch Chrīszte Bozse, szpaszī dusī nasa.

Ī nōnyi: Kako ne dīvīmsz̓a bohomuzsnomu: sztr. 30.

Na sztīchovnyi, sztīchīrō, hl. 4. Podoben: „Jako doblya“: Jako zvizdō mnohoszvitlōja sztrasztoterpcō prechvalniī, bozsesztvennōmī szvitlosztmī, ozar̂ajete vszelennōja koncō, demonszkaho omracsenija, ī sztrasztej tletvornōch ī bid

īzīmajuscse. Tyimzse dnesž szvitloje ī szvitonosznoje, ī szvjatoje vase torzsesztvo, szosedseszža voszchvalīm szlavniī.

Sztīch: Vozzvasa pravedniī, ī Hoszpogy uszlōsa īch.

Csudniī bozsesztvenniī, premudriī sztrasztoterpcō, pisznymī szvjascsennōmī da pocstutszža: Trojcu neszozdannuju pred vrahī szvjascsenno propovidajuscse, mnohobozsnuju uhaszīsa leszty krovnōmī īzlijaniī: ī szlavu prijasa neuvjadajemuju.

Sztīch: Mnohī szkorbī pravednōm, ī ot vszžich īch īzbavīt ja Hoszpogy.

Caŕa bezzakonnaho bezzakonno povelyivajuscsaho, poklonītīszža ī csesztī prīnesztī bezszlovesznōm bohom bezdusnōm blazsenniī, mudri poszramīszte, mucsenīcō velīkoīmenītiī, ī posztradavse terpilīvno ī zakonno, vincō īszplesztoszte pobidō, o miri molyascseszža.

Szlava: hl. 6. Polk bohovincsanen nōnyi javlsīszža mucsenīk, zakolenije neporocsnoje za Chrīszta pozsrennoje uszerdno, szvjatoīzbrannoje voīnsztvo, mucsenīkolyubcō prijdīte, vszeszvjascsennuju pamjaty duchovno szoversīvse vozopiīm ko nīm: Szokrusīte szveripsztvo ahaŕan bezbozsnōch, ī īzbavīte lyudī blahocsesztnomudrennōja, molītvamī vasīmī, vszžakaho obsztojanija.

Ī nōnyi: Bohorodīcsen: Tvorec ī īzbavītely moj: sztr. 54.

Ascse lī ne prazdnujesī, hlaholī Bohorodīcsen szej: Boha īz tebe voplotīvsahoszža razumichom, Bohorodīce Gyivo: toho molī o szpaszeniī dus nasīch.

Kresztobohorodīcsen: Zŕascsī rozsdsahoszža neporocsnaja ī bohonevisztnaja, jako oszuzsdena, ī ko kresztu prīhvozsdajema, vopijase: Szlava tvojemu Szōne moj dolhoterpiniju, ī mnohomu mīloszerdiju.

Tropaŕ, hl. 1. Bolyiznymī szvjatōch, īmīzse o Tebi posztradasa, umolen budī Hoszpodī, ī vszža nasa bolyiznī īszcilī cselovikolyubcse, molīmszža.

Szvjascsennomucsenīku jedīnomu.

Sztīchīrō, hl. 1. podob. „Vszechvalyniī mucsenīcō“: Bohomudre blazsenne (īmjarek), ocservlenymī tvojeja krove szvjascsennuju tvoju ī bozsesztvennuju odezsdu ujasznīl jeszī:

ot szīlō bo blahocsesztno vo szīlu, ī ot szlavō vo szlavu presel jeszī. Ī nōnyi molīsža, darovatī dusam nasīm mīr ī veliju mīloszty.

Zsertvu pervije Bohu prīnosža bezkrovnuju, jako szvjascsennīk zakonnyijsij, jako vszeplodije ī prijatnu zsertvu tebe szamaho kroviju, jako mucsenīk īsztīnnyijsij, poszlyizsde Chrīsztu prīneszl jeszī, bohohlaholīve vszecsesztne! Jehozse molī o pojuscsīch tya.

Mucsenīk voīnsztva Chrīsztu, otcse, prīvel jeszī ucsenīī tvoīmī ī nakazanīī, ucsa ī nakazuja, ī javi obraz bohomudre tebe szamaho predlahaja. Sz nīmīzse molīsža, darovatī dusam nasīm mīr ī veliju mīloszty.

Szlava: ī nōnyi: Prehrisenij pucsīnoju oburevajem, ko tīchomu prīsztanīscsu tvojeja precsīsztōja molybō Bohorodīce prībih, vzōvaju tī: Szpaszī mja, derzsavnuju tvoju proszteršī desznīcu rabu tvojemu, Preneporocsnaja.

Īlī: Szlava: hl. 6. Szvjascsennīk zakonnyijsij, dazse do koncsīnō tvojeja bōl jeszī, blazsenne (īmjarek), szvjascsennogyijsztvuja bo bozsesztvennaja ī neīzhlaholannaja taīnsztva, krov īzlijal jeszī za Chrīszta Boha, ī zsertvu blahoprijatnu szebe prīvel jeszī. Tyim derznovenije īmija ko Nemu, prīlyizsno molīsža o viroju ī lyuboviju szoversajuscsīch tvoju precsesztnuju pamjaty, ī pocsītajuscsōm sziju, īzbavītīsža napasztej ī vszakīch bid ī obsztojanij.

Ī nōnyi: Kto tebe ne ublazsīt: sztr. 53.

Na sztīchovnach sztīchīrō szamohlasznō, hlasz 6. Kroviju obahrīv tvoju szvjascsennuju odezsdu, vsel jeszī vo szvjataja szvjatōch, szvjat tō bōv, (īmjarek) szlavne, ī javi vszehda naszlazsdajasža obozsenija, ukrasajem ī mucsenijem szijaja, ī Anhel pokazujasža csīsztyijsīmī prīcsascsenīī: tyim tya cstīm, ī lyuboviju prazdnujem, tvoje szvjascsennyijseje torzsesztvo dosztoblazsenne.

Sztīch: Pravednīk jako fīnīksz procvitet, ī jako kedr īzse vo livanyi umnozsītsža.

Zselyizom okovan, nepretknovenno sztežu sesztvoval jeszī prepodobne ko nebesznomu hradu veduscsuju, csesztnōmī ranamī, (īmjarek) vszemudre jakozse utvariju oblozsen, vo nehozse vsed jako pobidītely īsztīnnyijsij, ī mucsenīk nepobidīm, ī szvjascsennogyijsztvennīk szvjascsennyijsij, pojesī szo Anhelō pisznopinije, bozsesztven-

noje csīszto: szvjat, szvjat, szvjat, Trojce jedīnoszuscsnaja.

Sztīch: Naszazsdenī vo domu Hoszpodnī, vo dvorich Boha naseho procvitut.

Voszchodnōj sztepeny cerkov sztyazsa, szvjascsennōja tvoja podvīhī, szvjascsennomucsenīcse, (īmjarek) juzse ī chranīsī nezōblenu ī nenavītnu ot volkov derzsavnōch, propovidajuscsuju dobleszlī tvoja, ī velīcsajuscsuju tvoja sztradanija, jazse za Chrīszta zakonno posztradal jeszī blazsenne.

Szlava: hl. 4. Vo cerkov nebesznuju szvjascsenno vsel jeszī, szvjascsenno oblīvajem blazsenne kroviju, ī Trojci predsztoīsī, bohatno szijaja ottudu blīsztaniī īsztekajuscsīmī prebohate: tyimzse dnesь (īmjarek) tvoju pamjaty szvitonosznuju szoversajuscse, csuvsztvija dusī proszviscsajem.

Ī nōnyi: Bohorodīcsen: Prīzrī na molenija tvoīch rab: sztr. 38.

Ascse lī ne prazdnujesī, hlaholī szej Bohorodīcsen: Tucsamī Ducha preszvjataho precsīsztaja, moju mōszly oroszī, jazse kaplyu rozsdsaja Chrīszta, neīzcsetno, bezmirnaja bezzakonija cselovikov, scsedrotamī īzmōvsuju: īzszusī īsztocsnīk sztrasztej moīch, ī potoka mja szpodobī pīscsī zsīvōja prīszno molītvamī tvoīmī.

Kresztobohorodīcsen: Na kresztyi tya jako uzri prīhvozsdena Hoszpodī, Ahnīca ī Matī tvoja dīvlyaseszя, ī csto vīgyinije szije vzōvase, Szōne vozzselyinne, szija tī nevirnōj szobor vozdade bezzakonnōj, īzse mnohīch tvoīch csudesz naszladīvōjszя? no szlava neīzhlaholannomu szosesztviju tvojemu Vladōko.

Tropaŕ, hl. 4. Ī nravom prīcsasztnīk, ī presztolom namisztnīk Aposztolom bōv, gyijanije obril jeszī bohoduchnovenne, vo vīgyinija voszchod: szeho radī szlovo isztīnnō īszpravlyaja, ī virō radī posztradal jeszī dazse do krove, szvjascsennomucsenīcse (īmjarek), molī Chrīszta Boha szpasztīszя dusam nasīm.

Szvjascsennomucsenīkom dvima ī mnohīm.

Sztīchīrō hl. 1. podob. „Vszechvalyniī mucsenīcō": Szvjatītelyszkuju odezsdu szvitlo voīsztīnu ukraszīszte mucsenija

kroviju, ī obojudu szvitlo ukraszīvsesź̓a, szo anhelō Zīzsdītelyu predaszte, uhodnīcō szlavniī! Jehozse molīte, darovatī dusam nasīm mīr ī veliju mīloszty.

Bohoduchnovenniī orhanī voīsztīnu nam javīsztesź̓a, vozviscsajuscse neīzrecsennaja Bozsija pīszanija bozsesztvennaho, īdolszkoje bezumije oblīcsajuscse, vsź̓ich ko Chrīsztu prīvedoszte. Jehozse molīte, darovatī dusam nasīm mīr ī veliju mīloszty.

Szlovom bohorazumija, lyudī ot nevigyinija, premudriī, do konca īzbavīszte, ī prīvedoszte szpaszenō szija Szlovu vozszijavsemu, īz Otca rozsdennomu Chrīsztu Bohu nasemu. Tomu pomolītesź̓a, darovatī dusam nasīm mīr ī veliju mīloszty.

Szlava: Ī nōnyi: Gyivo vszepitaja, juzse vo tebi tajnu Mojszej prorocseszkīmī vīgyi ocsīma, kupīnu hoŕascsu ī neopalyajemu, Bozsesztva ohny proobrazova, īzse utrobu tvoju, Csīsztaja, ne opalī. Tyīmzse molīm tya, jako mateŕ Boha naseho, mīr īszproszītī mirovī ī veliju mīloszty.

Īlī: Szlava: hl. 8. Ot vremennōch kruh presedse bohozvanniī, szedmerīceju bijemī, ī sztruzsemī prechogyascse, ī vszī raszpīnajemī za Chrīszta, nī ohny zse, nī ranō, nī oruzsije, dus vasīch razszlabīsa kriposztī: ī popralī jeszte biszovszkuju kriposzty, szvjascsennomucsenīcō szlavniī! tyim molīte Chrīszta Boha, szpasztī dusī nasa.

Ī nōnyi: Caŕ nebesznōj za cselovikolyubije: sztr. 67.

Na sztīchovnyi, sztīchīrō, hl. 4. Podoben: „Jako doblya": Jako zvizdō mnohoszvitlōja mōszlenno vozszijavse na cerkovnyij tverdī, vsź̓u tvaŕ proszviscsajete, tmu prohonyajete, tmu prohonyajuscse podvīhom szvita, ī csudesz szijanmī: tyim dneszˀ veszelyascsesź̓a, szoversajem szvitonosznuju, ī szvjatuju vasu pamjaty, szvjascsennomucsenīcō szlavniī.

Sztīch: Szvjascsennīcō tvoī oblekutsź̓a vo pravdu, ī prepodobniī tvoī vozradujutsź̓a.

Aposztolom ravnocsesztniī, szvjascsennonacsalnīcō bōvse, pomōszl kupnorevnītelnōj voszprijemse, ne ubojavsesź̓a bezbozsija mucsītelszkaho szurovsztva: no muzseszkī ī kripko Szpasza propovidavse, preterpiszte mnohorazlīcsnōja zlobō: toho radī buduscsaja vozdajanija, nōnyi voszprijemlete vszemudriī.

Sztīch: Blazsen muzs bojajsź̓a Hoszpoda, vo zapovidech jeho vószchoscset źilo.

Szluzsbō prīnosz̓ascse csesztnōja vszeszīlniī, ī zsertvu neporocsnuju Vladōd̓i Chrīsztu, vszeszozszsenija szoversenna, tomu prīneszoszte szebe sztradalcseszkī szvjascsennonacsalnīcō blazsenniī: jehozse molīte, ot tlī ī bid īzbavītī, viroju szoversajuscsīch, csesztnuju pamjaty vasu.

Szlava: hl. 4. Mucsenīcō nepobidīmiī, Ierarszī prechvalniī, ī szvitīlnīcō vszemirniī, sztolpī nepoborīmiī bozsesztvennōja cerkve, ī sztepeny ucsenij, ī nasztavnīcō blahocsesztīvōch, ī potrebītelije bōszte jereszej, otcō bohomudrenniī, szvitliī nasztavnīcō dus nasīch, Anhelom szobesz̓idnīcō, ī Trojd̓i pobornīcō.

Ī nōnyi: Bohorodīcsen: Prīzrī na molenija tvoīch rab: sztr. 38.

Ascse lī ne prazdnujesī, hlaholī szej Bohorodīcsen: Szkvernō otmōj sztrasztnaho szerdca mojeho, Bohorodīce vszepitaja ī vsz̓a jazvō ī hnojenija szeho, jazse ot hricha, ocsīsztī csīsztaja: ī uma mojeho usztava neposztojanije: jako da szīlu tvoju, ī velīkoje zasztuplenije, velīcsaju okajannōj ī nepotrebnōj rab tvoj.

Kresztobohorodīcsen: Podoben: „Jako doblya“: Raszpīnajema vīgyascsī, ī vo rebra probodajema kopijem, precsīsztaja, Chrīszta cselovikolyubca, plakase vopijuscsī: Csto szije Szōne moj? csto tebi neblahodarniī lyudije vozdasa, vmiszto jazse szotvorīl jeszī dobraja īm, ī tscsīsīsz̓a bezcsadsztvovatī mja vszelyubeznyijse: dīvlyusz̓a blahoutrobne tvojemu volnomu raszpjatiju.

Tropar̓, hl. 4. Bozse otec nasīch: sztr. 469.

Prepodobnomucsenīku jedīnomu.

Sztīchīrō hl. 6. podob. „Trīdneven“: Podvīhī mudraho posztnīka, ī bolyiznī voīna Chrīsztova voszchvalyajuscse po dolhu virniī, vozopijem Hoszpodevī: toho molītvamī Chrīszte Bozse, ot vsz̓akija bidō īzbavī nasz.

Dadesz̓a tī ot Boha mnoh mīr, predoblij, bur̓u presedsu tī lyutōch, prepodobne otcse (īmjarek), nepobidīmōj voīne, ī molītvennīcse o chvalyascsīch tya.

Posztradal jeszī, mudre, zakonno, ī bōl jeszī premudr ko Bohu, jako druhij dom tō mucsenīcse, vsz̓a-

cseszkīch Szogyitelyu; ī javīlsz̓a jeszī, bohonosze, szvitīlo cerkovnoje, prepodobnōch udobrenije.

Szlava: I nōnyi: Bohorodīce Gyivo, csīsztaja, molīsz̓a Hoszpodevī, jako da molītvamī tvoīmī podaszty dusam nasīm hrichov osztavlenije, mīr ī veliju mīloszty.

Īlī: Szlava: hl. 5. Prepodobne otcse, ne dal jeszī szna tvoīm ocseszem, nī vizsdom tvoīm dremanija, dondezse dusu ī tyilo ot sztrasztej szvobodīl jeszī, ī szebe uhotoval jeszī Ducha zsīlīscse: prīsed bo Chrīsztosz szo Otcem, obītely vo tebi szotvorī. Jedīnoszuscsnōja Trojcō blahodaty priīm, velīkopropovidnīcse prepodobne, molīsz̓a o dusach nasīch.

Ī nōnyi: Vo csermnyim morī: sztr. 45.

Na sztīchovnyi, sztīchīrō, hlasz 1. Podoben: „Vszechvalynii mucsenīcō": Prechvalne (īmjarek), tvoje zsītije vozlozsīl jeszī, dobrogyitelej popecsenije, pisznoszlovijem bo virnii viroju Chrīszta pochvalyajut, tvoīmī pokar̓ajuscsesz̓a ucsenii: īmzse utverdītīsz̓a vo miri, predsztoja umolī bozsesztvennaho Ducha.

Sztīch: Csesztna pred Hoszpodem szmerty Prepodobnōch jeho.

Bohoduchnovenne mucsenīcse (īmjarek), tvoje zsītije ubo ravno anhelom, zemnōm objavīsz̓a: nebesznōm zse jako blahovonnaja zsertva, ī dobroje kadīlo tvoje īszpovidanija prīneszesz̓a, ī nōnyi molīsz̓a, darovatī dusam nasīm mīr, ī veliju mīloszty.

Sztīch: Blazsen muzs bojasz̓a Hoszpoda, vo zapovidech jeho voszchoscset z̓ilo.

Prebohatōj, (īmjarek) sztrasztej pobidītely bōv, mucsītelya pobidīl jeszī, vincenoszcem szlīkovsztvuja blazsenne, o vsz̓ich pomīnaj szoversajuscsīch tvoju pamjaty, ī nōnyi Chrīsztu molīsz̓a, darovatī dusam nasīm mīr, ī veliju mīloszty.

Szlava: hl. 4. Poszobijem duchovnōm prepodobnomucsenīcse (īmjarek), pobidīv vraha protīvnaho, jako voīn nepobidīm, oruzsijem virō tmō mōszlennōja ethiopō sz̓ikl jeszī, ī szoversīv zakon podvīh tvoīch, szo vsz̓imī sztrasztoterpcse vincsalsz̓a jeszī līkī, prepodobne ī prebohate.

Ī nōnyi: Bohorodīcsen: Prīzrī na molenija tvoīch rab sztr. 38.

Ascse lī ne prazdnujesī, hlaholī szej Bohorodīcsen: Īzbavī nasz ot nuzsd nasīch Matī Chrīszta Boha, rozsdsaja vsz̓ich

tvorca, da vszī zovem tī: Radujsža, jedīno predsztatelsztvo dus nasīch.

Kresztobohorodicsen. Podoben: „Jako doblya“: Raszpīnajema vīgyascsī, ī vo rebra probodajema kopijem, precsīsztaja Chrīszta cselovikolyubca, plakase vopijuscsī: Csto szije Szōne moj? csto tebi neblahodarniī lyudije vozdasa, vmiszto jazse szotvorīl jeszī dobraja īm: ī tscsīsīsža bezcsadsztvovatī mja vszelyubeznyijse, dīvlyusža blahoutrobne tvojemu volnomu raszpjatiju.

Tropar, hl. 8. Vo tebi otcse īzvisztno szpaszesža jezse po obrazu: priīm bo kreszt, poszlyidoval jeszī Chrīsztu, ī gyija ucsīl jeszī, prezīratī ubo ploty, prechodīt bo, prīlyizsatī zse o dusī, vescsī bezszmertnyij. Tyimzse ī szo Anhelō szradujetsža, Prepodobne (īmjarek) duch tvoj.

Prepodobnomucsenīkom dvima ī mnohīm.

Sztīchīrō hl. 8. podob. „Csto vō narecsem“: Velymī podvīzavsesža, prepodobniī, mucsītelyszkija prīlohī preterpiszte doblesztvennyi, dusō predaszte mecsem lyuboviju, vo mucsenīcseszkija ogyijasztesža vincō; anhelom szlīkujete dosztojno. Mnoha vasa terpinija, ī bolysa darovanija: molītesža o dusach nasīch.

Dobri pozsīszte szvjatiī, mucsenīcseszkīm upodoblyvsesža podvīhom, dobliī; vō bo o mukach nebrehoszte muzseszkī, posztom oszvjatīszte tyilesza, ī lyuboviju prolijaszte krovī, jako da vkupi oblecsetesža vo vincō sztradanij vasīch. Molītesža, szpasztīsža dusam nasīm.

Prepodobniī mucsenīcō Chrīsztovō, dobri podvīzasztesža, o vremennyim zsītiī nebrehse, voleju popravse plotszkuju mudroszty muzseszkī: ī tako o Chrīsztyi szkoncsavsesža, szo anhelō vodvorajetesža dosztojno. Szeho radī vasu pamjaty cstuscse, molīm: molītesža Hoszpodevī, pomīlovatīsža dusam nasīm.

Szlava: Ī nōnyi: Komu upodobīlasža jeszī okajannaja duse, ko pokajaniju nīkakozse voznīcsuscsī, ī ohnya ne uzsaszajuscsīch zlōch ozsīdajuscsaho? Vosztanī, ī jedīnu ko zasztupleniju szkoruju prīzovī, ī vozopij: Gyivo Matī!

molī tvojeho Szōna ī Boha naseho, īzbavītī mja ot szžitī lysztīvaho.

Īlī: Szlava: hl. 8. Ravnoanhelnoje zsītije pozsīvse, bolyiznymī posztnīcseszkīmī, otcō prepodobniī, vozderzsanijem tyilesza porabotīvse, pokorīszte duchovom, gyilatelī bōvse zapovidej Hoszpodnīch; īszperva podobnuju dobrotu obraza szochranīszte, ī sztradanija podvīhī ot posztnōch potov ī mucsenija szoversīvse, szuhubōmī vincō ukraszīsztesža. Prīlyizsno molīte, szpasztīsža nam.

Ī nōnyi: Car' nebesznōj za cselovikolyubije: sztr. 67.

Na szlīchovnyi, szlīchīrō hl. 8. Podoben: „Mucsenīcō tvoī Hoszpodī": Prepodobniī tvoī mucsenīcō Hoszpodī, podobjascsesža bezplotnōm, molītvamī ī vozderzsanijem sztrasztī othnasa plotszkija: ī csudogyijsztvō proszijasa, vsžich szerdca proszvitīsa, tyich molenijem, daruj lyudem tvoīm veliju mīloszty.

Sztīch: Csesztna pred Hoszpodem szmerty Prepodobnōch jeho.

Prepodobniī mucsenīcō revnoszty dobrogyitelnuju voszprijemse, arijevu jeresž ī nesztorijevu razorīsa javi, ī pravoszlavnōm pobornīcō bōvse, szlavu ot vsžich prijasa: tyich Chrīszte molītvamī, daruj lyudem tvoīm veliju mīloszty.

Sztīch: Blazsen muzs bojajsža Hoszpoda, vo zapovidech jeho voszchoscset žilo.

Zvizdō tverdī vozderzsanija javlsesža, proszvitīszte dusī monasesztvujuscsīch, ī tmu biszov othnaszte, prepodobniī mucsenīcō: tyimzse po koncsīnyi ublazsajetesža, molyascsesža szpasztīsža vszīm, tvorascsōm szvjatuju pamjaty vasu.

Szlava: hl. 6. Blazsenī jeszte prepodobniī mucsenīcō Chrīszta Boha naseho: prepodobniī ubo, jako pravdu vozlyubīszte, ī blahodaty prijaszte: mucsenīcō zse, jako mecs vasz ne otlucsī ot lyubve Chrīsztovō: ī szeho radī radujetesža, jako mžda vasa mnoha na nebeszich.

Ī nōnyi: Bohorodīcsen: Tvorec ī īzbavītely moj: sztr. 54.

Ascse lī ne prazdnujesī, hlaholī Bohorodīcsen szej: Nīktozse prītekajaj ko tebi, poszramlen ot tebe īszchodīt precsīsztaja Bohorodīce Gyivo: no proszīt blahodatī, ī prijemlet darovanije ko poleznomu proseniju.

Kresztobohorodīcsen: Vīgyascsī tya raszpīnajema Chrīszte, tebe rozsdsaja, vopījase: Csto sztrannoje jezse vīzsu

taīnsztvo Szōne moj? kako na drevi umīrajesī, plotiju povisen, zsīznī podatelyu.

Tropař, hl. 4. Bozse otec nasīch: sztr. 469.

Mucsenīcī jedīnoj.

Sztīchīrō, hl. 4. podob. „Jako doblya:" Gyivsztva dobrotamī, ī mucsenij krovmī dusu tvoju ukraszīvsī, mucsenīce szlavnaja (īmjarek), vrucsīlaszja jeszī Szozdavsemu, szochranyajuscsu tya netlyinnu vo vik īsztīnno, o szem līkovsztvujuscsī, szo voīnsztvō archanhel ī anhel, aposztol, prorok ī mucsenīk līkosztojanīī, vszechvalynaja.

Ī ko koleszam prīvjazajema, ī zvirmī raszterzajema ī ohnem ī vodoju, obosztrīvsī tvoj pomōszl bozsesztvennōm Duchom, tymō nacsalynīka, tecseniī krovnōmī muzseszkī udavīla jeszī, ī vosztekla jeszī ko razumnōm csertohom, vino Zsenīchu tvojemu gyivo, prīneszsī sztradanije.

Zsenīcha Chrīszta kroviju oszvjatīvseszja prechvalynaja, tvojeju kroviju ukraszīla jeszī plotszkuju odezsdu; tyimzse obojudu proszviscssīszja prechvalynaja (īmjarek), szvitlaho szpodobīlaszja jeszī csertoha Jeho; Jehozse molī, ot tlī ī bid īzbavītīszja viroju tvorascsōm vszecsesztnuju pamjaty tvoju.

Szlava: Ī nōnyi: Jako molītvu neuszōpajuscsuju, ī molyvu prebōvajuscsuju īmuscsī Precsīsztaja ko Hoszpodu, napasztī uszpī, ī volnō ukrotī okajannōja mojeja dusī, ī vo szkorbī szuscseje szerdce moje utyisī, otrokovīce molyu tya, ī oblahodarī um moj, jako da dosztojno tya proszlavlyu.

Īlī: Szlava: hl. 6. Odesznuju Szpasza predszta gyiva, ī sztrasztoterpīca ī mucsenīca nepobidīmaja (īmjarek), ogyijanna dobrogyitelymī, ī preukrasena jeleem csīsztotō, ī kroviju sztradanija, ī vopijuscsa ko Nemu, radosztno szviscsu derzsascsī: vo vonyu müra Tvojeho tekoch Chrīszte Bozse, jako ujazvīchszja. Tvojeju lyuboviju az; ne otlucsī mene ot Tebe, zsenīse nebesznōj. Toj molītvamī nīzposzlī nam vszeszīlyne Szpasze mīlosztī tvoja.

Ī nōnyi: Kto tebe ne ublazsīt: sztr. 53.

Na sztīchovnyi, sztīchīrō, hl. 4. Podoben: „Jako doblya“: Mucsītelszkomu sataniju, ī nahlomu szurovsztvu pomōszlom szoprotīvlsīsz'a muzsemudrenno, buduscsīch predvīgyascsī naszlazsdenije bohomudrennaja, prebōvajuscseje prīszno vo vikī nepodvīzsīmo, jezse ī polucsīla jeszī: ot zemlī presztavlsīsz'a ko csertohom nebesznōm, ī līku nerazorīmomu, szlavnaja.

Sztīch: Dīven Boh vo szvjatōch szvoīch, Boh Īzraīlev:

Carsztvija blaholyipije, ī dobrotu krasznuju vīgyitī szpodobīlasz'a jeszī, zsenīcha tvojeho Chrīszta: ukrasena ranamī tverdaho tvojeho sztradanija, ī īsztocsnīku blahīch dosztojno prīblīzsīlasz'a jeszī: otonyuduzse bozsesztvennaho veszelija plod, bohatno prijala jeszī blazsennaja, ī bezszmertnuju szlavu.

Sztīch. Vo cerkvach blahoszlovīte Boha, Hoszpoda ot īsztocsnīk Īzraīlevōch.

Nī īho rabotnoje, nī szlaboszty zsenszkaja, nī hlad, nī ranī zapjasa tī, mucsenīcsesztyij tverdosztī upodobītīsz'a vszeszlavnaja, uszerdijem dusī mukī preterpila jeszī: otonyuduzse polucsīla jeszī nebesznōj csertoh, ī vincem blahodatī ukraszīlasz'a jeszī, predsztojascsī zīzsdītelyu tvojemu.

Szlava: hl. 5. Gyivsztva tvojeho kraszotō, voszchotyī car' szlavō Chrīsztosz, jako neporocsnu tya nevisztu szebi obrucsī, szovokuplenijem netlyinnōm: ībo voleju szvojeju podav dobrotyi tvojej szīlu, na vrahī zse ī sztrasztī nepobidīmu pokaza, preterpivsuju ranō horkija, ī mukī szvīripōja, szuhubōm vincem uvjaze tya, ī posztavī odesznuju szebe, jako carīcu īszpescsrennu: toho molī mucsenīce csesztnaja ī mnohosztradalnaja, (īmjarek), pivcem tvoīm szpaszenije ī zsīzny podatī, ī veliju mīloszty.

Ī nōnyi: Bohorodīcsen: Chram ī dver' jeszī: sztr. 46.

Ascse lī ne prazdnujesī, hlaholī szej Bohorodīcsen: Blazsīm tya Bohorodīce Gyivo, ī szlavīm tya virniī po dolhu: hrad nepokolebīmōj, sztyinu neoborīmuju, tverduju predsztatelnīcu, ī prībizsīscse dus nasīch.

Kresztobohorodīcsen: Zr'ascsī drevle Ahnca szvojeho, Gyiva ī vszeblazsennaja otrokovīca, na kreszt vozdvīzsena, vopijase szlez'ascsī: Uvō mnyi Szōne moj, kako umīrajesī, Boh szōj jeszteszttvom bezszmerten?

Tropar, hl. 4. Ahnīca tvoja Īszusze, (īmjarek) zovet velīīm hlaszom: Tebe zsenīse moj loblyu, ī Tebe īscsuscsī sztradalcsesztvuju, ī szraszpīnajusza, ī szpohrebajusza kresćseniju Tvojemu, ī sztrazsdu Tebe radī, jako da carsztvuju vo Tebi; ī umīraju za Tya, da ī zsīvu szo Toboju; no jako zsertvu neporocsnu prijmī mja, szo lyuboviju pozsersujusza Tebi. Toja molītvamī, jako mīlosztīv szpaszī dusī nasa.

Mucsenīcam dvima ī mnohīm.

Sztīchīrō hl. 4. podob. „Dal jeszī znamenije“: Gyivō otrokovīcō, jesztesztvennōm zakonom szvjazujemō, ī īzvisztno ukriplyajemō lyuboviju Zīzsdītelevoju, szojuz tyilesznōch razrisīsasza viroju, ī nemoscsnaho vraha muzseszkī nohama szvoīma szokrusīsa, ī pobidnoju pocsesztiju szvitozarno ukraszīsasza, ī vo nevisztnīci vszelysesza mōszlennyim, radujutsza.

Ohny preterpisa. ī mnohoobraznōja mukī ī szmertī, vszecsesztnōja, Zsenīchovu dobrotu prekrasznuju viroju īmuscse, ī razlīcsnōmī ranamī ukraszīvsesza, Szemu prīcstosasza; tyimzse vincsa īch mnohīmī darovanymī Īszusz cselovikolyubec, ī Szpasz dus nasīch.

Gyivsztvo netlyinnoje, gyivsztvo predīvnoje Chrīsztu prīneszoszte, dobrōja gyivō, nīzlozsīvse satanija preleszti bezbozsija szīloju kresztnoju, muzseszkīm umom; szeho radī vsza Chrīsztovō cerkvī prazdnujut szvjatuju vasu pamjaty, szvitonosznuju ī preszlavnuju.

Szlava: Ī nōnyi: Jako molītvu: sztr. 484.

Īlī: Szlava: hl. 8. Vszak jazōk da podvīzsītsza ko blahochvaleniju prechvalynōch mucsenīc, vszak rod ī vozraszt, vszī junosī ī gyivō, Chrīsztovō velīkomucsenīcō chvalamī vincsaīm: zakonno bo chrabrsztvovavse, ī szlaboszty zsenszkuju otverhse, mucsītelya vraha nīzlozsīsa, sztrasztoterpcseszkīch radī trudov nebesznōmī bozsesztvennōmī vincō ukraszīvsesza, proszat u Zsenīcha szvojeho ī Boha, darovatī nam veliju mīloszty.

Ī nōnyi: Car nebesznōj za cselovikolyubije: sztr. 67.

Na sztīchovnyi, sztīchīrō hl. 4. Podoben: „Jako doblya“: Szerdecsnaho racsenija, lyubvī bozsesztvennyij, ī sztradanija szojedīneniju vasemu blazsenniī, līcō Anhelsztiī īzvisztno udīvīsasža: kako muzseszkīmī szpletenii, vraha nevīdīmaho nīzlozsīvse, pobidnōja vincō, dosztojno ot dlanī zsīvonosznōja, javsztvenno prijaszte.

Sztīch: Dīven Boh vo szvjatōch szvoīch Boh Īzraīlev.

Po Chrīsztyi szkoncsavajemī, razzsennōm mudrovanijem, plameny pohaszīszte szujetnōj ī szviscsu dusevnuju neuhaszīmu szoblyudse, szovnīdoszte ko Chrīsztu vo csertoh nebesznōj: tyim vszī blahocsesztno voszpivajem sztrasztoterpīcō, szvjatuju vasu pamjaty, oszvjascsajemī blahodatiju.

Sztīch: Vo cerkvach blahoszlovīte Boha Hoszpoda ot īsztocsnīk īzraīlevōch.

Sztrasztī preterpisa mnohīch muk vszechvalniī, kripko prīsztuplyse otsžudu ko nebolyiznennomu presztavīsztesža voszprijatiju nezachodīmaho szijanija, ī szvitlyij radosztī, ī vicsnomu bozsesztvennomu naszlazsdeniju: tyim vasz ublazsajem, ī szvjatoje vase dnesž szoversajem torzsesztvo, sztrasztoterpīcō bohoposztīzsniī.

Szlava: hl. 4. Zsītija dolu vlekuscsaho, ī pīscsī naszlazsdenije, ī cvituscsuju szlavu, prechvalniī osztavlyse jako vremennu, Chrīsztu zse prīlyipīsztesža mucsenijem, dobrotoju jeho krasznoju raszpalyajemī, ī prīsztupīszte jako blahouchanniī sīpcō, ī vinccm netlyinnaho carsztva vincsasztesža, bohoīmenītiī.

Ī nōnyi: Bohorodīcsen: Prīzrī na molenija tvoīch rab: sztr. 38.

Ascse lī ne prazdnujesī, hlaholī Bohorodīcsen szej: Szviscse neuhaszīmaja, presztole pravednōj, precsīsztaja Vladōcsīce, molī szpasztīsža dusam nasīm.

Kresztobohorodīcsen: Raszpīnajema vīgyascsī, ī vo rebra probodajema kopijem, precsīsztaja Chrīszta cselovikolyubca, plakase vopijuscsī: Csto szije Szōne moj? csto tebi neblahodarniī lyudije vozdasa, vmiszto jazse szotvorīl jeszī dobraja īm? ī tscsīsīsža bezcsadsztvovatī mja vszelyubeznyijse: dīvlyusža blahoutrobne tvojemu volnomu raszpjatiju.

Tropař, hl. 4. Ahnīcō szlovesznōja Ahncu ī Pasztōřu prīvedosztesža mucsenijem ko Chrīsztu, tecsenije szkoncsavse, ī viru szoblyudse; tyimzse dnesž radosztnoju

duseju szoversajem, dosztocsudniī, szvjatuju vasu pamjaty, Chrīszta velīcsajuscse.

Prepodobnyij zsenyi jedīnyij.

Sztīchīrō, hl. 8. podob. „Mucsenīcō tvoī": Vo bolyiznech posztnīcseszkīch terpjascsī, prijala jeszī blahodaty, dusevnōja ī tyilesznōja bolyiznī ocsīscsatī, matī csesztnaja (īmjarek), ī necsīsztōja duchī prohonyatī Duchom, ī vszim szkorbjascsōm predsztatelysztvovatī; tyimzse tvoīmī molītvamī proszī īszcilenija vszim, ī velija mīlosztī.

Raka moscsej tvoīch szlyipōm prozrinije īsztocsajet, ī vszim bolyascsōm īszcilenije, prīchogyascsōm viroju, ī proszascsōm poszīscsenija tvojeho, matī prepodobnaja ī dosztocsudnaja (īmjarek): tyimzse tvoīmī molītvamī īszproszī nam veliju mīloszty.

Mīlovanije sztyazsala jeszī ko īszkrennemu, viru zse pravoszlavnuju, ī lyubov jazse ko Bohu, bohoblazsennaja csesztnaja (īmjarek): szeho radī Bozsija blahodaty Duchovnaja vo tebi, matī prepodobnaja, prepocsīla jeszty. Tyimzse tvoīmī molītvamī szochranī viroju blazsascsōja tya.

Szlava: Ī nōnyi: Tya molīm Precsīsztaja, predsztatelynīcu nasu, oderzsīmiī vo pecsalech: ne prezrī do konca pohībnutī rabom tvoīm; no uszkorī īzjatī nasz ot nasztojascsaho hnyiva ī szkorbī, o bohovmisztīmaja preszvjataja Csīsztaja! tō bo jeszī nam sztyina ī pomoscs nepoborīma.

Īlī: Szlava: hl. 2. Dusevnaja lovlenija, ī sztrasztī plotszkija, mecsem vozderzsanija poszikla jeszī, ī mōszlennaja szohrisenija molcsanijem poszta udavīla jeszī, ī sztrujamī szlez tvoīch pusztōnyu vszu napoīla jeszī, ī prozabla jeszī nam pokajanija plodō, tyimzse tvoju pamjaty, prepodobnaja, prazdnujem.

Ī nōnyi: Prejde sziny zakonnaja: sztr. 23.

Na sztīchovnyi, sztīchīrō, hlasz 1. Podoben: „Nebesznōch csīnov": Szlavō otcev voīsztīnnu vozzselavsī, szlavu netlyinnuju vozlyubīla jeszī: tyimzse otsztuplsī szladkīch, tyilo tvoje bolyiznem vszim otdala jeszī (īmjarek), ī nōnyi bolyiznej prijemlesī vozmezdije, szo Chrīsztom carsztvujuscsī.

Sztīch: Dīven Boh vo szvjatōch szvoīch Boh Īzraīlev.

Zsenīcha krasznuju dobrotu vozzselavsī, (īmjarek) Chrīszta, ī unevisztītīsza szemu tō voszchotyivsī vszimī vīdō blahīch, bolyiznymī vozderzsanija tebe ukraszīla jeszī: tyimzse nōnyi sz nīm carsztvujesī vo csertozi jeho.

Sztīch: Csesztna pred Hoszpodem szmerty Prepodobnōch jeho.

Vo prīsztanīscse bozsesztvennoje usztremīvsesza, tīcho presla jeszī volnō mirszkīch mjatezsej: ī dusī szvojeja korably vszecsesztnaja, nepohruzīm vezuscsī, ot szlasztej horesztī, tajnōch īminij īszpolny szuscsij.

Szlava: hl. 6. Vozszija dnesz szvjascsennoje tvoje torzsesztvo, szolnca szvitlyijsī, szuscsōja vo tmi dusō ozarajuscseje, mrak biszovszkij vszehda othonyajuscseje, dosztocsudnaja.

Ī nōnyi: Bohorodīcsen: Tvorec ī īzbavītely moj: sztr. 54.

Ascse lī ne prazdnujesī, hlaholī szej Bohorodīcsen: Bohorodīce tō jeszī loza īsztīnnaja, vozrasztīvsaja nam plod zsīvota, tebi molīmsza, molīsza Vladōcsīce szo szvjatōmī Aposztolō, pomīlovatī dusī nasa.

Kresztobohorodīcsen: Vīgyascsī tya raszpīnajema Chrīszte, tebe rozsdsaja, vopijase: Csto sztrannoje jezse vīzsu taīnsztvo Szōne moj? kako na drevi umīrajesī plotiju povisen, zsīznī podatelyu?

Tropar hl. 8. Vo tebi matī īzvisztno szpaszesza, jezse po obrazu: priīmsī bo kreszty, poszlyidovala jeszī Chrīsztu, ī gyijuscsī ucsīla jeszī prezīratī ubo ploty, prechodīt bo, prīlyizsatī zse o dusī, vescsī bezszmertnyij. Tyimzse ī szo Anhelō szradujetsza, prepodobnaja (īmjarek) duch tvoj.

Prepodobnōm zsenam dvima ī mnohīm.

Sztīchīrō hl. 1. podob. „Nebesznōch csīnov“: Jako bohozracsnōja lucsī szvōse szijajuscse, mōszlennōmī lucsamī proszviscsajete mir, tymu prohonyajuscse biszovszkīch lukavōch polkov; tyim szvitonosznoje ī bozsesztvennoje vase prazdensztvo prazdnujem.

Rajszkija dobrotō uzrivse, ī bohatno napītavsesza, vszecsesztnōja, netlyinnōja cvitō prozaboszte mirovī ra-

zuma bozsesztvennaho: jehozse prīcsascsajuscsesža dnesž duchovnoju lyuboviju, dusevnoje vsžako blahoplodije szogyivajem.

Monaseszkīm zsītijem ukraszīszte posztnīcseszkaja mnozsesztva, vozszijavse jako szolnce vsžim; tyimzse sz nīmī proszlavlyajetesža, precsesztnōja, naszlazsdajuscsesža szlavō Bozsesztvennōja, ī molyascsesža szpasztīsža nam.

Szlava: Ī nōnyi: Prehrisenij pucsīnoju: sztr. 477.

Īlī: Szlava: hl. 8 Vō szleznōmī īzlijanīī plotszkīch szlasztej razzsenija uhaszīvse, ī Bozsesztvennaho racsenija vozhnyiscse zselanije, vozlyubīszte Caŕa Chrīszta, ī bezsztrasztno Tomu szocsetasztesža; tyim nōnyi razumno vo csertoh vsedse, Racsītelyu za cstuscsīch vasz pomolītesža.

Ī nōnyi: Caŕ nebesznōj za cselovikolyubije: sztr. 67.

Na sztīchovnyi, sztīchīrō, hl. 4. Podoben: „Jako doblya": Tyisznōm sesztvovavse putem, nevolnennōm duchom, ko zsīvotu veduscsīm preplavajuscse: posztnīc bo vō bōszte pochvala prepodobnīī, kripko nīzlozsīszte biszovszkaja lovlenija: tyim polucsīvse, nebesznaho carsztvija naszlyidnīcō bōtī, ī nepresztajuscsōja naszlazsdajetesža kraszotō.

Sztīch: Dīven Boh vo szvjatōch szvoīch, Boh Īzraīlev.

Preszvitloje zsītije vase Anhelō udīvī, ī biszovszkaja satanija javi usztrasī: virnōch zse szobranija szvitlo ukraszī, ko nebesznomu Chrīsztovu zsīlīscsu povelyivaja sesztvovatī vszehda, jehozse molīte, ot tlī ı bid īzbavītīsža, viroju tvoŕascsōm vszecsesztnuju pamjaty vasu.

Sztīch: Csesztna pred Hoszpodem szmerty Prepodobnōch jeho.

Pinije ī pochvalu Chrīsztu prīnoszžascse, na vszak deny prepodobnōja, vo pusztōnī zsītelsztvujuscse, jedīnomu Bohu vozlozsīvse dusō ī pomōslenija, jako velīkij Mojszej vo nezachodīmaja vnīdoszte: tyim pobidīszte nevīdīmaho vraha, ī bōszte csīsztoje prijatelīscse bozsesztvennaho Ducha.

Szlava: hl. 4. Otrokovīcō vozlyubīsa nevisztnīka Hoszpoda, ī toho ucseniju pokaŕajuscsesža ī plotszkuju szlaboszty prezrivse o duszži, uszerdijem blahocsesztnōm sztrasztī uderzsasa, ī vvedosasža szo vamī prepodobnīī vo csertoh nebesznōj: vszehda veszelyascsesža.

Ī nōnyi: Bohorodīcsen: Prīzrī na molenija tvoīch rab: sztr. 38.

Ascse lī ne prazdnujesī, hlaholī szej Bohorodīcsen: Szviscse neuhaszīmaja, presztole pravednōj precsīsztaja Vladōcsīce, molī szpasztīsźa dusam nasīm.

Kresztobohorodīcsen: Ne rōdaj mene matī zŕascsī na drevi vīsźascsa tvojeho Szōna ī Boha, nad vodamī poviszīvsaho zemlyu nedeŕzsno, ī vszu tvaŕ szozdavsaho: vosztanu ho ī proszlavlyusźa, ī adova carsztva szokrusu kriposztiju, ī pohublyu toho szīlu, ī uznīkī īzbavlyu ot toho zlogyijsztva, jako blahoutroben, ī Otcu mojemu prīvedu, jako cselovikolyubec.

Tropaŕ, hl. 2. Īsztīnnomu zselaniju unevisztīvsesźa chrīsztoszlavnōja, ī vremennaho obrucsnīka otverhsesźa szovokuplenija, ī dobrogyitelynōmī podvīhī rozrasztse, na vōszotu vosztekoszte netlyinija, krasznodusnōja ī mnohobohatnōja, sztopī monasesztvujuscsīch zsen ī pravīlo. Tyimzse o nasz molīte nepresztanno, lyuboviju vasu pamjaty prazdnujuscsīch.

Prepodobnomucsenīci jedīnoj.

Sztīchīrō, hl. 8. podob. „Csto vō narecsem": Mucsenīce, sztrasztoterpīce vszechvalynaja (īmjarek), vozderzsanijem sztrasztī nīzlozsīvsī plotszkija, sztradanijem zmija umertvīla jeszī vraha, Anhelō udīvīvsī bolyiznymī tvoīmī, cselovikī obveszelīvsī sztradaniī tvoīmī, monasesztvujuscsīch udobrenije, gyivsztva szoszud, molī szpasztī ī proszvitītī dusī nasa.

Csto tya vozīmenujem, szlavnaja? gyivsztva dobrotamī nevisztu proszijavsu Chrīsztovu, dscseŕ īzbrannu vōsnyaho Jeruszalīma, szozsītelnīcu anhelov ī szobeszidnīcu, csertoha mōszlennaho naszlazsdajuscsusźa, (īmjarek) mnohosztradalynaja, monasesztvujuscsīch udobrenije, molī szpasztī ī proszvitītī dusī nasa.

Terpila jeszī zubov īszkorenenije, ruk otszicsenije ī noh ī szoszcev, oszikajema na udō ot bezzakonnōch mucsītelej, ko dobrotyi Zsenīcha vzīrajuscsī, ī bolyiznī pacse jeszteszīva terpjascsī (īmjarek) mnohosztradalynaja, neviszto Chrīsztova netlyinnaja, molī szpasztī ī proszvitītī dusī nasa.

Szlava: Ī nōnyi: Csto tvoīch dobrot csudnyije Precsīsztaja? īszďilyajesī neduhujuscsōja, ī īzbavlyajesī ot sztrasztej, ī othonyajesī boŕuscsīch bezbozsnōja prīlohī; ot bid īzbavlyajesī pojuscsōja tya, szkorbī utolyajesī molītvoju tvojeju. Radosztī lucssija Gyivo chodataj budī rabom tvoīm, molyascsīsźa szpasztī dusī nasa.

Īlī: Szlava: hl. 2. Vo hlasźi radovanija, ī vo pszalmich voszklīcanija voszpoīm prepodobnomucsenīcu (īmjarek), jako nīzlozsī na zemlyu īdolszkuju preleszty, ī szoprotīvnaho vraha muzseszkī pod nozi szvoī podlozsī; tyimzse ī szkoncsavsīsźa na nebesza vozletyi, na hlavi vinec noszascsī, ī vzōvajuscsī: Ko tebi Zsenīse moj zselaju, ī zselanija lyubov īmuscsī, po tebi ploty moju na mukī predach, da vszelyusźa ubo vo csesztnaja szelenija, īgyizse jeszty veszelyascsīchsźa zsīlīscse.

Ī nōnyi: Prejde színy zakonnaja: sztr. 23.

Na sztīchovnyi, sztīchīrō, hlasz 4. Podoben: „Dal jeszī znamenije"

Sztradanije preterpila jeszī, tvoīm borenijem szuhubo, (īmjarek) vszechvalnaja, potom vozderzsanija, mucsenija krov szmiszīvsī prepodobnaja: tyimzse ī vinec szuhub blahodately tebi darova: ko nemuzse voz-sla jeszī īszpescsrena szvitlo, jako gyiva vszeneporocsnaja, ī jako mucsenīca nepobidīmaja.

Sztīch. Dīven Boh vo szvjatōch szvoīch, Boh īzraīlev.

Dobrota tyilesze ī kraszota bozsesztvennaja dusī tvojeja sztekosasźa, jako krin proszijala jeszī vo obītelech prepodobnōch ubilena, ī krovnōmī tokī obahrena, neviszto vszeneporocsnaja, (īmjarek), tyimzse tya ī nebesznōj krasznōj prijat nevisztnīk vo csertoh nerazorīmōj, jako gyivu ī mucsenīcu.

Sztīch. Vo cerkvach blahoszlovīte Boha, Hoszpoda ot īsztocsnīk Īzraīlevōch.

Okreszt tebe prijde, (īmjarek) vszechvalynaja, īzbavlyajaj tya Anhel, ot mladensztva bo javīlasźa jeszī Hoszpoda bojascsīsźa, ī vozlozsena jako vozlozsenije csesztnoje, szoblyudenoje Vszederzsītelyu: tyimzse poprala jeszī mucsītelevo bezumije kripko, ī vosztekla jeszī ko Chrīsztu zsenīchu tvojemu.

Szlava: hl. 6. Odesznuju Szpasza predsztala jeszī gyivo sztrasztoterpīce ī mucsenīce, (īmjarek), ogyijana dobrogyitelmī, nepobizsdena, ī preukrasena jelejem csīsztotō, ī kroviju sztradanija, ī vopijuscsī ko nemu, radosztno

szviscsu derzsascsī: Vo vonyu mira tvojeho tekoch Chrīszte Bozse, jako ujazvīchsza tvojeju lyuboviju az, ne otlucsī mene zsenīse nebesznōj, toja molītvamī nīzposzlī, nam vszeszīlne Szpasze mīlosztī tvoja.

Ī nōnyi: Bohorodīcsen: Tvorec ī Īzbavītely moj: sztr. 54.

Ascse lī ne prazdnujesī, hlaholī Bohorodīcsen szej: Oko szerdca mojeho voszpuscsaju ko tebi Vladōcsīce, ne prezrī malaho mojeho vozdōchanija, vo csasz jehda szudīt Szōn tvoj miru, budī mī pokrov ī pomoscsnīca.

Kresztobohorodīcsen: Vīgyascsī tya raszpīnajema Chrīszte, tebe rozsdsaja, vopijase: Csto sztrannoje jezse vīzsu taīnsztvo Szōne moj? kako na drevi umīrajesī plotiju povisen, zsīznī podatelyu?

Tropar, hl. 4. Ahnīca Tvoja Īszusze, (īmjarek) zovet veliīm hlaszom: Tebe zsenīse moj lyublyu. ī Tebe īscsuscsī sztradalcsesztvuju, ī szraszpīnajusza, ī szpohrebajusza krescseniju Tvojemu, ī sztrazsdu Tebe radī, jako da carsztvuju vo Tebi; ī umīraju za Tya, da ī zsīvu sz Toboju; no jako zsertvu neporocsnuju prijmī mja, szo lyuboviju pozsersujusza Tebi. Toja molītvamī, jako mīlosztīv szpaszī dusī nasa.

Szvjascsennoīszpovidnīku, ī Prepodobnoīszpovidnīku.

Sztīchīrō, hl. 4. podob. „Jako doblya“: Īsztīnō vodruzsenije, ī virō utverzsdenije, ī dohmatov predlozsītelya tya znajem, blahocsesztija szohlasznīka, csīsztotō szelenije, ī prijatelīscse īzbrannoje, blahovonije ducha, ī prevelīkoje szokrovīscse ucsenij, ī osznovanije Chrīsztovō cerkve, szvjascsennojavlenne bohoduchnovenne (īmjarek).

Aposztolov prejemnīka, sztradalycev jedīnonravna, posztnīkov jedīnorevnītelya voszchvalyajem tya, ī ucsītelej pecsaty, ī bozsesztvennoje īzobrazsenije, Chrīsztova tajnovodītelya bohonosze vszechvalyne, ī bohotocsnuju riku razuminij, bezzakonnīkov ī chulynīkov mōszlī potoplyajuscsa, premudre (īmjarek).

Premudrosztī 'talant umnozsīv, prebohate, radosztī szpodobīlsza jeszī Hoszpoda tvojeho; īszpescsren blaho-

datiju Bozsesztvennaho szijanija, ī zareju mōszlenno szijaja duchovnoju: nōnyi predsztoīsī Desznīci zsīznonosznyij, ottudu lucsamī vszehda oblīsztajem, szlavne (īmjarek).

Szlava: Ī nōnyi: Szkvernu otmōj sztrasztnaho szerdca mojeho Bohorodīce vszepitaja, ī vsza jazvō ī hnojenija szeho, jazse ot hricha ocsīsztī Csīsztaja, uma mojeho usztavī neposztojanije: jako da szīlu tvoju, ī velīkoje zasztuplenije, velīcsaju okajannōj ī nepotrebnōj rab tvoj.

Īlī: Szlava: hl. 6. Īzlijasza blahodaty vo usztnach tvoīch: sztr. 306.

Ī nōnyi: Kto tebe ne ublazsīt: sztr. 53.

Na sztīchovnyi, sztīchīrō hl. 8. Podoben: „O preszlavnaho csudesze“: Otcse vszemudre, (īmjarek), cerkov Chrīsztovu ujasznīl jeszī pisznymī, bozsesztvennaja poja preszlavne, gyijsztvom otcse ducha tvoju cīvnīcu udaraja, vszepodobnyij Davīdovi podobjasza: jejuzse vozhlasaja, bozsesztvennōmī pisznymī, vsza prevlekl jdszī.

Sztīch. Csesztna pred Hoszpodem szmerty Prepodobnōch jeho.

Otcse preszlavne (īmjarek), mirszkija otsztuply mjatezsnōja molyvō, ko Chrīsztovi prītekl jeszī tīsīnyi prepodobne, uvīgyinīī bozsesztvennōch gyijanij, vszebohatōmī javi szvitlosztymī voīsztīnnu obohatīlsza jeszī, ī virnōm predal jeszī: blaholyipnīm szijaja zsītijem preblazsenne.

Sztīch. Blazsen muzs bojajsza Hoszpoda, vo zapovidech jeho vozchoscset zilo.

Prijdīte zemnorodnīī, pisznymī szvjascsennoje ī csesztnoje prepodobnaho torzsesztvo, (īmjarek) dnesz blahocsesztno voszpoīm: sze bo voīsztīnnu bozsesztvennaho szijanija szpodobīsza szvit prijatī. O neīzrecsennaho blahoszerdija tvojeho Vladōko Hoszpodī! īmzse mō poznachom, szlavītī tya preblahaho.

Szlava: hl. 8. Monachov mnozsesztvo nasztavnīka tya pocsītajem otcse nas (īmjarek), tvojeju bo sztezeju voīsztīnnu pravo chodītī poznachom: blazsen jeszī Chrīsztu rabotav, ī vrazsiju oblīcsīl jeszī szīlu, Anhelov szobeszidnīcse, prepodobnōch szoprīcsasztnīcse ī pravednōch: sz nīmīzse molīsza Hoszpodevī, pomīlovatīsza dusam nasīm.

Ī nōnyi: Bohorodīcsen: Beznevisztnaja Gyivo: sztr. 68.

Ascse lī ne prazdnujesī, hlaholī Bohorodīcsen szej: Az Gyivo szvjataja Bohorodīce, ko pokrovu tvojemu prībihaju, vim,

jako obraścsu toboju szpaszenije: mozsesī bo csīsztaja pomoscsī mnyi.

Kresztobohorodīcsen: Junīca neszkvernaja, junca vīgyascsī na drevi prīhvozsdajema voleju, rōdajuscsī zsalosztnyi, uvō mnyi vopijase: lyubīmijseje csado! csto tī szoīm vozdade bezblahodatnyij jevrejszkij, chotya mja obezcsadsztvovatī ot tebe vszelyubezne?

Tropar, hl. 8. Pravoszlavija nasztavnīcse, blahocsesztija ucsītelyu ī csīsztotō, vszelennōja szvitīlynīcse, archijerejev bohoduchnovennoje udobrenije, (īmjarek) premudre! ucsenymī tvoīmī vsza proszvitīl jeszī, divnīce duchovnaja, molī Chrīszta Boha szpasztīsza dusam nasīm.

Bezmezdnīkom ī csudotvorcem.

Sztīchīrō hl. 4. podob. „Dal jeszī znamenije:“ Vodamī duchovnōmī jako rikī navodnyajemī, ī javi napolnīvsesza, tvar napojajete bohoznamenymī, ī preszlavnōmī īszdilenij darovaniī, ī dusetlyinnōja sztrasztī īzszusajete, ī neduhī īszdilyajete, ī othonyajete duchī, bohonoszniī bezszrebrennīcō (īmjarek), molītvennīcō o dusach nasīch.

Sztrasztī bezszlovesznōja pokorse, szvjatiī, dusevnōmī szīlamī, cselovikom ī szkotom blahogyijanije podavajete, ot Chrīszta darovanijem īszcilenij obohascssesza. Tyimzse szvjascsennoje vase ī szvitonosznoje torzsesztvo szoversajuscse, proszīm ocsīscsenija dusam nasīm.

Szvjatōj chram vas, jako nebo pokazasza szvitozarnoje ī szpaszītelynoje, ī jako zvizdō csudesza szpaszītelynaja nōnyi prītyazsavse, ī jakozse szolnce szvitlo bozsesztvennōch īszdilenij gyijsztvo, (īmjarek) preblazsenne, ī (īmjarek) preszlavne, Hoszpodnī szluzsītelī, ī molītvennīcō o dusach nasīch.

Szlava: hl. 8. Kto ne udīvītsza? kto ne proszlavīt? kto ne voszpojet virno mudrōch ī preszlavnōch bezszrebrennīkov csudesza: jako ī po szvjatom īch presztavlenīī vszīm podajut prītekajuscsōm viroju, bohatno vracseva-

nije; ī csesztnōja ī szvjatōja moscsī tyich tocsat blahodaty vracsevanij. O dvojce szvjataja! o csesztnōja hlavō! o mudroszte ī szlavo ot Boha dannōja vam blahodatī! Tyimzse pisznymī zòvem blahogyitelyu Bohu, pokazavsemu tōja na vracsevanije dus ī tyilesz nasīch.

Ī nōnyi: Caŕ nebesznōj za cselovikolyubije: sztr. 67.

Na sztīchovnyi, sztīchīrō, hlasz 1. Podoben: „Nebesznōch csīnov“: Csudesz lucsamī oblīsztavse vszelennuju vsźu, szvjatiī bezmezdnīcō, preszvitliī szvitīlnīcō, nebeszī upodobīsztesźa blahodatiju, vōszokaho zsītelysztva dobrogyitelymī, zvizdō predlahajemī.

Sztīch: Szvatōm īzse szuty na zemlī jeho, udīvī Hoszpogy vsźa chotyinija szvoja vo nīch.

Dozsderodnōja oblakī preīzjacsesztvujuscsa, mnohotekuscsīmī blahodatej csudeszō, mucsenīcō Hoszpodnī, vsźu zemlyu mōszlenno napojajete, zdravaja pisznopinija Bohu prīnoszītī ponuzsdajuscsa.

Sztīch: Sze csto dobro, īlī csto kraszno? no jezse zsītī bratiī vkupi.

Īszcilyatī sztrasztī dusī ī tyilesze chītroszty ot Boha īsztīnno prijemse, mucsenīcō Hoszpodnī, prejesztesztvenno īszcilyajete vsźa, ne cselovicseszkīmī lyicsbamī vracsebnōmī no bozsesztvennōmī dochnovenymī.

Szlava: hl. 4. Īsztocsnīk īszcilenij, īmuscse szvjatiī bezszrebrennīcō (īmjarek), īszcilenija podajete vszim trebujuscsōm: jako velīcsajsīch darov szpodoblysesźa, ot prīsznotekuscsaho īsztocsnīka Szpasza Chrīszta, recse boko vam Hoszpogy, jako jedīnorevnītelem Aposztolom: Sze dach vam vlaszty nad duchī necsīsztōmī, jakozse tōja īzhonītī, īzcilītī vszak neduh, ī vszaku jazu: tyimzse vo povelyiniīch jeho dobri pozsīvse, tune prijaszte, tune podajete, vracsujucsse sztrasztī dus ī tyilesz nasīch.

Ī nōnyi: Bohorodīcsen: Prīzrī na molenija tvoīch rab: sztr. 38.

Ascse lī ne prazdnujesī, hlaholī szej Bohorodīcsen: Bohorodīce vszich carīce, pravoszlavnōch pochvalo, jeretīcsesztvujuscsīch satanija razorī, ī līca īch poszramī, ne klanyajuscsīchsźa, nīzse cstuscsīch precsīsztaja csesztnōj tvoj obraz.

Kresztobohorodīcsen. Raszpīnajema vīgyascsī, ī vo rebra probodajema kopijem, precsīsztaja, Chrīszta cselovikolyubca, plakase vopijuscsī: Csto szije Szōne moj? csto tebi neblahodarniī lyudije vozdasa, vmiszto jazse szotvorīl jeszī dobraja īm, ī tscsīsīsźa bezcsadsztvovatī mja

vszelyubeznyijse? dīvlyuszja blahoutrobne tvojemu volynomu raszpjatiju.

Tropar, hl. 8. Szvjatiī bezszrebrennīcō ī csudotvorcō (īmjarek), poszjitīte nemoscsī nasa; tune prijaszte, tune dadīte nam.

Jurodīvōm Chrīszta radī.

Sztīchīrō, hl. 8. podob. „O preszlavnaho csudesze“: Blazsenne (īmjarek), bohomudre! csīsztaja tvoja dusa, pravovirnōm szmōszlom szijajuscsī, oblīsztajuscsī dobrogyitelej szvitlosztymī, ozarajet virnōch īszpolnenije, biszovszkuju tymu othonyajuscsī; tyimzse jako prīcsasztnīka tya nevecsernyij blahodatī, ublazsajem blahocsesztno vszī, dosztocsudne!

Īmijaj dusu mīlosztīvnu, ī csīszt pomōszl, ī szerdce bodro, viru neblaznenu, ī lyubov voīsztīnu nelīcemirnu, ot zemlī presztavīlszja jeszī ko nebesznōm, ī szo līkī pravednōch vodvorajesīszja; tyimzse tya pocsītajem szvjascsennōmī pisznymī, ī blahocsesztno vszī szlavīm, dosztocsudne (īmjarek)!

Bozsesztvennōmī ucseniī ukriplyajaszja, sztrasztī plotszkija ot dusī othnal jeszī, ī szvjatyij Trojcī szelenije preocsīscsennoje bōl jeszī; tyim ko bozsesztvennyij zsīznī presztavīlszja jeszī, Bohu szoblyudajuscsu ī nōnyi nevredīmo tvoje blazsennoje tyilo, bozsesztvennōm szudom, īmzse szam viszty, proszlavlyajaj tya javi, (īmjarek)!

Szlava: hl. 1. Kako ne dīvīmszja zsītiju tvojemu? īlī ne pochvalīm, prepodobne (īmjarek), zsītije tvoje ravnoanhelnoje? pomōszla cilomudrennoje, ī krotosztī tvojeja szmīrennoje ī molcsalīvoje, mīlosztōnī neoszkudnoje? Vszjimī dobrogyitelymī ukraszīlszja jeszī, blazsenne! tyimzse ozsīdajet tebe neīzhlaholannaja radoszty, ī nebesznoje carsztvije.

Ī nōnyi: Vszemirnuju szlavu ot cselovik: sztr. 6.

Na sztīchovnyi, sztīchīrō. Hlasz, 2. Podoben: „Dome evfraftov“: Dom ī zsīlīscse ducha preszvjataho, premudre (īmjarek), bōl jeszī. Tyimzse ī nasz domō toho szogyilaj, szvjatuju tvoju pamjaty pocsītajuscsīch.

Sztīch: Vozveszelītsža pravednīk o Hoszpogyi, ī upovajet na neho.

Zsītije tvoje jako szolnce vo szerdca virnōch vozszija, csudesza īszpuscsaja: tyimzse ī nasz szvitom nevecsernīm ozarī, vszecsesztnuju tvoju pamjaty pocsītajuscsōch.

Sztīch: Pravednīk jako fīnīksz procvitet, ī jako kedr īzse vo livanyi umnozsītsža.

Ne presztaj molyasža (īmjarek), o prīsznōch tvoīch rabich, jazse duchovnōm tvoīm zsītijem proszvitīl jeszī: da vszī csesztnoje tvoje prazdnesztvo veszelyascsesža pocsītajem.

Szlava: hl. 4. Zemnōj Anhel ī nebesznōj cselovik javīlsža jeszī preblazsenne, īsztocsnīk umīlenija, mīlosztī tecsenije, pucsīna csudesz, sztruja īszcilenij, (īmjarek) dosztocsudne, maszlīna Bozsija voīsztīnnu plodovīta, jelejem trudov tvoīch proszviscsaja virno chvalyascsīch tya, ī molya cselovikolyubca, ot bid īzbavītī lyuboviju cstuscsōja vszecsesztnuju pamjaty tvoju.

Ī nōnyi: Bohorodīcsen: Prīzrī na molenija tvoīch rab: sztr. 38.

Ascse lī ne prazdnujesī, hlaholī szej Bohorodīcsen: Īzbavī nasz ot nuzsd nasīch, Matī Chrīszta Boha, rozsdsaja vszich tvorca: da vszī zovem tī: Radujsža jedīno predsztatelsztvo dus nasīch.

Kresztobohorodīcsen. Podoben: „Jako doblya": Raszpīnajema vīgyascsī Chrīszta, precsīsztaja Vladōcsīce, umerscsvlyajuscsa lsztīvaho, jako Vladōku placsuscsī pojase blahoutrobnaho, īz neja prosedsa: ī dolhoterpiniju jeho dīvjascsīsža vzōvase: Csado moje lyubeznyijseje, ne zabudī rabō tvojeja, ne zakosznī cselovikolyubcse, moje utyisenije.

Tropar, hl. 1. Hlasz Aposztola tvojeho Pavla uszlōsav hlaholyuscs: Mō jurodō Chrīszta radī: rab tvoj, Chrīszte Bozse, (īmjarek) jurod bōszty na zemlī tebe radī: tyimzse pamjaty jeho pocsītajuscse, tebe molīm Hoszpodī: szpaszī dusō nasa.

Bohorodīcsnō oszmī hlaszov īz druhīch,

na Sztīchovnyi pojemōja jehda jeszty „Szlava“ szvjatomu vo Mīneī na „Ī nōnyi“ po hlaszu szija.

—=—

Hlasz, 1.

V Negyilyu vecsera, Bohorodīcsen:

Nebesznōch csīnov radovanije, na zemlī cselovikov kripkoje predsztatelsztvo, precsīsztaja Gyivo, szpaszī nō īzse ko tebi prībihajuscsōja: jako na tya upovanije po Boži Bohorodīce vozlozsīchom.

V Pōnegyilnīk na utrenī, Bohorodīcsen:

Szvjatyijsaja szvjatōch vsžich szīl, csesztnyijsaja vszeja tvarī Bohorodīce vladōcsīce mira, szpaszī nō Szpasza rozsdsaja, ot prehrisenij tmorīcsnōch, ī bid, jako blahaja molītvamī tvoīmī.

V Ponegyilnīk vecsera, Bohorodīcsen:

Gyivo vszepitaja, juzse v tebi tajnu, Mojszej procseszkīma vīgyi ocsīma, kupīnu hořascsu ī neopalyajemu: Bozsesztva bo ohny utrobu tvoju csīsztaja ne opalī, tyimzse molīm tya jako mateř Boha naseho, mīr īszproszītī mirovī, ī veliju mīloszty.

Vo Vtornīk utra, Bohorodīcsen:

Bludnīcu ī bludnaho az, ī razbojnīka pobidīch, ī mōtařa prehriseniī premīnuch, ī ninevītyanō: uvō mnyi csto budu; kako ubihnu mukī az okajannōj; Csīsztaja prīpadaju tī, uscsedrī mja mīlosztiju tvojeju, jakozse onōja Szōn Tvoj szpaszl jeszty.

V Szredu vecsera, Bohorodīcsen:

Radujsža radoszte pragyidov, Aposztolov, ī mucsenīkov veszelije, ī pokrov nasz Gyivo, tvoīch rabov.

V Csetvertok utra: Bohorodīcsen:

Radujsža Bohorodīce Gyivo, radujsža pochvalo vszeja vszelennōja, radujsža precsīsztaja Matī Bozsija blahoszlovennaja.

V Pjatok vecsera, Bohorodīcsen:

Voīsztīnu pacse uma csudnaja tvoja velīcsija, rozsdesztva tvojeho bohoneviszto, jazse propovidasa prorocō

vszī, vsža preszlavnaja, zacsatije ī rozsdesztvo vszepitaja nedomōszlenno, ī neszkazanno, īmzse mir szpaszl jeszty, jako mīloszerd.

V Szubbotu utra, Bohorodīcsen:

Radujsža ot nasz szvjataja Bohorodīce Gyivo, csīsztōj szoszude vszeja vszelennōja, szviscse neuhaszīmaja: vmisztīlīscse nevmisztīmaho: chrame neoborīmōj, radujsža īz nejazse rodīsža Ahnec Bozsij, vzemlyaj hrichī vszeho mira.

Hlasz, 2.

V Negyilyu vecsera, Bohorodīcsen:

Radujsža Marie Bohorodīce, chrame nerazrusīmōj, pacse zse szvjatōj, jakozse vopijet prorok: szvjat chram tvoj, dīven vo pravgyi.

V Ponegyilnīk utra, Bohorodīcsen:

Na tya upovanije Bohorodīce vozlozsīchom, csajanija da ne otpadem, szpaszī nasz ot bid, pomoscsnīce nedoumijemōm, ī szoprotīvnōch szovitō razorī, tō bo jeszī nase szpaszenije, blahoszlovennaja.

V Ponegyilnīk vecsera, Bohorodīcsen:

Neprochodīmaja vrata, tajno zapecsatsztvovannaja, blahoszlovennaja Bohorodīce Gyivo, prijmī molenija nasa, ī prīneszī tvojemu Szōnu ī Bohu, da szpaszet toboju dusī nasa.

Vo Vtornīk utra, Bohorodīcsen:

Radujsža Marie Bohorodīce, chrame nerazrusīmōj, pacse zse szvjatōj, jakozse vopijet prorok: szvjat chram tvoj, dīven vo pravgyi.

Vo Szredu vecsera, Bohorodīcsen:

Jako plodovīta maszlīna Gyiva īzrasztī Tebe ploda zsīvotnaho, plodonoszītī mirovī veliju ī bohatuju mīloszty.

V Csetvertok utra, Bohorodīcsen:

Vsze upovanije moje na tya vozlahaju Matī Bozsija, szochranī mja pod krovom tvoīm.

V Pjatok vecsera, Bohorodīcsen:

Szpaszī ot bid rabō tvoja Bohorodīce Gyivo, jako vszī po Boži ko tebi prībihajem, jako ko nerusīmij sztyinyi ī predsztatelsztvu.

V Szubbotu utra, Bohorodīcsen:

Prijdīte Mater̓ szvita, pisznymī nemolcsnōmī zovuscse vszī proszlavīm, ta bo rodī szpaszenije nase: ī radujsža prīneszem, jako jedīnoj rozsdsej vszich nacsalnyijsaho, īzse prezsde vik Boha, radujsža, jazse Jevu padsuju pakī nazdavsaja, radujsža precsīsztaja Gyivo neīszkuszobracsnaja.

Hlasz 3.

V Negyilyu vecsera, Bohorodīcsen:

Bohorodīce predsztatelnīce vszich molyascsīchsža tebi, toboju derzajem, ī toboju chvalīmsža, ī ko tebi vsze upovanije nase jeszty, molī rozsdsahosža īz tebe, za nepotrebnōja rabō tvoja.

V Ponegyilnīk utra, Bohorodīcsen.

Szvjatopervocsīsztaja pochvalo szuscsī nebesznōch csīnov, aposztolov pinije, ī prorokov szbōtije, Vladōcsīce prijmī molītvō nasa.

V Ponegyilnīk vecsera, Bohorodīcsen:

V zsenach szvjataja Bohorodīce matī beznevisztnaja, molī, jehozse rodīla jeszī, car̓a ī Boha: da szpaszet nasz jako cselovikolyubec.

Vo Vtornīk utra, Bohorodīcsen:

Bezsžimene zacsala jeszī ot Ducha szvjataho, ī szlavoszlovjascse voszpivajem tya: radujsža preszvjataja Gyivo.

V Szredu vecsera, Bohorodīcsen:

Velymī szohrisajuscsa mja otrokovīce, īszchītī velīkoju tvojeju molītvoju plamene nuzsnaho: ī īszpravī csīsztaja tvoīmī molybamī, ko szpaszennōm sztežam nasztavlyajuscsī mja, maternīmī tvoīmī molītvamī.

V Csetvertok utra, Bohorodīcsen:

Bez sz̀imene zacsala jeszī ot Ducha szvjataho, ī szlavoszlovjascse voszpivajem Tya: radujsz̀a preszvjataja Gyivo.

V Pjatok vecsera, Bohorodīcsen:

V zsenach szvjataja Bohorodīce matī beznevisztnaja, molī jehozse rodīla jeszī, Car̀a ī Boha: da szpaszet nasz jako cselovikolyubec.

V Szubbotu utra, Bohorodīcsen:

Bez sz̀imene zacsala jeszī ot Ducha szvjataho, ī szlavoszlovjascse voszpivajem tya: Radujsz̀a preszvjataja Gyivo.

Hlasz 4.

V Negyilyu vecsera, Bohorodīcsen:

Radujsz̀a szvita oblacse, radujsz̀a szviscsnīcse szvitlōj, radujsz̀a rucsko vo nejzse manna, radujsz̀a kupīno neopalīmaja, radujsz̀a csertozse, radujsz̀a presztole, radujsz̀a prībizsīscse, radujsz̀a dvere tajnaja, radujsz̀a vsz̀ich radoszte.

V Ponegyilnīk utra, Bohorodīcsen:

Bohorodīce vsz̀ich carīce, pravoszlavnōch pochvalo, eretīcsesztvujuscsīch satanija razorī, ī līca īch poszramī, ne klanyajuscsīchsz̀a, nīzse cstuscsīch precsīsztaja csesztnōj tvoj obraz.

V Ponegyilnīk vecsera, Bohorodīcsen:

Īzbavī nasz ot nuzsd nasīch, Matī Chrīszta Boha, rozsdsaja vsz̀ich Tvorca: da vszī zovem tī: radujsz̀a jedīno predsztatelsztvo dus nasīch.

Vo Vtornīk utra, Bohorodīcsen:

Ot vsz̀ich bid rabō tvoja szochranyaj, blahoszlovennaja Bohorodīce: da tya szlavīm, nadezsdu dus nasīch.

V Szredu vecsera, Bohorodīcsen:

Īmuscse tya Bohorodīce upovanije ī predsztatelsztvo, vrazsiīch navit ne uboīmsz̀a, jako szpaszajesī dusī nasa.

V Csetvertok utra, Bohorodīcsen:

Tya sztyinu sztyazsachom, Bohorodīce precsīsztaja, ī blahoutīsnoje prīsztanīscse, ī utverzsdenije, tyimzse molyusz'a īzse v zsītiī oburevajem, okormī, ī szpaszī mja.

V Pjatok vecsera, Bohorodīcsen:

Szviscse neuhaszīmaja, presztole pravednōj precsīsztaja Vladōcsīce, molī szpasztīsz'a dusam nasīm.

V Szubbotu utra, Bohorodīcsen:

Jedīna csīsztaja ī precsīsztaja Gyivo, jazse Boha bezsz'īmenno rozsdsaja, molī szpasztīsz'a dusam nasīm.

Hlasz 5.

V Negyilyu vecsera, Bohorodīcsen:

Sztrasno ī preszlavno, ī velije taīnsztvo, nevmisztīmōj vo csrevi vmisztīsz'a: ī matī po rozsdesztvi pakī prebōszty Gyiva: Boha bo rodī īz neja voploscsenna, tomu vozopiīm, tomu piszny rcem, szo anhelō voszpivajuscse: szvjat jeszī Chrīszte Bozse, īzse nasz radī vocselovicsīvōjsz'a, szlava tebi.

V Ponegyilnīk utra, Bohorodīcsen:

Obradovannaja chodatajsztvuj tvoīmī molītvamī, ī īszproszī dusam nasīm mnozsesztvo scsedrot, ī ocsīscsenije mnohīch prehrisenij, molīmsz'a.

V Ponegyilnīk vecsera, Bohorodīcsen:

Utolī bolyiznī mnohovozdōchajuscsija dusī mojeja, utolīvsaja vsz'akuju szlezu ot līca zemlī, tō bo cselovikov bolyiznī othonīsī, ī hrisnōch szkorbī razrusajesī, tebe bo vszī sztyazsachom nadezsdu ī utverzsdenije, preszvjataja Matī Gyivo.

Vo Vtornīk utra, Bohorodīcsen:

Obradovannaja chodatajsztvuj tvoīmī molītvamī, ī īszproszī dusam nasīm mnozsesztvo scsedrot, ī ocsīscsenije mnohīch prehrisenij, molīmsz'a.

V Szredu vecsera, Bohorodīcsen:

Blazsīm tya Bohorodīce Gyivo, ī szlavīm tya virniī po dolhu, hrad nepokolebīmōj, sztyinu neoborīmuju, tverduju predsztatelnīcu, ī prībizsīscse dus nasīch.

V Cselvertok utra, Bohorodīcsen:

Blazsīm tya Bohorodīce Gyivo, jako īz tebe vozszija szolnce pravdō Chrīsztosz, īmijaj veliju mīloszty.

V Pjatok vecsera, Bohorodīcsen:

Tebi molīmsža jako Bozsiī Materī, blahoszlovennaja molī o szpaszeniī dus nasīch.

V Szubbotu utra, Bohorodīcsen:

Ole okajannaja duse, kij otvit īmase rescsī szudiī vo on csasz, jehda presztolī posztavjatsža na szugyi, ī szudija prijdet ot nebesz, szosed szo tmamī anhelszkīmī; jehda na szudīscsī, přu szotvorītī sz rabō nepotrebnōmī, podobnōmī mnyi, csto otviscsatī īmasī; csto zse prīnesztī tohda; poīsztīnnyi nīcstozse, um ī tyilo oszkvernīvsī tvoje, tyimzse prīpadī ko Gyivi, ī zovī nepresztanno, podatī tebi bohatno hrichov proscsenije.

Hlasz 6.

V Negyilyu vecsera, Bohorodīcsen:

Archanhelszkī voszpoīm virniī, nebesznōj csertoh, ī dveř zapecsatannu voīsztīnnu, radujsža, jejazse radī otraszte nam szpasz vsžich Chrīsztosz, zsīznodavec ī Boh: nīzlozsī Vladōcsīce mucsītelī, bezbozsnōja vrahī nasa, rukoju tvojeju precsīsztaja, upovanije chrīsztian.

V Ponegyilnīk vecsera, Bohorodīcsen:

Nīktozse prītekajaj ko tebi, poszramlen ot tebe īszchodīt precsīsztaja Bohorodīce Gyivo, no proszīt blahodatī, ī prijemlet darovanije, ko poleznomu proseniju.

Vo Vtornīk utra, Bohorodīcsen:

Velīkīch darovanij, csīsztaja Gyivo Bohomatī tō szpodobīlasža jeszī: jako rodīla jeszī plotiju jedīnaho ot trojcō Chrīszta zsīznodavca, vo szpaszenije dus nasīch.

V Szredu vecsera, Bohorodīcsen:

Oko szerdca mojeho voszpuscsaju ko tebi Vladōcsīce: ne prezrī malaho mojeho vozdōchanija, v csasz jehda szudīt Szōn tvoj miru: budī mī pokrov ī pomoscsnīca.

V Csetvertok utra, Bohorodīcsen:

Prelozsenije szkorbjascsīch, preminenije bolyascsīch jeszī Bohorodīce vszepitaja, szpaszī hrad ī lyudī, borīmōch umīrenije, oburevajemōch tīsīna, jedīna predsztatelnīce virnōch.

V Pjatok vecsera, Bohorodīcsen:

Molītvamī rozsdsija tya Chrīszte, mucsenīk tvoīch ī aposztol ī prorok, ī szvjatītelej, prepodobnōch, ī pravednōch, ī vszich szvjatōch, uszopsōja rabō tvoja upokoj.

V Szubbotu utra, Bohorodīcsen:

Boha īz tebe voplotīvsahoszja razumichom, Bohorodīce Gyivo: toho molī o szpaszenīī dus nasīch.

Hlasz 7.

V Negyilyu vecsera, Bohorodīcsen:

Jezse radujszja, tebi zovem szo anhelom, Bohoneviszto, csertoh ī dver, ī presztol ohnennōj narīcajuscse tebe, ī neszjikomuju horu, ī kupīnu neopalīmuju.

V Ponegyilnīk utra, Boborodīcsen:

Umīrī molītvamī Bohorodīce zsīzny nasu, vopijuscsīch tī: mīlosztīve Hoszpodī szlava tebi.

V Ponegyilnīk vecsera, Bohorodīcsen:

Radujszja szolnca oblacse mōszlennaho ī neīzrecsennaho Vladōcsīce, radujszja vszeszvitlaja szviscse, radujszja szviscsnīcse vszezlatōj, toboju preszvjataja, Jeva īzbavīszja ot klyatvō, no jako īmuscsī derznovenije, ko blahopreminnomu Szōnu tvojemu ī Bohu, materneju tvojeju molītvoju ne oszkugyij molītīszja, precsīsztaja.

Vo Vtornīk utra, Bohorodīcsen:

Szvit Chrīszte prozjabl jeszī ot Gyivō, ī proszvitīl jeszī rod cselovicseszkij: Hoszpodī szlava tebi.

V Szredu vecsera, Bohorodīcsen:

Jedīnu po rozsdesztvi precsīsztuju Gyivu voszpoīm, jako Mater Boha Szlova, hlaholyuscse: szlava tebi.

V Csetvertok utra, Bohorodīcsen:

Rodīlszja jeszī ot Gyivō neszkazanno Chrīszte, ī proszvitīl jeszī szuscsōja vo tmi, vopijuscsōja: Hoszpodī szlava tebi.

V Pjatok vecsera, Bohorodīcsen:

Jazse jedīna nevmisztīmaho priīmsī, ī rozsdsī Boha szlova voploscsenna, molī szpasztīsža dusam nasīm.

V Szubbotu utra, Bohorodīcsen:

Molī Gyivo, szo aposztolō ī mucsenīki, obrisztī na szugyi presztavlsōmsža veliju mīloszty.

Hlasz 8.

V Negyilyu vecsera, Bohorodīcsen:

Archanhela Havriīla hlasz voszpriīmse rcem: radujsža Matī Bozsija, jazse zsīznodavca Chrīszta miru rozsdsī.

V Ponegyilnīk utra, Bohorodīcsen:

Nebesznaja pojut tya, obradovannaja Matī beznevisztnaja, ī mō szlavoszlovīm neīzszlyidovannoje tvoje rozsdesztvo, Bohorodīce, molī szpasztīsža dusam nasīm.

V Ponegyilnīk vecsera, Bohorodīcsen:

Padujsža vszelennōja pochvalo, radujsža chrame hoszpodeny, Radujsža horo prīoszinennaja, radujsža vszich prībizsīscse, radujsža szvitīlnīcse zlatōj, radujsža szlavo pravoszlavnōch csesztnaja, radujsža Marie Matī Chrīszta Boha, radujsža raju, radujsža bozsesztvennaja trapezo, radujsža szine, radujsža rucsko vszezlataja, radujsža vszich upovanije.

Vo Vtornīk utra, Bohorodīcsen:

Krov tvoj Bohorodīce Gyivo, vracsevsztvo jeszty duchovnoje: v ony bo prībihajuscse ot dusevnōch neduh īzbavlyajemsža.

V Szredu vecsera, Bohorodīcsen:

Az Gyivo szvjataja Bohorodīce, ko pokrovu tvojemu prībihaju, vim jako obrascsu toboju szpaszenije, mozsesī bo csīsztaja pomoscsī mnyi.

V Csetvertok utra, Bohorodīcsen:

Īszchītī mja Vladōcsīce rukī zmija cselovikoubijcō, chotyascsa mja lukavsztvom pohlotītī do konca: szokrusī cselyusztī jeho molyu tya, ī koznī razorī, jako da īzbōv ot nohtej jeho, velīcsaju zasztuplenije tvoje.

V Pjatok vecsera, Bohorodīcsen :

Csīsztaja Gyivo, szlova vrata, Boha naseho Matī, molī szpasztīsz'a nam.

V Szubbotu utra, Bohorodīcsen :

Vladōcsīce prijmī molītvō rabov tvoīch, ī īzbavī nasz ot vsz'akija nuzsdō ī pecsalī.

IV. Bohorodīcsnō otpusztītelynii,

pojemii vo vsze lyito po Troparich Szvjatōm na Vecsernī, ī na „Boh Hoszpogy" vo Utrenī, ī pakī v konec Utrenī.

Hlasz 1.

V Negyilyu vecsera, ī v Ponegyilnīk na: Boh Hoszpogy:

Csudo csudesz, Blahodatnaja, v tebi zr'ascsī tvar' radujetsz'a; zacsala bo jeszī bezsz'imenno, ī rodīla jeszī neīzrecsenno, Jehozse csīnonacsalija anhelov vīgyitī ne mohut. Toho molī o dusach nasīch.

V konec Utrenī. Precsīsztaja Bohorodīce, na nebesz'ich blahoszlovennaja, ī na zemlī szlavoszlovīmaja, radujsz'a Neviszto nenevisztnaja.

V Ponegyilynīk vecsera ī vo Vtornīk na: Boh Hoszpogy:

Zacsensaja neopalyno ohny bozsesztvennōj, ī rozsdsaja bezsz'imenno īsztocsnīka zsīznī Hoszpoda, blahodatnaja Bohorodīce, szpaszaj tya velīcsajuscsōja.

V konec Utrenī. Bezmaternyaho na nebeszī pacse mōszlī ī szlucha, na zemlī bez otca rodīla jeszī. Toho Bohorodīce molī o dusach nasīch.

Vo Vtornīk vecsera ī v Szredu na: Boh Hoszpogy:

Tvoje predsztatelysztvo īmuscse, Precsīsztaja! ī tvoīmī molītvamī lyutōch īzbavlyajemī, kresztom Szōna tvojeho vezgyi szoblyudajemī, po dolhu tya vszī blahocsesztno velīcsajem.

V konec Utrenī. Precsīsztaja Bohorodīce, na nebesz'ich: zrī vōsze.

V Szredu vecsera, ī v Csetvertok na: Boh Hoszpogy:

Zacsensaja neopalyno ohny bozsesztvennōj: zrī vōszse.
V konec Utrenī. Bezmaternyaho na nebeszī: zrī vōszse.

V Csetvertok vecsera, ī v Pjatok na: Boh Hoszpogy:

Tvoje predsztatelysztvo īmuscse: zrī vo Vtornīk vecsera.
V konec Utrenī. Precsīsztaja Bohorodīce: sztr. 507.

V Pjatok vecsera, ī v Szubbotu na: Boh Hoszpogy:

Havriīlu viscsavsu tebi Gyivo: radujszа! szo hlaszom voploscsasesza vszich Vladōka, v tebi szvjatyim kīvotyi, jakozse recse pravednōj Davīd. Javīlasza jeszī sīrsaja nebesz, ponoszīvsī Zīzsdītelya tvojeho. Szlava Vszelsemusza v tya, szlava Proīz-sedsemu īz tebe, szlava Szvobodīvsemu nasz rozsdesztvom tvoīm.
V konec Utrenī. Bezmaternyaho na nebeszī: zrī vōszse.

Hlasz 2.

V Negyilyu vecsera, ī v Ponegyilnīk na: Boh Hoszpogy:

Blahoutrobija szuscsī īsztocsnīk, mīlosztī szpodobī nasz Bohorodīce. Prīzrī na lyudī szohrisīvsōja, javī jako prīszno szīlu tvoju: na tya bo upovajuscse, radujsza, vopijem tī, jakozse īnohda Havriīl, bezplotnōch archīsztratīh.
V konec Utrenī. Matī szvjataja neīzrecsennaho Szvita, anhelszkīmī tya pisznymī pocsītajucse, blahocsesztno velīcsajem.

V Ponegyilnīk vecsera, ī vo Vtornīk na: Boh Hoszpogy:

Bozsesztvennaho bōchom obscsnīcō jesztesztva, toboju Bohorodīce Prīsznogyivo: Boha bo nam voplotīvsahosza rodīla jeszī; tyimzse po dolhu tya blahocsesztno velīcsajem.
V konec Utrenī. Tya velīcsajem Bohorodīce, vopijuscse: Radujsza nezachodīmaho Szvita oblacse, toho noszīvsī v nyidrich, szlavō Hoszpoda.

Vo Vtornīk vecsera, ī v Szredu na: Boh Hoszpogy:

Preproszlavlenna jeszī Bohorodīce Gyivo, pojem tya; kresztom bo Szōna tvojeho nīzlozsīsza ad, ī szmerty umertvīsza; umerscsvlenii vosztachom, zsīvota szpodo-

bīchomsz̓a; raj voszprijachom, drevneje naszlazsdenije. Tyim blahodar̓ascse szlavoszlovīm jako derzsavnaho Chrīszta Boha naseho, ī jedīnaho mnohomīlosztīvaho.

V konec Utrenī. Tya velīcsajem Bohorodīce, vopijuscse: Radujsz̓a zsezle, ot nehozse bezsz̓imenno Boh proz̓abōj, pohubī na drevi szmerty.

V Szredu vecsera, ī v Csetvertok na: Boh Hoszpogy:

Bozseszatvennaho bōchom obscsnīcō: zrī vōszse.

V konec Utrenī. Tya velīcsajem Bohorodīce, vopijuscse Radujsz̓a nezachodīmaho: zrī vōszse.

V Csetvertok vecsera, ī v Pjatok na: Boh Hoszpogy:

Preproszlavlenna jeszī Bohorodīce Gyivo: zrī vōsz̓se.

V konec Utrenī. Tya velīcsajem Bohorodīce vopijuscse: Radujsz̓a zsezle: zrī vōszse.

V Pjatok vecsera, ī v Szubbotu na Boh Hoszpogy:

Vsz̓a pacse szmōszla, vsz̓a preszlavnaja tvoja Bohorodīce taīnsztva: csīsztotyi zapecsatannoj, ī gyivsztvu chranīmu, Matī poznalasz̓a jeszī nelozsna, Boha rozsdsī īsztīnnaho. Toho molī, szpasztīsz̓a dusam nasīm.

V konec Utrenī. Matī szvjataja neīzrecsennaho Szvita, anhelszkīmī tya pisznymī pocsītajuscse, blahocsesztno velīcsajem.

Hlasz 3.

V Negyilyu vecsera, ī v Ponegyilnīk na: Boh Hoszpogy:

Kraszotyi gyivsztva tvojeho, ī preszvitloj csīsztotyi tvojej Havriīl udīvīsz̓a, vopijase tī Bohorodīce: Kuju tī pochvalu prīneszu dosztojnuju? csto zse vozīmenuju tya? nedoumivaju ī uzsaszajusz̓a, tyimzse jako povelyin bōch, vopiju tī: radujsz̓a blahodatnaja.

V konec Utrenī. Kijzsdo, īgyizse szpaszajetsz̓a, tamo pravedno ī prītekajet; ī koje īnoje takovoje prībizsīscse, jako tō Bohorodīce, pokrōvajuscseje dusī nasa?

V Ponegyilnīk vecsera, ī vo Vtornīk na: Boh Hoszpogy:

Prībizsīscse ī szīla nasa, Bohorodīce, derzsavnaja pomoscs mira! molītvamī tvoīmī pokrōj rabō tvoja ot vsz̓akija nuzsdō, jedīna blahoszlovennaja.

V konec Utrenī. Kijzsdo, īgyizse szpaszajetsža: zrī vōszse.

Vo Vtornīk vecsera, ī v Szredu na: Boh Hoszpogy:

Zsezl szīlō sztyazsavsiī kreszt Szōna tvojeho, Bohorodīce! tyim nīzlahajem vrahov satanija, lyuboviju tya nepresztanno velīcsajuscse.

V konec Utrenī. Prībizsīscse ī szīla nasa: zrī vōszse.

V Szredu vecsera ī v Csetvertok na: Boh Hoszpogy:

Prorocō propovidasa, Aposztolī naucsīsa, Mucsenīcō īszpovidasa, ī mō virovachom Bohorodīcu tya voīsztīnu szuscsu; tyim ī velīcsajem Rozsdesztvo tvoje neīzrecsennoje.

V konec Utrenī. Kijzsdo, īgyizse szpaszajetsža: zrī vōszse.

V Csetvertok vecsera, ī v Pjatok na: Boh Hoszpogy:

Zsezl szīlō sztyazsavsiī: zrī vōszse.

V konec Utrenī. Prībizsīscse ī szīla nasa, Bohorodīce: zrī vōszse.

V Pjatok vecsera, ī v Szubbotu na: Boh Hoszpogy:

Tya chodatajsztvovavsuju szpaszenije roda naseho, voszpivajem Bohorodīce Gyivo! plotiju bo ot tebe voszprijatoju Szōn tvoj ī Boh nas, kresztom voszprijem sztraszty, īzbavīl jeszty nasz ot tlī, jako cselovikolyubec.

V konec Utrenī. Prorocō propovidasa: zrī vōszse.

Hlasz 4.

V Negyilyu vecsera, ī v Ponegyilnīk na: Boh Hoszpogy:

Voszpītavsejsža vo chrami vo Szvjataja Szvjatōch, ogyijannyij viroju ī premudrosztiju ī bezmirnōm gyivsztvom, Archīsztratīh Havriīl prīnesze szo nebesze čilovanije, ī jezse radujsža. Radujsža blahoszlovennaja, radujsža preproszlavlennaja, Hoszpogy sz toboju.

V konec Utrenī. Jako vsžich jeszī tvorenij vōssaja, voszpivatī tya dosztojno nedoumivajuscse Bohorodīce, tune molīm tya, pomīluj nasz.

V Ponegyilnīk vecsera, ī vo Vtornīk na: Boh Hoszpogy:

Ko Bohorodīči prīlyizsno nōnyi prītecem hrisniī, ī szmīrenniī, ī prīpadem, v pokajaniī zovuscse īz hlubīnō dusevnōja: Vladōcsīce pomozī, mī-

loszerdovavsī na nō; potscsīsz̉a, jako īzhībajem ot mnozsesztva hrichov; ne otvratī rab tvoīch tscsīch, tebe bo jedīnu zasztupnīcu īmamō.

V konec Utrenī. Tya velīcsajem Bohorodīce vopijuscse: Tō jeszī kupīna, v nejzse neopalyno Mojszej vīgyi jako plameny ohny Bozsesztva

Vo Vtornīk vecsera, ī v Szredu na: Boh Hoszpogy:

Gyivo preneporocsnaja, Matī Chrīszta Boha! oruzsije projde tvoju preszvjatuju dusu, jehda raszpīnajema vīgyila jeszī voleju, Szōna ī Boha tvojeho. Jehozse, Blahoszlovennaja, molyascsī ne presztaj, proscsenije prehrisenij nam darovatī.

V konec Utrenī. Tya velīcsajem Bohorodīce, vopijuscse: Tō jeszī hora, ot nejazse neīzhlaholanno otsz̉icsesz̉a kameny, ī vrata adova szokrusī.

V Szredu vecsera, ī v Csetvertok na: Boh Hoszpogy:

Szlovo Otcseje, Chrīszta Boha naseho, ot tebe voplotīvsahosz̉a poznachom Bohorodīce Gyivo, jedīna csīsztaja, jedīna blahoszlovennaja! tyim nepresztanno tya voszpivajuscse velīcsajem.

V konec Utrenī. Jako vsz̉ich jeszī tvorenij: zrī vōszse.

V Csetvertok vecsera, ī v Pjatok na: Boh Hoszpogy:

Gyivo preneporocsnaja, Matī: zrī vōszse.

V konec Utrenī. Tya velīcsajem Bohorodīce, vopijuscse: Tō jeszī hora: zrī vōszse.

V Pjatok vecsera ī v Szubbotu na: Boh Hoszpogy:

Jezse ot vika utajennoje, ī Anhelom neszvidomoje taīnsztvo, toboju Bohorodīce szuscsōm na zemlī javīsz̉a, Boh vo neszlītnom szojedīnenii voploscsajem, ī kreszt voleju nasz radī voszprijem; īmzse voszkreszīv pervozdannaho, szpasze ot szmertī dusō nasa.

V konec Utrenī. Tya velīcsajem Bohorodīce, vopijuscse: Tō jeszī kupīna: zrī vōszse.

Hlasz 5.

V Negyilyu vo vecser, ī v Ponegyilnik na: Boh Hoszpogy:

Szo Anhelō nebesznaja, szo cselovikī zemnaja, hlaszom radovanija, Bohorodīce, vopijem tī: Radujsz̉a vrata

nebesz sīrsaja, radujsźa jedīna zemnorodnōch szpaszenije, radujsźa csīsztaja blahodatnaja, rozsdsaja Boha voplotīvsahosźa.

V konec Utrenī. Ot Gyivō vozszijavōj miru Chrīszte Bozse, szōnō szvita toju pokazavōj, pomīluj nasz.

V Ponegyilynīk vecsera, ī vo Vtornīk na: Boh Hoszpogy:

Szkorōj tvoj pokrov ī pomoscs ī mīloszty pokazsī na rabō tvoja, ī volnō Csīsztaja ukrotī szujetnōch pomōszlov, ī padsuju moju dusu vozsztavī Bohorodīce! vim bo, vim Gyivo, jako mozsesī, jelīka ī choscsesī.

V konec Utrenī. Matī Bozsija preszvjataja, sztyino chrīsztian! īzbavī lyudī tvoja obōcsno, zovuscsōja tī prīlyizsno; szoprotīvīsźa szramnōm ī hordōm pomōszlom, da vopijem tī: Radujsźa Prīsznogyivo!

Vo Vtornīk vecsera, ī v Szredu na: Boh Hoszpogy:

Kresztom Szōna tvojeho, Bohoblahodatnaja, īdolszkaja preleszty vsźa uprazdnīsźa, ī demonszkaja kriposzty poprasźa; szeho radī virniī po dolhu tya prīszno pojem ī blahoszlovīm, ī Bohorodīcu voīsztīnu īszpovidajuscse, tya velīcsajem.

V konec Utrenī. Ot Gyivō vozszijavōj: zrī vōszse.

V Szredu vecsera, ī v Csetvertok na: Boh Hoszpogy:

Sztrannoje Gyivō taīnsztvo, miru pokazasźa szpaszītelynoje; ot neja bo rodīlsźa jeszī bez szīmene ī plotiju pokazalsźa jeszī bez īsztlyinija, vszīch radoszte Hoszpodī, szlava tebi.

V konec Utrenī. Matī Bozsija preszvjataja: zrī vōszse.

V Csetvertok vecsera, ī v Pjatok na: Boh Hoszpogy:

Kresztom Szōna tvojeho: zrī vōszse.

V konec Utrenī. Ot Gyivō vozszijavōj miru: zrī vōszse.

V Pjatok vecsera, ī v Szubbotu na: Boh Hoszpogy:

Radujsźa dvere Hoszpodnya neprochodīmaja, radujsźa sztyino ī pokrove prītekajuscsīch ko tebi, radujsźa neoburevajemoje prīsztanīscse, ī neīszkuszobracsnaja, rozsdsaja plotiju Tvorca tvojeho ī Boha: molyascsī ne oszkugyivaj o voszpivajuscsīch ī klyanyajuscsīchsźa Rozsdesztvu tvojemu.

V konec Utrenī. Ot Gyivō vozszijavōj miru: zrī vōszse.

Hlasz 6.

V Negyilyu vecsera ī v Ponegyilnīk na: Boh Hoszpogy:

Nacsalo szpaszenija Havriīlovo proviscsanije ko Gyivi bōszty; szlōsa bo jezse radujsza, ī ne ubizse dilovanija; ne uszumnyisza jako Szarra v szinī, no szīce hlaholase: Sze raba Hoszpodnya, budī mnyi po hlaholu tvojemu.

V konec Utrenī. Archanhelszkoje szlovo prijala jeszī, ī cheruvīmszkij presztol pokazalasza jeszī, ī na objatiīch tvoīch noszīla jeszī Bohorodīce, nadezsdu dus nasīch.

V Ponegyilnīk vecsera, ī vo Vtornīk na: Boh Hoszpogy:

Upovanije mira, blahaja Bohorodīce Gyivo, tvoje ī jedīno derzsavnoje predsztatelysztvo proszīm: umīloszerdīsza na bezpredsztatelysztvennōja lyudī, molī mīlosztīvaho Boha, īzbavītīsza dusam nasīm ot vszakaho prescsenija, jedīna blahoszlovennaja.

V konec Utrenī. Nīktozse prītekaja ko tebi, poszramlen ot tebe īszchodīt, precsīsztaja Bohorodīce Gyivo, no proszīt blahodatī, ī prijemlet darovanije ko poleznomu proseniju.

Vo Vtornīk vecsera, ī v Szredu na: Boh Hoszpogy:

Bohorodīce Gyivo, molī Szōna tvojeho voleju prīhvozdīvsahosza na Kresztyi, ī mir ot prelesztī szvobozsdsaho, Chrīszta Boha naseho, pomīlovatī dusī nasa.

V konec Utrenī. Prezsde vik ot Otca bez matere rozsdennaho Szōna ī Szlova Bozsija, v poszlyidnyaja lyita rodīla jeszī, voplotīvsahosza ot csīsztōch krovej tvoīch Bohorodītelnīce, bez muzsa. Jehozse molī, darovatīsza nam hrichov osztavleniju prezsde konca.

V Szredu vecsera, ī v Csetvertok na: Boh Hoszpogy:

Szvjataja Vladōcsīce, csīsztaja Boha naseho Matī, vszich Tvorca neīzrecsenno rozsdsaja! molī szo aposztolō szvjascsennōmī vszehda blahoszty jeho, sztrasztej nasz īzbavītī, ī osztavlenije nam datī hrichov.

V konec Utrenī. Velīkīch darovanij, csīsztaja Gyivo Bohomatī, tō szpodobīlasza jeszī: jako rodīla jeszī plotiju jedīnaho ot Trojcō, Chrīszta zsīznodavca, vo szpaszenije dus nasīch.

V Csetvertok vecsera, ī v Pjatok na: Boh Hoszpogy:

Bohorodīce Gyivo, molī Szōna tvojeho: zrī vōszse.

V konec Utrenī. Prezsde vik ot Otca bez matere: zrī vōszse.

V Pjatok vecsera, ī v Szubbotu na: Boh Hoszpogy:

Blahoszlovennuju narekij tvoju Materʹ, prīsel jeszī na sztraszty volynōm chotyinijem, vozszijav na kresztyi, vzōszkatī chotya Adama, hlaholya Anhelom: szradujteszʼa mnyi jako obriteszʼa pohībsaja drachma. Vszʼa mudri usztroīvōj Bozse nas, szlava tebi.

V konec Utrenī. Prezsde vik ot Otca bez matere: zrī vōszse.

Hlasz 7.

V Negyilyu vecsera, ī v Ponegyilnīk na: Boh Hoszpogy:

Bohorodīce Gyivo neszkvernaja, Szōna tvojeho molī sz hornīmī szīlamī, proscseniju prehrisenij nam prezsde konca darovatīszʼa, virno tya szlavjascsōm

V konec Utrenī. Prevoz-sla jeszī szīlō nebesznōja: zane chram pokazalaszʼa jeszī bozsesztvennōj, blahoszlovennaja Bohorodīce, jako rozsdsaja Chrīszta, Szpasza dus nasīch.

V Ponegyilnīk vecsera, ī vo Vtornīk na: Boh Hoszpogy:

Radujszʼa, tebi prīvodīm Bohorodīce! anhelov bo vōssaja pokazalaszʼa jeszī, Boha rozsdsaja.

V konec Utrenī. Umīrī molītvamī Bohorodīcō zsīzny nasu, vopijuscsīch tī: Mīlosztīve Hoszpodī, szlava tebi.

Vo Vtornīk vecsera, ī v Szredu na: Boh Hoszpogy:

Raszpensahoszʼa za nō Chrīszta Boha, ī razrusīvsaho szmertī derzsavu, nepresztanno molī Bohorodīce Gyivo, da szpaszet dusō nasa.

V konec Utrenī. Īzbavī Bohorodīce ot szoderzsascsīch nasz hrichov; jako īnaho upovanija virnii ne īmamō, razvi tebi ī ot tebe rozsdsahoszʼa Boha.

V Szredu vecsera, ī v Csetvertok na: Boh Hoszpogy:

Plod csreva tvojeho Precsīsztaja, prorokov jeszty ī zakona īszpolnenije; tyim tya Bohorodīcu vo vigyinii szlavjascse, blahocsesztno velīcsajem.

V konec Utrenī. Plod csreva tvojeho Bohoneviszto, cselo-

vikom pokazasźa szpaszenija chodatajsztvennōj; tyim tya Bohorodīcu, razumom ī jazōkom szlavjascse, virnii velīcsajem.

V Csetvertok vecser, ī Pjatok na: Boh Hoszpogy:

Raszpensahoszźa za nō Chrīszta Boha: zrī vo Vtornīk.
V konec Utrenī. Īzbavī Bohorodīce: zrī vōszse.

V Pjatok vecsera, ī v Szubbotu na: Boh Hoszpogy:

Jako naseho voszkreszenija szokrovīscse, na tya nagyijuscsōjaszźa Vszepitaja, ot rova ī hlubīnō prehrisenij vozvedī: tō bo povīnnōja hrichu szpaszla jeszī, rozsdsaja szpaszenije nase, jazse prezsde rozsdesztva Gyiva, ī vo rozsdesztvi Gyiva, ī po rozsdesztvi pakī prebōvajesī Gyiva.
V konec Utrenī. Radujszźa, Nevmisztīmaho v nebeszźich, vmisztīvsaja vo utrobi tvojej. Radujszźa Gyivo, prorokov propovidanije, jejuzse vozszija Emmanuīl. Radujszźa, Matī Chrīszta Boha.

Hlasz 8.

V Negyilyu vecsera, ī v Ponegyilnīk na: Boh Hoszpogy:

Radujszźa, anhelom radoszty mira prijemsaja. Radujszźa rozsdsaja Tvorca tvojeho ī Hoszpoda. Radujszźa szpodoblysajaszźa bōtī Matī Bozsija.
V konec Utrenī. Radujszźa, vrata Caŕa szlavō, jazse Vōsnij jedīn projde, ī jedīnu zapecsatanu szochranī, vo szpaszenije dus nasīch.

V Ponegyilnīk vecsera ī vo Vtornīk na: Boh Hoszpogy:

Nedvīzsīmoje utverzsdenije virō, ī csesztnōj dar dus nasīch, Bohorodīcu pisznymī velīcsajem virnii: Radujszźa, kameny zsīznī vo csrevi tvojem vmisztīvsaja, radujszźa koncej nadezsdo, szkorbjascsīch zasztuplenije, radujszźa Neviszto nenevisztnaja.
V konec Utrenī Gyivo precsīsztaja! szpaszī nō molītvamī tvoīmī, dvīzsuscsī utrobu maternyuju Szōnu tvojemu, ī Bohu nasemu.

Vo Vtornīk vecsera, ī v Szredu na: Boh Hoszpogy:

Ahnca ī pasztōŕa, ī Szpasza mira, na kresztyi zŕascsī Rozsdsaja Tya, hlaholase szležascsī: mir ubo radujetszźa,

prijemlya īzbavlenije; utroba zse moja horīt, zr̂ascsī Tvoje raszpjatije, jezse za vsẑich terpīsī, Szōne ī Bozse moj.

V konec utrenī. Plod csreva tvojeho, Precsīsztaja, prorokov jeszty ī zakona īszpolnenije; tyim tya Bohorodīcu vo vigyinii szlavjascse, blahocsesztno velīcsajem.

V Szredu vecsera ī v Csetvertok na: Boh Hoszpogy:

Mōszlennaja vrata zsīznī, precsīsztaja Bohorodīce, prītekajuscsōja ko tebi virno īzbavī ot bid, da szlavīm preszvjatoje Rozsdesztvo tvoje, vo szpaszenije dus nasīch.

V konec Utrenī. Gyivo precsīsztaja! szpaszī nō: zrī vōszse.

V Csetvertok vecsera ī v Pjatok na: Boh Hoszpogy:

Ahnca ī pasztōr̂a: zrī vo Vtornīk sztr. 515.

V konec Utrenī. Plod csreva tvojeho, Precsīsztaja:

V Pjatok vecsera ī vo Szubbotu na: Boh Hoszpogy:

Īzse nasz radī r̂ozsdejsẑa ot Gyivō, ī raszpjatije preterpiv Blahij, īszproverhij szmertiju szmerty, ī voszkreszenije javlej jako Boh: ne prezrī jaẑse szozdal jeszī rukoju tvojeju; javī cselovikolyubije tvoje, Mīlosztīve! prijmī rozsdsuju tya Bohorodīcu, molyascsujusẑa za nō, ī szpaszī Szpasze nas lyudī otcsajannōja.

V konec Utrenī. Gyivo precsīsztaja: zrī vōszse.

Molītvō Utrennija.

Vo īmja Otca, † ī Szōna † ī Szvjataho † Ducha Amīny.

Molītvamī szvjatōch Otec nasīch Hoszpodī Īszusze Chrīszte Bozse nas, szlava tebi.

Caŕu nebesznōj, Utyisītelyu, Duse īsztīnnō, vezgyi szōj, ī vsźa īszpolnyajaj: szokrovīscse blahīch, ī zsīznī podatelyu: prijdī ī vszelīsźa v nō, ī ocsīsztī nō ot vsźakija szkvernō, ī szpaszī blazse, dusō nasa.

Szvjatōj Bozse, szvjatōj kripkij, szvjatōj bezszmertnōj, pomīluj nasz (trīzsdō).

Szlava Otcu, ī Szōnu, ī Szvjatomu Duchu ī nōnyi, ī prīszno, ī vo vikī vikov, amīny.

Preszvjataja Trojce pomīluj nasz, Hoszpodī ocsīsztī hrichī nasa, Vladōko prosztī bezzakonija nasa, szvjatōj poszďitī ī īszďilī nemoscsī nasa Īmenī Tvojeho radī.

Hoszpodī pomīluj (trīzsdō).

Szlava: Ī nōnyi:

Otcse nas, īzse jeszī na nebeszďich da szvjatītsźa īmja tvoje, da prijdet carsztvije tvoje, da budet volya tvoja, jako na nebeszī ī na zemlī. Chlyib nas naszuscsnōj dazsgy nam dneszď: ī osztavī nam dolhī nasa, jakozse ī mō osztavlyajem dolzsnīkom nasīm: ī ne vvedī nasz vo īszkusenije: no īzbavī nasz ot lukavaho. Jako tvoje jeszty carsztvo ī szīla ī szlava vo vikī amīny.

Hoszpodī pomīluj (12-raz).

Szlava: Ī nōnyi:

Prijdīte, poklonīmsźa Carevī nasemu Bohu.

Prijdīte, poklonīmsźa Chrīsztu Carevī nasemu Bohu.

Prijdīte, poklonīmsźa ī prīpadem ko szamomu (Hoszpodu Īszuszu) Chrīsztu, Carevī ī Bohu nasemu.

Tazse pszalom 50. Pomīluj mja Bozse: po velīďij mīlosztī tvojej. Ī po mnozsesztvu scsedrot tvoīch ocsīsztī bezzakonije moje. Najpacse omōj mja ot bezzakonija mojeho: ī ot hricha mojeho ocsīsztī mja. Jako bezzakonije moje az znaju: ī hrich moj predomnoju jeszty vōnu. Tebi jedīnomu szohrisīch, ī lukavoje pred toboju szotvorīch: jako da opravdīsīsźa vo szloveszďich tvoīch, ī pobidīsī vnehda szudītī tī. Sze bo v bezzakoniīch zacsat jeszm; ī vo hriszďich rodī mja matī moja. Sze bo

īsztunu vozlyubīl jeszī: bezvisztnaja ī tajnaja premudroszti tvojeja javīl mī jeszī. Okropīsī mja üszszopom, ī ocsīscsuszja; omōjesī mja, ī pacse sznyiha ubilyuszja. Szluchu mojemu daszī radoszty ī veszelije, vozradujutszja kosztī szmīrennōja. Otvratī līce tvoje ot hrich moīch: ī vszja bezzakonija moja ocsīsztī. Szerdce csīszto szozīzsdī vo mnyi Bozse; ī duch prav obnovī v utrobi mojej. Ne otverzsī mene ot līca tvojeho: ī Ducha tvojeho szvjataho ne otīmī ot mene. Vozdazsgy mī radoszty szpaszenija tvojeho: ī duchom vladōcsnīm utverdī mja. Naucsu bezzakonnōja putem tvoīm: ī necsesztīvii ko tebi obratyatszja. Īzbavī mja ot krovej Bozse, Bozse szpaszenija mojeho: ī vozradujetszja jazōk moj pravgyi tvojej. Hoszpodī, usztnyi moī otverzesī: ī uszta moja vozvisztyat chvalu tvoju. Jako ascse bō voszchotyil jeszī zsertvō, dal bōch ubo: vszeszozsszsenija ne blahovolīsī. Zsertva Bohu Duch szokrusen: szerdca szokrusenna ī szmīrenna Boh ne unīcsīzsīt. Ublazsī Hoszpodī blahovolenijem tvoīm Sziona: ī da szozīzsdutszja sztyinō Jeruszalīmszkija. Tohda blahovolīsī zsertvu pravdō, voznosenije, ī vszeszozsehajemaja: tohda vozlozsat na oltarj tvoj telcō.

Viruju vo jedīnaho Boha Otca vszederzsītelya, tvorca neba ī zemlī, vīdīmōch zse vszich ī nevīdīmōch. Ī vo jedīnaho Hoszpoda Īszusza Chrīszta Szōna Bozsija jedīnorodnaho, ot Otca rozsdenna, prezsde vszich vik. Szvita ot szvita, Boha īsztīnna ot Boha īsztīnna, rozsdenna, ne szotvorenna, jedīnoszuscsna Otcu īmzse vszja bōsa. Nasz gyilya cselovik, ī naseho radī szpaszenija, szsedsaho szo nebesz, ī voplotīvsahoszja ot Ducha szvjata ī Marii Gyivō, ī vocselovicssaszja. Raszpjataho zse za nō prī pontijsztyim Pilatyi, sztradavsa ī pohrebenna: ī voszkreszsaho vo tretij deny po pīszanijem. Ī voz-sedsaho na nebesza, ī szjigyascsaho odesznuju Otca: ī pakī hrjaduscsaho szo szlavoju szudītī zsīvōm ī mertvōm, jehozse carsztviju ne budet konca. Ī v Ducha szvjataho, Hoszpoda, zsīvotvorjascsaho, īzse ot Otca ī Szōna īszchogyascsaho. Īzse szo Otcem ī szo Szōnom szpoklanyajema ī szoszlavīma, hlaholavsaho Prorokī. Vo jedīnu, szvjatuju, szobornuju ī Aposztolszkuju Cerkov. Īszpoviduju jedīno krescsenije, vo osztavlenije hrichov. Csaju voszkreszenija mertvōch. Ī zsīznī buduscsaho vika, amīny.

*

Oszlabī, osztavī, otpusztī Bozse szohrisenija nasa, volnaja ī nevolnaja, jazse vo szlovi ī vo gyilyi, jazse vo vigyiniī ī nevigyiniī, jazse vo umi ī vo pomōsleniī, jazse vo dnī ī vo noscsī: vsźa nam prosztī, jako blah ī cselovikolyubec.

*

Bohorodīce Gyivo radujsźa, blahodatnaja Marie, Hoszpogy sz toboju. Blahoszlovenna tō vo zsenach ī blahoszloven plod csreva tvojeho: jako rodīla jeszī Chrīszta Szpasza, īzbavītelya dusam nasīm.

Pod tvoju mīloszty prībihajem Bohorodīce Gyivo, molītv nasīch ne prezrī vo szkorbich, no ot bid īzbavī nasz jedīna csīsztaja ī blahoszlovennaja, Preszlavnaja prīsznogyivo Bohorodīce Marije, matī Chrīszta Boha naseho, prijmī molītvō nasa ī doneszī ja ko Szōnu tvojemu ī Bohu nasemu, da szpaszet ī proszvitīt tebe radī dusī nasa.

Tropaŕ, hl. 1. Vosztavsī ot szna prīpadaju tī blazse, ī Anhelszkuju piszny vopiju tī vszeszīlyne: szvjat, szvjat, szvjat jeszī Bozse, zasztuplenijem bezplotnōch tvoīch pomīluj mja.

Szlava: Ot odra ī szna vozdvīhl mja jeszī Hoszpodī, um moj proszvitī, szerdce, ī usztnyi moī otverzī, pitī Tya Szvjataja Trojce: szvjat, szvjat, szvjat jeszī Bozse, molītvamī vsźich szvjatōch tvoīch, pomīluj mja.

Ī nōnyi: Napraszno szudija prijdet: ī kojehozsdo gyijanija obnazsatsźa: no szo sztrachom da zovu vo polunoscsī: szvjat, szvjat, szvjat jeszī Bozse, molītvamī Bohorodīcō pomīluj mja. Hoszpōdī pomīluj 12.

Ot szna vosztav blahodaŕu tya, szvjataja Trojce, jako mnohija radī tvojeja blahoszti ī dolhoterpinija, ne prohnyivajsźa na mja hrishnaho ī lyinīvaho, nīzse pohubī mene szo bezzakoniī moīmī: no cselovikolyubsztvovav obōcsno, ī vo necsajaniī lezsascsa vozdvīhl mja jeszī vo jezse utrenevatī ī szlavoszlovītī derzsavu tvoju: ī nōnyi proszvitī moja ocsī mōszlennōja, otverzī moja uszta, poucsatīsźa szloveszem tvoīm ī razumitī zapovidī tvoja, ī tvorītī volyu tvoju, ī pitī tya vo īszovidaniī szerdecsnyim, ī voszpivatī vszeszvjatoje īmja tvoje, Otca, ī Szōna, ī Szvjataho ducha, nōnyi ī prīszno ī vo vikī vikov, amīny.

Molītva: 1. Bozse ocsīsztī mja hrisnaho, jako nīkolīzse szotvorīch blahoje pred toboju: no īzbavī mja ot lukavaho, ī da budet vo mnyi volya tvoja, da neoszuzsdenno otverzu uszta moja nedosztojnaja, ī voszchvalyu

īmja tvoje szvjatoje, Otca ī Szōna ī szvjataho Ducha, nōnyi ī prīszno ī vo vikī vikov: amīny.

Molītva: 2. Ot szna vosztav, polunoscsnuju piszny prīnosu tī Szpasze, ī prīpadaja vopiju tī: ne dazsgy mī usznutī vo hrichovnoj szmertī, no uscsedrī mja raszpnōjszꙗa voleju, ī lezsascsaho mja vo lyinosztī uszkrorīv vozsztavī, ī szpaszī mja vo predsztojaniī ī molītvi; ī po sznyi noscsnyim vozszijaj mī deny bezhrisen Chrīszte Bozse, ī szpaszī mja.

Molītva: 3. Ko tebi Vladōko cselovikolyubcse, ot szna vosztav, prībihaju, ī na gyila tvoja podvīzajuszꙗa mīloszerdijem tvoīm, ī molyuszꙗa tebi, pomozī mnyi na vszꙗakoje vremja, vo vszꙗakoj vescsī, ī īzbavī mja ot vszꙗakija mirszkija zlōja vescsī, ī diavolszkaho poszpisenija, ī szpaszī mja, ī vvedī vo carsztvo tvoje vicsnoje; tō bo jeszī moj szotvorītely ī vszꙗakaho blaha promōslennīk, ī podately: o tebi zse vsze upovanije moje, ī tebi szlavu vozszōlaju nōnyi ī prīszno, ī vo vikī vikov, amīny.

Molītva: 4. Hoszpodī, īzse mnohoju tvojeju blahosztiju, ī velīkīmī scsedrotamī, dal jeszī mnyi rabu tvojemu, mīmosedseje vremja noscsī szeja bez napasztī prejtī ot vszꙗakaho zla protīvna: Tō szam Vladōko, vszꙗacseszkīch tvorcse, szpodobī mja īsztīnnōm tvoīm szvitom, ī proszviscsennōm szerdcem tvorītī volyu tvoju, nōnyi ī prīszno, ī vo vikī vikov, amīny.

Molītva: 5. Hoszpodī Bozse vszederzsītelyu, prijemlyaj ot nebesznōch tvoīch szīl trīszvjatuju piszny, prijmī ī ot mene nedosztojnaho raba tvojeho utrenneje szije pinije, ī dazsgy mī vszꙗa lyita zsīvota mojeho, ī na vszꙗakij csasz tebi szlavu vozszōlatī, Otcu ī Szōnu ī szvjatomu Duchu, nōnyi ī prīszno ī vo vikī vikov, amīny.

Molītva: 6, Hoszpodī, ne līsī mene nebesznōch tvoīch blah. Hoszpodī, īzbavī mja vicsnōch muk. Hoszpodī, umom lī īlī pomōslenijem, szlovom īlī gyilom szohrisīch. prosztī mja. Hoszpodī, īzbavī mja vszꙗakaho nevigyinija ī zabvenija ī malodusija, ī okamenennaho necsuvsztvija. Hoszpodī, īzbavī mja ot vszꙗakaho īszkusenija. Hoszpodī, proszvitī moje szerdce, jezse pomracsī lukavoje pochotyinije. Hoszpodī, az jako cselovik szohrisīch, tō zse jako Boh scsedr pomīluj mja, vīgya nemoscs dusī mojeja. Hoszpodī, poszlī blahodaty tvoju v pomoscs mnyi,

da proszlavlyu īmja tvoje szvjatoje. Hoszpodī Īszusze Chrīszte, napīsī mja raba tvojeho vo knīžī zsīvotnyij, ī daruj mī konec blahij. Hoszpodī Bozse moj, ascse ī nīcstozse blaho szotvorīch pred toboju, no dazsgy mī, po blahodatī tvojej, polozsītī nacsalo blahoje. Hoszpodī okropī, vo szerdcī mojem roszu blahodatī tvojeja. Hoszpodī nebesze ī zemlī, pomjanī mja hrisnaho raba tvojeho, sztudnaho ī necsīsztaho vo carsztvīī tvojem, amīny.

Hoszpodī, vo pokajanīī prijmī mja. Hoszpodī, ne osztavī mene. Hoszpodī, ne vvedī mene v napaszty. Hoszpodī, dazsgy mī mōszly blahu. Hoszpodī, dazsgy mī szlezō, ī pamjaty szmertnuju, ī umīlenije. Hoszpodī, dazsgy mī pomōszly īszpovidanija hrichov moīch. Hoszpodī, dazsgy mī szmīrenije, cīlomudrije ī poszlusanije. Hoszpodī, dazsgy mī terpinije, velīkodusije ī krotoszty. Hoszpodī, vszelī vo mja koreny blahīch, sztrach tvoj vo szerdce moje. Hoszpodī, szpodobī mja lyubītī tya ot vszeja dusī mojeja, ī pomōslenija, ī tvorītī vo vszem volyu tvoju. Hoszpodī, pokrōj mja ot cselovik nepravednōch, ī biszov, ī sztrasztej ī ot vszakija īnōja podobnōja vescsī. Hoszpodī, viszī jako tvorīsī, jakozse tō volīsī, da budet volya tvoja vo mnyi hrisnyim, jako blahoszloven jeszī vo vikī, amīny.

Molītva: 7. Mnohomīlosztīve, ī vszemīlosztīve Bozse moj, Hoszpodī, Īszusze Chrīszte, mnohija radī lyubve szsel ī voplotīlsža jeszī, jako da szpaszesī vszīch. Ī pakī Szpasze szpaszī mja po blahodatī, molyu tya: ascse bo ot gyil szpaszesī mja, nyiszty sze blahodaty ī dar, no dolh pacse. Jej mnohij vo scsedrotach, ī neīzrecsennōj vo mīlosztī, virujaj bo vo mja rekl jeszī, o Chrīszte moj, zsīv budet, ī ne uzrīt szmertī vo vikī. Ascse uzse vira jazse vo tya, szpaszajet otcsajannōja, sze viruju, szpaszī mja, jako Boh moj jeszī tō ī szozdately, vira zse vmiszto gyil da vmenītsža mnyi. Bozse moj: ne obrascsesī vo gyil onyud opravdajuscsīch mja: no ta vira moja da dovlyijet vmiszto vszīch, ta da otviscsajet: ta da opravdīt mja: ta da pokazset mja prīcsasztnīka szlavō tvojeja vicsnōja. Da ne ubo pochītīt mja szatana ī pochvalītsža, Szlove, jezse ottorhnutī mja ot tvojeja rukī ī ohradō; no īlī choscsu, szpaszī mja, īlī ne choscsu Chrīszte Szpasze moj. Predvarī szkoro, szkoro, pohī-

boch, tō bo jeszī Boh moj, ot csreva matere mojeja, szpodobī mja Hoszpodī nōnyi vozlyubītī tya, jakozse vozlyubīch īnohda toj szamōj hrich, ī pakī porabotatī tebi bez lyinosztī toscsno, jakozse porabotach prezsde szatanyi lysztīvomu. Najpacse zse porabotaju tebi Hoszpodu ī Bohu mojemu Īszuszu Chrīsztu, vo vsža dnī zsīvota mojeho, nōnyi ī prīszno, ī vo vikī vikov, amīny.

Molītva ko szvjatomu Anhelu Chranītelyu.

Anhele Chrīsztov szvjatōj, ko tebi prīpadaja, molyusža chranītelyu moj szvjatōj, prīdannōj mnyi na szoblyudenije dusī ī tyila mojeho hrisnaho, ot szvjataho krescsenija: az zse szvojeju lyinosztiju, ī szvoīm zlōm obōcsajem, prohnyivach tvoju precsīsztuju szvitloszty, ī othnach tya ot szebe vsžimī sztudnōmī gyilamī: lzsamī, klevetamī, zavīsztiju, oszuzsdenijem, prezorsztvom, nepokorsztvom, bratonenavīgyinijem, ī zlopomnyinijem, szrebrolyubijem, prelyubogyijanijem, jarosztiju, szkuposztiju, objadenijem bez szōtosztī, ī opīvsztvom, mnohohlaholanijem, zlōmī pomōszlō, ī lukavōm vozbisenijem, īmōj szamochotyinije na vsžakoje plotszkoje vozsdelyinije. O zloje moje proīzvolenije, jehozse ī szkotō bezszlovesznii ne tvoŕat! da kako vozmozsesī vozzritī na mja, īlī prīsztupītī ko mnyi, tolīko hrisnomu; kotorōma ocsīma anhele Chrīsztov vozzrīsī na mja, opletsasža zlyi vo hnusznōch gyilyich; da kako uzse vozmohu otpuscsenija proszītī, hoŕkīm ī zlōm moīm ī lukavōm gyijanijam, vo nyazse vpadaju po vsža dnī ī noscsī, ī na vsžak csasz; no molyusža tī prīpadaja, chranītelyu moj szvjatōj, umīloszerdīsža na mja hrisnaho ī nedosztojnaho raba tvojeho (ī. r.), budī mī pomoscsnīk ī zasztupnīk na zlaho mojeho szoprotīvnīka, szvjatōmī tvoīmī molītvamī, ī carsztvija Bozsija prīcsasztnīka mja szotvorī, szo vsžimī szvjatōmī, vszehda nōnyi ī prīszno, ī vo vikī vikov, amīny.

Molītva ko preszvjatyij Bohorodīci.

Preszvjataja Vladōcsīce moja Bohorodīce, szvjatōmī tvoīmī ī vszeszīlynōmī molītvamī, otzsenī ot mene szmīrennaho, ī okajannaho raba tvojeho unōnije, neragyinije ī vsža szkvernaja, lukavaja ī chulynaja pomōslenija ot okajannaho mojeho szerdca, ī ot pomracsennaho uma

mojeho, ī pohaszī plameny sztrasztej moīch jako nīscs jeszm ī okajanen, ī īzbavī mja ot mnohīch ī lyutōch voszpomīnanij ī predprijatij, ī ot vszīch gyijsztv zlōch szvobodī mja. Jako blahoszlovenna jeszī ot vszīch rodov ī szlavītszā precsesztnoje īmja tvoje, vo vikī vikov, amīny.

II.

Molītvō pred īszpovidiju.

Molītva 1. Vladōko Hoszpodī Bozse nas, ne chotyaj szmertī hrisnōch, no obrascsenija zsīvota īch zselajaj, prijemlyaj vszā hrisnōja, vo pokajaniī ko tebi prīpadujuscsija, prijmī nōnyi ī mene kajuscsahoszā vo moīch szohriseniīch ī dazsgy mnyi szokrusenije szerdecsnoje, ī īszpravī moju szoviszty, da blahonadezsno īszpovim szohrisenija moja pred szlavoju sztrasnaho presztola tvojeho, ī da proszlavītszā vo mnyi precsesztnoje ī velīkolyipnoje īmja tvoje: Otca, ī Szōna ī szvjataho Ducha nōnyi ī prīszno, ī vo vikī vikov, amīny.

Molītva 2. Hoszpodī Bozse szpaszenija naseho, mīlosztīvōj ī scsedrōj, dolhoterpilīvōj ī mnohomīlosztīvōj, prīklonīvōj nebesza ī szosedōj na szpaszenije roda cselovicseszkaho, ne chotyaj szmertī hrisnīka, no obrascsenija vo zsīvot: tō Vladōko. mnyi molyascsemuszā rabu tvojemu podazsgy īsztīnnoje pokajanije, szvidōj hrichī ī ocsīscsajaj bezzakonija, osztavī ī otpusztī mnyi vszā szohrisenija moja, volynaja ī nevolynaja, szojedīnī mja szvjatomu tvojemu Duchu, ī prīcstī mja tvojej bozsesztvennoj blahodatī ī mīloszerdiju ī tvoje blahovolenije neotjemlemo ot mene ktomu szotvorī. Jako tvoja derzsava ī tvoje jeszty carsztvo, ī szīla ī szlava Ōtca, ī Szōna, ī szvjataho Ducha, nōnyi, ī prīszno ī vo vikī vikov, amīny.

Molītva 3. Bozse, Szpaszītelyu nas, īzse prorokom tvoīm Naftanom pokajavsemuszā Davīdu o szvoīch szohriseniīch osztavlenije darovavōj ī Manaszsziīnu vo pokajanije molītvu prijemōj, szam prijmī ī mene raba tvojeho (ī. r.) kajuscsahoszā obōcsnōm tvoīm cselovikolyubijem, prezīrajaj vszā mnoju szogyijannaja, osztavlyajaj nepravdō, ī prevoszchogyaj bezzakonija. Tō bo rekl jeszī Hoszpodī: chotyinijem ne choscsu szmertī hrisnīka, no jako jezse obratītīszā ī zsīvu bōtī jemu: ī jako szedm-

deszʼaty szedmerīceju osztavlyatī hrichī. Ponezse jako velīcsesztvo tvoje bezprīkladnoje ī mīloszty tvoja bezmirnaja. Ascse bo bezzakonija nazrīsī, kto posztoīt? Jako tō jeszī Boh kajuscsīchszʼa, ī tebi szlavu vozszōlajem: Otcu, ī Szōnu, ī szvjatomu Duchu, nōnyi ī prīszno, ī vo vikī vikov, amīny.

Prīsztupaja ko īszpovidaniju.

Ja hrisnōj cselovik īszpovidajuszʼa Hoszpodu Bohu Vszederzsītelyu vo Trojci szvjatyij jedīnomu, precsīsztyij Gyivi Marīī, materī Bozsijej ī vszʼim szvjatōm, ī tebi, otcse moj duchovnōj, o vszʼich hriszʼich moīch.

Po īszcsīszlenīī hrichov.

Za szija vszʼa, ī za druhija szvidomōja ī ne szvidomōja hrichī moja, zsaluju szerdecsno: csto ja dobrotlīvaho Boha mojeho obrazīl ī prohnyival na szebe, kajuszʼa zsalosztno, ī obiscsaju szo pomoscsiju Bozsijeju zsīvot moj polyipsatī ī īszpravītī. Na szije zse szmīrenno prosu, Otcse moj duchovnōj, szpaszītelynuju pokutu ī razrisenije.

Pokajannaja molītva Manaszszīī, Carʼa Judejszka.

Hoszpodī vszederzsītelyu, Bozse Otec nasīch, Avraamov, ī Īszaakov, ī Jakovly, ī szʼimene īch pravednaho, szotvorīvōj nebo ī zemlyu szo vszeju lyipotoju īch, szvjazavōj more szlovom povelyinija tvojeho, zaklyucsīvōj bezdnu, ī zapecsatsztvovavōj ju sztrasnōm ī szlavnōm īmenem tvoīm, jehozse vszʼa bojatszʼa, ī trepesc sut ot līca szīlō tvojeja: jako neposztojanna velīkolyipota szlavō tvojeja, ī neszterpīm hnyiv jezse na hrisnīkī prescsenija tvojeho, bezmirna zse, ī neīzszlyidovanna mīloszty obiscsanija tvojeho: tō bo jeszī Hoszpogy vōsnij blahoutroben ī kajajszʼa o zlobach cselovicseszkīch. Tō Hoszpodī, po mnozsesztvu blahosztī tvojeja; obiscsal jeszī pokajanije, ī osztavlenije szohrisīvsīm tebi, ī mnozsesztvom scsedrot tvoīch, opregyilīl jeszī pokajanije hrisnīkom vo szpaszenije. Tō ubo Hoszpodī Bozse szīl, ne polozsīl jeszī pokajanije pravednōm: Avraamu, ī Īszaaku, ī Jakovu, neszohrisīvsīm tebi, no polozsīl jeszī pokajanije na mnyi hrisnyim, zane szohrisīch pacse csīszla peszka

morszkaho: umnozsīsasža bezzakonija moja, Hoszpodī, umnozsīsasža bezzakonija moja ī nyiszm dosztoīn vozzritī, ī vīgyitī vōszotu nebesznuju, ot mnozsesztva nepravd moīch: szlyacsen jeszm mnohīmī uzamī zselyiznōmī, vo jezse ne vozvesztī hlavō mojeja, ī nyiszty mī ōszlablenija, zane prohnyivach jaroszty tvoju, ī lukavoje pred toboju szotvorīch, ne szotvorīvōj volī tvojeja, ī ne szochranīvōj povelyinij tvoīch. Ī nōnyi prīklonyaju kolyina szerdca, trebuja ot tebe blahosztī: szohrisīch Hoszpodī, szohrisīch, ī bezzakonija moja az vim, no prosu molyasža: oszlabī mī Hoszpodī oszlabī mi, ī ne pohubī mene szo bezzakonīī moīmī, nīzse vo vik vrazsdovav szoblyudesī zol moīch, nīzse oszudīsī mja vo preīszpodnīch zemlī, zane tō jeszī Bozse Boh kajuscsīchsža: ī na mnyi javīsī vsžu blahoszty tvoju, jako nedosztojna szuscsa szpaszesī mja po množij mīlosztī tvojej ī voszchvalyu tya vōnu vo dnech zsīvota mojeho, jako tya pojut vsža szīlō nebesznōja, ī tvoja jeszty szlava vo vikī vikov, amīny.

Molītva ko preszvjatyij Bohorodīči

O Vladōcsīce moja preblahoszlovennaja, zascsītnīce roda cselovicseszkaho, prībizsīscse ī szpaszenije prītekajuscsīch ko tebi! vim, voīsztīnu vim, jako žilo szohrisīch, ī prohnyivach, premīlosztīvaja Hoszpozse, rozsdennaho plotiju ot tebe Boha preblahaho: no īmam mnohija obrazō tyich, īzse prezsde mene prohnyivasa jeho blahoutrobije: mōtarī, bludnīcō, ī procsija hrisnīkī, īmzse dadesža proscsenije hrichov īch, pokajanija radī ī īszpovidanija. Tōja ubo obrazō pomīlovannōch ocseszem hrisnōja dusī mojeja predsztavlyaja, ī na tolīkoje Bozsije mīloszerdije onōch prijemseje vzīraja, derznuch ī az hrisnōj prībihnutī, szo pokajanijem ko tvojemu blahoutrobiju o vszemīlosztīvaja Vladōcsīce! da podaszī mī ruku pomoscsī, ī īszproszīsī u Szōna tvojeho ī Boha, tyazskīm moīm hrichom proscsenije. Viruju ī īszpoviduju, jako toj, jehozse rodīla jeszī, Szōn tvoj jeszty voīsztīnnu Chrīsztosz Szōn Boha zsīvaho, szudija zsīvōch ī mertvōch, vozdajaj komuzsdo po gyilom jeho. Viruju zse pakī ī īszpoviduju tebe bōtī īsztīnnuju Bohorodīcu, mīloszerdija īsztocsnīk, utyisenije placsuscsīch, vzōszkanije

pohībsīch, szīlynuju ī nepresztajuscsuju ko nemu chodataīcu, žilo lyubjascsuju rod chrīsztianszkij, ī szporucsnīcu mojeho pokajanija: voīsztīnu bo nyiszty cselovikom īnōja pomoscsī ī pokrova razvi tebe, o Hoszpozse premīlosztīvaja ī nīktozse upovaja na tya, posztōgyisža, ī toboju, umolyaja Boha, nīktozse osztavlen jeszty. Toho radī molyu tvoju neīszcsetnuju blahoszty: otverzī dverī mīloszerdija tvojeho mnyi zabluzsdsemu ī padsemu vo tīminija hlubīnō; ne vozhnusajsža mene szkvernaho, ne prezrī hrisnaho molenija mojeho, ne osztavī mene okajannaho, jehozse vo pohībely zlobnōj vrah pochītīl jeszty: no umolī o mnyi rozsdennaho ot tebe mīloszerdnaho Boha, da prosztīt velīkija moja hrichī, ī īzbavīt mja ot pahubō mojeja: jako da ī az szo vszīmī polucsīvsīmī proscsenije, voszpoju ī proszlavlyu bezmirnoje mīloszerdije rozsdennaho ot tebe Boha, ī tvoje neposztōdnoje na mnyi zasztuplenije, vo zsīznī szej, ī vo nekoncsajemom viđi, amīny.

Molītvō ko szvjatomu Prīcsascseniju.

Molītva Szvjataho Joanna Zlatousztaho.

Bozse oszlabī, osztavī, prosztī mī szohrisenija moja, jelīka tī szohrisīch, ascse szlovom, ascse gyilom, ascse pomōslenijem, voleju, īlī nevoleju, razumom, īlī nerazumijem: vsža mī prosztī jako blah ī cselovikolyubec: ī molītvamī precsīsztōja tvojeja Matere, umnōch tvoīch szluzsītelej, ī szvjatōch Szīl, ī vszich Szvjatōch ot vika tebi blahouhodīvsīch: neoszuzsdenno blahovolī prijatī mī szvjatoje ī precsīsztoje tvoje Tyilo, ī csesztnuju Krov, vo īszđilenije dusī zse ī tyila, ī vo ocsīscsenije lukavōch moīch pomōslenij: jako tvoje jeszty carsztvo, ī szīla, ī szlava, Otca ī Szōna ī szvjataho Ducha, nōnyi ī prīszno, ī vo vikī vikov, amīny.

Molītva tohozsde.

Nyiszm dovolen, Vladōko Hoszpodī, da vnīdesī pod krov dusī mojeja: no ponezse choscsesī tō, jako cselo-

vikolyubec, zsītī vo mnyi, derzaja prīsztupaju: povelyivajesī? otverzu dverī, jazse tō jedīn szozdal jeszī, ī vnīdesī szo cselovikolyubijem jakozse jeszī: vnīdesī ī proszvitīsī pomracsennōj moj pomōszl, viruju, jako szije szotvorīsī: ne bo bludnīcu szo szlezamī prīsedsuju ko tebi othnal jeszī, nīzse mōtaŕa otverhl jeszī pokajavsasźa, nīzse razbojnīka poznavsa carsztvo tvoje, othnal jeszī: nīzse honītelya pokajavsasźa osztavīl jeszī, jezse bi: no vo pokajaniī ko tebi prīsedsōja vsźa, vo līcī tvoīch druhov vcsīnīl jeszī, jedīn szōj blahoszlovennōj vszehda, nōnyi, ī vo bezkonecsnōja vikī, amīny.

Molītva Szvjataho Joanna Damaszkīna.

Pred dvermī chrama tvojeho predsztoju, ī lyutōch pomōslenij ne otsztupaju: no tō Chrīszte Bozse mōtaŕa opravdavōj, ī Chaňaneju pomīlovavōj, ī razbojnīku Raja dverī otverzōj, otverzī mī utrobō cselovikolyubija tvojeho, ī prijmī mja prīchogyascsa ī prīkaszajuscsasźa tebi jako bludnīcu, ī krovotocsīvuju: ova bo kraja rīzō tvojeja kosznuvsīsźa, udov īszcilenije prijat, ova zse precsīsztyiī tvoī nozi uderzsavsī, razrisenije hrichov ponesze: az zse okajannōj vsze tvoje Tyilo derzaja voszprijatī, da ne opalen budu: no prijmī mja, jakozse onōja, ī proszvitī moja dusevnaja csuvsztva, popalyaja moja hrichovnōja vīnō: molītvamī bezszimenno rozsdsija tya, ī nebesznōch Szīl: jako blahoszloven jeszī vo vikī vikov, amīny.

Molītva Szvjataho Vaszīlija Velīkaho.

Vim Hoszpodī, jako nedosztojnyi prīcsascsajusźa precsīsztaho tvojeho Tyila, ī csesztnōja tvojeja Krove, ī povīnen jeszm, ī szud szebi jam ī piju, ne razszuzsdaja Tyila ī Krove tebe Chrīszta ī Boha mojeho: no na scsedrotō tvoja derzaja, prīchozsdu ko tebi reksemu: Jadōj moju ploty, ī pijaj moju krov, vo mnyi prebōvajet, ī az v nem: umīloszerdīsźa ubo Hoszpodī, ī ne oblīcsī mja hrisnaho, no szotvorī szo mnoju po mīlosztī tvojej: ī da budut mī Szvjataja szija, vo īszcilenije, szpaszenije, ī vo oszvjascsenije dusī ī tyila, vo othnanije vszakaho mecstanija, ī lukavaho gyijanija, ī gyijsztva diavolszkaho, mōszlennyi vo udeszich moīch gyijsztvujemaho, vo derzncvenije ī lyubov jazse ko tebi: vo īsz-

pravlenije zsītija, ī utverzsdenije, vo vozvrascsenije dobrogyitelī, ī szoversensztva, vo īszpolnenije zapovidej vo Ducha szvjataho obscsenije, vo naputije zsīvota vicsnaho, vo otvit blahoprijaten na sztrasnyim szudīscsī tvojem: ne vo szud īlī vo oszuzsdenije.

Molītva Szvjataho Joanna Zlatousztaho.

Viruju Hoszpodī ī īszpoviduju, jako tō jeszī voīsztīnu Chrīsztosz Szōn Boha zsīvaho, prīsedōj vo mir hrisnōja szpasztī, ot nīchzse pervōj jeszm az: jescse viruju, jako szije jezse voszprijmu jeszty szamoje precsīsztoje Tyilo tvoje, ī szija szamaja jeszty csesztnaja Krov tvoja: molyusz̓a ubo tebi: pomīluj mja, ī prosztī mī prehrisenija moja, volnaja, ī nevolnaja, jazse szlovom, jazse gyilom, jazse vigyinijem ī nevigyinijem: ī szpodobī mja neoszuzsdenno prīcsasztītīsz̓a precsīsztōch tvoīch Taīnsztv, vo osztavlenije hrichov ī vo zsīzny vicsnuju, amīny.

Molītva Szvjataho Joanna Damaszkīna.

Hoszpodī dazsgy mīloszty nenavīgyascsōm mja, vrazsdujuscsōm mī ī ponosajuscsōm mī, takozsde oklevetajuscsōm mja: da nīktozse nīkakozse ot nīch mene radī necsīsztaho, zlo nyicsto posztrazsdet, nī vo nōnyisnem nī vo buduscsem vic̓i: no ocsīsztī īch blahodatiju tvojeju, ī pokrōj īch blahodatiju tvojeju Blahij, ozarī, ī proszvitī īch vo vikī vikov amīny.

Molītva ko Preszvjatyij Bohorodīc̓i.

Blahaja ī blahoszlovennaja pītatelnīce zsīznī naseja Bohorodīce, rozsdsaja plod blahoszlovennōj, ukriplyajuscs szerdca virnōch chlyibom zsīvotnōm, ī veszelyascs vīnom umīlenija: molyu szpodobī mja szije īsztīnnoje nehīblyuscseje brasno ī pītije Plotī ī Krove Szōna tvojeho ī Boha, dosztojno prijatī, ī toho blahodatiju ī szlavoju naszōscsatīsz̓a, proszlavlyaja jeho, ī tebe szo nīm vo vikī amīny.

Prīchogyaj zse prīcsasztītīsz̓a, hlaholī:

Viruju Hoszpodī ī īszpoviduju, jako tō jeszī (voīsztīnnu) Chrīsztosz Szōn Boha zsīvaho, prīsedōj vo mir hrisnōja szpasztī, ot nīchzse pervōj jeszm az.

Vecserī tvojeja tajnōja, dnesz̓ Szōne Bozsij, prī-

csasztnīka mja prijmī; ne bo vrahom tvoīm tajnu povim, nī lobzanija tī dam jako Juda: no jako razbojnīk īszpovidaja tya vopiju: pomjanī mja Hoszpodī vo Carsztviī tvojem.

Vladōko cselovikolyubcse Hoszpodī Īszusze Chrīszte Bozse moj, da ne vo szud mī budut Szvjataja szija, za jezse nedosztojnu mī bōtī, no vo ocsīscsenije dusī zse ī tyila, ī vo obrucsenije buduscsija zsīznī ī carsztvija. Mnyi zse jezse prīlyiplyatīsźa Bohu blaho jeszty, polahatī vo Hoszpogyi upovanije szpaszenija mojeho.

Molītvō po szvjatom Prīcsascseniī.

Prīzōvanije szvjatyijsaho Otkupītelya.
(300 dnevnōj otpuszt.)

Duse Chrīsztova oszvjatī mja;
Tyilo Chrīsztovo szpaszī;
Krov Chrīsztova napoj mja;
Vodo rebra Chrīsztova omōj mja.
Sztraszte Chrīsztova ukripī mja.
O blahīj Īszusze uszlōsī mja;
Vnutr jazv tvoīch szkrōj mja;
Ne dopusztī mī rozlucsītīsźa ot tebe;
Ot vraha zlobnaho zascsītī mja;
Vo csasz szmertī mojeja prīzovī mja,
Ī povelī mī prijtī ko tebi,
Da szo szvjatōmī tvoīmī voszchvalyu tya,
Ī szlavoszlovlyu vo vik vika. Amīny.

Molītva szv. Vaszīlija velīkaho.

Szlava Tebi Bozse. Szlava Tebi Bozse. Szlava Tebi Bozse.

Blahodaŕu tya Hoszpodī Bozse moj, jako ne otrīnul mja jeszī hrisnaho, no obscsnīka mja bōtī szvjatōny tvoīch szpodobīl jeszī; blahodaŕu tya, jako mene nedosztojnaho prīcsasztītīsźa precsīsztōch tvoīch ī nebesznōch darov szpodobīl jeszī: no Vladōko cselovikolyubcse, nasz radī umerōj zse ī voszkreszōj ī darovavōj nam sztrasnaja szija ī zsīvotvoŕascsaja Taīnsztva, vo blahogyijanije ī oszvjascsenije dus ī tyilesz nasīch, dazsgy bōtī szīm ī mnyi vo īszćilenije dusī zse ī tyila, vo othnanije vszákaho szoprotīvnaho, vo proszviscsenije ocsiju

szerdca mojeho, vo mīr dusevnōch moīch szīl, vo viru neposztōdnu, vo lyubov nelīcemirnu, vo īszpolnenije premudrosztī, vo szoblyudenije zapovidej tvoīch, vo prīlozsenije Bozsesztvennōja tvojeja blahodatī, ī tvojeho Carsztvija prīszvojenije: da vo szvjatōnī tvojej tyimī szochranyajem, tvoju blahodaty pomīnaju vszehda, ī ne ktomu szebi zsīvu, no tebī nasemu Vladōdi ī blahogyitelyu, ī tako szeho zsītija īz-sed o nadezsgyi zsīvota vicsnaho, vo prīsznoszuscsnōj dosztīhnu pokoj, īgyizse prazdnujuscsīch hlasz nepresztannōj ī bezkonecsnaja szladoszty, zrascsīch tvojeho līca dobrotu neīzrecsennujutō bo jeszī īsztīnnoje zselanije, ī neīzrecsennoje veszelije lyubjascsīch tya, Chrīszte Bozse nas, ī tya poje: vsza tvar vo vikī, amīny.

Molītva Szv. Joanna Zlatousztaho.

Precsīsztaho tvojeho Tyila, ī csesztnōja Krove, tajno szpodoblysza bōtī szoprīcsasztnīk Chrīszte Bozse, voszpivaju, ī blahoszlovlyu, poklanyajusza, ī szlavlyu, ī velīcsaju szpaszenija tvoja Hoszpodī, nōnyi ī prīszno, ī vo vikī vikov, amīny.

Molītva Szv. Kīrīlla Alekszandrijszkaho.

Tyilo tvoje szvjatoje, Hoszpodī Īszusze Chrīszte Bozse nas, da budet mī vo zsīvot vicsnōj, ī Krov tvoja csesztnaja, vo osztavlenije hrichov: budī zse mī Evcharīsztija szija vo radoszty, zdravije ī veszelije, vo sztrasnoje zse ī vtoroje prīsesztvije tvoje, szpodobī mja hrisnaho sztatī odesznuju szlavō tvojeja, molītvamī precsīsztōja tvojeja matere, ī vszich szvjatōch.

Molītva ko preszvjatyij Bohorodīdi.

Preszvjataja Vladōcsīce Bohorodīce, szvite pomracsennōja mojeja dusī, nadezsdo, utyisenije, radovanije moje, blahodaru tya, jako szpodobīla mja jeszī nedosztojnaho, prīcsasztnīka bōtī precsīsztaho Tyila ī csesztnōja Krove Szōna tvojeho: no rozsdsaja īsztīnnōj Szvit, proszvitī moja umnōja ocsī szerdca: jazse īsztocsnīk bezszmertija rozsdsaja, ozsīvotvorī mja ī dazsgy mī umīlenije ī szokrusenije vo szerdci mojem, ī szmīrenije vo mōszlech moīch, ī vozzvanije vo plyineniīch pomōslenij

moīch: ī szpodobī mja do poszlyidnyaho īzdōchanija, neoszuzsdenno prijmatī precsīsztōch Taīn oszvjascsenije, vo īszdīlenije dusī zse ī tyila: ī podazsgy mī szlezō pokajanija, ī īszpovidanija, jezse pitī ī szlavītī tya, vo vszja dnī zsīvota mojeho, jako blahoszlovenna jeszī vo vikī, amīny.

Molītvō na Bozsesztvennoj Līturgiī.

Molītva na vchogyi vo cerkov. Vozveszelīchszja o reksīch mnyi: vo dom Hoszpodeny pojdem; az zse mnozsesztvom mīlosztī tvojeja Hoszpodī, vnīdu vo dom tvoj, poklonyuszja ko chramu szvjatomu tvojemu, vo sztraszī tvojem: Hoszpodī nasztavī mja pravdoju tvojeju, vrah moīch radī, īszpravī pred toboju puty moj: da bez pretknovenija proszlavlyu jedīno Bozsesztvo, Otca, ī Szōna ī Szvjataho Ducha, nōnyi ī prīszno ī vo vikī vikov, amīny.

Molītva pred nacsatijem Bozsesztvennōja Līturgiī. Hoszpodī Īszusze Chrīszte, scsedrōj ī mīlosztīvōj vszīm īsztīnno prīzōvajuscsīm tya, tebi molyuszja, ī tebi mīl szja gyiju: szpodobī mja szo tscsanijem, lyuboviju, sztrachom, ī vszjakīm vnīmanijem, dazse do konca bozsesztvennōja szluzsbō szeja prebōtī, ī szokrusennōm szerdcem ī csīsztoju szovisztiju molītīszja tebi mīloszerdnomu Bohu. Jej Hoszpodī carju, uszlōsī mja nacsīnajuscsa prīzōvatī tya, ī daruj mī osztavlenije vszich hrichov moīch: tō bo jedīn blahoszloven jeszī szo Otcem ī szo szvjatōm Duchom, vo vikī, amīny.

Molītva jehda hlaholet jerej: „Blahoszlovenno carsztvo". Bozse, Bozse moj, prīzrī na mja hrisnaho, ī īszpravī molītvu uszt moīch: otzsenī pomōszlō szkvernōja ot szerdca mojeho, ī proszvitī moj um szvitom tvojeho blahorazumija: prīklonī ucho tvoje ī uszlōsī mja tebi molyascsaho, ī tvojeja szīlynōja mīlosztī csajuscsaho: jako tō jeszī Boh moj, ī pred toboju vo szvjatyim chramī szem sztoja, umīlyno vopiju: ukripī mja, ī vrazumī Bozse scsedrōj vo sztraszī tvojem, amīny.

Molītva, jehda Diakon īlī Jerej prī vchogyi szo szv. Jevanhelijem hlaholet: „Premudroszty proszti". Hoszpodī Īszusze Chrīszte Bozse nas, nōnyi mene hrisnaho vchod szo szvjatōm tvoīm Jevanhelijem vīgyitī, szvjatoje zse tvoje Bohojavlenije, ī szo cselovikī pozsītije voszpomjanutī szpodobīvōj, prīzrī na mja cselovikolyubnyi, ī umīloszerdīsz'a, dazsgy mī pomīnatī tvoja szvjatōja zapovidī, ī pravo chranītī ja, dosztojno zse tebi vszehda voszpivatī: Prijdīte, poklonīmsz'a ī prīpadem ko Chrīsztu, szpaszī nasz Szōne Bozsij, voszkreszōj īz mertvōch (īlī molītvamī Bohorodīcō: īlī dīven szōj vo Szvjatōch) pojuscsija tī: allīluja.

Molītva, jehda pojut: Szvjatōj Bozse: Hoszpodī Bozse vszederzsītelyu, prijemlyaj ot nebesznōch tvoīch Szīl, trīszvjatuju piszny, prijmī ī ot mene nedosztojnaho raba tvojeho trīszvjatoje szije pinije; ī dazsgy mī vsz'a lyita zsīvota mojeho, ī na vsz'akij csasz bez hricha tebi szlavu vozszōlatī, Otcu, ī Szōnu ī Szvjatomu Duchu, ī szo sztrachom pitī: Szvjatōj Bozse, Szvjatōj kripkij, Szvjatōj bezszmertnōj, pomīluj nasz.

Molītva pred cstenijem Aposztola, jehda pojut prokīmen. Szpodobī mja, Hoszpodī, szo lyuboviju dosztojno poszlusatī szvjatōch Aposztol tvoīch blahovisztija, blahovisztvujuscsīch nam mīr, ī vozviscsajuscsīch blahaja o otkroveniī zse szlovesz īch da proszvitītsz'a, ī vrazumītsz'a duch moj tvojeju blahodatiju, amīny.

Molītva po okoncsaniī Aposztola, jehda pojut: Allīluja. Tebi chvalu vozszōlajuscse, preszvjataja ī nerazgyilynaja Trojce, Otcse ī Szōne ī Szvjatōj duse, szo anhelszkīmī csīnmī pojem: allīluja. Ī molīmtīsz'a: īszcilī vsz'a neduhī nasa dusevnōja, ī tyilesznōja, da zdravī szuscse pojem tebi Bohu nasemu: allīluja. Trojce preszuscsesztvennaja, prebozsesztvennaja ī predobraja. Otcse, ī Szōne, ī Szvjatōj Duse, jedīne Bozse, prosz'ascsīm datelyu premudrosztī, īszpravī nasz, da dosztojno chvalyascse tya pojem: allīluja. Trojce zsīvonacsalynaja, Hoszpodī Bozse nas, īzbavī nasz ot szmertī vicsnōja, ī szpodobī szo vsz'imī pravednōmī, vo vicsnōch tvoīch szeleniīch pitī tebi: allīluja. Trojce dolhoterpilīvaja ī mnohomīlosztīvaja, dazsgy mī hrichov osztavlenije, ī szpodobī mja naszlyidītī zsīvot vicsnōj, da poju tī vo vikī, allīluja.

Molītva po szv. Jevanheliī. Szlava tebi Hoszpodī car'u, Szōne

Boha zsīvaho, szpodobīvōj mja nedosztojnaho Bozsesztvennōja tvoja szlovesza, ī hlasz szvjataho Jevanhelija tvojeho szlōsatī: szīm ubo vladōcsnīm hlaszom ukripī mja vo obrascsenīī ī pokajanīī nasztojascsija szeja zsīznī prejtī noscs, ot vsz'akaho īzbavlyaja mja navita ī zlobō vīdīmōch ī nevīdīmōch vrah: tō bo jeszī jedīn szīlynōj, ī carsztvujaj vo vikī, amīny.

Molītva, jehda nacsnut pitī: „Īzse Cheruvīmō": Nōnyi vīgyascse duse moja csesztnōja prenoszīmōja darō, otverzsī vsz'a pomōslenija szujetnaja, ī szo sztrachom voszpoj: Īzse Cheruvīmō tajno obrazujuscse, ī zsīvotvor'ascsej Trojci trīszvjatuju piszny prīpivajuscse, vsz'akoje nōnyi zsītejszkoje otlozsīm popecsenije: Jako da car'a vsz'ich podīmem, anhelszkīmī nevīdīmo dorūnoszīma csīnmī: allīluja 3. Szlava tebi Hoszpodī Īszusze Chrīszte Bozse nas, jedīne bezszmertnōj cselovikolyubcse. Szlava tebi ot otecseszkīch nyidr, ī ot nebesznōja szlavō prīsedsemu, ot szvjatōja zse Gyivō vocselovicssemusz'a, ī szoobraznu bōvsemu plotī szmīrenija naseho, da nasz szoobraznōch szlavi tvojej szotvorīsī. Szlava tebi vsedsemu szlavno vo Jeruszalīm na zsrebjatī oszlyim, ī vnem ranō ī raszpjatije preterpitī ī szmerty podjatī īzvolīvsemu, szpaszenija radī naseho, dazsgy nōnyi Chrīszte szlezō ocseszam moīm, da omōju szkvernu bezzakonij moīch, ī jakozse szpodobīl jeszī Joszīfa szo Nīkodīmom, precsīsztoje tyilo tvoje sznemsī szo kreszta, csesztno szo sztrachom ponesztī, szīce ī mene dnesz' vīgyascsa csesztnōja ī Bozsesztvennōja darō prenoszīmōja, szpodobī tebi, sz'igyascsemu na presztolyi, szo sztrachom poklonītīsz'a: za vsz'a zse szmotrinija ī blahovolenija tvoja dosztojno blahodarītī, ī szo vozdōchanijem īszpovidatīsz'a tebi Szpaszu ī Bohu mojemu. Tō zse mīlosztīve, szija priīm ot mene, koncsīnu zsītija blahuju daruj mī ī szpodobī mja vo deny szudnōj odesznuju tebe sztatī, ī szlōsatī hlasz tvoj blahij: Prijdīte blahoszlovennīī, naszlyidujte uhotovannoje vam carsztvije, amīny. (Jehda zse jerej, prenosz'a csesztnōja darō, pomīnanije tvorīt, tvorī o szebi ī tō, tīcho hlaholya:) Pomjanī mja Hoszpodī, jehda prijdesī, vo carsztvīī tvojem. Pomjanī mja Vladōko, jehda prijdesī, vo carsztvīī tvojem. Pomjanī mja szvjatōj, jehda prijdesī, vo carsztvīī tvojem. Hoszpodī, Īszusze Chrīszte,

Szōne Bozsij, jako razbojnīka opravdal jeszī, jedīnoju tebi vozopīvsa: pomjanī mja Hoszpodī vo carsztviī tvojem, ī mene pomjanī Hoszpodī Bozse moj, bezpresztanno tebi tozsde vopijuscsaho, ī tojazsde, jejazse onaho csasztī szpodobī mja, jako blah ī cselovikolyubec, amīny.

Molītva po preneszeniī szv. darov. Vladōko Hoszpodī Īszusze Chrīszte Bozse moj, tvojeho radī sztradanija, na kresztyi raszpjatija, ī pohrebenija, ne osztavī mene vo hriszʼich pohībnutī, zanезse zʼilo hrisen jeszm; no po mnozsesztvu scsedrot tvoīch prosztī vszʼa bezzakonija moja, ī dazsgy mī tvoīm zasztuplenijem, bez napaszti preprovodītī zsīvot moj, ī radosztī szvjatōch prīcsasztnīka mja bōtī szpodobī, jako blah ī cselovikolyubec, amīny.

Molītva po īszpovidaniī virō. Utverdī mja Hoszpodī vo īsztīnnyij szej viri, juzse īszpovidach: ī dazsgy mī vszʼa dolynaja voznenavīgyivsu, hori ko tebi īmitī szerdce, ī dosztojno chvalītī vszeszvjatoje īmja tvoje, Otca, ī Szōna, ī Szvjataho Ducha, nōnyi ī prīszno ī vo vikī vikov, amīny.

Molītva, jehda hlaholet jerej: „Pobidnuju piszny". Szobor szvjatōch Anhel. ī Archanhel szo vszʼimī nebesznōmī szīlamī, pojet tya ī hlaholet: Szvjat, Szvjat, Szvjat Hoszpogy Szavaot, īszpolny nebo ī zemlya szlavō tvojeja! Oszanna vo vōsnīch! blahoszloven hrʼadōj vo īmja Hoszpodne! Oszanna vo vōsnīch! Szpaszī mja, īzse jeszī vo vōsnīch Carʼu, szpaszī mja ī oszvjatī Īsztocsnīcse oszvjascsenija: ot Tebe bo vszʼa tvarʼ ukriplyajema jeszty; Tebi bezcsīszlenniī voī nebeszniī szo trepetōm poklanyajutszʼa, nepresztanno trīszvjatuju piszny pojut. Tebi ī az nedosztojnōj, szʼigyascsemu vo szvityi neprīsztupnyim, Jehozse uzsaszajutszʼa vszʼacseszkaja, molyuszʼa: um moj proszvitī, szerdce ocsīsztī, ī usztnyi otverzī, jako da dosztojno vozmohu pitī tebi: Szvjat, Szvjat, Szvjat jeszī Hoszpodī, vo bezkonecsnōja vikī vikov, amīny.

Molītva jehda hlaholet jerej: „Prijmīte jadīte": Viruju Hoszpodī ī īszpoviduju, jako tō jeszī voīsztīnu Chrīsztosz Szōn Boha zsīvaho, prīsedōj v mir hrisnōja szpasztī, ot nīchzsc pervōj jeszm az.

Molītva, jehda hlaholet jerej: „Pijte ot neja vszī": Vecserī tvojeja tajnōja dneszʼ Szōne Bozsij, prīcsasztnīka mja prijmī: ne bo vrahom tvoīm tajnu povim, nī lobzanije tī dam,

jako Juda, no jako razbojnīk īszpovidaju tya: pomjanī mja Hoszpodī vo carsztviī tvojem.

Molītva, jehda recset jerej: „Tvoja ot tvoīch“: Tebe pojem, tebe blahoszlovīm, tebi blahodarīm Hoszpodī, ī molīmtīsz̓a Bozse nas: dazsgy nam obrisztī blahodaty ī mīloszerdije u tebe, pokazsī mnohija scsedrotō tvoja na nasz, da ne posztōdīmsz̓a na szugyi tvojem: ne otlucsī nasz pravaho sztojanija onaho, jezse odesznuju tebe sztatī; jako tvoja jeszty derzsava vo vikī, amīny.

Molītva po īzrecseniī: „Īzr̓adnyije o preszvjatyij, precsīsztyij:“ Bohorodīce Gyivo radujsz̓a, blahodatnaja Marie, Hoszpogy sz toboju, blahoszlovenna tō vo zsenach, ī blahoszloven plod csreva tvojeho, jako Szpasza rodīla jeszī dus nasīch. Radujsz̓a jedīna precsīsztaja, matī jedīnaho szogyitelya Hoszpoda Boha, ī Szpasza naseho Īszusza Chrīszta, ī budī mī chodataīca vo deny sztrasnaho īszpōtanija, jehda predsztanu nelīcemirnomu szudiī, jako da ohnennaho prescsenija īzbavlyusz̓a, molītvamī tvoīmī, jedīna blahoszlovennaja.

Molītva, jehda hlaholet jerej: „Vo pervōch pomjanī Hoszpodī“ Archijereju vicsnōj, Chrīszte Bozse nas, prīlyizsno tī molyusz̓a: tvoīm vōsnīm blahoszlovenijem, archijerev nasīch boholyubīvōch blahoszlovī, utverdī, ukripī, ī mīrom ohradī, ī szvjatyij tvojej cerkvī, ĉilōch, zdravōch, csesztnōch, dolhodensztvujuscsīch, ī pravopravjascsīch szlovo tvojeja īsztīnō daruj; ot vsz̓ich zse szoprotīvlenij vīdīmōch ī nevīdīmōch vrahoh, mīlosztīvno īzbavī.

Molītva vo vremja pinija: „Otcse nas“. OTCSE NAS, jehozse szōnove jeszmō, viroju o Chrīsztyi Īszusz̓i. ĪZSE JESZĪ, za upovanije otlozsennoje nam, NA NEBESZ̓ICH. DA SZVJATĪTSZ̓A ĪMJA TVOJE, jezse bōtī nam szvjatōm ī neporocsnōm pred toboju vo lyubvī. DA PRIJDET CARSZTVIJE TVOJE, jako da opravdīvsesz̓a blahodatiju tvojeju, naszlyidnīcō budem po upovaniju zsīznī vicsnōja. DA BUDET VOLYA TVOJA, blahodaty szpaszītelynaja vsz̓im cselovikom, nakazujuscsaja nasz, JAKO NA NEBESZĪ zsdatī blazsennaho upovanija, ī javlenija, szlavō velīkaho Boha ī Szpasza naseho Īszusza Chrīszta, tako Ī NA ZEMLĪ, otverhsīmsz̓a necse-

Vira, Lyubov, Nadezsda,

sztija ī mirszkīch pochotej, ćilomudrenno, ī pravedno, ī blahocsesztno vo nōnyisnem viďi pozsītī. CHLYIB NAS NASZUSCSNŌJ, ne ko szlasztī plotsztyij, no ko īszpolneniju nuzsdō zsītejszkija, DAZSGY NAM DNESŹ, ne īzlīsnij, no dovolynōj, Ī OSZTAVĪ NAM DOLHĪ NASA, jako otec szōnom proscsaja vīnō, a ne jako szudija kazny nalahaja, JAKOZSE Ī MŌ, obōcsajem zlī szuscse, OSZTAVLYAJEM DOLZSNĪKOM NASĪM, kolymī pacse tō, jesztesztvom blah, szije szotvorīsī Ī NE VVEDĪ NASZ VO ĪSZKUSENIJE, da napaszty nasz ne posztīhnet, ascse zse ī posztīhnet īszkusenije cselovicseszkoje, tō szīlynōj Bozse, ne osztavī īszkuszītīsźa pacse jezse mozsem, NO szotvorīv szo īszkusenijem ī īzbōtije, jako vozmoscsī nam poneszti. ĪZBAVĪ NASZ OT LUKAVAHO: da ne prīkaszajetsźa nam, no pacse bihajet ot nasz, tebi vszehda vo nasz gyijsztvujuscsu ī jezse chotyitī, ī jezse gyilatī o blahovoleniī. JAKO, TVOJE Otca vszederzsītelya JESZTY CARSZTVO, ī Szōna īszkupītelya, SZĪLA, Ī Ducha oszvjatītelya SZLAVA, vo vikī, AMĪNY.

Mudroszty, Pravda, Kriposzty.

Molītva, jehda hlaholet jerej: mīr vsźim, a diakon: hlavō vasa Hoszpodevī prīklonīte. Tebi Hoszpodī Bozse moj hlavu moju preklonyaju, ī vo īszpovidaniī szerdecsnyim vopiju: szohrisīch Hoszpodī, szohrisīch na nebo ī pred toboju, nyiszm dosztoīn proszītī ot tebe proscsenija, no tō, jako cselovikolyubec, tune, jakozse bludnaho szōna pomīluj mja, jako mōtaŕa opravdī mja, ī jako razbojnīka carsztvija tvojeho szpodobī mja.

Molītva, jehda hlaholet jerej: „Blahodatiju ī scsedrotamī". Bozse vszederzsītelyu, vsźu tvaŕ premudrosztiju szozdavōj, ī mene padsaho mnohīmī szohrisenymī, vozdvīhnī rukoju, podazsgy mī tvoju pomoscs, ī szpodobī mja ot mirszkīch szvobodītīsźa īszkusenij, ot diavolszkīch sźitej, ī ot plotszkīch pochotej, umīloszerdīsźa ī prosztī mī vsźa, jelīka tī szohrisīch vo vsźa dnī zsīvota mojeho, pomazsī dusu moju jelejem blahodatī ī scsedrot jedīnorodnaho Szōna tvojeho, Hoszpoda Boha ī Szpasza naseho Īszusza Chrīszta, szo nīmzse tebi ī Szvjatomu tvojemu Duchu podobajet vsźakaja szlava vo vikī, amīny.

Molītva, jehda hlaholet jerej: „Szvjataja szvjatōm". Jeďīne szvjate

szvjatōch, jedīne Carů carsztvujuscsīch, ī Hoszpodī hoszpodsztvujuscsīch, Īszusze Chrīszte Bozse moj, tebi szuscsemu vo nyidrich ī vo szlavi predvicsnoj Boha Otca, posztradavsemu zse nasz gyilya ī pod vīdom chlyiba ī vīna vo precsīsztōch szīch tajnach, īsztīnnomu Bohu ī celoviku, jakozse na nebeszī szuscsemu, poklanyajuszą, ī tebe szlavja jako Boha ī Szpasza mojeho molyu: prīzrī na mja vo csasz szej, ī vo vszą dnī zsīvota mojeho ī pomīluj mja: vo deny zse razlucsenija dusī ot tyila mojeho, prijmī ju vo rudi tvoī szo mīrom, ī poscsadīv, szo szvjatōmī upokoj.

Molītva, jehda pojut prīcsaszte. Vladōko Hoszpodī Īszusze Chrīszte Boz se nas, voszpomīnanija radī szvjatōch tī sztrasztej, zsīvotvornōja zse szmertī ī pohrebenija, moīch sztrasztej mhlu razzsenī, ī proszvitī mī omracsennōja ocsī, ko poznaniju tvojeja īsztīnō, ne omerzī mojeho vozdōchanija: zanezse necsīszt ī szkvernen szōj, derzaju molybō ko tebi prosztīratī, ī prīzōvatī preszvjatoje ī sztrasnoje tvoje īmja: no jako jedīn mīloszerd jeszī, ī vidōj nemoscs jesztesztva celovicseszkaho, ī vszą, īchzse trebujem, szmīrenno molyu tya: pokazsī na mnyi nedosztojnyim velīkoje bohatsztvo tvojeja mīlosztī, osztavlenije zse hrichov daruj mī, ī poszitī mja tvojeju blahodatiju, jako da vszelītszą vo mja ī prebōvajet szlovo tvoje, ī budu chram preszvjatomu tvojemu Duchu, ī nasztavī mja na puty zapovidej tvoīch! jezse chodītī mī vszehda vo īsztīnyi tvojej, ī naucsī mja szoversatī szvjatōnyu vo sztraszi tvojem. Jako da ī csasz īszchoda dusī mojeja ot tyila, szpodoblyuszą prijatī csaszty szvjatōny tvoīch: ī nōnyi da szo sztrachom ī viroju uzrů pod vīdom chlyiba podnoszīmoje precsīsztoje Tyilo tvoje, ī pod vīdom vīna zsīvotvorąscsuju Krov tvoju. Tō bo jeszī īsztīnnōj Boh moj, ī toboju nagyijuszą ot vszakaho zla īzbavītīszą, ī ot tebe szpaszenije polucsītī, szlavoszlovja tya szo Otcem, ī szvjatōm Duchom vo vikī, amīny.

Molītva, jehda jerej īlī diakon hlaholet: „Szo sztrachom Bozsiīm“, — tō pad na zemlyu, hlaholī: Blahoszloven hrądōj vo īmja Hoszpodne, Boh Hoszpogy, ī javīszą nam Īszusz Chrīsztosz, jehozse precsīsztoje Tyilo ī Krov zrą nōnyi pod vīdom chlyiba ī vīna vo Bozsesztvennyij szej csasī, poklanyajuszą ī szlavlyu, hlaholya: Radujszą preszvjatoje obo-

zsennoje ī odusevlennoje Tyilo Hoszpoda naseho Īszusza Chrīszta, raszpjatoje za nō, sztradavseje, pohrebennoje, ī vo tretij deny voszkreszseje szpaszenija naseho radī. Radusza precsesztnaja, zsīvotvorascsaja, Bozsesztvennaja Krov, īz precsīsztōch ī Bozsesztvennōch jeho rebr, vo osztavlenije hrichov nasīch īszteksaja, ī zsīvot virnōm dajuscsaja. Radujsza zsīvote virnōch, radujsza szvite szvjatōch, radujsza szpaszenije nase, ī na nebo vozvedenije viroju prijemlyuscsīch tya. Radujsza chlyibe zsīvotnōj, duchovnaja manno, īsztocsnīcse prīsznozsīvotnaho pītija neīszcserpajemōj, naszōtī dusu moju alcsuscsuju ī zsazsduscsuju tvoīm Bozsesztvennōm ī szladkīm prīcsascsenijem, vo vsza dnī zsīvota mojeho, ī vo deny szmertī mojeja amīny. Ī dazsgy mī Hoszpodī Īszusze Chrīszte Bozse moj, molyutīsza, vszehda pamjaty tvoīch preszvjatōch sztrasztej, juzse vo szej Bozsesztvennoj īsztīnnaho ī poklanyajemaho tvojeho Tyilā ī Krove tajnyi tvorītī usztanovīl jeszī, vo szerdcī ī vo umī mojem vodruzsennu īmitī, ī nīkohdazse szpaszītelynōja sztrasztī tvoja mene radī podjatōja, ī Bozsesztvennōch tvoīch krovej īzlijanije, vo mnyi tscsa ī bezgyilyna da javjatsza: no da budut mī jakozse ī vszim īzbrannōm tvoīm, vo szpaszenije ī zsīvot vicsnōj.

Molītva, jehda jerej hlaholet „Vszehda, nōnyi ī prīszno ī vo vikī vikov".

Voznesző́jsza na nebesza Chrīszte Bozse nas, voznesző ī um nas, jezse osztavīvsīm nam plotszkaja mudrovanija, ī zemnaja popecsenija, tvoīm vszehda vnīmatī, ī poszlyidovatī szpaszītelynōm povelyinijem. Īszpolnī uszta nasa chvalenija tvojeho, jako da pojem szlavu tvoju, jako szpodobīl jeszī nasz prīcsasztītīsza szvjatōm tvoīm precsīsztōm ī bezszmertnōm tajnam: szoblyudī nasz vo tvojej szvjatōnī vsza dnī poucsatīsza pravgyi tvojej, allīluja 3.

Molītva, jehda jerej recset: „Blahoszlovenije Hoszpodne na vasz".

Bozse uscsedrī nō, ī blahoszlovī nō, ī proszvitī līce tvoje na nō, ī pomīluj nō, jezse poznatī na zemlī puty tvoj, ī polucsītī szpaszenije tvoje, vo vikī, amīny.

Molītva na otpusztyi Bozsesztvennōja Līturgiī ko preszvjatyij Bohorodīcī.

Csesztnyijsaja ī szlavnyijsaja vszich csīnonacsalij nebesznōch, Gyivo Bohorodīce Marie, Boha Szlova bez īsztlyīnija rozsdsaja, prīzrī na moje nedosztojnoje molenije, szmīrenno molyusza: szo bezplotnōmī csīnō, ī szo vszimī

szvjatōmī prosztresī bohonosznōja tvoja rukī, mīlosztīva szotvorī mī Szōna tvojeho, Vladōku, szudiju ī Hoszpoda mojeho, nōnyi ī vo deny szmertī mojeja, ī na sztrasnōm szugyi materszkī toho umolī, da odesznuju szebe posztavīt mja: mozsesī bo jelīka choscsesī, jedīna szuscsī predsztatelynīca ī zasztupnīca roda chrīsztianszkaho.

Molītva po Bozsesztvennoj Līturgiī blahodarsztvennaja. Blahodaŕu tya prenebesznōj Caŕu ī vsźim tyilom ī duseju mojeju chvalyu, szlavlyu, pocsītaju ī prevoznosu tya, jako szpodobīl jeszī mene hrisnaho vo szej deny vo bozsesztvennom szem chrami, bozsesztvennuju tvoju ī blahoprijatnuju, bezkrovnuju ī szlovesznuju, tvoīmī szvjascsennōmī szluzsītelyamī, o nasīch szohriseniīch tebi prīneszennuju ī pozsertuju vīgyitī zsertvu: vo voszpomīnanije precsīsztōch sztrasztej, preszlavnaho voszkreszenija, na nebesza voz-sesztvija, ī sztrasnaho pakī prīsesztvija Hoszpoda naseho Īszusza Chrīszta, īchzse radī molyu tya: vsźa moja szohrisenija omōj, ocsīsztī ī prosztī, ī dazsgy mī vo vsźa dnī zsīvota mojeho pomīnatī tvoja blahogyijanija, ī vo csīsztoj szōvisztī blahodarenija, ī molybō tebi prīnoszītī, beznacsalynomu Otcu, szo jedīnorodnōm tvoīm Szōnom, ī vszeszvjatōm, blahīm ī zsīvotvoŕascsīm tvoīm Duchom, nōnyi ī prīszno, ī vo vikī vikov, amīny.

Molītva pred īszchodom īz cerkvī. Vo ruci tvojeho prevelīkaho mīloszerdija, o Bozse moj, vrucsaju dusu ī tyilo moje, csuvsztva ī hlaholō moja, szovit ī pomōslenija moja, gyila moja, ī vsźa tyila ī dusī mojeja dvīzsenija, vchod ī īszchod moj, viru ī zsītelysztvo moje, tecsenije ī koncsīnu zsīvota mojeho, deny ī csasz īzdōchanija mojeho, presztavlenije moje, upokojenije, ī voszkreszenije dusī ī tyila mojeho. Tō zse o premīloszerde Bozse, vszeho mira hrichamī nepreodolyivajemaja blahoszte ī nezlobīve Hoszpodī, mene pacse vsźich cselovikov hrisnyijsaho prijmī vo ruci zascsīscsenija tvojeho, ī īzbavī ot vsźakaho zla, ocsīsztī mnohoje mnozsesztvo bezzakonij moīch, podazsgy īszpravlenije zlomu ī okajannomu mojemu zsītiju ī ot hŕaduscsīch hrichopadenij lyutōch vszehda voszchīscsaj mja, da nī vo csemzse kohda prohnyivaju tvoje cselovikolyubije, īmzse pokrōvaj nemoscs moju ot biszov, sztrasztej, ī zlōch cselovikov, vrahom vīdīmōm ī nevīdīmōm zapretī, rukovodsztvuja mja szpaszītelynōm

putem, dovedī ko tebi prīsztanīscsu mojemu, ī zselanij moīch kraju. Daruj mī koncsīnu chrīsztianszku, neposztōdnu, mīrnu: ot vozdusnōch duchov zlobō szoblyudī: na sztrasnom tvojem szugyi mīlosztīv rabu budī, ī prīcstī mja odesznuju blahoszlovennōm tvoīm ovcam, da szo nīmī tebe Tvorca mojeho szlavlyu vo vikī, amīny.

Molītvō Vecsernija.

Nacsalo: Molītvamī szvjatōch otec nasīch Hoszpodī Īszusze Chrīszte Bozse nas pomīluj nasz. Trīszvjatoje ī pr.

Molītva 1. Szv. Makarija velīkaho ko Bohu Otcu. Bozse vicsnōj, ī car̓u vsz̓akaho szozdanija, szpodobīvōj mja dazse vo csasz szej doszpitī: prosztī mī hrichī, jazse szotvorīch vo szej deny, gyilom, szlovom, ī pomōslenijem ī ocsīsztī Hoszpodī szmīrennuju moju dusu ot vsz̓akija szkvernō plotī ī ducha, ī dazsgy mī Hoszpodī vo noscsī szej szon prejtī vo mīri: da vosztav ot szmīrennaho mī lozsa, blahouhozsdu īmenī tvojemu, vo vsz̓a dnī zsīvota mojeho, ī poperu bor̓uscsija mja vrahī plotszkija ī bezplotnōja: ī īzbavī mja Hoszpodī ot pomōslenij szujetnōch, oszkvernyajuscsīch mja, ī pochotej lukavōch. Jako tvoje jeszty carsztvo, ī szīla ī szlava, Otca, ī Szōna ī szvjataho Ducha, nōnyi ī prīszno ī vo vikī vikov, amīny.

Molītva 2. Szv. Antiocha ko Īszuszu Chrīsztu. Vszederzsītelyu Szlovo Otcseje, szam szoversen szōj Īszusze Chrīszte mnohaho radī mīloszerdija tvojeho nīkohdazse otlucsajsz̓a mene raba tvojeho, no vszehda vo mnyi pocsīvaj Īszusze, dobrōj pasztōr̓u szvoīch ovec: ne predazsgy mene kramolyi zmiīnyi, ī zselaniju szatanīnu, ne osztavī mene, jako sz̓imja tlī vo mnyi jeszty: tō ubo Hoszpodī Bozse poklanyajemōj, car̓u szvjatōj Īszusze Chrīszte, szpjascsa mja szochranī nemercajuscsīm szvitom, Duchom tvoīm szvjatōm, īmzse oszvjatil jeszī tvoja ucsenīkī, proszvitī um moj szvitom razuma szvjataho Jevanhelija tvojeho: dusu lyuboviju kreszta tvojeho: szerdce csīsztotoju szlovesze tvojeho: tyilo moje tvojeju sztrasztiju bezsztrasztnoju: mōszly moju tvoīm szmīrenijem szochranī ī vozdvīhnī mja vo vremja podobno na tvoje szlavoszlovije: jako preproszlavlen jeszī szo beznacsaly-

nōm tvoīm Otcem, ī szo preszvjatōm Duchom, vo vikī, amīny.

Molītva 3. ko Preszv. Duchu. Hoszpodī, carŭ nebesznōj Utyisītelyu, Duse īsztīnō, umīloszerdīszŭa ī pomīluj mja hrisnaho raba tvojeho ī otpusztī mī nedosztojnomu, ī prosztī vszŭa, jelīka tī szohrisīch dneszŭ, jako cselovik, pacse zse ī ne jako cselovik, no ī horije szkota, volynaja moja hrichī ī nevolynaja: vidomōja ī ne vidomōja: jazse ot junosztī, ī ot naukī zlō, ī jazse szuty ot nahlsztva, ī unōnija, ascse īmenem tvoīm klyachszŭa, īlī pochulīch je vo pomōsleniī mojem, īlī koho ukorīch, īlī oklevetach koho hnyivom moīm, īlī opecsalīch, īlī o csem prohnyivachszŭa, īlī szolhach, īlī bezhodno szpach, īlī nīscs prijde ko mnyi, ī prezrich jeho: īlī brata mojeho opecsalīch, īlī szvadīch, īlī koho oszudīch īlī razvelīcsachszŭa, īlī razhnyivachszŭa, īlī sztojascsu mī na molītvi, um moj o lukavsztvi mira szeho podvīzseszŭa, īlī razvrascsenije pomōszlīch, īlī bez uma szmijachszŭa, īlī lukavoje pomōszlīch, īlī dobrotu csuzsduju vīgyiv, toju ujazvlen bōch szerdcem, īlī nepodobnōja hlaholach, īlī hrichu brata mojeho poszmijachszŭa, moja zse szuty bezcsīszlennaja szohrisenija, īlī o molītvi neradīch, īlī īno csto szogyijav lukavoje, ne pomnyu: ta bo vszŭa ī bolysaja szīch szogyijach. Pomīluj mja tvorcse moj Vladōko, unōlaho, ī nedosztojnaho raba tvojeho, ī osztavī mī, ī otpusztī, ī prosztī mja jako blah, ī cselovikolyubec, da szo mīrom łyahu, usznu ī pocsiju, bludnōj, hrisnōj, ī okajannōj az ī vosztav, poklonyuszŭa, ī voszpoju ī proszlavlyu precsesztnoje īmja tvoje szo Otcem ī jedīnorodnōm jeho Szōnom, nōnyi ī prīszno ī vo vikī, amīny.

Molītva 4. Hoszpodī Bozse nas, jezse szohrisīch vo dnī szem, szlovom, gyilom ī pomōslenijem, jako blah ī cselovikolyubec prosztī mī; anhela tvojeho Chranītelya poszlī, pokrōvajuscsa ī szoblyudajuscsa mja ot vszŭakaho zla. Jako tō jeszī chranītely dusam ī tyileszem nasīm, ī tebi szlavu vozszōlajem, Otcu ī Szōnu ī szvjatomu Duchu, nōnyi ī prīszno ī vo vikī vikov, amīny.

Molītva 5. Hoszpodī Bozse nas, vo nehozse virovachom, ī jehozse īmja pacse vszŭakaho īmene prīzōvajem, dazsgy nam ko sznu otchogyascsōm oszlabu dusī ī tyilu; ī szoblyudī nasz ot vszŭakaho mecstanija, ī tem-

nōja szlasztī kromi: usztavī sztremlenija sztrasztej, uhaszī razzsenija vosztanija tyilesznaho, dazsgy nam čilomudrennyi pozsītī, gyilō ī szloveszō: da dobrogyitelynoje zsītelysztvo voszprijemlyuscse, obitovannōch ne otpadem blahīch tvoīch, jako blahoszloven jeszī vo vikī, amīny.

Molītva 6. ko preszv. Bohorodīči. Blahaho Caŕa blahaja Matī, precsīsztaja ī blahoszlovennaja Bohorodīce Marije, mīloszty Szōna tvojeho ī Boha naseho īzlej na sztrasztnuju moju dusu ī tvoīmī molītvamī nasztavī mja na gyijanija blahaja; da procseje vremja zsīvota mojeho bez poroka prejdu, ī toboju raj da obŕascsu, Bohorodīce Gyivo, jedīna csīsztaja, ī blahoszlovennaja.

Molītva 7. ko szv. Anhelu Chranītelyu. Anhele Chrīsztov chranītelyu moj szvjatōj, ī pokrovītelyu dusī ī tyila mojeho, vsža mī prosztī, jelika szohrisīch vo dnesnij deny, ī ot vsžakaho lukavsztvija protīvnaho mī vraha īzbavī mja, da nī vo kojemzse hrisžī prohnyivaju Boha mojeho: no molī za mja hrisnaho ī nedosztojnaho raba, jako da dosztojna mja pokazsesī blahosztī ī mīlosztī vszeszvjatōja Trojcō, ī Matere Hoszpoda mojeho Iszusza Chrīszta, ī vsžich szvjatōch, amīny.

Preszlavnaja prīsznogyivo Bohorodīce Marie, Matī Chrīszta Boha naseho, prijmī molītvō nasa, ī doneszī ja Szōnu tvojemu, ī Bohu nasemu, da szpaszet ī proszvitīt tebe radī dusī nasa.

Vsze upovanije moje na tya vozlahaju, Matī Bozsija, szochranī mja pod krovom tvoīm.

Bohorodīce Gyivo, ne prezrī mene hrisnaho, trebujuscsaho tvojeja pomoscsī ī tvojeho zasztuplenija: na tya bo upova dusa moja ī pomīluj mja.

Upovanije moje Otec, prībizsīscse moje Szōn, pokrov moj Duch szvjatōj: Trojce szvjataja szlava tebi.

Tazse: Dosztojno jeszty: Szlava ī Nōnyi: Hoszpodī pomīluj 3. Hoszpodī blahoszlovī. Ī otpuszt:

Hoszpodī Īszusze Chrīszte Bozse nas, molītv radī precsīsztōja tvojeja Matere ī prepodobnōch ī bohonosznōch Otec nasīch ī vsžich szvjatōch, szpaszī mja hrisnaho.

Molītva szv. Joanna Damaszkīna, juzse ukazuja na odr tvoj, hlaholī: Vladōko cselovikolyubcse, ne uzse lī mnyi odr szej hrob budet: īlī jescse okajannuju moju dusu proszvitīsī dnem:

sze mī hrob predlezsīt: sze mī szmerty predsztoīt. Szuda tvojeho Hoszpodī bojusza ī mukī bezkonecsnōja, zloje zse tvora ne presztaju, tebe Hoszpoda Boha mojeho vszehda prohnyivlyaju, ī precsīsztuju tvoju Mater, ī vsza nebesznōja szīlō, ī szvjataho Anhela chranītelya mojeho. Vim ubo Hoszpodī, jako nedosztoīn jeszm cselovikolyubija tvojeho, no dosztoīn jeszm vszakaho oszuzsdenija ī mukī: no Hoszpodī, na mnyi hrisnyim udīvī mīloszty tvoju, o szem javī cselovikolyubije tvoje, da ne odolyijet moja zloba tvojej neīzhlaholannyij blahosztī ī mīloszerdija: ī jakozse choscsesī, usztroj o mnyi vescs.

Povszednevnoje īszpovidanije hrichov. Īszpovidaju tebi Hoszpodu Bohu mojemu ī Tvorcu, vo szvjatyij Trojcī jedīnomu, szlavīmomu ī poklanyajemomu, Otcu, ī Szōnu, ī szvjatomu Duchu, vsza moja hrichī, jazse szogyijach vo vsza dnī zsīvota mojeho, ī na vszakij csasz, ī vo nasztojascseje vremja, ī vo presedsōja dnī, ī noscsī, szlovom, gyilom, pomōslenijem, ī vszīmī moīmī csuvsztvō: zrinijem, szluchom, obonyanijem, vkuszom, oszazanijem, īmīzse tebe Boha mojeho, ī Tvorca prohnyivach, ī blīzsnyaho mojeho onepravdovach: o szīch zsalyija, vīnna szebe tebi Bohu mojemu predsztavlyaju, ī īmiju volyu kajatīsza: tocsiju Hoszpodī Bozse moj pomozī mī, szo szlezamī szmīrenno molyu tya: prosztī mī, ī razrisī mja ot nīch, jako blah ī cselovikolyubec.

KONEC.

Vozdadīm blahodarenije Chrīsztu Bohu nasemu!

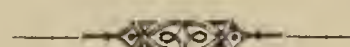
SZODERZSANIJE.

Sztr.

Īz Mīneī (Trefologia):

Īz Triodī.

Īz Mīneī Obscsija: Na Vecsernī.

Po Szbornīku, szosztavlennomu **O. Petrom Gebé ī Joszīfom Malīnīcs** perepīszav ī dopolnīv **O. A. Volosīn.**